

IV.B.11.(1)
தெய்வப்பள்ளத்தான்
காசிமடம் கணபதி தலை.
அன்பளிப்பு

தய்வப்புலமைத்
திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்

பரிமேலழகருரையும்

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம் ம-ா-ா-னார்

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரவர்களால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

சிதம்பரசைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைத்

தருமபரிபாலகர்

Mudlr. G. சுப்பிரமணியம் J. P.

அவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிப்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

பதிக்கூறும் பதிப்பு.

சர்வதாரினு கார்த்திகைமீ.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாலித் துவானுகிய

ம-ா-ா-ஸ் திரிசுரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுதீர்க்கழிநெடி ஸடியாசிரியனிருத்தம்.

பொன்புத்தமகரத்தப்புதுமதுவச்செழுங்கமலப்பொருட்டுவாழ்வோன்
றென்புத்தநான்முகத்தோனலனாழைமுகத்தோனேதெளிமினென்னக்
கொன்புத்ததமிழ்வாழங்குலத்தினறநினிதெழுத்துகுதிக்கொண்டாட
புன்புத்தசெங்கதினின்வள்ளுவரென்றொருநாமமேவத்தோன்றி.

(ச)

பொலிதரமுன்னுணர்ந்தமறையகத்தமைத்தவறமுதனற்பொருளுமேன்மே
லொலிதரமற்றநான்குமொருமுன்னிடக்கியின்றேறெழுக்கியாங்கு
மெலிதரலிவ்வரைமுதற்பேருருவொருசிறுமுடியகம்விளங்குமனான
நலிதரமீர்சிலசொல்லிற்பொருளுஞ்செறித்துநவைவண்ணதாக.

(உ)

மொழிசுருங்கல்பொருள்விளங்குமொழியலினிதாதனலமொழிபுணர்த்தல்
வழியமையோசையிற்பொழிதலாழ்ந்திருத்தன்முறைநிறுவன்மலவுதீர்தல்
பொழிவிழுமியதுபயத்தல்காட்டாதலிப்பத்துப்பொலியவாய்த்
கழிபொருளுங்கருதணியுநோக்குமிடத்தொறுங்கிடத்துகலிப்புச்செய்ய.

(ந-)

மையேறுபொழின்மதுரைமாநகரத்தருட்புலமைமாட்சியார்முன்
கையேறுதிருமூலாகமச்சோதிமறைமுனத்தகனிவாய்விண்டு
பையேறுமணிபொருமோந்துதிகவிசொற்றிடப்பலரும்பரலிப்போற்ற
வையேறுதிருக்குறளென்றொருநூல்செய்துலகுவப்பவளித்தாகாக.

(ச)

அன்னநூற்பொருமையுணர்ந்தான்றபாணிபுரிந்தவரியநூலுக்
கின்னநீர்ப்தஞ்சலிபோற்பலருரையும்வியாப்பியமாயிருக்கநாளு
முன்னவாம்வியாபகமேயாகநூற்கருத்துணர்ந்தேமொழிந்தாரென்ன
நன்னர்வான்புகழ்ப்பரிமேலழகருரையிற்வதைநாடியாரும்.

(ரு)

எட்டுவரைந்தெடுத்தணர்ந்துவருநாளிலெங்கணுஞ்சாலெழுத்துக்குற்ற
மாட்டிமவகையுணராராய்ப்பரம்பரையொன்றேகருதியொழிந்தாரத்தோ
ரட்டுவென்றுணர்ந்தனையுமலமும்பேருரையுமுனம்வகுத்தவாரே
தீட்டிலைவெழுத்திலியைவியெனவுலகுபுகழ்செம்பிநாடன்.

(சு)

ஒதுபதியாயவிராமீசர்திருவருளானீருத்தவைப்பிற்
கோதுபதியாதகலவறந்தைமுந்துவிளங்கிடச்செங்கோல்கைக்கொண்ட
சே.துபதிமானேசரதிகாரநடாத்துசெய்சிங்கஞ்செம்பூ
மாதுபதியயர்வுயிர்ப்பவுலகமுழுவதும்புரக்கும்வள்ளற்கோமான். (௭)

கற்பகத்தின்றளிர்னையமென்னிற்றமுஞ்சங்கிடுனுகமலரேகை
புற்பவமுமொருசுரபிச்செருத்தன்முலைகர்விரலுமொளிர்வொன்னுழி
யிற்பதியொன்சுடர்மணியுமெய்துதலாற்றருகியியிரண்டுதெய்வப்
பொற்பமையாவருண்மணியிவ்வைந்துஞ்சேர்த்தாயவெனும்புரவுக்கையான். (௮)

பாருடுவெலிசும்புமறுவெங்குளதென்றாயப்பரந்தமார்பா
னோருமுணர்வுடையர்பாற்பெருங்கருணைமடைதிந்தாலொத்தகண்ணான்
வாருயிளாகையரும்பவினியர்முகமலர்த்துமொழிமதுரவாயான்
மேருவெனப்புடைபரந்துபகைவர்நிலைகலங்கவெழுஉவீங்குந்தோளான். (௯)

சிவஞானத்தேவர்வரப்பிரசாதபாலனருள்செறியூபாலன்
பவஞானமுழுதொழியக்கோபாலனஞ்ஞான்றும்பணிகாபாலன்
றவஞானநீற்றொளியேயொளிர்வாலன்பகைகாணத்தகாப்பின்பால
னவஞானமறுத்துணர்ந்தமுப்பாலன்போர்வையெனவமைசீர்ப்பாலன். (௧௦)

ஒருகாலித்துவசத்தாடுனீர்தளவமாலிகையானுணர்வான்மீக்கூர்
தருகாலித்துவசத்தானுன்றபெருஞ்சிவஞானமடங்கவுய்க்குங்
கருகாலித்துவசத்தான்பகைநோக்கியுருமனமேகடைகாதுஞ்சா
துருகாலித்துவசத்தான்புணர்யான்செய்காயமெனவுரைக்கும்வாளான். (௧௧)

கந்துகத்தானம்பரவுமாறுபொழிந்தெழுகளிறுந்நூதார்மேற்பாய்
கந்துகத்தானம்பரவுகுடியடியான்வாயிற்கட்டித்தாங்குங்
கந்துகத்தானம்பரவுமாதாவென்றுயிர்கருதிக்கரிசெலாயி
கந்துகத்தானம்பரவுரவமாதிரீங்கவறங்கைக்கொண்டென்னான். (௧௨)

தரைசெய்தவப்பயனுகியமைந்தபெருவளப்புதுவைத்தலைமையோன்பொன்
வரைசெய்நிதிப்பெருவாழ்க்கைமகனவான்பெரும்புலவர்மறவாடுதன்று
முரைசெய்பெரும்புகழ்ப்பொன்னுச்சாமிரேர்திரன்மகிழ்கூர்ந்துரைப்பக்கேட்டு
நரைசெய்விடையேறுயர்த்தநம்பிரானடிக்கன்பேயக்குரல்லோன். (௧௩)

மன்னுபெருந்தமிழ்ப்பாடையிலக்கணமுயிலக்கியமும்வரம்புகண்டோன்
பன்னுசிவபுராணங்கள்பலதெரிந்தோன்சிவாகமநூற்பரவைமூழ்கி
யுன்னுமனுபூதியெனும்விலைவரம்பிலாமணிகையுறக்கொண்டெள்ளா
னின்னுநயகுணத்தினனாய்ச்சைவமெனும்பயிர்வளர்க்குமெழிலிபோல்வான். (௧௪)

நீடுபுகழ்த்திருக்கேதீச்சாந்திருக்கோணசலமிந்நிலவாநின்ற
நாடுபுகழ்த்தலம்பொலியாழ்ப்பாணத்துநல்லூர்வாழ்க்கராக்கொண்டோன்
நேடுபுகழுருவமைத்தகந்தவேடவத்துதித்தசெய்வன்யாரும்
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவ்வாறச்சிறப்பித்தானே. (௧௫)

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணுக்கரும்

சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தியாகராஜச்செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிகையாரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவர்த—நுருவளர் செங்கை யுதக மவாலிக்—
கருங்கடன் முகட்டிற் செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத மோரேழ்—சேர்
தர யாத்த வோர்கால் வையத்—தமர்ந்தினி தெழுந வகலிடம் புதைத்த—செறியிருள்
வீழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிக்கு நலங்கிளர் கரங்க—உண்டி
டத் திறக்கு மாண்டகு புதவ—மாயிரர் தாங்கி யவீர்நிலா வெறிக்குந்—தரளங்
குயிற்றிய தமனியக் கோயி—லரசலீற் றிருந்திவ் வகில மீன்ற—நான்மறை முழங்கு
நன் னொடைக் கடவுள்—பெருகுபே ரருளாற் றிருவன் னுவராய்—மகிதலத் துதித்து
மன்னுறு மக்க—ளறமுத னுன்குந் திறமுற வுரைவு—நன்மை யெங்கணு நனிசிறந்
தோங்கவும்—புன்மை யண்டப் புறம்போ யொழியவுஞ்—சந்தனப் பொதியச் செந்த
யிழ் முனிவ—னுள்ளம் பெருங்களி கொள்ளை கொள்ளவுந்—தவலரும் புகழ்சால் சங்
கத் தமர்ந்த—துவலரும் புலவர்சொ னுண்பொரு ணுலெலாந்—திருப்பெறு கல்வி
நிரப்புறு வோர்சொல்—பருப்பொரு ணுலாய் வீருப்பற் றொழியவுஞ்—சிற்றள வின
தாய்ப் பெரும்பொரு ளடக்கி—யுற்றலிந் தூலினி துணர்வோர் யாரு—நணுகுசொற்
சுவையொடு நகுபொருட் சுவைகவர்ந்—தணுவின்மா மேரு வடக்கத் துணியவு—நற்
றயிழ்ச் செல்வம் பெற்றநன் னாட்டின்முன்—மற்றைய பன்மொழி யுற்றபுன்
னாடெலா—மன்பொரு ளுடையர்முன் வறியவர் போல—வென்செய் வாமென் றேக்
கற்று நிற்கவு—மெழுத்து முதலாய் விலக்கண மெல்லாம்—பழுத்தினி துறங்கும்
பள்ளி யாகவு—மின்றி யமையா வின்னலம் பலவுந்—துன்றின கிடந்து துதிபெறத்
திகழவுந்—திருவுளத் துன்னித் திருவாய் மலர்ந்து—பொருவறப் புகன்ற புகலருந்
தெய்வத்—திருக்குற ளென்னுஞ் செந்தமிழ் வேதம்—பலருரை செய்ய நிலவிய
தெனினு—மொருவாப் புலமைத் தருமர்முன் னாய—பாடல்சால் சிறப்பிற் பதின்மர்
செய்த—நாறெ முரைகளுட் பீடமைந் தோங்கும்—பரிமே லழகர் பண்ணிய வுரை
யொடு—விரிகடல் சூழ்புவி மேலி விளங்கப்—பரிவுறு மச்சிற் பதித்துத் தருகெ
னக்—கற்பகச் சோலை ககனத் துறுமெனப்—பொற்புறு புலவர் புகலு வரஃது—நம்
போன் மாற நல்வள முடைத்தெனி—லம்பர்ச் சென்றினி தறிய லாமென—வெண்
ணிச் சென்றாக் கெழிலுற வளர்ந்து—விண்ணுற நிவந்த வியன்மாம் பொழிற்கட்—
சிவந்தழை மனத்துச் செவ்வியோர்க் கிடமாய்க்—கவின்றிகழ் காரைக் காலவ
தரித்த—வம்மைதிருவுளங்கனிந் தடியார்க் களித்த—கனிக்கெதி ராகக் கண்ணுதலரு
ளிய—வினித்ததே மாங்கனி யிப்பொழிற் கனியே—யென்னக்கிளைதொறுந் துன்னிக்
கனிந்த—வெண்ணிலாக் கனிகளை யுண்ண விரும்பி—வாலிப் புகுந்திள மந்திக
ளெல்லா—மேவியத் தருக்கண் மீமிசையிருந்து—தாலிப் புகுந்தத் தருமுனி யேறி—
யோலிலக் கனிகவர்ந் துணவலி யின்றிக்—கூனடை வெளிகின் மேன்மயி ரொலாழு
கிர்ந்—திருகண் குழியா வென்பெலாம் வெளிப்பட்—டகடு வெட்டி யபெசி

வருத்த—வண்ணாந்து நோக்கி நண்ணி யிருக்கு—முதுபெரு மந்திகண் முன்னர்முன் னுகுத்து—வெறுத்திட வூட்டி விழைந்துபின் னுண்டு—தாமுயன் றுண்ணுந் தருவலி யில்லா—வுறவினர்க் கூட்டமுண் ணறவரை நிகர்க்கு—நலமலி செம்பி நன்னு மிடையான்—மேருவொன் றென்று விளம்புதல் பொய்யென்—ரூரு மியம்ப வளவற வுயர்ந்து—செம்பொரு ளியன்றபல் செழுமணி மாடத்—தும்ப ருலாவு மொளியிழை மடவா—ரன்புறு மாடவ ரணுகநோக்கி—யின்புற முயங்க வெண்ணுதல் காதல்—குறிப்பிற் புலப்படக் கொழுங்கனி யிதனைச்—செவ்வாய்ப் பைஞ்சிறைச் சிறுகிளி யூட்டப்—புகுவே னென்று புதுமதி மழுங்கப்—பளிங்கரிந் தமைத்து விளங்கறை புக்குப் பித்திகைத் தலத்தி லொத்துத் தோன்று—நீழற் பஞ்சர நேர்சென்று திறத் தல்—பின்படர் காதல ரன்புற நோக்க—வுறுநா னெடுகைத் தோடித் தழுவும்—வளமலி புதுவை மாநகராளி—யவமெலாஞ் சாரா தகலுற வகற்றிச்—சிவமெலாம் புனைத சிவஞானத் தேவர்—பவமெலா முவந்து பண்ணிய மாப்பெருந்—தவமெலார் திரண்டொரு தனயன யுதித்தோன்—பூவிலுந் திசையிலும் புகலுறு மற்றைய—தீவிலு பிருசுடர் திரிதரும் பெரிய—கோவிலுந் தீஞ்சுவை கொழிக்குந் தமிழ்வ லோர்—நாவிலும் பாவிலு ஈடிக்கும் புகழா—ஐண்மையு றாலுணர் றுண்மையும் வறுமைகொல்—வண்மையுங் காட்சிக் கண்மையும் பகைதெறு—திண்மையுங் கதி ரவா மொண்மையு மதியவார்—தண்மையுங் கண்மையுந் தழைதரு செல்வன்—வண் டினங் குழமிக் கொண்டினி தேறிச்—கிண்டிடப் பருமுகை விண்டின் னறவ—மண் டிப் பெருக வுண்டு தெவிட்டிந்—தண்டொடை புனையுந் திண்டோள் வலியா—லேர் திகழ்ந் திலங்கும் கார்முடி புனைந்து—சீர்பெற வுயர்ந்து நேருறக் கீழ்போய்—நீர் நிறைந் தமைந்த வாரகடல் வளைந்த—பார்நடு நின்ற மேருவை வென்றே—னென்று திரைப்புனல் சுற்றிய வசந்தரை—யுற்றநன் னூல்கண் முற்றற வாய்ந்து—கற்றநா வலர்கள் சொற்றபாக் களையிஃ—திற்றிஃ திற்றென மற்றுணர் புலமையான்—மலர் பொதுள் சோலை சலவுற வுடுத்தி—யுலகெலாம் புகழ் நிலவுதென் கூட—லிலகு பொற் சலச மலர்தட மமர்த்த—நலமலி சங்கப் பலகையை வென்றேன்—கரவுறு பிறவியு மரணமு மொழித்து—வரவுறு மேன்மை விரவுமெய்ஞ் ஞானத்—திரமுறு முத்தி தரவல தாய—வரவுறு சடிவப் பரசிவ பத்தியால்—விண்ணுறு மிமயப் பெண் ணமர் பாகத்—தண்ணலை யருச்சினை பண்ணுற பொருநாட்—டண்ணுறுங் கமலமொன் றெண்ணுறக் குறைதலிற்—கண்ணிடச் சிட்டகார் வண்ணனை வென்றே—னெவ் வெந் நலங்கட் கொஃதெஃ துரித்தோ—வவ்வந் நலங்களா லதையதை வென்றேன்-- சிந்தாமணியோ நந்தாச் சரபியோ—தெய்வத் தருவோ பெய்யுமா முகிலோ—விருகிதி யோலிவ் வுருவெடுத் ததுதா—னலம்புனை யிதுவெனப் புலந்துணி விலமெனத்—தலம்புகல் பொன்னுச் சாய் நரேத்திர—னனியுள மகிழ்ந்து நவின்ன னாக—வினி தினி தென்று முனிவற நயப்புற—நிவனரிடை நிறைந்த நவலரு மறனெலார்—தன் னுறு காட்டா மன்னுறக் கொளுதுன்—முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி—னறைந் தது சால வமையுமென் றுன்னி—நிறைந்தி யாங்கணு நிலவுறப் பதித்தனன்—விடை யத்திற் பரக்குந் தடையறு மனத்தா—டடையறச் சுருக்கி யடியினை வைக்குந்—தன்மை யுயிர்க்குத் தானறி வுறுத்தப்—பாரிட மெங்கும் படர்பா கீரதிப்—பெரும் புனல் சுருக்கிச் சிறுதுளி யாக்கி—யொளியுறு சடைமுடி மீளிர்தர வைக்கு—மூவா முதல்வ னேவா தமருந்—தாவாப் பெருத்தவ மேவா விளங்கிக்—கவினமலி தன்னைக் கண்டவர் கொடுப்பவங்—காணு தருடிகுந் கோணு சலமுங்—ருவவுறு நல முயிர் கலவுற மலவலி—காதும் பெருந்திருக் கேதீச் சரமு—மிருகிதி யாக மருவு ர்ப் பெற்று—மன்னுறு மீழ நன்னு டென்னும்—பொருவிலாத் தனதற் கொருசிர மாயது—மாணமர் பொழில்யாழ்ப் பாணமச் சிரத்திற்—கணிபெறக் கலிக்கு மணி

முடி நிகர்க்கும்—பன்னா லுணர்ந்த நன்னா வலர்க—ஊடொறுங் கூடி நவிலுத
லுற்ற—பீடியெந் தோங்கு பெருவள நெல்லாந்—துன்னுதன் பெயராந் தொகை
நிலத் தொடர்சொலின்—மன்னுமுன் மொழியின் வயக்குபொரு ளாக்கி—யின்னும்
பற்பல ரிசைப்ப விடங்கொடுக்குந்—செல்லா ரெயில்கும் நல்லா ரென்ப—நிகழும்
முடிக்கோர் சிகாமணி யென்னப்—புகரிலா ஞாலம் புகலவத் துதித்தோன்—செந்
தயி மென்னுஞ் சுந்தரமங்கை—கந்தரத் தழகு களிமங் கலநா—ணிலக்கண மனைத்து
நலக்க விளக்குந்—துலக்க மிகுந்த துண்டா விளக்குப்—புணர்தரு ின்ப மணவுறு
புராண—முணர்வோர் யார்க்கு மொளியுறு நேத்திர—நல்லறி வுறுத்தித் தொல்பவந்
தொலைக்கும்—பக்கலை கட்டுகலாம் புல்லுமோ ரில்லம்—பொய்த்தெரித் தகற்றி மெய்
யிது வென்னுஞ்—சைவசித் தார்த்தத்தெய்வ வைப்புக்—கண்ணுபுண் ணியங்கட் கண்
ணிய வுயிராந்—தண்ணிய மாசிவ புண்ணியப் பிழம்பு—சிவனடி யவரைச் சிவமென
மதிக்குந்—தவமது வளர்க்கு மவமறு சீல—னென் னுளங் குடிக்கொண் டிருக்கு—
முன்னுசீ ராறு முகநா வலனே,

மகாவீத்துவானுகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

சங்கரலிங்கப்பிள்ளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசீரியப்பா.

திருவளர் ருமத் துருவளர் பெருமா—னுந்தியத் தாமரை யத்தி லமர்ந்து—
புரிமுறுக் குடைந்து முருகுகொப் பளிப்ப—வள்ளித் தழிக்கும் வெள்ளிதழ்க் கம
லத்—திருமனை யவாவு மொருமனைக் கிழத்தியை—மன்னு நாளுந் தன்னுறு நாவிற்—
செந்நிறம் திரிந்து வெண்ணிறம் பயப்ப—மருவுற வைத்த பொருபெருந் தேவ—
னருமறைப் பொருளைப் பெருநிலத் துதித்த—மன்பதை கட்டுகலா மீன்புற வுணர்
த்த—வுள்ளத் துள்ளிக் கொள்ளுந் தெய்வ—வுருவங் காந்து திருவள ஞவராய்—
மாநிலத் துற்று மேனிலத் தவரு—மவாவுற வென்றுந் தவாநல மமைத்துப்—பன்மலை
யுள்ளாய் பொன்மலை யென்னப்—பன்னா லுள்ளாய் நன்னுலாகப்—பரிவுற வருளிய
விரிவுறு பொருள்சேர்—தெய்வத் திருக்குறண் மெய்மலி தூலைப்—பொற்பமர் தருக்
களுட் கற்பக மென்னப்—பலருரை யுள்ள நிலவுற விளங்கும்—பரிமே லழகர் புரி
யுரையோடு—நயக்குறு மச்சில் வயக்கித் தருகென—வானினங் களினுயர் தேனு
வென்ன—முற்றுற வாய்ந்து கற்றவர் குழுயிக்—கற்பம் புகலினு மற்பமுங் குறை
யாப்—பெருவள னமைத்து மருவும்ப் புலியிற்—பம்புபன் னாட்டெயர் செம்பின்
னாட—னந்தா மணிகளுட் சிந்தா மணியெனப்—பொன்னியல் புரிசை தென்னுற
வுடுத்து—நன்னகர் பலவினுட் டென்னுசீர் பெற்று—முதுபுகழ் சுமந்துயர் புதுவையா
நகரான்—சலஞ்சலத் துதித்த நலம்புரி முத்தெனத்—தவஞாலம் புகழுஞ் சிவஞானத்
தேவர்—பிறக்குமா தவத்திற் சிறக்கவர் துதித்தோன்—பெருநீதி களினுய ரிருநீதி

யென்ன—விரவலர்க் கெல்லாம் வரையாது கொடுக்கும்—வள்ளற் குழாங்க ளுள்ளு யர் வள்ளல்—பன்னக் கேட்கவுன்னத் தெவிட்டாச்—செந்தமிழ்ச் சுவைதெரி சுந் தரக் குரிசில்—தற்றூர்க் கெல்லா நற்றூ யில்லந்—தூய்மை மிகுக்கும் வாய்மைப் பெளவந்—தெருட்குரித் தாய வருட்பெருங் குன்ற—முத்தி தருஞ்சிவ பத்திப் பிண்ட—நன்னலம் பலவுந் துன்னுறு முறையுள்—பெரும்புயா சலத்திற் சுரும்பமர்ந் துண்ணுந்—தாமமார் பொன்னுச் சாயி மகிபன்—கழிந்தபேருவகையின் மொழிந்தன ளாகக்—களங்கமற வாய்ந்து விளங்குறப் பதித்தன—னம்பரத் திலங்கு செம்பொன் றாட்டைத்—தோழ நெனக்கொளு மீழ நன்னாட்டி—னேணமர்ந் தொளிர் யாழ்ப் பாணத் துற்ற—வளமலி செல்வ வளகை நிகர்க்கும்—வில்லூர் மாட நல்லூர் வாண—னெழுத்துமுத லாக வழத்திலக் கணமெலாங்—கடைபோக வுணர்ந்த தடை யறு மறிஞன்—நராதலம் புகழ்சிவ புராணச் செல்வஞ்—சமையங் களினுயர்ந் தமைவு பெற் றோங்கித்—தெய்வத்தி றம்பொலி சைவ மென்னப்—பலபல கலையெலா நில வுணர்ந்த—புலவரி லுயர்ந்தொளிர்நலமலி பெருமான்—புகலருஞ் சீர்த்தி பொத் துஞ்—சுகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவத்துவானுகிய ம-ந-ந-பூ

மீனாட்சிசுந்தரப்பின்னாமாணக்கரும்

வீரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய சோடசாவதானம்

சு ப் ப ராய ச் செ ட் டி யா ர்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

மலர்தலை யுலகிற் குலவுயிர்த் தொகை—ஒன்னிய வீணைவழி மன்னிய போகந்—தனைவிழைந் தருந்த நனைமலர்க் கோதை—மலைமக ளொருபா னிலைதர வமைத்த—சிவயிரா னருளின் றவலரு வவியாற்—பாற்படு மண்டப் பரப்பினை நொடி யினுள்—வற்று வற்றாக விழுத்தக வகுத்த—தேன்முகப் பதும் நான்முகப் புத்தேள்-- வன்பட ரகன்று மன்பதை யனைத்தும்—விதிவிலக் குணர்ந்து கதிபெறற் குவந்து—சீரிய தெய்வ வாரிய மொழியா—னல்கிய வளமை மல்கிய சிறப்பிற்—பாயிர நான் மறை மாயிரு ஞாலத்—தடுபகை கரக்கப் படுபொரு ளாதலி—னுலையா மாபி னிலை பெற வம்மறைப்—பருப்பொரு ளொருவி விழுப்பொரு ளொருங்கு—மயிழ்தினுமினிய தம்முனிந் றருவான்—பவச்சடைப் பனவர் ழுவலருஞ் சீர்சா—லிகலறு தவத்திறற் பகவமா முனிவரன்—செய்தவப் பயனான் மைதப வந்து—மாண்டநல் லருட்கொடை பூண்டகா ரணத்தாற்—றெய்வப் புலமைத் திருவள் ளுவரெனு—நிகரில்பேர் மேற் கொண் டகலிட முய்யத்—துன்பக லறம்பொரு ளின்பம்வ் டென்னு—நாற்பொருள் பயக்கு மேற்புடைத் தாகத்—தப்பா தருளிய முப்பான் மருவிய—திருக்குற ளென் னுந் தெய்வமா மறையொடு—தருமர் முதலிய சால்பினர் வகுத்த—திருக்கல்பே ருரை களுட் சிறந்து நலையு—வரிமே லியல்புகழ்ப் பரிமே லழக—ருளங்கனிந் தியற்றிய வளங்கனி யுரையனைத்—தேர்ச்சியின் மிக்கோர் சிந்தைநன் குவப்பக்—கரலிகி தங்களான் விரவிய வழக்களை—துருவிய லச்சிற் றருகெனப் பஹஸப்—பன்ன

கஞ் சமந்த பன்னக வரைப்பிற்—குணங்குளைப் புரவி வணங்கல ரேறு—வெதுப் பற வுலகம் பொதுக்கடிந் தளிக்கும்—வலமுறு மிராச குலகு டாமணி—கழை சுளி புக்முக்கக் கடவுணல் வேழம்—விழை தநு கற்பக மென்குழை நொடித்து—வான்றோய் நறுஞ்சுதைத் தேன்றோய்த் தருந்தப்—புழைக்கா நீட்டப் பழிப்பறு தேனிறு—றுறுமிய சந்தனச் சூழல்வாய்க் குலவுஞ்—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தன்பா—லரந்தைகெட நுவன்று வரம்பெறு பாக்குக்—குண்டிபடு மீர்ஞ்சுனை குடைந்தர மகளி—ரரக்கலர் கரம்விரித் திரப்பதை நிகர்ப்ப—வெப்படாக் காந்தட் டிடுப்பலர் கஞலிய—முதியசெந் தவிழ்கமழ் பொழியமால் வரையான்—விரலிய விண்ணவர் பரவலீ ரடியான்—ஈழவுல கள்த மேவரு நெடுமால்—வன்றிறற் பரு வாய் வன்றியி னுணக்கொளிஇ—யருவமண் புகுந்த துருவியுங் காண—வருளார் பசுங்கொடி யொருபாற் படர்ந்த—முக்கட் கரும்பின் செக்கம லத்தான்—கரையினிற் றோய்த்து புரைதப மணக்க—நலந்தரு கவணியக் குலக்கொழும் திட்ட—பழமறை தன்னகத் தளவளாய் மணக்குந் தெய்வெண்ணையெறி வைவையமா நதியான்—வரியளி மிதிப்பப் புரிமுறுக் கவிழ்த்த—மணங்கம மும்பய மணங்கயர் குநர்க்கு மசு னமர்ந் துதவுந்த கவினர் கடுப்ப—முசுனமர்ந் தொழுகத் துகளறு செத்தே—ஊவட் டெறிந் தின்கழைப் படப்பையிற் புகுந்து—சுரிமுகச் சங்குமல் வரிமடை யுடைப்ப—மட்டியல் பூந்துகள் கொட்டிச் சிறைசெயுங்—கவிழ்துணர்ந் தேமாம் பொழில்புடை யுடுத்த—பம்பிய வளம்பொலி செம்பிநன் னுடன்—புனத முளரி மானதத் தட மெனத்—தேவரு மயிர்ப்பப் பூவளை யங்களை—வெண்ணிறச் சிறக ரண்ணிய மராள்—மருந்திடு வென்றும் விரந்திடு மணித்தடந்—துதைதரு செல்வப் புதுவைமா நகரா—னுலம்பொரு மறுவில வலம்படு புயத்தி—ஹுறைதரு கொற்றவை யுவகையொடு குறு நகை—யரும்பிய தொப்ப விரும்பிய வுணர்ந்த—வளியடை கிடக்குந் தளவமா லிகை யான்—மரவுரி யந்தணன் மறுத்துமுட் சினப்பிற்—றகைக்குந் திறனலன் சிகைக் கணல் கொழிக்குங்—குவிசவாட் படையுடைக் குரிசிலென் றுணர்குந்—றன்னவன் றணைத் திந்கர்ப் போந்த—துச்சைச் சிரவரீ துண்மையே யாமெனஞக்—கண்டவர் பலரும்வாய் விண்டிடச் சிறந்து—விழிகவர் வனப்பிற் சுழிகொள்வாம் பரியான்—றன்னுட னுடன்மர் தாக்கிய தெய்வக்—கொன்னுறை வயிரவா கோட்டுமா னினங்க—ளகைப்பொடு வாய்வெளித் திகைத்தோட் டெடுத்தச்—செல்வுழி யின்றித் திசைதொறு மிமையா—நாட்டமொடு வட்கி வாட்டமொடு நிற்ப—வயக்கொ டுறு மாந்து தயங்கிமதங் கவிழ்த்து—நிகரிகந் துலவும் புகர்முகக் களிற்றுன்—கடையுக் தெழுந்த கருங்கட லென்னப்—படையொடு துவன்றிய வடையல ருடையா—நெஞ்சு பறை கொட்ட வஞ்சிவிழி விளர்ப்ப—வேற்றிடி போல விடையரு திரட்டுங்—கூற் றற மெறுழுவலி யேற்றுகி முரசினன்—பலப்பல வரசர் நலப்பமே லுயர்த்த—பைங் கொடி யடங்கலும் பணிசெய்யு நிற்பத்—திசுழ்த்துமே லோங்கிச் சிறந்தெழிற் சய மக—ளாலிக் கிணையதாங் காலிக் கொடியினேன்—பீடா ருலகங் கோடா நெறிய னிற்—குலவுற டாத்து நிலவுசெங் கோலினன்—றண்ணிய நலங்கெழு புண்ணிய மேரு—நிறைதரு கருணைக் குறையுணல் லின்பத்—திரையெறி கல்விக் கரைபொரு கடனறுந்—தண்ணளி யரும்பிப் புண்ணிய மலர்ந்து—நன்றிபல பழுத்து நின்றகுண தாரு—நித்திய வருட்சிவ பத்தியின் பைங்கூழ்—புகழ்தரு மிரவலர் நிகழ்தரு குறிப்ப றிந்—துதலிடு சீர்சா லதுலசிந் தாமணி—விளங்குறு முயிரெனு விளங்கோ தனங் கன்—கூட்டமிட் டருந்தி யேப்பரிட் டெவப்பக்—கண்ணிய வின்சுவை நண்ணிய வருட்பா—லேமமொடு சுரக்குங் காம தேனு—பொய்வகைச் சமயப் புதையிருள் புடைபட—மெய்வகை யொளிலிரி சைவ சிகாமணி—யென்றுபற் பலரு மெடுத்தினி தியம்பக்—குன்றலி னிலமகள் குதுகலிப் பெய்தத்—தவளு னம்பெறு சிவஞான தேவ—ரியற்றிய தவத்தா னயக்கத் தோன்றியோன்—பொதியலிழ் கடுக்கைகொடு

மதிதவழ் சடிவ—மன்னு சாயிதன் மலர்க்கழல் பழிச்சும்—பொன்னு சாடிமால் புகன்
 றன னாக—வடங்கிய தழனா வடங்கலு ரியிர்த்தெனத்—தளிர்த்தளி மொய்ப்பத்
 துளிர்த்தலர் தேமாங்—தனிசிறு வளியாற் கமலமென் பொருட்டிற்—ரூக்குறீஇ யுடை
 ந்து வாக்குறு பைத்தே—னீர்த்தட ரிரப்பு ரீழநன் னாட்டி—னிலமகண் முகமெனக்
 குலவுமயாழ்ப் பாணத்—ததிவளஞ் செறிந்து பொதிதலிற் பலகலை—வல்லோர் புகழு
 நல்லூ ராளி—நந்தவி னலங்கெழு கந்தவேட் குரிசில்—பெரிதுவந் துருற்றிய வரிய
 மெய்த் தவத்தாற்—பொறையறன் சாந்த ிறைகொடை வாய்மையென்—நின்னநற்
 குணங்களோர் மன்னிய வருக்கொடு வந்ததென் நியாவரும் வழங்கிட வந்தோன்—
 கல்லியங் கடலைக் கடப்பவர் தமக்கோர்--சொல்லியன் புணையெனத் துரிசறிற்போ--
 னிருவகைப் பிரம் சரியநன் னெறியின்—மயற்றலை புகுத்தா நயிட்டிக ரிலையின்—
 கற்பனை கடத்த சிற்பரஞ் சுடர்தான்—கனவினு நனவினுங் கழலாக் கருத்தினன்—
 பழிகரு முத்திப் பகுப்பெலா மொருவி—யழிவில்பே ரின்ப மளிக்குறு முத்தியை—
 யெளிதினிற் றெரித்துப் பளகிலின் புறுத்துஞ்--சைவகித் தாந்த மெய்தரு பனுவலை--
 யையத் திரிபற வகத்தினன் குணரந்தோன்—கையற விகத்த கருணையங் கடலோன்—
 கூறுசீர் புணையு மாறுமுக நாவலன்—பரவிய வுவப்பிற் பதித்தனன்—விரவிய வுலகம்
 விளங்குதற் பொருட்டே.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ	கக	வுடையர்	வுடையார்
இ	உக	ருமத்	மருமத்
எ	க	பொழிய	பொதிய
எ	உஅ	வயிரவா	வயிரவாட்
ங	கஎ	மென்றார்	மென்றார்
ச	கசு	இலவரயின	இலவரயின
ச	ஙங	வேண்டாமையும்	வேண்டாமையும்
க0	ஙஇ	யென்பனுள்	யென்பதனுள்
கங	க	அறத்தினூங்	அறத்தினூங்
கங	க0	னூங்கில்லை	னூங்கில்லை
கங	ஙஉ	பிறரறிதல்	பிறரறிதல்
கச	கஎ	யுடம்பினூங்	யுடம்பினூங்
கச	ஙஇ	யார்கை	யார்கை
கஎ	ஙஅ	தொல்காப்பியற்	தொல்காப்பியச்
கஅ	ங0	பட்டாது	பட்டது
உக	எ	உடைம	உடைமை
ச0	ஙஅ	வன்	தவன்
அஇ	உசு	தலைமைக்	தலைமை
அஎ	ச0	ரூநன்	ரூநன்
க0அ	க0	நிரம்பாயை	நிரம்பாமை
ககச	கச	துணிவென	துணிவென
ககஅ	கஇ	நாணிக்	நாணிக்
கஉஅ	ஙஅ	பொருள்	பொருள்
கஉக	எ	எரிமுன்னர்	எரிமுன்னர்
கஙங	ஙஇ	தறுநிதி	தறுநிதி
கஙஅ	உ0	வெண்ணுமைமை	வெண்ணுமையை
கசு	உஉ	வென்பதொற்	வென்பதொற்
கசு	ஙஅ	வண்வனளீர்	வண்புனளீர்
உகஎ	ஙஉ	லாயினும்	லானும்
உசுஅ	ஙஉ	தொறுஉற்	தொறுஉங்
உஎக	உசு	சொடுக்கும்	சொக்கும்
ங0இ	கசு	யுடையவர்	யுடையர்
ஙஙக	க	யவர்க்கண்ட	யவர்க்கண்ட
ஙசக	ங	தந்தார்	தந்தார் அவர்
ஙசக	அ	மென்பதாம்	வென்பதாம்
ஙசு	ஙச	எது	றது
ஙசு	ஙசு	றன்	என்
ஙஎஇ	கக	சு	க
ஙஅங	க0	இரந்த	இறந்த
எ	அ	குணங்கலாலே	குணங்களாலே
கசு	சக	லைக்குப்	லைக்கும்
கஅ	சு	தெட்டிப்	தெட்டுப்

பாலியல்திகாரவகராதி.

பால்..	பக்கம்,	அதிகாரம்.	பக்கம்.
அறத்துப்பால்.	க	உழவு.	உக௩
காமத்துப்பால்.	௩௦௯	உறுப்புநலனழிதல்.	௩௩௩
பொருட்பால்.	கக௩	ஊக்கமுடைமை.	க௭௩
இயல்.	பக்கம்.	ஊடலுவகை.	௩௮௧
அங்கனியல்.	க௮௩	ஊழ்.	௧௦௮
அரசியல்.	கக௩	ஒப்புரவறிதல்.	௩௯
இல்லறவியல்.	௧௩	ஒழுக்கமுடைமை.	௩௯
ஒழிபியல்.	௨௭௨	ஒற்றாடல்.	௧௭௦
களவியல்.	௩௦௯	கடவுள்வாழ்த்து.	௩
கற்பியல்.	௩௩௧	கண்ணோட்டம்.	௧௬௭
தூறவறவியல்.	௧௮	கண்விதுப்பழிதல்.	௩௩௭
அதிகாரம்.	பக்கம்	கயமை.	௩௦௪
அடக்கமுடைமை.	௩௭	கல்லாமை.	௧௧௯
அமைச்சு.	௧௮௩	கல்வி.	௧௧௬
அரண்.	௨௧௪	கள்ளாமை.	௭௯
அருளுடைமை.	௧௮	கள்ளாண்மை.	௨௬௩
அலரறிவுறுத்தல்.	௩௨௮	கணவுநிலையுரைத்தல்.	௩௪௯
அவரவயின்விதும்பல்.	௩௬௩	காதற்சிறப்புரைத்தல்.	௩௨௧
அவாவறுத்தல்.	௧௦௩	காலமறிதல்.	௧௪௨
அவையஞ்சாமை.	௨௦௮	குடிசெயல்வகை.	௨௯௧
அவையறிதல்.	௨௦௩	குடிமை.	௨௭௨
அடக்காறுமை.	௪௭	குறிப்பறிதல்.	௨௦௩
அறன்வலியுறுத்தல்.	௧௨	குறிப்பறிதல்.	௩௧௨
அறிவுடைமை.	௧௨௩	குறிப்பறிவுறுத்தல்.	௩௬௭
அன்புடைமை.	௨௪	குற்றங்கடிதல்.	௧௨௭
ஆள்வியுடைமை.	௧௭௮	கூடாநட்பு.	௨௩௬
இகல்.	௨௪௪	கூடாவொழுக்கம்.	௭௬
இடனறிதல்.	௧௪௩	கேள்வி.	௧௨௨
இழிக்கணழியாமை.	௧௮௧	கொடுங்கோன்மை.	௧௬௨
இரவச்சம்.	௩௦௨	கொல்லாமை.	௧௧
இரவு.	௨௯௯	சான்றாண்மை.	௨௮௦
இல்வாழ்க்கை.	௧௩	சிறிநினைஞ்சேராமை.	௧௩௩
இறைமாட்சி.	௧௧௩	சுற்றந்தழால்.	௧௩௩
இனியவைகூறல்.	௨௯	சூது.	௨௯௬
இன்னுசெய்யாமை.	௮௮	செங்கோன்மை.	௧௩௯
நகை.	௬௨	செய்நன்றியறிதல்.	௩௨
உட்பகை.	௨௩௨	சொல்வன்மை.	௧௮௬

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
தகையணங்குறுத்தல்.	௩௦௯	புகழ்.	௯௪
தவம்.	௭௩	புணர்ச்சிமகிழ்தல்.	௩௧௫
தனிப்படர்மிகுதி.	௩௪௩	புணர்ச்சிவிதும்பல்.	௩௯௯
திநட்பு.	௨௩௩	புதல்வரைப்பெறுதல்.	௨௧
திவினையச்சம்.	௫௭	புலவி.	௩௭௫
தறவு.	௯௭	புலவிநுணுக்கம்.	௩௭௮
தூது.	௧௯௭	புலாண்மறுத்தல்.	௭௧
தெரிந்துசெயல்வகை.	௧௩௯	புல்லறிவாண்மை.	௨௪௧
தெரிந்துதெளிதல்.	௧௪௭	புறங்கூறுமை.	௫௨
தெரிந்துவினையாடல்.	௧௫௦	பெண்வழிச்சேறல்.	௨௫௭
நடுவுநிலைமை.	௩௪	பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.	௧௩௦
நட்பாராய்தல்.	௨௨௮	பெரியாரைப்பிழையாமை.	௨௫௪
நட்பு.	௨௨௫	பெருமை.	௨௭௭
நலம்புனைந்துரைத்தல்.	௩௧௯	பேதைமை.	௨௩௯
நல்குரவு.	௨௯௬	பொச்சா வாமை.	௧௫௬
நன்றியில்செல்வம்.	௨௮௫	பொருள்செயல்வகை.	௨௧௬
நாடு.	௨௧௧	பொழுதுகண்டிடிங்கல்.	௩௫௨
நாணுடைமை.	௨௮௮	பொறையுடைமை.	௪௪
நாணுத்துறவுரைத்தல்.	௩௨௪	மடியின்மை.	௧௭௫
நிலையாமை.	௯௪	மருந்து.	௨௯௯
நிறையழிதல்.	௩௬௦	மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.	௨௦௦
நினைந்தவர்புலம்பல்.	௩௪௬	மானம்.	௨௭௫
நீத்தார்பெருமை.	௯	மெய்யுணர்ந்தல்.	௧௦௧
நெஞ்சொடுகளத்தல்.	௩௫௭	வரைவண்மகளிர்.	௨௬௦
நெஞ்சொடுபுலத்தல்.	௩௭௨	வலியறிதல்.	௧௩௯
பகைத்திறந்தெரிதல்.	௨௪௯	வாய்மை.	௮௨
பகைமாட்சி.	௨௪௭	வாழ்க்கைத்துணைநலம்.	௧௮
பசப்புறுபருவரல்.	௩௪௦	வான்சிறப்பு.	௯
படர்மெலிந்திரங்கல்.	௩௩௪	விருந்தோம்பல்.	௨௬
படைச்செருக்கு.	௨௨௨	வினைசெயல்வகை.	௧௯௫
படைமாட்சி.	௨௧௯	வினைத்திட்டம்.	௧௯௨
பண்புடைமை.	௨௮௩	வினைத்தூய்மை.	௧௮௯
பயலிலசொல்லாமை.	௫௪	வெகுளாமை.	௮௫
பழைமை.	௨௩௧	வெஃகாமை.	௪௯
பிரிவாற்றாமை.	௩௩௧	வெருவந்தசெய்யாமை.	௧௯௪
பிறனில்வழையாமை.	௪௨		

பாலியலதிகாரவகராதி முற்றிற்று.

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர் குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்.

உரைப்பாயிரம்.

இத்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமில்லின்பத் தமிழில்வீடும் நெறியறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன. * அவற்றுள், வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டமென மூவகைப்படும். †

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று ‡ அவ்வவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழவாடொழுதல்.

வழக்கமாவது ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனத்தென்றிறுப்பார் அது காரணமாகத் தம்முண்மாறுபட்டு அப்பொருண்மேற் சொல்வது. அது கடன்கோடன் முதற் பதினெட்டிப் பதத்ததாம். §

* அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே தரும் அருத்தம் காமம் மோகம்மென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்கு தண்டமென்பனவற்றை வடநூலார் முறையே ஆசாம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமென்பர்.

‡ நிலை - ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம்பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபரிதி, கூடிமேம்படல், நல்கியதை நல்காமை, ஒப்பிப்பணி செய்காமை, கூலிகொடாமை, உடையனல்லானவற்றல், விற்றுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பாடுபடத்தல், நிலவழக்கு, மாதாராவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, குது, ஒழிபு எனவிலை.

தண்டமாவது அவ்வொழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழிஇயினரை அந்நெறி நிறத்துதற்பொருட்டு ஒப்பாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந் தண்டமும் உலகநெறி நிறத்துதற் பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற் சிறப்பிலவாகலானும், அவைதாம் நூலானேயன்றி உணர்வுமிருகியானுந் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றை யொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரார் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறு பான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும் பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடைமையினவியோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கியமினிது முடிதற் பொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

பா யி ர ம்.

முதல் அதிகாரம்.—கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது கவிதான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்ட பொருட்டு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையெனவறிக: என்ன? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்டு அவற்றள் மூவராகிய முதற்கடவுளோடு இயைபுண்டாகலான் அம்மூன்று பொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினாரெனவுணர்க.

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி

பகவன் முதற்றே யுலகு

இதன்பொருள், எழுத்தெல்லாம் அகர முதல - எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:—உலகு ஆதிபகவன் முதற்று - அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய * முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணர்தலானுங்கொள்க. தமிழ்மொழத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதலோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநான்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனிற்றது. காணப்பட்ட உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டதெலின், ஆதிபகவன்முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகிற்கு முதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளதுண்மை கூறப்பட்டது.

உ. கற்றதனை லாய பயனென்கொல் வாலறிவ

னற்று தொழாஅ ரெனின்

உ.

இ - ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என் - எல்லாநூல்களையுந் கற்றவர்க்கு அக்கல்லியறிவானாய பயன்யாது?—வாலறிவன் நற்றாள் தொழாரெனின் - மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்லதான்களைத் தொழாராயின். எ - று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய், ஈண்டின்மை குறித்து நின்றது. கொல்வென்பது அசைசில. பிறலிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின் நற்றாளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றானைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. (உ.)

ஈ. மலர்மிசை எகினான் மாண்டி சோந்தார்

நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

ஈ.

இ - ள். மலர்மிசை எகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார் - மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்—நிலமிசை நீடு வாழ்வார் - எல்லாவுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார். எ - று.

* ஐசுவரியம், வீரியம் புகழ், செல்வம், சக்தியம் என்னுமாறுக்கு, பகமென்றும் பெருண்மையால், பகவென்பதற்கு இவ்வடிகுணங்களை யுடையோனென்பது பொருள்.

அன்பாளினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவோடுவிரைந்து சேறலின், ஏகினுனென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்: என்னை? “வாராக் காலத்து நிக முங் காலத்து—மோராரங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி—யிறந்தகா லத்துக் குறிப் பொடு கிளத்தல்—விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.” * என்பதோத்தாகலின். இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயாபற்றிப் பிறிதோர் கடவுட்கேற்று வாருமுளர். சேர்தல் - இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்த்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

இ - ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்த்தார்க்கு - ஒருபொருளை யும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்த்தார்க்கு—யாண்டும் இடும்பை இல - எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ - று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வரு வனவும் தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான் வருந்துன்பங்கள். அடி சேர்த்தார்க்கும் அவ்விரண்டு + மின்மையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின. (ச)

ரு இருள்சே ரிருவினையுள் சேரா னிறைவன்
பொருள்சேர் புழுபுரிக்கார் மாட்டு ரு.

இ - ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா - மயக்கத்தைப்பற்றி வரும் நல்வினை தீவினையென்னு முயிண்டுவினையும் உளவாகா—இறைவன் பொருள் சேர் புழுப் புரிந் தார் மாட்டு - இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாடித்து. எ - று.

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவராலுங்கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென் றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கேதுவாகலான் இருவினையுள் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினரை உடையவெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ் கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன்புகழே பொருள்சேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (ரு)

க. பொறி வாரி லைந்தவித்தான் பொந்தி ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். க.

இ - ள் பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான் - மெய், வாய், கண், மூக்குச், செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தானது—பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நின்றார் - மெய்யான ஒழுக்கநெறியின்கண் வருவாது நின்றார்—நீடு வாழ் வார் - பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார். எ-று.

● தொல்காப்பியம், வினையியல், சச.

† வேண்டுதலும் வேண்டாமையும.

† ஈண்டு நல்வினையென்றது அழிதன்மாவையவாய் துறக்கவின்ப முதலிய காமியங்களைப்பாயப் பனவாகிய வேள்விமுதலியனவற்றை. இவை வீட்டுக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையையெய்தித் தீவினைபோல அது நிகழ்வொட்டாது தடைசெய்து ஆற்றலு முடையவாம். ஆதலால், இந்நல்வினை தீவினை யிடண்டும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்தப் பந்தமு ித்ததற்கண் பொய்விலக்கும் இருப்புலிலக்குப்போலத் தம்முளொப்பனவாமென்க. சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடுபெய்ததின், ஈண்டு, நல்வினையென்றது அவற் றையன்மென்க.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செல்கின்ற அவாவும் ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்க நெறி ஐந்தலித்தானுற் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட் கிழமைக்கண் வந்தது, கபிலரதபாட்டு என்பது போல. இவை நான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறிநிறந்துஞ் செய்தார் வீடுபெறுவரென்பது கூறப்பட்டது. (சு)

எ. தனக்குவமையில்தான் ருள்சேர்த்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ.

இ - ள். தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்த்தார்க்கு அல்லால் - ஒருவாற்றினுற் தனக்கு நிகரில்லாதவனது தானைச் சேர்த்தார்க்கல்லது, —மனக்கவலை மாற்றல் அரிது - மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டாகாது. எ - று.

“உறற்பால் - திண்டா விடுத லரிது.” * என்றற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தான் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந்துன்பக்களுள் அழுந்துவவென்பதாம். (எ)

அ. அறவாழி யந்தணன் ருள்சேர்த்தார்க் கல்லான்
பிறவாழி நீந்த லரிது. அ.

இ - ள். அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்த்தார்க்கு அல்லால் - அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்த்தார்க்கல்லது—பிற ஆழி நீந்தல் அரிது - அதனிற்பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ - று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான். எனப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பல்வேறு வகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வழுவாகவுடையனாகலின், அறவாழி யந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென்றுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரைகாணுது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இல்கேதகதேசவருவகம். (அ)

சு. கோளில் பொறியிற் குணமில்லவே யென்குணத்தான்
ருளை வணங்காத தலை.

இ - ள். கோள் இல் பொறியிற்குணம் இல் - தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல—என்குணத்தான் தானே வணங்காத தலை - எண்வகைப்பட்ட குணங்கையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ - று.

என்குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பி லின்பமுடைமை எனவிலை. † இவ்வாறு சைவாக

* நாலடியார். பழவிலை, —ாண்டுநீர் வையத்து னெல்லாரு மெத்தணையும்—வேண்டார்மற் றீய விழைபய னல்லவை—வேண்டினும் வேண்டா விடினு முறற்பால்—திண்டா விடுதலரிது.

† தன்வயத்தனாதல்—சுவதந்திரத்துவம். தூயவுடம்பினனாதல்—விகத்ததேகம். இயற்கையுணர்வினனாதல்—நிராமயான்மா, முற்றுமுணர்தல்—சருவஞ்ஞத்துவம். இயல்பாகவே பாசங்

மத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை * முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவ
றிவை † முதலாகவுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுள். காணாத கண் முதலியன
போல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினர்; கூறினாரே
னும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்களும் அவ்வாறே பயனிலவென்பதா உங்கொள்க.
இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யா
வழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

க0. பிறவிப் பெருங்கட நீந்துவர் நீந்தா

ரிறைவ னடிசேரா தார்.

க0.

இ - ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் - இறைவ
னடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்;—சேரா
தார் நீந்தார் - அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனுளமுந்துவர். எ - று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்கட
லென்றார், சேர்ந்தாரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினைப்பது இறைவனடி
யையே நினைப்பார்க்குப் பிறவியறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி நினைப்பார்க்கு அஃதற
மையுமாகிய இரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உ ம் அதி.—வான்சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதானையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம்
பொருளென்பங்களும் நடத்தற்கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறுதல், அதிகார
முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்

ருளமிழ்த மென்றுணரற் பாரறு. க.

இ - ள். வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் - மழை இடையறுது நிற்ப
உலகம் நிலைபெற்று வருதலான்,—தான் அமிழ்தமென்று உணரற் பாரறு - அம்மழை
தான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையையுடைத்து. எ - று.

நிற்பவென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண்டியிருக்கோ.
அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பு இடையறுமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு
காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின், உலகத்தை நிலை
பெறுத்துகின்ற வானை அமிழ்தமென்று னணர்கவென்றார். (க)

கனின் வருதல்—அநாதிப்பதம். பேபுருடைமை—அபுபதத்தி. முழுவ்லாற்றலுடைமை—
அநந்தத்தி. வம்ப்லின்படுடைமை—நருபதி. “எட்டு வானுளைத் தீசுமென மான் றனை”
எனத் தருகாவுக்கஞாடரும, “இருமபுடாராத முவலைய குலத்தினுண் யிறையனை மறைய
வனை மயனகுளைத்தி னுனை” எனச் சுந்த-மூத்தநாடரும அருளிச்செய்தவாற்றாடும், இறை
வனுக்கு எண்குணமுணவும் சிவாகமமுறையுணவென்பதற்கு.

* அணிமா முதலிய எண்ணிக்களாவன அணிமா, மமிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிரா
காயியம், ஈசுதை, வசுதை எனவ்வை.

† கடையிலாவறியு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறியு, கடையிலாக்குட்கி,
கடையிலாகீரியம், கடையிலாவுன்பம், நாமயின்மை, கோத்தியின்மை, சூபுவுன்மை, அழியா
றியல்பு எனவ்வை. இவ்வாறு ஆருகதனவிற் கூறப்பட்டது.

**கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.** உ.

இ - ன். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி - உண்பார்க்கு நல்ல அணவகளை உளவாக்கி, - துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை - அவற்றையுண்கின்றார்க்குத் தானும் உணவாய் நிற்பதூஉம் மழை. எ - று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர்திணை மேல் வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்க ளது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதலுடைய வாயின் வென்பதாம். (உ)

**கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.**

இ - ன். விண் இன்று பொய்ப்பின் - மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின், - விரி நீர் வியன் உலகத்துள் - கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்ற புல கத்தின்கண் - நின்று உடற்றும் பசி - நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ - று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லையென்பார், விரி நீர் வியனுலகத்தென் றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறங்குமென்பதாம். (ங)

**கச. ஏரினுழாஅ நுழுவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.**

இ - ன். உழுவர் ஏரின் உழார் - உழுவர் ஏராறுமுதலிச்செய்யார், - புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால் - மழைஎன்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின் எ - று.

குன்றியக்காலென்பது குறைந்து நின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணம் கூறிய வாறு. (ச)

**கரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை** ரு.

இ - ன். கெடுப்பதூஉம் - பூயியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப் பதூஉம் - கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம் - அவ்வாறு கெட் டார்க்குத் தணையாய்ப்பெய்து முன் கெடுத்தாற்போல எடுப்பதூஉம் - எல்லாம் மழை - இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ - று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின் கண்வந்த உவமச்சொல், கேடுமாக்கமும் எய்துதற்குரியார் மக்களாதலின், கெட்டார்க் கென்றார். எல்லாமென்றது அம்மக்கண்முயற்சிவேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல் கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய்நிலையான்வந்தது. * மழையின் தாற்றல் கூறியவாறு. (ரு)

* அவாய் என ஒருசொல் மற்றொருசொல்லு அவாய் என்றல் இவ்வாறு அவாய் நீர் யால் வருவித்து முடிப்பதனை வடதூலா அத்தயாகாமென்பா.

கக விசம்பிற் றுனிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசம்புற் றலேகாண் பரிது. சு.

இ - ன். விசம்பின் துளி வீழின் அல்லால் - மேகத்திற்றுனிவீழிற் காண்பதல்லது—மற்று ஆங்கே பசம்புற் றலே காண்பு அரிது - வீழாதாயின், அப்பொழுதே பசம்புல்லினது தலையையும் காண்டல் அரிது. எ - று.

விசம்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லெ பென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிவி
தானல்கா தாகி விடின. எ.

இ - ன். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும் - அளவில்லாதகடலும் தன்னியல்பு குறையும்,—எழிவி தான் தடிந்து நல்காசாகி விடின—மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெரியாகு.விமொயின். எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழியின்கள் பிறவாமையும், மணி முதலாயின படைமையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்தலென்றது முகத்தலை: அது “கடல்குறைபடுத்தீர் கல் குறைபடவெறிந்து” * என்பதனானும் அரிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கும் மழை வேண்டுமென்பதாம். இவை எழுபாட்டானும் உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ.

இ - ன். வானோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது - தேவர்கட்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் வீழவும் பூசையும் நடவாது,—வானம் வறக்குமேல் - மறை பெய்யாதாயின். எ - று.

நெயித்தீர்த்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாராகலின், செல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியத்திற்றழுவுதீரச் செய்வது நெயித்திகு† மாதலின், அதனை முற் கூறினார். (அ)

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். சு.

இ - ன். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா - அகன்றவுலகின்கண் தானமும் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,—வானம் வழங்காதெனின் - மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அநநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுக் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிற்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித் தானம் இவ்வறத்தின் மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (க)

உ௦. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க௦.

இ - ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின் - எவ்வகைமேம் பாட்டார்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,—ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது - அந்நீர் இடையறாதொழுகும் ஒழுக்கும் வாணையின்றி யமையாது. எ - று.

பொருளின் பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையறாதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையாதுலகென்பது எல்லாநானுந் தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார். இதனை நீரையின்றி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையின்றி ஒழுக்கம் கிம்பாடுதன உரைப்பாருமுனர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம்பொருளின் பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௩௩ அதி.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது முற்றத்திறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வாறுமுதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின், இது வான்சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விடுப்பத்து

மேண்டும் பனுவற துணிவு. க.

இ - ள். ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை - தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை—விழுப்பத்துமேண்டும் பனுவறதுணிவு—விழுப்பப் பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுப்பதன வரும்பும் நூல்களது துணிவு. எ - று.

தமக்கு உரியவொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறந்தலாவது,—தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமாய் ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம்வளரும், அறம்வளரப் பாவந்தீதையும், பாவந்தீதைய அறியாமை நிகழும், அறியாமை நிகழ நத்தவசித்தவர்களது வேறுபாட்டினர்ப்பும் அழித்தன்மாவையவாய இம்மை மறுமையின்பங்களி னுவர்ப்பும் பிறவித்துன்பங்களும் தோன்றும், அவைத்தோன்ற வட்டின்கண்ணையுண்டாம், அஃதுண்டாகப் பிறவகருக் காரணமாகிய பயனின் முயற்சிகளெல்லாம் நிகழ வட்டிற்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சியுண்டாம், அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பற்றுகிய எனதென்பதும் அகப்பற்றுகிய யாவென்பதும் விரி, ஆகலான் இவ்விரண்டு பற்றையும் இம்முறையே யுவாத்துவிடுதலெனக்கொள்க. பனுவலெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனை, ஒன்றையொன்றாவதா சமயதூல்களெல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணியவன்பது பெற்றும், செய்தாரது துணிவு பனுவன்மேலேற்றப்பட்டது. (௧)

உஉ. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்

துறந்தாரை யெண்ணிக்கொண்டற்று. உ.

இ - ள். துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின் - இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணுந் கூறியறியலுறின், அளவுபடாமையான்—வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டு அற்று - இவ்வுலகத்துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இத்துணையென அறியலுற்றற்போலும். எ - று.

முடியாதென்பதாம், கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது. (உ)

உரு. இருமை வகைதெரிந் திண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றலகு. ௩.

இ - ள். இருமை வகை தெரிந்து - பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது துன்ப விற்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து - ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை - அப்பிறப் பறுத்தற்கு இப்பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே - உலகு பிறங்கிற்று - உலகின் கணுயர்ந்தது. எ - று.

“தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்” என்புழிப்போல இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்கணின்றது. * பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றெருக்கது. இஃதனால் திகிரியுருட்டி உலகுமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினர் பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவைமூன்றுபாட்டானும் நீத்தார்பெருமையே எல்லாப்பெருமையினும் மிக்க தென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உச. உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து. ௪.

இ - ள். உரன் என்னும் தோட்டியான் ஒரையுந் காப்பான் - திண்மையென்னுந் தோட்டியால் பொறிக்களாகிய யானையைந்தனையும் தததம் புலங்கண்மேற் செல்லாமற் காப்பான்—வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து - எல்லாநிலத்துளும் மிக்க தென்று சொல்லப்படும் வீட்டிலுத்திற்கு ஓர் வித்தாம். எ - று.

இஃதேகதேசவுருவகம். திண்மை ஈண்டறிவின்மேற்று, அந்நிலத்திற்சென்று முளைத்தலின், வித்தென்றார். ஈண்டுப்பிறந்துறந்து வரும் மகனல்லவென்பதாம். (௪)

உரு. ஐந்தவித்தா னொற்ற லகல்விசம்பு ளாராக்காமா
ளாந்தரமேன சாலுங்கரி. ௫.

இ - ள். ஐந்து அவித்தான் ஐற்றல் - புலன்களிற் செல்கின்ற அவாவைந்தனை யும் அடக்கினுனது வலிகுது—அகல விசம்புளாராக்காமான் இஃதிரமேன சாலும் கரி - அகனது வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இஃதிரமேன அமைவுபுரானது. எ - று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுரையும் செய்யுள்விகா ரத்தாறவருக்கன. தான ஐந்தவியாது சாப மெய்திநன்று அவித்தவனதாற்றல் உணர்த்தினுனகலின், இஃதிரமேன சாலுங்கரியென்றார். (௫)

உசு. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். ௬.

இ - ள். செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் - ஒத்த பிறப்பினராய் மக்களுள் செய்தற்கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர்:—செயற்கரியசெய்கலாதார் சிறியர் - அவ்வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற்றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர். எ - று.

* ஈண்டு இருமையென்பது மைவிருதி, தன்மையுணர்த்தாது தன்மையுடைப் பொரு ளையே யுணர்த்தலின், பகுதிப்பொருள் விருதி யென்னுஞ் சுவார்த்தபாவ தத்திதப் பிரத்தியயம்.

செயற்களியவாவன மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளால் புலன் களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற்கரியவாவன இய மம் நியமம் முதலாய் எண்வகை யோகவுறுப்புக்கள். நீரிந்பலகான் சூழ்கல் முத லாய் நாலிருவழக்கிற்குப்பதக்கமென்பாருமுனர்; * அவை நியமத்துள்ளே அடங்க லின், நீத்தாரது பெருமைக்கேலாமையுறிக. (சு)

உஎ. சுவையொளி யூரேசை நாற்றமென் னைந்தின்
வகைகத்தாவான கடட்ட யுலகு. எ.

இ - ள். சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின்வகை - சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமும் என்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத் திறைகளைந் தனது கூறுபா ட்டடையும்—தெரிவான் கட்டிட உலகு-ஆராய்வான் நிவின் கண்ணிதே உலகம். எ - று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைநாமைந்தும், அவற்றின் கட்டோன்றிய அப்பூதங்களைந்தும், அவற்றின் கூறுகிய ஞானைந்தரியங்களைந்தும், கனமேந்திரியங்களைந்தும் பூருபதுமாம். வகைகத்தாவான கட்டிட உடம்பொழி புணர்த்ததனால், † தெரிதின் புருடனும் அவன்மெறித்தற்கு வியாகியமான ‡ அகங் கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய சூலப்பகுதியும் பெற்றும், தத்தவ்யரூபத் தைத்தனையுந் தெரிதலாவது, சூலப்பகுதி ஒன்றிற் றுள்ள நயதன்மையிற் பகுதியு யாவதல்லது விசுதியாகாவனவையும், அதன் கட்டிடான்றிய மானும் அதுந் கட்டிடாண் றிய அகங்காரமும் அதன் கட்டிடான்றிய தன்மாத் திறைகளுமாகிய வயும் தத்தவ்யரூப முதலாய்தனை நோக்க விசுதியாதலும் தங்கட்டிடானதுவன்வதறை நோக்கப் பகுதி யாதலுமுடையவெனவும், அவற்றை கட்டிடான்றிய மனமும் ஞானைந்தரியங்களுந் கனமேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதுனும் தங்கட்டிடானதுவன் வின்மையான விசுதியேயாவதல்லது பகுதியாகாவனவையும், புருடன் தானொன்றிற் றென்றானுமையா னும் தன்கட்டிடானதுவன்வின்மையானும் இயணமில்லவெனவையும், சாயகிய தனது னோதியவாற்றன் ஆராய்தல், இவ்விருபத்தைந்தும்வல்லது உலகெனப் பிற்பொன் றில்லவென உலகனதுண்மையறிதலின், அவற்றின்வின் கண்ணையிற்று. இவ்வை நான்குபாட்டானும்பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்தவ்யுணர் வுமென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி வந்தும். அ.

இ - ள். நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை - நிறைந்த மொழியினையுடைய துந்தர ரது பெருமையை—நிலத்து மறைமொழி காட்டிவந்தும் - நிலவுலகத்தின்கண் அவரா ணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களை கண்கூடாகக் க் காட்டும். எ - று.

* நீரிந்பலகான்சூழ்கல் முதலியமயம்மும் * நீரிந்பலகான் சூழ்கல் முதலியவை இத் தோற் றையாச்—சோரர்சடை தாழச் சுட்டி, ராமபி - பூட்டையார்—காவகத்த கொண்டு கடவுள் ன்ருந் தோம்பல்—வானவத்தய்க்கும் உழி. எனனும் வெண்பாவாணானாக, வெண்பாமாலை பாசைப படலம். கச.

† உடம்பொழி புணர்த்ததென்பது ஓருத்தி. இதன் வடவாரார் பாதவிமன்பா.

‡ மான்—மகி தத்தவம், மஹாதென்னும் வடமொழி எழுவாயொருமையின் பதாரந் என நிற்கும். அது தழிழின மானெனத் தற்பவமாயிற்று. சாயகியதாலிலே மான் என்றது புத்தியை.

§ கண்கூடு—பித்தியகூடம்.

நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறிலும் வெகுண்டுகூறிலும் அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனானுணர்த்துதல். (அ)

உக. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. ச.

இ - ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி - துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவின் கண்ணிற் முனிவரது வெகுளி, —கணமேயும் காத்தல் அரிது - தானுள்ளவளவு கணமேயாயினும், வெகுளப் பட்டாராற்றித்தல் அரிது. எ - று.

சலியாமையும், பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாகவுருவகஞ்செய்தார். குணம் சாதியொருமை* அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஒரோவழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகலின் கணமேயுமென்றும், நிறைமொழிமார்தராகலின் காத்தலரிதென்றும் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது. (க)

ஙஉ. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். கஉ

இ - ள். எவ்வுயர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் - எல்லாவுயர்க்கண்மே லும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான், —அந்தணர் என்போர் அறவோர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தினின்றவர். எ - று.

பூணுதல் விரதமாகக்கிடாடல். அந்தணரென்பது அழகிய தட்பத்தினையுடையா ரென ஏதுபலபயமாகலின், அஃது அவ்வருளுடையாராமலன்றிச் செல்லாதென்பது கருதது. அவ்வாருளையுடையாயினும் உயராகணமாட்டருளுடைய ரென்பது இத னாற கூறப்பட்டது. (கஉ)

ச ம் அதி.—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரானுணர்த்தப்பட்ட அமுமுன்னுள் எனப்பொருளு ம்ன்பமும் போலாது, அறன், இமமை மறுமை விடவென்னும் முன்னையும் பயத்த லான, அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அங்காமமுறைமையும் இதளுள்ள விளங்கும். “சிறப்புடை மட்பிற்பொருளு ம்ன்பமும்—மறத்து வழிப்படு உலக்தாற்றம் போல”† என்றார் பிறரும்.

ஙக. சிறப்பினுஞ் செலவமு ம்னு மறத்தினுஉங்
காக்க மெவனோ வுயர்க்கு. க.

* சாதிபொருமையாவது ஒருசொல் ஒருமை மயிற் தோன்ற நின்றும் தோன்றாது நின்றும் பின் ஒருமைப்பனமை வினைமுறிக் மேல்வந்து முடிபுக்குஞ்சொற்களுமினறத் தானே பன்மைப் பொருளுணர்த்துவது. இதனை வடநூலார சாத்தியகலசனமெனவர். “அதுதோன்றிடசாதி பொருமையு—மீ அத்தோளுத சாதி பொருமையு - மெனவரு திற்ப்படு மிருதினை மருங்கி னும்.” “எங்கை—பொதுததாங்கு ரீந்தா னிடை” “அஞ்சவ தஞ்சாமைபேதைமை” என் புழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது எனா அத்தானைய சாதிபொருமை யும். “தென்புலத்தாா தெய்வம்” “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார்” என்புழித் தெய்வம் குணம் எனவியு தோள் று+ சாதியொருமை வரும்.

† புறநானூறு. கக.

இ - ன். சிறப்பு ஈனும் - வீடுபேற்றையுந்தரும்;—செல்வமும் ஈனும் - துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந்தரும்;—உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன் - ஆதலான் உயிர்க்கு அறத்தின்மிக்க ஆக்கம் யாது? எ - று.

எல்லாப்பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந்தருவதனை ஆக்கமென்றார். ஆக்கம் மேன்மேலுயர்தல். ஈண்டுயிரென்றது மக்களுயிரை, சிறப்புஞ்செல்வமும் எய்துதற்குரியது அதுவேயாகலின். இதனால் அறத்தின் மிக்கவுறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது. (க)

நஉ. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை பதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு. உ.

இ - ன். அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை - ஒருவனுக்கு அறஞ்செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை;—அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை - அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமில்லை. எ - று.

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையென மேற்சொல்லியதனையே அனுவதித்தார்.* அதனால் கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி, இதனால் அது செய்யாவழிக் கேடுவருதல் கூறப்பட்டது. (உ)

நங. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல். ந.

இ - ன். ஒல்லும் வகையான் - தத்தமக்கியலுங்கிறத்தான்—அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல் - அறமாகிய நல்லினையை ஒழியாதே அஃதெய்து மிடத்தானெல்லாஞ்செய்க. எ - று.

இயலுந்திறமாவது இல்லறம் பொருளாளிற்கேற்பவும், துறவறம் யாக்கைசிறைக் கேற்பவுன் செய்தல். ஓவாமை ஐடைநீடாமை. எய்துமிடமாவன மனம் வாக்குக் காயமென்பன. அவற்றைச் செய்யும் அறங்களாவன முறையே நற்குந்தையும் நற்சொல்லும் நற்செயலுமெனவிலை. இதனால் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (ங)

நச. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ச.

இ - ன். மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல்—அவ்வாற்றான் அறஞ்செய்வான் தன் மனத்தின்கட் குற்றமுடையனல்லவரை;—அனைத்து அறன்—அவ்வளவே அறமாவது;—பிற ஆகுல நீர - அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா, ஆரவார நீர்மைய, எ - று.

குற்றம் தீயனசுந்தித்தல். பிறநிதவ்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின். ஆகுல நீரவென்றார். மனத்துமாசுடையனாவழி அதன்வழியவாகிய மொழி மெய்களாற் செய்வன பயனிலவென்பனூஉம் பெறப்பட்டது. (ச)

* அனுவதித்தலென்னும் வழிமொழிதலென்னுமொக்கும். அனுவாதமாவது முன்னர் பெறப்பட்டதொன்றை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டுப் பின்னருமெடுத்தோததல். அதனால் அது கூறியது. மலென்னுங் குற்றமாகாது வழிமொழிதலென்றபிறகு. வழிமொழிதற்கு முன்னர் பெறப்பட்டதனைப் புரோவாதமென்பர் வடநூலார். ஈண்டுப்புரோவாதம் “அறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ” என்பது.

௩௫. அழக்கா நவாவெகுளி யின்னஞ்சொன் னான்கு
பிழக்கா வியன்ற தறம். ௫.

இ - ள். அழக்காறு - பிறராக்கம் பொறமையும்—அவா - புலன்கண்மேற்செல்
கின்ற அவாவும்—வெகுளி - அவையே தவாகப் பிற்பால்வரும் வெகுளியும்—இன்
ஞ்சொல் - அசுபற்றிவருங் கடுஞ்சொல்லுமாகிய—நான்கும் இழக்கா இயன்றது
அறம் - இக்காண்கிணையுங் கடிந்து இடையறாது நடந்தது அறமாவது. எ - று.

இதனால் இவற்றோடு விரவியியன்றது அறமெனப்படாதென்பனாஉங்கொள்க.
இவை யிரண்டுபாட்டானும் அறத்தினதில்பு கூறப்பட்டது. (௫)

௩௬. அன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றத் துணை. ௬

இ - ள். அன்று அறிவாம் என்னது அறஞ்செய்க - யாம் இது பொழுதினையமா
கலின் இதற்குஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோறுஞ் செய்க;—
அதுபொன்றுங்கால் பொன்றத் துணை - அவ்வாறு செய்தவறம் இவ்வுடம்பினின்
றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிலில்லாத துணையாம். எ - று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றத் துணையென்றார், செய்தவுடம்பழியவும் உயி
ரோடொன்றி எனையுடம்பினுஞ் சேறவின். இதனால் இவ்வியல்பிற்றாய அறத்தினை
நிலையாத யாக்கை நிலையின்பொழுதே செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (௬)

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிலிகை
பொறுத்தானே றீர்தா னிடை. ௭.

இ - ள். அறத்து ளுறு இது என வேண்டா - அறத்தின் பயன் இதுவென்று
யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல்வேண்டா:—சிலிகை பொறுத்தானே ஊர்ந்
தான் இடை-சிலிகையைக் காவுவானேடு செலுத்துவானிடைக் காட்சியளவை தன்
னானே உணரப்படும். எ - று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னுமெச்சத்தாற் சொல்லாகிய
வாகமவளவையும், பொறுத்தானே றீர்தானிடையென்றதனால் காட்சியளவையும்
பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் பொன்றத்துணையாதல்
தெளிவிக்கப்பட்டது. (௭)

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். ௮.

இ - ள். வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் - செய்யாது கழியும் நாளுளவாகா
மல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின்,—அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்
கும் கல் - அச்செயல் அவன் யாக்கையோடு கூடுநாள் வரும் வழியை வாராமலடைக்
குங்கல்லாம். எ - று.

ஐவகைக் குற்றத்தான்வரும் இருவகைவினையுமுள்ள துணையும் உயிர் யார்கை
யோடுங் கூடிநின்று அவ்வினைகள்திருவகைப் பயனையும் நுகருமாகலான், அந்நாண்
முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன அவிச்சை, அகங்காரம்,
அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன; இவற்றை வடதூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப. வினை

யிரண்டாவன நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன இன்பத்துன்பமென்பன. இதனால் அறம் வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

நக. அறத்தான் வருவதே யின்பம் நெல்லாம்

புறத்த புகழு மில.

க.

இ - ன். அறத்தான் வருவதே இன்பம் - இல்லறத்தோடு பொருத்தி வருவதே இன்பமாவது;—மற்ற எல்லாம் புறத்த - அதனோடு பொருத்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினும் துன்பத்தினிடத்த;—புகழும் இல - அதுவெயுமன்றிப் புகழுமுடைய வல்ல. எ - று.

ஆனருபு ஈண்டுடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது, “தூங்கு கையா னேங்கு நடைய”* என்புழிப்போல. இன்பம் காமநுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பாலின் முதற்கட் சொல்லுதும். இன்பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத்தான்வரும் பிறனில் விழைவு முதலாயின அக்கணத்துளின்பமாய்த் தோன்றுமாயினும் பின்னுன்பமாய் விளைதலின், புறத்தவென்றார். அறத்தோடு வாராதன புகழுமில்வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சௌ. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்

குயற்பால தோரும் பழி.

கௌ.

இ - ன். ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே - ஒருவனுக்குச் செய்தற்பான்மையது நல்வினையே;—உயற்பாலது பழியே—ஒழிதற்பான்மையது தீவினையே எ - று.

ஒருமென்பன விரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழியென்றார். இதனால் செய்வதுமொழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன. (கௌ)

இவைநான்கும் பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல்.

நு ம் அதி.—இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இல்லாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ்செய்தற்குரிய இருவகைநிலையுள் முதலாதலின். இஃதறன்வலியுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சக. இல்வாழ்வா நென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு

நல்லாற்றி லின்ற துணை.

க.

இ - ன். இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் லின்ற துணை - அறவியல் பினையுடைய ஈனமூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்கநெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம். எ - று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச்செயப்படுபொருள் வீணமுதல்போலக் கூறப்பட்டது* எனமூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றேதுதலும் விரதங்காத் தலமாகிய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லலிட்டு வனத்தின்கட்டுயொடுசென்று மனையான் வழிபடத் தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும், முற்றத்துறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவர்; இவருள் முன்னையிருவரையும் பிறர் மதமேற்கொண்டு கூறினார். இவர் இவ்வொழுக்கநெறிகளை முடியச்செல்லுமளவும் அச்செலவிற்குப் பசினோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலிய வுதவி அவ்வவ நெறிகளின் வழுவாமற்செலுத்துதலான், நல்லாற்றினின்ற துணை யென்றார். (ச)

சஉ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா நென்பான் துணை. உ.

இ - ன். துறந்தார்க்கும் - களைகணுவராற்றறுக்கப்பட்டார்க்கும்—துவ்வாதவர்க்கும் - நல்குந்தார்க்கும்—இறந்தார்க்கும் - ஒருவருமின்றித் தன்பால் வந்திறந்தார்க்கும்—இல்வாழ்வான் என்பான் துணை - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை. எ - று.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர் களைகணய் நின்று வேண்டுவன செய்தலானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவு முதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன் முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட் செலுத்தலானும் துணையென்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் இன்னிலை எல்லாவுபகாரத்திற்கு முரித்தாதல் கூறப்பட்டது. (உ)

சங. தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றாங்க
கைம்புலத்தா ரோம்ப நலை. ங.

இ - ன். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற - பிதிரர் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்து ஆறு ஓம்பல் தலை—ஐந்திடத்துஞ் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற்செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம். எ - று.

பிதிரராவார் படைப்புக்காலத்து அயனற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதி; அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், தென்புலத்தாரென்றார். தெய்வமென்றது சாதி யொருமை. விருந்தென்பது புதுமை; அஃது ஈண்டாகுபெயராய்ப் புதியராய் வந்தார்மேனின்றது; அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதிண்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல் சுற்றத்தார். எல்லாவறங்களும் தானுளைய் நின்று செய்யவேண்டதலின், தன்னையோம்பலும், அறனாயிற்று. என்றவென்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ்செய்தற்கிடனாகலின் ஐம்புலமென்றார். அரசனுக்கு இறைப்பொருள் ஆறிலொன்றாயிற்று, இவ்வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறுவேண்டதலானென்பதறிக. (ங)

சச. பழியஞ்சிப் பாத்து ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். ச.

* எனப்படுவானெனப்பாலது செயப்பாட்டுவினைப்பொருளுணர்ந்தும் படுவிகுதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக்கொண்டார் பிரயோகவிவேகனுலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்திகாரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை வடநூலார் நயக்கு என்பர்.

இ - ள். பழிஅஞ்சிப் பாத்து ஊண் வாழ்க்கை உடைத்தாயின் - பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்தையஞ்சி * யிட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினார்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வார்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவனில்வாழ்க்கை உடைத்தாயின், -வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல் - அவன்வழி உலகத்தெஞ்ஞான்றும் நிறைவல்லது இறத்தலில்லை. எ - று.

பாவத்தான்வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம்பொருளுடையார்மேலும் பாவந் தன்மேலுமாய் நின்று வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சியென்றார். வாழ்வான துடைமை வாழ்க்கைமேலேற்றப்பட்டது. (ச)

சரு. அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனு மது.

ரு.

இ - ள். இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் - ஒருவனில்வாழ்க்கை தன்றுணைவிமேற் செய்யத்தகும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத்துண்டலாகிய அறத்தினையுமுடைத்தாயின், -அது பண்பும் பயனும் - அவ்வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம். எ - று.

நிரணிறை; இல்லாட்டுக் கணவற்கும் நெஞ்சொன்றாகாவழி இல்லறங் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமை பயனாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் இன்னிலையினின்றான் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (ங)

சக. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்

போலும் பெறுவ தெவன்.

க.

இ - ள். இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின் - ஒருவன் இல்வாழ்க்கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின், - புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறுவது எவன் - அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற்போய்ப் பெறும் பயன் யாது? எ - று.

அறத்தாறென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன்புடைமையுமென மேற் சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லையிட்டு வனத்துச் செல்லுதலை, அஞ்சிலையின் இது பயனுடைத்தென்பார், போய்ப் பெறுவதெவனென்றார். (க)

சஎ. இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்

முயல்வாரு ளெல்லார் தலை.

எ.

இ - ள். இல்வாழ்க்கை இயல்பினுன் வாழ்பவன் என்பான் - இல்வாழ்க்கைக் கணின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான் - முயல்வாருள் எல்லாம் தலை - புலன்களை விட முயல்வாரெல்லாருள்ளும் மிக்கவன். எ - று.

முற்றத்துறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரென்றது மூன்றாகிலையினின்றான. அஞ்சிலதான் பலவகைப்படுதலின் எல்லாருள்ளுமெனவும், முயலாதுவைத்துப் பயனெய்துதலின் தலையெனவுகூறினார். (ங)

சஅ. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா ளில்வாழ்க்கை

நோற்பாரி னொன்மை யுடைத்து.

அ.

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி என விரிக்கலாமென்பது “அர்ச்சகிளவிக் கைந்து பிரண்டு - மெச்சமிலவே பொருள்வயனுன.” என்னுந் தொல்காப்பியம் குறிப்பித்தானறிவ.

கஅ

சு ம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

இ - ன் ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை - தவஞ்செய்வாரை யுந் தத்தெறியின்கொழுக்கப்பண்ணித்தானுந்தன்னறத்திறவறாதில்வாழ்க்கை-- நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து - அத்தவஞ்செய்வார் நிலையினும் பொறையுடை த்து. எ - று.

பசிமுதலிய விடையூறு நீக்கலின், ஆற்றினொழுக்கியென்றார். நோற்பாரென்பது ஆகுபெயர். நோற்பார் நிலைக்கு அவர்தம்மையுற்ற நோயல்லது இல்வாழ்வார் நிலை போற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்தலின்மையின், நோற்பாரினோன்மையுடைத் தென்றார். (அ)

சசு. அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்

பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

சு.

இ - ன். அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே - இருவகையறத்தினும் தூல்க ளான் அறனென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே;—அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று - ஏனைத் துறவறமோவெனின், அதுவும் பிறனாற் பழிக்கப்படுவதில்லையாயின், அங்விவ்வாழ்க்கையோடு ஒருதன்மைத்தாகநன்று. எ - று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண்வந்தது; இதனாற் பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அதன்மேனின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடாவொழுக் கத்தை. துறவறம், மனத்தையும்பொறிகளையும் ஒறுத்தடக்கவல்ல அருமையுடைத்தா யவழியே, அவற்றையொறுக்கவேண்டாது ஐம்புலவின்பங்களாசத்துய்க்கும் எண் மையுடைய இல்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒருங்கெண்ணப்படுவதென்றவாறாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் இன்னிலையே பயனுடைத்தென இதன்சிறப்புக் கூறப் பட்டது. (சு)

கூ0. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

க0.

இ - ன். வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன் - இல்லறத்தோடுகூடி வாழும்பயில் பினல் வையத்தின்கண் வாழ்பவன், —வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் - வையத்தானையெனினும் வானின்கணுறையுந் தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும். எ - று.

பின்றேவனும் அவ்வறப்பயனுக்கால் ஒருதலையாகலின்; தெய்வத்துள் வைக்கப் படுமென்றார், இதனாற் இன்னிலையது மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது. இம்மைப்பயன் புகழ்; அதனையிறுதிக்கட் கூறப.

(க0)

சு ம் அதி.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அங்விவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாளது நன்மை. அதி காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூக. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தம் கொண்டான்

வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

க.

இ - ன். மனைத் தக்க மாண்பு உடையாளாகித் தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் - மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளையுடையளாய்த் தன்னைக் கொண்டவ னது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள் —வாழ்க்கைத்துணை - அதற்குத் துணை எ - று.

நற்குணங்களாவன துறந்தார்ப் பேணலும், விருந்தயர்தலும், வறியார்மாட்டரு ளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள் கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில்வன்மையும், ஏப்பரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற்கியைய அழித்தல். இதனால் இவ்விரண்டினன்மையுஞ் சிறந்தனவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

ருஉ. மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில். உ.

இ - ள். மனைமாட்சி இல்லாள் கண் இல்லாயின் - மனையறத்திற்குத் தக்க நற் குண நற்செய்கைகள் ஒருவனில்லாவிட, தில்லையாயின், —வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தா யினும் இல் - அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துணை மாட்சிமையுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று. எ - று.

இல்லையென்றார், பயன்படாமையின். (உ)

ருஉ. இல்லதெ னில்லவண் மாண்பான னுள்ளதெ
னில்லவண் மாணுக் கடை. ங.

இ - ள். இல்லவன் மாண்பு ஆனால் இல்லது என் - ஒருவனுக்கு இல்லாள் நற் குண நற்செய்கையளாயினக்கால் இல்லாததாயிற்று. —இல்லவன் மாணுக்கடை உள் ளது என் - அவன் அன்னளல்லாக்கால் உள்ளதாயிற்று. எ - று.

மாண்பெனக் குணத்தின்பெயர் குணிமேனின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் இவ்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது இல்லாளது மாட்சியே பிறவல்லவென்பது கூறப் பட்டது. (ங)

ருச. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள் கற்பென்னுந்
தின்மையுண் டாகப் பெறின். ச.

இ - ள். பெண்ணின் பெருந்தக்க யா உள் - ஒருவனெய்தும் பொருள்களுள் இல் லாளின்மேம்பட்ட பொருள்களியாவையுள், —கற்பு என்னும் தன்மை உண்டாகப் பெறின் - அவண்மாட்டிக் கற்பென்னுந் கலங்காநிலைமையுண்டாகப்பெறின். எ - று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிறவின்மையின் யாவுளவென்றார். இதனால் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

ருரு. தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநந் நெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ரு.

இ - ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநந்நெழுது எழுவாள் பெய் என-பிறதெய் வந்தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாந்ந்து தயிலெழுவாள் * பெய் யென்றுசொல்லு, —மழை பெய்யும் - மழை பெய்யும். எ - று.

* கொழுநந் நெழுதெழுவாள் என்பது எழுந்து கொழுநந்நெழுதெழுவாள் முடியின்றாகப் பொருள்படுமென்றார் பாரியாகவேசுதுலார். அவர் கூறுமாறு, —“இனித் ‘கொழுநந் நெழு தெழுவாள்’ ‘தொழுதெழுவாள்’ ஸ்ணைவ ஸ்ணைவ’ என்னுந் திருவள்ளுவரினும் திருக்காவை யாரினும் பரிமேலழகரும் போளியரும் தெழாந்நெழுவாள் தொழாந்நெழுவாள் எனத் துணைக்கையுணர்ந்தாள் எழுதல் தயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்து தொழுவாள் என மூன் பின்னாகப் பொருள்படுதலின், நெழு வந்தான் ஓடிவந்தான். என்பது போலத் தொழாந்ந்து தயிலொழிதல் கூடாதென்க. “வைகறையாம்தயிலெழுது தான்

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது துயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழுதெழு வாளென்றார். தொழாநின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது. தெய்வந்தானே வல் செய்யுமென்பதாம். இதனால் தற்புடையவளதாற்றல் கூறப்பட்டது. (இ)

ருக. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். கூ.

இ - ள். தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி - கற்பினின்றும் வழுவாமற்றன் னைக் காத்துத் தன்னைக்கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி—தகை சான்ற சொற் காத்து - இருவர் மாட்டும் நன்மையமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து— சோர்வு இலாள் பெண் - மேற்சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடியு டையாளே பெண்ணாவாள். எ - று.

தன் மாட்டுப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பாற் றன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனால் தற்புகழ்த்தற்சிற்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

ருள. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. எ.

இ - ள். மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் - மகளிரைத் தலைவர் சிறையாற்காக்குங்காவல் என்னபயனைச் செய்யுமா?—நிறை காக்கும் காப்பே தலை - அவர் தமது நிறையாற் காக்கும் காவலே தலையாய காவல். எ - று.

சிறை மதிலும், வாயில்காவலும் முதலாயின. நிறை நெஞ்சைக் கற்புநெறியினி றுத்தல். காவலிரண்டினும் நிறைக்காவல்லவழி ஏனைச்சிறைக்காவலாற் பயனில்லையெ ன்பார், நிறைகாக்குங் காப்பே தலையென்றார். ஏகாரம் பிரிநிலக்கண்வந்தது. இதனால் தற்காத்தற்சிற்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

ருஅ. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. அ.

இ - ள். பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின் - பெண்டிர். தம்மையெய்திய கண்வனை வழிபடுதல் பெறுவராயின், —புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ்சிறப்புப்பெறுவர் - புத்தேளிர் வாழுமுலகின்கண் அவராத் பெருஞ்சிறப்பினைப் பெறுவர். எ - று.

வழிபடுதலென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற் பேணிய மகளிர் புத்தேளிராத் பேணப்படுவரென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

ருக. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை. கூ.

இ - ள். புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு - புகழை விரும்பிய இல்லாளையிலா தார்க்கு—இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பீடு நடை இல்லை — தம்மை யிகழ்ந்துரைக்கும் பகைவார்முன் சிங்கவேறுபோல நடக்கும் பெருமிதநடை இல்லை. எ - று.

செய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சித்தித்து வாய்வதிம்—நந்தையுந் தாயுந் தொழுதெ ழுக”† என்பது துயிலெழுந்த பின்நந்தையுந்தாயுந் தொழுது பின் காரியத்திற் செலக வெனப் பொருள் பட்டுவருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமென்க.” நான்காவது திங்குபடலம், செம் பாட்டுரை.

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம். விகாரத்தாற்றொக்கது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவமமாகலின். ஏறுபோலென்றார். இதனால் தகைசான்ற சொற்காவாழிப்பெடு குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

க0. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத

னன்கல நன்மக்கட் பேறு. க0.

இ - ள். மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி - ஒருவற்கு நன்மையென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர் மனையாளது நற்குண நற்செய்கைகளே;—அதன் நன்கலம் (என்ப) நன்மக்கட்பேறு - அவைதமக்கு நல்லவணிகலமென்று சொல்லுவர் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை. எ - று.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சுகின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்கு ஆவதோரணிகலங்கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது. (க0)

எ ம் அதி.—புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறப்பாளர் மூவரானும் * இயல்பாகவிறக்கப்படுங் கடன் மூன்றனுள். முனிவர்கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப்பெறுதல். அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

கக பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த

மக்கட்பே நல்ல பிற. க.

இ - ள். பெறுமவற்றுள் - ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள்;—அறிவு அறிந்த மக்கட் பேறு அல்ல பிற - அறியவேண்டவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிற பேறுகளை—யாம் அறிவது இல்லை - யாம் மதிப்பதில்லை. எ - று.

அறிவதென்பது அறிதலைச்செய்வதென அத்தொழின்மேனின்றது. காரணமாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிமாதலான், அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவன இறந்தகாலத்தார் கூறினார். அறிவறிந்தவென்றதனால், மக்களென்னும்பெயர் பெண்ணொழித்துநின்றது. இதனால் புதல்வர்ப்பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (1)

கஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்

பண்புடை மக்கட் பெறின். உ.

இ - ள். எழுபிறப்பும் தீயவை தீண்டா - வினைவயத்தாற் பிறக்கும் பிறப்பேழின் கண்ணும் ஒருவனைத்துன்பங்கள் சென்றடையா,—பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கட்பெறின் - பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்கனையுடைய புதல்வரைப் பெறுவானுயின். எ - று.

அவன் தீவினை வளராதது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவனையென்றவாறாயிற்று. பிறப்பேழாவன “ஊர்வபதினொன்ற

* இருபிறப்பாளர் மூவரென்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொருபிறப்பும் பின்னொருபிறப்பும் மாகிய இருபிறப்புடையாயுள்ள அந்தணர், அசுரர், வணிகரென்னும் மூன்று வகுப்பினர் தாம். இருபிறப்பாளரெனினும், தவிசெனினுமொக்கும்.

மொன்பது மாணுட.—நீர்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்துச் - சீரிய—பந்தமார் தேவர் பதினா லயன்படைத்த—வந்தநில்தீர்த் தாவரநாலுந்து. “தந்தைதாயர் தீவினதேய் தற்பொருட்டு அவரைநோக்கிப்புதல்வர் செய்யுந்தானதருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. (உ)

கஉ. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு

டந்தம் வினையான் வரும்.

ங.

இ - ள். தம் மக்கள் தம்பொருள் என்ப - தம்புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்,—அவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும் - அப்புதல்வர் செய்தபொருள் தம்மைநோக்கி அவர்செய்யும் நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆத லான். எ - று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆரம்பேற்றுமை முருகனது குறிஞ்சி நிலம் என்புழிப்போல உரிமைப்பொருட்கணவந்தது. பொருள்செய்த மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவையிரண்டுபாட்டானும் நன்மக்கட்பெற்றார் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது. (ங)

கச. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்

சிறுகை யளாவிய கூழ்.

ச.

இ - ள். அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே - சுவையான் அமிழ்தத்தினும்மிகவினிமை யுடைத்து—தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய கூழ் - தம்மக்களது சிறுகையானளாவப் பட்ட சோறு. எ - று.

சிறுகையானளாவலாவது “இட்டுந் தொட்டுங் கெளவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்.” * (ச)

கரு. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்

சொற்கேட்ட விற்பஞ் செவிக்கு.

ரு.

இ - ள். உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல் - ஒருவன்மெய்க்கின்பமாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்ட்தல்;—செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற்கேட்டல் - செவிக்கின்பமாவது அவரதுசொல்லுக் கேட்டல். எ - று.

மற்று வினையாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர்கற்றறிவுடைய ராய்ச் சொல்லுஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல்லென்றார். தீண்டல் கேட்டலென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங்களின்மேனின்றன. (ரு)

கசு. குழலினி கியாழினி தென்பதம் மக்கண்

மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

க.

இ - ள். குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப - குழலிசையினிது யாழிசையினி தென்றுசொல்லுவர்—தம்மக்கள் மழலைச்சொற் கேளாதவர் - தம்புதல்வருடையகுத லைச்சொற்களைக்கேளாதவர். எ - று.

* புறநானூறு, சுஅஅ—“படைப்புப் படைபடைத்தப் பலமோண்டு—புடைப் பெருஞ் செல்வாயினு மிடைப்பட்ட—குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி—யிட்டுந் தொட்டுந் கெளவியுந் துழந்து—நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து—மயக்குறு மக்களை யில்லோர்—பயக்குறை யில்லாதம் வாழு நானே.”

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல்லினிதென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்பு வகையானாகக் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும் இம்மையையன் கூறப்பட்டது. (க)

கஎ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து

முந்தி யிருப்பச் செயல்.

எ.

இ - ள். தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி - தந்தை புதல்வனுக்குச்செய்யும் நன்மையாவது - அவையத்து முந்தியிருப்பச்செயல் - கற்றரவையின் கண் அவரினும் பிக்குருக்குமாறு கல்வியுடையனாக்குதல். எ - று.

பொருளுடையனாக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின் நன்மையாகாவென்பது கருத்து. இதனால் தந்தைகடன் கூறப்பட்டது. (ங)

கஅ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து

மன்னுயர்க் கெல்லா மினிது.

அ.

இ - ள். தம்மக்கள் அறிவுடைமை - தம்மக்களதறிவுடைமை - மாநிலத்து மன்னுயர்க்கெல்லாம் தம்மின் இனிது - பெரியநிலத்து மன்னுநின்ற உயர்கட்கெல்லாம் தம்மினு மினிதாம். எ - று.

சுண்டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடுகூடிய கல்வியறிவினை. மன்னுயிரென்றது சுண்டறிவுடையாராமென்றது, அறிவுடைமை கண்டின்புறுதற்கு உரியார் அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையந்தாருவப்பெரென்பது கூறப்பட்டது. (ஈ)

கக. சன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்

சான்றோ லெனக்கேட்ட தாய்.

க.

இ - ள். சன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும் - தான் பெற்றபொழுதை மகிழ்ச்சியினும் மிகமகிழும் - தன்மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்டதாய் - தன் மகனைக் கல்வி கேள்விகளானிறைந்தானென்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய். எ - று.

கவானின்கட்கண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேட்ட சிறப்பு வகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமெனவும், பெண்ணியல்பாற் றுகைவறியாமை யிற் கேட்ட தாயெனவுங் கூறினர். அறிவுடையாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது, சான்றோனென்றற்குரியர் அவராகலின். தாயுவகைக்களவின்மையின், அஃதிதனாற் பிரித்துக் கூறப்பட்டது. (க)

எஃ. மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை

யென்றோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

க(1).

இ - ள். தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி - கல்வியுடையனாக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைம்மாறுவது - இவன் தந்தை என் னோற்றான்கொல் எனும் சொல் - தன்னறிவு மொழுக்கமுங்கண்டார் இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்ன தவஞ் செய்தான் கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ் சொல்லு நிகழ்த்துதல். எ - று.

சொல்லென்பது நிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணந்தோன்ற நின்றது. நிகழ்த்துதல் அங்ஙனஞ்சொல்லவொழுக்கல். இதனாற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது. (க2)

அம் அதி.—அன்புடைமை.

அஃதாவது அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடையார் கட் காதலுடையதால். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுயிர்கண்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின் பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி இல்லறமினிது நடவாமை “அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந்—துறவோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின்—வீருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த வெண்ணை” * என்பதனாலும், அதனாலுந் பிறத்தல் “அருளென்னு மன்பின் குழவி” † என்பதனாலுமறிக.

எக. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூசு மரும். க.

இ - ள். அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ - அன்பிற்கும் பிறரறியாம லடைத்துவைக்குந் தாழுளதோ—ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும்—தம்மாலன்புசெய் யப்பட்டாரது துன்பங்கண்டுழி அன்புடையார்கண் பொழிபின்ற புல்லிய கண்ணீரே உண்ணின்ற அன்பினை எல்லாருமறியத் ழுற்றும் ஆதலான். எ - று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்மை கண்ணீர்மே லேற்றப்பட்ட தது. காட்சியளவைக்கெய்தாதாயினும் அனுமானவளவையான் வெளிப்படுமென்ப தாம். இதனால் அன்பினதுண்மை கூறப்பட்டது. (க)

எஉ. அன்பிலா ரெல்லார் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு. உ.

இ - ள். அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர் - அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயன் படாமையின் எல்லாப்பொருளானுந் தமக்கேயுரியர்—அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்கு உரியர் - அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும் பிறர்க்குரியர். எ - று.

ஆனுபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றெக்கன. என்பு ஆகுபெயர். என்புமுரியாரதல் “தன்னகம் புக்க குறு நடைப் புறவின் றபுதியஞ்சிச் சீரை ‡ புக் கோன்” § முதலாயினாகட்காண்க. (உ)

எங. அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. ங.

இ - ள். ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு - பெறுதற்கரிய மக்களு யிர்க்கு உடம்போமிண்டாகிய தொடர்ச்சியினை—அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப - அன்போடு பொருந்துதற்குவந்த நெறியின்பயனென்று சொல்லுவர் அறிந் தோர். எ - று.

பிறப்பின தருமை பிறந்தவுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்தவென்பது உபசார வழக்கு. 0 வழக்கு ஆகுபெயர். உடம்போடியைந்தல்லது அன்புசெய்யலாகாமையின், அது செய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சி யுள தாயிற்றென்பதாம். ஆகவே, இத்தொடர் ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமையென்றாயிற்று. (ங)

* எலப்பங்காரம், கொலைகனககாலை.

† திருக்குறள், எளே.

‡ சீவ - துலாககோற்றட்டு.

§ சிபிச்சக்காவர்த்தி. புறநானூறு - ௪௩.

0 சையோக சம்பந்த வாசகத்தைச் சமவாய சம்பந்தத்திற்குணர்த்தையபால் உபசார மாயிற்று.

எச. அன்பினு மார்வ முடைமை யதவினு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு. ச.

இ - ன். அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும் - ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்தவன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத்தரும்,—அது நன்பு என்னும் நாடாச்சிறப்பு ஈனும்—அவ்விருப்பமுடைமை தான் இவற்குப் பகையும் கொதமலுமில்லையாய் யாவரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத் தரும். எ - று.

உடைமை உடையனூத்தன்மை. யாவருண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய்துத் கேதுவாகலின், அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பு. ரு.

இ - ன். அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப - அன்புடையாராய் இல்லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்—வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு - இவ்வுலகத்து இல்லாநீக்கைக்கணின்னு இன்பநுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென்றெய்தும்பேரின்பத்தினை. எ - று.

வழக்கு அருபெயர். இவ்வாழ்க்கைக்கணின் று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடுங்கூடியின்புற்றார் தாஞ்செய்த வேள்வித்தொழிலாற்றேவராய் ஆண்டின்புறவராகலின் இன்புற்றாரெய்துஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தாற்றுன்புற்றெய்துந் துறக்கவின்பத்தினை ஈண்டின்புற்றெய்துதல் அன்பானன்றி யில்லையென்பதாம். (ரு)

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு.

இ - ன். அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார் - அன்புதுணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொல்லுவர்சிலரறியார்;—மறத்திற்கும் அஃதே துணை - எனேமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவன்செய்தபகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேல்ந்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தை நீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதே துணையென்றார், “துன்பத்திற்கியாரே துணையாவார்*.” என்புழிப் போலி. இவையைந்துபாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக்கூறப்பட்டது. (சு)

எள. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ.

இ - ன். என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும் - என்பில்லாதவுடம்பை வெயில் காய்ந்தாற்போலக் காயும்—அன்பு இலதனை அறம் - அன்பில்லாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ - று.

என்பிலதென்றதனான் உடம்பென்பது உம், அன்பிலதென்றதனான் உயிரென்பது உம் பெற்றும். வெறுப்பின்றி எங்குமொருதன்மைத்தாகிய வெயிலின்முன் என்பில்

* திருக்குறள், ௧௨௯௧.

† “ஆதி சத்தத்தால் பூவிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற் றியாரே துணையாவார், பறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்குமுந்து என்பவற்றின்கட் பறத்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்த பொருளுரைத்துத் துமர்த்தமென்பதக்கொள்க” என்றார் பிரயோக விவேகநூலார். காரக படலத்து “உடனிகழ்கின்ற” என்னும் பதினாறுசெய்யுளுமையிற்காண்க.

லது தன்னியல்பாற்சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற்கெடுமென்பதாம். அதனைக்காழ்மென வெயிலறங்களின் மேலேற்றினார், அவற்றிற்கும் அவ்வியல்புண்மையின். இவ்வாறு “அல்லவை செய் தாற் கறங்கூற்றம்”* எனப்பிறருந் கூறினார். (எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வழிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மார்தளிர்த் தற்று. அ.

இ - ள். அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை - மனத்தின்கணன்பில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்தல் - வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்த்தற்று-வன் பாவின்கண் வற்றலாகிய மரத் தளிர்த்தாற்போலும். எ - று.

கூடாதென்பதாம். வன்பால் வன்னிலம், வற்றலென்பது பால்விளங்காவொறி ணைப்படர்க்கைப்பெயர். (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. கூ.

இ - ள். யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு-யாக்கை யகத்தின்கணின்று இல்லறத்திற்குறுப்பாகிய அன்புடையரல்லாதார்க்கு - புறத்து உறுப்பெல்லாம் எவன் செய்யும் - ஏனைப்புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ்வறஞ்செய்தற்கண் என்னவுதலியைச் செய்யும்! எ - று.

புறத்துறுப்பாவன இடனும், பொருளும், எவல்செய்வாருமுதலாயின. துணை யொடுகூடாதவழி அவற்றற்பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போற லின், உறுப்பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கணமுதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் என்ன பயனைச் செய்யும், மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலாதார்க்கென்றுரைப்பாருமுளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாதுமியைபில்லாமையறிக்க. (கூ)

அ(). அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃகிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. க௦.

இ - ள். அன்பின் வழியது உயிர்நிலை - அன்புமுதலாக அதன்வழிநின்ற உட ம்பே உயிர்நின்றவுடம்பாவது;—அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல்போர்த்த - அவ்வன்பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற்போர்த்தனவாம், உயிர்நின்றனவாகா. எ - று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவைநான்குபாட்டானும் அன்பில் வழிப்படுங் குற்றங்கூறப்பட்டது. (க௦)

கூ ம் அதி.—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும் † புறத்தருதல். தென்புலத்தார் முத லியவைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்டிலுகளாதாரை நினைந்து செய்வனவாக லானும், பின்னையவிரண்டும் பிறர்க்கீதலன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல்

* கல்லா வொருவற்குத் தன்வாயிற் சொற்கூற்றம்—மெல்லிய வாழைக்குத் தானின்ன காய் கூற்றம்—மல்லவை செய்தாற் கறங்கூற்றங் கூற்றம்—யில்லிருந்து தீங்கொழுதுவான்—நான் மணிக்கழகை.

† இருவகைவிருந்தினர். கூ-ம் குறளுகையிற்காண்க.

சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறாகத் அன்புடையிருவர்கூடியல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. ச.

இ - ள். இல் இருந்து ஒம்பி வாழ்வது எல்லாம் - மனைவியோடும் வனத்திற் செல்லாது இல்லின்கணிநந்து பொருள்களைப்போற்றிவாழமுன் செய்கையெல்லாம்—விரந்து ஒம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு - விருத்தினரைப்பேணி அவர்க்குபகாரஞ்செய்தற் பொருட்டு. எ - று.

எனவே வேளாண்மைசெய்யாவழி இல்லின்கணிநந்தலும் பொருள்செய்தலும் காரணமாக வருந்துன்பச்செய்கைகட்கெல்லாம் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

அஉ. விருந்து புறச்சகாகத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்று றன்று. உ.

இ - ள். சாவா மருந்து எனினும் - உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெனினும்—விருந்து புறச்சகாகத் தான்உண்டல் - தன்னோடுநோக்கிவந்த விருந்து தன்னில்லின்புறச்சகாகத் தானே உண்டல்—வேண்டற்பாற்று அன்று - விரும்புதல் முறைமையுடைத்தன்று. எ - று.

சாவாமருந்து சாவாமருந்துக் காரணமாகிய மருந்து. விரந்தினறியே வருகாற்றாணுண்டலைச் சாவாமருந்தென்பார் உளராயினும் அகனையொழிக வென்றரைப்பினுமமையும். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

அங். வருவிருந்து வைகலு றோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று. கூ.

இ - ள். வரு விருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை - தன்னோடுநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறத்தருவானதில்வாழ்க்கை—பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று - நல்குரவான் வருந்திக்கெடுதலில்லை. எ - று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனற் பொருடொலையாது மேன்மேற் கிளைக்குமென்பதாம். (கூ)

அச. அகனமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில். ச.

இ - ள். செய்யான் அகன் அமர்ந்து உறையும் - திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழா நிற்கும்—முகன் அமர்ந்து நல்விருந்து ஒம்புவான் இல் - முகமினியனாய்த் தக்கவிருந் தினரைப் பேணுவான தில்லின்கண். எ - று.

மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் நல்வழிப்படுதல். தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயர்தல். பொருள் கிளைத்தற்குக் காரணம் கூறியவாறு. (ச)

அரு. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம். ரு.

இ - ன் விருந்து ஒம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம் - முன்னேவிருந்தினரை மிசைவீத்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளைபுலத்திற்கு—வித்தும் இடல் வேண்டுமோ - வித்திடுதலும் வேண்டுமோ, வேண்டா. எ - று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளைபுமென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கனெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (1)

அக. செல்லிருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்லிருந்து வானத் தவர்க்கு. கூ.

இ - ன். செல் விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான்-தனக்கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத் தான் அதனோடு உண்ணவிருப்பான்—வானத்தவர்க்கு நல்விருந்து - மறுபிறப்பிற்றேவனாய் வானினுள்ளார் க்கு நல்விருந்தாம். எ - று.

வருவிருந்தென்பது இடவழுவுமைதி. நல்விருந்து எய்தாவிருந்து. இதனால் மறுமைக்கனெய்தும்பயன் கூறப்பட்டது. (கூ)

அள. இளைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன். எ.

இ - ன். வேள்விப் பயன் இளைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை - விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின்பயன் இன்னவளவிற்பென்பதோரளவுடைத்தன்று;—விருந்தின்துணைத் துணை - அதற்கு அவ்விருந்தின்றகுதியளவே அளவு. எ - று.

ஐம்பெருவேள்வியி * நென்றாகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு “தான் சிறி தாயினுந் தக்காரகைப் பட்டக்கால்—வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்”† ஆகலின், இளைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லையென்றும் கூறினார். இதனால் இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (எ)

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார். அ.

இ - ன். பரிந்து ஒம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர் - நிலையாப்பொருளை வருந்திக் காத்துப் பின் அதனையிழந்து இதுபொழுதுயாம் பற்றுக்கோடி லமாயினே மென்றிரங் குவர்—விருந்து ஒம்பி வேள்வி தலைப்படாதார் - அப்பொருளான் விருந்தினரையோம்பி வேள்விப் பயனையெய்தும் பொறியிலாதார். எ - று.

“ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுத்துன்பம்”†ஆகலின், பரிந்தோம்பியென்றார். வேள்வி ஆகுபெயர். (அ)

* ஐம்பெருவேள்வியாவன பிரமபாகம், தேவபாகம், மானுடபாகம், பிதிர்பாகம், பூதபாகமெனவவை. அவற்றுள், பிரமபாகம் வேதமோதல்; தேவபாகம் ஓம்மவளர்த்தல்; மானுடபாகம் விருந்தோம்பல்; பிதிர்பாகம் நீர்க்கடனாற்றல்; பூதபாகம் டலியீதல்.

† உறங்குந் துணையதோ மால்வித் தீண்டி—யிறப் பிழற்பயன் தாஅல் - கறப்பயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக்காரகைப் பட்டக்கால்—வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்—நாலடியார், அறவலியுறுத்தல்.

‡ ஈட்டலுந் துன்பம் ஈட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுத்துன்பம் - காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பர் துன்பக்—குறைபதி பற்றைப் பொருள்—நாலடியார், ஈயாமை.

அக. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்களுண்டு. க.

இ - ள். உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை - உடைமைக்கா
லத் தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை;—மடவார்கண் உண்டு -
அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டேயுளதாம். எ - று.

உடைம பொருளுடையனத்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப்பித்து
உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமை
யான் விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனறையனில்லையென்பதாம்.
இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுக்குற்றம் கூறப்பட்டது. (க)

க௦. மோப்பக் குழையு மணிச்ச முகத்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து. க௦.

இ - ள். அணிச்சம் மோப்பக் குழையும் - அணிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக்குழை
யாது;—விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் - விருந்தினர் முகம் வேறுபட்டு
நோக்கக் குழைவர். எ - று.

அணிச்சம் ஆகுபெயர். செய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணிய
வழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றுற்றலு மென விருந்தோம்புவார்
க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இவ்வழிச் செய்மைக்கண்ணே
வாடிந்குதலின், தீண்டியவழியல்லது வாடாத அணிச்சப்பூவினும் விருந்தினாமெல்
லியரென்பதாம். இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம் வேண்டுமென்
பது கூறப்பட்டது. (க௦)

கம் அதி.—இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தின்கணுவகையை வெளிப்படுத்தப்பென வாகிய இனியசொற்
களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்
தோம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கக. இன்சொலா லீர மனோஇப் படிநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாயச் சொல். க.

இ - ள். இன்சொல் - இன்சொலாவன—ஈரம் அனோஇப் படிநிலவாம் செம்
பொருள் கண்டார் வாயச் சொல் - அன்போடு கலந்து வஞ்சனையிலவாயிருக்கின்ற
அறத்தினை உணர்ந்தார்வாயிற் சொற்கள். எ - று.

ஆல் அசைநில. அன்போடு கலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல். படிநி
ன்மை வாய்மை. மெய்யுணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மையுடைத்தாயத்தோன்
றலின், செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்லெனவியையும். வாயென
வேண்டாதுகூறினார், தீயசொற்பயிலாவென்ப தறிவித்தற்கு, இதனால் இன்சொற்
கிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

கஉ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்கொல னாகப் பெறின். உ.

இ - ள். அகன் அமர்ந்து! ஈதலின் நன்று - நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டிய
பொருளைக்கொடுத்தலினும் நன்று—முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் -

கண்டபொழுதே முகமினியனும் அதனோடு இனியசொல்லையு முடையனாகப் பெறின். ௭ - று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன் வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அதனினுமரி தென்னுங் கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறினென்றார். (உ)

கூ. முகத்தா நமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ ளினதே யறம். கூ.

இ - ள். முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி - கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி -- அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே அறம் - பின் நண்ணிய வழி மனத்துடனாகிய இனியசொற்கோள் சொல்லுதலின் கண்ணதே அறம். ௭ - று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொலனை அடையுத்துநின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கொண்டது. ஈதலின்கண்ண தன்மென்றவாறு. இவையிரண்டுபாட்டா லும் இன்முகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பணித்துக்கோடலின் விருந் தோமபுதற்கட் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது. (ங)

கூச. துன்புறுஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மன்புறுஉ மின்சொ லவர்க்கு. ச.

இ - ள். யார்மாட்டும்இன்பு உறுஉம். இன்சொலவர்க்கு, எல்லார்மாட்டும்இன் பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லையுடையார்க்கு—துன்பு உறுஉம் துவ்வாமை இல் லாகும் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம். ௭ - று.

நாமுதலிய பொறுகள் சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின், துவ்வாமையென்றார். யார்மாட்டும்இன்பு உயின்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலு மன்றி உள்ளது நண்பேயாம், ஆகவே, அவர் எல்லாச்செல்வமுமெய்துவொன்பது கருத்து. (ச)

கூரு. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றப் பிற. ரு.

இ - ள். ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனாதல்—ஒருவனுக்கணியா வதுதனனற்றாழப்படுவார்கட்டாழ்ச்சியுடையனும்எல்லார்கண்ணும் இனியசொல்லையு முடையனாதல்;—பிற அல்ல - இவையிரண்டுமன்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா. ௭ - று.

இன்சொலனாதற்கினமாகவின், பணிவுடைமையும் உடன்கூறினார். மற்று அசை நிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிறவெனவும், இவை போலப் பேரழகுசெய்யாமையின் அல்லவெனவுங் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசு. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். கூ.

இ - ள். நல்லவை நாடி இனிய சொலின் - பொருளாற் பிற்ர்க்கு நன்மை பயக் குஞ்சொற்களை மனத்தானாய்ந்து இனியவாக ஒருவன்சொல்லுமாயின்,—அல்லவை தேய அறம் பெருகும் - அவனுக்குப் பாவங்கடேய அறம் வளரும். ௭ - று.

தேய்தல் தன்பகையாகிய அறம்வளர்தலிற் தனக்கு நிலையின்றிமெலிதல். “தவத் தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்” * என்பது உம் இப்பொருட்டு. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலுங் கடியவாகச்சொல்லின், அறனாகாதென்பதாம். இதனான் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது.

(க)

க௭. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற றலைப்பிரியாச் சொல். எ.

இ - ள். நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் - ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையுமுண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும்—பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப்பண்பினீங்காத சொல். எ - று.

நீதி உலகத்தோடு பொருந்துதல், பண்பென்பது ஈண்டதிகாரத்தான் இனிமை மேனின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொன்னீர்மைத்து.

(எ)

க௮. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிமமையு மின்பந் தரும். அ.

இ - ள். சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு நோய்செய்யாத இனியசொல்—மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும் - ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும். எ - று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் நல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

(அ)

க௯. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா நெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. கூ.

இ - ள். இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான் - பிறர் கூறும் இன்சொற்றனக் கின்பம் பயத்தலை அனுபவித்தற்குன்றவன்—வன்சொல் வழங்குவது எவன்வகால் - அது நிறகப் பிறாமாடங் வன்சொல்லுலகச் சொல்லுவது என்னபயன் கருது! எ - று.

இனியதன்றது வ்னைக்குறப்புப்பயா. கங்குலசாற் பிறாக்கு மன்னதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து.

(க)

க௧௦. இனிய வுளவாக வின்றாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. க௧.

இ - ள். இனிய உளவாக இன்றாத கூறல் - அறம் பயக்கும் இனியசொற்களும் தனக்குளவாயிருக்க அவற்றைக் கூறுது பாவம் பயக்கும்இன்றாதசொற்களை ஒருவன் கூறுதல்—கனி இருப்பக் காய் கவாநதற்று - இனிய கனிகளும் தனக்கைக்கணுளவாயிருக்க அவற்றை நுகராது இன்றாத காய்களை நுகர்ந்ததனோடொக்கும். எ - று.

கூறலென்பதனற் சொற்களென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்து நின்ற பண்புகள் உவமைககண்ணுஞ்சென்றன. இனியகனிகளென்றது ஔவையுண்டெனல்

* விளக்குப் புகருணை மாய்ந்தாக் கொருவன்—மவததினமுன் னில்லாதாம் பாவம் * விளக்குநெய்—தேய்விடத்துச் சென்றருள் பாய்ந்தாங்கு நல்ல வ. —தீர்விடத்து நற்குமாந் தீது—நாலடியார், துறவு.

விக்கனி * போல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்னதாகையகனென்றது காஞ்சிரங்காய் போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிற்பனக்கே யின்னாதென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் இன்னதாகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (௧௦)

கக ம் அதி.—செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலேயாகலின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௦௧. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்

வானகமு மாற்ற லரிது.

க.

இ - ன். செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு - தனக்கு முன்னோருதவிசெய்யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்தவுதவிக்கு—வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது - மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் கைம்மாருகக் கொடுத்தாலும் ஒத்தலரிது. எ - று.

கைம்மாறுகனெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றவாயின். செய்யாமைச் செய்தவுதவியென்று பாட்டீமாதி, மறித்துதவமாட்டாமை யுள்ளவீடத்துச் செய்தவுதவியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

௧௦௨. காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு

ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

உ.

இ - ன். காலத்தினால் செய்த நன்றி - ஒருவனுக்கு இறுதிவந்த வெல்லக்கண் ஒருவன் செய்தவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலத்துன் மாணப் பெரிது - தன்னை நோக்கச் சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலத்தை நோக்க நலவுலகத்தினும் மிகப் பெரிது. எ - று.

அக்காலநோக்குவதல்லது பொருளைக்கலாகாதென்பதாம். காலத்தினாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். (உ)

௧௦௩. பயன் னுக்கார் செய்த வுதவி நயன் னுக்கி

னன்மை கடலிற பெரிது.

௩.

இ - ன். பயன் னுக்கார் செய்த உதவி நயன் னுக்கின் - இவர்க்கு இதுசெய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்தவுதவியாகிய நரமுடைமையை ஆராய்ன்,—நன்மை கடலிற பெரிது - அதன்னன்மை கடலினும் பெரிதாம். எ - று.

இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்தனாஉம், காலத்தினாற் செய்தனாஉம், பயன் னுக்காராய்ச் செய்தனாஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது. (௩)

௧௦௪. தீனை த்துனை நன்றி செயினும் பனைத்துனைபாக்

கொன்வர் பயன்மெரி வார்.

* மகிஷாசுர—கழங்கு சாரற் கண்ணிய நெல்லி—யமிழ்துள்ள தீங்கனி பெளவைக் கீர்த—வாவுச்சினங் கனறு மொளிகிழற் நெடுவே—லாவக்கடற் றுணையதிகளும்—சிறுபாணம் றுப்படை.

தொன்னி—பெருமை விடாகத் தருமிசைக் கொண்ட—சிறியினை நெல்லித் தீங்கனி குறியா—நாத னின்னைத் தடக்கிச்—சாதனங்க வெமக்கீத தனை—புறகூறுறு, ௧௦.

இ - ன். தினைத்துணை நன்றி செயினும் - தமக்குத் திணையளவிற்கு உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானுயினும், — பனைத்துணையாக்கொள்வர் பயன் தெரிவார் அதனை அவ்வளவிற்காகக் கருதாது பணியளவிற்காகக் கருதுவர் அக்கருத்தின்பயன் தெரிவார். எ - று.

தினை பனையென்பன சிறுமைபெருமைகட்டுக் காட்டுவன சிலவளவை, அக்கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்குவரும் பயன். (ச)

௧௦௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. ௫.

இ - ன். உதவி உதவிவரைத்து அன்று - கைம்மாருனவுதவி காரணத்தானும் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன்செய்த உதவியளவிற்கு; — உதவிசெயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து - அதனைச் செய்வித்துக்கொண்டவர்தம் அமைதியளவிற்கு. எ - று.

சால்பு எவ்வளவுபெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாமென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மூன்று மல்லாத வுதவிமாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதாமென்பது கூறப்பட்டது. (இ)

௧௦௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு. ௬.

இ - ன். துன்பத்தன் துப்பு ஆயார் நட்புத் துறவற்க - துன்பக்காலத்துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயிராது நட்பை விடாதொழிக; — மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க - அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாரது கேண்மையை மறவாதொழிக. எ - று.

கேண்மை கேளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுதுகூறுவார் மறுமைக்குறுதியும் உடன் கூறினார். (சு)

௧௦௭. எழுமை எழுபிறப் பி முன்னவர் தங்கண்
விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு. ௭.

இ - ன். தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு - தங்கணெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை — எழுமை எழுபிறப்பும் உன்னவர் - எழுமையினையுடைய தம்மெழுவகைப்பிறப்பினும் கினைப்பார் நல்லோர். எ - று.

எழுமையென்றது வினைப்பயன்றொடரும் எழுபிறப்பினை; அது விளையாபதியுட்கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலேயுரைத்தாம். * விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். கினைத்தலாவது துன்பந்துடைத்தலான் அவர்மாட்டுளதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறும் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை இரண்டுபாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

௧௦௮. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. ௮.

இ - ன். நன்றி மறப்பது நன்று அன்று - ஒருவன் முன்செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று; — நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று - அவன் செய்த நன்மையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன். எ - று.

இரண்டும் ஒருவனாற்செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு, (அ)

க0க. கொன்றன்ன விண்ணு செரினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். க0.

இ - ன். கொன்று அன்ன இன்றா செயினும் - தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர்பின் கொன்றாலொத்த இன்றாதவற்றைச் செய்தாராயினும்,—அவர்செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக்கெடும் - அவையெல்லாம் அவர்செய்த நன்மையொன்றினையும் நினைக்க இல்லையாம். எ - று.

நினைத்துணை பனைத்துணையாகக்கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம். இதனால் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந்திறங்கூறப்பட்டது. (க)

கக0. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லே
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. க0.

இ-ன். எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் - பெரியவறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீங்கும் வாயிலுண்டாம்;—செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை - ஒருவன் செய்த நன்றியைச்சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ - று.

பெரியவறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிர் கருவினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்தபுதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல். * இதனால் செய்ந்நன்றிகோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது. (க0)

கடம் அதி.—நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதும்ல் நண்பென்னும் மூன்றுபகுதியினும் அறத்தின் வருவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந்நன்றியினை நினைத்த வழிச் சிதையும்ன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகாதென்றற்கு,செய்ந்நன்றியறிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

இ - ன். தகுதி என ஒன்றே நன்று - நடுவுநிலையென்று சொல்லப்படும் ஓரற முமே நன்று,—பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின் - பகை நொதும்ல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன்முறைமையை விடாதொழுகப்பெறின். எ - று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். “ஊரானேர் தேவகுலம்” என்பதுபோலப் பகுதியானென்புழி ஆனொருபு தோறுமென்பதன் பொருட்டாய்நின்றது. பெறினென்பது அவ்வொழுக்கத்தருமைதோன்ற நின்றது. இதனால் நடுவுநிலையையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

* ஆன்முலை யறுத்த வறனி லோர்க்கு—மாணியை புகனி கட்டிவைத்த சொர்க்கு— குவர்த் தப்பிய கொடும் யோர்க்கும்—ஒருாய் மருங்கிற் சமூவாபுமுறாவே—நிலம்புடை பெயர்வ தாயினுமொருவன்—செய்தி கொன்றார்க்குய்தியில்லென்—தறம்பாடின்றே யாயிழை கண்வ—புறநானூறு, ௩௪. கழுவாய் - பிராயச்சித்தம்.

ககஉ. செப்ப முடையவ னைச்சந் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து. உ.

இ - ள். செப்பம் உடையவன் அக்கம் - நடுவுநிலைமையுடையவனது செல்வம்—சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு எமாப்பு உடைத்து - பிறர்செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து. எ - று.

லிகாரத்தாற்றெக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந் துணையும் அவன்றனக்கும் எமாப்புடைத்தென்பது பெற்றாம். அறத்தோடுவருதலின், அன்னதாயிற்று. தானிற்றுழி எஞ்சிநித்தாகலின், எச்சமென்றார். (உ)

கக௩. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல். ௩.

இ - ள். நன்றே தரினும் - தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும்,—நடுவுஇகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல் - நடுவு நின்றலையொழிதலான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக. எ - று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினுமென்றார். இகத்தலானென்பது இகந்தெனத்திரிந்துகின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலைமையான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமை பயத்தலுங் கூறப்பட்டன. (௩)

கக௪. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும். ௪.

இ - ள். தக்கார் தகவிலர் என்பது - இவர் நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடுவுநிலைமையிலரென்னும் விசேடம்—அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்—அவரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும். எ - று.

தக்கார்க்கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க்கில்லாதலும் ஒருதலையாகலின், இரு திறத்தாரையும் அறிதற்கு அவைகுறியாயின. இதனால் தக்காரையுந் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது. (௪)

கக௫. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. ௫.

இ - ள். கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல - தீவினையாற்கேடும் நல்வினையாற் பெருக்கமும் யாவார்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன;—நெஞ்சத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடாமையே அறிவாணமைந்தார்க்கு அழகாவது. எ - று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதித் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலுக்குறித்தும் ஒருதலைக்கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே, கோடுதலன்று என உண்மையுணர்ந்து நடுவுநின்றல் சால்பினை யழகுசெய்தலின், சான்றோர்க்கணியென்றார். (௫)

கக௬. கெடுவல்லா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சு
நடுவொரீது யல்ல செயின். ௬.

இ - ன். தன் நெஞ்சம் நடுவு ஓர் இ அல்ல செயின் - ஒருவன் தன்னெஞ்சம் நடுவு கிற்றையொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,—யான் கெடுவல் என்பது அறிக - அந்நினைவை யான் கெடக் கடவே நென்றுணரும் உற்பாதமாக அறிக. எ - று.

நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாகலின், செயினென்றார். (க)

ககள. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் ருழ்வு. எ.

இ - ன். நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு - நடுவாகநின்று அறத்தின் கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை—கெடுவாகவையாது உலகம் - வறுமையென்று கருதார் உயர்ந்தோர். எ - று.

கெடுவென்பது முதனிலத்தொழிற் பெயர். செல்வமென்று கொள்ளுவரென்பது நிரிப்பெச்சம். இவை மூன்றுபாட்டானும், முறையே கேடும்பெருக்கமும் கோடுதலான் வாராவென்பதூஉம், கோடுதல் கேட்டிற்கேதுவாமென்பதூஉம், கோடாதவன் ருழ்வு கேடன்றென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. அ.

இ - ன். சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல் - முன்னேதான் சமனாகநின்று பின் தன் கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந் துலாம்போல்—அமைந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - இலக்கணங்களானமைந்து ஒருபக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம். எ - று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும், பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற்கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும், கூட்டி. சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது தொடைவிடை * களாற் கேட்டவற்றை ஊழான் † உள்ளவாறுணர்தலாகவும், ஒருபாற்கோடாமையாவது அவ்வுள்ளவாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்றுதிறத்தார்க்கும் ஒப்பக்கூறுதலாகவும். உரைக்க இலக்கணங்களானமைதல் இருவழியும் ஏற்பனகொள்க. (அ)

ககக. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

இ - ன். செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது - நடுவுநிலையாவது சொல்லின் கட்கோடுதலில்லாததாம்;—உட்கோட்டம்இன்மை ஒருதலையாப் பெறின் - அஃதன் னதாவது மனத்தின்கட்கோட்டமின்மையைத் திண்ணிதாகப் பெறின். எ - று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ்சொல். காரணம்பற்றி ஒருபாற்கோடாத மனத்தோடு கூடுமாயின், அறங்கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலையாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலையமன்றென்பது பெறப்பட்டது. (க)

* தொடை - வினா. † ஊழ் - முறைமை. “தொடைவிடை யூழாத் தொடைவிடை தன்னி”—வெண்பாழாங்கு, வாகைப்படலம், அவையமுல்லை, ௧௧.

௧௨௦. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்

பிறவுந் தம்போற் செயின்.

௧௦.

இ - ன். பிறவுந் தம்போல் பேணிச் செயின் - பிறப்பொருளையுந் தம்பொருள் போலப் பேணிச் செய்யின்,—வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் - வாணிகஞ்செய்வார்க்கு நன்றாய வாணிகமாம். எ - று.

பிறவுந்தம்போற்செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப்பாட்டு மூன்றனுள், முன்னையவிரண்டும் அவையத் தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரை நோக்கிற்று, அவ்விருதிறத்தார்க்கும் இவ்வறம் வேறாகச் சிறந்தமையின்.

(௧௦)

கூடம் அதி.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட்செல்லாது அடங்குதலுடையதாதல். அஃது ஏதிலவார்குற்றம்போற் தன்குற்றமுங்காணும் நடுவுநிலைமையுடையாற்காதலின், இது நடுவுநிலைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௨௧. அடக்க மமரநு ளுய்க்கு மடங்காமை

யாரிநு ளுய்த்து விடும்.

௧.

இ - ன். அடக்கம் அமரநுள் உய்க்கும் - ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின்றே வருலகத்துய்க்கும்,—அடங்காமை ஆர் இருள உய்த்துவதும் - அடங்காமையாகிய பாவம் தங்குதற்கரிய இருளன்கட்செலுத்தும். எ - று.

இருளென்பது ஓர் நாகவிசேடம். “எல்லாம் - பொருளிற் பிறந்துவிடும்” * என்ற றுற்போல உய்த்துவதென்பது ஒருசொல்லாய் நின்றது.

(௧)

௧௨௨. காக்க பொருளா வடகததை யாக்க

மதனிலுங் கலலை யுயர்க்கு.

௨.

இ - ன். உயிர்க்கு அதனின் உய்க்கு ஆக்கம் இல்லை - உயிர்கட்கு அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லை,—அடக்கத்தைப் பொருளாக் காக்க-ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப்பொருளாகக்கொண்டு அழியாமற்காக்க. எ - று.

உயிரென்பது சாதிபொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மேனின்றது, அநிற் தடங்கிப்பயன்கொள்வது அதுவையாகலின்.

(௨)

௧௨௩. செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்

தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

௩.

இ - ன். அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப்பெறின் - அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென்றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின்,—செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் - அவ்வடக்கம் நல்லோரானறியப்பட்டு அவனுக்கு வீழ்ப்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

* கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி—சொல்லிற் பிறக்கு நுயர்மத - மெல்ல—வருளிற் பிறக்கு மறநெறி மெல்லாம்—பொருளிற் பிறந்து விடும்—நான்மணிக்கடிகை, எ.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்குநெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன்வயத்தவாதல்.

க௨௪. நிலையற் திரியா தடங்கியான் றேற்ற

மலையினு மாணப பெரிது. ச.

இ - ள். நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் - இல்வாழ்க்கையாகிய தன் னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி—மலையினும் மாணப் பெரிது - மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப்பெரிது. எ - று.

திரியாதடங்குதல் பொறிகளாற் புலன்களை முகராநின்றே அடங்குதல். மலை ஆகுபெயர். (ச)

க௨௫. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்

செல்வாக்கை செல்வந் ததைத்து. ரு.

இ - ள் பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றும் - பெருமியுடையதாய்வுதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றேயெனினும்,—அவருள் ஒருசெல்வாக்கே செல்வந்ததைத்து—அவ்வெல் லாருள்ளுஞ் செல்வமுடையதாகக் செய்வருஞ் செல்வமாஞ்சிறப்பினையுடைத்து.எ-று.

பெருமியுடையதானே செய்யுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்புமுடையார் அஃதின்றி அவை தம்மான்மையடங்கியவழி அவ்வடக்கஞ் சிறந்து காட்டாதாகலின், செல்வாக்கே செல் வந்ததைத்தென்றார். செல்வத்ததைத்தெனபது மெலிந்துநின்றது. பொதுவென் பாரையுமுடம்பட்டிச் சிறப்பாதல் கூறியவாறு. இவையைந்து பாட்டானும் பொது வகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

க௨௬. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி

மனமுமையு மேமாப் புடைத்து. கூ.

இ - ள். ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் - ஆமைபோல ஒரு வன் ஒருபிறப்பின்கண் ஐம்பொற்கோயுமடக்கவல்லனாயின்,—எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து—அவ்வன்மை அவனுக்கு எழுபிறப்பின்கண் ஐந்து அடக்கையுடைத்து.எ-று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடர்புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐம்பொற் களையும் பாவமபுகுதாமலடக்கவல்லனாயினபா, ஆமைபோலென்றார். ஒருமைக்கட் செய்தலினையினபயன் எழுமையுந் தாடாருமென்பது இதைனறிக. இதைன மெய் யடக்கங் கூறப்பட்டது. (கூ)

க௨௭. யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்

சோகாப்பர் சொல்லிடுக்குப் பட்டு. எ.

இ - ள். யா காவாராயினும் நாகாக்க - தம்மாற் காக்கப்படுவனவெல்லாவற்றை யும் காக்கமாட்டாராயினும் நாவொன்றினையுங்காக்க;—காவாக்கால் சொல்லிடுக்குப் பட்டுச் சோகாப்பர் - அதனைக் காவாராயிற் சொற்குற்றத்தின்கட்பட்டித் தாமே துன்புறுவர். எ - று.

யாவென்பது அஃறிணைப்பன்மைவினப்பெயர். அஃது ஈண்டு எஞ்சாமையுணர் நின்றது. முற்றமுமை வகராததாற்றாக்கது. சொற்குற்றம் சொல்லின்கட்டோன்றுங் குற்றம். அல்லாப்பர் செம்மாப்பர் என்பனபோலச் சோகாப்பவென்பது ஒருசொல். ()

க௨௮. ஒன்றானுந் திச்சொற் பொருட் பயனுண்டாயி

னன்றாகா தாகி விடும்.

அ.

இ - ள். தீச்சொற்பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின் - தீயவாகிய சொற்களின் பொருள்களாற் பிறர்க்கு வருந்துன்பமொன்றாயினும் ஒருவனபக்க லுண்டாவதாயின்,—நன்று ஆகாதாகிவிடும் - அவனுக்குப் பிறவறங்களானுண்டான நன்மை தீதாய்விடும். எ - று.

தீயசொல்லாவன தீங்குபயக்கும்பொய், குறளை, கடுஞ்சொல்லென்பன. ஒருவன் நல்லவாகச்சொல்லுஞ் சொற்களின்கண்ணே ஒன்றாயினுந் தீச்சொற்படும் பொருளினது பயன் பிறர்க்குண்டாவதாயினென்றுரைப்பாருமுளர். (அ)

கஉக. தீயினுற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறுதே

நாவினாற் சுட்ட வடு.

க.

இ - ள். தீயினுல் சுட்ட புண் உள் ஆறும் - ஒருவனையொருவன் நீயினுற்சுட்ட புண் மெய்க்கட்கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேயாறும்,—நாவினாற் சுட்ட வடு ஆறது - அவ்வாறன்றி வெவ்வுரையுடைய நாவினாற் சுட்ட வடு அதன்கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் ஆறது. எ - று.

ஆறிப்போதலால் தீயினுற்சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறுதுகிடத்தலால் நாவினாற்சுட்டதனை வடுவெனறுங்கூற்றார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாற்றீயினும் வெவ்வுரை கொடிதென்பது போதரலின், இது குறிப்பானவநத வேற்றுமையலங்காரம். இவைமூன்றுபாட்டானும் மொழியடக்கங் கூறப்பட்டது. (க)

கஉ௦. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி

பறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைத்து.

க௦.

இ - ள். கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி - மனத்தின்கண் வெகுளிதோன்றாமற் காத்துக் கல்வியுடையருடையகுதலைவல்லவனதுசெவ்வியை—அறம் பாரக்கும் ஆற்றின் னுழைந்து - அறக்கடவுள் பாராநிற்கும் அவனையடையும் நெறியின்கட்கெனறு. எ - று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பரவாது அறத்தின்கண்ணேநிற்கல். செவ்வி தன் குறைகூறுதற்கேற்ற மன மொழி முகங்கள் இனியனாங் காலம். இப்பெற்றியானே அறந் தானே சென்றடையுமென்பதாம். இதனான் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது. (க௦)

கசு ம் அதி.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது, மெய்முதலிய அடங்குனார்க்கல்லது முடியாதாகலின், அடக்க முடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க

முயிரினு மோம்பப் படும்.

க.

இ - ள். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் - ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப்பினைத் தருதலான்,—ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும் - அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் பாதுகாக்கப்படும். எ - று.

உயர்த்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந்தருதலின், பொதுப்படக்கூறினார். கூட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்குணம் விழுப்பந்தருவதாயது ஒழுக்கமென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந்தாராமையின், உயிரினுமோம்பப்படுமென்றார். (க)

ககஉ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை. உ.

இ-ள். ஒழுக்கம் ஒம்பிப் பரிந்து காக்க - ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவுபடாமற்பெணி வருந்தியுங்காக்க;-தேரிந்து ஒம்பித்தேரினும் துணை அஃதே - அறங்கள் பலவற்றையுமாராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது யாதென்று மனத்தை யொருக்கித் தேர்த்தாலும் துணையாய் முடிவது அவ்வொழுக்கமேயாகலான். எ - று.

பரிந்துமென்னுமும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. இவையிரண்டுபாட்டானும்ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

ககந. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
யிழிந்த பிறப்பாய் விடும். ந.

இ-ள். ஒழுக்கமுடைமை குடிமை - எல்லார்க்குந் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்,—இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும் - அவ்வொழுக்கத்திற்கவறுதல் அவ்வருணத்திற்குமுந்த வருணமாய்விடும். எ - று.

பிறந்த வருணத்தான் இழிந்தகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர்குலத்தராவராகலின் குடிமையாமென்றும், உயர்ந்தவருணத்துப் பிறந்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற்கவறுதல் தாழ்ந்த வருணத்தராவராகலின் இழிந்த பிறப்பாய்விடுமென்றுங்கூறினார். உள்வழிப்பெய் குணத்தினும் இவ்வழிப்பெய்குறறம் பெரிதென்றவாறு. பயன் இடை யிழன்றி யெய்துதலின், அவ்வரைவு பற்றி அவ்வேதுவாகிய வினைகளே பயனாகவோ தப்பட்டன. (ந.)

ககச. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கந் குன்றக் கெடும். ச.

இ-ள். ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும் - கற்ற வேதத்தினை மறந்தானாயினும் அவ்வருணங்கடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிககொளலாம்;—பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் - அந்தணனது உயர்ந்தவருணம் தன்னொழுக்கங்குன்றக் கெடும். எ - று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினுமென்றார். சிறப்புடைவருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனைய வருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும். (ச.)

ககஇ. அழுக்காறு டையான்க ணுக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. டி.

இ-ள். அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று - அழுக்காறுடையான் ண்ப்டி ஆக்கமின்னாதற்போல—ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வுஇல்லை - ஒழுக்கமில்லா லுன்மாட்டும் உயர்ச்சியில்லை. எ - று.

உவமையான் ஒழுக்கமில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது பெற்றும்; என்னை? “கொடுப்பதழுக்கறுப்பான் சுற்றம்” மும் நல்கூர்தலின், உயர்வு உயர்குலமாதல். (இ)

கசு. ஒழுக்கத்தி னெல்கா றாவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. சு.

இ - ள். ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் - செய்தற்கருமை நோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலியுடையார்,—இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அவ்விழுக்கத்தால் தமக்கிழிகுலமாகிய குற்றமுண்டாமாற்றை அறிந்து. எ - று.

ஒழுக்கத்திற்சுருக்கம் அதனை யுடையார்மேலேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோரென்றார். (சு)

கசு. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. எ.

இ - ள். ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர் - எல்லாரும் ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெய்துவர்,—இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர் - அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற்குரித்தல்லாத பழியையெய்துவர். எ - று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அகனையும்துழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளுமாகலின், எய்தாப்பழி எய்துவரென்றார். இவையைத்துபாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப்படுக்குணமும் இவ்வழிப்படுங் குற்றமும் கூறப்பட்டன. (எ)

கசு. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும். அ.

இ - ள். நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் - ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்;— தீயொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும் - தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் துன்பம் பயக்கும். எ - று.

நன்றிக்கு வித்தாகுமென்றதனால் தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாதலும் இடும்பைதருமென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பத்தருதலும் பெற்றும், ஒன்றினின்றே வேறையதை முடிக்குமாகலின். இதனால் பின்விளைவு கூறப்பட்டது. (அ)

கசு. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல். சு.

இ - ள். வழுக்கியும் தீய வாயால் சொல்லல் - மறந்துத் தீயவொருங்களைத் தம் வாயாற் சொல்லல் தொழில்கள்—ஒழுக்கமுடையவர்க்கு ஒல்லா - ஒழுக்கமுடையவர்க்கு முடியா. எ - று.

தீயவொருங்காவன பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும், வறண்ட தீங்கு உரியவல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற் சொல்லுதற்கொழில் பல்வாயின. சொல்லல் சாதியொருமை. சொல்லெனவே அமைந்திருக்க வாயாடுவன வேண்டாது

கூறினார், நல்லசொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன்சிறப்பு முடித்தற்கு. இதனை வடநூலார் தாற்பரியமென்ப, (க)

கச௦. உலகத்தோடு ஓட்டொழுக்கல் கல்லார்த் தோடு பொருந்த வொழுகு

கல்லா ரறிவிலா தார்.

க௦.

இ - ன். உலகத்தோடு ஓட்டொழுக்கல் கல்லார்-உலகத்தோடு பொருந்த வொழுகு தலைக் கல்லாதார்,—பல கற்றும் அறிவிலாதார் - பலநூல்களையுங் கற்றாராயினும், அறிவிலாதார். எ - று.

உலகத்தோடு பொருந்தவொழுகுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகியவாற்றின் ஒழுகுதல். அந்நூல் சொல்லியவற்றுள் இக்காலத்திற்கு ஏலாதனவொழிந்து சொல்லாதனவற்றுள் ஏற்பனகொண்டு வருதலான் அவையுமடங்க உலகத்தோடொட்டவென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமுமாகலின் அவ்வொழுகு தலைக் கல்லாதார் பலகற்றும்றிவிலாதாரென்றுங் கூறினார். ஒழுகுதலைக் கற்றலாவது அடிப்படிதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வருமொழுக் கங்களைல்லாம் ஒருவாற்றார் றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (க௦)

கரு ம் அதி.—பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை. இஃது, ஒழுக்க முடையார் மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுக்கமுடைமையின்பின் வைக்கப் பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். க.

இ - ன். பிறன் பொருளாட் பெட்டி ஒழுகும் பேதைமை - பிறனுக்குப் பொரு ளாந் தன்மையையுடையானைக் காதலித்தொழுதுகின்ற அறியாமை—ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல்-ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருநூலையும் ஆராய்ந் தறிந்தார்மாட்டில்லை. எ - று.

பிறன்பொருள் பிறனுடைமை. அறம் பொருளென்பன ஆகுபெயர். செவ்வெண் ணின்றொகை தொக்குகின்றது. இன்பமொன்றையே நோக்கும் இன்பநூலுடையார் இத்தீயொழுக்கத்தையும் பரகீயமென்று* கூறுவராகலின், அறம் பொருள் கண்டார் கணில்லென்றார்; எனவே, அப்பேதைமையுடையார்மாட்டி அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

கசஉ. அறன்கடை நின்றொரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றொருந் பேதையா ரில். உ.

இ - ன். அறன்கடை நின்றொருள் எல்லாம் - காமங் காரணமாகப் பாவத்தின்கண் நின்றொருல்லாராளும்—பிறன்கடை நின்றொருந் பேதையார் இல் - பிறனில்லாளைக் காதலித்து அவன் வாயிற்குட்சென்று நின்றார்போலப் பேதையாரில்லை. எ - று.

அறத்தினீக்கப்பட்டமையின், அறன்கடையென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண் வழிச் செல்வாரும் வரைவின்களிரோடும் இழிகுலமகளிரோடும் கூடி இன்பநுகர்

வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப், பிறன்கடை நின்றார் அச்சத் தால் தாங்கருதிய இன்பமும் இழக்கின்றாராகலின், பேசையாரில்லென்றார், எனவே, இன்பமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

கசரு. விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
நீமை புரிந்தொழுகுவார். ரு.

இ - ன். தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார் - தம்மை ஐயுறுதாரில்லாள் கண்ணே பாவஞ்செய்தலுவிருப்பியொழுகுவார், —விளிந்தாரின் வேறு அல்லர்மன்ற- உயிருடையவரேனும், இறந்தாரேயாவர் எ - று.

அறம் பொருளின்பங்களாகிய பயன் உயிரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்ல ரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவுபற்றியாகலின் தெளிந்தாரில்லென்றுங் கூறினார். (ரு)

கசசு. எனேத்துணைய ராயினு மென்றோர் தினேத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல். ச.

இ - ன். எனேத்துணையராயினும் என்றும்—எத்துணைப்பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும்—தினேத்துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல் - காமமயக் கத்தால் தினையளவுந் தம்பிழையையோரது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல்! எ-று.

இந்திரன்போல எல்லாப்பெருமையுமிழந்து சிறுமையெய்தல் நோக்கி, என்னு மென்றார். “என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—எின்னீர வல்ல நெடுந்தகாய்*” என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தேரான் பிறனைன்ப தினேத் தம்மை ஐயுறுத பிறனைன்றுரைப்பாருமுளர். (ச)

கசரு. எளிதென வில்லிறப்பா நெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி. ரு.

இ - ன். எளிது என இல் இறப்பான்—எய்துதலெளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்கணிதப்பான்—விளியாது எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி எய்தும்- மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலநிற்கும் குடிப்பழியினையெய்தும். எ-று.

இல்லின்கணிதத்தல் இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல். (ரு)

கசசு. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். சு.

இ - ன். இல் இறப்பான்கண் - பிறனில்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிட த்து—பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் இகவாவாம் - பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியுமென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம். எ - று.

எனவே, இருமையுமிழத்தல் பெற்றும். இவையாறுபாட்டானும் பிறனில்விழை வான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கசசு. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலான்
பெண்மை நயவா தவன். எ.

இ - ன் அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் - அறனாகிய இயல்போடுகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் இயலான் பெண்மை நயவாதவன்—பிறனுக்குரிமைபூண்டு அவனுடைய இயல்பின் கண்ணே நிற்பானது பெண்டன்மையை விரும்பாதவன். எ - று.

ஆனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண்வந்தது. இல்லறஞ்செய்வா னெனப்படுவான் அவனே யென்பதாம். (எ)

கசுஅ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு
அறினான்னோ வான்ற வொழுக்கு. அ.

இ - ன். பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை - பிறன்மனையானே உட்கொள் ளாத பெரிய ஆண்டகைமை—சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றே ஆன்ற ஒழுக்கு - சால் புண்டயார்க்கு அறனுமாம் நிரம்பியவொழுக்கமுமாம். எ - று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அட க்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப்பேராண்மையென்றார். ஒன்றே வென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யா மையே பயக்குமென்பதாம். (அ)

கசுக. நலக்குரியார் யாரெனினுமரீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார். கூ.

இ - ன். நாம நீர் வைப்பின் - அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து— நலக்குரியார் யார் எனின் - எல்லாநன்மைகளும் எய்துதற்குரியார் யாவரெனின்— பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார் - பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச்சேராதார். எ - று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமையின், நாம நீரென்றார். நலத்திற்கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்றது *. இருமையினும் நன்மையெய்துவவரென்பதாம். (க)

கசு௦. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று. க௦.

இ - ன். அறன் வரையான் அல்லசெயினும் - ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித் தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—பிறன்வரையாள் பெண்மை நய வாமை நன்று - அவனுக்குப் பிறனெல்லாக்கணிற்பாளாது பெண்மையை விரும்பாமை புண்டாயின், அது நன்று. எ - று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் பிற னில் விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது. (க௦)

கசு ம் அதி.—பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணம் பற்றியாதல் மடமையானாதல் ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்தவழித் தாமும் அதனை அவன்கட்செய்யாது பொறுத்தவுபுடையாதல். நெறியி

னீங்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டுமென்றற்கு, இது பிறனில்லிழையாமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கருக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
அகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. க.

இ - ள். அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல - தன்னையகழ்வாரை வீழாமற் றாங்கு நிலம்போல—தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை - தம்மை அவமதிப் பாரைப் பொறுத்தல் தலையாயவறம். எ - று.

இகழ்தல் மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும். (க)

கருஉ. பொறுத்த விறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று. உ.

இ - ள். என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் - பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத் தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க;—அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று - அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின், அப் பொறையினும் நன்று. எ - று.

மிகையென்றது மேற்சொல்லிய இரண்டினையும், பொறுக்குங்காலும் உட்கொள் ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினுநன்றென்றார். (உ)

கருங். இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. ட.

இ - ள். இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால்—ஒருவனுக்கு வறுமையுள்வைத்து வறுமையாவது விருந்துனரையேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல்;—வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை - அதுபோல வன்மையுள்வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மை யான் மிகைசெய்தாரைப் பொறுத்தல். எ - று.

இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந்தொரால் பொருளுடைமையா காதவாறுபோல, மடவார்ப்பொறையும் மென்மையாகாதே வன்மையாமென்பது கருத்து. (ங்)

கருச. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும். ச.

இ - ள். நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் - ஒருவன் சால்புடைமை தன் னன்று நீங்காமை வேண்டிவருயின்,—பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும் - அவனாற் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும். எ - று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லையென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டா ளும் பொறையுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

கருரு. ஓறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. ரு.

இ - ன். ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார் - பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவழிப் பொறுது அவனையொறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒருபொருளாக மனத்துக்கொள்ளார்;—பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பர் - அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர். எ - று.

ஒறுத்தவர் தாழும் அத்தீங்கு செய்தவனோடொத்தலின், ஒன்றாகவையாரென்றார். பொதிந்துவைத்தல் சால்புடைமைபற்றி இடைவிடாது நினைத்தல். (இ)

கருக. ஒறுத்தார்க் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். கூ.

இ - ன். ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளே இன்பம் - தமக்குத் தீங்கு செய்தவனை யொறுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ்வொருநாளையின்பமே;—பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ் - அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழுண்டாம். எ - று.

ஒரு நாளையின்பம் அந்நாளொன்றினும் கருதியது முடித்தே மெனத் தருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும் பொன்றுமாகலின், ஏற்புடையுலகென்னுஞ் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. (கூ)

கருள. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல மசயயாமை நன்று. எ.

இ - ன். திறன் அல்ல தற் பிறர் செய்யினும் - செய்யத்தகாத கொடியவற்றைத் தன்கட்பிறர் செய்தாராயினும்;—நோ நொந்து அறன் அல்ல செய்யாமை நன்று - அவர்க்கு அதனால் வருந்துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று. எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. துன்பத்திற்கு நோதலாவது “உம்மை—யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொல் *” என்றுபரிதல். (எ)

கருஅ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தார்த்தர்
தகுதியான் வென்று விடல். அ.

இ - ன். மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை - மனச்செருக்காற் றங்கட்டியவற்றைச் செய்தாரை—தாம் தந்தகுதியான் வென்றுவிடல் - தாம் தம்முடைய பொறையான் வென்றுவிடுக. எ - று.

தாழும் அவர்கட்டியவற்றைச்செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்கவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் பிறர்செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

கருகூ. துறந்தாரிற் தூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற பவர். கூ.

இ - ன். துறந்தாரின் தூய்மை உடையர் - இவ்வாழ்க்கைக்கணினறையும் துறந்தார்போலத் தூய்மையுடையார்—இறந்தார்வாய் இன்னாச்சொல் நோற்கிற்பவர் - நெறியைக் கடந்தார்வாய் இன்னாதுசொல்லப் பொறுப்பவர். எ - று.

உதமகம் யிழைந்தமை தாய்பொறுப்ப தன்நிறம்—மெய்மை யிகழ்ந்த வீணப் பயத்தா - னும்மை—யெரியாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ லென்று—பரிவதுஉஞ் சான்றோர் கடன்—நாலடிபார், துறவு.

தாய்மை மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற்கள் பயின்ற தெனத் தாம்வேண்டியதனிழிபு முடித்தற்கு. (க)

கக0. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னுச்சொ நோற்பாரிற் பின். க0.

இ - ன். உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் - விரதங்களான் ஊணைத்தவிர்த்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்;—பிறர் சொல்லும் இன்னுச்சொல் நோற்பாரிற் பின் - அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர்சொல்லும் இன்னுதசொல் லைப் பொறுப்பாரிற் பின். எ - று.

பிறர் அறிவிலாதார். கோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொடு நின்றே நோற்றலின், இன்னுச்சொனோற்பாரிற் பின்னென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பிறர் மிகைக்கச்சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது. (க0)

களம் அதி.—அழுக்காறுமை.

இதனுள் அழுக்காறென்பது ஒருசொல். அதற்குப் பொருள் * மேலேயுரைத் தாம். அச்சொற் பின்னழுக்காற்றைச் செய்யாமையென்னும் பொருள்பட எதிர்மறை யாகாரமும் மகரவைகாரவிகுதியும்பெற்று அழுக்காறுமையென நின்றது. இப்பொரு மையும் பொறைக்கு மறுதலையாகலின், இதனை விலக்குதற்கு இது பொறையுடைமை யின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் நெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு. க.

இ - ன். ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இலாத இயல்பு - ஒருவன் தன் நெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுங் குற்றமில்லாத இயல்பினை—ஒழுக்காறாக் கொள்க - தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க. எ - று.

இயல்பு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மைபயத்தலின், ஒழுக்க நெறிபோல உயிரினுமோம்புகவென்பதாம். (க)

ககஉ. விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டி
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின. உ.

இ - ன். யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின - யாவர்மாட்டும் அழுக் காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின்,—விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை - மற்றவன்பெறுஞ் சீரிய பேறுகளுள் அப்பேற்றினையொப்பதில்லை. எ - று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் 'ஒழிதற்பாற்றென்பார், யார்மாட்டுமென்றார். அன்மை வேறுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அழுக்காறின்மையது குணங் கூறப் பட்டது. (உ)

ககஉ. அறனாக்கம் வேண்டாநா னென்பான் பிறனாக்கம்
பேணு தழுக்கறுப் பான். ஈ.

இ - ன். அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் - மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதானென்று சொல்லப்படுவான்—பிறன் ஆக்கம் பேணுது அழுக்கறுப்பான்—பிறன் செல்வங்கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான். எ - று.

அழுக்கறுத்தலெனினும் அழுக்காறெனினுமொக்கும். அழுக்காறு செய்யின் தனக்கே ஏதமாமென்பதாம். (ங)

ககச. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ச.

இ - ன். அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் - அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார்—இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அத்தீ நெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து. எ - று.

அறனல்லவையாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவுடையார்கட் உங்குநினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம். (ச)

ககரு. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றார்
வழுக்கியுங் கேடின் பது. ரு.

இ - ன். ஒன்றார் வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது - அழுக்காறு பகைவரையொழிந்துங் கேடு பயப்படுதொன்றாகலின்,—அழுக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் - அவ்வழுக்கா றுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடுபயத்தற்கு அது தானேயமையும். எ - று.

அதுவேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. (ரி)

ககசு. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். கூ.

இ - ன். கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் - ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச் செய்வானது சுற்றம்—உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும் - உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவது மின்றிக் கெடும். எ - று.

கொடுப்பதன்கண் அழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொருமைசெய்தல், சுற்றங்கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. பிறர்பேறு பொருமை தன்பேற்றையென்றித் தன்சுற்றத்தின் பேற்றையும் இழப்பிக்குமென்பதாம். (கூ)

ககஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வைவைக் காட்டி விடும். எ.

இ - ன். அழுக்காறு உடையானை - பிறராக்கங்கண்டவழிப் பொருமையுடையானை—செய்யவன் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டிவிடும் - திருமகள் தானும் பொறுது தன்றவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும். எ - று.

தவ்வை மூத்தவன். தவ்வையைக்காட்டியென்பது “அறிவுடையந்தண னவனைக் காட்டென்றோ” என்பதுபோல உருபு மயக்கம். மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனையினையென்றுரைப்பாருமுளர். (எ)

கசஅ. அழுக்கா நெனவொரு பாலி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். அ.

இ - ள். அழுக்காறு என ஒருபாலி-அழுக்காறென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாலி—திருச் செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும் - தன்னையுடையான இம்மைக்கட்செல்வத்தைக்கெடுத்து, மறுமைக்கண் நரகத்திற் செலுத்திவிடும். எ - று.

பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினானே இருமையுங்கெடுத்தற் கொடுக்கப்பற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாலியென்றார், கொடியானைப் பாலியென்னும் வழக்குண்மையின். இவையாறுபாட்டானும் அழுக்காறுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

கககூ. அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கழுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். கூ.

இ - ள். அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் - கோட்டத்தினைப்பொருந்திய மனத் தையுடையவனதாக்கமும்,—செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும் - ஏனைச் செம்மையுடையவனது கேடும் உளவாயின், அஃவ ஆராயப்படும். எ - று.

கோட்டம் ஈண்டழுக்காறு, உளவாயினென்பது எஞ்சினின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: “இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்—திருத்தரு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது” * என நினைக்கப்பட்டவாறறிக. (கூ)

கஎ௦. அழுக்கற் நகன்றரு மில்லையி னில்லார்
பெருக்கத்திற் தீர்த்தாரு மில். க௦.

இ - ள். அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை - அழுக்காற்றைச் செய்து பெரியராயினுமில்லை;—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்த்தாரும் இல் - அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினுமில்லை. எ - று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

க அ ம் அ தி.—வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை, பிறருடைமை கண்ட வழிப் பொருமையென்றி அதனைத் தான் வெளவக்கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு இஃது அழுக்காறுமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். க.

இ - ள். நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின் - பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறனென்னும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் - அவ்வெஃகுதல் அவன்குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்குக் கொடுக்கும். எ - று.

குடியை வளரச்செய்து பலநன்மையும் பயக்குமியல்புபற்றி, வெஃகினென்பார், நன்பொருள் வெஃகினென்றார். பொன்ற வென்பது பொன்றி யெனத் திரிந்துகின் றது*; செய்தென்பது சொல்லெச்சம். (க)

கஎஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்

நடுவன்மை நாணு பவர்.

உ.

இ - ள். படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்—பிறர் பொருளை வெளவிலை தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப் பழியின்கண்ணே படுஞ்செயல் களைச் செய்யார்—நடுவு அன்மை நாணுபவர் - நடுவுநிலைமையன்மையை அஞ்சுப வர். எ -று.

நடுவு ஒருவன் பொருட்குப் பிறன் உரியனல்லென்னெனும் நடுவு.

(உ)

கஎங. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே

மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

ங.

இ - ள் சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார் - பிறர்பால் வெளவியபொரு ளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாத வின்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார்—மற்றின்பம் வேண்டுபவர் - அறத்தான் வரும் நிலையுடைய வின்பத்தைக் காதுலிப்பவர். எ -று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே யழியுமென்பார், சிற்றின்பமென்றார். மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென நின்றது. (ங)

கஎச. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற

புன்மையில் காட்சி யவர்.

ச.

இ - ள். இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் - யாம் வறிய மென்று கருதி அது தீர்த்தபொருட்டுப் பிறர்பொருளை விரும்புதல் செய்யார்—புலம் வென்ற புன்மையில் காட்சியவர் - ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்றமில்லாத காட்சியினைபுடையார். எ-று.

வெல்லுதல் பாவநெறிக்கட்செல்ல விடாமை, புலம் வென்ற புன்மையில் காட்சி யவர்க்கு வறுமையின்மையின், வெஃகுதலு மில்லையாயிற்று. புன்மையில் காட்சி பொருள்களைத் திரியின்றி யுணர்தல். (ச)

கஎரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்

வெஃகி வெறிய செயின்.

ரு.

இ - ள். அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் - நுண்ணிதாய் எல்லா தூல்களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்ன பயத்ததாம்,—வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய செயின் - பொருளை விரும்பி யாவர்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை அறிவுடையார் செய் வராயின். எ -று.

* குடிபொன்றிக்குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், இருணங்கி யின்பம் பயக்கும் என்புழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீக்குவித்து எனப்பாலான பிறவினைப் பொருளுணர்த்தும் கீவ்வுகிதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக் கொண்டார் தொல்காப்பியப் சூத்திரவிரூத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனயற்றை வடநாலார் அந்தர்ப் பாவித னிச்சென்பர்.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிந்தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அகவசெய்யாமையாகலின், அறிவென்னுமென்றார். (இ)

கஎசு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். கூ.

இ - ள். அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் நின்றான் - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி அதற்குவழியாகிய இல்லறத்தின்கணின்றவன்—பொருள் வெஃகிப் பொல்லாத சூழக்கெடும் - பிற்பொருளையவாவி அதனை வருவிக்குங் குற்றநெறிகளை எண்ணக்கெடும். எ - று.

இல்லறநெறியால் அறிவு முதிர்ந்துழியல்லது துறக்கப்படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் இரண்டறமுஞ் சேரவிழத்தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய்தாற்கெடுதல் சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. (சு)

கஎஎ. வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ.

இ - ள். வெஃகி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க - பிற்பொருளை யவாவிக்கொண்டு அதனாலாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பாதொழிக;—விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம்—பின்னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன்றதலில்லை ஆகலான், எ - று.

விளையென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவையேழுபாட்டானும் வெஃகுதலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ.

இ - ள். செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் - சுருங்கன் மாலத்தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக்காரணம் யாதென்று ஒருவருராயின்,—பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெஃகாமை - அது பிறன்வேண்டுங் கைப்பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம். எ - று.

அஃகாமை ஆகுபெயர். வெஃகாதான்செல்வம் அஃகாதென்பதாயிற்று. (அ)

கஎசு. அறனறிந்து வெஃகா வறியுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ.

இ - ள். அறன் அறிந்து வெஃகா அறிவுடையார் - இஃதறனென்றறிந்து பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை—திரு திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் - திருமகள் தானடைதற்காங்கூற்றினையறிந்து அக்கூற்றானே சென்றகூடும். எ - று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவையிரண்டு பாட்டானும் வெஃகாமையின் குணங் கூறப்பட்டது. (க)

கஅ0. இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு. க0.

இ - ன். எண்ணுது வெல்கின் இறல் ஈனும் - பின் விளைவதறியாது ஒருவன் பிறன்பொருளை வெளவக்கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியப் பயக்கும்,—வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும் - அப்பொருளை வேண்டாமையென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும். எ - று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனுமென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனுமென்றும் கூறினார். செருக்கு சூகுபெயர். இதனால் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கக ம் அதி.—புறங்கூருமை.

அஃதாவது காணாதவழிப் பிறனாயிகழ்ந்துகரையாகம். மொழிக்குற்றம் மனக்குற்றமடியாக வருதலான், இஃது அழுக்காருமை வெல்காமைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூரு எல்ல செயினு மொருவன்

புறங்கூரு நென்ற வினிது. க.

இ - ன். ஒருவன் அறம் கூருன் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறனென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும்,—புறங்கூருன் என்றல் இனிது - பிறனைப் புறங்கூருனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுதல் நன்று. எ - று.

புறங்கூருமை அக்குற்றங்களானிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். இதனால் அவ்வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

கஅஉ. அறனழிஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே

புறனழிஇப் பொய்த்து நகை. உ.

இ - ன். அறன் அழிஇ அல்லவை செய்தலின் தீது - அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச்சொல்லி அதன்மேற்பாவங்களைச் செய்தலினுந் தீமையுடைத்து—புறன் அழிஇப் பொய்த்து நகை - ஒருவனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துகரையால் அழித்துச் சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்துநகுதல். எ - று.

உறழ்ச்சி நிரனிகறவகையாற் கொள்க. அழித்தல் ஒளியைக்கோறல். (உ)

கஅஉ. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத

லறங்கூறு மாக்கற் தரும். கூ.

இ - ன். புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் - பிறனைக் காணாதவழி இகழ்ந்துகரையாக் கண்டவழி அவற்கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவனுயிர்வாழ்தலின்—சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் - அது செய்யாது சாதல் அவனுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

பின் புறங்கூறிப் பொய்த்தலொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்கணய்தும் பயன். அறம் சூகுபெயர். தருமென்பது இடவழுவமைதி. * (கூ)

* தொல்காப்பியத்துக் கிளவியாக்கத்தில், “அவற்றுள், தருசொல் வருசொல்லாயிரு கிளவியுபு—தன்மை முன்னிலை யாயீரிடத்த” என்னுஞ் குத்திரத்திற்கு மாறாக ஈண்டுப் படர்க்கை விடத்திற்கு வந்தமையின், இடவழுவமைதியாயிற்று.

கஅ௪. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பிள்ளோக்காச் சொல். ச.

இ - ன். கண் நின்று கண் அறச்சொல்லினும் - ஒருவனெதிரேநின்று கண்ணோட்ட
டமறச் சொன்னொயினும்,—முன் இன்று பிள்ளோக்காச் சொல் சொல்லற்க - அவ
னெதிரின் நிப் பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லீச் சொல்லாதொழிக. எ - று.

பின் ஆகுபெயர். சொல்வான்றொழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது. இவை
மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

கஅ௫. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். ரு.

இ - ன். அறம் சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை-புறஞ்சொல்லுவானொருவன்
அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன்மனத்தானாய்ச் சொல்லுகின்றானல்ல
னென்பது + புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும் - அவன் புறஞ்சொல்லு
தற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப்படும். எ - று.

மனந்தீதாசலின், அச்சொற் கொள்ளப்படா தென்பதாம். (ரு)

கஅ௬. பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும். கூ.

இ - ன். பிறன் பழி கூறுவான் - பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத்துக் கூறு
மவன்—தன்பழியுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும் - தன்பழி பலவற்றுள்ளும்
உளையுந் திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாற் கூறப்படும். எ - று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும். இது வருகின்றவற்றிற்குமொக்கும்.
திறன் ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக்கூறியாற்கு அவ்வள
வன்றி அவனிறந்துபட்டு உளையுந் திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாக
லின், திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (கூ)

கஅ௭. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட நேற்றா தவர். எ.

இ - ன். பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் - தம்மை விட்டு நீங்குமாற்றற் புறங்
கூறித் தங்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர்—நகச்சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர் -
கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியா
தார். எ - று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பவென்றகருத்தான், அய
லாரோடுமென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அறிதல் தமக்குறுதியென்றறிதல்.

* முன்னின்று பிள்ளோக்காச்சொல். இது ஒருபொருளின் வினை மறொருபொருளின்
வினையானது. பிடியோகவிவேகம், திவ்வப்படலம், “மருது காணம்” என்னும் கச - ம் பாட்
டற் கண்க.

† அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோடறஞ் சொல்வானென விஞ்சி
பிரித்துக்கூட்டுவர் பிடியோகவிவேகநூலார்.

“கடிய-மிடந்தேற்றுள் சோர்ந்தனன் கை”* என்புழிப் போலத் தேற்றமை தன்வினையாச்சின்று. புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (எ)

கஅஅ. தன்னியார் குற்றமும் தூற்று மரபினு

ரென்னகொலேதிலார் மாட்டு. அ.

இ - ள். தன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினர் - தம்மொடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர்புறத்துத் தூற்றுமியல்பினையுடையார்—ஏதிலார்மாட்டு என்னை கொல் - அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ - று.

தூற்றுதல் பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற்கொடியது பிற்தொன்று காணாமையின், என்னகொலென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொலென்று பாட்டுமோதி, எவ்வியல்பினராவரென்றுரைப்பாருமுனர். (அ)

கஅக. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்

புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

க.

இ - ள். புறன் னோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை - பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர் பழித்துரையைஉரைப்பானதுஉடற்பார்த்தை—வையம்அறன்நோக்கி ஆற்றுங்கொல் - நிலம்இக்கொடியது பொறுத்தலே எனக்கறமாவ தெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும். எ - று.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இது பொறுத்தற்கரிதென்னுங்கருத்தால், அறனோக்கியாற்றுங்கொலென்றார். இவையைந்து பாட்டானும் புறங்கூறுவார்க் கெய்துங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கக௦. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்

நீ துண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

க௦.

இ - ள். ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின் - ஏதிலாரைப் புறங்கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய தங்குற்றத்தையுங் காண வல்லராயின்,—மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ - அவர் நிலபேறுடைய வுயிர்க்கு வருவதொரு துன்பமுண்டோ? எ - று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்டலருமைநோக்கிக் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவழியொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்பமில்லையென்பது நோக்கி உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றுங்கூறினார். இதனாற்புறங்கூற்றொழிதற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (க௦)

உம் அதி.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள் ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனில் சொல்லென வாக்கின்கணிகழும் பாவநான்கனுள், பொய் துறந்தார்க்கல்லது ஒரு தலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இல்லவாழ்வாராத் கடியப்படும் ஏனை மூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூறுமையானும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இதனான் விலக்குகின்றாராகலின், இது புறங்கூறுமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. பல்லார் முனியப் பயனில் சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். க.

இ - ன். பல்லார் முனியப் பயன் இல சொல்லுவான் - அறிவுடையார் பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான்—எல்லாரும் எள்ளப் படும் - எல்லாரானுமிகழப்படும். எ - று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப்படுதலின், எல்லாரு மெள்ளப்படுமென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. (க)

ககஉ. பயனில் பல்லார்முற் சொல்ல னயனில்
நட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. உ.

இ - ன். பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல் - பயனிலவாகிய சொற்களை அறிவு டையார் பலர்முன்பே ஒருவன் சொல்லுதல்—நயன் இல நட்டார்கண் செய்தலின் தீது-விரூப்பமில்வாகிய செயல்களைத் தன்னட்டார் மாட்டிச் செய்தலினும் தீது.எ-று

விரூப்பமில் வெறுப்பன. இச்சொல் அச்செயலினும் மிகவிகழற்பாடு பயக்கு மென்பதாம். (உ)

ககங. நயனில் நென்பது சொல்லும் பயனில்
பாரித் துரைக்கு முரை. க.

இ - ன். பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை - பயனிலவாகிய பொருள்களை ஒருவன் விரித்துரைக்குமுரைதானே—நயன் இலன் என்பது சொல்லும் - இவன் நீதியிலனென்பதனை உரைக்கும். எ - று.

உரையால் இவன் நயனிலனென்பதறியலாமென்பார், அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார். (ங)

ககச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. ச.

இ - ன். பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லாரசுத்து - பயனொடுபடாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச்சொல்லுமாயின்,—நயன் சாரா நன்மையின் நீக்கும்-அவை அவர்மாட்டு நீதியொடுபடாவாய், அவனை நற்குணங்களினீக்கும். எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லுமாயி னென்பதும், அவர்மாட்டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன. (ச)

ககரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில்
நீர்மை யுடையார் சொலின். ரு.

இ - ன். பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின் - பயனிலவாகிய சொற்களை இனியநீர்மையுடையார் சொல்லுவராயின்,—சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் - அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்ருமதிக்கந்பாடும் உடனே நீங்கும். எ - று.

நீர்மை நீரின்றன்மை. சொலினென்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று. (ரு)

ககக. பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். சு.

இ - ன். பயன் இல் சொல் பாராட்டுவாளை மகன் எனல் - பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் சொல்லுவாளை மகனென்று சொல்லற்க, —மக்கட்பதடி எனல் - மக்களுட்பதென்று சொல்லுக. எ - று.

அல்லிகுதி வியங்கோள் முன் எதிர்மறையினும், பின் உடன்பாட்டினும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்வீட்டின்மையின், மக்கட்பதடியென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுவதின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

கக௪ நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று. எ.

இ - ன். நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக - நீதியொடு படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்:—பயன் இல சொல்லாமை நன்று - அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது நன்று. எ - று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும் பயனில தீயவென்பதாம். (எ)

ககஅ. அரும்பய னாயு மறிவினர் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல். அ.

இ - ன். அரும்பயன் ஆயும் அறிவினர் - அறிதற்கரிய பயன்களை ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார்—பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் - மிக்க பயனுடைய வல்லாத சொற்களைச் சொல்லார். எ - று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச்செலவும் முதலாயின. பெரும்பயனில்லாதவெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்பட்டன. (அ)

ககக. பொருடீர்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்த
மாசறு காட்சி யவர். கூ.

இ - ன். பொருள் தீர்த பொச்சாந்தும் சொல்லார் - பயனினீங்கிய சொற்களை மறந்துஞ்சொல்லார்—மருள் தீர்த மாசு அறு காட்சியவர் - மயக்கத்தினீங்கிய தாய வறிவையுடையார். எ - று.

தாயவறிவு மெய்யறிவு. மருடீர்தவென்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவரென்னுங் குறிப்புப்பெயர்கொண்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் பயனிலசொல்லாமையின் குணங் கூறப்பட்டது. (க)

௨௦௦. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். க(1).

இ - ன். சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக - சொற்களின் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக, —சொல்லின் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க - சொற்களின் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதொழிக. எ - று.

சொல்லினென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட்பின்வருகிலையென்னும் அணிநோக்கி வந்தது, “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்” என்பதுபோல, இதனால் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (க0)

உகம் அதி.—திவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனால் மெய்யின்கணி கழும் பாவங்களெல்லாந்தொகுத்து விலக்குகின்றாராகலின், இது பயனில சொல்லா மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ0க. திவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர்
திவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க.

இ - ள். திவினை யென்னும் செருக்கு - திவினையென்று சொல்லப்படும் மயக் கத்தை—திவினையார் அஞ்சார் - முன்செய்த திவினையுடையார் அஞ்சார்,—விழுமியார் அஞ்சவர் - அஃதிவராகிய சீரியார் அஞ்சவர். எ - று.

திவினையென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியம் காரணமாக ி உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சாரென்றும், செய்தநியாமையான் அஞ்சவரென்றுங் கூறினார். (க)

உ0உ. தியவை திய பயத்தலாற் தியவை
தியினு மஞ்சப் படும். உ.

இ - ள். தியவை திய பயத்தலால் - தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் திவினைகள் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான்,—தியவை தியினும் அஞ்சப் படும் - அத்தன்மையவாகிய திவினைகள் ஒருவனாற் தியினுமஞ்சப்படும். எ - று.

பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினுஞ்சென்று சுடு தல் திக்கின்மையின், தியினுமஞ்சப்படுவதாயிற்று. (உ)

உ0ஈ. அறிவினு ளெல்லாந் தலைபென்ப திய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ஈ.

இ - ள். அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப - தமக்குறுதி நாமும் அறிவுகளெல் லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர்—செறுவார்க்கும் திய செய்யா விடல் - தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் திவினைகளைச் செய்யாது விடு கலை. எ - று.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செயத்தக்குழியுஞ் செய்யா தொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினுளெல் லாந்தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து தின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் திவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (ஈ)

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் பஃதுணரார்—வைகலும் வைகலை வைகுமென்றன்புறு வர்—வைகலும் வைகற்றும் வாழ்காண்மேல் பைகுதல்—வைகலை வைத்துணராதார்—நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்.

† காணங் காரியமாதற்கும் காரியங் காரணமாதற்கும் விதி பிரயோகவிலேகப், திங்,ப் படலம், “மருளுகாணம்” என்னும் கசும் பாட்டிழைக்காணம்.

உ0ச. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ச.

இ - ன். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க - ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணுதொழிக;—சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் - எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடுபயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும். எ - று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானு முடன்கூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல், தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம்.)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ரு.

இ - ன். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க - யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்த்தபொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினையகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக;—செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும் - செய்வானாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ - று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். அன்விகுதி முன் தனித் தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை “உளனாவென்னுயிரையுண்டு” * என்பதனுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க, செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனா மென்றுரைப்பாருமுளர். (இ)

உ0க. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். கூ.

இ - ன். நோய்ப்பால தன்னை அடல்வேண்டாதான் - துன்பஞ்செய்யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலு வேண்டாதவன்—தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க - தீமைக்கூற்றவாகிய வினைகளைத் தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ - று.

செய்யின், அப்பாவங்களிதல் ஒருதலையென்பதாம்.

(கூ)

உ0எ. எனைப்பகை யுற்றரு முய்வர் வினைப்பகை
வியாது பின்சென் மடும். எ.

இ - ன். எனைப்பகை உற்றரும் உய்வர் - எத்துணைப் பெரிய பகையுடையாரும் அதுனையொருவாற்றற்றப்புவர்;—வினைப்பகை வியாது பின் சென்று அடும் - அவ்வாற்றற்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப் புக்குக் கொல்லும். எ- று.

“வீயா—துடம்பொடு நின்ற வுயிருமில்லை” † என்புழியும் வீயாமை நீங்காமைக் கண் வந்தது.

(எ)

உ0அ. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வியா தடியுறைத் தற்று. அ.

இ - ள். தீயவை செய்தார் கெடுதல் - பிறர்க்குத் தீவினைகளைச்செய்தார் தாங் கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின்,—நிழல் தன்னை ய்யாது அடி உறைத்தற்று - ஒருவ னிழல் நெடிதாகப்போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடியின்கட்டடங்கியதன் மைத்து. எ - று.

இவ்வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி நின்ற அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச்செய்தார் பின் அதனாற் கெடுதற்கு உவமை யாக்கி உரைப்பாருமுளர். அஃதுரையன்றென்பதற்கு அடியுறைத்தற்றழன்னை ய்யற் தற்றென்னாது ய்யாதடியுறைத்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் ய்யாது பின் சென்றமென்றார். ஈண்டு அதனையுவமையான் விலக்கினார். (அ)

உ0க. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றற்
துன்னற்க தீவினைப் பால். கூ.

இ - ள். தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின் - ஒருவன், தன்னைத் தான் காதல் செய் தலுடையனாயின்,—தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க-தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறியதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக. எ - று.

நல்வினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின், தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச்செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினராகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவையாறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினைசெய் யிற் றுங்கெடுவரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

உக0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின். க0.

இ - ள். மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின் - ஒருவன் செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்கட்சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின்,— அருங்கேடன் என்பது அறிக - அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடைய னென்ப தறிக. எ - று.

அருமை இன்மை. அருங்கேடனென்பதனை “சென்று சேர் கல்லாப் புள்ள புள்ளி லென்றாழ வியன்குளம்” * என்பதுபோலக் கொள்க †. ஓடியென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட செய்தலோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினை செய்யாதவன் கேடிலென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

உஉ ம் அதி.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிந்து செய்தல். உலகநடை வேதநடைபோல அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றித் தாமேயறிந்து செய்யுந்தன்மைத்தாகலின், ஒப்புர வறிதலென்றார். மேல் மனமொழிமெய்களாற் றவிரத்தருவன கூறினார், இனிச் செய்யத்தருவனவற்றுள் எஞ்சினின்றன கூறுகின்றாராகலின், இது தீவினையச்சத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

* அகநானூறு, ௪௨.

† அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரியனென விசுவாசத்துக் கூட்டுவர் பிரயோகஸிவக ளாலர்.

உகக. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு. க.

இ - ன். மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும் - தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங்களி
னிடைத்து உயிர்கள் என்ன கைம்மாறு செய்யாநின்றன?—கடப்பாடு கைம்மாறு
வேண்டா - ஆகலான், அம்மேகங்கள் போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு
நோக்குவனவல்ல. ஏ - று.

என்னாற்றுமென்ற வினா யாதுமாற்றுவென்பது தோன்ற நின்றலின், அது வரு
வித்துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மையவல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே
பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவனமேலேற்றினார். (க)

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. உ.

இ - ன். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையார்க்காயின்,—தான் ஆற்றித் தந்த பொரு
ளெல்லாம் - முயற்சைச் செய்திட்டிய பொருண்முழுதும்—வேளாண்மை செய்தற்
பொருட்டு - ஒப்புரவு செய்தற்பயத்தவாம். ஏ - று.

பிறர்க்குதவாதார் போலத்தாமே உண்டற்பொருட்டும், வைத்திழத்தற்பொருட்டு
மன்றென்பதாயிற்று. (உ)

உகங். புத்தே ஞாலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற. ங.

இ - ன். புத்தே ஞாலகத்தும் ஈண்டும் - தேவஞலகத்தும் இவ்வுலகத்தும்—ஒப்புர
வின் ஈல்ல பிற பெறல் அரிது - ஒப்புரவுபோல ஈல்லன பிறசெயல்களைப் பெறுத
லரிது. ஏ - று.

ஈவாரும் ஏற்பாருயின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மையராதலின், புத்தே ஞாலகத்தரி
தாயிற்று; யாவர்க்குமொப்பது இதுபோற் பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்தரி
தாயிற்று. பெறற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரணமரிதென்றுரைப்பாரு
முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றைபான்
செத்தாருள் வைக்கப் பட்டம். ச.

இ - ன். உயிர்வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான் - உயிரோடு கூடிவாழ்வானாவான்
உலகநடையினை யறிந்து செய்வான்;—மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் -
அஃதறிந்து செய்யாதவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கரு
தப்படும். ஏ - று.

உயிரினறிவுஞ்செயலுங் காணாமையின், செத்தாருள்வைக்கப்படுமென்றார். இத
னால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்கிறனுடைத்தன்மென்பது கூறப்
பட்டது. (ச)

உகரு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறிவாளன் றிரு. ரு.

இ - ன். உலகு அவாம் பேரறிவானன் திரு - உலகநடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரியவறிவினையுடையவனது செல்வம்—ஊருணி நீர் நிறைந்தற்று - ஊரின்வாழ்வார் தண்ணீருண்ணுங்குளம் நீர் நிறைந்தாற்போலும். எ - று.

நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. பாழ்போகாது நெடிதுநின்று எல்லார்க்கும் வேண்டவன தப்பாதுதவுமென்பதாம். (இ)

உகக. பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வம்
நயனுடை யான்கட் படின. கூ.

இ - ன். செல்வம் நயனுடையான்கண் படின - செல்வம் ஒப்புரவுசெய்வான் கண்ணே படுமாயின்,—பயன் மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்று - அது பயன்படுமரம் ஊர் நடுவே பழுத்தாற்போலும். எ - று.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு நிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன்கொடுக்குமென்பதாம். (கூ)

உக௭. மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம்
பெருந்தகை யான்கட் படின. எ.

இ - ன். செல்வம் பெருந்தகையான்கண் படின - செல்வம் ஒப்புரவுசெய்யும் பெரியதகைமையையுடையான்கண்ணே படுமாயின்—மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்று—அஃது எல்லாவுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மரத்தை யொக்கும். எ - று.

தப்புதலாவது கோடற்கரிய இடங்களினின்றூதல், மறைத்து நின்றூதல், காலத் தான் வேறுபட்டாதல் பயன்படாமை. தன்குறைநோக்காது எல்லார் வருத்தமுந் தீர்க்குமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் கடப்பாட்டானுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

உகஅ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர். அ.

இ - ன். இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் - செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார்—கடன் அறி காட்சியவர் - தாஞ்செய்யத் தகுவனவற்றையறிந்த இயற்கையறிவுடையார். எ - று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃதொழியாரென்பதாம். (அ)

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுரீர
செய்யா தமைகலா வாறு. கூ.

இ - ன். நயன் உடையான் லல்கூர்ந்தான் ஆதல் - ஒப்புரவுசெய்தலையுடையான் லல்கூர்ந்தானாதலாவது—செயும் நீர செய்யாது அமைகலா ஆறு - தவிராது செய்யு நீர்மையையுடைய அவ்வொப்புரவுகளைச் செய்யப்பெறாது வருந்துகின்ற வியல்பாம். எ - று.

தானுகர்வன நுகர்ப்பெறாமையன்றென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புரவொழிதற்பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது. (க)

உஉ௦. ஒப்புரவீ னுல்வருங் கேடுஎனினுந் தோருவன்
விறற்கோட்டக்க துடைத்து. ௧௦.

இ - ன். ஒப்புரவிலுந் கேடு வரும் எனின் - ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விறற்க் கோட்டக்கது உடைத்து - அக்கேடு தன்னை விறுயினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ -று.

தன்னை விறற்க்கொள்ளப்படுவதொரு பொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அது வஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ் பயத்தனோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

உரு ம் அதி.—ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேற்றார்க்கு மாற்றது கொடுத்தல். இதுமறுமைநோக்கி யதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉ௧. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. ௧.

இ - ன். வறியார்க்கு ஒன்று சுவதே ஈகை - ஒருபொருளில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது;—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து - அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையுங் குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கு நீர்மையையுடைத்து. எ -று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரதென்புறி அதுவென்பது பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்தென்றார். இதனால் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.()

உஉ௨. நல்லா நெனினுங் கொளநீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. ௨.

இ - ன். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது - ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது; - மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று - ஈந் தார்க்கு அவ்வுலகத்துதலில்லையென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ -று.

எனினும் என்பது இருவழியும் அங்ஙனங்கூறுவாரின்மை விளக்கின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றும். நல்லதுகூறுவார் தீயதுமுடன்குறிஞர். (௨)

உஉ௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ௩.

இ - ன். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுபிளிவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமையும்,—ஈதல் - அதனைத் தன்கட் சொன்னாக்கு மாற்ற தீதலும்,—உள குலனுடையான் கண்ணே - இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தான் கண்ணே. எ -று.

மேற்றிதென்றது ஒழிதற்கும் ஈன்றென்றது செய்தற்குமுரியவனை உணர்த்திய வாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வமுரையாமை யீதலென்பதற்கு அவ்விளிவரவை ஒரு வன்றனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பார்சென்று அவனுரையாவகையாற் கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக் கரப்பார்க்கொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாது கொடுத்தலெனவும் உரைப்பாருமுள். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மை பற்றி வந்த பன்மையாகவுரைப்பர். (௩)

உஉச. இன்னு திரக்கப் படுத விரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு. ச.

இ - ள். இரக்கப்படுதல் இன்னது - இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனி தன்று,—இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு - ஒருபொருளையிரந்தவர்அது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவும். எ - று.

எச்சலும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றெக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்னதென்றது “எல்லா—மிரப்பார்க்கொன்றீ யாமை” * கூடுங்கொல்லோ வென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ரு.

இ - ள் ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் - தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்:—அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலிற்பின்—அவ்வலி தான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையா னொழிப்பாரது வலிக்குப் பின். எ - று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் ஈன்றென்பதாம். (ரு)

உஉசு. அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. சு.

இ - ள். அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் - வறியாரது மிக்க பசியை அறனோக்கித் தீர்க்க,—பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது - பொருள்பெற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ - று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழிபசியென்றார். அறனோக்கியென்பது எஞ்சினின்றது. அற்றாரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்னனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (சு)

உஉஎ. பாத்தான் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. எ.

இ - ள். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை - என்னான்றும் பகுத்துண்டல்பயின்ற வனை—பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது - பசியென்றுசொல்லப்படுந் தீயநோய் தீண்டுதலில்லை. எ - று.

* கல்லைமை யச்சங் சுயவர் தொழிலிச்சுந்—கொல்லாமை யுன்னுமோர் சோர்வச்ச - மெல்லா—மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை மச்ச மர்க்காரிம்—மாணக் குடிப்பிறந்தார்—நாலடியார், குடிப்பிறப்பு.

உஉ௦. ஒப்புரவி னுல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன்
விறுக்கோட்டக்க துடைத்து. க௦.

இ - ன். ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின் - ஒப்புரவுசெய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பாருளராயின்,—அஃது ஒருவன் விறுக்க கோட்டக்கது உடைத்து - அக்கேடு தன்னை விறுதியினுங் கொள்ளுந்தகுதியையுடைத்து. எ - று.

தன்னை விறுக்கொள்ளப்படுவதொரு பொருளில்லையன்றே இஃதாயின் அது வஞ்செய்யப்படுமென்றது, புகழ் பயத்தனோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கெடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

உரு ம் அதி.—ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேற்றார்க்கு மாற்றாது கொடுத்தல். இதுமறுமைநோக்கி யதாகலின், இம்மைநோக்கிய ஒப்புரவறிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉ௧. வறியார்க்கொன் றிவதே யீகைமற் றெல்லாம்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. க.

இ - ன். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை - ஒருபொருளில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது;—மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரது உடைத்து - அஃதொழிந்த எல்லாக்கொடையும் குறியெதிர்ப்பை கொடுக்கு நீர்மையையுடைத்து. எ - று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன வறியரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது அளவுகுறித்துவாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது. நீரதென்புறி அதுவென்பது பகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்தென்றார். இதனால் ஈகையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (1)

உஉ௨. நல்லா நெனினுங் கொளறி து மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று. உ.

இ - ன். கொளல் நல்லாறு எனினும் தீது - ஏற்றல் மீட்டுலகிற்கு நல்லநெறியென்பார் உளராயினும் அது தீது; மேலுலகம் இல் எனினும் ஈதலே நன்று - ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகத்துதலில்லையென்பார் உளராயினும் ஈதலே நன்று. எ - று.

எனினு மென்பது இருவழியும் அங்குணங்கூறுவாரின்மை விளக்கிின்றது. பிரிநிலையேகாரத்தால் பிறவறங்களின் ஈதல் சிறந்ததென்பது பெற்றும், நல்லதுகூறுவார் தீயதுமுடன்குறிஞர். (உ)

உஉ௩. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ந.

இ - ன். இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான் வறியனென்று இரப்பான் சொல்லுமிளவரவைத் தான் பிறர்கட்சொல்லாமைபும்,—ஈதல் - அதனைத் தன்கட் சொன்னார்க்கு மாற்றா தீதலும்,—உள குலனுடையான்கண்ணே - இவையிரண்டுமுளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே. எ - று.

மேற்றீதென்றது ஒழிதற்கும் ஈன்றென்றது செய்தற்குமுரியவனை உணர்த்திய வாறு. இனி இலனென்னுமெவ்வருவாயை யீதலென்பதற்கு அவ்விளவாவை ஒரு வன்றனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற்சென்று அவனுரையாவகையாற் கொடுத்தலெனவும், யான் இதுபொழுது பொருளுடையேனல்லேனெனக் கரப்பாற்சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாது கொடுத்தலெனவும் உரைப்பாருமுளர். அவர் ஈதலென்பதனைப் பொருட்பன்மை பற்றி வந்த பன்மையாகவுரைப்பர். (௩)

உஉச. இன்னு திரக்கப் படுத விரந்தவ
ரின்குங் காணு மளவு. ச.

இ - ன். இரக்கப்படுதல் இன்னது - இரத்தலேயன்றி இரக்கப்படுதலும் இனிதன்று,—இரத்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு - ஒருபொருளையிரந்தவர் அது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர்முகங்காணுமளவும். எ - று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற்றெக்கன. இரக்கப்படுதல் இரப்பார்க்கு ஈவலென்றிருத்தல். அதனை இன்னதென்றது “எல்லா—மிரப்பார்க்கொன்றீயாமை” * கூடுங்கொல்லோ வென்னும் அச்சநோக்கி. எனவே, எல்லாப்பொருளும் ஈதல்வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. (ச)

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ரு.

இ - ன் ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசி ஆற்றல் - தவத்தான் வலியார்க்கு வலியாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்:—அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலிற் பின்—அவ்வலிதான் அங்ஙனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையா னொழிப்பாரது வலிக்குப் பின். எ - று.

தாமும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதாராற்றலின் தாமும் பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பாராற்றல் ஈன்றென்பதாம். (ரு)

உஉக. அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருளவைப் புழி. கூ.

இ - ன். அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் - வறியாரது மிக்க பசியை அறவேக்கித் தீர்க்க,—பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது - பொருள்பெற்றானொருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ்வறமாகலான். எ - று.

எல்லாநன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழிபசியென்றார். அறவேக்கியென்பது எஞ்சுகின்றது. அற்றரழிபசி தீர்த்த பொருள் பின்றனக்கே வந்துதவுமென்பதாம். (கூ)

உஉஎ. பாத்தான் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. எ.

இ - ன். பாத்து ஊண் மரீஇயவனை - என்னான்றும் பகுத்துண்டல்பயின்றவனை—பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அரிது - பசியென்றுசொல்லப்படுந் தியனோய் தீண்டுதலில்லை. எ - று.

* கல்லாமை யச்சங் கூயவர் தொழிலச்சுஞ்—சொல்லாமை யுன்னுமோர் சோர்வச்சு - மெல்லா—மிரப்பார்க்கொன்றீயாமை யச்ச மத்தாரிம்—மாணுக் குழப்பிறந்தார்—நாலடியார், குழப்பிறப்பு.

இவ்வுடம்பினின்று ஞானவொழுக்கங்களை அழித்து அதனால் வருமுடம்புகட்
ருந் துன்பஞ்செய்தலின், தீப்பிணியெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்துவனராக
லின், பசிப்பிணி நனுகாதென்பதாம், இவையாறுபாட்டானும் ஈதலின்சிறப்புக்
கூறப்பட்டது. (௭)

உஉஅ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கோ ருமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்கணவர். அ.

இ - ன். தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர் - தாமுடையபொருளை
ஈயாதுவைத்துப் பின்னிழந்துபோம் அருளிலாதார்—ஈத்து உவக்கும் இன்பம் அறி
யார்கொல்-வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவருவத்தலான் அருளுடை
யாரெய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார்கொல்லோ! ௭ - று.

உவக்குமென்பது காரணத்தின்கண்வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்பமென்
னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ்வின்பத்தை யெய்துவ
தல்லது வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

உஉக. இரத்தலி னின்னது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல். கூ.

இ - ன். நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல் - பொருட்குறை நிரப்பவேண்டி வறி
யார்க்கியது தாமே தனித்துண்டல்—இரத்தலின் இன்னது மன்ற - ஒருவர்க்குப்
பிற்பாற்சென்று இரத்தலினுமின்னது ஒருதலையாக. ௭ - று.

பொருட்குறையிரப்பலாவது ஒரோவெண்களைக்குறித்து அத்துணையீட்டுதுமென
ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக் கூட்டுதல். தனித்தல் பிறரையொழித்தல்.
இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை யிளிவரவே பின் நல்குரவில்லை; தமியருண்டற்கு
அவையிரண்டுமுளவாமாகலின்; இரத்தலினின்னதென்றார். நிரப்பியவென்பதற்குத்
தேடிய வுணவுகளையென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

உஉ௦. சாதலி னின்னது தில்லை யினிததூஉ
மீத வியையாக் கடை. க௦.

இ - ன். சாதலின் இன்னதது தில்லை - ஒருவற்குச் சாதல்போல இன்னததொன்
றில்லை;—அதூஉம் ஈதல் இயையாக்கடை இனிது - அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும்
வறியார்க்கொன்றீதன் முடியாதவழி இனிது. ௭ - று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற்பொறை நீங்குதலான், இனிதென்றார். இவை
மூன்றுபாட்டானும் ஈயாமைபின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க௦)

உசம் அதி.—புகழ்.

அஃதாவது இவ்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீரகச் சொல்லப்பட்ட இவ்வறத்தின்
வழுவாதார்க்கு இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கணிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங் கோத்தி.
இது, பெரும்பான்மையும் ஈதல்பற்றி வருதலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉ௧. ஈத விசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. க.

இ - ன். ஈதல் * வறியார்க்கீக;—இசைபட வாழ்தல் - அதனற் புகழுண்டாக வாழ்க;—அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லா - அப்புகழல்லது மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லையாகலான். எ - று.

இசைபடவாழ்தற்குக் கல்வி ஆண்மை முதலிய பிறகாரணங்களும் உளவேனும், “உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று” * ஆகலின், ஈதல் சிறந்ததென்பதற்கு ஞாபகமாக ஈதலென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக்கூறினாரேனும் விலங்குயிர்கட் கேலாமையின், மக்களுயிர்மேனின்றது. (க)

உகஉ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றிவார்ம்ம னிற்கும் புகழ். உ.

இ - ன். உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் - உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரைப் பனவெல்லாம்—இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ் - வறுமையா னிரப் பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றை யீவார்கணிிற்கும் புகழாம். எ - று.

புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பா ருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையே யெடுத்தாராயினும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே பாடுவார் பாடுவனவெல்லாம் புகழா மென்பதாஊம் பெற்றும். ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ் சொல்லுக, புகழ் ஈவார்மே னிற்குமென் றுரைப்பாருமுளர். அது புகழது சிறப்புநோக்காமையறிக. (உ)

உகங. ஒன்ற வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றது நிற்பதொன் றில். க.

இ - ன். ஒன்ற உயர்ந்த புகழல்லால் - தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல் லது—உலகத்துப் பொன்றது நிற்பது ஒன்று இல் - உலகத்து இறவாதுநிற்பது பிறி தொன்றில்லை. எ - று.

இணையின்றாகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பதின்றித் தானேயுயர்தல். அத்தன் மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம். இனி ஒன்றவென்பதற்கு ஒருவார்த் தையாகச் சொல்லினெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றது நிற்பதெனவும் உரைப்பாரு முளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ங)

உகச. நிலவரை நீள்புகழ் ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றது புத்தே ஞாலு. ச.

இ - ன். நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின் - ஒருவன் நிலவெல்லாக்கண்ணே பொன் றுது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின்,—புத்தேன் உலகு புலவரைப் போற்றது— புத்தேஞாலகம் அவனையல்லது தன்னையெய்திநின்ற ஞானிகளைப் பேணது. எ - று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும் புத்தேஞாடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கே யெய்தா மையின் புலவரைப்போற்றுகின்றார். அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்துதல் “புல வர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான ழூர்தி—யெய்துப வென் பதஞ் செய்வினை முடித்து” † எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது. (ச)

உ௬௫. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ௫.

இ - ன். நத்தம் (ஆகும்) கேடும் - புகழுடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங் கேடும்,—உளது ஆகும் சாக்காடும் - புகழுடம்புளதாகுஞ் சாக்காடும்,—வித்தகர்க்கல்லால் அரிது-சதுரப்பாடுடையார்க்கல்லதில்லை. எ - று.

நத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அம்மென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுதிபெற்று, நத்தென்றாயிற்று. போலென்பது ஈண்டுரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுக்கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகழுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்குந்தல். உளதாகுஞ் சாக்காடாவது புகழுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றான் நிலையின வெய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். இவையிரண்டு பாட்டா னும் புகழுடையாரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

உ௬௬. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றாக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. ௬.

இ - ன். தோன்றின் புகழொடு தோன்றாக - மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழுக்கேது வாகிய குணத்தோடு பிறக்க;—அஃது இலார் தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று-அக் குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தலின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று. எ - று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின மக்களாயென்பதூஉம், மக் களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருததாபத்தியான விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதூஉம், பெற்றும், இகழ்வாரின்மையின, நன்றென்றார். (௬)

உ௬௭. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். ௭.

இ - ன். புகழ் பட வாழாதார் - தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார்—தம் நோவார் - அதுபற்றிப் பிறிகழ்ந்தவழி இவ்விகழ்ச்சி நம் மாட்டாமையான் வந்த தென்று தம்மை நோவாதே—தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன் - தம்மை யிகழ் வாரை நோவதென்கருதி. எ - று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறிகழ்தல் ஒருதலையா கலின், இகழ்வாரையென்றார். (௭)

உ௬௮. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறுஅ விடின். ௮.

இ - ன். இசை என்னும் எச்சம் பெறுவிடின் - புகழென்னுமெச்சம் பெறலர் யிருக்க அது பெறுதொழிவராயின்,—வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப - வைய கத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ - று.

எச்சமென்றார்; செய்வவரிற்றுபோகத் தான் இறவாது நின்றலின், இகழப்படு தற்குப் பிறிதொருகுற்றம் வேண்டாவென்பது கருத்து. (௮)

உ௬௯. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
பாக்கை பொறுத்த நிலம். ௯.

இ - ள். இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் - புகழில்லாத வுடம்பைச் சுமந்த நிலம்—வசை இலா வண்பயன் குன்றும் - பழிப்பில்லாத வளப்பத்தைபுடைய விளை யுள் குன்றும். எ - று.

உயிருண்டாயினும் அதனாற்பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கையெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்தவெனவுங் கூறினார். விளையுள் குன்றுதற் கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென இடத்துநிகழ்பொரு ளின் நெறியில் இடத்தின்மேளின்றது. இவை நான்குபாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (௧)

உச௦. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய

வாழ்வாரே வாழா தவர்.

௧௦.

இ - ள். வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் - தம்மாட்டு வசையுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வாராவார்;—இசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவர் - புகழுண்டா காமல் வாழ்வாரே இறந்தாராவார். எ - று.

வசையொழிதலாவது இசையென்னுமெச்சம் பெறுதலாயினமையின், இசையொழிதலாவது வசை பெறுதலாயிற்று. மேல் இசையிலாயாக்கையென்றதனை விளக்கிய வாறு. இதனால் இவ்விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமைப்பயன் “வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என மேலே கூறப்பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ்வுலகிற் புகழும் தேவருலகிற்போகமும் பயனென்பது பெற்றும்.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்களெல் லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்; அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க; யாமுரைப்பிற்பெருகும். (௧௦)

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடக்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாகதீர்ந்து அந்தக் கரணங்கள் தூயவாதற்பொருட்டு அவரார் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவறஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையும் அகப்படுத்துகிறதற்குச் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு ம் அறி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்

பூரியார் கண்ணு முள.

க.

இ - ன். செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம்,—பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள - அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார் கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். ஏ - று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களுையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயிர்ந்தார்கண்ணையல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனை நீசர் கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம். (க)

உசஉ. நல்லாற்று னாடி யருளாள்க பல்லாற்றார்

தேரினு மஃதே துணை.

உ.

இ - ன். நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க - அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றும் நன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக;—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றெவ்வாத சமயநெறிக் நெல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை. ஏ - று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் னுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும்

உலகமையும், இங்ஙனமன்றியின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆநென்பாருமுள். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருத்துமாறுவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது: இதனை வடநூலார் புத்தியென்ப. ஆற்றுகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மாறுகோடல்; அன்னவாயினும் அருடுணையென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினுமுதவலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

உசக. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கில்லை யிருள்?சேர்ந்த விண்ணு வுலகம் புகல். ரு.

இ - ள். இருள் சேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல் - இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட் சென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினர்க்கு இல்லை - அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கில்லை. எ - று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாய்த் தன்கட்புக்கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் நரகத்தை; அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது. (ரு)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. ச.

இ - ள். மன் உயிர் ஒம்பி அருள் ஆள்வாற்கு-நிலைபேறுடைய உயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனவானுக்கு—தன் உயிர் அஞ்சும் வினை இல் என்ப - தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கியஞ்சுதல். அன்னவறத்தினோன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங் கரி. ரு.

இ - ள். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி - அதற்குக் காரியங்குகின்ற வளப்பத்தைபுடைய பெரிய ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ - று.

சான்றவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒருவருங்கண்டறிவாரின்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தார்யாவருஞ் சான்றென்பார், வளிவழங்கு மல்லன்மாஞாலங் கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணையுடையார்க்கு இருமையினுந் துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசக. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணீங்கி யல்லவை செய்தொழுகு வார். சூ.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற் கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையராய்ப் பிறப்பினையஞ்சி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய அறம். அதுதான் வினைமாகிநீர்ந்து அந்தக் கரணங்கள் தூயவாதற்பொருட்டு அவரார் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய ஞானமுமென இருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன இன்னவறஞ்செய்வலெனவும் இன்னபாவமொழிவலெனவும் தம்மாற்றலுக்கேற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவைதம்முள்ளே பலவற்றையும் அகப்படுத்துநிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு ம் அறி.—அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடர்புபற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்கண்மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற்கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்

பூரியார் கண்ணு முள.

க.

இ - ன், செல்வத்துள் செல்வம் அருட்செல்வம் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ்செல்வம்,—பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணும் உள - அஃதொழிந்த பொருளான் வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார் கண்ணுமுளவாம் ஆகலான். ஏ - று.

அருளான் வருஞ்செல்வமாவது உயிர்களுையோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயிர்ந்தார்கண்ணையல்லதில்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனே நீசர் கண்ணுமுளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பிலவென்பதாம். (க)

உசஉ. நல்லாற்றா நூடி யருளாள்க பல்லாற்றாற்

மேரினு மஃதே துணை.

உ.

இ - ன், நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க - அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றும் நன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம் யாதென்றாராய்ந்து, அருளுடையராக;—பல்லாற்றால் தேரினும் துணை அஃதே—ஒன்றையொன்றெவ்வாத சமயநெறிக் நெல்லாவற்றினும் ஆராய்ந்தாலும் துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை. ஏ - று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற் காணங்காட்சியும், குறிகளானுய்த்துணரும் னுமானமும்; கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும்

உவமையும், இங்ஙனமுள்ள இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாறாய இன்மையுமென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாருமுள். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறுவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது: இதனை வடநூலார் புத்தியென்ப. ஆற்றுகென்பது வேற்றுமைமயக்கம். ஒன்றையொன்றொவ்வாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முண்மாறகோடல்; அன்னவாயினும் அருடுணையென்றற்கண் ஒக்குமென்பதாம். உயிரை விட்டு நீங்காது இருமையினுமுதவலின், துணையென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அருளினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

உசக. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த விண்ணு வுலகம் புகல். ந.

இ - ன். இருள் சேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல் - இருள் செறிந்த துன்பவுலகத்துட் சென்றுபுகுதல்—அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினர்க்கு இல்லை - அருள்செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கில்லை. எ - று.

இருள்செறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்தவிருளையுடைத்தாய்த் தன்கட்புக் கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் நரகத்தை; அது கீழுலகத்துள் ஒரிடமாகலின், உலகமெனப்பட்டது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வார் கில்லென்ப தன்னுயி ரஞ்சும் வினை. ச.

இ - ன். மன் உயிர் ஒம்பி அருள் ஆள்வாற்கு நிலைபேறுடைய உயிர்களைப்பேணி அவற்றின்கண் அருளுடையனாவானுக்கு—தன் உயிர் அஞ்சும் வினை இல் என்ப - தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கேதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகாவென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

உயிர்களைல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பநோக்கியஞ்சுதல். அன்னவறத்தினுள் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யானெனவே மறுமைக்கண் நரகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று. (ச)

உசரு. அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங் கரி. ரு.

இ - ன். அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு இம்மையினும் ஒருதுன்பமுண்டாகாது;—வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி - அதற்குக் காரியங்குகின்ற வளப்பத்தைபுடைய பெரிய ஞாலத்து வாழ்வார் சான்று. எ - று.

சான்றாவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத் தேற்றுதற்குரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்தும் ஒரிடத்தும் ஒருவருங்கண்டறிவாரின்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தார்யாவருஞ் சான்றென்பார், வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங் கரியென்றார்: எனவே, இம்மைக்கணென்பது பெற்றும். ஞாலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அத்துணையுடையார்க்கு இருமையினுந் துன்பமில்லாமை கூறப்பட்டது. (ரு)

உசக. பொருணிகிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணிகி யல்லவை செய்தொழுகு வார். கூ.

இ - ன். அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஷுமுகவார் - உயிர்கண்மாட்டுச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்த்து தவிரப்படுங் கொடுமைகளைச் 'செய்தொழுதுவாரை—பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் - முன்னும் உறுதிப்பொருளைச் செய்யாது தாந்துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்லோர். எ - று.

உறுதிப்பொருள் அறம். துன்புறுதல் பிறவித்துன்ப * மூன்றினையும் அனுபவித்தல். மறத்திலராயின், அவ்வாறொழுக்காடு என்பது கருத்து. (சு)

உச௭. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கவ்வுலக மில்லா கியாங்கு. எ.

இ - ன். அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை - உயிர்கண்மேல் அருளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்தின்பயில்லை,—பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகியாங்கு—பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத்தின்பம் இல்லையாயினற்போல. எ - று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகபெயர். இவ்வுலகத்தின்பங்கட்குப் பொருள் காரணமானற்போல, அவ்வுலகத்தின்பங்கட்கு அருள் காரணமென்பதாயிற்று. (எ)

உசஅ பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றார்மற் றாத லரி து. அ.

இ - ன். பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர் - ஊழான் வறியராயினார் அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற்போலிவர்,—அருள் அற்றார் அற்றார் மற்று ஆதல் அரி து - அவ்வாறன்றி அருளிலாதார் பாவமறுமையின் அழிந்தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ஆதலில்லை. எ - று.

மற்று லீனமானறின்கண் வந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாற்றொன்புமை கூறினாராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான் அதனினுங் கொடிதென்பது கூறியவாறு. (அ)

உசக. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற் றேறி
னருளாதான் செய்யு மறம். க.

இ - ன். அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின் - உயிர்கண்மாட்டு அருள்செய்யாதவன் செய்யுமறத்தையாராயின்,—தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்று - ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தாற்போலும். எ - று.

மெய்ப்பொருள் மெய்நூலிற்சொல்லும்பொருள். நிலபெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தன்னுணமின்மையால் தானே யழித்துவிடும், அதுபோல அருளாதான் இடையே அறஞ்செய்தால் அதனைத் தன்னுளாமையால் தானேயழித்துவிடுமென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிறவறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூலமென்பது பெற்றும், இவை எ றுபாட்டானும் அதனுணியில்லாதார்க்கு வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

உரு௦. வலியார்முற் றன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. க௦.

இ - ன். வலியார் முன் தன்னை நினைக்க - தன்னின்வலியார் தன்னை நலிய வரும் பொழுது அவர் முன் தானஞ்சிநிற் குநிலையினை நினைக்க—தான் தன்னின் மெலியார்

உசூ ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

எக்

மேல் செல்லுமிடத்து - அருளில்லாதவன் தன்னினெளியார்மேல் தான் நலியச்செல் லும்பொழுது. ஏ -று.

மெலியாரெனச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேற் கூறினாராயினும், ஏனையஃறிணையுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக்கவே இவ்வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென்றறிந்து அதன்மேல் அருளுடையனொமென்பது கருத்து. இதனால் அருள் பிறத்தற்குபாயங் கூறப்பட்டது. (க0)

உசூ ம் அதி.—புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னுமுளதாக் கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும் முன்னும் அதனால் வருதலின் அதன்காரியமாதலையும் ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவதன்றாகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃதருளுடைமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உருக. தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூ னுண்பா
னெங்கன மாளு மருள். க.

இ - ள். தன் ஊன் பெருக்கற்கு தான்பிறிது ஊன் உண்பான் - தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோருயிரினுடம்பைத் தின்பவன்—எவ்வனம் ஆளும் அருள் - எவ்வகையான் நடத்தும் அருளினே! ஏ -று.

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பயனைனக்கருதி இக்கொடுமை செய்வானே அறிவிலாத கொடியோனென்றவாறாயிற்று. எவ்வனமாளுமருளென்பது ஆளானென்பது பயப்பதின் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (க)

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. உ.

இ - ள். பொருளாட்சி போற்றுதார்க்கு இல்லை - பொருளாற் பயன்கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க்கில்லை;—ஆங்கு அருளாட்சி ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை - அதுபோல அருளாற்பயன்கோடல் ஊன் தின்பவர்க்கில்லை. ஏ -று.

பொருட்பயனிழத்தற்குக் காரணம் காவாமை போல, அருட்பயனிழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமென்பதாயிற்று. ஊன்றின்றாராயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கும் நினையாதார்க்கு அருளாடற்கிழுக்கில்லையென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவையிரன்பொட்டானுங் கூறப்பட்டது. (உ)

உருங். படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம்.ங்.

இ - ள். படை ஸ்தாண்டார் நெஞ்சம்போல் - கொலைக்கருவியைத் தங்கையிற் கொண்டவர் மனம் அதனால் செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல—ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது - பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைபடவுண்டவர் மனம் அவ்வுணையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது. ஏ -று.

சுவைபடவுண்டல் காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி யுண்டல். இதனால் ஊன்றின்றார் மனம் தீங்குநினைத்தல் உவமவளவையாற் சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (ங்)

உருச. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வுண் றினல். ச.

இ - ன். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை - அருள்யாதெனின், கொல்லாமை;-
அல்லது (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்ல தியாதெனிற் கோறல்;-அவ்வுண் றின
பொருளல்லது - ஆகலான், அக்கோறலான் வாந ஊனெத்தின்கை பாவம். எ - று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதென
காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின்னகையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்
யுக்கறிநூர். அருளல்லது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படு
வின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது கோறலென மூன்னின்றவையின், அவ்
னென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொ
லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையென்னும் விதத்தையழித்தலென்று
பாருமூளர். (

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணத்தல் செய்பா தளறு. ரு.

இ - ன். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது-ஒருசாராயிர் உடம்பின்கண்
நிற்கல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;-உண்ண அளறு அண்ண
தல்செய்யாது - ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அவ
விழுங்கிய நிரயம் பின் உமிழுதற்கு அங்காவாது. எ - று.

உண்ணப்படும்விலங்குகள் அதனாற்றேய்த்து சிலவாக ஏனையபலவாய்வருதல்
உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையென்றா. உண்ணினனென்பது உண்ணவெனத் திரிந்து
றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவததான் உயிர்க்காலம் வரயத்துளமுத்துமென்பத
கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்தலின் பன்னு: ஊண்பாக்குப் பாவமல்லலெ
பாசை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது ஆவ்வரணம்பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

உருக. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லுன்றருவா ரில். க.

இ - ன். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காரண
வல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங் கொல்லாதாயின், விலைப்பொருட்டிசு
தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக ஊன் விதபார் யாவரும் இல்லை. எ

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகழுத்தின்கை (
னிகழுக்கொலுக்குக் காரணமாகாமையின் துன்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும்
மில்லவென்ற வாதினையோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாந்
தின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண ஊண்வார்ப் பெறின். எ.

இ - ன். புலால் பிறிதொன்றன் புண் - புலாவாவது பிறிதொருடம்பின் புண்
அதி. உணர்வார்ப் பெறின் உண்ணாமை வேண்டும் - அது ஊய்தன்மை யறிவா
பெறின், அதனை உண்ணுதொழியல் வேண்டும். எ - று.

அஃதென்னல்வேண்டுமாய்தம்விகாரத்தாற்றொக்கது. அம்மெய்ம்மைபுணராமையின், அதனைபுண்கின்றாரென்பதாம். பொருத்தமாற்றானும் * புலனுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனாக் கூறப்பட்டது. (௭)

உருஅ. செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த ஆன். அ.

இ - ன். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய குற்றத்தினிங்கிய அறிவினையுடையார் - உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார் - ஒருயிரினிங்கிவந்த ஊனை யுண்ணார். எ - று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை தாமேபுணர்தலின், உண்ணாரென்றார். (அ)

உருக. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற
னுயிர் செகக் துண்ணுமை நன்று. க.

இ - ன். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் செய் முதலிய அலிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும், - ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணுமை நன்று - ஒருவிலங்கினுயிரைப்போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணுமை நன்று. எ - று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும்பயனே பெரிதென்பதாம். (க)

உ.க௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகப்பி
பெல்லா வுயிருந் தொழும். க௦.

இ - ன். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை - ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலைபுழுண்ணாதவனை - எல்லாவுயிரும் கைகப்பித்தொழும் - எல்லாவுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும். எ - று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றேபுடையார்க்கு அதனும் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமைபுழுடன்கூறினார். இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கட்டேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணுமையதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (க௦)

‘உள ம் அதி.—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நின்றற்பொருட்டி விரதங்களான் உண்டிருக்கலும், கோடைக்கண்வெயினிலிறறலும், மாசியினும் பனியினும் நீர்சிலை நிறறலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றார் நம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களுையோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண்முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான்மறுத்தலின்பின்மைக்கப்பட்டது.

உ.க௧. உற்றநாய் நோன்ற னுயிர்க்குறுகண் செய்பாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க.

* பொருத்தமாறு—புத்தி.

உருச. அருளல்ல தியாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வுன் றினல். ச.

இ - ன். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை - அருள்யாதெனின், கொல்லாமை; அல்லது (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்ல தியாதெனின் கோறல்;—அவ்வுன் றின் பொருளல்லது - ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊலோத்தினைகை பாவம். எ - று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக் காணக்களாக்கியும், ஊன்றின்னகையாகிய காணத்தைப் பாவமெனக் காரியமா யுக்கறினார். அருளவ்வுது கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளென்பப் பரின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது கோறலென முன்னின்றகையின், அக் கென்னார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்லதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொ லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமைமென்னும் வீரத்தையழித்தலென்றுரை பாருமளர்.

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள தயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணத்தல் செய்யா தளறு. ரு.

இ - ன். உயிர்நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது ஒருசாராயிற் உடம்பின்கண் டி நிற்கல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ட தல்செய்யாது - ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனையுண்ணுமாயின், அக் கிழுவ்கிய நிரயம் பின் உமிழ்த்தற்கு அங்காவாது. எ - று.

உண்ணப்படும்விலங்குகள் அதனாற்றேய்த்து சிலவாக ஏனையபலவாய்வருது உண்ணாமையுள்ளதுயிரிளையென்றார். உண்ணி அனன்பது உண்ணவெனத் திரிந்து மது. ஊனுண்டவன் அப்பாவததான் அங்குகாலம் நிரயத்துளமுத்துமென்பு, கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றலின் பன்னு; ஊண்பார்க்குப் பாவம்ல்லெ லபாரச் மறுத்து, அஃதுண்டென்பது ஆவ்வரண்பாட்டானாக உறப்பட்டது.

உருக. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில். ச.

இ - ன். தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காண வல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகக் கொல்லாதாயின், விலைப்பொருட்டி தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை. எ

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பண்மைமேனின்றது. பின்னிகழுந்தின்கை னிகழுவ்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் துன்பார்க்குக் காரணத்தான் வருந் மில்லையென்ற வாதையுடோக்கி, அருத்தாபத்தியுளவையாற் காரணமாதல் சா லின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப்பெறின். எ.

இ - ன். புலால் பிறிதொன்றன் புண் - புலாவாவது பிறிதொருடம்பின் பு அது உணர்வார்ப்பெறின் உண்ணாமை வேண்டும் - அது துய்தன்மையறிவு பெறின், அதனை உண்ணதொழியல் வேண்டும். எ - று.

அஃதென்னல்வேண்டுமாய்தம்விகாரத்தாற்றொக்கது. அம்மெய்ம்மையுணராயை யின், அதனையுண்கின்றரொன்பதாம். பொருந்துமாற்றனும் * புலனுண்டல் இழிந்த தென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௭)

உருஅ. செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த லூன். அ.

இ - ன். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய ருற்றத்தினிங்கிய அறிவியையுடையார் - உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார் - ஒருயிரினிங்கிவந்த ஊனையுண்ணார். எ - று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை தாமையுணர்த லின், உண்ணாரென்றார். (அ)

உருக. அலிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற
ஹிரிசெகுகு தண்ணுமை நன்று. க.

இ - ன். அலி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் நெய் முதலிய அலிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர் செகுத்து உண்ணுமை நன்று - ஒருவிலங்கினுயிரைப்போக்கி அது நின்ற ஊனையுண்ணுமை நன்று. எ - று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும்பயனே பெரி தென்பதாம். (க)

உரு௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகப்பி
பெல்லா வுயிருந் தொழும். க௦.

இ - ன். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை - ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலைபுழுண்ணாதவனை—எல்லாவயிரும் கைகப்பிதொழும் - எல்லாவயிருங் கை குவித்துத் தொழும். எ - று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றையுடையார்க்கு அதனாற் பய னில்லையாகலின், கொல்லாமைபுமுடன்கூறினார். இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கட் டேவரின் மிக்கானமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவையுண்டபாட் டானும் ஊனுண்ணுமையதயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (க௦)

‘உளம் அதி.—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது நின்றற்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டாகருக்கலும், கோடைக்கண்வெயினிலேநின்றலும், மாசியினும் பனியினும் நீர்சிலை நின்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றாற் நம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங் களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களுையோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்ந்தழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான்மறுத்தலின்பின்;வைக்கப்பட்டது.

உருக. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க.

உருசு. அருளல்ல தியாதெனின் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வுன் தினல். ச.

இ - ன். அருள் யாதெனின் கொல்லாமை - அருள்யாதெனின், கொல்லாமை;—
அவ்வுது. (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்ல தியாதெனின் கோறல்;—அவ்வுது தினல்
பொருளல்லது - ஆகலான், அக்கோறலான் வந்த ஊனைத்தின்கை பாவம். ஏ - று.

உபசாரவழக்கார் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்களை அருள் அல்லதெனக்
காரணங்களாக்கியும், ஊன்றின்னகையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கி
புகுநிறார். அருளவ்வுது கொடுமை. சிறப்பும்பற்றி அறமும் பொருளெனப்படுத
லின், பாவம் பொருளல்லதெனப்பட்டது கோறலென முன்னின்றமையின், அவ்வு
னென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளலவதென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்
லாமை கோறலென்பதற்குக் கொல்லாமையென்னும் விரததையழித்தலென்றாரைப்
பாருமுளர். (ச)

உருதி. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணத்தல் செய்பா தளறு. ரு.

இ - ன். உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது. ஒருசாருயிர் உடம்பின்கண்ணே
நிற்கல் ஊனுண்ணாமையென்கின்ற அறத்தின்கண்ணது;—உண்ண அளறு அண்ணத்
தல்செய்யாது - ஆகலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனைபுண்ணுமாயின், அவனை
விழுங்கிய நிரயம். பின் உயிர்க்கு அங்காவாது. ஏ - று.

உண்ணப்படும்விலங்குகள் அதனாற்றேய்ந்து சிலவாக ஏனையபலவாய்வருதவின்,
உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலையென்றா. உண்ணின்னைபது உண்ணவெனத் திரிந்துநின்
றது. ஊனுண்டவன் அப்பாவததான் அந்நிலைகாலம் நிரயத்துளமுந்துமென்பதாம்.
கொலைப்பாவம் கொன்றார்மேனிற்றவன் பன்னு: ஊன்பார்க்குப் பாவமில்லையென்
பாரை மறத்து, அஃதுண்டென்பது இவ்வரண்பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ரு)

உருக. திணற்பொருட்டைக் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா ஊன்றருவா ரில். கூ.

இ - ன். திணற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காரணமாக
வ்வுது, ஊன்றின்கை காரணமாகஉலகக் கொல்லாதாயின், விலைப்பொருட்டு ஊன்
தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக ஊன் வீற்பார் யாவரும் இல்லை. ஏ - று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமேனின்றது. பின்னிகமுந்தின்கை முன்
னிகமுங்கொலைக்குக் காரணமாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணததான் வரும்பாவ
மில்லையென்ற வாதியைகோக்கி, அருத்தாபத்தியளவையாற் காரணமாதல் சாதித்த
வின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. (கூ)

உருக. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ணு. துணர்வாய்ப் பெறின். எ.

இ - ன். புலால் பிறிதொன்றன் புண் - புலாவாவது பிறிதோருடம்பின் புண்:—
அது, உணர்வாய்ப் பெறின் உண்ணாமை வேண்டும் - அது துய்தன்மை யறிவாரைப்
பெறின், அதனை உண்ணதொழியல் வேண்டும். ஏ - று.

அஃதென்னல்வேண்டுமாய்தம்விகாரத்தாற்றொக்கது. அம்மெய்ம்மைபுண்ணாமையின், அதனுையுண்டின்றொன்பதாம். பொருந்தமாற்றினும் புணர்நுண்டல் இழிந்ததென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (௭)

உருஅ. செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த லுன். அ.

இ - ள். செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய சூற்றத்தினின்று அறியுண்டையார்—உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன் உண்ணார் - ஒருயிரினின்றுவந்த ஊனு யுண்ணார். எ - று.

தலைப்பிரிவென்பது ஒருசொல். பிணமென ஊனின்மெய்ம்மை தாமேயுணர்ந்தலின், உண்ணாரென்றார். (அ)

உருக. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி மென்ற
னுயிர் செகக் துண்ணுமை நன்று. க.

இ - ள். அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் நெய் முதலிய அலிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம்வேள்வி வேட்டலினும்,—ஒன்றன் உயிர் செருத்து உண்ணுமை நன்று - ஒருவிலங்கினுயிரைப்போக்கி அது நின்ற ஊனுயுண்ணுமை நன்று. எ - று.

அவ்வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ்விரதத்தான் வரும்பயனே பெரிதென்பதாம். (க)

உ.க௦. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். க௦.

இ - ள். கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை - ஒருயிரையுங்கொல்லாதவனுமாய்ப் புலாலைமுண்ணுதவனை—எல்லாவுயிரும் கைகூப்பிதொழும் - எல்லாவுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும். எ - று.

இவ்விரண்டறமும் ஒருங்குடையார்க்கல்லது ஒன்றையுடையார்க்கு அதனாற் பயனில்லையாகலின், கொல்லாமைமுமுடன்கூறினார். இப்பேரருளுடையான் மறுமைக்கட்டேவரின் மிக்கானுமென அப்பயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூன்றுபாட்டானும் ஊனுண்ணுமையதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (க௦)

உளம் அதி—தவம்.

அஃதாவது மனம் பொறிவழி போகாது கிற்றம்பொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கலும், கோடைக்கண்வெயினிலிற்றலும், மாசியினும் பனியினும் நீர்கிலிநிற்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றார் நம்முயிர்க்கு வருந் தன்பக்களைப் பொறுத்து, பிறவுயிர்களுையோம்புதல். புலான்மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண்முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவதாகலின், இது புலான்மறுத்தலின்பின்; வைக்கப்பட்டது.

உ.க௧. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு. க.

* பொருந்தமாறு—புத்தி.

இ - ன். தவத்திற்கு உரு - தவத்தின் வடிவு—உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே - உண்டிசுருக்கன்முதலியவற்றால் தம்முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்தலும் தாம் பிறவுயிர்கட்குத் துன்பஞ்செய்யாமைபுமாகிய அவ்வளவிற்கு. எ - று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றேயெனத் தேற்றே காரங்கொடுத்தார். தவத்திற்குருவற்றென்பது யானையதுகோடு கூரிதென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூரிதென்றூற்போல ஆருவதன்பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

உசுஉ. தவமும் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ.

இ - ன். தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும் - பயனேயன்றித் தவந்தானும் உண் டாவது முற்றவமுடையார்க்கே,—அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம்—ஆக லான், அத்தவத்தை அம்முற்றவமில்லாதார் முயல்வது பயனின்முயற்சியாம். எ - று.

பரிசுயத்தால் அறிவுமாற்றலுமுடையராய் முடிவுபோக்கலின் தவமுடையார்க் காகுமென்றும், அஃதில்லாதார்க்கு அவையின்மையின் முடிவுபோகாமையின் அவமா மென்றுங் கூறினர். (உ)

உசுஉ. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம். உ.

இ - ன். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பார்—துறந்தார்க்குத் துப் புரவு வேண்டி தவம் மறந்தார்கொல் - துறந்தார்க்கு உண்டியும் மருந்தும் உறையுரு முதலாவ விரும்பித் தார்தவஞ்செய்தலை மறந்தார்போலும்! எ - று.

துப்புரவு அனுபவிக்கப்படுவன. * “வேண்டிய வேண்டியங் கெய்த” ந்பயத்த தாகலின் யாவராலுஞ் செய்யப்படுவதாய் தவத்தைத் தாஞ்செய்யுந் தானத்தின் மேல் விருப்பமிருதியான் மறந்தார்போலுமெனவே, தானத்திற்றவம் மிக்கதென்பது பெற்றும். (உ)

உசுச. ஒன்றாற் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் தவத்தான் வரும்.

இ - ன். ஒன்றாற் தெறலும் - தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய்தாரைக் கெடுத்தலும்—உவந்தாரை ஆக்கலும் - அதனை யுவந்தாரை உயர்த்தலுமாகிய இவ்வி ரண்டையும்—எண்ணின் தவத்தான் வரும் - தவஞ்செய்வார் நனைப்பராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம். எ - று.

முற்றத்துறந்தார்க்கு ஒன்றாரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற் கேற்றியுரைக்கப்பட்டது. எண்ணினென்றதனால், அவர்க்கு அவை யெண்ணமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றாற்பெரியராயினும், உவந்தார் சிறியராயினும், கேடு மாக்கமும் நனைத்ததுணையானே வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேலிட்டித் தவத் தினதாற்றல் கூறியவாறு. (ச)

உகரு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். ரு.

இ - ள். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் - முயன்றால் மறுமைக்கட்டாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம். ஆதலால், —செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும் - செய்யப்படுவதாய் தவம் இம்சமக்கண் அறிவுடையோரான் முயலப்படும், எ - று.

ஈண்டென்பதனான் மறுமைக்கணென்பது பெற்றும். மேற்கதி, வீடுபேறுகள் தவத்தானன்றி எய்தப்படாவென்பதாம். இவை நான்குபாட்டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ரு)

உகசு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டி. கூ.

இ - ள். தங்கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார் - தங்கருமஞ் செய்வாராவார் துறந்து தவத்தைச்செய்வார், —மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார் - அவகையொழிந்த பொருளினப்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கண்ணையாகிய வலியுட் பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார். எ - று.

அறித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின்வேறாய் உடற்கு வருத்தம் வருமென்றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்களான் அநாதியாகத்துன்பமெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறுமாகலின், தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ்செய்வாரென்றும், கணத்துளழிவதாய் சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவியுற் துன்புறத்தக்க பாவஞ்செய்துகோடலின், அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், கூறினார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (கூ)

உகௌ. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. எ.

இ - ள். சுடச் சுடரும் பொன்போல் - தீயின்கணேடும் பொன்னுக்கு அது சுடச் சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றீங்கி ஒளிநிகுமாறுபோல—நோற்கிற்பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளிவிடும் - தவஞ்செய்ய வல்லார்க்கு அதனான் வருந்துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவநீங்கி ஞானமிகும். எ - று.

சுடச்சுடரும் பொன்போலென்றாராயினும், கருத்துநோக்கி இவ்வாறுரைக்கப் பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளியென்றார். (எ)

உகஅ. தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ.

இ - ள். தன் உயிர் தான் அறப்பெற்றானே - தன்னுயிரைத் தான்றனக்குறித் தாகப் பெற்றவனை—எனைய மன்னுயிரெல்லாம் தொழும் - பெறுதனவாகிய மன்னுயிர்களெல்லாந்தொழும். எ - று.

தனக்குறித்தாதல் தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்தல். அதனினாகுங்குப் பெறுதற்கரிய தின்மையின், பெற்றானையென்றார். அது பெறுதனவென்றது ஆசையுட்பட்டி அவஞ்செய்யுமுயிர்களை. சாபமுமருளுமாகிய இரண்டாற்றலுமுடைமையின், தொழுமென்றார். (அ)

உ௬௬. கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடு நோற்றலி
னற்ற நிலைப்பட்டவர்க்கு. க.

இ - ன். கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் - கூற்றத்தைக் கடத்தலும் உண்டாவ
தாம்—நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு - தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்
பட்டார்க்கு. எ - று.

சிறப்பும் அது கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாம் தொழுதலேயன்றி
இதுவும் கைகூடுமென எச்சவும்மையாக வுரைப்பினுமமையும். ஆற்றல் சாபவருள்கள்.
இவைநான்குபாட்டானும் தவஞ்செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (க)

உ௭௦ இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலா தவர். க௦.

இ - ன் இலர் பலராகிய காரணம் - உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்கு
வார் பலராகற்குக் காரணம் யாதெனின்,—நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் பலர் - அது
தவஞ்செய்வார் சிலராக அதுசெய்யாதார் பலராதல். எ - று.

செல்வநல்குரவென்பன ஈண்டறிவினது உண்மையின்மைகளையுங் குறித்து நின்
றன; என்னே? “நுண்ணுணர் விண்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த
பெருஞ் செல்வம் * ” என்றாகலின். நோற்பார் சிலரெனக் காரணம் கூறினமை
யான், காரியம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு இம்மையின்பமு
மில்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது. (க௦)

உஅம் அதி.—கடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்பு
மாறுதோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீயவொ
ழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௭௧. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
னெந்து மகத்தே நகும். க.

இ - ன் வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சம் பொருந்திய மனத்தை
புடையவனது மறைந்தவொழுக்கத்தை—பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்—உடம்பாய்
அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங்களைந்துவ் கண்டு தம்முள்ளே நகும். எ - று.

காமம் தன்கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனதின்மைகூறிப் புறத்தாரை
வஞ்சித்தலின் வஞ்சமனமென்றும், அந்நலிவு பொறுக்கமாட்டாதொழுதுங் கனவொ
ழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக்களவுடையார் பிறரறியாமற் செய்
வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும்பூதங்கள் சான்றாகலின், அவ்வொழுக்கத்தையும் அவன்
மறைக்கின்றவாற்றையுமறிந்து அவனறியாமற் தம்முள்ளே நகுதலின், அகத்தே நகு
மென்றுகூறினார். செய்தகுற்றம் மறையாதாகலின், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதென்
பது கருத்து. (க)

* நுண்ணுணர் விண்மை வறுமை யஃதுடைமை—பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வ -
மெண்ணுங்காற்—பெண்ணவா யானிழந்த பேடி யணியானோ—கண்ணவாத் தக்க கலம்—
நாலடியார், அறிவிண்மை.

உஎஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படிந். ௨.

இ - ள். வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் - ஒருவனுக்கு வான்போலுயர்ந்த
தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும்,—தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படிந் -
தான் குற்றமென்றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்ச தாழாமாயின். எ - று.

வானுயர் தோற்றமென்பது “வானரேய்குடி” என்றாற்போல இலக்கணை
வழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற்றங் கழுவப்
படாமையின், நெஞ்ச குற்றத்ததாயே விடும்; விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்துக்குப்
புறத்தாரை வெருட்டுதலேயல்லது வேறுபயனில்லை யென்பதாம். (௨)

உஎங. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. ௩.

இ - ள். வலி இல் நிலைமையான் வல்லுருவம் - மனத்தைத் தன்வழிப்படுத்தும்
வலியில்லாத இயல்பினையுடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக்கொண்டு தான்
அதன் வழிப்படுத்தல்—பெற்றம் புலியின்றோல் போர்த்து மேய்ந்தற்று - புசு காவலர்
கடியாமற் புலியின்றோலைப் போர்த்துப் பைங்குடை மேய்ந்தாற்போலும். எ - று.

† இல்பொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையாளும்,மேய்ந்தற்றென்
னுந் தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுத்தென்பது பெற்றும்.
காவலர் கடியாமை புலி புற்றின்றொத்தென்பதாலும், அச்சத்தானுமாம்; ஆகவே, வல்
லுருவங்கோடற்குப் பயன் அன்னகாரணங்களான் உலகத்தார் அயிராமையாயிற்று.
இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாளையுந்துறந்து வலியுயின்றிப் பிறர் அயிராத வல்லுருவ
முக்கொண்டு நின்றவன் மனவழிப் படுதலாவது தன் மனமோடியவழியே ஓடி
மறைந்து பிறர்க்குரிய மகளிரை விழைதலாம். அவ்வாறுதல், பெற்றம் தனக்குரிய
புல்லாவிட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங்குடை மேய்ந்தாற்போலுமென்ற உவமையானறிசு.

உஎச. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த தற்று.

இ - ள். தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் - அவ்வலியினிலைமையான் தவ
வேடத்தின்கண்ணே மறைந்துநின்று தவமல்லவற்றைச் செய்தல்—வேட்டுவன் புதல்
மறைந்து புள் சிமிழ்த்தற்று - வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துநின்று புட்களைப்
பிணித்தாற்போலும். எ - று.

தவம் ஆகுயெர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்குரிய மகளிரைத்
தன்வயத்தாக்குதல், இதுவும் இத்தொழிலுவமையானறிசு. (ச)

உஎடு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். ௫.

இ - ள். பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்றொழுக்கம் - தம்மைப் பிறர் நன்கு
மதித்தற்பொருட்டி யாம் பற்றற்றேமென்று சொல்வாரது மறைந்தவொழுக்கம்,—
என்று என்று என்று ஏதம் பலவும் தரும் - அப்பொழுது இனிதுபோலத் தோன்றுமா

யினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தேமென்று தாமேயிரங்கும்வகை, அவர்க்குப் பல துன்பங்களையுங் கொடுக்கும். எ - று.

சொல்லளவல்லது பற்றறாமையின், பற்றற்றேமென்பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்தள்ளே அழிவதாய் இன்பத்தின்பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங்கால நிற்பதாய் பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவிற்கண் "அந்தோ வினையெயன்றழு" வராக வில், எற்றெற்றென்றுங் கூறினார். இவையைந்துபாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தி னிழுக்கம் கூறப்பட்டது. (இ)

உஎக. நெஞ்சிற் றறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். கூ.

இ - ன். நெஞ்சின் துறவார் - நெஞ்சார் பற்றறதுவைத்து—துறந்தார்போல் வஞ்சித்துவாழ்வாரின் - பற்றற்றார்போன்று தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்து வாழு மவர்போல்—வன்கணு இல் - வன்கண்மையையுடையார் உலகத்திலலை. எ - று.

தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம் மறுமைக்கட்டேவராதற்பொருட்டு இவ்வருந்தவர்க்கு இன்னதிதுமென்று அறியாதீந்தாரை அதுகொண்டு இழிபிறப்பின ராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் "அடங்கலர்க் கீந்த தானப் பயத்தினு லலறு முந்நீர்த்—தடங்கட னடுவுட் டவு பலவுள வவற்றுட் டோன்றி—யுடம்பொடு முகங்க ளொவ்வா ருழ்கனி மாந்தி வாழ்வார்—மடங்கலஞ்சீற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே" என்பதனுந் திக. தமக்கு ஆவனசெய்தார்க்கு ஆகாதன விளைத்தலின், வன்கணுரில்லென்றார். (க)

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனை யேனா மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. எ.

இ - ன். குன்றிபுறம் கண்டு அனையேனா—குன்றியின்புறம்போல வேடத் தாற் செம்மையுடையராயினும்,—குன்றி மூக்கிற் அகம் கரியார் உடைத்து - அதன் மூக்குப்போல மனயிருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம். எ - று.

குன்றி ஆகுபெயர். செம்மை கருமையென்பன † பொருளின்கணிற்றதை விட் டுச்செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்பாலொத்தலின் இவை பண்புவமை: "கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே" என்பதுமது.

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி.
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். அ.

இ - ன். மாசு மனத்தது ஆக - மாசு தம்மனத்தின்கண்ணதாக—மாண்டார் நீராடி—பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்டிமையுடையராய் நீரின்மூழ்கிக்காட்டி—மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர் - தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல்லும் மாந்தர் உலகத் துப் பலர். எ - று.

* சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், உஎ.

† சீவகசிந்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், உஎச.

‡ பொருள் - உபமேயம்.

§ வாழும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் யாம்பொழிற்றேன்—குரு முகச்சுற்றம் பற்றி வறறெண்டை யங்கனியா—யாழின் மொழிமங்கை பங்கன்சிற் றம்பல மாதரியாக் கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே—நிருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், உஉஉ.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள். அவை போதற்கன்றி மாண்டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கிடனாக்கினார். இனி மாண்டார் நீராடியென்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையையுடையாராயின உரைப் பாருமளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவ்வொழுக்கமுடையாரதுகுற்றமும் அவரையறிந்து நீக்கல்வேண்டுமென்பதும் கூறப்பட்டன.

(அ)

உஎக. கணைகொடிது யாழ்கோடு செவ்விறை கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். கூ.

இ - ன். கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விறை - அம்பு வடிவாற்செவ்விறையினும், செயலாற்கொடிது; யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற்செவ்விறை;—ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல் - அவ்வகையே தவஞ்செய்வோரையுங்கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற்கொள்ளாது, அவர் செயல்பட்ட கூற்றினே அறிந்துகொள்க. எ - று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுக்குச்செயல் இசையாலின்பம் பயத்தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடியனெனவும், அறமாயிற் செவ்வியரெனவும் கொள்க வென்பதாம். இதனான் அவரையறியுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

உஅ0. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். க0.

இ - ன். மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா - தவஞ்செய்வார்க்குத் தலையிறை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா;—உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின் - உயர்ந்தோர் தவத்திற்காகாதென்று குற்றங்கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்து விடின். எ - று.

பறித்தலும் மழித்தலுளடங்கும். 'மழித்தலென்பதே தலையிறை உணர்த்தலின், அது கூறாயினார். இதனான் கூடாவொழுக்கமில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டா வென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க0)

அஃதாவது பிறருடையையிருப்பதியாதொருபொருளையும் அவரைவஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும்செய்தலோடொத்தலின், கள்ளாமையென்றார். இவ்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு வியாட்டுவகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங்கொள்ளினும் அமையும், துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுக்காம் ஆகலின், இதுதுறவறமாயிற்று. புறத்துப்போகாது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலவாய் அவர்மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே போந்து பஃறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அது தன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிழுக்காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மைமுதற் கொல்லாமையீறிய நான்கு காரத்திற்குமொக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுவ குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய் கூடாவொழுக்கத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. க.

இ - ன். எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் - வீட்டினையிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான்—எனத்தோன்றும். கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க - யாதொருபொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதா வகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க. எ - று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் எள்ளாமையெனத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினையிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம், நீர், தீ, வளியெனப் பூதம் நான்கேயென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற்றோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய் உடம்பின் கண்ணே அறிவு மதுவின் கட்களிப்புப்போல வெளிப்பட்டழியுமென்றும், இறந்தவயிர் பின் பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவனவென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கதூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற்கேற்ப ஒழுருதல். ஞானத்திற்கேதுவாய் மெய்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங் களவாமாகலின், எனத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சு களளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளுதல் கள்ளக்கருதாதென்பது பெற்றும். (க)

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளவந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல். உ.

இ - ன். உள்ளத்தால் உள்ளவந்தீதே - குற்றங்களைத் தந்நெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்;—பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல் - ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியாவகையால் வஞ்சித்துக்கொள்வேமென்று கருதற்க. எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையாருள்ளம் போலாது சிறப்புடைதென்பது முடித்தற்கு. உள்ளவமெனபது இழிவுசிறப்பும்மை. அல்லகுதி வியங்கொள்தாமறைககணவந்தது. இவ்வயிரண்பாட்டாலும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பன உம் அது கடியப்படுவதென்பது உங் கூறப்பட்டன.()

உஅக. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும். க.

இ - ன். களவினா லாகிய ஆக்கம் - களவினா லுள்தாகியபொருள்—ஆவதுபோல அளவிறந்து கெடும் - வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையைக் கடந்து கெடும். எ - று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாகலின், ஆக்கமெனப்பட்டது. எல்லையைக்கடந்து கெடுதலாவது தான் போய்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்தவற்றையையும் உடன் கொண்டுபோதல். அளவிறந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன்கொள்ளுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உதவாது கெடுமென்றாரைப்பாருமுள். (க)

உஅச. களவிற்குட் கன்றிய காதல் விளைவின் கண்
யீடா விழுமந் தரும். ச.

இ - ன். களவின் கண் கன்றிய காதல் - பிற்பொருளை வஞ்சித்துக் கோடற் கண்ணே மிக்க வேட்டை—விளைவின் கண் வியாவிழமம் தரும் - அப்பொழுது இனிது போலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுது தொலையாத இடம்பையைக் கொடுக்கும். எ - று.

கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக்களவையே பயில்வித்த அதனற் பாவமும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வியாவிழும் தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (ச)

உஅரு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கணில். ரு.

இ - ன். அருள் கருதி அன்பு உடையராதல் - அருளினது உயர்ச்சியையறிந்து அதன்மேல் அன்புடையராயொழுதுதல்—பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார் கண் இல் - பிற்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார் மாட்டு உண்டாகாது. எ - று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக்கோடற்கு அவரது சோர்வு பார்க்கும் மருட்சியரானால், அவர்மாட்டு, உயிர்கண்மேலுஞ் செய்தல் நமக்குறுதியென்றறிந்து அவ்வருளின் வழுவாதொழுதல் தெருட்சி கூடாதென்பதாம். (இ)

உஅசு. அளவின் கணின்ருமுக லாற்றார் களவின் கட்
கன்றிய காத லவர். சு.

இ - ன். அளவின் கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார் - உயிர் முதலியவற்றையளத்த லாகிய நெறியின்கண்ணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார்—களவின் கண் கன்றிய காத லவர் - களவின் கண்ணே மிக்க வேட்கையையுடையார். எ - று.

உயிர்முதலியவற்றையளத்தலாவது காட்சிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்லினை தீவினைக் குற்ற விளைவுகளையும், அவற்றான் அது நாற்கதியுட் பிறந்திற்று வருதலையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்குபாயமாகிய யோசனாநன்களையும், அவற்றான் அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாற்றிதல், இதனை ஆருகதர் தருமத்தியானமென்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது அவ்வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றினீங்கி நல்லனவற்றின்வழி நின்றல். (சு)

உஅஎ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்கணில். எ.

இ - ன். களவு என்னும் கார் அறிவாண்மை - களவென்று சொல்லப்படுகின்ற இருண்டவறிவினையுடையராதல்—அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார்கண் இல் - உயிர் முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினார்கணிலை. எ - று.

இருள் மயக்கம், காரியத்தைக் காரணமாகவுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறி வாண்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னுமாற்றலென்றுங் கூறினார். களவுத்துறவும் இருளுமொளியும்போலத் தம்முண் மாருகவின், ஒருங்கு நில்லாவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ.

இ - ன். அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்றும். - அவ்வனத்தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் நிலபெற்றற்போல் நிலபெறும்—களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு - களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை. எ - று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ்சலியாது நிற்குமென்பது இவ்வமையாற் பெற்றும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனால் கூறப்பட்டது. (அ)

**உஅக. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்று தவர். கூ.**

இ - ன். அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர் - அவ் வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர்—களவு அல்ல மற்றைய தேற்றுதவர் - களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர். எ - று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ்வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம் புலன்களை அகருமாறும் முதலாயின. நினைத்ததுஞ்செய்தலாகலிற்செய்தென்றும், அஃது உள்ளவறங்களைப்போக்கிக் கரந்த சொற்செயல்களைப் புகுவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங் கூறினர். மற்றையவாவன துறந்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இவ்வாழ்வார் செய்யுள் தானங்களுமாம். தேற்றுமை அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவானிறைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனால் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

**உக௦. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ளுலகு. க௦.**

இ - ன். கள்வார்க்கு உயிர்நிலை தள்ளும் - களவினைப் பயில்வார்க்குத் தம்பின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும்—கள்ளார்க்குப் புத்தேளுலகு தள்ளாது - அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ்சேணதாகிய புத்தேளுலகுந் தவறுது. எ - று.

உயிர் நின்றற்கிடனாகலின், உயிர்நிலையெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகளிண்டும் விகாரத்தாற்றெருக்கன. இம்மையினும் அரசனொலுறுக்கப்படுதலின் உயிர்நிலையுந் தள்ளுமென்றும், மறுமையினுந் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினர். “மற்றது—தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து” என்புழியும் தள்ளாதல் இப்பொருட்டாதலறிக. இதற்குப் பிறவாறுரைப்பாருமுளர். இதனால் இருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க௦)

௩௦ ம் அதி.—வாய்மை.

அஃதாவது மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும் புற்றி சிகழ்வதாய பொய்ம்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள்ளாமை களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

**உகக. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொல்ல. க.**

இ - ள். வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின் - மெய்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—தீமை யாதொன்றும் இலாத சொல்ல - அது பிற்தோருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல். எ - று.

தீமை யாதொன்றுமிலாதவென இயையும். எனப்படுவதென்பது “ஊரொனப் படுவ துறையூர்” என்றாற்போல நின்றது. இதனான் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப் பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்மையாம், பயப்பிற் பொய்மை யாமென்பது கருத்து. (௪)

உகஉ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின். உ.

இ - ள். புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின் - பிறர்க்குக் குற்றந் தீர்ந்த நன் மையைப் பயக்குமாயின்,—பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த - பொய்ம்மைச்சொற்களும் மெய்ம்மைச்சொற்களின் பரவலாம். எ - று.

குற்றந்தீர்ந்தநன்மை அறம்; அதனைப் பயத்தலாவது கேடாதல் சாக்காடாதல் எய்தகின்றதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனினீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்ம்மையாம், பயப்பின் மெய்ம்மை யாமென்பது கருத்து. இவையிரண்பொட்டானும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மை பயவாத நிகழா தது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், அவற்ற திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

உகங. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சடுப். ந.

இ - ள். தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க - ஒருவன் தன்னெஞ்சறிவதொன்ற னைப் பிறரறிந்திலரென்று பொய்யாதொழிக,—பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சடும் - பொய்த்தானாயின், அதனையறிந்த தன்னெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் நின்று, தன்னை அதன் பயனாய துன்பத்தை யெய்துவிக்கும். எ - று.

நெஞ்சு கரியாதல் “கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ஞானராதார்—தங்காது தகை வின்றித் தாஞ்செய்யும் வீனைகளு—ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறை யாவா—நெஞ்சத்திற் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்” என்பதனுணுமறிக. பொய் மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. (ங)

உகச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். ச.

இ - ள். உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் - ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற் கேற்பப் பொய்கூறு தொழுகுவனாயின்,—உலகத்தார் உள்ளத்துள்ளெல்லாம் உளன் - அவன் உயர்த்தோருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனும். எ - று.

உள்ளத்தாலென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறுதொழுகுதலாவது மெய் கூறியொழுகுதல். அவனதறத்தினதருமைநோக்கி உயர்த்தோர் எப்பொழுதும் அவ னையே நினைப்பரென்பதாம். இதனான் இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

அச

௩௦ ம் அதி.—வாய்மை.

உக௫. மனத்தோடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தோடு
தானஞ்செய் வாரிற் தலை. ௫.

இ - ன். மனத்தோடு வாய்மை மொழியின் - ஒருவன் தன்மனத்தோடு பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின்,—தவத்தோடு தானம் செய்வாரின் தலை - அவன் தவமுந் தானமும் ஒருங்குசெய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன். ஏ - று.

மனத்தோடு பொருந்துதல் மனத்திற்கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற் செய்யு மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற் செய்யுமது பயனுடைத்தென்பதாம். (இ)

உக௬. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை மெய்யாமை
யெல்லா வறமும் கரும். ௬.

இ - ன். பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை - ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப் பொய் யாமையையொத்த புகழ்க்காரண நிலை:—எய்யாமை எல்லா அறமும் தரும் - மறு மைக்கு மெய்வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லாவறங்களையும் தானேகொடுக்கும். ஏ - று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள்கூட்டல் முதலியவற்றினும் துறவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றினும் வருந்தல்வேண்டுமன்றே, அவ்வருத் தங்கள் புகுதாமல் அவ்விருவகைப்பயனையும் தானே தருமென்பார், எய்யாமை யெல் லாவறமும் தருமென்றார். (ஈ)

உக௭ பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. ௭.

இ - ன். பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் - ஒருவன் பொய்யாமையையே டொய்யாமையையே செய்ய வல்லனாயின்,—பிற அறம் செய்யாமை செய்யாமை நன்று - அவன் பிறவறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமையே நன்று. ஏ - று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, எனையது துணிவின் மேற்று. பலவறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற் கருமையால் சில தவறிற் குற்றப் படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையும் தானே தாவற்றாய் இதனையே மேற் கொண்டு தவறாமற்செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமையைப் பொய்யாமற்செய்யிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய்கூறிற் பிறவறஞ்செய்கை நன்றாகாதென்பது அத னைப் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாருமுளர். பிறவறங்களெல்லாம் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்றலுடைத்தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவைமூன்றுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ஏ)

உக௮. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். ௮.

இ - ன். புறம் தூய்மை நீரான் அமையும் - ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தாற் தன்மை நீரானேயுண்டாம்:—அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் - அது போல மனந்தூய்தாந்தன்மை வாய்மையானுண்டாம். ஏ - று.

காணப்படுவதுள்ளதாகலின், உண்டாமென்றாகக்கப்பட்டது. உடம்பு தூய் தாதல் வாலாமைநீங்குதல். மனந்தூய்தாதல் மெய்யுணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு

நீரல்லது காரணமில்லாதாற்போல, அகந்தாய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லை யென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டு நாய்மையும் வேண்டுமென் பதாஉம் பெற்றும்.

(அ)

உகக. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்

பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

கூ.

இ - ள். எல்லா விளக்கும் விளக்கு அல்ல - புறத்திருள் கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா:—சான்றோர்க்கு விளக்கு பொய்யா விளக்கே - துறவாணமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே. எ - று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தியென்பன. இவற்றிற்குப் போகா தவிரும் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறி யாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துகின்றது. பொய்கூறுமையாகிய விளக் கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்விமுதலியவற்றின் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக் கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே யென் றுரைப்பாருமுள்.

(கூ)

நூ. யாமெய்யாக் கண்டவற்று எல்லையெனைத் தொன்றும்

வாய்மையி னல்ல பிற.

கூ.

இ - ள். யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் - யாம் மெய்ந்துல்களாகக் கண்ட நூல் களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை - யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவறங்களில்லை. எ - று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன தங்கண் மயக்கமின் மையின் பொருள்களை யுள்ளவாறுணரவல்லராய்க் காமவெகுளிகளின்மையின் அவற் றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய் இறைவர், அருளான் உலகத்தார் உறுதி யெய்துதற்பொருட்டுக் கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃசொப்ப முடிந்ததென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது தலைமைக் கூறப் பட்டது.

(கூ)

நக ம் அதி.—வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன் மாட்டுளதாயவிடத் தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்மைபற்றி நிகழ்வதாய் வெகுளியை விலக் கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்

காக்கினென் காவாக்கா லென்.

இ - ள். சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான் - தன் சினம் பலிக்கு யிடத்து அதனையெழாற்றிப்பானே அருளாற்றிப்பானாவான்:—அல் இடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என் - ஏனைப்பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தாலென் டாதொழிந்தாலென்! எ - று.

செல்லிடம் அல்லிடமென்றது தவத்தார் நன்னின்மெலியாரையும் வலியாவார யும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனான் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின்மையிற்

காத்தவழியும் அறனில்லையென்பார், காக்கினென் காவாக்காலென்னென்றார். இத னன் வெகுளாமைக்கிடங் கூறப்பட்டது. (க)

௩௦௨. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லித்து
மில்லதனிற் றீய பிற. உ.

இ - ள். சினம் செல்லா இடத்துத் தீது - ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார் மேலெழின் தனக்கே தீதாம்;—செல் இடத்தும் அதனின் தீய பிற இல் - மற்றையெளியார்மேலெழினும் அதனிற்றீயன பிற இல்லை. ஏ - று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வருமேதமே, ஏனை யது இம்மைக்கட்பழியும் மறுமைக்கட்பாவமும் பயத்தலின், அதனிற்றீயன பிற வில்லையென்றார். ஓரிடத்து மாகாதென்பதாம். (உ)

௩௦௩. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டிற் தீய
பிறத்த லதனான் வரும். ந.

இ - ள். யார்மாட்டிம் வெகுளியை மறத்தல் - யாவர்மாட்டிம் வெகுளியையொழிக்—தீய பிறத்தல் அதனான் வரும் - ஒருவர்க்குத் தீயனயெல்லாமுனவாதல் அத னான் வரும் ஆகலான். ஏ - று.

வலியார், ஒப்பார், எளியாரென்னும் மூவர் மாட்டிம் ஆகாமையின் யார்மாட்டி மென்றும், மனத்தாற்றறுந்தார்க்கு ஆகாதனவாகிய தீச்சிந்தைகளைல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீயபிறத்தலதனானவருமென்றும் கூறினார். (ந)

௩௦௪. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. ச.

இ - ள். நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் - துறந்தார்க்கு அருளானுள் வாய முகத்தின்கண்கையையும் மனத்தின்கணுவகையையும் கொன்று கொண்டெழு கின்ற சினமேயல்லது—பிறபகையும் உளவோ - அதனிற் பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை. ஏ - று.

துறவாற் புறப்பகையிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண்முதலிய நட்பினை யும் பிரித்துப் பிறவித்துன்பமுமெய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின்மிக்க பகை யில்லையாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது. (ச)

௩௦௫. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கார்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். ரு.

இ - ள். தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க - தன்னைத்தான் துன்பமெய்தா மற்காக்க நினைத்தானாயின் தன்மனத்துச் சினம் வாராமற்காக்க;—காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் - காவானாயின், அச்சினந் தன்னையே கெடுக்கும். ஈ - று.

“வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்” * பயத்ததாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுதற்காக இழந்து அத்தவத்துன்பத்தோடு பழைய பிறவித்துன்பமும் ஒருங்கெய்து

தலின், தன்னையே கொல்லுமென்றார். “கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்” என்புழிப் போலக் கொலச்சொல் ஈண்டுத் துன்பமிருதியுணர்த்தி நின்றது. (இ)

௩௦௬. சினமென்னுஞ் சேர்த்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு
மேம்புணையைச் சுடும். கூ

இ - ன். சினம் என்னும் சேர்த்தாரைக் கொல்லி - சினமென்னும் நெருப்பு—
இனம் என்னும் ஏம்புணையைச் சுடும் - தனக்கு இடமானவரையேயன்றி அவர்க்கு
இனமாகிய ஏம்புணையையுஞ் சுடும் எ - று.

சேர்த்தாரைக்கொல்லி யென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்த்தவிடத்தைக் கொல்
லுந்தொழிலதென்றவாறு. சேர்த்தாரையென உயர்திணைப்பன்மைமேல்வைத்து ஏனை
நான்குபாலும் தங்கருத்தோடு கூடிய, பொருளாற்றலாற்றுகொண்டார்; ஈண்டு உருவ
கஞ் செய்கின்றது துறந்தார் சினத்தையேயாகவின். சினமென்னுநெருப்பென்ற
விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான் சேர்த்தவிடத்தையே இந்நெருப்புச்
சேராதவிடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டினமென்
றது முற்றத் துறத்து தவளுனங்களாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை
இனியவாகச் சொல்லுவாரை. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாரா
யினும், அகற்றமென்பது பொருளாகக்கொள்க. ஏம்புணை ஏமத்தையுபதேசிக்கும்
புணை. இனமென்னுமேம்புணையென்ற ஏகதேசவுருவகத்தாற் பிறவிக்கடலுள முந்தா
மல் வீடென்னும் கரையேற்றுகின்றவென வருவித்துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்
தாற் றொக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையுமகற்றுமென்பதாம். (கூ)

௩௦௭ சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழைபா தற்று எ.

இ - ன். சினத்தைப் பொருள் என்கொண்டவன் கேடு-சினத்தைத்தன்னூற்ற
லுணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட் கொண்டவன் அவ்வாற்றலிழத்தல்,—
நிலத்து அறைந்தான் கைபிழையாதற்று - நிலத்தின்கண் அறைந்தவன்கை அந்நிலத்
தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத் தப்பாது. எ - று.

வைசேடிகர் பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என்பன
வற்றை அறுவகைப்பொருளென்றாற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொருளெனப்பட்டது.
பிழையாததற்றென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் வெகுண்
டார்க்கு வருந்திங்கு கூறப்பட்டது. (எ)

௩௦௮ இனரெரி தோய்வன்ன வினா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. அ.

இ - ன். இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்னாசெயினும் - பலகூடையுடைத்தாய
பேரெரிவந்து தோய்த்தாலொத்த இன்னாதவற்றை ஒருவன் செய்தாலாயினும்,—வெகு
ளாமை புணரின் நன்று - அவனை வெகுளாமை ஒருவருக்குக் கூடொழிந், அது
நன்று. எ - று.

இன்னாமையின் மிகுதி தோன்ற இனரெரியென்றும், அதனை மேன்மேலுஞ்
செய்தல் தோன்ற இன்னாவென்றும், அச்செயல் முளைவரையும் வெகுள்விக்குமென்

* இராவல் கற்றுக் கிவாரா வாக—விசுந் சுரப்பதாம் வண்மை - விரகிந்தி—கல்லவ
ரன் வழுபுடிபோல் வாய்கவந்தக்—கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்—நாலடியார், ஈயாமை.

பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினார். இதனால் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது. (அ)

௨௦௯. உள்ளிய தெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின். கூ.

இ - ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் - தவஞ்செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையாளுயின்,—உள்ளியது எல்லாம் உடன் எய்தும் - தான்கருதிய பேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும். எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனால், அருளுடையுள்ளமென்பதுமுடிந்தது. அதனானுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனால் முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடென்பன வேறுவேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானே யெய்துமென்பார், உள்ளியதெல்லா முடனெய்துமென்றார். இதனால் வெகுளாதார்க்குவரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

௩௧௦. இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
தறந்தார் துறந்தார் துணை. கூ.

இ - ள். இறந்தார் இறந்தார் அனையர் - சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்,—சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை - சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரளவின். எ - று.

மிக்க சினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர்நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையொன்றும், சினத்தைவிட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பொன்றும் கூறினார். இதனால் அவ்விருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க௦)

௩௨ ம் அதி.—இன்னொசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானதல் ஒருயிர்க்கு இன்னொவற்றைச் செய்யாமை. இன்னொசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௧௧. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கினு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். க.

இ - ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் - யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கினுசெய்து பெறலாமாயினும்,—பிறர்க்கு இன்ன செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் - அதுனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறிய வாற்றான் மனத்துயரது துணிவு. எ - று.

உம்மை பெறுமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான் வாயுவை வென்றெய்தப்படுவதின் எட்டுச்சித்திகளைபுஞ் சிறப்பினுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான் மாசற்றாரென்றும் கூறினார். இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

௩௨௨. கறுத்தின்ன செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்ன
செய்யாமை மாசற்றர் கோள். ௨.

இ - ள். கறுத்து இன்ன செய்தவக்கண்ணும் - தம்மேற் செற்றங்கொண்டு
ஒருவன் இன்னதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்ன செய்யாமை மாச
அற்றர் கோள் - மீண்டு தாம் அவனுக்கின்றதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது
துணிவு. எ - று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவ்வின்தவற்றை
உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பால தென்பதாம். (௨)

௩௨௩. செய்யாமற் செற்றர்க்கு மின்னத செய்தபி
னுய்யா விடம் தரும். ௩.

இ - ள். செய்யாமல் செற்றர்க்கும் இன்னத செய்தபின் - தான் முன்போரின்
னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற்செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னதவற்றைத் துறந்
தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழும் தரும் - அச்செயல் அவனுக்குக்கடக்கமுடி
யாத இடம்பையைக் கொடுக்கும். எ - று.

அவ்விடம்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்தல். (௩)

௩௨௪. இன்னசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ௪.

இ - ள். இன்ன செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக்கின்றதவற்றைச் செய்தாரைத்
துறந்தாரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல் - அவர்தாமே
நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய வுலகைகளைச்செய்து அவ்விரண்டனையும் மறத்தல். எ - று.

முறவர்வழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின. அவரை
வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல்
விலக்கப்பட்டது. (௪)

௩௨௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதீனைய்
தந்நோயபோற் போற்றுக் கடை. ௫.

இ - ள். அறிவினா ஆகுவது உண்டோ - துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை
உள்ளவாறறிந்த அறிவினாவதொரு பயனுண்டோ,—பிறிதின் நோய் தந்நோய்
போல் போற்றுக்கடை - பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னதவற்றைத் தம்முயர்க்கு
வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்கல், உண்டல்
முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுவனவற்றை முன்னே
யறிந்து உறுமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் துண்ணியவுடம்
புடையவற்றைப்பற்றி வருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினோயென்றும், மறப்பான் அது
துன்புறினும் நமக்கின்றசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது
செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றும் கூறினார். இதனாற் சோர்வாற்செய்தல்
விலக்கப்பட்டது. (௫)

௩௨௬. இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை தன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். ௬.

அ.அ ௩௨ ம் அ.தி.—இன்னொசெய்யாமை.

பது தோன்றப் புணரினென்றுங் கூறினார். இதனால் வெகுளாமையது நன்மை கூறப்பட்டது. (அ)

௨௦௯. உள்ளிய தெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி லயனின். கூ.

இ - ள். உள்ளத்தால் வெகுளி உள்ளான் எனின் - தவஞ்செய்யுமவன், தன் மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினைவானாயின், —உள்ளியது எல்லாம் உடன் எய்தும் - தான்கருதிய பேரெல்லாம் ஒருங்கே பெறும். எ - று.

உள்ளத்தாலென வேண்டாது கூறியவதனால், அருளுடையுள்ளமென்பதுமுடிந்தது. அதனுள்ளாமையாவது அவ்வருளாகிய பகையைவளர்த்து அதனால் முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடுன்பன வேறவேறு திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ்வொன்றானே யெய்துமென்பார், உள்ளியதெல்லா முடனெய்துமென்றார். இதனால் வெகுளாதார்க்குவரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (க)

௩௧௦. இறந்தா நிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
தறந்தார் துறந்தார் துணை. க௦.

இ - ள். இறந்தார் இறந்தார் அனையர் - சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர், —சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை - சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரளவினர். எ - று.

மிகக் சினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர்சின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையரென்றும், சினத்தைவிட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைசின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். இதனால் அவ்விருவர்பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க௦)

௩௨ ம் அ.தி.—இன்னொசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானதல் ஒருயிர்க்கு இன்னதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னொசெய்தல் வெகுளி யொழியவும் மிகமுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் கவக்கப்பட்டது.

௩௧௧. சிறப்பு ஈனஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கினு
செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

இ - ள். சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் - யோசமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கினுசெய்து பெறலாமாயினும், —பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் - அதுனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறிய வாற்றான் மன்னையாரது துணிவு. எ - று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான் வாயுவை வென்றெய்தப்படுவின் எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பினுஞ்செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்களற்றமையான் மாசற்றாரென்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கொரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (க)

௩௧௨. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். ௨.

இ - ள். கறுத்து இன்னா செய்தவக்கண்ணும் - தம்மேற் செற்றங்கொண்டு
ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும்—மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாச
அற்றார் கோள் - மீண்டு தாம் அவனுக்கின்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவரது
துணிவு. எ - று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவ்வினாதுவற்றை
உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பால தென்பதாம். (௨)

௩௧௩. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்தபி
னுய்யா விடும் தரும். ௩.

இ - ள். செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின் - தான் முன்போரின்
னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற்செற்றங்கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்
தவன் செய்யுமாயின்,—உய்யா விழும் தரும் - அச்செயல் அவனுக்குக்கடக்கமுடி
யாத இடம்பையைக் கொடுக்கும். எ - று.

அவ்விடம்பையாவது தவமிழந்து பழியும் பாவமுமெய்தல். (௩)

௩௧௪. இன்னசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ௪.

இ - ள். இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக்கின்னாதவற்றைச் செய்தாரைத்
துறந்தாரொறுத்தலாவது—அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல் - அவர்தாமே
நாணுமாறு அவர்க்கு இனிய வுலகைகளைச்செய்து அவ்விரண்டினையும் மறத்தல். எ-று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பாலவாயின். அவரை
வெல்லுமுபாயங் கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானுஞ் செற்றம் பற்றிச் செய்தல்
விலக்கப்பட்டது. (௪)

௩௧௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதிலையு
தந்நோய்போற போற்றாக் கடை. ௫.

இ - ள். அறிவினா னாகுவது உண்டோ - துறந்தார்க்கு உயிர்முதலியவற்றை
உள்ளவாறறிந்த அறிவினாவைகொரு பயனுண்டோ,—பிறிதின் நோய் தந்நோய்
போல் போற்றாக்கடை - பிறிதோருயிர்க்கு வரும் இன்னாதவற்றைத் தம்முயிர்க்கு
வந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து. எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், நிற்பல், உண்டல்
முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுறுவனவற்றை முன்னே
யறிந்து உறுமற்காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் துண்ணியவுடம்
புடையவற்றைப்பற்றி வருதலிற் பொதுப்படப் பிறிதினோயென்றும், மறப்பான் அது
துன்புறினும் நமக்கின்னாசெய்தலாமென்றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது
செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்லையென்றும் கூறினார். இதனும் சோர்வாற்செய்தல்
விலக்கப்பட்டது. (௫)

௩௧௬. இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை தன்னாமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். ௬.

இ - ன். இன்னு எனத் தான் உணர்ந்தவை - இவை மக்கட்கின்னாதனவென அனுமானத்தாற்றாநிற்தவற்றை—பிறன்கண் செயல் தன்னுமை வேண்டும் - பிறன் மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண்டும். எ - று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குணமாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப் படாண்மயறிக். அறமும் பாவமுமுள்வாவது மனமுளனுவழியாகலான், உணர்ந்தவையென்றார். (சு)

நக௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணுசெய் யாமை தலை. எ.

இ - ன். மனத்தான் ஆம் மாணு - மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னுத செயல் களை—எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை - எக்காலத்தும் யாவர்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாயவறம். எ - று.

ஈண்டு மனத்தானுகாதவழிப் பாவமில்லையென்பது பெற்றும், ஆற்றலுண்டாய் காலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்றுமென்றும், எளியார்க்குமாகாமையின் யார்க்கு மென்றும், செயல் சிறிதாயினும்பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தானுமென்றுக்கூறினார்.

நக௮. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தான்றிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். அ.

இ - ன். தன் உயிர்க்கு இன்னுமை தான் அறிவான் - பிறர் செய்யுமின்னுதன தன்னுயிர்க்கு இன்னுவாந்தன்மையை அனுபவித்தறிகின்றவன்—மன்உயிர்க்குஇன்னு செயல் என்கொல் - நிலபேறுடைய பிறவுயிர்க்குத் தானவற்றைச் செய்தல் என்ன காரணத்தான்! எ - று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்குமின்னுவென்பது அனுமானத்தானறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப்பாவங் கழுவுப்படாமையின், இன்னுதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருததுமென்பது ஆகமத்தானுமறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோவென்றுக் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது. (அ)

நக௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின்னா
பிற்பகற் ருமே வரும். கூ.

இ - ன். பிறர்க்கு இன்னு முற்பகல் செய்யின் - துறந்தவர் பிறர்க்கின்னாதன வற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வராயின்,—தமக்கு இன்னு பிற்பகல் தாமே வரும் - தமக்கின்னாதன அதன்பிற்கூற்றின்கண் அவர்செய்யாமற்றருமேவரும். எ - று.

முற்பகல் பிற்பகலென்பன பின் முன்னுக்கத்தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை. ழவமழிதலின், அங்ஙனங் கடிதிலும் எளிதிலும் வரும்; அதனால் அவைசெய்யற்க வென்பதாம். இனித் தானே வருமென்பது பாடமாயின், அச்செயறானே தமக்கின் னுதனாய் வருமென உபசாரவழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித்துரைக்க. (க)

நட0. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர். ௧0.

இ - ன். கோய் எல்லாம் கோய் செய்தார் மேலவாம் - இன்னதனவெல்லாம் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னதன செய்தார் மேலவாம்;—நோய் இன்மை வேண்டிபவர் கோய் செய்யார் - அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னதன வேண்டாதார் பிறிதோருயிர்க்கு இன்னதனசெய்யார். எ - று.

உயிர்நிலத்து வினைவித்திட்டார்க்கு விளைவும் அதுவே * யாகவின், கோயெல்லா கோய்செய்தார்மேலவாமென்றார். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. இவையிரண்டு பாட்டாலும் அது செய்தார்க்கு வருந்திவரு கூறப்பட்டது. (க0)

ந.ந. ம் அதி.—கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல் ஓரறிவுடையனவற்றாக உயிர்களைச் சோர்ந்துக்கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறாதவறங்களையும் அகப்படுத்திற்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

கூஉக. அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்

பிறவினை யெல்லாந் தரும்.

இ - ன். அறவினை யாது எனின் கொல்லாமை-அறங்களெல்லாமாகிய செய்கையாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையும் கொல்லாமையாம்;—கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும்-அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான். எ - று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும் அறஞ்செய்தலாமாகவின், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். ஈண்டுப் பிறவினையென்றது அவற்றின்விளைவைக் கொலைப்பாவும் விளைக்குந்துன்பம் ஏனைப்பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்பதாம். கொல்லாமைதானே பிறவறங்களெல்லாவற்றின் பயனையும் தருமென்று மேற்கோள்கூறி, அதற்கேது எதிர்மறைமுகத்தார் கூறியவாறாய்ந்து. (க)

கூஉஉ. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோர

தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ.

இ - ன். பகுத்து உண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் - உண்பதனைப் பசித்தவுயிர்கட்குப் பகுத்துக்கொடுத்துண்டு ஐயவகையுயிர்க்கோபுமோம்புதல்—தாலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை-அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்தவறங்களெல்லாவற்றினுந் தலையாயவறம். எ - று.

பல்லுயிருமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றெுக்கது. ஓம்புதல் சோர்ந்துக் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையாவறுப்பாகவின், அச்சிறப்புத்தோன்ற,அதனை இறந்தகாலவினையெச்சத்தார் கூறினார்.

* சீடகசித்தாமணி, முத்தியிலம்பகம், ககசு.

↑ புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசுத்தையற்பும் ஓர்வுயிர்கள். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இத்தந்தையுமற்பும் ஈர்வுயிர்கள். கறையானும் எழும்பும் முதலியன அபவிசாண்டனோடு கந்தந்தையுமற்பும் மூவற்புயிர்கள். தும்பியும் வண்டும் முதலியன அமரனோடு உருவத்தையுமற்பும் நாலற்புயிர்கள். வானவரும் மக்களும் மரகளும் விலங்கும் புள்ளும் முதலியன அந்நான்கனோடு சந்தந்தையுமற்பும் ஐயறிவுயிர்கள்.

எல்லா நூல்களிலும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக்கூறாதல் இவர்க்கியல்பாகலின், ஈண்டும் பொதுப்பட நூலோரென்றும், அவரெல்லார்க்கும் ஒப்பமுடிதலான் இது தலையாயவறமென்றுக் கூறினார். (உ)

கூஉக. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை பற்றதன்

பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. கூ.

இ - ன். ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை - நூலோர் தொகுத்த அறங்களுள் தன் னோடிணைப்பதின் நித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை;—பொய்யாமை அதன் பின்சார நன்று - அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னேறிக்க நன்று. எ - று.

நூலோர் தொகுத்தவறங்களென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல் லாமையாயினும் மேற் பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினெனவும் யாமெய்யாக் கண்டவற்றுளிலேயெனவும் கூறினாராகலின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறந்த தென்று ஐயநிகழுமன்றே, அது நிகழாமெப்பொருட்டு, ஈண்டு அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அத னைப் பின்சாரநன்றென்றது, நன்மைபயக்கும்வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும்வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இதனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலானென வுணர்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூஉச. நல்லா மென்பபெவ தியாதெனின் யாதொன்றுங்

கொல்லாமை சூழ நெறி.

இ - ன். நல்லாறு எனப்பெவது யாது எனின் - மேற்கதி வீடுபேறுகட்கு நல்ல நெறியென்று சொல்லப்பெவது யாதென்று வினவின்,—யாதொன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி - அஃது யாதோருயிரையும் கொல்லாமையாகிய அறத்தினைக்காக்கக் கருதும் நெறி. எ - று.

யாதொன்றுமென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் வழுவாமற் காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறியென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

கூஉரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாக் கொலையஞ்சிக்

கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. ரூ.

இ - ன். நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் - பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிற வாமைப்பொருட்டு ஈனைவாழ்க்கையைத் துறந்தாரெல்லாருள்ளும்—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை - கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக்கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன். எ - று.

பிறப்பு நின்றநிலையாவது இயங்குவ நிற்பவென்னுயிருவகைப் பிறப்பினும் இன்ப மென்பதொன்றின் நி உள்ளனவெல்லாந் துன்பமேயாய நிலைமை. துறவு ஒன்றேயா யினும், சமயவேறுபாட்டாற் பலவாமாகலின், நீத்தாருளுெல்லாமென்றார். இதனால் இவ்வறம் மறவாதவனுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (ரு)

கூஉசு. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுதுவான் வாழ்நாண்பேற்

செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. கூ.

இ - ன். கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுதுவான் வாழ்நாண்மேல் - கொல்லா மையை விரதமாக மேற்கொண்டொழுதுவானது வாழ்நாளின்மேல்—உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது - உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது. எ - று.

மிகப்பெரியவற்றஞ்செய்தாரும் மிகப்பெரிய பாவஞ்செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மை தன்னுள்ளே அவற்றின் பயன் அனுபவிப்பரென்னும் அறநூற்றணியுபற்றி, இப்பேரறஞ்செய்தான்றனுங் கொல்லப்படான். படாளுகவே, அடியிற்சுட்டிய வாழ்நாள் இடையூறின்றி யெய்துமென்பார், வாழ்நாண்மேற் கூற்றுச்செல்லாதென்றார்; செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடு பெறுமென்பது கருத்து. இதனான் அவர்க்கு வருநன்மை கூறப்பட்டது. (௬)

௩௨௭. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. எ.

இ - ன். தன் உயிர் நீப்பினும் - அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பினிங்கிப் போமாயினும்,—தான் பிறிது இன்னுயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க - தான் பிறிதோரின்னுயிரை அதனுடம்பினிக்குக் தொழிலைச் செய்யற்க. எ - று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்கவென்றது, பாவம் கொலை யுண்டவழித் தேய்தலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்னுயிர்நீப்பினு மென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்பாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினுமென்றுரைப்பாரா முளர்; பிற செய்தலுமாகாமையின், அஃதுரையன்மையறிக. (௭)

௩௨௮. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குத்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை. அ.

இ - ன். நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும் - தேவர் பொருட்டு வேள்விக் கட்டுகொன்றால் இன்பமிகுஞ்செல்வம் பெரிதாமென்று இவ்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்ட தாயினும்,—சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை - துறவானமைந்தார்க்கு ஓருயிரைக் கொல்லவருங் செல்வங்கடை. எ - று.

இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது தாமுத்தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ் செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கேதுவாகலானும், வீடாகிய ஈறி லின்பமெய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கமெய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடெய்துவார்க்கு ஆகாதென்றமையின், விதி விலக்குக்கள் தம்முண்மையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃதில்லறமன்மைக்குக் காரணம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௮)

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

இ - ன். கொலைவினையர் ஆகிய மாக்கள் - கொலைத்தொழிலுடையராகிய மாந் தர்,—புன்மை தெரிவார் அகத்துப் புலைவினையர் - அத்தொழிலின் கீழ்மையை அறி யாத நெஞ்சத்தராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத்தொழிலினர். எ - று.

கொலைவினையரென்றதனான், வேள்விக்கட் கொலையன்மையறிக. புலைவினைய ரென்றது தொழிலாற் புலையரென்றவாறு. இம்மைக்கட் கீழ்மையெய்துவரென்பதாம்.

௩௩௦. உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்லாத்தி வாழ்க்கை யவர். ௧௦.

இ - ன். செயிர் உடம்பின் செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர் விவாக்கலாகா நோயு டம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினையுடையாரை—உயிர் உடம்

மின் நீக்கியார் என்ப-இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை சிற்றவுடம்பினின்று நீக்கினவரென்று சொல்லுவர் வினைவினைவுகளுயறிந்தோர். எ - று.

செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக்கூட்டுக. செவிரூடம்பினராதல் “அக் கேபோ லங்கை யொழிய விரலுமுகித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே” என்பத னுணுமிக. மறுமைக்கண் இவையுமெய்துவரென்பதாம். இவையிரண்டொட்டானுங் கொல்வார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது. (௧௦)

அருளுடைமைமுதற் கொல்லாமையீராகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல் லப்படாத விரதங்களுமடங்கும்; அஃதறிந்தடக்கிக்கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்.

ஞானம்.

இஃ அவற்றின் பயனாகிய ஞானங்கூறிய தொடர்கினார். ஞானமாவது வீடு பயக்குமுணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தலிறுதியாக நான்கதிகாரத்து ளடக்கப்பட்டது.

நூற் ௫ அதி.—நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவாந் தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற்புணல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்திரவபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற்கணந் தோறும் பிறத்திற்குமென்பாரும், ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறு படாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாரு மெனப் பொருட்டுபெற்றி கூறுவார் பலதிருத்தராவர்; எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலை யாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற் பற்றுவிடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

நூ.௩. நிலலா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்

புல்லறி வான்மை கடை.

க.

இ - ள். நிலலாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல்லறிவான்மை - நிலையுத் தலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புல்லியவறிவினை யுடையராதல்—கடை - துறந்தார்க்கிழிபு. எ - று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார்க்கிழைக்கென் பது இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிப்புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய் வதுசிறிற்றின்பத்துக் கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அநீதியனுபவிக்கும் யாக்கை யின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை வித ந்து கூறுப.

(௧)

நூ.௩. கூத்தாட்டவைக்குமுாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்

போக்கு மதுவிளித் தற்று.

உ.

* அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலுமுகித்—துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே - யக்கா— லவங்கை காதலித்துக்காண்முரித்துத் தின்ற—பழவினை வந்தகூடந்தக் கூல். காலடியார், திவினையச்சம்.

இ - ன். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று - ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட் காண்போர்குழாம் வந்தாற்போலும்,—போக்கும் அது விளிந்தற்று - அதனது போக்கும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினுற்போலும். எ - று.

பெருஞ்செல்வமெனவே துறக்கச்செல்வமுமடங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்ச வும்மையான், வருதலென்பது பெற்றும். அக்குழாம் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமாறு போல, செல்வமும் ஒருவனல்லினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்தாற்றினே வந்து, அக்காரணம் போயவழித் தானும் போமென்றதாயிற்று. (உ)

ந.ந.ந. அற்கா லியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்று
லற்குப வாங்கே செயல். ந.

இ - ன். அற்கா லியல்பிற்றுச் செல்வம் - நிலலாதவியல்பினையுடைத்துச் செல்வம்;—அது பெற்றால் அற்குப ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ - று.

அல்காவென்பது திரிந்துகின்றது. ஊழுள்ளவழியில்லது துறந்தாராற் பெறப்படாமையின் அது பெற்றாலென்றும், அஃதில்வழி நிலலாமையின் ஆங்கேயென்றுங் கூறினார். அதனாற்செய்யப்படும் அறங்களாவன பயனோக்காது செய்யப்படிக் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞானவேதவாய் வீடுபயத்தவின், அவற்றை அற்குபவென்றும் செய்கவென்றுங்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் செல்வநிலையாமை கூறப்பட்டது. (ங)

ந.ந.ச. நானென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின். ச.

இ - ன். நான் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர் - நானென்று அறுக்கப்படுவதொரு காலவரையறைபோலத் தன்னைக்காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர்,—உணர்வார்ப் பெறின் - அஃதுணர்வாரைப்பெறின். எ-று.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகியனடத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அனைவகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறுபடாமையின் நானெனவொன்றுபோலென்றும், அது தன்னை வானென்றுணர மாட்டாதார் நமக்குப் பொழுதுபோகா நின்றதென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலிற் காட்டியென்றும், இடைவிடாதீர்தலான் வாளின் வாயதென்றும், அஃதீர்கின்றமையை உணர்வார் அரியராகலின் உணர்வார்ப்பெறினென்றுங்கூறினார். உயிரென்னுஞ் சாதியொருமைப் பெயர் ஈண்டு உடம்பின்மேனின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வானென்பது ஆகுபெயர். இனி இதனை நானென்பதொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரை யீர்வதொரு வாளாமென்றுரைப்பாருமுளர்: எனவென்பது பெயரன்றி இடைச்சொல்லாகலானும், ஒன்றுபோற்காட்டி யென்பதற்கு ஒருபொருட்சிறப் பின்மையானும், அது வென்பது குற்றியலுகரமன்மையானும், அஃதுரையன்மையாக. (ச)

ந.ந.ந. நாச்செற்று கிக்குண்மேல் வாராழு னல்கினை உற
மேற்சென்று செய்யப்படும்.

இ - ன். நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன் - உரையாடாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குளமுவுதற்குமுன்னே—நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும் - வீட்டிற்கேதுவாகிய அறம் விரைந்து செய்யப்படும். எ - று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லுமாயாமையானும் வாராமுன்னென்றும், அது தான் இன்னபொழுது வருமென்பதின்மையின் மேற்சென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினைசெய்யுமாற்றின் மேல்வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. (இ)

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்

பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. கூ

இ - ன். ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து - ஒருவன் நெருநலுளானுயினான் அவனே இன்றில்லையாயினானென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து—இவ்வுலகு - இவ்வுலகம். எ - று.

சுண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையுமுணர்த்திநின்றன. அவை பெண்பாற்குமுளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாற்கே கூறினார். இந்நிலையாமையே உலகின் மிக்கதென்பதாம். (கூ)

௩௩௭ ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப

கோடியு மல்ல பல.

எ.

இ - ன். ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறியார் - ஒருபொழுதளவும் தம்முடம்பமுயிரும் இயைந்திருத்தலுத் தெளியமாட்டார்;—கோடியும் அல்ல பல கருதுப - மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய் நினைவுகளை நினையாநிற்பர் அறிவிலாதார். எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது சுண்டுக் கணத்தின்மேனிற்றது. காரணமாகிய வினையின்னவே வாழ்த்தற்கும் அளவாகலின், அஃதறியப்படாநாயிற்று. பலவாய் நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரப்படும் இன்பங்கள் தமக்குரியவாமாறும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாமாறும், அது தம்முயற்சிகளான் வருமாமாறும், அவற்றைத் தாமுயலுமாமாறும், அவற்றிற்குவரு மிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், நீக்கி அப்பொருள் கடைக்கூட்டுமாமாறும், அதனைப் பிறர் கொள்ளாமற் காக்குமாறும், அதனால் நட்பாரையாக்குமாறும், நள்ளாரையழிக்குமாறும், தாம் அவ்வீன்பங்கள் நுகருமாறும் முதலாயின. அறிவிலாரதில்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக்குருதுப வென்பதனை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராக்கு உரைப்பாருமுளர். (எ)

௩௩௮. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பற்றத் தற்றே

யுடம்போடு ஓயிரிடை நட்பு.

அ.

இ - ன். குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறத்தற்று - முன்றனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப் பறந்து போனதன்மைத்து—உடம்போடு உயிரிடை நட்பு - உடம்பிற்கும் உயிர்க்குமுளதாயநட்பு. எ-று.

தனித்தொழியுநின்றதனால், முன்றனியாமை பெற்றும்; அஃதாவது கருவுந் தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து வேறாந்துணையும் அதற்காதாரமாய் நிற்பல்; அதனால் அஃது

உடம்பிற்குவமையாயிற்று; அதனுள் வேற்றுமையின்றிநின்றே பின் புகாமற்போகலின், புன் உயிர்க்குவமையாயிற்று. முட்டையுட்பிறப்பன பிறவுமுளவேனும், புன் னாயே கூறினார், பறந்துபோதற்றொழிலான் உயிரோடொப்புமையெய்துவது அதுவே யாகலின். நட்பென்பது ஈண்டுக் குறிப்புமொழியாய் நட்பின்றிப்போதலுணர்த்தி நின்றது. சேதனமாய் அருவாய் நித்தமாய் உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அரித்த மாய் உடம்பும் தம்முண்மாறாகலின், வினையுத்தாற்கடியதல்லது நட்பிலவென்ப தறிக. இனிக்குடம்பையென்பதற்குக் கூடென்றுரைப்பாருமுளர்: அது புள்ளுண் றேன்றாமையானும், அதன்கண் அதுமீண்டு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமையறிக.

(அ)

கூகூ. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா மிறங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு. கூ.

இ - ள். சாக்காடி உறங்குவது போலும் - ஒருவனுக்குச் சாக்காடி வருதல் உறக் கம் வருதலோடொக்கும்;—பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - அதன்பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோடொக்கும். எ - று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்க்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வரு கின்றாற்போலச் சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவாறறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் கூறப்பட்டது.

கூசு. புக்க லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்

மச்சி விருந்த வுயிர்க்கு. கஃ.

இ - ள். உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு - வாழமுதலியவற்றின் இல்லாய் வுடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு—புக்கில் அமைந்தின்றுகொல் - எஞ் ஞான்றுயிருப்பதோரில் இதுகாறும் அமைந்ததில்லைபோலும்! எ - று.

அந்நோய்கள் இருக்கவமைந்த ஞான்று இருந்தும், வெகுண்டஞான்றுபோயும், ஓருடம்பினும் நிலைபெறுது வருதலால், துச்சிலிருந்தவென்றா. பின் புறப்படாது புக்கிலுயிரில் அமைந்ததாயின், பிறரிற்களுள் ஒதுக்கிராதென்பதாம்; ஆகவே உயி ரோடு கூடிநிப்பதோருடம்புமில்லையென்பது பெறப்பட்டது. இவையேமுழுபாட்டா னும், முறையே யாக்கைகட்டு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாய் நிலையாமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப்படாமையும், உயிரீங்கியவழிக் கிடக்குமாதும், அவற் றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாதும், அவைதாம் உயிர்க்குரிய வன்மையு மென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (கஃ)

கூடும் அகி.—துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக் கையின்கண் ணும் உளதாம் பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகாரமுறைமை யும் இதனானே விளங்கும்.

கூசக. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோது

லதனி னதனி னிலன். க.

* இவ்வாறு பெயாடியாகத் தோன்றிய நூற்பை வடநாட்டார் அபிதாஸுத்தொனி பென்றும், விருத்தலக்கண்பென்றும் கூறுவர்.

இ - ன். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் - ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்—அதனின் அதனின் நோதல் இலன் - அவன் அப் பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்தாதவிலன். எ - று.

அடிக்குக்கன் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துன்ப மென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடிதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய் இருவகைத்துன்பங்களையு மாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை. அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடி னும் அவற்றான் வருந்துன்பமில்லாமென்பது கருத்து. (க)

௩௪௨. வேண்டினான் டாகத் துறக்க துறத்தபி
னீண்டியற் பால பல. உ.

இ - ன். துறத்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல - எல்லாப்பொருள்களையும் துறத் தால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல;—வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க - அவ்வின்பங்களே வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத்துறக்க. எ - று.

அவ்வின்பங்களாவன அப்பொருள்கள் காரணமாக மனமொழிமெய்கள் அலை யாது நிற்றலானும், அவை நன்றிக்கட் சேறலானும் வருவன. இளமைக்கட்டுறந் தான் அவற்றை நெடுங்காலமெய்துமாகலின், உண்டாகத் துறக்கவென்றார். இன்பங் களென்பதும் காலமென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கட்டுன்பங்கள் இவ்வாத லேயன்றி இன்பங்களுளவாதலு முண்டென்பதாம். (உ)

௩௪௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ஈ.

இ - ன். ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும் - வீடெய்துவார்க்குச் செவி முதலிய ஐம்பொறிக்குரியவாய் ஒசை முதலிய ஐம்புலன்களையும் கெடுத்தல்வேண்டும்;— வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல்வேண்டும் - கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற் பொருட்டித் தாம் படைத்த பொருண் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல்வேண்டும். எ-று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானு மன்றி வாராத பொருள்கண்மேல்லது வீட்டுநெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலு த்தாமையின், அதனையடல்வேண்டுமென்றும், அஃது அப்பொருள்கண்மேற் செல்லின் அந்நுகர்ச்சி வீறகுபெற்ற தழல்போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண் டியவெல்லா மொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றும் கூறினார். (ஈ)

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. ச.

இ - ன். ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பாகும் - பற்றப் படுவதொருபொரு ளுமில்லாமை தவஞ்செய்வார்க்கு இயல்பாம்;—உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயலா கும் - அஃதன்றி, ஒன்றாயினுமுடைமை அத்தவத்தைப்போக்குதலான், மீண்டும் மயங் குதற்கேதுவாம். எ - று.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றோக்கது. நோன்பென்பதாஊம் மயலென் பதாஊம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலானென்பது திரிந்துநின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்த

லானென வேற்றுமைப்படுத்துக்கூட்டுக. எல்லாப் பொருள்களையும் விட்டு ஒருபொருளைவிடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டிவந்து தவத்திற்கிடையீடாய் மனக்கலக்கஞ்செய்யுமென்பது கருத்து. இவை காண்குபாட்டானும் என தென்னும் புறப்பற்று விதெல் கூறப்பட்டது. (ச)

கூசரு. மற்றத் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
ஹற்றூர்க் குடம்பு மிகை. ரு.

இ - ள். பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை - பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்;—மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன் - ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ்சில தொடர்ப்பாடுளவாதல் என்னும்! எ - று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், உருவுடம்பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப்படும். அவற்றுள், அருவுடம்பாவது பத்துவகையிற்சிறியவுணாவோடும் ஐவகை வாயுக்களோடும் காமவினைவினைவுகளோடுங் கூடிய மனம்; இது நுண்ணுடம் பெனவும்படும். இதன்கட் பற்று நிலையாமையுணர்ந்ததுணையான் விடாமையின், விடுதற்குபாயம் முன்னர்க் கூறப. இவ்வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறு துவருதலைபுணர்ந்து இவற்றையு கட்டினை இறைப்பொழுதும்பொழுது வட்டின் கண்ணே விவரதலின், உடம்பு மிகையென்றார். இன்பத்துன்பங்களான உயிரோடு ஒற்றுமையெய்துதலின், இவ்வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனால் அகப்பற்று விதெல் கூறப்பட்டது. (ரு)

கூசக. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாணோர்க்
குயர்த்த வுலகம் புகும். கூ.

இ - ள். யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் - தானல்லாதவுடம்பை யானென்றும் தன்னோடியைபில்லாத பொருளை எனதென்றுக் கருதி அவற்றின்கட் பற்றுச்செய்தற்கேதுவாகிய மயக்கத்தைக் கெடுப்பான்—வாணோர்க்கு உயர்த்த உலகம் புகும் - வாணோர்க்கும் எய்தற்கரிய வட்டிலகத்தை யெய்தும். எ - று.

மயக்கம் அறியாமை, அதனைக் கெடுத்தலாவது தேசிகர்பாற பெற்ற உறுதிமொழிகளானும் யோகப்பயிற்சியானும் அவை யானெனதன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கட் பற்றை விடுதல். சிறப்புமமை விகாரத்தாற் றாக்கது. இதனால் இவ்வுருவகைப்பற்றினையும் விட்டார்க்கே விடுதென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூசள. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. எ.

இ - ள். பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு - இருவகைப்பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை—விடும்பைகள் பற்றி விடா - பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா. எ - று.

இறுகப்பற்றுதல் காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் இவை விடாதவர்க்கு வீழ்லையென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

* உருவுடம்பு தூலசீர்; அருவுடம்பு குஞ்சுசீர்.

கூசஅ. தலைப்பட்டார் தீரத் துறத்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர். அ.

இ - ன். தீரத் துறத்தார் ! தலைப்பட்டார் - முற்றத்துறத்தார் வீட்டினத் தலைப்
பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார் - அங்ஙனத் துறலாதார் மயங்கிப்
பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ - று.

முற்றத்துறத்தலாவது பொருள்களையும் இருவகையுடம்பினையும் உவர்த்துப்
பற்ற விரிதல். அங்ஙனத் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின்கட்
சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்நெறி
கண்டே பிறப்புவலையுளகப்படுதலின் மயங்கியென்றுங் கூறினார். (அ)

கூசக. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

இ - ன். பற்று அற்றகண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் - ஒருவன் இருவகைப்பற்று
மற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன் பிறப்பையறுக்கும்;—மற்று நிலையாமை காணப்
படும் - அவையறுதபொழுது அவற்றைப் பிறந்திறந்து வருகின்ற நிலையாமை காணப்
படும். எ - று.

காரணமற்றபொழுதே, காரியமும் அற்றதாமுலமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணே
யென்றார்; ‘அற்றது பற்றெனினு—ஹற்றது வீடு†’ என்பதாடும் அதுபற்றி வந்தது.
இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க)

கூற0. பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு. கூ0.

இ - ன். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக் - எல்லாப் பொருளையும் பற்றினின்றே
பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக்
கொள்க;—அப்பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு - கொண்டு, அதன்கணுபாயத்தை
அம்மனத்தாற் செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ - று.

கடவுள் வாழ்த்திற் கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்
ற்றான் பற்றென்புழி ஆளுவது செய்யுட்குழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது
பற்றப்படுவதனை. அதன்கணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்

* இவ்வருமைத் திருகுறமேச் சந்தானகுரவரு ளொருவராகிய கொற்றவன்குடி உமாபதி
ஸிவசாரியர் நெடுஞ்செழியன் “தேருக்கா—ஐன்னை பொழிய வுறவிலையென்னுமது—தன்னை
பறவைத் தனிப்பறவை - முன்னர்—தலைப்பட்டார் தீரத் துறத்தார் மயங்கி—வலைப்பட்டார்
மற்றையவர் என்று - நிலைத்தயிழின்—மெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ ருரைத்த—மெய்வைத்த
சொல்லு விரும்பாம - ஸிவர்க்கு—மாவதுவே செய்தல் கவர்வழியைத் தப்பாமற்—பாவமெனும்
பெளவப் பரப்பொன்றிப் - பூவையாதல்—கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக் கண்பயின்றல்—குண்மை
நிலையுணர்ச்சி யோராமற் - நிண்மையின—ஐவிற கொடுமை பரவிதற்றி நாடோறுஞ்—சாகற்
பிறப்பிற் நிலைப்பட்டல் - கால்கினை—நிற்கும்வகை பாராய் நிலையான நெடுஞ்சேமே—பொற்துணை
யானே புலக்கேள்” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இந்நெடுஞ்செழியன் சைவசித்தாந்தம்
பரிணுகிணுளொன்று.

† அற்றது பற்றெனினு—ஹற்றது வீடுயிர்—செற்றது மஃனா—ஹற்றினை பற்றே—திரு
வாய்மொழி, உ - ம் திருப்பதிகம், இ.

நென்பது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று விதெற்கு உபாயம் இதனைக் கூறப்பட்டது. (க0)

நகரம் அதி.—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீதவையுடையனா னானன்றி உண்மையானுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானமென்ப. இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக்காரணமொற்றுமைபற்றித் துறவின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நருக. பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு

மருளானு மாணப் பிறப்பு.

க.

இ - ன். பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் - மெய்ப்பொருளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென்றுணரும் விபரீதவுணர்வானே உளதாம்—மாணப் பிறப்பு - இன்பமில்லாத பிறப்பு. எ - று.

அவ்விபரீதவுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளுநிலையெனவும், மற்றுமித்தன்மையவுஞ்சொல்லும் மயக்கநால் வழக்குக்களை மெய்நால் வழக்கெனத் துணிதல். குற்றியை மகனென்றும் இப்பியை வெள்ளியென்றும் இவ்வாறே ஒன்றினைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சை என்பன ஒருபொருட்களிலி. நாகர், விலக்கு, மக்கள், தேவரென்னும் நால்வகைப்பிறப்பினுமுள்ளது துன்பமேயாகலின், மாணப்பிறப்பென்றார். இதனைப் பிறப்புத் துன்பமென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சையென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. (க)

நருஉ. இருணீங்கி யின்பம் படக்கு மருணீங்கி

மாசறு காட்சியவர்க்கு.

உ.

இ - ன். மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு - அவிச்சையிலீங்கி மெய்யுணர்வுடையராயினர்க்கு—இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் - அம்மெய்யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினைச் கொடுக்கும். எ - று.

இருள் நாகம்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மேனின்றுது. நீங்கியெனத் தொடைநோக்கி மெலிந்து நின்றது; நீங்குவென்பதன்றிரிபெளிநுமமையும். மருணீங்கியென்னும் வினையெச்சம் காட்சியவரென்னும் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. மாசறுகாட்சியென்றுது கேவலவுணர்வினை. இதனால் வீடாவது நிரதிசயவின்பமென்பதூஉம், அதற்கு நிதித்தகாரணம் கேவலப் பொருளென்பதூஉம், கூறப்பட்டன. (உ)

நருந. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்

வான நணிய துடைத்து.

ந.

இ - ன். ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு - ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு—வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து - எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்ததலுடைத்து. எ - று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணர்வு. அஃதாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இல்லவோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நிற்கல்; பேய்த்தேரோ

யுனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றூற் பிறர் மதங்களைத் தம்மதநிறுத்தல் எல்லாச்சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகலின், அவை கூறு இன்ற பொருள்களுள் யாது மெய்யென நிகழுமையத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம்மனுபவத்தானைக்கி மெய்யுணர்வாராகலின், அவரை ஐயத்தினிங்கித் தெளிந்தாரென்றும், அவர்க்கு அவ்வனுபவவுணர்வு அடிப்பட்டு வரவரப் பண்டையுலகிய லுணர்வு துர்ந்துவருமாகலின் அதனைப் பயன்மேலிட்டு வையத்தின்வான நணியது டைத்தென்றும் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப் பட்டது. (க)

கூருச. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ச.

இ - ள். ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே - செல்லப்படுகின்ற புலன் கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகியவுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம்வயத்ததாய வழியும், அதனாற் பயனில்லையெயாம்—மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு - மெய்யினையுணர்தலில் லாதார்க்கு. எ - று.

ஐந்தாகியவுணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டுத் தார ணைக்கணிற்றல். அங்குநின்றவழியும் வீடு பயவாமையின் பயமின்றென்றார். சிறப் புமினம் எய்துதற்கருமை விளக்கிசின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் மெய்யுணர் வுடையார்க்கே வீணெதென மெய்யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

கூருரு. எப்பொருள் எதத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ரு.

இ - ள். எப்பொருள் எதத்தன்மைத்து ஆயினும் - யாதொருபொருள் யாதோ ரியல்பிற்குய்த் தோன்றினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அத் தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப்பொருளின்கணின்னு மெய்யாகிய பொரு ளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது. எ - று.

பொருளோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து, நின்றவுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேளைய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர்சாதி யும், சேரமானென்பதொருகுடியும், வேழநோக்கினையுடையானென்பதோர் வடிவும், சேயென்பதோரியற்பெயரும், மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையென்பதோர் சிறப்புப் பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற்பனையாகலின், அவ்வாறணராது நிலமுதல் உயிரி ரு யி ய தத் துவங்குளின்றொருகதியெனவுணர்ந்து, அவற்றைநிலமுதலாகத் தத்தவ் காரணங் களுளொடுக்கிக் கொண்டுசென்றார் காரணகாரியங்களிரண்டினிற் றி முடிவாய் நிற்பத னையுணர்தலாம். எப்பொருளெனப் பொதுமையான் இயங்குதிறையும் நிலத்திறையும் மாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறே யுணரப்படும். இதனான் மெய்யுணர்வின் திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ரு)

கூருக. கற்றிண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றிண்டு வாரா நெறி. க.

இ - ள். நண்டுக் கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் - இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே ஁ பதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளை

புணர்த்தவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர் - மீண்டு இப்பிறப்பின்கண் வாராத நெறியையெய்துவர். எ - று.

கற்றென்றதனால் பலர்பக்கலினும் பலகாலும் பயிறலும், ஈண்டென்றதனால் வீடு பேற்றிற்குரிய மக்கட்டிறப்பினது பெறுதற்கருமையும் பெற்றும். ஈண்டு வாராநெறி வீட்டுநெறி. வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய் முதற்பொருளை உணர்த்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை கேள்வி, விமரிசம், பாவியென்பன. அவற்றுட்கேள்வி * இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

நடு௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி நொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எ.

இ - ன். உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின் - அங்ஙனங்கேட்ட உப தேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானுந்தெளிய வாராய்ந்து, அதனான் முதற்பொருளை யுணருமாயின்,—பேர்த்துப் பிறப்பு உள்ள வேண்டா - அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்கவேண்டா. எ - று.

ஒருதலையாவோர்த்தென இயையும். அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலே + புரைத்தாம். இதனால் விமரிசக் கூறப்பட்டது. (எ)

நடு௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. அ.

இ - ன். பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க - பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய் அவிச்சைகெட—சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு - வீட்டிற்கு நிமித்த காரணமாய் செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய்யுணர்வாவது. எ - று.

பிறப்பென்னும் பேதைமையெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும்¹ காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனைய நான்கிற்கும் காரணமாதலுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக்கூறினார், எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறத்ததாகலால், வீடு சிறப்பெனப் பட்டது. தோற்றக்கேடுகளின்மையின் நித்தமாய், நோன்மையாற் மன்னையொன்றுங் தலத்தலின்மையின்றாய்தாய்த், தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொரு ளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங் கூறியது உம் இதுபற்றி யெனவுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தன்னவிச்சைகெட்டு அதனோடுஒன்று மையுற இடைவிடாது பாலித்தல்; இதனைச் சமாதியெனவுஞ் சுக்கிலத்தியானமென வுங் கூறுப. உயிர் உடம்பினீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாலிக்கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணியாகலின், வீடெய் துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கேதுவாய் பாவனை கெடுதற்பொருட்டிக் கேவலப் பொருளையே பாலித்தல் வேண்டிதலான், அதனை முன்னே பயிறலாய் இதனின்மிக்க வுபாயமில்லையென்பதறி. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது. (அ)

* கேள்வியெனினும், சிவனமெனினுமொக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்தலெனினும், மனனமெனினு மொக்கும். பாவியெனினும், தெளிதலெனினும், நிதித்தியாசன மெனினு மொக்கும்.

† உசஉ-ம் குறளையிற் காண்க.

நாடுக. சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொருகின் மற்றழித்துச்

சார்தரா சார்தரு நோய்.*

க.

இ - ன். சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒருகின் - ஒருவன் எல்லாப்பொருட்டுக்குச் சார்பாய் அச்செம்பொருளுயுணர்ந்து இருவகைப்பற்றுமற ஒருவவல்லனையின்,—சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா - அவனை முன் சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ்வுணர்வொழுக்கங்களை யழித்துப் பின்சாரமாட்டா. எ - று.

ஆகுபெயரார் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பென்றார். ஈண்டு ஒழுக்கமென்றது யோகநெறி யொழுதுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர் நிலை, மனவொருக்கம், தாழ்னை, தியானம், சமாதியென எண்வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிர்பெருகும்; யோகநூல்களுட்காண்க. மற்றுச் சார்தரா வெனவியையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றியீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தனவும் பிறந்தவுடம்பான் முகந்து நின்றனவுமொழியப் பின்னு மனுபவிக்கக் கடவனவாய்க்கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன்னிருள்போல் ஞான யோகங்களின் முன்னர்க் கெடுதலான், அழித்துச்சார்தராவென்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பென்ப. பிறப்பிற்குக்காரணமாகலான், நல்லினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. மேன்மூன்றுபாயத்தானும் பரம்பொருளை யுணரப் பிறப்பறுமென்றார். அஃத றும்வழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யுமென்னுங்கடாவையாசங்கித்து அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவயிரைச் சாரமாட்டாமையானும் வேறு சார்பின்மையானும் கெட்டுவிடுமென்பது இதனும் கூறப்பட்டது. (க)

நாடுக. காமம் வெகுளி மயக்க மிலைமுன்ற

னாமம் கெடக்கெடுகி நோய்.

க0.

இ - ன். காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெட - ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னு மிகுதறங்கண் மூன்றனுடைய பெயருங் கூடக்கெடுதலான்,—நோய் கெடும் - அவற்றின் காரியமாய் வினைப்பயன்கள் உளவாகா. எ - று.

அநாதியாய் அவிச்சையும், அதுபற்றி யானெனமதிக்கும் அகங்காரமும், அது பற்றி எனக்கிதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட்கட்செல்லு மாயையும், அதுபற்றி அதன்மறுதலைக்கட்செல்லுங்கோபமுமென வடதுலார் குற்ற மைந்தென்றார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச்சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைச்

* இவ்வருமைத்திருக்குறள்த் திருக்கடவுள் உய்யாந்த தேவநாயுள் திருக்கனிற்றுப்படி யாநிலை “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொருகின் மென்றகையாற்—சார்புணர்வுதானே நிபான முமாற் - சார்பு—கெடவொருகின் லை சமாதியுமாக் கேதப்—படவருவ நிலைவினைப் பற்று.” எனவெடுத்தருளிச்செய்தார். இவ்வயவந்ததேவநாயுள் பெரும்பற்றப்புகியூரில் எழுந்தரு ளியிருந்தபொழுது தம்மைடைந்த ஓசிபக்குர்பொருட்டு இந்நூலைச்செய்து, இதன்பெரு மையை உலகத்தன்னார் உணர்த்தியுமாறு திருவுளங்கொண்டு, திருவம்பலத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்கனிற்றுப் படியிலே இந்நூலை உவக்குமனவிலே அத்திருக்கனிற்றுக்கை நிரிந்து இதனைவாங்கிப் பாமகருளுகியொகிய நடராசரது திருவடியிலே கொடுத்தகையால், அத்திருப் படைபீடமுள்ளுள் எழுன்று திருமடத்து முதலிசரும் பில்லைமூர்த்தணர் மூரவாரியரும் மாசே சார் நார்பத்தெண்ணுயிவரும் திருக்கோயிற்றிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்பேர் ஏழாயிரத் துத்தொனாயிரரும் பிறரும் சங்கதியிலே கூடிநன்று வியப்பும், இந்நூற்குத் திருக்கனிற்றுப் படியொனத் திருநாமஞ்சாத்தினுர்கொன்றறிச. இது ஈசுவரத்தார்த சாங்கியம் பதினா ன்கிதுவொன்று.

கண்ணுடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறாத ஞான யோகங்களின் முன்னர் இக்குற்றங்கண் மூன்றுங் காட்டுத்தீமுன்னர்ப்பஞ்சத்துய்போலமாகலின், அம்மிருதி தோன்ற இவை மூன்றனாகக்கொடுவென்றார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெருக் கது. கொடுவென்பது எச்சத்திரிவு. நோயென்பது சாதியொருமை. காரணமாய் அக் குற்றங்களைக் கொடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவ துன்பங்களுமில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன்கிடந்த துன்பங் களும் மேல் வரக்கடவ துன்பங்களுமில்லாதல் மெய்யுணர்வின் பயனாகலின், இவை யிரண்டுபாட்டும் இவ்வதிகாரத்தவாயின. இவ்வாற்றினே மெய்யுணர்ந்தார்க்கு சிற்பன எடுத்தவுடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றும். (௧௦)

௩௭ ம் அதி.—அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முன்னும்பின்னும் வினைத்தொடர்புறுத்தார்க்கு நடுவுநின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனைபற்றி ஒரோவழித் துறக் கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்செய்யத்தான் நனைவு செல்லுமன்றே, அந்நனைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்குவித்தாமாகலின், அதனை இடைவிடாது மெயப்பொரு ளுணர்வானறுத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே வளங்கும்.

௩௭.௧. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞானமும்
தவாஅப பிறப்பினும் வித்து. க.

இ - ள். எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞானமும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து - எல்லா வுயிர்க்கும் எக்காலத்தும் கொடாதுவருகின்ற பிறப்பினை வினைவிக்கும் வித்து—அவா என்ப - அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ -று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்தவினையும், அதுகாட்டுங்குதிநிமித்தங்களும், அக்கதிக்கணவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ்வுயிரை அவ்வவா அக்கதிக்கட் கொண்டசெல்லுமாகலான், அதனைப் பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதிவயததானுளதாய அவ்வுயிராவேறுபாட்டினும்அவை தன்மைநிரியும் உற்சரப்பிணி அவசரப்பிணி உயென்னுங்காலவேறுபாட்டினும் அது வித்தாதல்வேறு படாமையின் எல்லாவிற்கு மெஞ்ஞானம்மென்றும், இஃது எல்லாச்சமயங்கட்கு மொத்தலான் என்பவென்றுங் கூறினார். இதனாற் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது. (௧)

௩௭.௨. வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். † உ.

இ - ள். வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும் - பிறப்புத்துன்பமாதலிந்தவன் ஞான்ற வேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்,—அது வேண்டாமை வேண்ட வரும் - அப்பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமையை வேண்ட அவனுக்குத் தானே புண்டாம். எ -று.

உற்சரப்பிணியாவது உலகம் வாழ்வார் போகமுதல்பயற்றான வளாபிறைபோலப் பெருஞ்காலம். அவசரப்பிணியாவது அஃது அயற்றாற மேய்க்கைபோலச் சுருங்குஞ்காலம்.

† இவ்வருமைத்திருக்குறள் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே “வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை பென்றகமபால்—வேண்டுமென்தே டுத்தொன்றும் - வேண்டினது—வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டுக—வேண்டாமை வேண்டுமவன பால்.” எனவெழுந்தருளிச்செய்யப்பட்டது.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பிறப்புக்களாற்றுகின்ற வறுகின்ற மையையுணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணையாகலிற் பிறவாகமையவேண்டுமென்றும், ஈண்டைச் சிற்றின்பங்கருதி ஒருபொருளையாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின் அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங் கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும்வழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. (உ)

நககூ. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டு மஃதொப்ப தில், நக.

இ - ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வம் ஈண்டு இல்லை - ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணில்லை;—ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல் - இனி அவ்வளவேயன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனை யொப்பதில்லை. எ - று.

மக்கள் செல்வமும் தேவர் செல்வமும் மேன்மேனோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டிலகினுமொப்பதில்லையென்றுங் கூறினார். ஆகமவளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லா ரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள் செல்வம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், விழுச்செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (க)

நககச. தூய்மையென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாய்மை வேண்ட வரும், ச.

இ - ள். தூய்மை என்பது அவாவின்மை - ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை;—அது வாய்மை வேண்ட வரும் - அவ்வவாவில்லாமைதான் மெய்ம்மையை வேண்டத் தானே யுண்டாம். எ - று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சைமுதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பதவாவின்மையென்றும், மெய்ம்மையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான் மெய்ம்மையென்றுங் கூறினார். மற்று மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டிதல் இடைவீடாது பாலித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரே யேதுவென்ப தூய்மை அது வரும்வழியும் இதனாற் கூறப்பட்டன. (ச)

நககூ. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர், கூ.

இ - ள். அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் - பிறவியற்றவரென்ற சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரே யேதுவாகிய அவாவற்றவர்கள், —மற்றையார் அற்றாக அற்றதிலர் - பிறவேதுக்களற்று அஃதொன்றற்றதவர்கள், அவற்றார் சிலதுன்பங்களற்றதல்லது அவர் போற் பிறவியற்றிலர். எ - று.

இதனால் அவாவறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறப்பட்டது. (ஊ)

நககக. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப் தோரு மவா. க.

இ - ன். ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா - மெய்யுணர்தல் ரூகிய காரணங்களெல்லா மெய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனாய் ஒருவனை மறவியழியாற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக்கெடுக்க வல்லது அவா.—அஞ்சுவதே அறன் - ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக்காப்பதே துறவறமாவது. எ - று.

ஒருமென்பன அசைநிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஒரோவழி வாய்மை வேண்டலையொழிந்து பராக்கார் காவானாயின், அஃகிடமாக அவனறியாமற் புகுந்து பழையவியற்கையாய் நின்று பிறப்பினை யுண்டாக்குதலான், அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது வாய்மை வேண்டலை இடைவிடாது பயின்று அது செய்யாமற் பரி கரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பது உங் கூறப் பட்டன. (சு)

௩௬௭. அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும். எ.

இ - ன். அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் - ஒருவன் அவாவினை யஞ்சித் துவரக் கெடுக்க வல்லனாயின்,—தவா வினைதான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும் - அவனுக்குக் கெடாமைக்கே துவாகிய வினைதான் விரும்புகெறியானே யுண்டாம். எ - று.

கெடாமை பிறவித்துன்பங்களானழியாமை. அதற்கே துவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. வினை சாதியொருமை. தான் விரும்புகெறி மெய்வருந் தாரெறி. அவாவினை முற்றவறுத்தானுக்கு வேறறஞ்செய்யவேண்டா, செய்தனவெல் லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

௩௬௮. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும். அ.

இ - ன். அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும் - அவாவில்லாதார்க்கு வரக் கடவதொருதுன்பமுமில்லை,—அஃது உண்டேல் தவாது மேன்மேல் வரும் - ஒருவர் குப் பிறகாரணங்களெல்லாயின்றி அஃதொன்றுமுண்டாயின், அதனானே எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும். எ - று.

உடம்பு முகந்துநின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்பமென்றது இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாதுமேன் மேல் வருமென்றதான், மூவகைத் துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

௩௬௯. இன்ப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் டென்பங் கெடின. கூ.

இ - ன். அவா என்னும் துன்பத்துட்டுன்பம் கெடின - அவாவென்று சொல்லப் படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடுமாயின்,—ஈண்டும் இன்பம் இடையறாது - அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு நின்றவழியும் இன்பமிடையறாது. எ - று.

துன்பத்துட்டுன்பம் எனத்துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந்துன்பம். வினை வின்கண்ணையன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகலின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட்டுன்பமென் றும், அதுகெட்டார்க்கு மனந்தொழுது நிரம்பி நின்றலான் ஈண்டுமின்பமிடையறா

கௌ

ந.அ.ம் அதி.—ஊழ்.

தென்றங் கூறினார். இனி ஈண்டுமென்பதற்குப் பெருகுமென்றுரைப்பாருமுளர். இத னால் அவாவறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்பொடு நின்றே எய்துவரென்பது கூறப் பட்டது. (க)

ந.எ௦. ஆரா இயற்கை யவாரீப்பி னந்நிலையே

பேரா வியற்கை தரும்.

க௦.

இ - ன். ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின்—ஒருகாலும் நிரம்பாத வியல்பினையுடைய அவாலினை ஒருவன் நீக்குமாயின், —அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் - அந்நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒருநிலைமையுடையவையென்பதற்கும்கூடும். எ - று.

நிரம்பாயைமாவது தாமேயன்றித் தம்பயனும் நிலையாமையின் வேண்டாதன வாய் பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும் பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்புக்களும் முதலாயினவின் உயிர் நிரதிரியவிற்பத்தாய் நிற்பவின், வீட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அஃது அவா நீத்தவழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகலின் அந்நிலையே தருமென்றுங் கூறினார்: “நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லமீர்த்—தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா மூலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து—சென்றாங்கின்பத் துன்பங்கள் சென்றுக்கொன்று பசையற்ற—லன்றே யப்போ தேவ்மெதுவே வீட்டாமே.” என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. இந்நிலைமையுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தனென்ப. இதனால் வீடாவது இதுவேன்பதனும் அஃது அவாவறுத்தார்க்கு அப்பொழுதேயுள் தாமென்பதனும் கூறப்பட்டன. (க௦)

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னுமூன்றினையும் பயத்தற்சிற்றிப்படைத் தாய் அறங்கூறினார்; இனிப் பொருளுயின்பமும் கூறுவார், அவற்றின் முதற்காரணமாகிய ஊழின்வலி கூறுகின்றார்.

ந.அ.ம் அதி.—ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கேதுவாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன ஒருபொருட் கினவி. இது பொருளின் பங்களிசண்டதரும் பொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும், மேற்கூறிய அறத்தோடியுடையுடையமையானும், அதனதிறுதிக்கண் வைக்கப் பட்டது.

ந.எக. ஆகூழாற் றேன்று மசைவிண்மை கைப்பொருள்

போகூழாற் றேன்று மடி.

க.

இ - ன். கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவிண்மை தோன்றும் - ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக்காரணமாகிய ஊழான் முயற்சியுண்டாம்;—போகு ஊழால் மடி தோன்றும் - அஃதழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் மடியுண்டாம். எ - று.

ஆகூழ் போகூழென்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு மடி. பொருளினுக்கவழிவுகட்டுத் துணைக் காரணமாகிய முயற்சி மடிகளையும் தானே தோற்றுவிக்குமென்பது கருத்து. (க)

கூஎஉ. பேதைப் பிக்கு மிழவு முறிவகற்ற

மாகலூ நற்றத் கடை.

உ.

இ - ள். இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்பிக்கும் - ஒருவனுக்கு எல்லாவறிவுமுனவாயினும் கைப்பொருளிழத்தற்கேதுவாகிய ஊழ் வந்தற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும்.—ஆகல் ஊழ் உற்றக்கடை அகற்றும் - இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற் கேதுவாகிய ஊழ்வந்தற்றவிடத்து அஃததனை விரிக்கும். எ - று.

கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழவு ஆகலூழென்பனவிரண்டும் வேற்றமைத்தொகை. உற்றக்கடையென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானுவறிவையும் வேறுபிக்குமென்பதாம். (உ)

கூஎக. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றந்தன்

னுண்மை யறிவே மிகும்.

கூ.

இ - ள். நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும்-பேதைப்பிக்கு மூமுடையானொருவன் நுண்ணியபொருள் களையுணர்த்தும் நூல்பலவற்றையுங் கற்றானினும்,—மற்றும் தன் உண்மையறிவே மிகும் - அவனுக்குப் பின்னுத் தன்னுமானாகிய பேதைமையுணர்வே மேற்படும். எ - று.

பொருளினுண்மை நூலின்மேலேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் கல்வியறிவைப் பின்னி ரங்குதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான்முற்படுதல். “காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா—வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்” என்பதுமது. செயற்கையானு வறிவையுங் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (கூ)

கூஎச. இருவே ஹலகத் தியற்கை திருவேறு

தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

ச.

இ - ள். உலகத்து இயற்கை இருவேறு-உலகத்து ஊழினொளவியற்கை இரண்டு கூறு;—திருவேறு தெள்ளியராதலும் வேறு - ஆதலாற் செல்வமுடையராதலும் வேறு அறிவுடையராதலும் வேறு. எ - று.

செல்வத்தினைப்படைத்தலுங் காத்தலும் பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க்கல்ல தியலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவுங் காண்டலான், அறிவுடையராதற்காகுமும் செல்வமுடையராதற்காகாது. செல்வமுடையராதற்காகுமும் அறிவுடையராதற்காகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே செல்வஞ் செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா வென்பது பெற்றாம். (ச)

கூஎரு. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு

நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

ரு.

இ - ள். செல்வம் செயற்கு - செல்வத்தையாக்குதற்கு—நல்லவை எல்லாம் தீயவாம் - நல்லவையெல்லாந்தீயவாய் அழிக்கும்,—தீயவும் நல்லவாம் - அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும், ஊழ்வயத்தான். எ - று.

நல்லவை தீயவை யென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழினும் முதலாயவற்றை. ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும்*. அழிக்குமுழுற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும், ஆக்குமுழுற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுக்குமென்பது பெற்றும். (௫)

ந.எக. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம். சு.

இ - ன். பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம் - தமக்கூழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக்காப்பினும், தம்மிடத்து நில்லாவாம்;—தம் உய்த்துச் சொரியினும் போகா - ஊழாற்றமவாயபொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மை விட்டுப்போகா. எ - று.

பொருள்களினிலையும் போக்கும் ஊழினாவதல்லது காப்பிகழ்ச்சிகளானாகாவென்பதாம். இவையாறுபாட்டானும் பொருட்குக்காரணமாய ஊழின்வலி கூறப்பட்டது. (சு)

ந.எஎ. வருத்தான் வருத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது. எ.

இ - ன். கோடி தொகுத்தார்க்கும் - ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும்—வருத்தான் வருத்த வகையல்லால் துய்த்தல் அரிது - தெய்வம் வருத்த வகையானல்லது நுகர்தலுண்டாகாது. எ - று.

ஒருயிர் செய்தலினையின் பயன் பிறிதோருயிரின்கட் செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வருத்தலின், வருத்தானென்றார். “இசைத்தலுமுரிய வேறிடத் தானு.” என்பதனான் உயர்தினையாயிற்று. படையா தார்க்கேயன்றிப் படைத்தார்க்குமென்றமையால், உம்மை எச்சவும்மை, வெறுமுயற்சி † களாற் பொருள்களைப் படைத்தல்லது நுகர்தலாகாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

ந.எஅ. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா நுறப்பால
வூட்டா கழியு மெனின். அ.

இ - ன். துப்புரவு இல்லார் துறப்பார் - வறுமையானுகர்ச்சி யில்லாதார் துறக்கும் கருத்தடையராவர், —உறப்பால ஊட்டா கழியுமெனின் - ஊழ்கள் உறுதப்பாலவாய துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின். எ - று.

துறப்பாரென்பது ஆரீற்றெதிர்கால முற்றுச்சொல். தம்மால் விடப்பெறுவன தாமே விடப்பெற்றவைத்துங் கருத்துவேறுபாட்டாற்றுந்ப முறுகின்றது ஊழின் வலியானென்பது எஞ்சி நின்றவின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (அ)

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநாலார் அதுபுங்கமென்பர்.

† தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம், ௫௧.

‡ வெறுமுயற்சி - நல்லினை தீவினை யிண்டினும் படாமுயற்சி. இலக்கணக்கொத்து, வினையல் பரிசேழாரு குத்திவுவாயிற் காண்க.

நா.க. நன்றாக நல்லவாக காண்பவ ரன்றாக
நல்லப் படுவ தெவன். க.

இ - ன். நன்று ஆங்கால் நல்லவாக காண்பவர் - நல்வினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய் இன்பங்களைத் துடைக்குந் திறன் நாடாது இவை நல்லவென்று இயைந்தனுபவிப்பார்—அன்று ஆங்கால் அல்லற்படுவது எவன்-எனத் தீவினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய் துன்பங்களையும் அவ்வாறனுபவியாது துடைக்குந் திறன் நாடி அல்லலுழப்பது என்கருதி எ - று.

தாமே முன்செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டு மியைந்தனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந்தனுபவித்து ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் இன்பத்துன் பங்கட்குக் காரணமாய் ஊழின்வலி கூறப்பட்டது. (க)

நா.அ. ஊழற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று
குழினுந் தான் முந் துறும். க.

இ - ன். மற்றென்று குழினும் தான் முந்துறும் - தன்னை விலக்குதற் பொருட் டுத் தனக்கு மறுதலையாவோருபாயத்தைச் குழினும், தான் அவ்வுபாயமேயானும் பிரிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச்சுழ்ச்சியின் முற்பட்டு நிற்கும்;—ஊழிற் பெரு வலி யா உள - அதனால் ஊழ்போல மிக்கவலியுடையன யாவையுள். எ - று.

பெருவலி ஆகுபெயர். குழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல். செய்தற்கே யன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாதென்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலியதென்பதாம். இதனால் அவ்விருவகை யுழின் வலியும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது. (க)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய் பொருளின்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய் பொருள் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். அது தன்முனைக்காரணமாய் அரசன்தி கூறவே யடங்கும். அரசன்தியாவது காவலுநடத்துமுறைமை. அதனை அரசியல், அங்கலியல், ஏழியியலென மூவகைப்படுத்து, மலர்தலையுலகிற்குயிரென்ச் சிறந்த அரசனதையுபு இருபத்தைந்ததிகாரத்தார் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

கூகம் அதி.—இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவன்நன் நற்குண நற்செய்கைகள். உலகபாலருருவாய் நின்ற உலகங்காத்தலின், இறையென்றார்; “திருவுடைமன்னரைக் காணிற் திருமாலக் கண்டேனெய்னும்” என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

ந.அ.ச. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பா னுறு

முடைபுர னரசரு ளேறு. க.

இ - ன். படைகுடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் - படைபுய் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணுமென்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்குகளையு முடையவுன்—அரசருள் ஏறு - அரசருள் ஏறுபோல்வான். எ - று.

சுண்டிக் குடியென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கூடுமென்றது அதற்கேதவாய் பொருளை. அமைச்சு, காடு, அரண், பொருள், படை, நட்பென்பதே முறையாயினும், சுண்டிக் செய்யுணைக்கிப்பிழழவைத்தார். ஆறுமுடையானென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்றில்வழியும் அரசன்தி செல்லாதென்பது பெற்றும்; வடதுலார் இவற்றிற்கு அங்க மெனப் பெயர்கொடுத்ததுஉம் அது கோக்கி. ஏறென்பது உபசாரவழக்கு. இதனால் அரசர்க்குமாவன இவையென்பதுஉம் இவை முற்றுமுடைமையே அவன் செவ்நிக் கேது வென்பதுஉம் கூறப்பட்டன.

(க)

ந.அ.உ. அஞ்சாமை யீனக யறிவூக்க மிக்காண்கு

மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. உ.

இ - ன். வேந்தற்கு இயல்பு - அரசனுக்கியல்பாவது—அஞ்சாமை ஈனக அறிவு ணக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை - திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஈனக்கமுமென் னும் இக்காண்கு ருணமும் இடைவிடாது நின்றல். எ - று.

* திருவுடை மன்னரைக் காணிற் திருமாலக் கண்டேனெய்னும்—திருவுடைவண் ணத்தின் தானினுலகைத் தானென்று தன்னாய்—சுருவுடைத் தேவில்க் கொல்லாக் கடல்வண் ணன் கோயிலே பெய்நும்—வெருகிலும் கீழ்நிறுமோவான் கண்ணன் சேழ்ச்சன் கிருப்புமே— திருவாய்மொழி, உசம் திருப்புகைம், அ.

ஊக்கம் வினைசெய்தற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஈகை படைக்குரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற ஏனையவடங்கிவரும், அவற்றுள் இவையடங்கின், அரசுக்குக் கெடுவன பல வாமாகலின், இவை எப்பொழுதுத்தோன்றி நிற்கல் இயல்பாகவேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேந்தத்தியல்பென்றார். (உ)

பு. உ.அ.ந. தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று

நீங்கா நிலஞ் பவற்கு.

ந.

இ - ன். நிலன் ஆள்பவற்கு - நிலத்தினையானுந் திருவுடையாற்கு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும் நீங்கா - அக்காரியங்களில் விரைவுடைமையும் அவையறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும் ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம்முன்று குண மும் ஒருகாலும் நீங்கா. எ - று.

கல்லியது கூறுபாடு முன்னர்க் கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றினையும் பாராது கடித்திற் செய்வதாகலின், அஃது ஈண்டு உபசாரவழக்கார் துணிவெனப்பட்ட து. உம்மை இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. இவற்றுட் கல்வி ஆறங்கத்திற்கு முரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்காவென்பதற்கு மேலெஞ்சாமைக் குரைத்தாங் குரைக்க. (க)

ந.அ.ச. அறனிழக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழக்கா

மான முடைய தரசு.

ச.

இ - ன். அறன் இழுக்காது - தனக்கோதிய அறத்தின் வழுவாதொழுதி—அல் லவை நீக்கி - அறனல்லவை தன்னாட்டின் கண்ணும் நிகழாமற் கடித்து—மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு - வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின்மையினை யுடையான் அரசன். எ - று.

அவ்வறமாவது ஒதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக் கலம் பயிற், பல்லுயிரோம்பல், பகைத்திறந்தெறுதலென்னுஞ் சிறப்புத்தொழிலி னும், வழுவாது நிற்கல். “மாண்ட—வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்” என்ப தஞல் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாதலறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலா யின. குற்றமாய மானத்தினிக்குதற்கு, மறனிழுக்காமானமென்றார்; அஃதாவது “வீரின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறாயிச்சிலென் றெறியான்—மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றினையாரையு மெறியா- னறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழவன்” † எனவும் “அழியுந் புறக் கொடை யயில்வே லோச்சான்” ‡ எனவுஞ் சொல்லப்படுவது. அரசு அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவன்றன் மேனின்றது. (ச)

உ.அ.தி. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த

வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

ரு.

இ - ன். இயற்றலும் - தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மேலுள வாக்கலும்—மீட்டலும் - அங்கனம் வந்தவற்றை ஒருவழித்தொகுத்தலும்—காத்த லும் - தொகுத்தவற்றைப் பிற்கொள்ளாமற் காத்தலும்—காத்த வகுத்தலும் - காத்த

* புறநானூறு, ௮௮.

† சீகெளந்தாமணி, மண்மாளிலம்பகம், ௧௭௭.

‡ புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, வகுப்பிடலம், ௨௭.

வற்றை அறம்பொருளின்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலும்—வல்லது அரசு - வல்ல வனே அரசன். எ - று.

சுட்டல், காத்தல், வகுத்தலென்றவற்றிற்கேற்ப இயற்றலென்பதற்குச் செயப் படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன மணி, பொன், நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவரையழித்தலும், திறைகோடலும், தன்னோடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிறரென்றது பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வீணசெய்வார் முதலாயினர். கடவுளர், அச்சணர், வறியோரென்றிவர்க்கும் புகழிற்குக்கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை, படை, நாடு, அரணென்றிவற்றிற்கும் பகையொடு கூடலிற் பிரிக்கப்படுவார்க்குத் தன்னிற் பிரிசலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட்பொருட்டாகவும் மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமரக்கா முதலிய செய்தற்கும் ஐம்புலன்களானுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட்டாகவுக்கொள்க. இயற்றன் முதலிய தவறாமற்செய்தல் அரிதாகலின், வல்லதென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது. (டு)

நஅசு. காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன்

மீக்கூறு மன்ன நிலம்.

சு.

இ - ன். காட்சிக்கு எளியன் - முறைவேண்டினார்க்குங் குறைவேண்டினார்க்குங் காண்டற்கெளியனும்—கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேன் - யாவர்மாட்டுங் கடுஞ்சொல்ல னல்லனுமாயின்,—மன்னன் நிலம் மீக்கூறும் - அம்மன்னனது நிலத்தை எல்லா நிலங்களினும் உயர்த்துக்கூறும் உலகம். எ - று.

முறைவேண்டினார் வலியரானலிவெய்தினார். குறைவேண்டினார் வறுமையுற்றிரார் தார். காண்டற்கெளியமையாவது பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோருள்ளிட்டா ரோடு செவ்வியுடையனாயிருத்தல். கடுஞ்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் கடிய வாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறுமெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டா வாயிற்று. மீக்கூறுதல் இவன் காக்கின்ற நாடு பரி பிணி பனகமுதலியவின்றி யாவர்க்கும் பேரின்பத்தருதலிற் வேறருவகிலும் நன்றென்றல். உலகமென்னுமொழுவாய் வரு விக்கப்பட்டது. (சு)

நஅஎ. இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாந்

முன்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

எ.

இ - ன். இன்சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு - இனிய சொல்லுடனே ஈத லைச்செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு—இவ்வுலகு தன்சொலால் தான் கண்டனைத்து - இவ்வுலகத் தன்புகழோடு மேலித் தான் கருதியவளவிற்கும். எ - று.

இன்சொல் கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் வேண்டு வார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் தன்பரிவாரத்தானும் பகைவரானும் நலிவுபடாமற் காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கென்றும், அவன் மண்முழுது மாளுமாகலின் இவ்வுலகென்றும் கூறினார். கருதியவளவிற்குதல் கருதியபொருளெல் லாஞ்சுரத்தல். (எ)

நஅஅ. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்

கிறையென்று வைக்கப் படும்.

அ.

இ - ன். முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் - தான் முறை செய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலுக்குச் செய்யுமரசன்,—மக்கட்கு இறை என்று வைக்கப்

புடும் - பிறப்பான் மதனையாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடிவுளென்று வேறு வைக்கப்படும். எ - று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலும் சொல்லும் நெறி. பிறநென்றது மேற்சொல்லியாரை. வேறுவைத்தல் மக்களிற்றிபித்து உயர்த்துவைத்தல். (அ)

உஅக. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. கூ.

இ - ஈ. சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன் - இடிக்குத் துணையாயினார் சொற்களைத் தன்செவி பொறுதாகவும் வினாவோக்கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது—கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு-குடை நிழற்கண்ணே தங்கும் உலகம். எ - று.

செவிகைப்பவென்றதற் கேற்ப இடிக்குத் துணையாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. நாவின்புலத்தைச் செவிமேலேற்றிக் கைப்பவென்றார். பண்புடைமை விசேடவுணர்வினனாதல். அறநீதிகளிற்றவருமையின், மண்முழுதுந் தானேயாளுமென்பதாம். (க)

உகூ. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னுன்கு
முடையாளும் வேந்தர்க் கொளி. கஃ.

இ - ஈ. கொடை - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும்—அளி - யாவார்க்குந் தலையளி செய்தலும்—செங்கோல் - முறைசெய்தலும்—குடி ழம்பல் - தளர்த்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய—நான்கும் உடையான் - இந்நான்குசெயலையு முடையவன்—வேந்தர்க்கு ஒளியாம் - வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம். எ - று.

தலையளி முகமலர்த்தினியகூறல். செவ்வியகோல்போறலின், செங்கோலென்பு பட்டது குடியோம்பவெனவெடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றும்; அஃதாவது ஆறிலொன்றாய் பொருட் ன்னையும் வறுமை நீங்கியவழிக் கொள்ளல்வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும், இழத்தல்வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கலின் விளக்கென்றார். ஒளி ஆகுபெயர். இவையைந்துபாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன. (கஃ)

சரம் அதி.—கல்வி.

அஃதாவது அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல், அவையாவன அறநூலும், நீதிநூலும், யானை, குதிரை, தேர், படைக்கலமென்றிவற்றினூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடையனையக்கால் தன்னுயிர்க்கேயுந் தி மன்னுயிர்க்குந் பயன்படுதலோக்கி, இஃதரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவார்க்கும் உறுதி பயத்தற்சிற்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்றார். மேல் 'நூல்காணு கல்வி' எனத் தோற்றுவாய்செய்த மாட்சியை விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃதிறைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கற்க கசுடற்க் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக. க.

இ - ஈ. கற்பவை கசுடி அறக் கற்க - ஒருவன் கற்கப்படுதல்களைப் பழுதறக் கற்க;—கற்றபின் அதற்குத் தக நிற்க - ஆங்குணங்கூறல் அக்கல்கிக்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க. எ - று.

கற்பவையென்றதனால், அறம்பொருளின் பம் வீடென்னு முறுதிப்பொருளுணர்ந்துவனவன்றிப், பிற்பொருளுணர்ந்துவன இன்னுட்பல்பினிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகாவென்பது பெற்றும். கசடறக் கற்றலாவது விபரீதவையங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிறல். சிற்றலாவது இவ்வாழ்வுழிக் “கருமமு முன்புடர்ப் போகமுந் துவ்வாத்—தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்” தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடைமகற்காயிற் கற்றல்வேண்டிமென்பன உம், அவனாற் கற்கப்படுதல்களும், அவற்றைக் கற்குமாதும், கற்றதனாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

நகூஉ. எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. உ.

இ - ன். எண் என்ப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும் - அறியாதார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மந்தையெழுத்தென்று சொல்லுவனவுமாகிய கலைகளிரண்டினையும்—வாழும் உயிர்க்குக் கண் என்ப - அறிந்தார் சிறப்புடையுயிர்க்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர். எ - று.

எண்ணென்பது கணிதம். அது கருவியுஞ் செய்கையுமென இருவகைப்படும்; அவை ஏரம்பமுதலிய தூல்களுட்காண்க. எழுத்தெனவே, அதனோடொற்றமையுடைய சொல்லுமடங்கிற்று. இவ்விருதிறமும், அறமுதற்பொருள்களைக் காண்டற்குக் கருவியாகலின், கண்ணெனப்பட்டன. அவை கருவியாதல் “ஆதிமுதலொழிய வல்லாதனவெண்ணி—னீதி வழுவா நிலமையவான் - மாதே—யறமார் பொருளின் பம் வீடென் நிவற்றின்—நிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு.” “எழுத்தறியத் தருமிழிதகைமை தீர்த்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு - மொழித்திறத்தின்—முட்டறுத்த நல்லோன் முதனாற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து யிடுபெறும்.” இவற்றானறி. என்பவென்பவற்றுள், முன்னையவிரண்டும் அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர்; பின்னது உயர்திணைப்பன்மை வினை. அறியாதார் அறிந்தாரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடையுயிரென்றது மக்களுயிருள்ளும் உணர்வுமிருதுபுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படுதல்க்குக் கருவியாவனவும் அவற்றின் நியமையாமையுங் கூறப்பட்டன. (உ)

நகூந. கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர். ந.

இ - ன். கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் - கண்ணுடையரென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே;—கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண் உடையர்—மற்றைக் கல்லாதவர் முகத்தின்கண் இரண்டு புண்ணுடையர், கண்ணிலர். எ - று.

தேயமிடையிட்டவற்றையுங் காலமிடையிட்டவற்றையுங்காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையிற் கற்றோர்க் கண்ணுடையரென்றும், அஃதின்றி நேரடி முதலியவற்றாற் துள்ளுஞ் செய்யும். ஊனக்கண்ணேயுடைமையிற் கல்லாதவரைப் புண்ணுடையரென்றுங் கூறினார். மேற்கண்ணன்மையுணர்நின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களையும் கருவிதூல்களையும் கற்றாதுயர்வும் கல்லாதாரதிழிவும் இதனாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (ந)

நகூக. உவம்பத் தலைக்கடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழி. ச.

இ - ன். உவப்பத் தலைக் கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே - யாவரையும் அவரு வக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெங்ஙனங் கூடுதுமென நினைபுமாறு நீங் குதலாகிய அத்தன்மைத்து—புலவர் தொழில் - கற்றறிந்தாரது தொழில். எ - று.

தாம் நல்வழியொழுக்கல் பிறர்க்குறுதிகூறலென்பன இரண்டுந் தொழிலென ஒன் றுயடங்குதலின், அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை அப்பயனைத் தருந்தன்மை. நல் லொழுக்கல் காண்டலானும், தமக்கு மதுரமுறுதியுமாய கூற்றுக்கள் நிகழ்வெதிர் வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாரும்புடையராவரென்பதாம். இதனாற் கற்றரதுயர்வு வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (ச)

உகரு. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லாதவர். இ.

இ - ன். உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் - “பிறரை நிலைமுனி யாது கற்றல் நன்று” * தலான், செல்வர்முன் நல்குந்நார் நிற்குமாறுபோலத் தாரும் ஆசிரியர்முன் ஏக்கற்றுநின்றங் கற்றார் தலையாயினர் ;—கல்லாதவர் கடைய யரே - அநிலைக்கு நாணித் கல்லாதவர் எஞ்ஞான்றுமிழிந்தாரேயாவர். எ - று.

உடையார் இல்லாரென்பன உலகவழக்கு, ஏக்கறதல் ஆசையாற்றுதல். கடைய ரென்றதனான் அதன் மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாய் மானநோக்கி மெய்யாய் கல்வியுந்நார் பின்னொருஞ்ஞான்றும் அறிவுடையராகாமையின், கடையரே யென்றார். இதனாற் கற்றரதுயர்வுங் கல்லாதாரதிழிவுங் கூறப்பட்டது. (இ)

உகக. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. கூ.

இ - ன். மணற்கேணி தொட்டனைத்து ஊறும் - மணலின்கட்கேணி தோண்டிய வளவிற்காகவுறும்;—மாந்தர்க்கு அறிவு கற்றனைத்து ஊறும்—அதுபோல மக்கட்கறிவு கற்றவளவிற்காகவுறும். எ - று.

என்கெக் கேணியென்றது அதன்கணீரை. அளவிற்காகவென்றது அதனளவுஞ் செல்லவென்றவாறு. சிறிது கற்றதுணையான் அஃமயாது மேன்மேற் கற்றல்வேண்டு மென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளாவழியாகலின், மேல் “உண்மையறிவே யிகும்” என்றதனோடு மலையாமையறிக. (சு)

உகக. யாதானு நாடாமா ஊராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு. எ.

இ - ன். யாதானும் நாடாம் ஊராம் - கற்றவனுக்குத் தன்னுந் தன்னுருமே யன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம், யாதானுமோருரும் ஊராம்;—ஒருவன் சாந் துணையும் கல்லாதவாறு என் - இங்ஙனமாயின் ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கல்லாது கழிகின்றது என்கருதி. எ - று.

உயிரோடு சேறவிற் சாந்துணையுமென்றார். பிறர்நாடுகளும் ஊர்களுந் தம்போல உற்றுப் பொருட்டுகொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற்கேதுவாகலின் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்கவென்பதாம். (எ)

ககஅ. ஒருமைக்கட் டாண்கற்ற கல்வி பொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. அ.

இ - ன். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி - தானொரு
பிறப்பின்கட்கற்ற கல்வி—எழுமையும் எமாப்பு உடைத்து - எழுபிறப்பினுஞ்சென்று
உதவுதலுபுடைத்து. எ - று.

வினைகள்போல உயிரின்கட்கிடந்து அது புக்குழிப் புருமாகலின், எழுமையு
மேமாப்புடைத்தென்றார். எழுமை மேலே கூறப்பட்டது. உதவுதல் நன்னெறிக்க
ணுய்த்தல். (அ)

ககக. தாயின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார். கூ.

இ - ன். தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு - தாயின்புறுதற்கு எ.வ்வா
கிய கல்விக்கு உலகமின்புறுதலால் அச்சிறப்பு நோக்கி—கற்றறிந்தார் காமுறுவர் -
கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர். எ - று.

தாயின்புறுதலாவது நிகழ்வின்கட் சொற்பொருள்களின் சுவைநுகர்வானும்,
புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடு பயத்தலானும், அத
னான் இடையறாதவின்ப மெய்துதல். உலகின்புறுதலாவது இம்மிக்காரோடு தலைப்
பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றேமென்றும், “யாண்டுபலவாக நரையில
மாயினே” மென்றுமுறுத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென்றிவற்
ற்றும் இன்புறுதலும் பலரையும் பகையாக்கலுமுடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறு
மையிற் கற்றறிந்தாரென்றும், கரும்பயிறற்குக் கூலிபோலத் தாயின்புறுதற்கு உல
கின்புறுதல் பிறவாற்றாளின்மையின் அதனையே காமுறுவரென்றும் கூறினார். (க)

ச௦௦. கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி பொருவற்கு

மாடல்ல மற்றை பவை.

க௦.

இ - ன். ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி - ஒருவனுக்கு அழிவில்
லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி—மற்றையவை மாடு அல்ல - அஃதொழிந்தமணியும்
பொன்னு முதலாயின செல்வமல்ல. எ - று.

அழிவின்மையாவது தாயத்தார், கள்வர், வலியர், அரசரென்றிவராற் கொள்ளப்
படாமையும், வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக் குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்
கண்ணே நிற்கல், மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ்விரண்டுமின்மையின், அவற்றை
மாடல்லவென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. ()

சக ம் அதி.—கல்லாமை.

அஃதாவது கற்றலுச்செய்யாமை; என்றது அதனினுயலிழிபின். கல்விச்
சிறப்பு மேல் விதிமுதல்தார் கூறியதுனையான் முற்றுப்பெறுமைநோக்கி, எதிர்மறை
முதல்தானும் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ச௦௧. அரங்கின்றி வட்டாடி பற்றே நிரம்பிய

நூலிற்றிக் கோட்டி கொளல்.

க.

இ - ன் அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று - அரங்கினையிழையாது வட்டாடினாற் போலும்—நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டிகொளல் - தானிரம்புதற்கேதுவாகிய நூல்களைக்கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண்ணென்றனைச் சொல்லுதல். எ - று.

அரங்கு வகுத்தநானம், வட்டாடல் உண்டையுருட்டல். இவை “கட்டளை யன்ன வட்டரல் கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும்” என்பதனுநறிக. நிரம்புதல் அறியவேண்டுமெனவெல்லாமறிதல். கோட்டியென்பது ஈண்டாகுபெயர். “புல்லாவெழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி” என்புழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் நெறிப்படாவென்பதாம். (ச)

௩ ச௦௨. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று. உ.

இ - ன். கல்லாதான் சொற் காமுறுதல் - கல்லியில்லா காணொருவன் அவையின் கண்ணென்றசொல்லுதலை அவாவுடல்—முலையிரண்டும் இல்லாதான் பெண் காமுற் றற்று - இயல்பாகவே முலையிரண்டுமில்லாதாளொருத்தி பெண்மையை அவாவினாற் போலும். எ - று.

† “இளைத்தெனவறிந்த சினை” யாகவின், தொகையொடு முற்றும்மைகொடுத் தார். சிறிதுமில்லாதாளென்பதாம். அவாவியவழிக்கடைபோகாது, போகினும் நகை விளைக்கு மென்பதாயிற்று. (உ)

௪௦௩. கல்லா தவரு நணிரல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். உ.

இ - ன். கல்லாதவரும் நணி நல்லர் - கல்லாதாரும் மிகநல்லராவர்,—கற்றார்முன் சொல்லாது இருக்கப்பெறின் - தாமே தம்மையறிந்து கற்றாரவையின்கண் ஒன்றினை யுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின். எ - று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத்தாமறியாமையின் அது கூடாதென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மைவெளிப்படுத்தாமையானும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலானும் நணி நல்லரென்றுங்கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் கல்லா தார் அவைக்கட் சொல்லுதற்குரியரன்மை கூறப்பட்டது. (ங)

௪௦௪. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றுரின்னுங்
கொள்ளா ரறிவுடையார். ச.

இ - ன். கல்லாதான் ஒட்பங் கழிய நன்றாயினும் - கல்லாதவனதொண்மை ஒருோ வழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,—அறிவுடையார் கொள்ளார் - அறிவுடையார் அதனை யொண்மையாகக் கொள்ளார். எ - று.

காண்பருந் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினைப்—பொரியகா வேம்பின் புள்ளிழை—கட் டனை யன்ன வட்டரல்கிழைத்துக்—கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட்டாடும்—வில்லை ருழுவர் வெம் முனைச் சிறார்—காண்முதல் வந்த வாணம் மாநி—புள்ளினை னல்லனோ யானே புள்ளிய— வினைமுடித் தன்ன விளியோண்—புனைமாண்சுடனொடு படர்பொழு தெனவே—எற்றினை, உ.

† புல்லா வெழுத்திற் பொருளில்வறுங் கோட்டி—கல்லா வொருவனுடையபுலகண் ணோடி—நல்லாச் வருந்தியுங் கேட்போ டற்றவன்—பல்லாரு ணுணல் பரித்த—நாலடியார் மேன்மக்கள்.

‡ தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாப், கிளவியாக்கம், உஉ.

ஒண்மை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் ஏரலெழுத்துப்போல் வதோர் விழுக்காடாகலின், நிலைபெற்ற நூலறிவுடையார் அதனை மதியாரென்பதாம்.

சு0௫. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படும். ௫

இ - ன். கல்லா ஒருவன் தகைமை - நூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யானறிவுடையெனெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு—தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வு படும் - அவற்றைக்கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும். எ - று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர்வார்த்தை சொல்லுந் துணையுமே நிற்பது, சொல்லியவழி வருப்படுதலின், அழிந்துவிடுமென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் கல்லாதா தியற்கையறிவின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (௫)

சுபக. உளரென்னு மாததிரைய ரல்லாற் பயவாக்
களரீனையர் கலலாதவர். ௬.

இ - ன். கல்லாதவர் - கல்லாதவர்—உளர் என்னும் மாததிரையர் அல்லால் - காணப்படுதலான் இவரல்லர் உளரென்று சிலர் சொல்லுமளவின்ராதலன்றி—பயவாக் களர் அனையர் - தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால் வினையாத களர்நிலத் தோடொப்பர். எ - று.

களர் தானும் பேணற்பாடழிந்து உவிர்கட்கும் உணவு முதலிய உதவாதது போலத் தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடழிந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலிய உதவாரென்பதாம். இதனால் கல்லாதாது பயன்படாமை கூறப்பட்டது. (௬)

சு0௭. நுண்மா னுழைபுல பில்லா னெழினல்
மண்மாண் புண்பாவை யற்று. ௭.

இ - ன். நுண் மாண் னுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம் - நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலநூல்களினுஞ்சென்ற அறிவு இல்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும்—மண் மாண் புண பாவை யற்று - சுதையான் மாட்சிமைப்பட்டு புணந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும்போலும். எ - று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிற்காண்டலும் மறவாழையும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயர். “உருவின்மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலுமரிது” ஆகலான் எழினலங்களும் ஒருபயனையெனினும், நூலறிவில்வழிச் சிறப்பிலவென்பதாம். இதனால் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (௭)

சு0௮. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. ௮.

இ - ன். நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது - கற்றார் மாட்டுநின்ற வறுமையினுமின்னாது—கல்லார்கண் பட்ட திரு - கல்லாதாராமாட்டுநின்ற செல்வம். எ - று.

* “நந்து காருகீர் வண்டுசென் னடைவழி பெழுத்தாய்—வந்து கீழினும் கீழும்” என்றா நிருவினையாடும்புராணத்தினும். சமணரைக் கருவேற்றப்படலம், ௧0.

† கருவி மாமழை கண்பெயல் பொழிந்தென வழிநா—எருவி போற்றொடர் தருதன வரும்பினி வழங்கு—கருவிற் காய்த்திப கட்டினப் படிமையிற் பழையா—வருவின்மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே—சேவகெந்தாமனி, முத்தியிலம்பகம், ௭௭.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. தத்தநிலையினன்றி மாறிரிற்றலால் தாயிடுக்கப்படுதலும் உலகிற்குத் துண்பஞ்செய்தலும் இரண்டற்குமொக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக்கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கொடாதுநின்றலான், வறுமையினுந் திருவினனாதென்றார். இதனால் அவர் திருவின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (அ)

சுசு. மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் சீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலர் பாடு. சு.

இ - ள். கல்லாதார் மேற்பிறந்தார் ஆயினும் - கல்லாதார் உயர்ந்தசாதிக்கப்பிறந்தாராயினும்—சீழ்ப்பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப்பாடு இவர் - தாழ்ந்தசாதிக்கப் பிறந்துவைத்துங் கற்றாது பெருமையளவிற்குய பெருமையிலர். எ - று.

உடலோடொழியுஞ் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடைத்தென்பதாம். இதனால் அவர்சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது. (க)

சகௌ. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். கௌ.

இ - ள். விலங்கொடு மக்கள் அனையர் - விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்துணை நன்மையுடையர் அத்துணைத்தீமையுடையர்—இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் - விலங்கியநூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர். எ - று.

விலங்கு, நூல் சாதிப்பெயர். விலங்குதல் மேம்படுதல். விலங்கின் மக்கட் கேற்றமாய உணர்வுமிகுதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணையாகலின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்த பிறப்பினரல்லவென்பதாம். மயக்கிரனிறை, இதனால் அவர் மக்கட் பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது. (கௌ)

சுட ம் அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கப்படு நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனினுயவறிவைவலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அந்நினைபுண்டாக்குதலானும் இது கல்வி கல்லாமைகளினினை வைக்கப்பட்டது.

சகக. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ்
செல்வத்து னெல்லாந் தலை. க.

இ - ள். செல்வத்துட்செல்வம் செவிச்செல்வம் - ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியானவருஞ்செல்வம்,—அச்செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை - அச்செல்வம் பிறசெல்வங்க ளெல்லாவற்றினுந் தலையாகலான். எ - று

செவியானவருஞ்செல்வம் கேள்வியான் எல்லாப்பொருளையுமறிதல். பிற செல்வங்கள் பொருளான் வருவன. அவை நிலையாகலானும்; துன்பவிலையின வாசலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றையொழித்து இதனையே செய்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (க)

சகௌ. செவிக்குண வில்லாத போழ்துச்சிறு
வயிற்றுக்கு மீயப் படுங். ட.

இ - ன். செவிக்கு உண்டான இல்லாத போழ்து - செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் லாதபொருது—வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும் - வயிற்றுக்குச் சிறிதுணவு இடப்படும். எ - று.

சுணவியுடைய பிற்பயத்தலுமுடைய கேள்வியுள்ள பொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாதபோழ்தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற்றன்பமேயன்றி கோயுங்காமமும் பெருகுதலாற் சிறிதென்றும், அதுதானும் பின்னிடுத்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப்படுமென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றதழிவுதோன்ற நின்றது. இவையிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

சுகந. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
கூன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து. ந.

இ - ன். செவியுணவிற் கேள்வி உடையார் - செவியுணவாகிய கேள்வியினை யுடையார்;—நிலத்து அவியுணவின் ஆன்றாரோடு ஒப்பர் - நிலத்தின் கண்ணாயினும், அவியுணவியுடைய தேவரோ டொப்பர். எ - று.

செவியுணவு செவியானுண்ணுமுணவு. அல்வழிக்கண்வந்த இன்சாரியையது என்கரம் வலிந்துநின்றது. அவியாகியவுணவு தேவர்க்கு வேன்வித்தியற்கொடுப்பன. அறிவானிறைந்தமையான் ஆன்றாரென்றும், துன்பமறியாமையாற் தேவரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். இதனால் அதனையுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

சுகச. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கதது னாற்றாக் துணை. ச.

இ - ன். கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க - உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றிலனாயினும் அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார்சொல்லக்கேட்க,—அஃது ஒருவறகு ஒறகத்தின் ஊற்றும் துணை - அக்கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்துழிப் பற்றுக்கோடாக் துணையாகலான். எ - று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பது பட நின்றது. தளர்ச்சி வறுமையானதால் அறிவின்மையானதால் இடுக்கட்பட்டிழி மனத்தளர்தல். அதனைக் கேளவியினுய அறிவுந்க்குமாகலின், ஊற்றாந்துணையெனரார். ஊன்மென்னுமாகுபெயரின்னகரம் திரிந்து நின்றது. (ச)

சுகரு. இழுக்க வுடையுழி பூற்றுக்கோ லற்றே
பொருக்க முடையார்வாய்ச் சொல். ரு.

இ - ன். இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று - வழுக்குதலையுடைய சேற்றிலித்து இயவகுவார்க்கு ஊற்றுக்கோல்போலுதவும்—ஒழுக்கம் உடையார் வாய்ச் சொல் - காவற்சாகர்க்குப்பார்க்கு ஒழுகமுடையார் வாயிற்சொற்கள். எ - று.

அவாய்நிலையன் வந்த உவமையுடையார் பொருளடை வகுவிக்கப்பட்டது. ஊற்றாகிய கோல்போலுதவுதல் தளர்த்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர் வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார்வாய்ச்சொல்லென்றார். வாயென்பது தீச்சொல்லறியாமையாகிய சிறப்புணர் நின்றது. அவற்றைக் கேட்கவென்பது குறிப்பெச்சம். (ரு)

சுகக. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வணந்தானு
மான்ற பெருமை தரும். க:

இ - ள். எனைத்தானும் நல்லவைகேட்க - ஒருவன்சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள் களைக் கேட்க, —அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும் - அக்கேள்வி அத்துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான். எ - று.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும்பொருண்மேலுங் காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேள்வி மழைத்துளிபோல வந்தீண்டு எல்லாவறிவுகளைமுனவாக்கலின், சிறிதென்றிகழற்க வென்பதாம். (க)

சஉஎ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லாரிழைத்துணர்ந்திண்டிய கேள்வி யவர். எ.

இ - ள். பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் - பிறழவுணர்ந்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார்—இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வியவர் - பொருள்களைத் தாமும் நுண்ணிதாகவாராய்ந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினையுடையார். எ - று.

பிழைப்பவென்பது திரிந்துநின்றது. பேதைமை ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்மையைத் தாமமுறிந்து அறிந்தாரோ பொப்பிப்பதாஞ் செய்தார் தாமதகுணத்தான் மயங்கினராயினும், அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் கேட்டார்க்கு வருநன்மை கூறப்பட்டது. (எ)

சஉஅ. கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியார்
ரோட்கப் படாத செவி. அ.

இ - ள். கேட்பினும் கேளாத் தகையவே - தம்புலமாய ஓசை மாத்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவிடார் தன்மையவேயாம்—கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி - கேள்வியாற்றுகைப்படாத செவிகள். எ - று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதியெய்தாமையிற் கேளாத் தகையவென்றும் மனத்தின்கண் நூற்பொருள் அழைத்தற்கு வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியும் கூறினார். பழைய துளை துளையன்றென்பதாம். (அ)

சஉக. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. க.

இ - ள். நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் - நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையரல்லாதார்—வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது - பணிந்த மொழியினையுடையராதல் கூடாது. எ - று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமேலேற்றப்பட்டது. வாய் ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார் உணர்வினமையாற் றம்மைவியந்து கூறுவரென்பதாம். அல்லாவென்பது உம் பாடம். (க)

சஉ௦. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். க௦.

இ - ள். செவியிற் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள் - செவியானாகரப்படுஞ் சுவைகளைபுணராத வாயுணர்வினையுடையமார்தர்—அவியினும் வாழினும் என் - சாவிலும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்க, எ - று.

செவியானுகாரப்படுக்சவைகனாவன சொற்சவையும், பொருட்சவையும்: அவற்றுட் சொற்சவை குணம், அலங்காரமென இருவகைத்து. பொருட்சவை காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம் அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தமென ஒன்பதுவகைத்து. அவையெல்லாம் சுண்டிரைப்பிற் பெருகும். வாயுணர்வென்பது இடைப்பதங்கடொக்குநின்ற மூன்றாம்வேற்றுமைத்தொகை: அதவாயானுகாரப்படுக்சவைகளைபுணரும் உணர்வெனவிரியும். அவை கைப்பு, காழ்ப்பு, புனிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பென ஆறாம். செத்தாலிழிப்பதம் வாழ்ந்தார் பெறுவதமின்மையின், இரண்டு மொக்குமென்பதாம். வாயுணர்வினென்று பாடமோதுவாருமுனர். இவை மூன்றுபாட்டானுங் கேளாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

சக ம் அதி.—அறிவுடைமை.

அஃதாவது கல்வி கேள்விகளியை அறிவோடு உண்மையறிவுடையருதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉக. அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். க.

இ - ன். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி - அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதிவாராமற் காக்கும் கருவியாம்,—செறுவார்க்கு அழிக்கலாகா உள் அரசனும் - அதுவேயுமன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளரசனுமாம். எ - று.

காத்தல் முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் உள்ளாயவரண்; உள்புக்கழிக்கலாகா அரசனென்றுமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா திதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ.

இ - ன். சென்ற இடத்தால் செலவிடா - மனத்தை அதுசென்ற பலத்தின்கட் செல்ல விடாது—இது ஓரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு - அப்புலத்தின் நன்மை தீமைகளையாராய்ந்து தியதனினீக்கி நல்லதன்கட் செலுத்துவது அறிவு. எ - று.

வினக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றமெனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கணல்லது செல்லாமையின், இடத்தாலென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார். அஃது உயிர்க்குணமாகலின். (உ)

சஉக. எப்பொருள் யார்க்கார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. கூ.

இ - ன். எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் - யாதொருபொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக்கேட்பினும்,—அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அப்பொருளின் மெய்யாய புயனைக்காண வல்லது அறிவு. எ - று.

குணங்கண் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவர்க்குமுண்மையின், உயர்ந்த பொருள் இழிந்தார் வாயினும், இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார் வாயினும், உறுதிப்பொருள் பகைவர் வாயினும், செடுபொருள் நட்பார்வாயினும், ஒரோவழிக் கேட்கப்படுதலான்

எப்பொருள் யார் யார்வாய்க் கேட்பினுமென்றார். அகேருப் பன்மை பற்றி வந்தது. வாயென்பது அவர் அப்பொருளின்கட் பயிலாமை புணர நின்றது. மெய்யாதல் நிலைபெறுதல். சொல்வாரதியல்பு கேட்காது அப்பொருளின் பயனோக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வதறிவென்பதாம். (உ)

சஉச. னண்பொருள வாகக் கேலச்சொல்லித் தன்யிறவாய்
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. ச.

இ - ன். தான் னண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி - தான் சொல்லுஞ் சொற்களை அரியபொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளியபொருளவாமாறு மனங் கொளச் சொல்லி—யிறவாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு - யிறவாய்க் கேட்குஞ் சொற்களின் நுண்ணியபொருள் காண விரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு. எ - று.

உடையவன்றொழில் அறிவின்மேலேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன ஷ்டுலின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுகவென்பார் சொன் மேல்வைத்தும், கேட்பன ஷ்டுலினும் இனிது விளங்காவாயினும் பயனைக்கொண்டொழிகவென்பார் பொருண்மேல் வைத்துக் கூறினார். (ச)

சஉரு. உலகம் தழீஇய தொட்ப மலர்தலும்
கம்பலு மில்ல தறிவு. ரு.

இ - ன். உலகம் தழீஇயது ஓட்டம் - உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒருவனுக்கு ஓட்டமாம்.—மலர்தலும் கம்பலும் இல்லது அறிவு - அந்நட்பின்கண் முன்மலர்தலும் பின் கம்புதலுமின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம். எ - று.

தழீஇயது இல்லதென்பன அவ்வத்தொழின்மேனின்றன. உலகமென்பது ஈண்டுயர்ந்தோரை. அவரோடு கய்ப்புப்போல வேறப்படாது கோட்டுப்பூப்போல ஒரு நிலையே நட்பாயினுள் எல்லா விற்பமுமெய்துமாகலின், அதனை அறிவென்றார்*. காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதுனைச்செல்வத்தின் மலர்தலும் நல்குரலிற் கம்பலுமில்லதென்று உரைப்பாருமுளர். (ரு)

சஉக. எவ்வ துறைய துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைய தறிவு. க.

இ - ன். உலகம் எவ்வது உறையது - உலகம் யாதொருவாற்றொழுருவதாழிற்று.—உலகத்தோடு அவ்வது உறையது அறிவு - அவ்வுலகத்தோடு மேலித் தானும் அவ்வாற்றொழுருவது அரசனுக்கறிவு. எ - று.

உலகத்தையெல்லாம் யானியபித்தலான் என்னை நியமிப்பாரில்லையெனக்கருதித் தானினைத்தவாரே ஒழுகிற் பாவமும் பழியுமாமாகலான், அவ்வாறொழுருதல் அறிவன்றென விலக்கியவாறாயிற்று. இவையையத்துபாட்டானும் அதனதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

சஉஎ. அறிவுகடைய ராவ தறிவா தறிகிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். எ.

* கோட்டுப்பூப் போல மலர்த்தபிற் கம்பதா—மேலுட்தே வேட்டதா ஈட்டாட்டி. தோட்ட—கய்ப்புப்போன் முன்மலர்த்த பிற்கம்பு வாரை—நயப்பரு ஈட்டாருமில்—காலடி யார், ஈட்பாராய்தல்.

இ - ன். அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் - அறிவுடையராவார் வரக்கடவதனை முன்னறியவல்லார்;—அறிவிலார் அஃது அறிகல்லாதவர் - அறிவிலராவார் அதனை முன்னறியமாட்டாதார். எ - று.

முன்னறிதல் முன்னேயெண்ணியறிதல். அஃதறிதல் லாமையாவது வந்தாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவாரென்றரைப்பாருமுள்.()

ச௨௮. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். அ.

இ - ன். அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை - அஞ்சப்படுவதனை அஞ்சாமை பேதைமையாம்;—அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார்தொழில் - அவ்வஞ்சப்படுவதனை அஞ்சுதல் அறிவார் தொழிலாம். எ - று.

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்றார். அஞ்சாமை எண்ணுதுசெய்து நின்றல். அஞ்சுதல் எண்ணித் தவிர்தல். அது காரியமன்றென்று இகழப்பட்டாதென்பார் அறிவார்தொழிலென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்டமையின், ஈண்டஞ்சவேண்டுமிடங் கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனையுடையாரதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (அ)

ச௨௯ எதிரதாக் காக்கு மறிவினர்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். கூ.

இ - ன். எதிரதாக் காக்கும் அறிவினர்க்கு - வரக்கடவதாகியவதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு—அதிரவருவது லர் நோய் இல்லை-அவர் நடுங்க வருவதொரு துன்பமுமில்லை. எ - று.

நோயென வருகின்றமையின், வாளா எதிரதாவென்றார். இதனாற் காக்கலாங்காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் அதன் காரணத்தை விலக்குதல். அவர்க்குத் துன்பமின்மை இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

ச௩௦. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர். க௦.

இ - ன். அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவுடையார் பிறிதொன்று மில்லாயினும் எல்லாமுடையராவார்;—அறிவிலார் என் உடையரேனும் இலர் - அறிவிலாதார் எல்லாமுடையராயினும் ஒன்றுமில்லாவார். எ - று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற்படைக்கவுங் காக்கவும்படுதலின் அஃதுடையாரை எல்லாமுடையாரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னேயமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தானழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடையான்மையின் அஃகில்லாதாரை என்னுடையரேனுமில்லென்றும் கூறினார். என்னுமென்புழி உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனாற் அவரதுடைமையும் எனையா ரதின்மையும் கூறப்பட்டன. (க௦)

சச ம் அதி.—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதமென்பட்ட குற்றங்களாறையும் அரசன் தன்கணிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார்

பகைவர்க்கமென்ப. இவை குற்றமென்றிதனும் கடிதனும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சஉக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார்

பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. க.

இ - ன். செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் - மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்காணிலாத வாசரது செல்வம்—பெருமித நீர்த்து - மேம்பாட்டு நீர்மையினையுடைத்து. எ - று.

மதம் செல்வங்களிப்பு. சிதியோர்செயலாகலின், அளவிறந்த காமஞ் சிறுமை யெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் கடிந்தார்செல்வம் ஈவழிப்பாடும் ஈயுபேறுமுடைமையின், மதிப்புடைத் தென்பதாம். மிகுதிபற்றி இவைமுகூறப்பட்டன. (க)

சஉஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு

வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ.

இ - ன். இவறலும் - வேண்டும்வழிப் பொருள்கொடாமையும்—மாண்பு இறந்த மானமும் - ஈன்மையினீங்கிய மானமும்—மாணு உவகையும் - அளவிறந்தவுவகையும்—இறைக்கு ஈதம் - அரசனுக்குக் குற்றம். எ - று.

மாட்சியான மானத்தினீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மானமென்றார்; அஃதாவது “அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவ்” ரை வணங் காண்பதும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தே விடுதலும் முதலாயின அளவிறந்தவுவகையாவது கழிகண்ணோட்டம். பிறருஞ் சினனேகாமங் கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றை யறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடையாகுந் தீதென்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் குற்றங்களாவன இவையென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

சஉங. தினைத்துணையாக் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்

கொள்வர் பழிகாணு வார். ங.

இ - ன். பழி காணுவார் - பழியை யஞ்சுவார்,—தினைத்துணையாக் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் - தங்கட்டினையளவாக் குற்றம் வந்ததாயினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப் பனையினளவாகக் கொள்வர். எ - று.

குற்றம் சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்றுபொருள் பெரிதாகக் கொண்டு வருத்திப் பின்னும் அது வாராமற் காப்பொன்பதாம். (ங)

சஉச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே

யற்றற் தருடம் பகை. ச.

இ - ன். அற்றம் தருடம் பகை குற்றமே - தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே,—குற்றமே பொருளாகக் காக்க - ஆகலான், அக்குற்றம் தன்கண் வாரா மையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும். எ - று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றத்தாராமையின் இவையே பகையாவனவென் னும் வடதூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமேயற்றந்தருடம் பகையென்றும், இவற்றின்

மையே குணங்கள்துண்மை யாகக்கொண்டென்பார் பொருளாகவென்றுங் கூறினார். குற்றமே காக்கவென்பது “அரும்பணிநாற் றீமைகாக்க” என்பதுபோலவீன்றது. ()

ச௩௫. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை பெரிமுன்னர் வைத்துறு போலக் கெடும் ௫.

இ - ள். வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை - குற்றம் வாக்கடவதானின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை - எரிமுன்னா வைத்துறுபோலக் கெடும் - அதுவந்தால் எரிமுகத்து சிற்றடைக்குவைபோல அழிந்துவிடும். எ - று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றதனீற்றது பகுதிப் பொருள்விகுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன்னரென்னும் காலப்பெயர் கொண்டது; அதனாற் காக்கலாய் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றம் சிந்தாயினும் அதனாற் பெரிய செல்வம் அழித்தேவிடுமென்பது உடமையாற் பெற்றும். (இ)

ச௩௬. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. ௬.

இ - ள். தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் - முன்னர்த் தன்குற் றத்தைக் கண்டு கடித்து பின்னர்ப் பிறர்குற்றங் காணவல்லனாயின், — இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என் - அரசனுக்கு ஆகக்கடவ குற்றம் யாது! எ - று.

அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாவுழியே பிறர்குற்றங் கடிதல் குற்றமாவது, கடிந்தவழி முறைசெய்தலாமென்பார், என்குற்ற மாகுமென்றார்: எனவே, தன்குற் றங்கடிந்தவனே முறைசெய்தற் குரியவனென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவாகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் செப்புவகையாற் கூறுப. (௧)

ச௩௭. செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ முயற்பால தன்றிக் கெடும். ௭.

இ - ள். செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் - பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்துகொள்ளாது அதன்கட் பற்றுள்ளஞ் செய்தா னது செல்வம் - உயற்பாலதன்றிக் கெடும் - பின் உளதாம்பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும். எ - று.

செயற்பாலவாவன ஆறும் பொருள்நிப்பங்கள். பொருளாற் பொருள்செய்தலா வது பெருக்குதல், அது “பொன்னினாகும் பொருபடை யப்படை—தன்னி னாகுத் தரணி தரணியிற்—பின்னையாகும் பெரும்பொரு ளப்பொரு—இன்னும் காலத் தின் னாதன வில்லையே.” என்பதனுன்றிக். அறஞ் செய்யாமையானும் பொருள் பெருக் காமையானும் உயற்பால தன்றியென்றும், இன்பப்பயன் கொள்ளாமையிற் கெடு மென்றுங் கூறினார். உயற்பாலதின்றியென்று பாடமோதுவாருமுளர். (எ)

ச௩௮. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. ௮.

இ - ள். பற்றுள்ளம் என்னும் இவறன்மை-பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது பற்றுதலுச் செய்யுமுள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை—எற்றுள்ளும் எண்ணப்

கா. ௨௦ சா. ௫ ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

பலவது ஒன்று அன்று - குற்றத்தன்மைகளை எல்லாவற்றுள்ளும் வைத்தெண்ணப் பலவதொன்றன்று, பிக்கது. எ - று.

இவ்வலது தன்மையாவது குணங்களெல்லாம் ஒருங்குவாயினும் அவற்றைக் கீழ்ப்படுத்துத் தான் மேற்பட வல்லவியல்பு. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமையின்; எற்றுள்ளுமெண்ணப்பலவதொன்றன்மென்றார். வெற்றுள்ளுமென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. இவையிரண்டுபாட்டானும் உலோபத்தின்மீமை கூறப்பட்டது. (அ)

ச. ௨௯. வியவற்க வெஞ்ஞான்றும் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வீணை. கூ.

இ - ள். எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க - தான் இறப்பவியர்ந்த ஞான்றும் மத்தாற் றன்னை நன்குமதியாதொழிகு;—நன்றி பயவா வீணை நயவற்க - தனக்கு நன்மை பயவா வீணைகளை மானத்தால் விரும்பாதொழிகு. எ - று.

தன்னை வியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், கருதியது முடித்தே விடுவென்று அறம்பொருளினபுகள் பயவா வீணைகளை நயப்பின் அவற்றார் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றை நயவற்கவென்றுக்கூறினர். இதனால் மதமானங்களின்மீமை கூறப்பட்டது. (கூ)

ச. ௪௦. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் நூல். ௧௦.

இ - ள். காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின் - தான் காதலித்த பொருள்களை அவா அக்காதலறியாமல் அனுபவிக்க வல்லனாயின்,—எதிலார் நூல் ஏதில-பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணுமெண்ணம் பழுதாம். எ - று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புகுந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த்தால் வாய்வின்மையின் வஞ்சிக்கப்படா நென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகையென்பன முற்றக்கடியுங் குற்றமன்மையின், இதனாறு பெரும்பான்மைத்தாகிய காமங்கரு மாறுகூற, ஏனைச்சிறுபான்மையவற்றிற்குப் பொதுவகை வலக்கிளையே கொண டொழிந்தார். (கூ)

சா. ௫ ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூலிருகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாரிகைத்தற் குரியனாய் அரசன் தீவிரியிலக்கி நன்னறிசெயலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக் குத் துணையாகக்கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும். பேரறிவுடையாராவார் அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மானுடத்தெய்வக் குற்றங்கள்வாராமற் காத்தற் குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

ச. ௪௧. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
தறனறந்து தொந்து கொளல். ௧.

இ - ள். அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை-அறத்தினது நுண்மையையறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை—தேர்த்து திறன்அறிந்து கொளல்-அரசன் அதனதருமையை யோர்ந்து, கொள்ளுந் திறமறிந்துகொள்க. எ - று.

சுரு ம் அதி.—பெரியாரைத் துணைக்கோடல். ௧௩௧

அறநுண்மை தூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டெலின், அறனறிந்தென்றார். முத்தல் அறிவானும், சேலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்ந்தல். அறிவுடையார் நீதியையும் உலகியலையும் திணையுடையார். திறனறிதலாவது நன்குமதித்தல், உயர்ச்செய்தல், அவர்வரைநின்றலென்பன முதலாக அவர் பிணிப்புண்ணுந் திறனறிந்து செய்தல். (௧)

**சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். உ.**

இ - ன். உற்ற நோய் நீக்கி - தெய்வத்தானாக மக்களானாகத் தனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்குமாறறிந்து நீக்கி—உறாமை முற்காக்கும் பெற்றியார் - பின் அப்பெற்றியன் வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினையுடையாரை—பேணிக் கொளல் - அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாக்கொள்க. ஏ - று.

தெய்வத்தான் வருந் துன்பங்களாவன மழையினதின்மையிடுகுகளானும், காற்றுத் தீப் பிணியென்றிவாறானும், வருவன. அவை கடவுளாரையும் தக்கோரையும் நோக்கிச்செய்யுஞ் சாந்திகளானீக்கப்படும். மக்களானவருந்துன்பங்களாவன பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வீணெய்வாரென்றிவர்களான வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயத்துள் ஏற்றதனானீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது தெய்வத்தான் வருவனவற்றை உற்பாதங்களானறிந்து, அச்சாந்திகளாற்றாத் தலும்; மக்களான் வருவனவற்றை அவர்குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செயலெனப்பனவற்றானறிந்து அவ்வுபாயங்களுள்ளொன்றா காத்தலுமாம்: ஆகவே, புரோகிதரையும் அமைச்சரையும் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் குறிப்பானிகழும் உறுப்பின்றெழில். ஆகாரம் குறிப்பின்றி நிகழும் வேறுபாடு. உவப்பன நன்குமதித்தன் முதலியன. இவையிரண்டொட்டானும் பெரியாரதிலக்கணமும், அவரைத்துணையாகக் கோடல் வேண்டுமென்பதும், கொள்ளுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

**சச௩. அரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். ௩.**

இ - ன். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் - அப்பெரியவர்களை அவர் உவப்பனவறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக்கொள்ளுதல்—அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது - அரசர்க்கு அரிய பேறுகளெல்லாவற்றுள்ளும் அரிது. ஏ - று.

உலகத்தரிவனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாததனாகி. (௩)

**சச௪. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுதுதல்
வனமையு னெல்லாந் தலை. ௪.**

இ - ன். தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுதுதல் - அறியு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுதுதல்—வனமையுள் எல்லாம் தலை - அரசர்க்கு எல்லாவலியுடைமையினுந்தலை. ஏ - று.

பொருள், படை, அரண்களானாய வலியினும் இத்துணைவலிசிறந்ததென்றது இவர் அவற்றானீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின்.

**சச௫. சூழ்வார்கண் ணாக வொழுதுதல் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ௫.**

௧௩௨ சூந்ம் அதி.—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

இ - ன். சூழ்வார் கண்ணாக ஒருகலால் - தன்பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான்,—மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் - அரசன் அத்தன் மையராய அமைச்சரை ஆராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ - று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றெக்கது. தானே சூழ வல்லனயினும் அளவிறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்துமரசன்பாரம் அதுவே தொழிலாய அமைச்சரானல் லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறினார். ஆராய்தல் அமைச்சிய லுட் சொல்லப்படும் இலக்கணத்தின ரென்பதனை யாராய்தல். இவை மூன்றுபாட் டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (இ)

சசக. தக்கா ரினத்தையுத் தானொழுக வல்லாணைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். கூ.

இ - ன். தக்கார் இனத்தையுத் தான் ஒழுக வல்லாணை - தக்காராகிய வினத்தை யுடையையுத் தானுமறிந்தொழுகவல்லவரசனை—செற்றார் செயக் கிடந்தது இல்-பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொரு துன்பமுயில்லை. எ - று.

தக்கார் அறிவொழுக்கங்களாற்றகுதியுடையார். ஒழுகுதல் அநீதிகளின் நெறி வழுவாமனடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப்பிரித்தல், வேறுபகை விளைத்தலென்றி வற்றினும், வலியானும், பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலதிறத்தவாயினும், தானு மறிந்து அறிவார்சொல்லுங் கொண்டொழுதுவான்கண் அவதமுளொன்றும் வாரா தென்பார், செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (சு)

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை பாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமையவர். எ.

இ - ன். இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை - தீயன கண்டால் நெருங்கிச் சொல் லுந் துணையார்தன்மையையுடையாரை இவர் நமக்குச் சிறந்தாரென்றாளுமரசரை— கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் - கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தி யாவர்? எ - று.

தீயன பாவங்களும் நீதியல்லனவும். துணையார்தன்மையாவது தமக்கு அவை யின்மையும் அரசன்கணன்புடைமையுமாம். அத்தன்மையுடையார் நெறியின்கவி டாமையின், அவரையாளுமரசர் ஒருவரானுங் கெடுக்கப்படாரென்பதாம். நெருங்கிச் சொல்லுமனவினோரையென் றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன் பயன் கூறப்பட்டது. (எ)

சசஅ. இடிப்பாரை இல்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். அ.

இ - ன் இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் - கழறுதற்குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக்கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன்—கெடுப்பார் இலானும் கெடும் - பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும் எ - று.

இல்லாத ஏமராவென்பன் பெயரெச்சவடிக்கு. கெடுப்பார் உளராவதென்பது தோன்ற, இலானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது பாகனில்லாத யானைபோல நெறி யல்லாதெறிச் சென்று கெடுதல். (அ)

சசக. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கிலலை நிலை. ௧.

இ - ன். முதலிலார்க்கு ஊதியமில்லை—முதற்பொருளில்லாத வணிகர்க்கு அத
னால் வருமுதியமில்லையாம்;—மதலையாம் சார்பு இலார்க்கு நிலை இல்லை - அதுபோலத்
தம்மைத் தாங்குவதாற் துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனால் வரும் நிலையில்லை. எ - று.

முதலைப்பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமொறுபோலத் தாங்குவாரைப் பெற்றே
நிலைபெறவேண்டுமென்பதாம். நிலை அரசர் பாரத்தோடு சலியாது நின்றல். (௧)

சரு0. பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். ௧0.

இ - ன். பல்லார் பகை கொளலின் பத்து அடுத்த தீமைத்து - தான்றனியனாய்
வைத்துப் பலரோடும் பகைகொள்ளாதலிற் பதிற்று மடங்கு தீமையடைத்து—நல்லார்
தொடர்கைவிடல் - அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளாதொழிதல். எ - று.

பலர் பகையாயக்கால் “மோதி முன்னொடு முட்பகை கண்டிடல்—பேதுசெய்து
பிளந்திடல்” என்பவை யல்லது ஒருங்கு வினையாக்குறித்துச் செய்தாலும் ஒரு
வாற்றினுய்தல்கூடும், நல்லார்தொடர்கைவிட்டால் ஒருவாற்றினுமுய்தல் கூடாமை
யின், இது செய்தல் அதனினுந் தீதென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அது
செய்யாதவழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

சகசு ம் அதி.—சிறீநினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறியவினமாவது “நல்லதன
லனும் தீயதன் தீமையுமில்லென்போரும்” விடரும் தூர்த்தரும் நடருமுள்ளிட்டருமு.
அறிவைத் திரித்து இருமையுங் கெடுக்குமியல்பிற்றாய் அதனைப் பொருத்திற் பெரியா
ரைத் துணைக்கோடல் பயனின்றென்ப துணர்த்தற்கு இஃததன் பின்வைக்கப்பட்டது.

சரு௧. சிறீநின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். ௧.

இ - ன். பெருமை சிறீநினம் அஞ்சும் - பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தையஞ்சா
நிற்கும்;—சிறுமை தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும் - எனைச்சிறியோரியல்பு அது
சேர்ந்தபொழுதே அதனைத்தனக்குச் சுற்றமாகவெண்ணித் துணியும். எ - று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும் அதனொற்றமக்கு வருந்துன்பமும் நோக்கலின் அறிவுடை
யாஞ்சுவரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிது நோக்காமையின் அறிவிலாதார்
தமக்குச் சுற்றமாகத் துணைவரென்றுங் கூறினார். பொருளின்றொழில்கள் பண்பின்
மேனின்றன. இத்தன சிறியவினம்பெரியோர்க் காகாதென்பது கூறப்பட்டது. (௧)

சரு௨. நிலத்தியல்பா நீர்திரித் தற்றுகு மாந்தர்ச்
கினத்தியல்பு தாகு மறிவு. ௨.

* நிலையா லறுத் தறுந் தி யீட்டுத—லாதி பய வருமபகை நாட்டுதன்—மோதி முன்னொடு
முட்பகை கண்டிடல்—பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்டதே—வெகிந்தாமணி, மீமலையா
ரிலம்பகம், ௩௨.

† புறநானூறு, ௨௯.

இ - ள். நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்றும - தான் சேர்ந்த நிலத்தின தியல்பானே நீர் தன்நன்மை திரிந்து அந்நிலத்தின் நன்மைத்தாம்;—மார்தர்க்கு இனத் தியல்பு அறிவு (திரிந்து) அதாகும் - அதுபோல மார்தர்க்குத் தாஞ்சேர்ந்த இனத்தின தியல்பானே அறிவுத் தன்நன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின் நன்மைத்தாம். எ - று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசம்பின்கட்டன் நன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்த வழி, சிறம், சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் தனிநிலைக்கட்டன் நன்மைத் தாயவறிவு பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சி முதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணக் கூறப்பட்டது. (உ)

சருந. மனத்தானு மார்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்னு நெனப்படுஞ் சொல். ந.

இ - ள். மார்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் - மார்தர்க்குப் பொதுவுணர்வு தம் மனங்காரணமாகவுண்டாம்;—இன்னான் எனப்படும் சொல் இனத்தான் ஆம் - இவன் இக் தன்மையென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படும் சொல் இனங்காரணமாக வுண்டாம். எ - று.

இயற்கையாய் புலனுணர்வுமாதிரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானுமென்றும், செய்கையாய் விசேடவுணர்வுபற்றி நல்லென்றாகத் தீய நென்றாக நிகழுஞ்சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானுமென்றுங் கூறினார். உவகையளவை கொள்ளாது அத்திரியும் மனத்தானுமென்பாரை நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது. (ந.)

சருச. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்தள தாகு மறிவு. ச.

இ - ள். அறிவு-அவ்விசேடவுணர்வு—ஒருவற்கு மனத்து ளதுபோலக் காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணே யுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி—இனத்து ளதாகும் - அவன் சேர்ந்தவினத்தின்கண்ணே யுளதாம். எ - று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்து ளதுபோன்று காட்டியும் பின்னோக்கியவழிப் பயின்றவினத்து ளதாயுமிருத்தலின், காட்டியென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். விசேட வுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றேயுளதாவதென்பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந் துணையுள்ளது அதற்குமூலம் இனமென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. (ச)

சருரு. மனந்தாய்மை செய்வினை தாய்மை யிரண்டு
மினந்தாய்மை தாவா வரும். ரு.

இ - ள். மனம் தாய்மை செய்வினை தாய்மை இரண்டும் - அவ்விசேடவுணர்வு புலப்படுத்திடனாய் மனந்தாய்மையுந் தன்நன்மையும் செய்யும்வினை தாய்மையுந் தன்நன்மை யுமாகிய யிரண்டும்—இனம் தாய்மை தாவா வரும் - ஒருவற்கு இனந்தாய்மையுந் தன்நன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம். எ - று.

மனந்தாய்மையாவது விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய் அறியாமையின்குதல். செய்வினை தாய்மையாவது மொழிமெய்களாற் செய்யும் நல்வினையுடைய குதல். தாவென்பது அப்பொருட்டாதல் “தாவறத் துறந்தாரை” என்பதனானு

மறிக, ஒருவன் இனத்தையனுதவ அதனோடு பயிற்சுவயத்தான் மனத்தவனும் அதன் கண் விசேடவனார்வு புலப்பட்டு அதனாற்சொல்லுஞ் செயலுத் தவனுமென, இதனால் இனத்தன்னவாமாது கூறப்பட்டது. (டு)

சருக. மனத்துயார்த் தெச்சநன் ருரு மினத்துயார்த்
இல்லநன் ருதக வினை. க.

இ - ன். மனம் துயார்த்து எச்சம் நன்றாகும் - மனத்துயார்தினுக்கு மக்கட்
பேறு நன்றாகும்;—இனம் துயார்த்து நன்று ஆகா வினை இல்லை - இனத்துயார்தி
னுக்கு நன்றாகாத வினை யாதுமில்லை. எ - று.

காரியத் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்சநன்றாகுமென்றும், 'கல்லினத்தோ
டெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லாவினையு நல்லவாமென்றும் கூறினார். (க)

சருள. மனநல மன்னுயிர்த் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழும் தரும். எ.

இ - ன். மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்) - சிலபெற்றவுயிர்த்கு மனத்
தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்;—இனநலம் எல்லாப் புகழும் தரும் - இனத்
தது நன்மை அதனோடு எல்லாப்புகழையும் கொடுக்கும். எ - று.

மன்னுயிரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமேனின்றது. தருமென்னும் இடவழுவமை
திச்சொல் முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை. மன
நன்றாதானே அறமாகலின் அதனை ஆக்கத்தருமென்றும், புகழ் கொடுத்தற்குரியநல்
லோர்தாமே இனமாகலின் இனநலமெல்லாப்புகழும் தருமென்றும் கூறினார். மேல்
மனநன்மை இனநன்மைபற்றிவருமென்பதனை உட்கொண்டு அஃதியல்பாகவேபுடை
யார்த்து அவ்வினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவேயன்றி அத்தன்மைய
பலவற்றையும் தருமென அவர்க்கும் அதுவேண்டுமென்பது இவ்விண்ணொபாட்டானும்
கூறப்பட்டது. (எ)

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து. அ.

இ - ன். மனநலம் நன்கு உடையராயினும் - மனநன்மையை முன்னு் கல்வினை
யாற்றாமேபுடையராயினும்,—சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து - அமைத்
தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலையுடைத்து. எ - று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற்றெக்கது. அந்நல்லினையுள்வழியும்
மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கேமாப்புடைத்தாயிற்று. (அ)

சருக. மனநலத்தி னுரு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து க.

இ - ன். மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் - ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறுமை
பின்புமுண்டாம்;—மற்றஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து - அதற்கு அச்சிறப்
புத்தானும் இனநன்மையான் வலிபெறுதலையுடைத்து. எ - று.

மனநலத்தினுரு மறுமையென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிரி
தெரென்மன்னென்னும் மதத்தைபுகழ்ப்பட்டும் கூறியவரது. மற்று வினைமாற்று, உம்மை
கக

இந்தத்ததழீஇயவெச்சவும்மை. ஒரோவழித் தாமதருணத்தான் மனநலந்திரியினும் நல்லினம் ஒப்பிறுத்தி மறுமையப்பிக்குமென நிலபெறச்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவையையுடையது சிற்றினஞ்சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ்சேர்ந்தலாகிய எதிர்ப்பிறைமுக்கத்தார் கூறியவாற்றிக்.

(க)

சக0. நல்லினத்தி னூங்குத் துணையிலை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பது உ மில். க0.

இ - ன். நல்லினத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை - ஒருவற்கு நல்லினத்தின் மிக்க துணையுமில்லை; - தீயினத்தின் (ஊங்கு) அல்லற்படுப்பது உம் இல் - தீயினத்தின் மிக்க பகையுமில்லை. எ - று.

ஐந்தனுருபுகள் உறம்பொருளின்கண்வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்கூட்டி உம்மை மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின்க்கித் துயருறும் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிலின்க்கித் துயருறவித்தலின் அதனைப் பகையென்றும் கூறினர். அல்லற்படுப்பதென்பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர்ப்பிறைகள் உடன் கூறப்பட்டன.

(க0)

சுஎ ம் அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன் தான்செய்யும் வினைகளையாராய்ந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைத்துணைக்கோடல்பயனுடைத்தாயவழி அவரோடுஞ்செய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ்சேராமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

சகக. அழிவது உ மாவது உ மாறி வழிபயக்கு
முதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல். க.

இ - ன். அழிவது உம் - வினைசெய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாலழிவதனையும் - ஆவது உம் - அழிந்தார்பின்னாவதனையும் - ஆகி வழி பயக்கும் ஊதியமும் - ஆய்நின்று பிற்பொழுது தருமுதியத்தையும் - சூழ்ந்து செயல் - சீர்தாக்கி உறுவதாயிற் செய்க. எ - று.

உறுவதாவது நிகழ்வின்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும் அது வளர்ந்து வருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வருமாக்கத்தை ஊதியமென்றார்: எனவே அவ்வுதியம் பெறின் நிகழ்வின்கண் அழிவதும் ஆவதுந் தம்முளொத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றும், இரண்டுகாலத்தும் பயனுடைமை தெரிந்து செய்கவென்பதாம்.

(க)

சகஉ. தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். உ.

இ - ன். தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு-தான் தெரிந்த கொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தரும் வினையை ஆராய்ந்து பின் தாமேயுமெண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு - அரும்பொருள் யாதொன்றும் இல் - எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்றுமில்லை. எ - று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்துபோந்த இனமென்றமாம். செய்வார்க்கென்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது

மேற்சேறன்முதல் வேறலீரய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற்றவருமையின், அரியபொருள்களெல்லாம் எளிதினெய்துவரென்பதாம். இவையிரன்பொட்டா னுஞ் செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறும் கூறப்பட்டன. (உ)

சகங். ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வீன
யூக்கா ரறிவுடை யார். ந.

இ - ன். ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வீன - மேலெய்தக்கூடவலுதியத் தினை நோக்கி முன்னெய்திநின்றமுதறன்னையும் இழத்தற்கேதுவாய செய்வீனையை— அறிவுடையார் ஊக்கார் - அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார். எ - று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்சவினையொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனுமறியாது பிறர்மண் கொள்வான்சென்று தம்மண்ணுமிழத்தல் போல்வன. முன்செய்துபோந்த வினையாயினுமென்பார், செய்வீனையென்றார். (க)

சகசு. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர். ச.

இ - ன். தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார்—இனத்தோடு தனித்தும் ஆராய்ந்து துணியதில்லாத வினையைத் தொடங்கார்—இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர் - தமக்கு இளிவரவென்னுங் குற்றமுண்டாதலு அஞ்சுவார். எ - று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றார். இளிவரவு அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன் மேலும் அறிவும் மானமுயிலரென்று உலகத்தாரிகழுமிசழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குக் வென்பதாம். (ச)

சகரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுபபதோ ராறு. ரு.

இ - ன். வகை அறச் சூழாது எழுதல் - சென்றால் நிகழுந்திறங்கினையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற்செல்லுதல்— பகைவரைப் பாத்திப்படுபபது ஓராறு - அவரை வளருநிலத்திலே சிலபெறச் செய்வ தொரு நெறியாம். எ - று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம் இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கு முளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட் சிலவெஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டு மென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தகும் வினையும் ஒழியாவழிப்படு மிழக்குங் கூறப்பட்டன. (ரு)

சகசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். க.

இ - ன். செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் - அரசன் தன்வினைகளுட் செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்,—செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் - இனி அதனானேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றை செய்யாமை தன்னானுங்கெடும். எ - று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன் பெரிய முயற்சியினாலும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சீர்தர்ப்பின்னும், ஐயமாயினவும், பின்றுயர்வினாப்பனவுமெனவிலை. செய்வத் தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூலகையாற்றலுட் பொருள் படையென இருவகைத் தாய் பெருமை சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியஞ்மாகலான், இரண்டும் கேட்டிற் கேடு வாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவனவொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன.

(க)

சுசுஎ. எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிந்தபி

நெண்ணுவ மென்ப திழக்கு. எ.

இ - ன். கருமம் எண்ணித் துணிக் - செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தை யெண்ணித் தொடங்குக, — துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழக்கு - தொடங்கி வெத்துப் பின்னெண்ணக் கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ - று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை வடதாலார் தான் சாம பேத தண்டமென்ப. அவற்றுண் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய. சீரைய மூலகைய; அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டிரைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லா மெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றஞால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும்; இடையிலொழிதலாகாமையானும், அரசன்முயற்சியால், அவ்வெண்ணைமைமைஇழக் கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம்.

(எ)

சுசுஅ. ஆற்றின் வருந்தர் வருத்தம் பலர்நின்று

போற்றினும் பொத்துப் படும். அ.

இ - ன். ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் - முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி—பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் - துணைவர்பலர் நின்று புரை படாமற் காப்பினும் புரைப்படும். எ - று.

முடியுமுபாயத்தான் முயலலாவது கொடுத்தலைப் பொருணசையான்கண்ணும்; இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியானன், முன்னே பிறரோடு பொருது கொந் தவென இவர்கண்ணும்; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையானன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென இவர்கண்ணும்; ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத கீழ்க்கன்கண்ணுஞ் செய்து, வெல்லுமாற்றன் முயற்சியால். புரைபடுத்தல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமையுத்தல், உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு. (1)

சுசுக. நன்றற்ற லுள்ளந் தவறுண் டவரவர்

பண்பறிந் தாற்றுக கடை. க.

இ - ன். நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு - வேற்றுவேந்தர்மாட்டு நன்றான வுபாயஞ்செய்தற்கண்ணும் குற்றமுண்டாம்—அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றுககடை— அவரவர் குணங்களை யாராய்ந்தறிந்து அவற்றிந்திகையச் செய்யாவிடின். எ - று.

* அரும்பொருள் கொடுத்தல், தருமபொருள்பெறுது கடிதல், கொடுக்கும் பொருள் கொடுத்தல், பிறன்பொருள்கொண்டு கொடுத்தல், இவ்வொழிதல் எனக்கொடுத்தல் ஐந்து; வணக்கல், புகழ்தல், எதிர்க்கோடல், எட்புகழ்தல், உறவுகூறல் என இன்சொற் சொல்லல் ஐந்து; எட்பொழிதல், கூடினையப்பிரித்தல், வேறுபாடு காத்தல் என வேறுபடுத்தல் மூன்று; தன்பஞ்செய்தல், பொருள்கொடல், கோறல் என ஒறுத்தல் மூன்று.

நின்றாணிவுபாலாவது கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லுத்தலுமாம். அவை வாவர் உண்ணும் இனியவாதற் சிறப்புடைமையின். உம்மை சிறப்பும்மை. அவற்றை அவரவர் பண்பறித்தாற்றமைவாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதாரகண்ணே செய்தல் தவறு. அவ்வினை முடியாமை. (௧)

சஎ௦ எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. ௧௦.

இ - ன். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது - அரசர் வினைமுடித்தற் பொருட்டித் தந்நிலையையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின் உலகத் தம் மையிகழாநிற்கும்;—எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் - ஆகலான் அஃது இகழா வுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ - று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தந்நிலையையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்த லாவது தாம் வலியராய்வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூன்றினிச் செய்தலும், மெலியராய்வைத்து வலியார்க்குரிய ஒறுத்தலைச்செய்தலுமாம். இவை யிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றார். அஃதென்னா தன செய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயவகட்டு வினைமுதல்வகையான் உரிமை கூறிய வாகு. இவை நான்குபாட்டானுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறிப்பட்டன. (௧௦)

சு அ ம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவ்வுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன் நால்வகை வலியை யும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுடைய விளங்கும்.

சஎ௧. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். ௧.

இ - ன். வினை வலியும் - தான்செய்யக்கூறிய வினைவலியையும்—தன்வலியும் - அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன்வலியையும்—மாற்றான்வலியும் - அதனை விலக்கலு றும் மாற்றான்வலியையும்—துணை வலியும்—இருவர்களுந் துணையாவார் வலியையும்— தூக்கிச் செயல் - சீர்தூக்கித் தன்வலி மிகுமாயின் அவ்வினையைச்செய்க. எ - று.

இந்நால்வகை வலியுந் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழி லானும், ஏனைய மூவகை யாற்றலானும் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். தன்வலி மிகவின் கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒருதலையாய குறைவின்கண்ணும், வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும். (௧)

சஎ௨. ஒல்வ தறிவ தறிந்தநன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில். ௨.

இ - ன். ஒல்வது அறிவது அறிந்து - தமக்கியனும் வினையையும் அதற்கறிய வேண்டவதாய வலியையும் அறிந்து—அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு - எப்பொழு தும் மனமொழிமெய்களை அதன்கண்வைத்துப் பகைமேற்செல்லும் அரசர்க்கு—செல் லாதது இல் - முடியாதபொருளில்லை. எ - று.

கச்சர்

சு அ ம் அ தி.—வலியறிதல்.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றாமடங்குதலின், ஈண்டறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப்பொருளுமெய்துவரென்பதாம். இவைபிரண்டுபாட்டானும் வலியின்பகுதியும் அஃதறிந்து மேறசெல்வாரெய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன.

சஎக. உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி

யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். கூ.

இ - ன். உடைத்தம் வலி அறியார் - கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியினவறியாதே—ஊக்கத்தின் ஊக்கி - மனவெழுச்சியாற் றம்மின்வலியாரோடு வினைசெய்தலைத் தொடங்கி—இடைக்கண் முரிந்தார் பலர் - அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப்பெறுதது இடையே கெட்டவரசர் உலகத்துப் பலர். எ - று.

உடையவென்பது அவாய்நின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின், முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலியறிந்தே தொடங்குகவென்பது எஞ்சினின்றது. (கூ)

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் தன்னை

வியந்தான் விரைந்து கெடும். ச.

இ - ன். ஆங்கு அமைந்து ஒழுகான் - அயல்வேந்தரோடு பொருந்தியொழுகுவதஞ் செய்யாது—அளவு அறியான் - தன் வலியளவறிவதஞ்செய்யாது—தன்னை வியந்தான் - தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்தவரசன்—விரைந்து கெடும் - விரையக்கெடும். எ - று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தானென்றார். விரையவென்பது திரிந்து நின்றது. நட்பாயொழுகுதல், வலியறிந்து பகைத்தலென்னுமிரண்டனாள் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான் மெலியனாய்வைத்து அவரோடு பகைகொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலையின்மையின், விரைந்து கெடுமென்றார். இவைபிரண்டுபாட்டானுத் தன்வலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ச)

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்

சால மிகுத்துப் பெயின். ரு.

இ - ன். பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும் - பீலியேற்றிய சகடமும் அச்சமுறியும்,—அப்பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின் - அப்பீலையை அது பொறுக்குமளவின்றி மிகுத்தேற்றின். எ - று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பேயன்றிப் பீலியது நொய்மைச்சிறப்புத் தோன்ற நின்றது. இறுமென்னுஞ்சினைவினை முதன்மேனின்றது. எளியரென்று பலரோடு பகைகொள்வான் தான்வலியனேயாயினும் அவர் தொக்கவழி வலியழியுமென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம்; இதனை நவலாநவற்செயென்பாரும் ஒட்டென்பாருமுளர். ஒருவன் தொகுவார்பலரோடு பகைகொள்ளற்கவென்றமையின், இதனால் மாற்றான் வலியும் அவனதுணைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (ரு)

சஎக. துணிக்கொம்ப ரேறினா ஈஃதிறந் தூக்கி

துயிர்க்கெறுதி யாகி கிடும். கூ.

இ - ன். கொம்பர் றுனி ஏறினர் அஃது இறந்து ஊக்கின் - ஒருமர்க்கோட்டி னது றுனிக்கண்ணேயேறிநின்றார் தம்மூக்கத்தால்அவ்வளவினைக் கடந்து மேலுமேற லுக்குவராயின்,—உயிர்க்கு இறுதியாகி விடும் - அவ்லுக்கம் அவருயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும். எ - று.

றுனிக்கொம்பரென்பது கடைக்கணென்பதுபோலப் பின்முன்னுதத்தொக்க ஆறும்வெற்றமைத்தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கேதுவாவதனை இறுதி யென்றார். பகைமேற்செல்வான்றொடங்கித் தன்னுற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று நின்றார் பின் அவ்வளவிலில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ் செல்லுமாயின், அவ்வெழுச்சி வினைமுடிவிற்கேதுவாகாது அவனுயிர்முடி விற்கேதுவாமென்னும் பொருடோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்துநிற்பவேண்டு மென்றமையின், இதனால் வினைவலியறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது. (க)

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி. எ.

இ - ன். ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக - ஈயுநெறியானே தமக்குள்ள பொருளி னெல்லையையறிந்து அதற்கேற்பலீக;—அது பொருள்போற்றி வழங்கும் நெறி - அங் கனம் ஈதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம். எ - று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் “வகுத்தலும் வல்லதாகு” என்புழி உரைத் தாம். எல்லைக்கேற்பலீதலாவது ஒன்றானவெல்லையை நான்குகூறுக்கி, அவற்றுள் இரண்டினைத் தன்செல்வாக்கி, ஒன்றினை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, நின்றவொன்றினையீதல்: பிறறும் “வருவாயுட்கால்வழங்கி வாழ்தல்” என்பாரார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு ஈட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு ஈட்புண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செல்வு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா நகலாக் கடை. அ.

இ - ன். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை - அரசர்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனான்கேடில்லையாம்,—போகு ஆறு அக லாக்கடை - போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பொருகாதாயின். எ - று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்த பண்பின்றொழில்கள்பொருண் மேனின் றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங்கூட்டி புரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செல்வுந் தம்முளொப்பினுங் கேடில்லையென்பதாம். (அ)

சஎக. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்த்கை யுளபோல
வில்லாக்கித் தோன்றாக் கெடும். கூ.

* உஅகி-ம் குறஞ்சையிற் காண்க *

† வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச்—செய்தவை நாடாச் சிறப்புநடைமை - வெய்தப்—பலநாடி கல்லவை கற்றகிம் மூன்று—நலமாட்டி நல்லவர்கோள்—நிரிகெடும், உக.

இ - ள் அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை - தனக்குள்ளு பொருவினெல்லையுயிரிந்து அதந்தோடப் வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபொல இல்லாதத் தோன்றுகெடும் - உள்ளு பொலத் தோன்றி டெயும்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ - று.

அவ்வெல்லையேற்ப வாழ்தலாவது அதனீற் சுருக்கக் கூடாதாயின் ஒப்பவாயினும் ஈத்துத் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உளபொலத் தோன்றியென்றார், முதலித்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (௧)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வெப்புர வான்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். ௧0.

இ - ள். உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை - தனக்குள்ளவளவு தூக்காமைக்கேதுவாய ஒப்புரவான்மையால்—வளவரை வல்லைக் கெடும் - ஒருவன் செல்வத்தினெல்ல விரையக்கெடும். எ - று.

ஒப்புரவையினும் மிகலாகா தென்றமையான், இதுவுமது. இவைவான்குபாட்டானும் மூவகையாற்றலுட் பெருமையின் பகுதியாய பொருள்வலியறிதல் சிறப்பு கோக்கி வகுத்துக் கூறப்பட்டது. (௧0)

சக ம் அதி.—காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான் மிகுதியுடையனும் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன் அச்செவலித்தேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅ௧. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லுங்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. ௧

இ - ள். கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும் - தன்னின் வலிதாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாநிற்கும்,—இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் - அதுபோல, பகைவரதிகலை வெல்லக் கருதுமாசந்ரு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது. எ - று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற் பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனித் காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியுந் தம்முனொத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலிய உடைத்தாய்த் தானே வருந்தாது செல்லுமியல் பினதாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

சஅ௨. பருவத்தோ டொட்ட பொழுத றிருவினைத்
தீராமை பார்க்குங் கயிறு. ௨,

இ - ள். பருவத்தோடு ஒட்ட ஒருகல் - அரசன் காலத்தோடு பொருந்த வினை செய்தொழுதல்—திருவினைத் தீராமை ஆர்க்கும் கயிறு - ஒருவர்கண்ணும் நில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்கணீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறும். எ - று.

காலத்தோடு பொருந்துதல் காலத்தப்பாமற் செய்தல். தீராமையென்றதனால், தீர்தன்மையுடையதென்பது பெற்றும். வினை வாய்த்து வருதலான், அதனினொருஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நிற்காதென்பதாம். (௨)

சஅக. அருவினை வெண்ப ஊவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின். கூ.

இ - ன். அருவினை என்ப ஊவோ - அரசரார் செய்தத்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன ஊவோ, —கருவியான் காலம் அறிந்து செயின் - அவற்றை முடித் தற்காகுகருவினுடனே செய்தற்காக்காலம் அறிந்து செய்வராயின். எ - று.

கருவினாவன மூலகையாற்றலும் நால்வகையுபாய்க்கருமாம். அவை உளவாய வழியுங் காலம் வேண்டுமென்பதறிவித்தற்கு, கருவியானென்றார். எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (கூ)

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடும் காலம்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

இ - ன். ஞாலங் கருதினுங் கைகூடும் - ஒருவன் ஞாலமுழுதும் தானே யானக் கருதினுனாயினும் அஃது அவன்கையகத்ததாம்,—காலம் கருதிஇடத்தான் செயின் - அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருத்தச் செய்வனா யின். எ - று.

இடத்தானென்பதற்கு மேற்கருவியானென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூ டாதனவும் கைகூடுமென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் காலமறிதற்பயன் கூறப் பட்டது. (ச)

சஅரு. காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர். ரூ.

இ - ன். கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர் - தப்பாது ஞாலமெல்லாம் கொள்ளக் கருதுமரசர்—காலம் கருதி இருப்பர் - தம்வலி மிகுமாயினும் அது கருதாது அதற் கேற்ற காலத்தையே கருதி அது வருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார். எ - று.

தப்பாமை கருதியவழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங்கருதி யென்றதனாற் பெற்றும். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப் பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமுமுறு வதாகலின், இருப்பபென்றார். இருத்தலாவது ஈட்டாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக்குணங்களுள் மேற்செலவிற்கு மாறுவது. இதனாற் காலம் வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது. (ரூ)

சஅக. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. கூ.

இ - ன். ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் - வலிமிகுதியுடையவரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு—பொரு தகர் தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து - பொருகின்ற தகர் தன் பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டிப் பின்னே கால் வாங்குத் தன்மைத்து. எ - று.

உவமைக்கட்டாக்கற் கென்றதனாற், பொருளினும் வென்றியெய்தற்பொருட் டென்பது கொள்க. இதனாற் அவ்விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (கூ)

சஅன. பொன்னென கூங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்ளோடுப்ப ரொக்சி யவர்.

இ - ன். ஒன்னியவர் - அறிவுடையவரசர்—ஆங்கே பொன்னெனப் புறம்பேரார் - பகைவர் மிகைசெய்த பொழுதே அவரறியப்புறத்து வெருளார்,—காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பார் - தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத்தினையறிந்து அது வருந்துணையும் உன்னே வெருள்வர். எ - று.

பொன்னெனவென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்ப்பொருள்க் காரணத்தைக் காரியமாகவுபசரித்தார். அறிய வெருண்டுழித் தம்மைக் காப்பராகலிற் புறம்பேரா ரென்றும், வெருளியொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாமலடக்குதல் கூடாமையின் உள்வேர்ப்பொன்றுங் கூறினார். (எ)

சஅஅ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்காந் தலை. அ.

இ - ன். செறுநரைக் காணின் சுமக்க - தாம் வெல்லக் கருதிய வரசர் பகை வருக்கு இறுதிக்காலமவருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற்புணிக்—இறுவரைகாணின் தலை கிழக்காம்-பணியவே அக்காலம் வந்திறும்வழி அவர் தகைவின்றி யிறுவர். எ-று.

பகைமையொழியும் வகை மிகவுந் தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்குனர் தாழுவே அவர் தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற் றப்பாமற்கெவெரென்பார் அவர்தலை மோமென்றுங் கூறினார். தலைமேற்கொண்டதொருபொருளைத் தள்ளுங்கால்அது தன் னிலமோக விழாமாகலின், அவ்வியல்பு பெறப்பட்டது. இவையிரண்பொட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாமலிருக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

சஅக. எய்தற் கரிய இயைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல். க.

இ - ன். எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் - பகையை வெல்லக் கருதுவரசர் தம் மாலெய்துதற்கரிய காலம் வந்துகூடியக்கால்,—அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல்-அது கழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மார் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க. எ - று.

ஆற்றன்முதலியவற்றார் செய்துகொள்ளப்படாமையின் எய்தற்கரியதென்றும், அது தானேவந்தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்காலென்றும், இயைந்தவழிப் பின் னில்லாதோடுதலின் அந்நிலையேயென்றும், அது பெறுவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்கரியவென்றுங் கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

சக0. கொக்கொக்க கூடும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து. க0.

இ - ன். கூடும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க - வினைமேற் செல்லாதிருக்கும் காலத்துக் கொக்கிருக்குமாறுபோல இருக்க,—மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன்குத்து ஒக்க - மற்றைச் செல்லுங் காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற் செய்துமுடிக்க. எ - று.

மீன்கோடந்நிருக்கும்வழி அது வந்தெய்துந்துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற் பொருட்டு உயிரில்லதுபோன்றிருக்குமாகலானும், எய்தியவழிப் பின் றப்புலதற்கு முன்பே விரைந்து குத்துமாகலானும், இருப்பித்குஞ் செயலிற்குங் கொக்கு உவமை

நீ 0 ம் அதி.—இடனறிதல்.

கசநீ

யாயிற்று. கொக்கொக்கவென்றாயினும் அது கூம்புமாறுபோலக் கூம்புகவென்றும், குத்தொக்க வென்றாயினும் அது குத்தமாறுபோலக் குத்தகவென்று முரைக்கப் படும், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமைமுகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங் கூறியவாறாயிற்று. (க0)

நீ 0 ம் அதி.—இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங் காலமுமறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான் வெல்லுதற் கேற்ற நிலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மென்னற்க முற்று

மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

க.

இ - ன். முற்றும் இடம் கண்டபின்னல்லது - பகைவரை முற்றுதற்காவதோ ரிடம் பெற்றபின்னல்லது—எவ்வினையும் தொடங்கற்க - அவர்மாட்டு யாதொரு வினையையுந் தொடங்காதொழிக, —என்னற்க - அவரைச் சிறியசென்றிகழாநொழிக. எ - று.

முற்றுதல் விளைத்தல். அதற்காயிடமாவது வாயில்களானும் துழைகளானும் அவர் புகலொடு போகக்கொழியுமவகை அரணினைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தம்முணவிலாத பலபடையிருப்பிறகும் மதிலும் அகமுதலிய வரணசெய்யப்பட்ட அரசிருப்பிறகு மேற்ற நிலக்கடககையும் நீருமுடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ்செய்கவென்பதாம். (க)

சகஉ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா

மாக்கம் பலவுந் தரும்.

உ.

இ - ன். முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் - மாறுபாட்டோடு கூடிய வலியினையுடையார்க்கும்—அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம் பலவுந் தரும் - அரண்சேர்ந்தா ளின்றவாக்கம் பலபயன்களையுங்கொடுக்கும். எ - று.

மாறுபாடாவது ஞர்லம் பொதுவெனப் பொறுவரசர் மனத்தின்கணிகழ்வதாக லானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற்சென்றவரசர் மேற்றாயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அரண்சேராதாமாக்கமுமுண்மையின், சுண்டாக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது அதற்கேதுவாய் முற்றினை. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன பகைவராற்றமக்கு நலிவின்மையும், தாம் நிலபெற்று நின்றது அவரை நலிதலும் முதலாயின. (உ)

சகந. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப னிடனறிந்து

போற்றார்கட் போற்றிச் செயின். ந.

இ - ன். ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப - வலியரல்லாதாரும் வலியராய் வெல்வர், —இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண் செயின் - அதற்கேற்றவிடத்தினையறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர்மாட்டு வினை செய்வராயின். எ - று.

வினையென்பது உம் தம்மையென்பது உம் அவாய்நிலையான் வந்தன. காத்தல் பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணானும் படையானும் காத்தல். இவ்வாற்றான்வினை செய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெல்வதென்பதாம். (உ)

சகச. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து

துன்னியார் துன்னிச் செயின். ச.

இ - ன். இடன் அறிந்து துன்னியார் - தாம் வினைசெய்தற் கேற்றவிடத்தினை யறிந்து சென்ற வரசர்—துன்னிச் செயின் - அரணைப் பொருந்தி நின்று அதனைச் செய்வராயின்,—எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் - அவரை வெல்வதாகவெண்ணி யிருந்த பகைவர் அவ்வெண்ணத்தினை யிழப்பர். எ - று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப்பட்ட தம் வெற்றியை. அதனையிழப்பரென்றார், அவர் வினை செய்யாமற் தம்மைக்காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. இவை நான்குபாட்டானும் பகை வரசனின் புறத்திருப்பார் அதற்காயிடமறிதல் கூறப்பட்டது. (ச)

சகரு. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி

னீங்கி னாதனைப் பிற. இ.

இ - ன். முதலை நெடும்புனலுள் (பிற) வெல்லும் - முதலை ஆழமுடைய நீரின் களையிற் பிறவற்றையெல்லார் தான் வெல்லாநிற்கும்,—புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற அடும் - அம்புனலினீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும். எ - று.

எனவே, எல்லாநூற் தந்திலத்து வலியரென்பது கூறப்பட்டது. பிறவென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலைப்படா நீரின் கடற் பிறவெல்லாம் நிறைவாற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கெளியவாம் அவையியங்குதற்குரிய நிலத்தின்கண் அம்மீதியங்கலாற்றாமையின் அஃதவற்றிற்கெல்லா மெளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அர டர் பகைவர் நிறலாற்றவிடனறிந்து செல்வராயின் அவர் தமக்கெளியராவரன்றித் தாநிற்கலாற்றவிடத்துச்செல்வராயின் அவர்க்கெளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னுமலங்காரம். அவரை அவர் நிறலாற்ற விடத்துச் சென்று வெல்க வென்பதாம். (ரு)

சகசு. கடலோடா கால்வ நெடுந்தேர் கடலோடு

நாவாயு மோடா நிலத்து. சு.

இ - ன். கால் வல் நெடுந்தேர் கடல் ஓடா - நிலத்தின்களேடுங் கால் வலிய நொடிய தேர்கள் கடலின்களேடமாட்டா,—கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா - இனி அக்கடலின்களேடுங் நாவாய்கடாமும் நிலத்தின்களேடமாட்டா. எ - று.

கடலோடாவென்ற மறுதலையடையான் நிலத்தோடு மென்பது வருவிக்கப் பட்டது. கால்வநெடுந்தேரென்பது ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையுமுடையவாகி னு மென்பதுபட கின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களை யறிந்து அவற்றிற்கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்கவென்பது தோன்றநின்றமையின், இதுவும் மேலையலங் காரமாயிற்று. (சு)

சகசு. அஞ்சாமை யல்லாற் துணைவேண்டா வெஞ்சாமை

பெண்ணி யிடத்தாற் செயின். எ.

இ - ன். எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் - பகையிடத்து வினைசெய்யுந் திறங்களெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத்தொடுபொருந்தச் செய்வராயின்,—அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா - அச்செயற்குத் தந்தின்மைவல் லது பிறிதொரு துணை வேண்டுவதில்லை. எ - று.

திண்ணியராய் சின்று செய்து முடித்தவே வேண்டவதல்வது துணைவேண்டா வென்றார், அவ்வினை தவறுதற்கேதுவின்மையின். இவை மூன்றுபாட்டானும் வினை செய்தற்காமிடனறிதல் கூறப்பட்டது. (எ)

சகஅ. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா

ணக்க மழிந்து விடும்.

அ.

இ - ன். உறுபடையான் - பெரும்படையுடையவரசன்—சிறு படையான் செல் இடம் சேரின் - ஏனைச்சிறுபடையுடையான யழித்தல் கருதி அவன் புகழ்ச் சென்று சாருமாயின்,—ஊக்கம் அழிந்துவிடும் - அவனாற் றன்பெருமை யழியும். எ - று.

செல்லிடம் அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடுமென்பது எழுந்திருக்கு மென்றற்போல ஒருசொல், ஊக்கத்தினையழிவு உடையான்மேலேற்றப்பட்டது. தன் படைப்பெருமை நோக்கி இடனோக்காதுசெல்வனாயின்,அஃது அப்படைக் கொருங்கு சென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பயிற்சியின்மையானாக அப்பெருமையாற் பய னின்றித் தானழிந்துவிடுமென்பதாம். (அ)

சகக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த

ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. கூ.

இ - ன். சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும் - அரணழித்தற்கருமையும் பெரு மையாகிய வாற்றலுமுடையரல்லராயினும்,—மாந்தர் உறை நிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது - வினைக்குரிய மாந்தரை அவருறைகின்ற நிலத்தின்கட்சென்று தாக்குத லரிது. எ - று.

நிலத்தோடென்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஆண்மையுடையாரைச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கட் சென்று தாக்கின் அவர் அதுவிட்டுப்போதற் றுணியினரன்றிச் சாதற்றுணியினராவர்; ஆகவே, அவர்க்குப் பெரும்படையுடையுமென்பதாம். (க)

நூ0. காலும் களரி னரியமென் கண்ணஞ்சா

வேலான் முகத்த களிறு.

க0.

இ - ன். கண் அஞ்சா வேலான் முகத்த களிறு - பாகர்க்கடஞ்சாவுமாய் வேலாட் களைக் கோத்த கோட்டவுமாய் களிறுகளை—கால் ஆழ்களரின் நரி அடும் - அவை காலாமுயியல்பிற்றாய் சேற்றுநிலத்துப்பட்டுமி நரி கொல்லும். எ - று.

முகம் ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமைபுமுடையாரும் தமக்கேலாநிலத்துச் செல்லின் அவற்றாற் பயனின்றி மிகவுமெளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நின்ற மையின், இதுவும் அவ்வவக்காரம். வேலாழ் முகத்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர்; வேத்படை குனித்த முகத்தவாயின் அதுவும் நரியதெற்கேதுவாய் முடிதலின், அது பாடமன்மையறிக. இவை மூன்று பாட்டானும் பகைவரைச் சார்தலாகாவிடனும் சார்த்துழிப் படுமிழுக்குங் கூறப்பட்டன. (க0)

நிக ம் அ.தி.—தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைச்சர் முதலாயினாரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென்பவந் துறையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமென்னும் அளவைகளானாராய்ந்து தெளி தல், வலிமுதன் மூன்றுமறித்து பகைமேதெல்லாநுக்குத்தானே வினையற்றுச் செய்

கச்சுடி நிகழ்வு அறிவு.—தெரிந்துகொள்ளுதல்.

தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டதெனின், அவற்றின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நூலக. அறம்பொருள் என்ப முயிரச்ச நான்கின்
பிறந்தெரிந்து தேறப் படும். க.

இ - ன். அறம் பொருள் இன்பம் உயிரச்சம் - அரசனாற்றெளியப்படுவானொருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டானவரும் அச்சமுமென்னும்—நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும் - உபகத * நான்கின்றிறத்தான் மனவியல் பாராயந்தால் பின்பு தெளியப்படும். எ - று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவரால் இவ்வரசன் அறவோனன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனுமுரிமையு முடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம் இதுதான் யாவர்க்குமியைந்தது நின்கருத்தென்னை யெனச் சூளுறவோடி சொல்லுவித்தல். பொருளுபதையாவது சேனைத்தலவனையும் அவ்விழுவையநதாரையும் விட்டு, அவரான் இவ்வரசன் இவறன் மாலையனாகலின் இவனைப் போக்கிக் கொட்டியுமுரிமையு முடையானொருவனைவைத்தற்கெண்ணினம்இது தான் யாவர்க்கு மியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடிசொல்லுவித்தல். இன்பவுபதையாவது தொன்றுதொட்டி உரிமையோடு பயின்றொரு தவமுது மகனாவிட்டு, அவளால் உரிமையுள் இன்னாள் நின்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டி விக்கீவண்டுமென்று என்னை விடுத்தான் அவளாக் கூடுமையாயின் நின்கருப் பேரின்ப மேயன்றிப் பெரும்பொருளும் கைகூடுமெனச் சூளுறவோடி சொல்லுவித்தல். அச்சவுபதையாவது ஒருநிமித்தத்தின்மேலுண்டு ஓரமைச்சனாள் ஏனையோரை அவனில்லின் கண்ணைப்பித்து, இவர் அறைபோவானெண்ணறகுக் குழியினொருவன் தான் காவல் செய்து, ஒருவனால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் குழுகின் மையின் அதனை நாம் முற்படச்செய்து நமக்கினியவரசனொருவனை வைத்தல் நன்மை யாவார்க்கு மியைந்தது நின்கருத்தென்னையெனச் சூளுறவோடி சொல்லுவித்தல். இந்நான்கினுள் திரிபில் ஞாயவழி எதிர்காலத்துள் திரிபில்வெனக் கருத்தளவையாற் றெளியப்படுமென்பதாம். இவ்வடதுற்பொருண்மைநீயுபுட்கொண்டு இவ்வோதியதறியாது பிறரெல்லாம் இந்நனை உயிரெச்சமெனப் பாடந்திரித்துத் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறேயுரைத்தார்.

நூலக. குடிப்பிறந்து குற்றத்தினை நீக்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டிட தெளிவு. உ.

இ - ன். குடிப் பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து—குற்றத்தின் நீக்கி - குற்றங் களினின்று நீங்கி—வடுப் பரியும் நாணு உடையான் கட்டிட தெளிவு - நமக்கு வடு வருவகொலென் றஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன் கண்ணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குற்றங்களாவன மேலரசனுக்குச் சொல்லியவகையாரும், மடி மறப்பு, பிழைப் பென்றவைமுதலாயவாமாம். நாணு இழிதொழில்களின் மனருவெல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகமவனவையாற்றெரிவன. இந்நான்குமுடையவனையே தெளிவுவென்பதாம். (உ)

நூலக. அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
விண்மை யரிதே வெளிறு. க.

* உபகத—சோதனை.

† உரிமை - அரசன்மனையவர்.

‡ இவ்வுபகத நான்கும் சாண்கிபயது அர்த்தசாந்திரம் முதற்குறி ௧௦-ம் அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன.

§ ௧௩௬-௧௩௭-ம் குறள்களிற்கானவை.

இ - ன். அரிய கற்று ஆக அற்றார் கண்ணும் - கற்றற்கரிய துல்கணைக் கற்றுமேற் சொல்லிய குற்றங்களற்றார்மாட்டும்—தெரியுங்கால் வெளிது இன்மை அரிது - நன்னிதாகவாராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது. எ - று.

வெண்மை அரியாமை; அஃது இவர்மாட்டுளதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழியாகலின், தெரியுங்காலென்றார். காட்சியுளவையாற்றெரிந்தால் அதுவுமில்லாதாரே தெளியப்படுவரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவைகளான் இக்குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிகவென்பது இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (உ)

டு௦௪. குணநாடிக்குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச.

இ - ன். குணம் நாடி - குணங்குற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகத்தின்மையின் ஒருவன் குணங்களை யாராய்ந்து, —குற்றமும் நாடி - ஏனைக்குற்றங்களையும் அராய்ந்து, —அவற்றுள் மிகை நாடி - பின் அவ்விருபகுதியுள்ள மிக்கவற்றையாராய்ந்து, —மிக்க கொளல் - அவனை அம்மிக்கவற்றையேயறிதல். எ - று.

மிகையுடையவற்றை மிகையென்றார். அவையாவன தலைமையானாக பன்மையானாக உயர்ந்தன. அவற்றானறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வினைக்குரியனென்றும், குற்றமிக்கதாயின் அல்லனென்றும்றிதல். குணமேயுடையார் உலகத்தரியாகலின், இவ்வகை யாவரையுந் தெளிகவென்பது இதனால் கூறப்பட்டது. (ச)

டு௦௫. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். டு.

இ - ன். பெருமைக்கும் ஏனைச்சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல் - பிறப்புக் குணம் அறிவென்பவற்றான் மக்களெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச்சிறுமைக்கும் உரைகல்லாவது—தத்தம் கருமமே - தாஃதாஞ்செய்யுங்கருமமே, பிறிதில்லை. எ - று.

இஃதேகதேசவுருவகம். மக்களது பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாமலறியவற்று வர்க்குப் பிற கருவிகளுமுளவாயினும், முடிந்தகருவி செய்வென்பது தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். இதனால் குணங்குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது. (இ)

டு௦௬. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணர் பழி. கூ.

இ - ன். அற்றாரைத் தேறுதல் ஓம்புக - சுற்றமில்லாரைத் தெளிதலையொழிகு;—அவர் மற்றப்பற்று இவர் - அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர், —பழிநாணர் - ஆகலாற்பழிக்கஞ்சார். எ - று.

பற்றிலரென்பதனால் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பனவொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்குமேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்றமில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படாரென்பதாம். (க)

டு௦௭. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை எல்லாந் தரும். எ.

இ - ன். காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல் - அன்புடைமை பற்றுக் கோடாகத் தமக்கறியவேண்டுவன அறியாதாரைத் தெளிதல்—பேதைமை எல்லாம் தரும் - அரசனுக்கு எல்லாவறியாமையையும் கொடுக்கும். எ - று.

தன்னோடு அவரிடமின்றி அன்புபற்றி அரசன் அறிவினார்மேல் வினையை வைப்பின், அஃது அவரறிவின்மையாற் றெனும்; செட்டால் அவர்களுடையென்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறிபாமை பல்வுமுனவாமென்பதாம். (௭)

நுஅ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடுமென்ப தரும். அ.

இ - ன். பிறனைத் தேரான் தெளிந்தான் - தன்னோடியுடையனல்லாதானைப் பிறப்புமுதலியவற்றினும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு—வழிமுறை தீரா இடுமென்ப தரும் - அத்தெளிவு தன் வழிமுறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும். எ - று.

இஃயு தன் குடியொடு தொடர்ந்தமரபு இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெற்றும், தெளிதல் அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல், அவ்வினை கெடுதலால்தன் குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர்க்கைப்பட்டுக் கீழாய் விடுவரென்பதாம். என்னுந்ருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. (அ)

நுஊ. தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்த்தபிற்
தேறுக தேறும் பொருள். கூ.

இ - ன். யாரையும் தேராது தேறற்க - யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக;—தேர்த்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக - ஆராய்ந்தபின் தெளியும்பொருட்களை ஐயுறதொழிக. எ - று.

தேறற்கவென்ற பொதுமையான் ஒருவினைக்கண்ணுந் தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத் தேறுகவென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின் மேனின்றது. தேறும்பொருளுென்றது அவரவரற்றற்கேற்ற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயர். (க)

நுக௦. தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடுமென்ப தரும். க௦.

இ - ன். தேரான் தெளிவும் - அரசன் ஒருவினையாராயாது தெளிதலும்—தெளிந் தான்கண் ஐயுறவும் - ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்பதனும் இவ்வினையும்— தீரா இடுமென்ப தரும் - அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக்கொடுக்கும். எ - று.

வினைவைத்தபின் ஒருதவறு காணுதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவனறிந்து இனி இது நில்லாதென்னுங்கருத்தான் அவ்வினையை நெகிழ்த்துவிடும், அதுவேயன் றிப்பகைவரால் எளிதிற்பிரிக்கவும்படும், ஆகலாற் தெளிந்தான்கண் ஐயுறவுமாகா தாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லு கூறியவாறு. இவ்வையத்துபட்டானும், தெளியப்படா தார் இவரென்பதும், அவரைத் தெளிந்தாற்படுமுகூடும், தெளிவிற்கெல்லையும் கூறப்பட்டன. (க௦)

நுட ம் அதி.—தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அத்தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளைப்பற்றி அவற்றின்கண்ணையாளுந்திதும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

நுகக. நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த
தன்மைபர னுளப் படும். க.

இ - ன். நன்மையும் தீமையும் நாடி - அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன் கண்வைத்தால், அதன்கணுவனவும் ஆகாதனவுமாய் செயல்களையாராய்ந்தறித்து— நலம் புரிந்த தன்மையான் - அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும் - பின் அவனாற் சிறந்த வினைகளிலேயாளப்படும். எ - று.

தன்னைபுரிமையறிதற்பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நடுவாயதோர் வினையை அரசன் தன்கண்வைத்தவழி அதன்கண் ஆஞ்செயல்களையேசெய்தவன்பின்னும்அவ்வியல்பினைதல்பற்றி அகமாய வினைக்கண்ணேயாளப்படுவனென்பதாயிற்று.புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமையறிதற்பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றும்.(க)

நுகஉ. வாரி பெருக்கி வளம்படுத்தித் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை. உ.

இ - ன். வாரி பெருக்கி - பொருள்வருவாயில்களை விரியச்செய்து—வளம்படுத்தி - அப்பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து—உற்றவை ஆராய்வான் - அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங்கட்கு முற்ற இடையுறுகளை நாடோறுமாராய்ந்து நீக்கவல்லவன்—வினை செய்க - அரசனுக்கு வினைசெய்க. எ - று.

வாயில்களாவன மேல் இறைமாட்சியுள் “இயற்றலும்” என்புழி புரைத்தனவும் உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன ஆண்டுப் பொருளமின்பழமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையுறுகளாவன அரசன் வினை செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வரென்றிவரான் வரு நலிவுகள். (உ)

நுகங. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. ங.

இ - ன். அன்பு - அரசன்மாட்டன்பும்—அறிவு - அவனுக்காவனவறியுமறிவும்—தேற்றம் - அவைசெய்தற்கட் கலங்காமையும்—அவாவின்மை - அவற்றாற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேலவாவின்மையுமாகிய—இந்நான்கும் நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு - இந்நான்கு குணங்களையும் நிலபெறவுடையான் மேலதே வினையை விட்டிருக்குந் தெளிவு. எ - று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாதுமாராயவேண்டுமெனில்லையென்று அரசன்நெளிதற்கேதுவாகலின், அவனை அதன் பிறப்பிடனாக்கிக்கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆட்குரியானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (ங)

நுகச. எனைவகையாற் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். ச.

இ - ன். எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் - எல்லாவகையானுமாராய்ந்து தெளிந்த வினை வைத்தபின்னும்—வினைவகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர் - அவ் வினையினியல்பானே வேறுபடுமாந்தர் உலகத்துப் பலர். எ - று.

கரு. ௨ ௩ ம் அதி. — தெரிந்துவினியூடல்.

கட்டியங்காரன் போல அரசலின்பத்தினை வெல்கி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென்றொழிந்து தம்மியல்பினிற் பாராபரியாகவின், வேறுகுமார்தர் பல ரென்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக்குணங்களுமுடையாய்வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை இடையாதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்பதாம். இதனால் ஒருவன்கயாலொழிக்கப்படுவார் இவ்வொன்பது கூறப்பட்டது. (ச)

ருகரு. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ௩.

இ - ன். அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால்-செய்யமுடியாதவையறிந்து செயலானும் இடையுறுகளானும் வருத்தன்பங்களைப்பொறுத்து முடிவுசெய்யவல்லா வினையல்லது—வினைதான் சிறந்தான் என்று எவற்பாற்றன்று - வினைதான் இவன் மம மாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவுமியல்புடைத்தன்று. எ - று.

செய்கிற்பாற்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்பான் முடியாதென இதனால் வினையினதியல்பு கூறப்பட்டது. (சு)

ருகரு. செய்வானை நாடி வினைநாடிச் காலத்தோடெய்த வுணர்ந்து செயல். கூ.

இ - ன். செய்வானை நாடி - முதல்கண்ணே செய்வான திலக்கணத்தை யாய்ந்து,—வினை நாடி - பின் செய்யப்படும் வினையினதியல்பை யாராய்ந்து;—காலதோடு எய்த உணர்ந்து செயல் - பின் அவனையும் அதனையும் காலத்தோடுபடுத்திப் பொருத்தவறிந்து அவனை அதன்கண் ஆடலிச்செய்க. எ - று.

செய்வானதிலக்கணமும் வினையினதியல்பும் மேலே கூறப்பட்டன. காலத்தோடெய்தவுணர்ந்தலாவது இக்காலத்து இவ்விலக்கணமுடையான் செய்யின் இவ்விய பிற்றையானை முடியுமென்று கூட்டியுணர்தல். (க)

ருகரு. இதனை வினை விவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்ததனை யவன்கண் விடல். எ.

இ - ன். இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து - இவ்வினையை கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறப்படுத்தாராய்ந்து,—அதனை அவன் விடல் - மூன்றுத் தம்முளியைந்தவழி அவ்வினையை அவன்கண்ணே விடுக. எ

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும் வினைத் தம்முளியைத்தலாவது ஒருவரென்றோடு ஏனையவிரண்டற்கும் பொருத்தமுண்டாதல் அவ்வினையுரியுஞ் சூத்தல்.

ருகரு. வினைக்குரியமை நாடிய பின்றை யவனை யதற்குரிய னைச் செயல் அ.

இ - ன். வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை-ஒருவனை அரசன் தன்வினையொருவனாகவாராய்ந்து துணைதால்,—அவனை அதற்கு உரியனாகச்செயல் பின்ன அதற்குரியனொழுது உயர்த்தெய்க. எ - று.

கட்டியங்காரன் சிவகந்தாமணிபிற கூறப்படும் அரசத்தொழுவும் அச்சு - மந்திரி.

உயர்ச்செய்தல்லவது அதனைத் தானே செய்துமுடிக்குமாற்றலுடையனாகுதல். அத் செய்யாக்காலுங் கெடுமென்பது கருத்து. (அ)

ருகக. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே ருத
நினைப்பானே நீங்குந் திரு.

இ - ன். வினைக்கண் வினை உடையான்கேண்மை-எப்பொழுதுந் தன்வினையின் கண்ணே முயற்சியுடையான் அவ்வுரிமையாற்றனக்குக் கேளாயொழுதுகின்ற தன் மையை—வேருத நினைப்பானைத் திரு நீங்கும் - அது பொறுதாற்சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனைவிட்டு நீங்கும். எ - று.

கேளாயொழுதுகின்ற தன்மையாவது தான் பிறனாய் நில்லாது கேளாச்செய்ய முரிமையெல்லாஞ் செய்தொழுதுதல். அவனை அவமதிப்பாகக்கொண்டு செறக்கருது மாயிற் பின்னொருவருமுட்பட்டி முயல்வாரில்லையாம், ஆகவே, தன்செல்வங்கெடு மென்பது கருத்து. இந்நான்குபாட்டானும் ஆடற்குரியானையாளுந்திறங் கூறப் பட்டது. (க)

ருஉ௦. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. க௦.

இ - ன். வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது - வினைசெய்வான் கோடாதொழிய் உலகங் கோடாது;—மன்னன் நாடோறும் நாடுக - ஆதலான் அரசன் அவன்செயிலு நாடோறு மாராய்க. எ - று.

அஃதொன்றையுமாராயவே அதன்வழித்தாய உலகமெல்லா மாராய்ந்தானும் அதனால் அவனுரிமை அழியாமற் தன்னுள்ளே யாராய்ந்து போதுகவென்பதாம். இதனால் ஆண்டவழிசெய்வது கூறப்பட்டது. (க௦)

நாடும் அதி:—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது அரசன் தன்கிளைஞரைத் தன்னினிங்காமல் அனைத்தல். வினை செய்வார்க்குக் கூறி ஏனைச்சுற்றங்கூறுகின்றாராகலின் இது தெரிந்து வினையாடலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஉக. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைப் பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. க.

இ - ன். பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல் - ஒருவன் செல்வத் தொலைந்து வறியனாய்வழியும், வடாதுதம்மோடி அவனிடைய் பழைமையை எடுத்துக் கொண்டாடு மியல்புகள்—சுற்றத்தார்கண்ணே உள - சுற்றத்தார்மாரட்டே உளவா வன். எ - று.

சிறப்புமமை வறியனாய்வழிப் பாராட்டப்படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றறுக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்ற பொழுதே தாமும் அவ்வினையி பற்றறுவராகலின், ஏகாரத் தேதறத்தின்னை வந்தது, இந்நாற் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

ருஉஉ. கிருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறு
வாக்கம் பலவுந் தரும். உ.

இ - ன். விருப்பு அருச் சுற்றம் இயையின் - அன்பருத சுற்றம் ஒருவற்செய்த மாயின்,—அருப்பு அரு ஆக்கம் பலவும் தரும் - அஃது அவற்குக் கிளைத்தவருத செல்வங்கள் பலவற்றையும் கொடுக்கும். எ - று.

உட்பகையினிக்குதற்கு விருப்பருச்சுற்றமென்றும், தானே வளர்க்குமொருதலையாய செல்வத்தினிக்குதற்கு அருப்பருவாக்கமென்றும், விசேடித்தார். தொடை நோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்கமென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்களாநினைபுநோக்கி, பலர்கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

இட௩. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. கூ.

இ - ன். அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை—அச்சுற்றத்தோடுநெஞ்சுகலத்தலில் லாதவன் வாழ்க்கை—குள வளாக் கோடி இன்றி நீர் நிறைந்தற்று - குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ - று.

சுற்றத்தோடென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதனவமுசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளாவென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கையென்றதாஉம் அதற்கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்துநிகழ்பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மேனின்றது. சுற்றமில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவாரின் மையிற் புறத்துப் போமென்பதாம். (க)

இட௪. சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுக்கல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தார் பெற்ற பயன். ச.

இ - ன். செல்வம் பெற்றத்தான் பெற்ற பயன் - செல்வம் பெற்றவதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது—சுற்றத்தான் தான் சுற்றப்பட ஒழுக்கல் - தன்சுற்றத்தால் தான் குழப்பமெவகை அதனைத் தழீஇ யொழுகுதல். எ - று.

பெற்றவென்பதனுள் அகரமும் அதனெனப்பதனுள் அன்சாரியையும் தொடை நோக்கி விகாரத்தார் ரொக்கன. இவ்வொழுக்குப் பகையின்றி அரசாடற் கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற்கேதுவும் அரணும் பயனும்மென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

இட௫. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னெடுக்கிப்
சுற்றத்தார் சுற்றப் படும். இ.

இ - ன். கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின்—ஒருவன் சுற்றத்திற்குவேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற்சொல்லுதலையும் வல்லனாயின்,—அடுக்கிய சுற்றத்தான் சுற்றப்படும் - தம்மிடரொடாந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே குழப்பமெ. எ - று.

இரண்டும் அளவறிந்தாற்றுவதலரிதென்பதுதோன்ற, ஆற்றினென்றார். தம்மிற் ரொடாந்தலாவது சுற்றத்ததுசுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய் அவற்றார் பிணிப்புண்டவருதல். இவ்வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமுமென்ப. (இ)

இட௬. பெருங்கொடையான் பேணான் வெருளி பலனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். கூ.

இ - ன். பெருங்கொடையான் வெருளி பேணன் - ஒருவன்மிக்க கொடையையுடையனுமாய் வெருளியை விரும்பானுமாயின்,—அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் - அவன்போலக் கிளைபுடையார் இவ்வுலகத்திலில். எ - று.

மிக்ககொடை ஒன்றானும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமைஇஃதரசற்கு வேண்டுவதொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை. (சு)

நுஉஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மண்ணீ ரார்க்கே யுள. எ.

இ - ன். காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும்-காக்கைகள் தமக்கிரையாயினகண்டவழி மறையாது இனத்தையழைத்து அதனோடுங்கூடவுண்ணாநிற்கும்;—ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள-சுற்றத்தானெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினபுடையார்க்கே உளவாவன. எ - று.

அவ்வாக்கங்களாவன பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வமுடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமுமின்பமுமேயன்றிப் பொருளுமெய்துமென்பது பெறுதும். அப்பெற்றித்தாயவியல்பென்றது தாம் நுகர்வனவெல்லாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல். (எ)

நுஉஅ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். அ.

இ - ன். பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் - எல்லாரையும் ஒரு தன்மையராக நோக்காது அரசன் தத்தந்தகுதிக்கேற்ப நோக்குமாயின்,—அது நோக்கி வாழ்வார் பலர் - அச்சிறப்புநோக்கி அவனைவிடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார் பலர். எ - று.

உயர்ந்தார் நீங்குதலோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடாதொழு குதலோக்கி வரிசைநோக்கை விதித்தார். இந்நான்குபாட்டானுஞ் சுற்றத்தமுழுமுபாயங் கூறப்பட்டது. (அ)

நுஉக. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். கூ.

இ - ன். தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் - முன்மராய்வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொரு காரணத்தாற்றனைப் பிரிந்துபோயவர் பின்னும்வந்துசுற்றமாதல்—அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும் - அவ்வமராமைக்காரணம் தன்மாட்டில்லையாகத் தானேயுளதாம். எ - று.

அமராமைக் காரணமின்றியென்றதனான், முன் அஃதுண்டாய்த் துறத்தல் பெற்றும்;அஃதாவது அரசன்றானெனிகெடவொழுக்கல் வெறுப்பனசெய்தலென்றிலவமுதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையாராய் சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக்கம் அதனையொழிய ஒழியும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்புசெய்துகொள்ளவேண்டா, பழையவியல்பாய் நிற்குமென்பார், வருமென்றார். (க)

இரு. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல், கரு.

இஃன்: உண்மும் பிரிந்து காணத்தின் யிதான்காணமின்றித் தன்னிடத்தி னின்றும் பிரிந்துபோய்ப் பின்காணத்தானாவந்துகிற்றதானை—வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிச் கொள்ள - அரசன் அக்காணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்து தழிஇக்கொள்க. எ - று.

வாளா உழைப்பிரிந்தென்றெயின், பிரிந்திருக்கி ருக்கிமினும் பெற்றும்: வரூ தற்காணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகையோடுகொகலின் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பின்றிப் பேரீழ் பின்னுங்காணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொளலென்றற்குறினார். பிரிந்துபோய் சுற்றத்தாருள் தீவிசெய்யப்போய் அந்நிலையிலு வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின் கண்ணிச் செய்ய' வரு வானும் தழுவுப்பலமாகலின், தழுவுமாறு முறையே இவ்விரண்டுபாட்டானும் க்றப் பட்டது. (கர்).

நீதி ம் அறி.—பொச்சாவாமை.

அந்நிலை உருவும் திருவும் ஆற்றும் முதலியவற்றின் மகிழ்ந்து தந்தோத்த லீழ்வும் பகையழித்தன் முதலிய காரியங்களினும் சோர்தலைசெய்யாமை. மேற்கொள் விய சுற்றத்தாரா பயனுள்ளது இச்சோரில்வழியாகலின், இது சுற்றத்தாலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இஃக. இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த வுலகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. க.

இஃன். சிறந்த உலகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு - மிக்கவுலகைக்களிப்பான் வருமீ மறவி—இறந்த வெகுளியிற் றீது-அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகுளியினுர் தீது-எ-று.

மிக்கவுலகை பெருஞ்செல்வம், பேரின்பம், பெருமிதமென் றிவற்றான் வருவது. அங்வு பண்டங்களையுடையதற்கும் கொடியோரை யொறுத்தற்கும் வேண்டுவது: இறந்த வெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுட்கொல்லும், இஃதன்னதன் றித் தன்னையே கோற் லின், அத்தினுர் தீதாயிற்று. (க)

இஃக. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை நிச்ச நிரப்புக்கொண் றாகு. உ.

இஃன். புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும் - ஒருவன் புகழினை அவன் மறவி கெடுக்கும்,—அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொண் றாகு— அறிவினை நிச்சநிரப்புக்கெடுக்கு மாறுபோல. எ - று.

நிச்சநிரப்பு காடோறும் இரவான் வருத்தித் தன்வயிற் சிறைத்தல். அஃது அறி வுடையான் கணுண்டாயின் அவற்கு இனிவரவானும் பாவத்தானும் என்னற்பாட்டினை வினைத்து அவனன்குமதிப்பினியழிகும்; அதுபோல மறவியும் புகழுடையான் கணுண்டாயின் அவற்குத் தற்குவாண்மையானும் காரியக்கேட்டானும் என்னற்பாட்டினை வினை த்தும் அவனன்குமதிப்பின அழிக்குமென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குறறங் கூறப்பட்டது. (உ)

இஃக. பொச்சாப்பார்க் கில்லி புகழ்மையதுவுலகத் தெப்பானு லோர்க்குத் துணிவு. டு.

இ - ன். பொச்சாப்பார்க்குப் புதும்மை இல்லை - பொச்சாத்தொழுதுவார்க்குப் புதுமுடைமையிலை - அது உலகத்து எப்பால் தாலோர்க்கும் துணிவு - அந்தணைமை இந்நீதினாட்டையார்க்கே யன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட துணையார்க்கும் ஒப்பு முடிந்தது. எ - று.

அரசுந்கையென்றி அறமுதலிய கான்கினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கைகடையுமையிற் புதழில்லையென்பதுதோன்ற, எப்பா தாலோர்க்குந் துணியென்றார்.

திரு. அச்ச முடையார்க் கானிலை பாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ச.

இ - ன். ஆரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை - அச்சம் முதுமுதலிய ஆரண் ணுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கண் கச்சமுடையார்க்கு அவற்றுற்புணியிலை - அச்சு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை - அதுபோலச் செல்லுமெல்லா முடையாறு னும், மனத்தின்கண் மறவியையுடையார்க்கு அவற்றுற்புணியிலை. எ - று.

நன்னுத்தே துவாக்கின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் கின்ற அகணையுமாறு பெருவு முறையுடையாருடைய செல்வந்தரும் அழியுமென்பதாயிற்று. (சு)

திரு. முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் மன்கியை
பின்னா நிரந்தி லிமம். து.

இ - ன். முன்னுறக் காவாது இழுக்கியான் - தன்னுறக்காகப்பிற் துன்பங்களை அல்ல உருதற்குமுன்னே அறிந்து தாவாது முற்றிருந்தான் - பின் னுற தன்பிழை இரங்கிலிதும் - பின்வந்து நற்காலத்துத் தரத்தலாதாமையின் அப்பிழைப்பினை நினார் நிரங்கிலிமம். எ - று.

கூர்த்தப்பெற்ற துன்புத்தனாளுன கோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன ஊற்றின்க ணென்புதி உருபுஞ்சாலியையும் துடன்றெழுத்தன, உற்றகாலத்துத் தாக்கலாகாமையின், இரங்கிலிமென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொச்சாப்புடையார்க்கு வகு மேதல் துறப்பெற்றது. (சு)

திரு. இழுக்காமை யார்மாட்டி மென்றும் இழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். சு.

இ - ன். இழுக்காமை யார்மாட்டிம் என்றும் வழுக்காமை வாயின் - அரசார்க்கு முறவாமைக்குணம் யாவார்மாட்டிம் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்குமாயின், - அது ஒப்பது இல் - அதனை யொக்கும் நன்மை பிரிதில்லை. எ - று.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம்பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுதலின் யார்மாட்டிமென்றும், தாம் பெருகியனான்றும் சுருங்கியனான்றும் ஒப்பவேண்டுத லின் என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின் வழுக்காமையென் றும் கூறினார். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயரடியாகவந்த வினையெச்சம், வாய்த்தல் கோர்பெதல். (சு)

திரு. அரியடுவன் ருதாத வில்லைபொச் சாவாக்
செய்யுறப் போற்றிக் செயின். ஏ.

இ - ன். அரிய என்று ஆகாத இல்லை-இவை செய்தற்கரியனவென்று சொல்லப் பட்டு ஒருவர்க்கு முடியாத காரியங்களில்லை.—பொச்சாவாக் கருவியான் போற்றிச் செயின் - மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின். எ - று.

பொச்சாவாத என்பதனி றுதிநிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. அந்தக்கரணமாகலிற் கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத சூழ்ச்சியுமுடையார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

இ௩௮. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்பா
திகழ்ந்தார்க் கொழமையு மில். அ.

இ - ன் புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் - நீதிநூலுடையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக்கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து, —செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல் - அங்ஙனஞ்செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நன்மையில்லையாகலான். எ - று.

அச்செயல்களாவன ஈடுவகையாற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய செயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழியேயோர்க்கு உள்ளது நிரயத்துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டவென கூறப்பட்டன. (அ)

இ௩௯ இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தார்த்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. கூ.

இ - ன். தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து - அரசர் தம்மகிழ்ச்சிக் கட்டாம் வலியுறும்பொழுது, —இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக - முற்காலத்து அதனினுய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க. எ - று.

காரணங்களோடு அவர்க்குளதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலெற்றித் தம்மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன்றேன் றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்தென்றும் கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாமும் அவ்வாறே கெடுதலென்று அதன்கண் மைந்துறாரென்பது கருத்து. எண்ணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (.)

இ௪௦. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். க௦.

* பொச்சாவாக் கருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருள்கொடலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்து வினையினுள் “நிலனும்பொருளும்” என்னும் முப்பத்தேழாக்குத்தொகுத்தகையே சேனுவலையர் “நின்முகங்காணுமருந்தினென் என்புழிக் காட்டிபை மருந்தென்றாகலிற் காணுமருந்தென்பது விசம்பெயர் கொண்டதாம். பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்செயின் என்புழிப்பொச்சாவாக் கருவி என்பதும் அது” எனக்கூறுமாற் றுணுநர்க. இலக்கணவிளக்க நூலாக்கும் இலக்கணவிளக்கச் சூறாவணியார்க்கும் இதவே கருத்தென்க.

† மூவகையாற்றல் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்பன; நால்வகை உபாயம் கொடுத்தல், இனசொறசொல்லல், வேறுபடுத்தல், மூறுததல் என்பன; ஐவகைத்தொழில் மேற்சேறல், அண்முற்றல், கோடல், பொருதல், வேறல் என்பன; அறுவகைக்குணம் நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருததல், பிரிததல், கூட்டலென்பன. இவற்றுள் மூவகையாற்றை சககம் குறளாகியனும், நால்வகை உபாயத்தை சகஎம் குறளாகியனும், ஐவகைத்தொழிற் சகஉ, சஎஎம் குறளாகியனும், அறுவகைக்குணத்தை சஅஇம் குறளாகியனும் காண்க.

இ - ன். தான் உள்ளியது எய்தல் எனிதமன்-அரசனுக்குத் தானெய்த நினைத்த பொருளை அந்நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எனிதாம்.—மற்றும் உள்ளியது உன்னப் பெறின் - பின்னும் அதனையே நினைக்கக்கூடுமாயின். எ - று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவை யிரண்டொட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது. (சு0)

நீதி ம் அகி.—செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம்முறை ஒரு பாத்கோடாது செவ்வியகோல்போலறிற் செங்கோலெனப்பட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலதாகலின், இது பொச்சா வாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நுசக. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. க.

இ - ன். ஓர்ந்து - தன்கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ்செய்தால் அக்குற்றத்தை நாடி—யார்மாட்டும் கண்ணோடாது - யாவார்மாட்டும் கண்ணோடாது—இறை புரிந்து - நடுவு நிலைமையைப் பொருந்தி—தேர்ந்து - அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நாலோரோடு மாராய்ந்து—செய்வஃதே முறை - அவ்வளவிற்காகச் செய்வதே முறையாம். எ - று.

நடுவுநின்றல் இறைக்கியல்பாகலின் அதனையிறையென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார் கண்ணுமென்பார் யார்மாட்டிமென்றும் கூறினார். இறைமை இறையெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும் நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (1)

நுசஉ. வாணோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோணோக்கி வாழும் குடி. உ.

இ - ன். உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும் - உலகத்துயிரெல்லாம் மழை புளதாயின் உளவாகாநிற்குமெயெனினும்,—குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்—குடிகள் அரசன் செங்கோலுளதாயின் உளவாகா நிற்கும். எ - று.

நோக்கிவாழ்தல் இன்றியமையாமை. வானினுயவுணவை வானென்றும், கோலினுய ஏமத்தைக் கோலென்றும் கூறினார். அவ்வேமயில்வழி உணவுளதாயினும் குடி கட்டு அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். (உ)

நுசஉ. அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல். ஈ.

இ - ன். அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது - அந்தணர்க்குரித் தாய வேதத்திற்கும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்கும் காரணமாய் நிலபெற்றது—மன்னவன் கோல் - அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல். எ - று.

அரசர் வணிகரென்னுமேனையோர்க்கு முரித்தாயினும், நிலைமைபற்றி அந்தணர் நூலென்றார். “மாதவர் நோன்பு மடவார் கற்புங்—காவலன் காவல்” வன்றித் தம்

காவலான் ஆகலின், ஈண்டறமென்றது அவைபொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோலில்வழி நடவாவாகலின், அதனை அவற்றிற்கேதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்காதியாவது பிறிதில்லைபென்பார் சின்றதென்றும் கூறினார். இவை விரண்பொட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

ருசா குடிதழீஇக் கோலோச்ச மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ச

இ - ன். குடிதழீஇக் கோல் ஒச்சம் மாநிலமன்னன் அடி - தன்குடிகளையுமணைத் துச் செங்கோலையுஞ் செலுத்தும் பெருநிலையத்தண்டினை - தழீஇ நிற்கும் உலகு - பொருந்தி விடார் உலகத்தார். எ - று.

அணைத்தல் இன்சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்துழி வேண்டுவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ்விரண்டினையும் வழுவாமற்செய்வான் நிலமுழுதாமாளுமாகலின் அவனை மாநிலமன்னனென்றும், அவன்மாட்டியாவரும் நீங்காவன்பினராவராகலின் அடிதழீஇ நிற்குமுலகென்றும், கூறினார். (ச)

ருசரு. இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுநந தொக்கு. ரு.

இ - ன். பெயலும் விளையுநம் கொக்கு - பருவமழையுங் குன்றதலினையும் ஒருங்கு கூட - இயல்புளிக் கோல் ஒச்சம் மன்னவன் நாட்ட - தூல்கள் சொல்லிய விவர்பாற் செங்கோலைச் செலுத்துமாசனது நாட்டின்கண்ணவாம். எ - று.

உளியென்பது முன்றவதன்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சூரக்குமென்பதாம். (ரு)

ருசக. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதுஉங் கோடா தெனின். க

இ - ன். மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல் - மன்னவனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவனெறியும் வேலன்று கோல், - அதனும் கோடாது எனின் - அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின். எ - று.

கோல்செவ்வியாவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்; "மாண்டவறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்" என்றா பிறரும். கோடானென்பது பாடமாயின் கருவியின்றொழில் வினைமுதன்மேனின்றதாக வுரைக்க. (க)

ருசஎ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின். எ.

இ - ன். வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும் - வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்; - அவனை முறை காக்கும் - அவன்றன்னை அவனது செங்கோலை காக்கும், - முட்டாச் செயின் - அதனை முட்டவந்துழியும் முட்டாமற்செலுத்துவனாயின். எ - று.

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு மகனை முறைசெய்தான் † கண்ணும் தன்னை குறைத்தான் ‡ கண்ணும் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தார்

* புறநாடும், ருச.

† கண்ணுக்கண்டேசோழன். சிலப்பதிகாரம், ௨௦, வழக்குரைக்காத, ௪௩-௫௦.

‡ பொற்கொப்பாண்டியன். சிலப்பதிகாரம், ௨௨, சங்கோகாரை, ௪௩-௫௦.

செஞ்சுத. இவை நான்குபாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினனெய்தும் பயன் கூறப் பட்டது. (எ)

இசஅ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும். அ.

இ - ன். எண்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன் - முறைவேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியையுடையனும் அவர் சொல்லியவற்றை தாலோர் பலரோமொராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாதவரசன் - தண்பதத்தான் தானே கெடும் - தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும். ஏ - று.

எண்பதத்தானென்னும் முற்றுவீனையெச்சமும், ஓராவென்னும் வீனையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்சவெதிர்மறையுட் செய்தல்வீனை கொண்டன. தாழ்ந்த பதம் பாவமும் பழியுமெய்திற்கும்வினை. “அல்லவைசெய்தாற் கறகூதறம்” ஆக வின், பகைவரின்றிபுக்கெடுமென்றார். இதனால் முறைசெலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது. (அ)

இசக. குடிபுறங் காததோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வய்வன்று வேந்தன் குழுவல். க.

இ - ன். குடி புறங்காத்து ஓம்பிக் குற்றம் கடிதல் - குடிகளைப் பிறர் வலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர் மாட்டுக் குற்றநிகழின் அதனை யொறுப்பா ளெழித்தல் - வேந்தன் வடு அன்று தொழில் - வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழிலாக லான். ஏ - று.

துன்பஞ்செய்தல், பொருட்டுகோடல், கோறலென ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள் ஈண்டைக்கெய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதலென்பதொ பெற்றும். தன் கீழ் வாழவொரை யொறுத்தல் அறணமையின் வடுவாமென்பதனை யாசங்கத்து, அஃ தாகாது, அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினி்கத் தாயார்க்குதலுஞ் சாதிதரும மென்றார். (க)

இரு௦. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தோறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதெனாழி நோர். க௦.

இ - ன். வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் - அரசன் கொடியவா களைக் கொலையாலொறுத்துத் தக்கோரைக் காததல் - பைங்கூழ் க்கு கட்டதெனாழி நோ - உழவன் கணையக் கட்டாது பைங்கூழைக் காதத்தல்லுயடாக்கும். ஏ - று.

கொடியவரெனது தக்கவகாளுவுவார், நஞ்சுமவரா, கருவியறவகாலவார், கன் வர், ஆறலைப்பார், குறைவகாளவா, பிறனில் லிழைவாமரன்றவா முதலாயினாரை. இவரை வடதுலாரி ஆதாய்க்கவனப. இப்பிறறையாரைக் கணைமூடிக் காலவா வழிப் புறங்கைக்கு அஞ்சாணை பைங்கூழ்ப்பானது நலவுபலவயது உலகு இடாப யுதிதலின, கோறலும் அரசறகுச் சாதிதரும மென்பதாய்ந்து. இவையரணையுடா னுஞ் செங்கோல் செலுத்தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தயாரா மாட்டி மூகைகளையாற் பும் ஒழியற்பால வல்லவென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

நிகழ்வு அறிக்கை.—கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அம்முறையினது கோடுதற்நன்மை, ஈண்டும் உவ்வையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகவின், இஃததன்பின் வைக்கப் பட்டது.

நாடு. கொலைமேற்கொண்ட டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண் டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்தர். க.

இ - ன். கொலை மேற்கொண்டாரிற் கொடிதே-பகைமைபற்றிக் கொல்லுதற்றொழிவைத் தம்மேற்கொண்டொழுகுவாரினுக்கொடியன்—அலைமேற்கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்தர் - பொருள் வெஃகிக் குடிசையலைத்தற்றொழிவைத் தன்மேற் கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன். எ - று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழுதும் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுக் கொடியனென்றார். பான்மயக்குறழ்ச்சி வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கண்வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுக் கொடி தென்பதாயிற்று. (க)

நாடு. வேலொடு நின்ற நிடுவென் றதுபோலும் கோலொடு நின்ற னிரவு. உ.

இ - ன். வேலொடு நின்றான்—ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்கொண்டு நின்ற கன்வன்—இடு என்றது போலும்—ஆறுசெல்வானை நிக்கைப்பொருடாவென்று வேண்டிதலோ டொக்கும்—கோலொடு நின்றான் இரவு - ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்றவா சன் குடிசைப் பொருள் வேண்டிதல். எ - று.

வேலொடு நின்றானென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனால் இறைப்பொருளென்மையும், பெற்றும். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங் குறிப்பினதாக வின், இரவாற்கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் கொடுங்கோன்மையது குற்றம் கூறப்பட்டது. (உ)

நாடு. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ ளுடொறு நாடு கெடும். ங.

இ - ன். நாடொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன் - தன்னாட்டி நிகழுந் திமைகளை நாடோறுமாராய்ந்து அதற்கொக்க முறைமையைச் செய்யாதவரான்— நாடொறும் நாடு கெடும் - நாடோறும் நாடிழக்கும். எ - று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகவின், அதன்வினை அவன்மேனின்றது. இழத்தல் பயனெய்தாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங் கெடுமென்றுரைப்பாருமுளர். (ங)

நாடு. கூழை குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் சூழாது செய்யு மரசு. ச.

இ - ன். சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு - மேல் விளைவதென்றது முறைதப்பச் செய்யுமரசன்—கூழும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் - அச்செயலான் முன்னிட்டிய பொருளையும் பின்னிட்டிதற்கேதுவாகிய குடிசையுஞ் சேரவிழ்க்கும். எ - று.

கோடவென்பது திரிந்து நின்றது. முன்னிட்டியபொருள் இழத்தற்கேது வருகின்ற பாட்டார் கூறுப, (ச)

௫௫௫. அல்லற்பட்ட டாற்றா தழுதகண்ணீர் அன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ௫.

இ - ன். அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே - அரசன் முறைசெய்
யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீர்
அன்றே—செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை - அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங்
கருவி. எ - று.

அழுதகண்ணீர் அழுதலான் வந்த கண்ணீர், செல்வமாகிய மரத்தையென்னாமை
யின், இஃதேதேசவுருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேது
வாகிய கண்ணீர்மேனின்றது. அக்கண்ணீரிற் கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங்
கடிதிற்பெய்மென்பது கருத்து. (௫)

௫௫௬. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை பஃதின்றேன்
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. ௬.

இ - ன். மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை - அரசர்க்குப் புகழ்கடாம் நிலை
பெறுதல் செங்கோன்மையாலும்;—அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னாவாம் -
அச்செங்கோன்மையிலையாயின், அவர்க்கு அப்புகழ்கடாம் உளவாகா. எ - று.

விகாரத்தாற்றொக்க மூன்றாவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.
மன்னுதற்கேது புகழாதல் “இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னரிசைகடுக” என்பத
னானுமறிக. மன்னாமை ஒருகாலு நிலையாமை, பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னாவாம்,
ஆகவே, தாமுமன்னொரென்பதாயிற்று. வென்றி கொடை முதலிய வேதுக்களாற
புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற் கூறினார். அவையெல்லாம் செங்கோன்மையில்
வழி இலவாமென்பதாம். இலவநான்குபாட்டானும் கொடுங்கோலையினான் எய்துங்
குற்றங் கூறப்பட்டது. (௬)

௫௫௭. துளியின்மை ஞாலத்திற் செற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. ௭.

இ - ன். துளியின்மை ஞாலத்திற்கு எற்று - மழையில்லாமை வையத்து லாழு
முயிர்க்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும்;—அற்றே வேந்தன் அளியின்மை வாழும்
உயிர்க்கு - அவ்வகைத்துன்பம் பயக்கும் அரசன் நண்ணளியில்லாமை அவனாட்டு
வாழும் குடிகட்கு. எ - று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமேனின்றது; உயிரென்பது குடிகண்மே
னின்றது. மேல் வானோக்கிவாழு மென்றதனை எதிர்ப்பறை முகத்தாற் கூறியவாறு.(௭)

௫௫௮. இன்மையி னின்னா தடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படிண். ௮.

இ - ன். முறை செய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படிண் - முறைசெய்யாத அரசர்
னது கொடுங்கோலின்கீழ் வாழின்,—இன்மையின் உடைமை இன்னாது - யாவர்க்கும்
பொருளினதின் கமையினும் உடைமை இன்னாது. எ - று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுதேவோன்று நாட்டிக் கைக்
கோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே யாகலின்,அவ்வுடைமை

இன்மையினுமின்னதாயிற்று இவையினைப் பாட்டானும் அவனாட்டி வாழ்வார்க்கு வருக்குற்றம் கூறப்பட்டது. (அ)

௩௫௧. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
பொல்லாது வானம் பெயல் க.

இ-ள். மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின் - மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின், - உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது - அவனாட்டிப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச் செய்யாது. எ - று.

இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன திரிந்துகின்றன. உறைகோடுதலாவது பெய் புங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (க)

௩௫௨. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் னான்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின, க௦.

இ-ள். காவலன் காவான் எனின் - காத்தற்குரியவரசன் உயிர்களைக் காவா னாயின்—ஆ பயன் குன்றும் - அறனில்லாத அவனாட்டிப் பசுக்களும் பால்குன்றும், - அறுதொழிலோர் னான் மறப்பர்—அந்தணரும் னால்களை மறத்துவிடுவர். எ - று.

ஆபயன் ஆவாநகொளளும் பயன். அறுதொழிலாவன ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றலெனவியை. பசுக்கள் பால்குன்றியவழி அவியின்மை யானும், அது வகையிதற்குரியா மந்திரங்கற்பமெனப்பன ஓதாமையானும், வேள்வி நடவாதாமு; ஆகவே, வானம் பெயலொல்லாததென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவனாட்டினகண்கழுங்குற்றம் கூறப்பட்டது. (க௦)

௩௭ ம் அதி.—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிசைஞ்சுவதும் பகுதி உயஞ்சுவதும் தானஞ்சுவதுமாய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௫௩. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொத்தாறு கொறுப்பது வேந்து. க.

இ-ள். தக்காங்கு நாடி - ஒருவன் தன்னின்மெலியார்மேற் சென்றவழி அதனை நடுவாக நின்றாராய்ந்து—தலைச்செல்லாவண்ணத்தால் ஓததாங்கு ஒறுப்பது வேந்து - யினனும் அது செய்யாமறப்பொருட்டி அவனை அககுற்றத்திற்கொப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான். எ - று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கென்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவுநிலையாதல் “தகுதி யெனவென்று நன்றே” எனபதனுமறிக. இதனுனை தக்காங்கு நாடா ளுமாயும், பிறிதோர்காரணம்பற்றி மிகவொறுத்ததும், குடிகளஞ்சும், வீனையாதல் பெற்றும். (க)

௩௫௪. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க
நீக்காமை வேண்டு பவர், உ.

இ - ள். கடிது ஒச்சி - அங்வொத்தாய்கொறுத்தல் தொடங்குங்கால் அனவிறப் பச்செய்வார்போற் றொடங்கி,—மெல்ல எறிக - செய்யுங்கால் அனவிறவாகற் செய்க—ஆக்கம் கொடி நீங்காமை வேண்டிபவர் - ஆக்கத் தங்கணெடுக்கால் நிறைவேண்டுவார். எ - று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ்செய்வார் அதனை யஞ்சுதற் பொருட்டும், மெல்லவெறி தல் யாவரும் வெருவாமைப்பொருட்டோமாம். தொடங்கினவனவிற் குறைதல்பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஒச்சுதல் எறிதலென்பனவிரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவையிரண்டுபாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமைய தியம்பு கூறப்பட்டது.

நுகூ. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி

நெருவந்த மொல்லிக் கெடும். கூ.

இ - ள். வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் - குடிகள் வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனாயின்,—ஒருவந்தம் ஒல்லிக் கெடும் - அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற் கெடும். எ - று.

வெங்கோலனென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒருதலை, ஏகாந்தமென்பன ஒருபொருட்களிலி. அச்செயல்களுங் கேடுகளும் முன்னர்க் கூறப்படும். (கூ)

நுகூ. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னஞ்சொல் வேந்த

னுறைகடுகி டொல்லிக் கெடும். ச.

இ - ள். இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னஞ்சொல் வேந்தன் - குடிக ளான் நம்மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னஞ்சொல்லையுடைய வேந்தன்—உறை கடுகி ஒல்லிக்கெடும் - ஆயுளுக்குறைந்து செல்வமும் கடிதினிழக் கும். எ - று.

நெஞ்சு கொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய சொல்லு இன்னஞ் சொல்லென்றார். உறையென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அஃது ஈண்டாகுபெய ராய் உறைதலைச்செய்யும் நாண்மேனின்றது. அது குறைதலாவது அச்சொல்லில்லா தார்க்கு உள்ளதிற் சருங்குதல். (சு)

நுகூ. அருஞ்செவ்வி யின்ன முகத்தான் பெருஞ்செவ்வம்

பேய்கண் டன்ன துடைத்து. இ.

இ - ள். அருஞ்செவ்வி இன்னமுகத்தான் பெருஞ்செவ்வம் - தன்னைக் காண வேண்டுவார்க்குக் காலமரியளய்க் கண்டால் இன்னது முகத்தினையுடையானது பெரியசெவ்வம்—பேய் கண்டன்னது உடைத்து - பேயாற் காணப்பட்டாற்போல்வ தொரு குற்றமுடைத்து. எ - று.

எனவே, இவை யிரண்டும் வெருவந்த செய்தலாயின, இவை செய்வானைச் சார் வாரின்மையின், அவனது செல்வத் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா தென்பதுபற்றிப் பேய்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணுதல் தன்வயமாக்குதல். (டு)

நுகூ. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செவ்வ

நீடின்றி லாங்கே கெடும். கூ.

இ - ன். கடுஞ்சொல்லன் கண் இலன் ஆயின் - அரசன் கடியசொல்லையுமுடைய னாய்க் கண்ணோட்டமுமில்லாயின்,—கடுஞ் செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும் - அவனது பெரிய செல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொழுதே கெடும். எ - று.

“வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்—ஞ் சூதுபொரு—ளீட்டங்கட் காமமோ டேழு” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ்வெருவந்தசெய்தலுளடக்கினார். கண் ஆகுபெயர். இவை செய்தபொழுதே கடுஞ்சிறுமைத்தன்றாயினு மென்பார், கடுஞ்செல்வமென்றார். நீடுதல் நீட்டித்தல்.

நீசுஎ. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த னடுமுரண் டேய்க்கு மாம். எ.

இ - ன். கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் - கடிய சொல்லும் குற்றத்தின் மிக்க தண்டமும்—வேந்தன் அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம் - அரசனது பகை வெல்லு தற்கேற்ற மாறுபாடாயி இருப்பினத் தேய்க்கும் அரசமாம். எ - று.

கடுமொழியாற்றினபுங் கையிகந்த தண்டத்தாற்றேசமும் கெட்டு முரண் சுருங்கி வருசலின் அவற்றை அரமாக்கி, திண்ணிதாயினுந் தேயுமென்றற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம். அரமென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டுக. இவை யைந்துபாட்டானும், செவ்வியின்மை, இன்னொருமுதலமை, கண்ணோட்டமின்மை, கடுஞ்சொற்சொல்லல், கையிகந்ததண்டமென்றிலைகள் குழுகளஞ்சும் வீனையென்ப துஉம், இவை செய்தான் ஆயுளும் அடுமுரணுஞ் செல்வமு மிழக்குமென்பதுஉங் கூறப்பட்டன. (எ)

நீசுஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் சிறிற் சிறுகுந் திரு. அ.

இ - ன். இனத்து ஆற்றி எண்ணாத வேந்தன் - காரியத்தைப்பற்றி வந்த வெண் ணத்தை அமைச்சர்மேல்வைத்து அவரோடு தானுமெண்ணிச் செய்யாதவரசன்— சினத்து ஆற்றிச் சிறின் - அப்பிழைப்பாற் றன்காரியந் தப்பியவழித் தன்னைச் சின மாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரை வெகுளுமாயின்,—திருச் சிறுகும் - அவன்செல்வம் நாடோறுஞ் சுருங்கும். எ - று.

அரசர்பாரம்பொறுத்துய்த்த லொப்புமையான் அமைச்சரை இனமென்றும், தான் பின் பிழைப்பாதலறிந்து அமையாது அதனை அவர்மேலேற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர்; நீங்கவே, அப்பிழைப்புத் தீருமாறும் அப்பாரமினிதய்க்குமாறும் இலனமென்பது நோக்கித் திருச்சிறுகுமென்றும் கூறினார். இதனாற் பகுதியஞ்சும் வீனையும் அது செய்தானெய்துங் குற்றமும் கூறப்பட்டன. (அ)

நீசுக. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் வெருவந்து வெய்து கெடும். க.

இ - ன். சிறை செய்யா வேந்தன் - செரு வருதற்குமுன்னே தனக்குப் புகலாவ தோரண செய்துகொள்ளாதவரசன்—செருவந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும் - அது வந்தகாலத்து ஏமமின்மையான் வெருவிச் கடிதற்கெடும். எ - று.

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியப்பேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி, முடிப்பதனைத் தேர்வடமியுப்பார்போலப் பிரதிபேசுபதார்த்தவய மென்புச் கூறுதலாகும்.

பகையைவெருவிச் சேர்த்தாரீங்குதவித் தமியனாய்த் தானும்வெருவி அப்பகை வயத்தனென்பதாம். இதனால் தானஞ்சும் வீணையும் அது செய்தானெய்தும் பயனாகக் கூறப்பட்டன. (க)

௫௭௦. கல்லார்ப் பிணிக்ருங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை ௧௦.

இ - ன். கடுங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்ருங் - கடுங்கோலனாயவரசன் நீதிதான் முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்;—அதுவல்லது நிலக்குப் பொறை தில்லை - அக்கூட்டமல்லது சிலத்திற்கு மிகையாய் பாரம் பிறிதில்லை. எ - று.

கடுங்கோலென்பது ஈண்டு மிக்க தண்டத்தின்மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான் மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கியைவாரையல்லது கூட்டாமையிற் கல்லார்ப் பிணிக்ருமென்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றதியல்பாகலின் சிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்லதில்லையென்றுங் கூறினார். சிலக்கென்பது செய்யுள்விசாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧௦)

௫௮ ம் அதி.—கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண்டென்றவழி நிகழ்வதாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. மேல் வெருவந்தசெய்யாமைபுட் கூறியவதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துக்கூறுகின்றமையின், இஃததன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௭௧. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு. ௧.

இ - ன். கண்ணோட்டம் என்னும் கழி பெருங்காரிகை உண்மையான்—கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடையவழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான்,—இவ்வுலகு உண்டு—இவ்வுலகமுண்டாகாநின்றது. எ - று.

கழிபெருங்காரிகையென்புழி ஒருபொருட்பன்மொழி இவ்வுயிராமுகது சிறப்புணர்நின்றது. இவ்வழகு அதற்குறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபெறுங்கூறினார். இன்மை வெருவந்தசெய்தலாகலின் அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியையடைந்த புல்வாயினம்போன்று ஏமஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார். (௧)

௫௭௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. ௨.

இ - ன். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது - உலகாடை கண்ணோட்டத்தின் கண்ணே நிகழ்வது—அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை—ஆகலான், அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ - று.

உலகாடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாநென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்வெச்சம். இவைவிரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௨)

ருளக. பண்ணென்றும் பாடற்சிறப்பின்தேற்ற கண்ணென்றும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். க.

இ - ள். பண் என்னும் பாடற்கு இய்யு இன்றேல் - பண் என்னபயத்ததாம்
பாடற்சொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்—கண் என்னும் கண்ணோட்டம் இல்லாத
கண் - அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாம் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ - று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ்முதலிய நூற்று
மூன்று. பாடற்சொழில்களாவன யாழின் கண் வார்த்தல் முதலியவெட்டும்*, பண்ணல்
முதலியவெட்டும்†, மிடற்றின் கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடி
மென்னுமன்றும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வனப்பு வண்ணமுதலியவண்ணங்
களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணற்பயனில்லாதவாறுபோலக்
கண்ணோட்டத்தையாதவழிக் கண்ணற்பயனில்லையென்பதாம் கண் சென்றவழி
நிகழ்தல்பற்றி அதனை யிடமாக்கினார். இறுதிக்கட் கண்ணென்பதனைக் “கண்ணகன்
ஞாலம்” என்புழிபோலக் கொள்க. (உ)

ருளச உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ச.

இ - ள். முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் - கண்டார்க்கு முகத்தின்கண் உள
போற்றோன்றல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும் - அளவினான் கண்ணோட்டம்
இல்லாத கண் - அளவிறவாத கண்ணோடுதலையுடையவல்லாத கண்கள் எ - று.

தோன்றல்லதென்னுஞ்சொற்கள் அவாய்நிலையான்வந்தன. கழிகண்ணோட்டத்
தினக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒருபயனைபுஞ் செய்யாவென்பது குறிப்பெச்சம்.

ருளரு. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்மேற்
புண்ணென் னுணரப் படும். டி.

இ - ள். கண்ணிற் கு அணி கலம் கண்ணோட்டம்-ஒருவன் கண்ணிற் கு அணியுங்
கலமாவது கண்ணோட்டம்,—அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும்-அக்கல
மில்லையாயின் அஃதறிவுடையாரா புண்ணென்றறியப்படும். எ - று.

வேறணிகலமின்மையிற் கண்ணிற்கணிகலமென்றும், கண்ணாய்த்தோன்றினும்
கோய்களானும் புலன்பற்றலானும் துயர்விளைத்தனோக்கிப் புண்ணென்றுணரப்படு
மென்றும் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின்குற்றங்
கூறப்பட்டது. (இ)

ருளக. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியையத்துகண் ணோடா தவர். க.

* வார்த்தல் முதலிய இவ்வுகாரணங்கொண்டாவன வார்த்தல், எடுத்தல், உடுத்தல், உறழ்
தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை எனவியை.

† பண்ணல் முதலிய நூற்றொருபகுதியில்கொண்டவன பண்ணல், பகிட்டனை, ஞாலத்தல்,
கதவாழ், செலவு, விளையாட்டு, கைபூதம், குறுமடையாக்கு எனவியை.

இ - ன். கண்ணோடு இயைந்து. கண்ணோடாதவர் - ஒத்தற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர்—மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் - இயங் காதின்றராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநின்ற மரத்தினையொப்பர். ஏ - று.

ஒடாதவரென்புழிச் சினைவீனை முதன்மேனின்றது. மரமுங் கண்ணோடியுயந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுசுதமண்ணோடு கூடிய மரப் பாவையென்றுரைப்பாருளார். அஃதுரையன்மை காணப்படுங்கண்ணானன்றி அத னுண் மறைந்து நிரகின்ற ஒருசாருள்வீட்டார் கூறினமையானும், “மரக்கண்ணோ மண்ணுள்வார் கண்ணென்—நிரக்கண்டாய்க்” என்பதனுமறிச. (க)

இளஎ, கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ.

இ - ன். கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் - கண்ணோட்ட மில்லாதவர் கண் ணுடையருமல்லர்;—கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் - கண்ணுடை யவர் கண்ணோட்டமிலாதவர் மில்லை. ஏ - று.

கண்ணுடையராயிற் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடுமென்பதுபற்றிக் கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதனையெகிராமறைமுகத்தான் விளக்கினார். உம்மை இறந்ததுதழியுய வெச்சவும்மை. இவையிரண்டொட்டானும் கண்ணோடாதா திழியு கூறப்பட்டது. (எ)

இளஅ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்க்
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு. அ.

இ - ன். கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு - முறைசெய்த் லாகிய தந்தொழிவழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு—உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு - உரித்தாதன்மையுடைத்து இவ்வுலகம். ஏ - று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரையிடுக்கண்செய்துழி அவரைக் கண்ணோடியொரு தார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் “ஒர்ந்துகண்ணோடாது” என்ற முகறியலக்கணத் தானும் பெற்றும். முறை சிதையவரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாராயழிக் கண் ணோடலும் ஒருவறியல்பாதலருமையிற் கண்ணோடவல்லார்க்கென்றும், அவலியல் புடையார்க்கு உலகமுமுதம் ஸெடுங்காலஞ்சேறலின் உரிமையுடைத்தென்றுவ் கூறி னார். இதனை கண்ணொழிமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

இளக. ஒறுத்தாற்றம் பண்பினூர் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றம் பண்பே தலை. க.

இ - ன். ஒறுத்தாற்றம் பண்பினூர்கண்ணும் - தம்மையொறுக்குமியல்புடையா ரிடத்தும்—கண்ணோடிப் பொறுத்தாற்றம் பண்பே தலை—கண்ணோட்டமுடையாராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்குமியல்பே அரசர்க்குத் தலையாயவியல்பாவது. ஏ - று.

பண்பினூரென்றதனூல் அவர்பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றம், பொறுத்தாற்று மென்பன ஈண்டொருசொன்னீர். (க)

* வாகண்ணி நாணுதலால்வாய் மெஞ்செய்தகண்ணோடு மண்ணுள்வார் கண் மண்ணி - நிற்கண்டாய்க்—வாழுகை வெல்கொடியான் வணக்கனீர் நடவகை—முனமுபந் தோன தத் தொழுத—முததொள்ளியிச.

† குறன். செச.

இ.அ. பெயர்க்கண்டு நஞ்சுண்டமைவர் நபத்தக்க

நாகரிகம் வேண்டுபவர்.

க.0.

இ - ன். நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு அமைவர் - பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டுவதத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனைபுண்டு பின்னுமவரோடு மேலு வர்—நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் - யாவரானும் விரும்பத்தக்க கண்ணோட்டத் தினை வேண்டுமவர். எ - று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் “முந்தையிருந்து நட்போர் கொடுப்பி— னஞ்சு முன்பர் நனிகா கரிகா” என்பதனுமறிக. அரசர் அவரையொழுது கண் ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ்செய்துழியென்பது இவ்விரண்டுபாட்டானும் உற்பபட்டது. (க.0)

நிகழ்வுகள்.—ஒற்றாடல்.

அஃதாவது பகை, நொதுமல், நட்பென்னும் மூன்றுதிருத்தாரமாட்டும் நிகழ்ந் தனவறிதற்கு ஒற்றையாளுதல். மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தொரு அரசனுக்குத் தன் னாடு செலுத்ததற்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டுவன கூறுகின்றாராக லின், அவ்விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய் இது முன்வைக்கப்பட்டது.

இ.அ.க. ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டு

தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

க.

இ - ன். ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவை இரண்டும் - ஒற்றும் புகழ்மைந்த நீதி நூலுமாகிய இவையிரண்டினையும்—மன்னவன் கண் தெற்றென்க - அரசன் தன் னிரண்டுக்கண்ணுமாகத் தெனிக. எ - று.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பரப்பெலாஞ்சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந் தனவெல்லாநீணர்த்தலானும், நூல் அந்நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன்னுணர்வு செல்லமாட் டாத வினைகளையெல்லாநு சொல்லியுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டினையுமே தனக் கூனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்துகொண்டொழுகு வன்பதாம். ஒற் றனை ஒற்றெனரா, வேந்தனை வேந்தெனறறபோல, தெற்றெனகவென்பது தெற்றெ னென்பது முதனியையாக வந்த வியங்கோள. அது தெற்றெனவென்னுஞ் செய்வெ னெசைதானறிக. இதனால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

இ.அ.உ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை பெஞ்ஞன்றும்

உல்லறிதல வேந்தன் றொழில்.

உ.

இ - ன். எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞன்றும் வல் அறிதல் - எல் லார்கண்ணும் நிகழ்வனவெல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றன் விரைந்தறிதல்— வேந்தன் தொழில் - அரசனுக்குரிய தொழில். எ - று.

எல்லார்க்குமென்றது மூன்றுதிருத்தாரையும். நான்காவது ஏழாவதன்பொருட் கண்வந்தது. நிகழ்வனவெல்லாமென்றது நல்லவுந்தியவுமாய் சொற்களைபுஞ் செயல் களைபும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத்தக்க அறியாகத் தெறலாகச் செய்ய வேண்டுதலின் வல்லறிதலென்றும், அவ்விருதொழிறும் அறிதல் காரணமாகலின்

அதனையேயுபசாரவழக்காற் றொழிவென்றுங் கூறினார். ஒற்றானென்பது அதிகாரத் தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றியை பயன் கூறப்பட்டது. (உ)

இஅஉ. ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ஈ.

இ - ன். ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன் - ஒற்றினுனே எல் லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவித்து அவற்றெனய்தும் பயனையாராயாதவர சன்—கொற்றம் கொளக்கிடந்தது இல் - வென்றியடையக்கிடந்தது வேறொருநெறி யில்லை. எ - று.

அந்நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கெளியனாதல் பிறிதிறீராமையின், கொற்றங்கொளக்கிடந்ததில்லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்ததொரு வென்றி யில்லை பென்றுரைப்பினுமமையும். இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவழி வருக்குறநங் கூறப்பட்டது. (உ)

இஅச. வினைசெய்வார் சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றங்
கனைவரையு மாராயவ தொற்று. ச.

இ - ன். தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய் வது - தங்காரியஞ் செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவரென்று சொல்லப்பட்ட அனைவரை யும் சொற்செயல்களானாய்வானே—ஒற்று - ஒற்றனாவான். எ - று.

தம்மென்றது அரசனோடுபெடுத்தி. அவனுக்குக் காரியஞ்செய்வார் செய்வன வும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகைவர் தன்னற்ற மாராய்தலும் மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிடத்தித் தன்னிடத்துச் செய்வனவுமறிந்து, அவற்றிற்கேற்றன செய்யவேண்டிதலின், இம்மூவகையாரையும் எஞ்சாமலாராய வேண்டுமென்பார், அனைவரையுமாராயவ தொற்றென்றார். (ச)

இஅதி. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா திபாண்டு
முசாஅமை வல்லதே யொற்று. இ.

இ - ன். கடா உருவொடு - ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறுதவடிவோடு பொருந்தி—கண் அஞ்சாது - அவர் ஐயுற்றறியலுறிற் செயிர்த்து நோக்கிய அவர்கண் ணிற்கஞ்சாது நின்று—யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று - நான்குபாயமுஞ் செய் தாலும் மனத்துக்கொண்டவற்றை உயிழாமை வல்லவனே ஒற்றனாவான். எ - று.

கடாவென்பது கடுக்குமென்னும் பெயரெச்சத்தெதிரீர்மறை. ஐயுறுத வடிவாவன பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினா வடிவு. (இ)

இஅக. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. க.

இ - ன். துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து - முற்றத்துறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உன்புகுதற்கரியலிடங்கெனல்லாம் உன்புக்கு ஆராயவேண்டு வன வாராய்ந்தறிந்து—என் செயினும் சோர்வு இலது ஒற்று - ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத்துன்பமுஞ்செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற் றனாவான். எ - று.

விரதவொழுக்கம் தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவேரென்று செய்வாரின்மை விளக்கி நின்றது. மேல் கால்வகையுபாயத்தினுஞ் சோர்வின்மைசொல்லிவைத்து ஈண்டுத் தண்டத்தைப் பிரித்துக்கூறியது அதனது பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனுட் படிவமென்றதனை வேடமாக்கித் துறந்தார் வேடத்தாராகியென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

நீஅள மறைந்தவை கேட்கவற்றுகி யறிந்தவை
பையப்பா டில்லதே யொற்று. எ.

இ - ன். மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி - ஒற்றப்பட்டார் மறையச்செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினாரற் கேட்க வல்லனாய்—அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று - கேட்டறிந்த செயல்களின் பின் ஐயப்படாது துணியவல்லவனே ஒற்றாவான். எ - று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரையறிந்து, அவரயிராமற்சென்றொட்டித் தாமே சொல்லும்வகை அதற்கேற்ற சொல்லாக செயலாக முன்னே விளைத்து, அத்தொடர்பாற்கேட்டுகவகாலும் உறுதார்போன்றுநின்று கேட்கவேண்டுதலிற் கேட்கவற்றுகி யென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானேயையுற்றுவந்து சொல்லின் அரசனல் அவற்றிற்கேற்ற வினை செய்யலாகாமையின் ஐயப்பாடில்லதே யென்றுங்கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் ஒற்றின திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

நீஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
வொற்றினு லொற்றிக் கொளல். அ.

இ - ன். ஒற்று ஒற்றித் தந்தபொருளையும் - ஓரொற்றன் ஒற்றிவந்தறிவித்தகாரியத்தன்னையும்—மற்றும் ஓரொற்றினால் ஒற்றிக்கொளல் - பிறனோரொற்றனாலும் ஒற்று வித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க. எ - று.

ஒற்றப்பட்டாரோடொத்துநின்று மாறுபடக்கூறலுங் கூடுமாகலின், ஒருவன் மாற்றந் தேறப்படாதென்பதாம். (அ)

நீஅக. ஒற்றொற் றுணராமையாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொகக தேறப் படும். க.

இ - ன். ஒற்று ஒற்று உணராமையுள்க - ஒற்றையாளுமிடத்து ஒருவனையொருவனியாமலானக;—உடன் மூவர் சொல் தொக்க தேறப்படும் - அதுவனமாண்டவொற்றாமூவரை ஒருபொருண்மேல் வேறுவேறுவிட்டால் அம்மூவர்சொல்லும்பயனாலொத்தனவாயின, அது மெய்யென்று தெளியப்படும். எ - று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனையொருவனறியிற் பம்முளியைந்து ஒப்பககூறுவாகலின் உணராமையாள்கவென்றும், மூவர்க்கு நெஞ்சொறுமைப்படுதலும் பட்டால் நீடுகிறநலங்கூடாமையிற் தேறப்படமுன்னதுகூறினார். இதனானே அஃதொத்திலவாயிற் பின்னுமாராய்கவென்பதும் பெற்றும். (க)

நீகூ. கெதப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யறக செய்யிற்
புறப்படுததா னுஞ் மறை. க.

இ - ன். ஒற்றின்கண் கெதப்பு அறியச் செய்யற்க - மறைந்தவையறிந்து கூறிய ஒற்றின்கட்செய்யுஞ்செய்யினை அரசன் பிறறியச் செய்யாதொழிக;—செய்யின்மறை

புறப்படுத்தான் ஆகும் - செய்தாளுயிற் றன்னகத்தடக்கப்படும் மறையைத் தானே புறத்திட்டாலும். எ - று.

மறையாவது அவனொற்றையதும், அவன் கூறியதும் உமாம். சிறப்புப்பெற்ற வீவன் யாவனென்றும் இது பெறுதற்குக் காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இறுப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தானுமென்றார். இவையென்றுபாட்டானும் ஒற்றை யானுமாதும், அவரானிகழ்ந்தனவறியுமாதும், அறிந்தாற் சிறப்புச் செய்யு மாதும் கூறப்பட்டன. (க)

கூடும் அநி.—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனம் மெலிதலின் லீனசெய்தற்கட் கிளர்ச்சியுடைத்தாதல். ஒற்றான் நிகழ்ந்தனவறிந்து அவற்றிற்கேற்ற லீனசெய்வானுக்கு இஃதின்றியமை யாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. க.

இ - ள். உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் - ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச் சிறத்தது ஊக்கம்;—அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ - அவ்வுக்கமில்லா தார் வேறுடையதுதானும் உடையராவரோ, ஆகார். எ - று.

வேறுடையதென்றது முன்னெய்திதின் ன பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற்றோக் கது. காக்குமாற்றலிலராகலின், அதுவுமிழப்ப ரென்பதாம். (க)

ருகஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். உ.

இ - ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை - ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலை நின்ற உடைமையாவது;—பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும் - மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ - று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின், அதற்கு நிலைநின்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாவைத்தாகலின் அதற்கு நிலை நில்லாமையுங் கூறினர். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

ருகந. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லவா ருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார். ந.

இ - ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லவார் - இழந்தாராயினும் யாம் கைப் பொருளையிழந்தேமென் றலமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் - நிலை பெற்ற ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார். எ - று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாய் ஆக்கமென்க, கைத்து கையகத்தாய்பொருள்: “கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ் செய்யின்” என்றார் பிறரும். அல்லா னாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டார் கூறுப. (ந)

உ மத்தரவா நல்லினை யாமினைய மென்றது—கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ் செய்யின்—முற்றி யிருந்த கையொழியத் தீவனியா—என்றவா புதித்தலுண்டு—காலடியார், இவமை நிலையமை.

நிகச. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவினா

ஆக்க முடையா னுழை.

ச.

இ - ன். அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை - அசைவில்லாத ஊக்கத்தை புடையான்மாட்டு—ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும் - பொருள் தானே வழிவின விக் கொண்டு செல்லும். எ - று.

அசைவின்மை இடுக்கண் முதலியவற்றற்றளராமை. வழிவினவிச் சென்று சார் வார்போலத் தானே சென்று சாருமென்பார், அதர்வினாய்ச்செல்லுமென்றார். எய்தி நின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாயவூக்கஞ் சிறந்ததென்பது இவை நான்கு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (ச)

நிகரு. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்

முள்ளத் தனைய துயர்வு.

ரு.

இ - ன். வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம் - நின்ற நீரினளவினவாம் நீர்ப்பூக் களின்றாளினது நீளங்கள்,—மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு - அதுபோல் மக்கடம்மூக்கத்தளவினதாம் அவருயர்ச்சி. எ - று.

மலர் ஆகுபெயர். நீர் மிக்க துணையும் மலர்த்தான் நீருமென்பது பட, வெள்ளத் தனையவென்றார். இவ்வுவமையாற்றலான் ஊக்கமிக்க துணையும் மக்களுயர்வரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் பொருள்படைகளான் மிகுதல். (ரு)

நிகசு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது

தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

சு.

இ - ன். உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் - அரசராயினார் கருதுவதெல் லாம் தம்முயர்ச்சியையே கருதுக;—அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து - அவ் வுயர்ச்சி பால்வகையார் கூடிற்றிலையாயினும், அக்கருத்துத் தள்ளாமை நீர்மை புடைத்து. எ - று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழிபுந் தாளான் மையிற் நவறின்றி நல்லோராற் பழிக்கப்படாமைபின், தள்ளாலியற்கைத்தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தனையதுயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்தியவாறு. (சு)

நிகுள. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்

பட்டுப்பா டேன்றுங் களிறு.

எ.

இ - ன். களிறு புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும் - களிறு புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராது தன்பெருமையை நிலைநிறுத்தும்;—உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார் - அதுபோல ஊக்கமுடையார் தாங்கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்த விடத்துத்தளராது தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவர். எ - று.

புதை அம்புக்கட்டு: பண்மை கூறியவாறு. பட்டாபென்பது பட்டெனத் திரிந்து நின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடேன்றுதல் உரவோருடனும், சென்றியைந்தன். தள்ளினுந்தவருதுள்ளியது முடிப்பொன்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஊக்க முடையாரதுயர்ச்சி கூறப்பட்டது. (எ)

௫௯௮. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து

வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ.

இ - ன். உள்ளம் இலாதவர் - ஊக்கமில்லாதவரசர்—உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எய்தார் - இவ்வுலகத்தாரான் யாம் வண்மையுடையமென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெற்றார். எ - று.

ஊக்கமில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு இவைமுறையே இலவாமாசலின், செருக்கெய்தாரென்றார். கொடைவென்றியினாய் விற்பம் தமக்கல்லது பிறர்க்குப் புலனாகாமையின் தன்மையாற் கூறப்பட்டது. (அ)

௫௯௯. பரியது கூர்க்கோட்ட தாயினும் யானை

வெருடும் புலிதாக் குறின். கூ.

இ - ன். பரியது கூர்க்கோட்டது ஆயினும் - எல்லாவிலங்கினுந் தான் பேருடம்பினது அதுவேயுமன்றிக் கூரிய கோட்டையுமுடையதாயினும்,—யானை புலி தாக்குறின் வெருடும் - யானை தன்னைப் புலியெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும். எ - று.

பேருடம்பான் வலிமிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின்மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச் சிறப்புமுடைத்தாயினும் யானை ஊக்கமின்மையான் அஃதுடைய அதற்கஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்புமுடையராயினும் அரசர் ஊக்கமில்லாயின் அஃதுடையவரசர்க்கஞ்சுவரென்பது தோன்றகின்றமையின், பரிதாமொழிதல். (உ)

௬௦௦. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்

மரமக்க ளாதலே வேறு. ௧௦.

இ - ன். ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை - ஒருவற்குத் திண்ணியவறிவாவது ஊக்கமிகுதி;—அஃது இல்லார் மரம் - அவ்வுக்கமிகுதியில்லாதார் மக்களாகார், மரங்களாவார்;—மக்களாதலே வேறு - சாதிரமரங்களோடு இம்மரங்களிடை வேற்றுமைவடிவு மக்கள்வடிவே; பரிதில்லை. எ - று.

உரமென்பது அறிவாதல் “உரனென்னுந் தோட்டியான்” என்பதனுமறிசு. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரியமுயற்சியுமின்மை பற்றி மரமென்றும், மரத்திற்குள்ள பயன்பாடின்பைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றுங் கூறினார். பயன் பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்கட்டு உறுப்பாதலும் முதலிய. இவைமுன்றுபாட்டானும் ஊக்கமில்லாதாரதிறிபு கூறப்பட்டது. (௧௦)

சுக ம் அதி.—மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புதலில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதலுக்கி, இஃதுக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௬௦௧. குடியென்னுந் குன்றா விளக்க மடியென்று

மாசூர மாபந்து கெடும். ௧.

இ - ன். குடி என்னும் குன்று விளக்கம் - தான் பிறந்த குடியாகிய கந்தா விளக்கு—மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து செகிம் - ஒருவன் மடியாகிய இருண்டா நக்திப்போம். ஏ - று.

உலகாடைபுள்ளதுணையும் இடையருது தன்னுட்பிறந்தாசை விளக்குதலிற் குடியைக்குன்றுவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியை மாசென்றும், அஃது ஏனையிருன்போலாது அவ்விளக்கைத் தானடர்ந்து மாய்க்கும் வலியுடைமையின் மாசுமாய்ந்துசெகிமென்றும் கூறினார். செகிதல் பெயர்வழக்கமுமில்லையாதல்.

(ச)

க0உ. மடியை மடியா வொழுக்கல் குடியைக் குடியாக வேண்டி பவர். உ.

இ - ன். குடியைக் குடியாக வேண்டிபவர் - தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலாய்க்கும் கற்குடியாக வேண்டிவார்—மடியை மடியா ஒழுக்கல் - மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோடொழுக்க. ஏ - று.

முயற்சியோடென் டது அவாய்ரிலயான் வந்தது. செரு பிற் கொடியது பிறிதின்மைபற்றி செருப்பை செருப்பாகவே கருதுகவென்றும்போல மடியிற்றியது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயர்தன்னானே கூறினார். அவ்வனங்கருதியதனைக் கடிந்து மூயன்றொழுக்கவே தாமுயர்வர், உயரவே, குடியுயருமென்பார், குடியைக் குடியாக வேண்டிபவரென்றார். அவ்வனமொழுக்காக்காற் குடியழியுமென்பது கருத்து. இனி மடியாவென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுக்க வொன்றுரைப்பாருமனர்.)

க0௩. மடிமடித் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த குடிமடியுந் தன்னினு முநது. டு

இ - ன். மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி—விடத்தருவதாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்தகுடி—தன்னினும் முந்து மடியும் - அவன்மன்னினும் முந்துறவழியும். ஏ - று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதையென்றும், அவனாற் புறந்தரப்படுவதாகலிற் குடி தன்னினுமுந்துற வழியுமென்றும் கூறினார். ஆக்கத்திற் பிப்படினும் அழிவின் முற்படுமென்பதாம். (உ)

க0௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து மாண்ட வுஞ்றி லவர்க்கு. ச.

இ - ன். மடி மடிந்து மாண்ட உஞ்று இலவர்க்கு - மடியின்கண்ணே வீழ் தலாற் திரும்பிய முயற்சி யிவரையினர்க்கு—குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும் - குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்கும். ஏ - று.

மடிவதெனத் திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் இலவரென்னுங் குறிப்புவினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப. இவை நான்குபாட்டானும் மடியின்நீமை கூறப்பட்டது.

(ச)

க0௫. செடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குந் செடுநீர் காமக் கலன். இ.

இ - ன் மடி நெடுகிர் மறவி துயில் நான்கும் - மடியும் விரைந்தசெய்வதனை நீட்டித்துச்செய்யுமியல்பும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும்—கெடும் நீரார் காமக் கலன் - இறக்குமியல்பினைபுடையார் விரும்பியேறும் மரக்கலம். எ - று.

முன்னிற்கற்பாலதாய் மடி செய்யுனோக்கி இடைநின்றது. கெடுமையாகிய காலப்பண்பு அதன்கணிகழ்வதாய் செயன்மேனின்றது. காலநீட்டத்தையுடைய செயன்முதல் மூன்றும் தாமதகுணத்திறனேன்றி உடனிகழ்வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டன. இறக்குமியல்பு நாளுலத்தல். இவை தன்புறுநீரார்க்கு இன்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும்பிக்கொண்டவழித் துன்பத்திடை விழ்த் தலின், நாளுலத்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்றுகாட்டி அவர் விரும்பியேறிய வழிக் கடலிடை வீழ்குருங் கலத்தினை யொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக் கலனென்னுஞ் சொல்லாற பெறப்பட்டது இதற்கு விரும்பிப் பூணுமாபரணமென் றுரைப்பாருமுளர். (டு)

க0க. படியுடையார் பற்றமைத்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய நெய்த லரிது. க.

இ - ன். படி உடையார் பற்று அமைத்தக்கண்ணும் - நிலமுழுதுமாண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்தியவிடத்தும்—மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது-மடியுடையார் அதனான் மாண்டபயனை எய்துதலில்லை. எ - று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிநின்றது. மாண்பயன் பேரின்பம். அச்செல்வம் அழி யாமறகாக்கும் முயற்சியின்மையின் அழியும், அழியவே, தந்துன்பநீங்காவுதன்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடையவேந்தர் துணையாதல் கூடியவிடத்துமென் றுகரப் பாருமுளர். (க)

க0௭. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர். எ.

இ - ன். மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் - மடியை விரும்புதலான் மாண்ட முயற்சி யில்லாதார்—இடி புரிந்து என்றும் சொற் கேட்பர் - தந்தட்டார் முன் கழறு தலை மிகச்செய்து அதனறபயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல்லக் கேட்பர். எ - று.

இடியென்னும் முதனிலத்தொழிற்பெயரான், நட்பாரென்பது பெரரும். அவரி கழ்ச்சி சொல்லவே, பிறரிகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவநறிந்கெல்லாம் மாறுசொல்லு மாறறவினமையின், கேட்பரென்றார். (௭)

க0௮. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னார்க்
கடிமை புருத்தி கூடும். அ.

இ - ன். மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் - மடியினது தன்மை குடிமைபுடையான்கண்ணே தங்குமாயின்,—தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புருத்திவிடும் - அஃதவனைத் தன் பகைவாக்கு அடியானுந்தன்மையை யடைவித்துவிடும். எ - று.

மடியினதுதன்மை காரியக்கேடு. குடிமை குடிசெய்தற்றன்மை அஃது அதனை புடையவரசன்மேரறுதல், தன்னென்னார்க்கென்றதனான அறிக. அடியானுந்தன்மை தாழ்த்துகின்றேவல்கேட்டல். இவை நான்குபாட்டானும் மடிமைக்குதற்கள் கூறப் பட்டன. (௮)

கௌத்ரம் அபி.—ஆள்வினையுடைமை.

கௌ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். க.

இ - ன். ஒருவன் மடி ஆண்மை மாற்ற - ஒருவன் தன்மடியாளுந் தன்மையை
யொழிக்கவே, —குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும் - அவன் குடியுள்ளும் ஆண்
மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும். எ - று.

மடியாளுந்தன்மை மடியுடைமைக்கேதுவாய தாமதகுணம். குடியாண்மை
யென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்தகுற்றமென்றது மடியானன்றி
முன்னே பிறகாரணங்களான் நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மை யமாற்றி
முயற்சியுடையதாக நீங்குமென்பதாம். (க)

கௌ. மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு. கௌ.

இ - ன். அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம் - தன்னடியளவானே எல்லாவுலகையு
மளந்த இறைவன் கடந்த பரப்புமுமுதையும்—மடி இலா மன்னவன் ஒருங்கு எய்
தும் - மடியிலாதவரசன் முறையானன்றி ஒருங்கேயெய்தும். எ - று.

அடியளந்தானென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாலியதென்பது இடைக்
குறைந்த நின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயறலின், இடையீட்டின்றி
யெய்துமென்பதாம். இவையிரண்டுபொட்டானும் மடியிலாதான் எய்தும்பயன் கூறப்
பட்டது. (கௌ)

கௌத்ரம் அபி.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையதென. அஃது ஆளும் வினை
யெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடிகெடுத்தாலும் வினைமுயற்சியானன்றியாளப்
படாமையின், இது மடியின்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கௌ. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். க.

இ - ன். அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் - தஞ்சிறுமை நோக்கி
நாயில்வினைமுடித்தலருமையுடைத்தென்று கருதித் தளராதொழிக, —பெருமை
முயற்சி தரும் - அது முடித்தற்கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சியுண்டாக்
கும். எ - று.

சிறுமைநோக்கி யென்பது பெருமை தருமென்றதனாலும், வினைமுடித்தலென்
பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாதுமுயலத் தாம் பெரியராவர்,
ஆகவே, அரியனவும் எளிகின் முடியுமென்பதாம். (க)

கௌ. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்த்தாரிற் தீர்த்தன் றுலகு. உ.

இ - ன். வினைக்குறை தீர்த்தாரின் உலகு தீர்த்தன்று - வினையாகிய குறையைச்
செய்யாது விட்டாரை உலகம் விட்டது—வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் - ஆத்
மால், செய்யப்படும் வினைக்கட்டவிர்த்திருத்தலை யொழிக. எ - று.

குறை இன்றியமையாப்பொருள். அது “பயக்குறை யில்லாதாம் வாழாநாளே” என்பதனுமறிக. இதற்கு வினைசெய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினுநின்கிழறென்றுரைப்பாருமுளர். (உ)

௯௧௩. தாளாண்மை பென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிறே
வேளாண்மை பென்னுஞ் செருக்கு. [௩.]

இ - ள். தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று - முயற்சியென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின்கண்ணே நிலைபெற்றது—வேளாண்மை என்னும் செருக்கு - எல்லார்க்கு முபகாரஞ்செய்தலென்னும் மேம்பாடு. எ - று.

பொருள்கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையாரென்பார் அவைக் குணங்கண்மேல் வைத்தும், அது பிறாமாட்டிலுடையனபா தங்கிற்பிறையெனறங் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

௯௧௪. தாளாண்மை யிலலாதான் வேளாண்மை பேடிசை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ச.

இ - ள். தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை - முயற்சி இல்லாதவன் உபகாரியாதன்மை—பேடிசை வாள் ஆண்மை போலக் கெடும் - படைகண்டாலஞ்சும் பேடி அதனிடத் தன்கையில் வாளை ஆளுதறறன்மைபோல இல்லையாம். எ - று.

ஆளென்பது முதனிலத்தொழிற்பெயர். பேடி. வாளேப்பணி கோடற்குத் துடையளாயினும் அது தன்னச்சத்தான் முடியாத வாறுபோல முயற்சியில்லாதான் பலர்க்குமுபகரித்தற்குத்துடையனாயினும் அது தன் வறுமையான முடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாசெய்யுமாண்மையென்றுரைப்பாருமுளர். இதனால் அஃதிலலாதானது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௪)

௯௧௫. இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்துன்றுந் தூண். ரு.

இ - ள். இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் - தனக்கின்பத்தை விரும்பாது வினைமுடித்தலையே விரும்புவான்—தன்கேளிர் துன்பம் துடைத்து ஊன்றும் தூண்-தன்கேளிராகிய பாரத்தினுன்பத்தனை நீக்கி அதனைத் தாங்குந் தூண். எ - று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊன்றுமென்றது அப்பொருட்டாதல் “மதலையாய் மற்றதன் வீழ்ன்றி யாகரு” என்பதனுமறிக. சுதந்ததார் ஈட்டாரது வறுமையுந் தீர்த்து அவாகக்கேமஞ்செய்யுமாற்றலையுடையனெனவே, தன்னைக்கூறவேண்டாவாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை விழைவான் எல்லாபயனு மெயது மெனறதனால், காரணத்தை விழையாது காரியத்தை விழைவான் யாதுமெயதானென்பது பெற்றும். இதனால் அஃதுடையானது நன்மை கூறப்பட்டது. (௫)

௯௧௬. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புதுத்தி லிமம். கூ.

* புதுநாறு, ௧௪-ம் குறளில் மேலெடுத்திக காட்டினும்.

† கிதலை நனப்பட்ட வால் மரத்தை—மதலையாய் மற்றதன் வீழ்ன்றி யாகரு—குதலைய தந்தைகட் டோன்றற்றான் பெற்ற—புதல்வன் மறைப்பக் கெடு—நாலடியார், தாளாண்மை.

இ - ன். முயற்சி திருவினை ஆக்கும் - அரசர்மாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்;—முயற்சி இன்மை இன்மை புருத்திலிமம் - அஃதிவ்லகைம வறுமையை யடைவித்துவிடும். எ - று.

செல்வம் அறுவகையங்கங்கள். வறுமை அவற்றான் வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரானழிவரென்பது கருத்து. (சு)

கூகௌ. மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
முள்ளா டாமரையி னான். எ.

இ - ன். மா முகடி மடி உளான்-கரியசேட்டை ஒருவன் மடியின்கண்ணே யுறையும்;—தாமரையினான் மடி இலான் தான் உளான் என்ப - திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே யுறையுமென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர். எ - று.

பாவத்தின் கருமை அதன்பயனாய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. மடியும் முயற்சியு முடையார்மாட்டு நிலையை அவை தமமேலவைத்துக் கூறினார், இவையிரண்டுபாட்டா னும் அவ்விருமைக்குமேது கூறப்பட்டது. (எ)

கூகஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தானவனை யின்மை பழி. அ.

இ - ன். பொறி இன்மை யார்க்கும் பழியன் று - பயனைத்தருவதாய விதியில் லாமை ஒருவரும் பழியாகாது;—அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி - அறிய வேண்டியவற்றையறிந்து வினைசெய்யாமையே பழியாவது. எ - று.

அறியவேண்டுவன வலி முதலாயின. தெய்வவியையாவழி ஆள்வினையுடைமை யாற் பயனில்லையென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழிவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாது முயல்கவென்பது குறிப் பெச்சம். (அ)

கூகக. தெய்வத்தா னாக தெனினு முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். கூ.

இ - ன். தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும்—முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும்,—முயற்சி தன்மெய் வருத்தக் கூலி தரும் - முயற்சி தனக் கிடமாய உடம்பு வருகதாய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது. எ - று.

தெய்வத்தானாவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத்தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகலின்மையின் தெய்வநோக்கியிராது முயல்கவென்பது கருத்து. (க)

கூக௦. ஊழையு முப்பக்கம் காண்ப றுலைவின்றித்
தாழா ஆளுந்து பவர், க௦.

இ - ன். ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் - பயனை விலக்குவதாய ஆழினைபும் புறங்காண்பர்—உலவு இன்றித் தாழாது உளுந்துபவர் - அவ்விலக்கிற் கிளையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார். எ - று.

தாழ்வறதல் மூச்சியினும், வலிமுதலியவறிதலினும், செயலினுக் குற்றமறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையிற் பலகான் முயல்வார் பய

செய்தவ ரென்பார், உப்பக்காண்பரென்றார். தெய்வத்தா னிடுக்கணவரினும் ருபற்சி விடற்பாலதன்றென்பது இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறப்பட்டது. (கர)

கூடம் அகி.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையின்கண் முயல்வான் தெய்வத்தானாக, பொருளின்கையாக, மெய்வருத்தத்தானாகத் தனக்கிடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு மனங்கலங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கஉக. இடுக்கண் வருங்கா னருக வதனை
யடுத்தார்வ தஃதொப்ப தில். க.

இ - ன். இடுக்கண் வருங்கால் நருக - ஒருவன் வினையாற்றனக்கிடுக்கண் வருமிடத்து அதற்குழியாது உண்மகிழ்கு;—அதனை அடுத்த ஊர்வது அஃது ஒப்புது இல் - அவ்விடுக்கணை மேன்மேலடரவல்லது அம்மகிழ்ச்சிபோல்வது பிரதிபலியாகலான். எ -று.

வினை இனிது முடிந்துழி நிகழற்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே இடுக்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அதனைத்தள்ளி அக்குறை முடிக்குமாற்றலுடையனாகலின், அதனையடுத்தார்வதஃதொப்பதில்லென்றார்.

கஉஉ. வெள்ளத் தனைய இடும்பை பறிவுடையா
ஹள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். உ.

இ - ன். வெள்ளத்து அனைய இடும்பை - வெள்ளம்போலக் கரையிலவாய இடும்பைகளெல்லாம்,—அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும் - அறிவுடையவன் தன்னுள்ளத்தான் ஒன்றினை நினைக்க, அத்துணையானே கெடும். எ -று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஒரு கோட்பாடேயன்றிப் பிரதில்லையென்பதனும் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்குமென்பதனும் அறிதல்வேண்டுதலின், அறிவுடையானென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவென்றும் கூறினார். இவையிரண்டிபாட்டானும் ஊழினாய இடுக்கணை அழியாமைக்கு உபாயம் கூறப்பட்டது. (உ)

கஉஉ. இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாதவர். உ.

இ - ன். இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் - வினைசெய்யுங்கால் அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர்—இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் - அத்துன்பத்தனக்குத் தாந்துன்பம் விளைப்பர். எ -று.

வருந்துதல் இளைத்து விடநினைத்தல். மனத்திட்பமுடையாராய் விடாது ருபலவே வினை முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும், படவே, எல்லாவிடும்பையுமில்லாமாகலின், இடும்பைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதற்கிவ்வாதே கொள்க. சொற்பொருட்பின்வருகிலை. (உ)

கஉச. மடுத்தவா பெல்லாம் பகடன்னு ஹத்த
விடுக்க ணிடர்ப்பா டெடைத்து. ச.

இ - ன். மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னான் - விலங்கிய விடங்கனெல்லா வற்றினுஞ் சகடபீர்க்கும் பகடுபோல வினையை யெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல் லானை—உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து-வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப் படுதலுடைத்து. எ - று.

மடுத்தவாயெல்லாமென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அனற்று நிலமுதலியவாகவும், வினைக்கு இடையுறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கன்றியும் தாடவழ்ந்தும் * அரிதினுய்க்குமாறுபோலத் தன்மெய்வருத்த நோக் காது முயன்றுய்ப்பானென்பார், பகடன்னுனென்றார். (ச)

கூஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவினா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ரு.

இ - ன். அடுக்கி வரினும் - இடைவிடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும்,—அழி விலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கட்படும் - தன்னுள்ளக்கோட்பாடு விடாதான் உற்ற விடுக்கண்டாம் இடுக்கணிலே பட்டிப்போம். எ - று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய்வருதலுமடங்க, அடுக்கிவரினு மென்றார். அழிவென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேனின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் தெய்வத்தானாயதற்கழியாமை கூறப்பட்டது. (டு)

கூஉசு. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத தேற்றா தவர். கூ.

இ - ன். அற்றேம் என்று அல்லற்படுபவோ - வறுமைக்காலத்து யாம் வறிய மாயினேமென்று மனத்தாற் றுயருழப்பரோ—பெற்றேம் என்று ஒம்புதல் தேற்ற தவர் - செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலையறியாதார். எ - று.

பெற்றவழி இவறுமை நோக்கி அற்றவழியும் அப்பகுதி விடாதாகலின், அல்லற் பாடில்லையாயிற்று. இதனாற் பொருளின்மையானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்கு பாயமுங் கூறப்பட்டன. (க)

கூஉ௪. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாராகக் கொள்ளாதா மேல். எ.

இ - ன். உடம்பு, இடம்பைக்கு இலக்கம் என்று - நாற்கதியினுமுள்ள வுடம்புகள் இடம்பையென்னும் வாளுக்கிலக்கென்று தெளிந்து,—கலக்கத்தைக்கையாருக்கொள் ளாதாம் மேல் - தம்மேல் வந்த இடம்பையை இடம்பையாகக் கொள்ளார் அறிவுடை யார். எ - று.

எகதேசவுருவகம். உடம்பு சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங் காரியப்பெயர் கார ணத்தின்மேனின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல்; இதற்கு ஒழுக்கநெறியென் றுரைப்பாருமுனர். இயல்பாகக் கொள்வதென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

கூஉ௫. இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத விலன். அ.

இ - ள். இன்பம் விழையான் இயம்பை இயல்பு என்பான் - தன்னுடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையாவிடும்பை செய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான்—துன்பம் உறுதல் இலன் - தம்முயற்சியாற் துன்பமுருன். ஏ - து.

இன்பத்தை விழையினும், இயம்பையை யியல்பென்னுது காக்கக்கருதினும், துன்பம் விளைதலின், இவ்விரண்டுஞ் செய்யாதானைத் துன்பமுறுதலிலென்றார். (அ)

கஉக இன்பத்து எளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட்
டுன்ப முறுதலிலன். கூ.

இ - ள். இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - வினையாற்றனக்கின்பம் வந்துழி அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான் விரும்பாதான்—துன்பத்துள் துன்பம் உறுதல் இலன் - துன்பம் வந்துழியும் அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான் வருந்தான். ஏ - து.

துன்பம் முயற்சியான் வருமிடக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின், பயன்கருமிலவாயின. (க)

கஉ௦. இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி ஒருத்தன்
ஒன்னார் விழையுஞ் சிறப்பு. க௦.

இ - ள். இன்னுமை இன்பம் எனக் கொளின் - ஒருவன் வீண் செய்யுமிடத்து முயற்சியான் வருந்துன்பந்தன்னையே தனக்கின்பமாகக் கற்பித்துக்கொள்வனாயின்,—தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு ஆகும் - அதனாற் தன்பகைவர் நன்குமதித்தற்கேதுவாய உயர்ச்சியுண்டாம். ஏ - து.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கியல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொன்னவே, அதற்குழிவின்றி மனமிகுச்சியுடையனாய் அதனாற் றொடங்கியவியை முடித்தேவிமொற்றவடையனென்பது கருத்து. இவை நான்குபாட்டானும் மெய்வருத்தத்தானாயதற்கு அழியாமையும் அதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன. (க௦)

அரசியல் முற்றிற்று.

அ ங் க வி ய ல்.

இனி முறையானே அரசியனடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய அங்கங்களாறனவியல்பு முப்பத்திரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவானெடுத்துக்கொண்டு, அவையாறுள்ளும் “காவற் சாகாமி கைத்தற்” கண் அவ்வரசர்க்கிணையாய அமைச்சனவியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவானொருடங்கி, முதற்கண் அமைச்சக் கூறுகின்றார்.

கூச ம் அதி.—அமைச்சர்.

அஃதாவது அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களைபுஞ் செயல்சீரையும்.

கூடக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவியு மாண்ட தமைச்சர்.

இ - ன். கருவியும் - வினைசெய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டிய கருவிகளும்—காலமும் - அதற்கேற்றகாலமும்—செய்கையும் - அது செய்யுமாறும் செய்யும் அருவினையும் - அடவாற்றிற்செய்யப்படும் அவ்வரிய வினைதானும்—மாண்டது அமைச்சர் - வாய்ப்ப வெண்ண வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ - று.

கருவிகள் தானையும் பொருளும். காலம் அது தொடங்குங்காலம். செய்கையெனவே, அது தொடங்குமுபாயமும், இடையூறுநீக்கி முடிவுபோக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியைப் பெரிய பயன்றருவதென்பார், அருவினையென்றார். இவை யைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்குங்கொண்டனர். (க)

கூடக. வன்கண் குடிசைத் தல் கற்றறித லாள் வினை யோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சர். உ

இ - ன். வன்கண் - வினைசெய்தற்கண் அசைவின்மையும்—குடி காத்தல் - குடிசைக் காத்தலும்—கற்று அறிதல் - நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிரவனவறிதலும்—ஆள்வினை - முயற்சியும்—ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சர் - மேற்சொல்லிய அவ்வன்கண்களையுடனே திருந்தவுடையானே அமைச்சனாவான். எ - று.

என்னொரு நீண்டது. அவ்வைந்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந்நான்களையும் மேற் கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையு மிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டுமெனும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந்தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை நண்டெண்ணிய வற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடிசைத்தென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனையொழுக்கத்தார் காத்தலுமெனப் பகுப்பாரும், கற்றறிதலென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலுமெனப் பகுப்பாருமுளர். அவர் உடனென்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடியென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப. (உ)

கூடக. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சர். கூ.

இ - ன். பிரித்தலும் - வினை வந்துழிப் பகைவர்க்குத் துணையாயினரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும்—பேணிக்கொளலும் - தம்பாலாரை அவர்பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும்—பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும் - முன்னே தம்பினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டும் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும்—வல்லது அமைச்சர் - வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ - று.

இவற்றுள் அப்பொழுதை நிலைக்கேற்ற செயலறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்றவுபாயத்தார் கடைப்பிடித்தலும் அரியவாதலுக்கி, வல்லதென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தனைச் சந்தியென்றும், பிரித்தலை விக்ரகமென்றும் கூறுப. (கூ)

கூடக. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலைபாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சர். ச.

இ - ன். தெரிதலும் - ஒருகாரியச்செய்கை பலவாற்றாற்றோன்றின் அவர்—ஆவதாராய்த்தறிதலும்—தேர்ந்து செயலும் - அதுசெய்யுங்கால் வாய்க்குந்திறனாய் செய்தலும்—ஒருதலையாச்சொல்லலும் - சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல்செய்தல்.

அவர்க்கு இதவே செயற்பாலதென்று தணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும்—வல்லது அமைச்சர் - வல்லவனே அமைச்சனாவான். எ - று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின். (ச)

கூஉரு. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றன்
தறனறிநதான நேர்ச்சித் துணை. இ.

இ - ன். அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான் - அரசனாற் செய்யப்படும் அறங்களுயறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியானிறைந்தமைந்த சொல்லுடையனாய்—எஞ் ஞான்றும் திறன் அறிந்தான் - எக்காலத்தும் வினை செய்யுந்திறங்களுயறிந்தான்—தேர்ச்சித் துணை - அவர்க்குச் சூழ்ச்சித்துணையாம். எ - று.

தன்னம்சன் சுருங்கியகாலத்தும் பெருங்கியகாலத்தும் இடைநிகராய்காலத்து மெய்ப்பாடி, எழுந்தலிதுமெய்ன்றா. சொல்லானென்பதனை ஒவ்வருபின்பொருட்டாய் ஆயுறப்பாடி கையுயர்ப்பாடுமுள்ளா. இவை யைந்துபாட்டானும் அமைச்சரது குணத் தன்மை கூறப்பட்டது. (இ)

கூஉசு. மதிதுட்ப நூலோ உடையார்ச் சுதிதுட்பம்
பாயுள் முன்னிற பவை. சு.

இ - ன். மதிதுட்பம் நூலோடு உடையார்க்கு - இயற்கையாகிய துண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய நூலறிவேயுடைய அமைச்சர்க்கு—அதிதுட்பம் முன்நிற பவையா உள் - மக்கதுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னிற்பன யாவையுள். எ - று.

மதிதுட்பமென்பது பின்மொழிநிலயல். அது தெய்வந்தரவேண்டதலின் முற் கூறப்பட்டது. துயவென்பது உம் அதிதுட்பமென்பது உம் ஆகுபெயர். அத்மென்பது உடையவையுள்ள மருதப்பொருள் தாரிடைச்சொல்;—அது துரிந்து துட்பமென்பதற்குள் அடக்கது. முன்னிறவ மாறறா சூழ்ச்சியாயின தஞ்சூழ்ச்சியால் அறியாது நிறதல். இனி அதுதுட்பமென்று பாட்கொது, அதனினுட்பம் யாவென்றுரைப்பாரு முள்ளா அவர் சூழ்ச்சிக்கண்மாய் முன்கூட்டப்படுவது தான்நில்லாமைபும், சுட்டிப் பெயர் ஐந்தாமுருபுபற்றவழி அவ்வாறு நில்லாமைபுமற்றதுவர். பகைவா சூழவனவற் றைதறாய்மறது அழிதது அவர்நிறத்தியுதன் தரிஞ்சூழவென்பது ஒருதது. இதனால் அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

கூஉவு. செயற்கை யறந்தக் கடைத்து முல்கத
தயற்கை யறந்து செயல. எ.

இ - ன். செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும்—நானெறியான் வினைசெய்யுந்திறங்களு யறிந்த விடத்தும்,—உலகத்தது இயற்கை அறிந்து செயல் - அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையையறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செய்க. எ - று.

கடைத்துமென்புழித் து பகுதிப்பொருள் விருதி. நானெறியேயாயினும் உலக நெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யின் அது பழிக்குமென இயற்கையறி வாற பயன் கூறியவாறு. (எ)

கூஉஅ. அறகொன் றறியா னெனினு முதுநி
யுழையுநதான கூறல் கடன். அ.

இ - ன். அறிவொன்று அறியான் எனினும் - அறிந்துசொல்லியாத அறிவைப் பழித்த அரசன் தானுமறியானேயாயினும், — உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன் - அக்குற்ற நோக்கியொழியாத அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை. எ - று.

அறியென்பது முதலிலைத்தொழிப்பெயர். கோறல் தான்கொன்னாமை மேலும் இகழ்த்தகூறுதல். உழையிருந்தானென்பபெயர்கொடுத்தார், அமாத்தியரென்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். *உறுதி கூறுக்கால் அவனதிறு தியெய்தற்குற்றத்தை உலகத் தன்மேலேற்றுமென்பார், கூறல்கடனென்றார். இவையி ரண்போட்டானும் அவர்செயல் கூறப்பட்டது. (அ)

*கக. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது வேடி யுறும். க.

இ - ன். பக்கத்தன் பழுது எண்ணும் மந்திரியின் - பக்கத்திருந்து பிழைப்ப வெண்ணும் அமைச்சரெருவனில் — ஒரெழுபதுகோடி தெவ் உறும் - அரசனுக்கு எதிர் நிற்பார் ஒரெழுபதுகோடி பகைவருறுவர். எ - று.

எழுபது கோடியென்றது மிகப்பலவாய வெண்ணிற்கொன்று காட்டியுலாறு. வெளிப்படநின்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன் உட்பகையாய் நின்றலாற் காக்கப் படானென்பதுபற்றி, இவ்வாறுகூறினர். எழுபதுகோடிமடக்கு நல்லரென்றாரப் பாரும், எழுபதுகூறு தலெயென்று பாடமோதுவாருமுள். (க)

கச௦. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர். க௦.

இ - ன். முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவிலவே செய்வர் - செய்யப்படும் வீண களை முன் அடைவுபடவெண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவாகவே செய்யாநித்பர் — திறப்பாடு இலாதவர் - முடித்தற்கேற்ற கூறுபாடில்லாதார். எ - று.

அக்கூறுபாடாவன வந்த வந்த விடையூறுகட்டு ஏற்றவேற்ற பரிசாரமறிந்து செய்தலும், தாந்தின்னியராதலுமாம். பிழையாமலெண்ண வல்லராய்வைத்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாருமுளரென்பதாம். இவையிசண்போட்டானும் அமைச்சருள் வீடப் படுவாரது குற்றங் கூறப்பட்டது. (க௦)

கரு ம் அதி. — சொல்வன்மை.

அஃதாவது தான் கருதிய வீண முடியுமாற்றால் அமைச்சிய னடத்தற்கேது வாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லனாதல். மேல் "ஒருதலையாச் சொல்லலும் வல்லு" தென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. நாநல மென்னு நலனுடைமை பந்நலம்
பாநலத் துள்ளது உ மன்று. க.

இ - ன். நாநலம் என்னும் நலன் உடைமை - அமைச்சர்க்கு இன் னுணமாவது சான்றோரான் நாநலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் நலத்

* அமாத்தியரென்பதனுள் அமா என்பதற்குப்போருள் அண்மை.

† நிகுக்குறள், ககச.

தலையாசாதல்.—அந்நலம் யாநலத்து உன்னதமும் அன்று - அந்நலம் பிறர்க்கும் பிற நலமெல்லாவற்றினும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாகலான். எ - று.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்ததாக்கும் அமைச்சர்க்கு வேருகவேண்டுமென்னும் நீதிதால் வழக்குப்பற்றி நானலமென்னுநல மென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற்சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்நலம் யாநலத்துள்ள அடமன்றென்றும் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃதின் நியமையாதாயபின் அத்தொழிலார்க்குக் கூறவேண்டுமோவென்பதுகருத்து.

கசஉ. ஆக்கமுங் கேடு மதனூல் வருதலார்
காத்நோம்பல் சொல்லினகட் சோர்வு. உ.

இ - ன். ஆக்கமுங் கேடும் அதனூல் வருதலால் - தம்மாசிற்கும் அங்கங்கட்கும் ஆக்கவழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான்,—சொல்லின்கண் சோர்வு காத்து ஓம்பல் - அப்பெற்றத்தாய சொல்லினகட் சோர்வு அமைச்சர் தங்கணிகழாமற் போற் றிக்காக்க. எ - று.

ஆக்கத்திற்கேதுவாய நற்சொல்லையும் கேட்டிற்கேதுவாய தீச்சொல்லையும் சொல் லாதலொப்புமைபற்றி அதனூலென்றார். செய்யுளாகவின், சுட்டிப்பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வுபோலாது உயர்கட்கெல்லாம் ஒருங்குவருதலால், காத்நோம்பலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் இஃது இவர்க்கின நியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கசஉ. கேட்டார்ப் பிணிக்ருக் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். ந.

இ - ன். கேட்டார்ப் பிணிக்ருக் தகை அவாய் - நட்பாயேற்றுக்கொண்டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்ருக் குணங்களை அவாவி—கேளாரும் வேட்ப மொழிவது- மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப்பகைமையொழிந்த நட்பினையிரும்பும்வண்ணஞ் சொல்லப்படுவதே—சொல்லாம் - அமைச்சர்க்குச் சொல்லா வது. எ - று.

அக்குணங்களாவன வருவின்மை, சுருங்குதல், வினங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன்றருதலென்றிவை முதலாயின. அவற்றையவாவுதலாவது சொல்லுவான் குறித்தனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்பவற்றின்மேலும் நோக் குடைத்தாதல். அவாயென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் மொழிவதென்னுஞ் செயப்பாட்டி வினை கொண்டது. இனித் கேட்டார் கேளாரென்பதற்கு நால் கேட்டார் கேளாதா ரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவுமுரைப்பாருமுனர். தகையவாயென்பதற்கு எல்லாருந் தருகியையுடையவாயென்றுரைத்தார்; அவா அப்பன்மை மொழிவதென் னும் ஒருமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றவர். இதனூற் சொல்லின திலக்கணங் கூறப்பட்டது. (உ)

கசச. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லி யறனும்
பொருளு மதனினுடங் கில். ச.

இ - ன். சொல்லத் திறன் அறிந்து சொல்லுக - அப்பெற்றித்தாய சொல்லி அமைச்சர் தம்முடையவுங் கேட்பாருடையவுமாய திறங்கையறிந்து சொல்லுக,— அதனின் ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல் - அங்ஙனஞ் சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளுயில்லையாகலான். எ - று.

அத்திறங்களாவன குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஏழகம், செல்வம், உருவம், பருவ மென்பனவற்றானவருந் தகுதிவேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுதலாவது அவற்றார் மமக்கும் அவர்க்குமுளவாய ஏற்றத்தாழ்வுகளையறிந்து அவ்வம்மரபார் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோடொட்டவொழுக்கையும் இனிமையையும் பயத்த லின் அறனாயிற்று. தங்காரியமுடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும்பொருளுமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினார். (ச)

கசரு. செல்லுதல் சொல்லைப் பிறிதோர்சொ ல்சொல்லை வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. ரு.

இ - ன். சொல்லைப் பிறிது ஓர்சொல் வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து-தாங் சொல்லக்கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர்சொல்லாய் வெல்லவல்லதொருசொல் இல்லா மையறிந்து,--அச்சொல்லைச் சொல்லுதல் - பின் அச்சொல்லைச் சொல்லுதல். எ - று.

பிறிதோர்சொல் மாற்றாது மறுதலைச்சொல். வெல்லுதல் குணங்களான் மிகு தல். அதுவே வெல்லச்சொல்லுதலெனப்படும். இனிப் பிறிதோர்சொல் வெல்லுஞ் சொல்லெனச் செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்தசொல்லும் மிக்கசொல்லுமுளவாகாமற் சொல் லுதலெனறுரைப்பாருமுள். இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. (ரு)

கசக. வேட்பத்தாங் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோட ன் மாட்சியின் மாசற்றார் டீகள. கூ.

இ - ன். வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொற்பயன் கோடல்-பிறர்க்குத் தாங்சொல்லுவதால் அவர் பின்னுங் கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி,அவர் தமக்குச் சொல்லுவதால் அச்சொல்லின்பயனைக் க்காண்டொழிதல்--மாட்சியின் மாசு அந்நார் கோள - அமைச்சியலுட் குற்றமற்றாது துணிவு. எ - று.

பிறாசொற்களுட் குற்றமுளவாயினும் அவை நோக்கியிகழா ரென்பதாம். வல் லாறையகழ்தல் வல்லுநாக்குத் தகுதியனமையின், இதுவுமுடன் கூறினார். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கசஎ. சொல்லவல்லன் சொல்ல னஞ்சா னவனை ய்கலவல்லல் யார்க்கு மரிது. எ.

இ - ன். சொல்ல வல்லன்-தானெண்ணிய காரியங்களைப் பிறர்க்கேற்பச் சொல் லுதலவல்லறைய--சொர்வு இலன் - அவை மிகப்பலவாயவழி ஒன்றினுஞ் சொல்ல றைய--அஞ்சான் - அவைக்கஞ்சாறையினை யாவன்--அவனை இகல் வெல்லல் யார்க் கும அரிது - அவனை மாறுபாட்டினகண் வெல்லுதல் யாவர்க்குமரிது. எ - று.

ஏற்பச்சொல்லுதல் அவாக்கு அவை காரியமல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியும் வகை சொல்லுதல். சொல்லு சொல்லவண்ணவதனை மறப்பாறெழுதல். இம்மூன்று குணமுமுடையான மாற்றாயப் பிரத்தல் பொருத்தல் செய்து வெவ்வாறென யெனப்படும். (எ)

கசஅ. விரைந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரந்தினிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். அ.

இ - ன். தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப்பெறின் - சொல்லப் படுங்காரியங்களை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதல்வல்லாரைப் பெறின்,-- ஞாலம்விரைந்து கேட்கும் - உலகம் அவற்றை விரைந்தேற்றுக்கொள்ளும். எ - று.

தொழில் சாதியொருமை. நிரல்படக் கோத்தல் முன்சொல்வனவும் பின்சொல்வனவற்றிற் அம்முறையே வைத்தல். இனிதாதல் கேட்டார்க்கின்பம் பயத்தல். சொல்லுதல்வல்லான் தூறியிரவருளொருவன் என்ற வடமொழிபற்றிப் பெறினென்றார். நண்டுக் கேட்டல் ஏற்றுக்கோடல். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வாற்றும் சொல்லுதல் வல்லாது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

கூக. பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல தேற்ற தவர். கூ.

இ - ன். மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றதவர் - குற்றமற்றனவாய்ச் சிலவாயவார்த்தைகளை அவ்வாற்றும் சொல்லுதலை யறியாதார்—பல சொல்லக் காமுறுவர் - பலவாயவார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவர். எ - று.

குற்றம் மேர்சொல்லிய குணங்கட்கு * மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாருமுனர், அவர் இவ்வாறு சொல்ல மாட்டாதாரே, வல்லார் அதுசெய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்றவென்றார். (க)

கூரு. இன்னும்து நாரா மலரணையர் கற்ற
துணர் விரித்துரையா தார். கூ.

இ - ன். கற்றது உணர் விரித்து உரையாதார்—கற்றுவைத்த துலைப் பிறரறியும் வண்ணம் விரித்துரைக்கமாட்டாதவர்—இணர் ஊழ்த்தும் நாரா மலர் அணையர் - கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்துவைத்தும் நாராத பூவையொப்பார். எ - று.

செவ்விபெற மலர்ந்துவைத்தும் நாற்றமில்லாத பூச் சூடப்படாதவாறுபோல துலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படாரென்றமையின், இது தொழிலுவமாயிற்று. இவை இரண்டுபாட்டானும் அது மாட்டாதாதிழிபு கூறப்பட்டது. (கௌ)

கூகும் அதி.—வினைத் தூய்மை.

அஃதாவது செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டிமென்கின்றமையின், இது சொல்வன்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூருக. துணைநல மாக்கத் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாத் தரும். கூ.

இ - ன். துணை நலம் ஆக்கம் தருஉம் - ஒருவனுக்குத் துணையது நன்மை செல்வ மொன்றையும்கொடுக்கும்;—வினை நலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும் - அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையும்கொடுக்கும். எ - று.

வேண்டியவெல்லாமென்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருளின் பழதலாயவற்றையும் மறுமைக்கட்டான்விரும்பிய பதங்களையும். இதனாற் காணப்படுந் துணைநன்மையினும் கருதப்படும் வினைநன்மை சிறந்ததென வினைத் தூய்மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

கருஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழீழாடு

நன்றி பயவா வினை.

உ.

இ - ன். புகழொடு நன்றி பயவா வினை - தம்மரசனுக்கு இம்மைக்கட்புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை—என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் - அமைச்சர்க்கு எக்காலத்தொழிதல்வேண்டும். எ - று.

பெருகல், சுருங்கல், இடையிற்பெருகல், இடையிற்பெருகல் காலத்தான் வருதலின், என்றமென்றார். வேண்டுமென்பது நன்றி இன்றியமையாதென்றும் பொருட்டு.

கருங். ஒருகல் வேண்டு மொளிமழ்க்குஞ் செய்வீனை

பாஅது மென்னு மவர்.

உ.

இ - ன். ஆதும் என்னுமவர் - மேலாகக்கடவேமென்று கருதுவார்—ஒளிமழ்க்கும் வீனை செய் ஒதல்வேண்டும் - தம்மொளிகெடுதற்குக் காரணமாய் வீனையைச் செய்தலுத் தவிர்க. எ - று.

ஒதல்வேண்டுமென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஒதுதலென்பது குறைந்ததின் மது. ஒளி தாமுன்காலத்து எல்லாநாளும் நன்குமதிக்கப்படுதல். செய்யென்னும் முதலிலுத்தொழிப்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வீனையென வீனைத்தொகையாகியவழிப் பொருளின்மையறிதல். ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன்றென்பதாம். (உ)

கருங். இடுக்கட்படினு மினிவந்த செய்பார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

உ.

இ - ன் இடுக்கட்படினும் இனிவந்த செய்பார் - தாமிடுக்கணிலேபடவரினும், அது தீர்த்தபொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இனி வந்த வீனைகளைச்செய்பார்—நடுக்கு அற்ற காட்சியவர் - துனக்கமற்ற தெளிவியுடையார். எ - று.

சிறிதுபோழ்கிற் கழிவதாய் இடுக்கணைக்கி எஞ்ஞான்றும் கழியாதவழிவு எய்தற் பாலதன்றென்பதும் அறிதெய்தினாலும் வருவது வருமென்பதும் தெளிவாகலால், செய்யாரென்றார்.

(ச)

கருங். எற்றென் நிரங்குவ செய்பற்க செய்வானேன்

மற்றென் செய்பாமை நன்று.

ரு.

இ - ன். எற்று என்று இரங்குவ செய்பற்க - யான் செய்தது எத்தன்மைத் தென்று பின் றானே யிரங்கும் வீனைகளை ஒருகாலஞ் செய்யாதொழிக;—செய்வானேல் மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று - அன்றி ஒருகாலமயங்கி அவற்றைச் செய்புத்தன்மையானாயினாயின், பின்னிருந்து அவ்விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று. எ - று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டி. பொழிந்தார். அங் வீனைகளை பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச்செயற்குப் பின்னிருத்திரங்குவனாயின், அது திரும் வாயிலறிந்திலனெனவும், திட்டமிலனெனவும், பயனில்லனெனவும், தன்பழியைத் தானே துற்றுகின்றனெனவும், எல்லாருமிகழ்ந்த பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இதுவும், வீனைத்தாயார் செயலாகலின், உடன்கூறப்பட்டது. பிறருடையுக்குச் செய்வானாயின் அவைபோல்வனவுஞ் செய்யாமை நன்றெனப் பிறரொல்லாம் இவைபதவுரைத்தார்.

(ச)

கக0. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்

கலத்துணிர் பெய்திரீஇ பற்று.

க0.

இ - ன். சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமார்த்தல் - அமைச்சன் நியவினைகளைப் பொருள்படைத்து அதனால் அரசனுக்கேமஞ்செய்தல்—பசுமட்கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்ற - பசியமட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து அதற்கேமஞ்செய்ததனோடொக்கும். ஏ -று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற்றோன்றிப் பின்னழிவே பயத்தலால், அவை சலமெனப்பட்டன. ஏமமார்த்தலென்பது ஏமார்த்தலென்றாயிற்று. ஏமத்தையடையப்பண்ணுதலென்றவாறு. இருத்துதல் ரெடுங்காலமிருப்பச்செய்தல். அரசனும்பொருளும் சேரப்போமென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமாத்தலென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்தலென்றும், இரீஇயற்றென்பதற்கு வைத்தாற்போலு மென்றுமுரைத்தார்; அவர் அவை தன்னையும் பிறிதின்வினையும் உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கிற் றிலர். இவைநான்குபாட்டானும் அதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது. (க0)

கௌ ம் அதி.—வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது அத்தாய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய மனத்தின்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககக. வினைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்ட

மற்றைய வெல்லாம் பிற.

க.

இ - ன். வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம் - வினைசெய்தற்கட்டின் மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்குரியானொருவன் மனத்தினது தின்மை;—மற்றைய எல்லாம் பிற - அஃதொழிந்தனவெல்லாம் அதற்குத் தின்மையென்று சொல்லப்படா. ஏ -று.

ஒழிந்தனவாவன படை, அரண், நட்பு முசலியவற்றின் தின்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் மற்றையவென்றும், வேண்டினும் அஃகில் வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றும் கூறினர். இதனால் வினைத்திட்டமாவது இன்ன தென்பது கூறப்பட்டது. (க)

ககஉ. ஊறொர துற்றி னெல்காமை யிவ்விரண்டி

னென்ப ராய்த்தவர் கோள்.

உ.

இ - ன். ஆய்த்தவர் கோள் - முன் நீதியாசாய்த்த அமைச்சரது துணிபு—ஊரொர உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர் - பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும்வினை தெய்வத்தாற்பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமைய இவ்விரண்டன் வழியென்பர் நாலோர். ஏ -று.

தேவர்க்கும் அரசர்க்கும் அமைச்சுப்பூண்ட வியாழ வெள்ளிகளது துணி தொகுத்தப் பின் நீதி நூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினை, தாய்மையும் உடன் கூறினர். உறுதலுடையதனை முன் ஊறென்றமையின், உற்றமென்றும், இவ்விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினுறென்றுங்கூறினா ஊறொராரென்று பாடமோதுவாருமுனர்; அஃது ஒல்காமையென்னுமெண்ணோடு இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவரறித்திலர்.

ககௌ. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை பிடைக்கொட்டி
னெற்றா விழுமத் தரும். உ.

இ - ன். கடைக் கொட்கச் செய்தக்கது ஆண்மை - செயப்படும் வினையை முடி
வின்சுட் புலப்படும்வகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்டமாவது;—
இடைக் கொட்கின் எற்றாவிழும் தரும் - அங்ஙனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின்
அப்புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீங்காத இடம்பையைக் கொடுக்கும். எ - று.

மறைத்துச் செய்வதாவது அங்கமைந்துமெண்ணியவாறு பிறநியாமலும்; தான்
நித்தனடம், தன்னிகழ்தம், வடிவு, செயல், சொற்களான் அவருய்த்துணராமலும்
அடக்கிச் செயதல். அத்திட்டம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மையெனப்பட்
டது. எற்றாவிழும்மாவன பகைவர் முன்னறிந்து அவ்வினையை விலக்குதல், செய்
வாணை விலக்குதல் செய்வார்களின், அவற்றான் வருவன. விழும் சாதிப்பெயர்.
இவையிரண்டுபாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (உ)

ககச. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ச.

இ - ன். சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய—யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றும் செய்து
மென நிரல்படச் சொல்லுதல் யாவர்க்குமெளிய;—சொல்லிய வண்ணம் செயல் அரிய
வாம் - அதனை அவ்வாற்றானே செய்தல் யாவர்க்கு மரியவாம். எ - று.

சொல்லுதல், செயலென்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றையெண்ணிச் சொல்லு
தல் திட்டம்ல்லாதாகருமயறவன், எளியவென்றார். இதனால் அதனதருமை கூறப்
பட்டது. (ச)

ககரு. விற்றெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்க
ணாமறயது யுளளப படும். இ.

இ - ன். வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் = எண்ணத்தாம் சிறப்பெய்திப்
பிறவிலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினைத்திட்டம்,—வேந்தன்
கண் ஊறு எய்தி உளளப்படும் - வேந்தன்கண்ணே உறுதலையெய்தலான், எல்லா
ரானும் நன்குமதிக்கப்படும். எ - று.

வேந்தன்கணாமறயதல் எடுத்தவினை அதனான் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புச
மும் அவனகண்ணவாதல். எய்தலாவனவது துரிந்து நன்றது. உள்ளல் மதிப்பான்
மறவாமை. இதனால் அதனசிறப்புக் கூறப்பட்டது. (இ)

ககசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
நுண்ணிய ராகப பெறின. கூ.

இ - ன். எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப - தாமெய்த எண்ணிய பொருள்க
ளெல்லாவற்றையும் அவ்வண்ணியவாறே எய்துவர்:—எண்ணியார் நுண்ணியராகப்
பெறின - எண்ணியவா அவற்றற்கு வாயிலாகிய வினைக்கட் டிண்மையுடையராகப்
பெறின. எ - று.

எளிதினெய்துபவென்பார், எண்ணியாங்கெய்துப வென்றார். அவர் அவ்வாறல்ல
தென்னுமையிற் றண்ணியராகவே வினைமுடியும், அது முடிய அவையாவையுக்
கைகூடுமென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுதையாசெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க)

கூகூ. உருவுகள் பெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்
கச்சாணி யன்ன ருடைத்து. எ.

இ - ள். உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்ச ஆணி அன்றா உடைத்து - உருளாநின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கண்ணிபோல வினைக்கட்டிண்ணியரையுடைத்து உலகம்;—உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் - அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமைகளோக்கி இகழ்தலை யொழிக. எ - று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டுமென்பதானும், உவமையானும் பெற்றும். அச்ச உருள் கோத்த மரம். ஆணி உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகாமது. அது வடிவாற்சிறியிருந்தே பெரிய பாரத்தைக் கொண்டுய்க்குந் திட்பமுடைத்து, அதுபோல, வடிவாற்சிறியராயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டுய்க்குந் திட்பமுடைய அமைச்சருமுனர், அவரை அத்திட்பமோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதாம். இதனால் அவரையறிபுமாறு கூறப்பட்டது. (எ)

கூகூ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் ளொங்காது
துக்கங் கடிந்து செயல். அ.

இ - ள். கலங்காது கண்ட வினைக்கண் - மனந்தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண்—துளங்காது துக்கம் கடிந்து செயல் - பின்னசைதவின் நிர்ந்தித்தலையொழிந்து செய்க. எ - று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற் றேன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகாலாராய்ந்து தாளுசெய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றார், துளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

கூகூ. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. கூ.

இ - ள். துன்பம் உற வரினும் - முதற்கண் மெய்முயற்சியாற் றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,—இன்பம் பயக்கும் வினை துணிவு ஆற்றச் செய்க - அது நோக்கித் தளராது முடிவன்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் துடிமுடையராய்ச் செய்க. எ - று.

துணிவு கலங்காமை. அலுத்துடையார்க்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலைபுதுடைய * பரிணமவினபததை நோக்கிச் செய்தல கூடாமையின் துணிவாற்றிச்செய்கவென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர் வினைசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கூகூ. எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. கூ.

இ - ள். வினைத்திட்பம் வேண்டாரை - வினைத்திட்பத்தை இது நமக்குச்சிறந்த தென்று கொள்ளாத அமைச்சரை,—எனைத்திட்பம் எய்தியகண்ணும் - ஒழிந்த திட்பங்களுள்ளாழுடையராயவிடத்தும்,—வேண்டாது உலகு - நன்குமதியார் உயர்ந்தோர். எ - று.

மனத்தின்கட் திட்பமில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நப்பு முதலியவற்றின்றிப் புங்குள்ளல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம், ஆகவே, அவையெல்லாம் கெடு

மென்பதுபற்றி உலகு வேண்டாதென்றார். இதனால் வினைத்திட்டியில்லாததாதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

கூ அ ம் அ தி. — வி னை செயல்வகை.

அஃதாவது அத்திட்டமுடையவமைச்சன் அவ்வினையைச் செய்யுந்திறம். அதி காரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூஎக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத ற்து. க.

இ - ள். சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் - விசாரத்திற்கெல்லையாவது விசாரிக் கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல்;—அத்துணிவு தாழ்ச்சி யுள் தங்குதல் தீது—அங்ஙனம் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப்பின்கட்டங்குமாயின், அது குற்றமுடைத்து. எ - று.

சூழ்ச்சிமுடிவு துணிவெய்தலெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டுமென் பது பெற்றும். பின்னர்த் துணிவு ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு செய்யுங்காலத்துச் செய் யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும் பகைவா அற்றதழித்தலானும் முடியா மையின், அதனைத் தீதென்றார். (க)

கூஎஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. உ.

இ - ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக - நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினை களுள் நீட்டிக்க;—தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க - நீட்டியாது செய்யும் வினை களுள் நீட்டியாதொழிக. எ - று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினை களும் வலியானுங் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச்செயின், அவை வாயாவென் பது கருத்து. மேற்றாங்காலமெயன்றார்*, ஈண்டதோப் பகுத்துக் கூற்றார். இவை யிரண்டொட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்நிறங் கூறப்பட்டது. (உ)

கூஎங். ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
மெல்லும்வாய் மொக்காகச் செயல். ங்.

இ - ள். ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்று - வினைசெய்யுங்கால் இயலுமிடத் தெல்லாம் போராறசெய்தல் நன்று,—ஒல்லாக்கால்மெல்லும் வாய் மொக்காகச் செயல் - அஃதியலாவிடத்து ஏனை மூன்றுபாயத்துள்ளும் அது முடிவதோருபாயமொக்கிச் செய்க. எ - று.

இயலுமிடம் பகையிற் றுள்வலியனாய் காலம். அக்காலத்துத்தண்டமே நன்றென் றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாகலன். இயலாவிடம் ஒத்தகாலமும் மெல்லியகாலமும். அவ் விரண்டி காலத்தொரு சாம பேத தானங்களுள் அது முடியுமுபாயத்தாற செய்கவென் றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபாங்கிடையவேனும், உடம்படுதற்பயத்தாற் றம்மு னொக்குமாகலின். இதனால் வலியான், ஒப்பான், மெல்லியானெனநிலை மூவகைத் தென்பதுஉம், அவற்றுள் வலியது கிறப்பும், கூறப்பட்டன. (ங)

கக்க

க.அ.ம் அதி. - வினையெயல்வகை.

கௌச. வினை பகை யென்றிரண்டி. நெச்ச நினைபுங்காற்
நீயெச்சம் போலத் தெறும்.

இ - ன். வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம் - செய்யத்தொடங்கிய வினையும்
கனையத்தொடங்கிய பகையுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டனதொழிவும்—நினைபுங்
கால் நயசசம்போலத் தெறும்—ஆராயுங்காற் நீயினதொழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து
கெடுக்கும். ஏ - று.

இனி இக்குறை என்செய்வதென்று இகழ்த்தொழியற்க, முடியச்செய்கவென்ப
தாம். பின் வளராத் தொலப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறினார். இதனால்
வலியான செயலுக்கு நகு கூறப்பட்டது. (ச)

கௌரு. ம்பாருளகருவி காலம் வினையிடனெ டைந்து
மமுடய மவண்ணிச செயல். ரு.

இ - ன். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தாம் - வினைசெய்யுமிடத்
துப் பொருளுக கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ்வைந்தனையும்—
புருள் தர மண்ணிச செயல் - மயக்கமறவண்ணிச செயல். ஏ - று.

எனனெடு பிறவழியுங் கூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும் பொருளும் ஆகும்
பொருளும். கருவ தனருளையும் மாற்றாதானையும், காலம் தனக்காங்காலமும் அவர்க்
காக்காலமும், வன் தானவல்லவனையும் அவா வல்லவனையும், இடம் தான வெல்லு
மிடமும் அவா வெல்லுமிடமும், புவற்றைத் தான வென்றியெய்துநிறத்திற் பிழை
யாமவண்ணிச செய்கவென்பதாம். (சு)

கௌச. முடிவு மிடைபூறு முற்றியாங் கெய்தும்
பப்பயனும பாரத்துச் செயல். க.

இ - ன். முடிவும் - வினைசெய்யுங்கால் அது முடிந்தருள்தாம் முயற்சியும்—
இடைபூறும் - அதற்கு வருமிடைபூறும்—முற்றியாகு எய்தும் பப்பயனும் - அது
நீங்கி முடிந்தாற் றுனெய்தும் பெருமபயனும்—பார்த்துச் செயல் - சீர்தூக்கிச்
செய்க. ஏ - று.

முடிவு ஆகுபெயர், முயற்சியிடைபூறுகள்தளவிற் பயனதளவு பெரிதாயிற் செய்க
வென்பதாம். (க)

கௌச. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். எ.

இ - ன். செய்வினை செய்வான் செயன்முறை-அவ்வாற்றற் செய்யப்படும் வினை
யைத் தொடங்கினான் செய்யுமுறைமையாவது—அவ்வினை உன் அறிவான் உள்ளம்
கொளல் - அதனதுள்பாட்டினை யறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல். ஏ - று.

அவ்வாறென்பது பொருண் முதலியவெண்ணையுமு முடிவுமுதலிய துக்கலையும்,
உள்ளறிவான் முன்செய்து போந்தவன். அவன் கருத்து அவன் செய்து போட்
உபாயம். அதனை யறியவே, தானும் அதனாற்செய்து பயனெய்துமென்பதாம்.
முன்றுபாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (ங)

க௭அ: வினையான் வினையாக்கெ கோடனையவுன்
பாணியால் பாணியாற் தற்று. அ.

இ - ன். வினையான் வினை ஆக்கிக்கோடல் - செய்கின்றவினையாலே அன்னது பிறிதுமோர்வினையை முடித்துக்கொள்க;—வினைகவுன் யானையால் யானை யாத்தற்று—அது மதத்தானினந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர் யானையைப்பிணித்ததனோடு டொக்கும். எ - று.

பிணித்தற் கருமை தோன்ற வினைகவுனென்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதுமோர்வினையை முடித்தற் குபாயமாகாது எண்ணிச் செய்க, செய்யவே, அம்முறையான் எல்லாவினையும் எளிதின் முடியுமென்பதாம். (அ)

க௭க நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
பொட்டாரை பொட்டிக் கொளல். க.

இ - ன். நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே - வினைசெய்வாளுற் றன்னட் டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படும்—ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல் - தன் பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்டார்க்கிக் கோடல். எ - று.

அவ்வினை வாய்த்தற்பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு பலனா வதன்முன்னே செய்கவென்பார், விரைந்த தென்றார், விரைந்து செய்யப்படுவ தென் றவாறு. வினைசெய்யுந் திறமாகலிற் பகைவரோ டொட்டாராயிற்று. தன்னொட்டார் பிறருட் கூடாமல் மாற்றிவைத்த வெண்ணு மமையும். (க)

க௭௮. உறைசிறியா நுண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. க௭.

இ - ன். உறை சிறியார் - ஆளுபிடன் சிறியராய் அமைச்சர்;—உன் நடுங்கல் அஞ்சி - தம்பின்வலியராய் எதிர்ந்தவமிக் தம்பகுதி நடுங்கலையஞ்சி,—குறை பெறின் பெரியார்ப் பணிந்து கொள்வர் - அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாய் சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனையேற்றிக் கொள்வர். எ - று.

இடம் நாமும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார் மேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைத லரிதாகலின், பெறினென்றார். அடியிலே மெலியராயினார் தம்பகுதியு மஞ்சிந்வுன் முதலொடுங் கெடுவராகலின், அது வாராமற் சிறிது கொடுத்துஞ் சந்தினை யேற்றுக்கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகியலாற் கூறினார். இவைமூன்றுபாட்டானும் மெலியான் செய்யுந்திறங் கூறப்பட்டது. (க௭)

கூகும் அதி.—தூது.

அஃதாவது சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச்செல்வாரதுதன்மை. அவ்விரண்டினையும் மேல் வினைசெயல்வகை யென்றமையின், இஃததன்பின்வைக்கப் பட்டது. தான் வகுத்துக்கூறுவான், கூறியது கூறுவானெனத் தூது இருவகைப் படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சனோடு டொப்பானாகலானும், பின்னோன் அவனிற்காற்கூறு குணங் குறைந்தோ னாகலானும், இஃதமைச்சியலாயிற்று.

க௭௮. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு. க.

இ - ன். அன்பு உடைமை-தன் சுற்றத்தாரிடமிடே அன்புடையதானது—ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் - அமைச்சுப் பூணற்கமைந்த குடியின்கட்பிறத்தனும்—வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை - அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடையதானது—தாது உரைப்பான் பண்பு - தாதுவார்த்தை சொல்வானுக் கிலக்கணம். எ - று.

முன்னையவிரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் திக்குவாராமற்றன்பேணி யொழுதலும், தன்முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும் பெற்றும். வேந்தவாம்பண்பு உடைமை முன்னர் மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதற்குப் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும். (ச)

கஅஉ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க் கின்றி யமையாத மூன்று. உ.

இ - ன். அன்பு - தம்மரசன் மாட்டன்புடைமையும்—அறிவு - அவனுக்கு ஆவன வறியுமறிவுடைமையும்—ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையுமென—தாது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று - தூதுரைக்க விரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று. எ - று.

ஆராய்தல் அவற்றிற் குடம்படுஞ் சொற்களைத் தெரிதல். இன்றி யமையாத மூன் றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிறகுணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றும் இவை யிரண்டுபாட்டானும் இருவகையார்க்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறப்பட்டது. ()

கஅங. தூலாரு னூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் வென்றி விளையுரைப்பான் பண்பு. ஈ.

இ - ன். வேலாருள் வென்றி விளை உரைப்பான் பண்பு - வேலையுடைய வேற் றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வென்றிதரும் விளையைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது—தூலாருள் நூல் வல்லன் ஆகுதல் - நீதிதூலையுணர்ந்த அமைச்ச ரிடைத் தான் அந்நூலை வல்லனாகுதல். எ - று.

கோறன்மாலையரென்பது தோன்ற வேலாரென்றும், தாது விளை * யிரண்டு மடங்கவென்றிவிளை யென்றுங் கூறினார். வல்லனாகுதல் உணர்வுமாத் திர முடையராய அவர் முன் வகுக்குமாற்றலுடையனாகுதல். (ங)

கஅச. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன் செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு. ச.

இ - ன். அறிவு - இயற்கையாகிய வறிவும்—உரு- கண்டார் விரும்புந் தோற்றப் பொலிவும்—ஆராய்ந்த கல்வி - பலரோடும் பலகாலு மாராயப்பட்ட கல்விமென— இம்மூன்றன் செறிவு உடையான் - நன்குமதித்தற் கேதுவாய இம்மூன்றனது கூட்டத்தை யுடையான்—வினைக்குச் செல்க - வேற்றுவேந்தரிடைத் தாது வினைக்குச் செல்க. எ - று.

இம்மூன்றும் ஒருவன்பார் கூடுதலரிதாகலின், செறிவு கடையானென்றார். இவற் றுள் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதமுடிபு மென்பது கருத்து. (ச)

கஅற. தொகச்சொல்லித தூவாத நீககி நகசசொல்லி நன்றி பயப்படுத்தித் தூது. இ.

இ - ள். தொகச் சொல்லி - வேற்றரசர்க்குப் பல காரியங்களைச் சொல்லும் வழிக் காரணவகையாற் றொகுத்துச்சொல்லியும்—தூவாத நீக்கி நகச் சொல்லி—இன் னாத காரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்ய சொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களான் மனமகிழ்ச் சொல்லியும்—என்றி பயப்பது தூதாம் - தன்னரசனுக்கு நன்மையைப் பயப்பவனே தூதனவான். எ - று.

பலகாரியங்கட் குடம்படாதார் பரம்பரையான் அவற்றிற்குக் காரணமாய் தொன்றைச்சொல்ல அதனால் அவை விளையுமாறுய்த்துணர வருமையானுஞ் சுருக்கத் தானு முடம்படுவர், இன்னதைவற்றிற் குடம்படாதார் தம்மனை மகிழ்ச்சொல்ல அவ் வின்னாமை காணாது உடம்படுவாராதலின், அவ்விறுவாற்றானும் உன்காரியச் தவறாமல் முடிக்கவல்லா னென்பதாம். எண்ணும்மைகள் விகாரத்தாற்றொக்கன. (இ)

கூஅக. கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தார்
நக்க தறிவதார் தூது. கூ.

இ - ள். கற்று - நீதிநூல்களைக் கற்று—செலச் சொல்லி - தான் சென்றகருமத் தைப் பகைவேந்தர் மனங்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான் - அவர் செயிர்த்து நோக்கின் அஞ்சாக்கிற் கஞ்சாது—காலத்தால் தக்கது அறிவது தூதாம் - காலத் தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்க வுபாயமறிவானே தூதனவான். எ - று.

அவ்வுபாய மறிதற்பொருட்டு நீதி நூல்கல்லியும், அதனைன்றிப் பிரிதொன்றான் முடியும்காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற் காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (ஈ)

கூஅஎ. கடனறிந்து காலம் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான் நலை. எ.

இ - ள். கடன் அறிந்து - வேற்றரசரிடத்துத் தான்செய்யுமுறைமை யறிந்து— காலம் கருதி - அவர்செவ்வி பார்த்து—இடன் அறிந்து—சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற் கேற்ற இடமறிந்து—எண்ணி - சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான் தலை - அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் பிக்கான். எ - று.

செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும் தன்னரசரின்னிலையும் தன்னிலையும் தாக்கி அவற்றிற்கேற்பக் காணாமறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லு யேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாகலிற் காலமென் றார். இடம் தனக்குத் துணையாவிருடனாயவிடம். எண்ணுதல் தான் அது சொல்லு மாறும் அதற்கு அவர்சொல்லு முக்கரமும் அதற்குப் பின்ருன் சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற் ருனே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விறுவகையாருடன் ஒலை கொடுத்து நிற்பாராயுந் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வருத்துக்கூறி னாராகலின், அவர்மதமுந்தோன்றத் தலையென்றார். தூதன்பது அதிகாரத்தான் வந் தது.இவையைந்துபாட்டானும் தான் வருத்துக்கூறுவானதிலக்கணம் கூறப்பட்டது.

கூஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்முன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ.

இ - ள். வழி உரைப்பான் பண்பு - தன்னரசன் வார்த்தையை அவன் சொல்லிய வாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுவானதிலக்கணமாவன—தூய்மை—பொருள் காமங்களார் நூயனாதலும்—துணைமை - தனக்கு அவரமைச்சர் துணையாந்தன்மை யும்—துணிவுடைமை - துணிதலுடைமையும்—இம்முன்றின் வாய்மை - இம்முன் றொடு கூடிய மெய்மைபுமென விவை. எ - று.

பொருள் காண்கள் பற்றி வேறுபடக் கூறாமைப்பொருட்டுத்-தன்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிகூறியவழி எம்மனோர்க்குரியல்பெனக்கூறி அவர் வெருளி நீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவரோதஞ்செய்வரென் றொழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவரானுந் தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒடுவீன்பொருட்கண் வந்தது. (அ)

க.அ.க. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன். க.

இ - ன். விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான் - தன்னரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லவுரியான்—வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன் - தனக்கு வருமேதத்திற்கஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய்சோர்ந்துஞ் சொல்லாத திண்மையை யுடையான். எ - று.

தாழ்வு சாதிதருமன்மையின், வடுவென்றார். வாய்சோராவெனக் காரியங் காரணத்துடைக்கப்பட்டது. (க)

க.க.௦. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது. க.௦.

இ - ன். இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது - அவ்வார்த்தை தன்னுயிர்க்கிறுதி தருமா யினும் அதற்கஞ்சி யொழியாது—இறைவற்கு உறுதியுயப்பது தூதாம் - தன்னரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூத ளவான். எ - று.

இறுதியுயப்பினு மென்றதனாலு, ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவை மூன்றுபாட்டானும் கூறியது கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க௦)

எம். அ.தி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அரிதாவது அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி யொழுமுமாறு. இது, வேந்த வாம் பண்புடைமை * யென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதின் பின் வைக் கப்பட்டது.

க.க.க. அகலா தணுநாது தீக்காய்வார் போல்க
விசல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். க.

இ - ன். இசல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார் - மாறுபடுதலையுடைய அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர்—அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - அவரை மிக நீங்குவதும் மிகச் செறிவதுஞ் செய்யாது தீக்காய்வார்போல இடைநிலத்திலே நித்த. எ - று.

கடிதின் வெருளுந் தன்மையரென்பது தோன்ற, இசல்வேந்தரென்றார். மிகவு லீற் பயன் கொடாது மிகவணுகின் அவமதிபாரீத் தெறும் வேந்தர்க்கு, மிகவகலி ருனீர் நீங்காது மிகவணுகிற் கடுவதாய தீயோடுவதாய தொழிலுவமம் பெற் பட்டது. (க)

எம் அ.தி.—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். ௨௦௧

௧௯௨. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்

மன்னிய வாககந் தரும். ௨.

இ - ன். மன்னர் விழைப விழையாமை - தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர் விரும்பு வனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல்—மன்னரான் மன்னிய ஆக்கம் தரும்— அமைச்சர்க்கு அவரானே கிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும். ஏ - று.

ஈண்டு விழைபவென்றது அவர்க்குச் சிறப்பாக வரியவதறை. அவை தகரப்படு வன, ஒட்டினை, மேனமைவயன்றவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிடக்ஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவ்வச்சேராகக் கயவந்து அவர்தாமே எல்லாச் செல்வமும் நல் குவவரன்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற் கேடுதரு மென்பதாம். (௨)

௧௯௩. போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்

மேற்றதல் யார்க்கு மரிது. ௩.

இ - ன். போற்றின் அரியவை போற்றல் - அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதன் அரிய பிழைகள் தவகனவாராமற் காக்க,—கடுத்தபின் மேற்றதல் யார்க்கும் அரிது— அவற்றை வந்தனவாக்கக்கடங் அவ்வரசா ஐயற்றால் அவரைப் பின்பற்றையத்தல் யாவார்க்கு மரிதாகலான. ஏ - று.

அரிய பிழைகளாவன அவரார் பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையொடு மருவல், அருமபொருள் வெளவெலன் றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியகால, தகுமோ வென்றையுறுது தகாபதென்றே அவர் துணியவொ முகல். ஒருவாற்றாது பதனாவததாலும் கடன்கொண்டான் மேறனப பொருடோன்று மாறுபாலக கண்டபுறயலலாம் அவை நீனைக்கப்படுதலன் யார்க்கு மரிவதென்ற. இவை முன்னுபாட்டா லும் அது பொதுவகையார் கூறப்பட்டது. (௩)

௧௯௪. செவசெவலலுஞ் சேர்ந்த நகையு மனதொழுக

லாமை அபாயி ரகத்து. ௪.

இ - ன். ஆன்ற பெரியாரகத்து - அமைந்தவரச ரருகிருந்தால்,—செவ்செவல் லும் சேர்ந்த நகையும் அவத்து ஒருகல்—அவர்காண் ஒருவன் செவககடசொல்லுதலை யும் ஒருவன் முகநகை நகுதலையும் தவிரவதொழுக. ஏ - று.

சோதல பறவனாக சோதல, செய்வதொழுகின், தவகுற்றம் கண்டு செய்தனவாகக் கொள்வவரன்பது கருத்து. (௪)

௧௯௫. எப்பொருளு மேலார் தொடரார்மற் றப்பொருளை

விட்டககாற கேட்க மறை. ௫.

இ - ன். மறை - அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நீகழ்வுழி—எப்பொருளும் ஓரார்- யாதொரு பொருளையுஞ் செவ்வொழிததுக் கேளாது,—தொடரார் - அவனை முய்கி வினவுவதுஞ் செயயாது,—எப்பொருளை விட்டககால் கேட்க - அமமறைப்பொருளை அவனருளே அடக்காது சொல்லியகாற் கேட்க. ஏ - று.

ஓராதேற்கும் பொருளையுனு மென்பார், எப்பொருளு மென்றார்; மற்ற வினை மாற்றினகண் வரதது. (௫)

௧௯௬. குறிப்பறிந்த காலம் கருதி வெறுப்பின

வேணமுப வேடபச் சொல்ல. ௬.

இ - ன். குறிப்பு அறிந்து - அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லுங்கால் அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பினையறிந்து—காலம் கருதி-சொல்லுதற்கேற்ற காலத்தை யும்நோக்கி,—வெறுப்பு இல வேண்டிப் வேட்பச் சொல்ல-வெறுப்பிலவுமாய் வேண் டெனவுமாய் காரியங்களை அவன் மனம் விரும்பும்வகை சொல்லுக. எ - று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண்ணிற் காமவெருளி யுள்ளிட்டவற்றி னிகழ்வுழியும் அதற்கேலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் குறிப்பறிந்து காலங்கருதி யென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவுபோகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில் லவும் பயன்சுருங்கியவுஞ் செய்தல் வேண்டாமையின் வேண்டிப் பென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய் சொற்களாந் சொல்லுகவென்பார் வேட்புச் சொல்லென்றும் கூறினார். (சு)

கூக௭. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றும்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். எ.

இ - ன். வேட்பன சொல்லி-பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவு மாய் காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி,—எஞ்ஞான்றும் வினை இல கேட்பினுஞ் சொல்லாவிடல் - எஞ்ஞான்றும் பயனிலவாயவற்றைத் தானே கேட்டா லுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ - று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறு தலைச்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான் வருதலின் வினையென்றும், வறுமைக் காலமுமடங்கு எஞ்ஞான்று மென்றுங் கூறினார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வருதலுக் கூறியவாறு. இவைவாநன்குபாட்டானும் சிறப்புவுகையாற கூறப்பட்டது. ()

கூக௮. இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். அ.

இ - ன். இனையர் இன முறையர் என்று இகழார் - இவர் எம்மினினையரென்றும் எமக்கின்ன முறையினையுடையரென்றும் அரசரையவமதியாது,—நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும் - அவர்மாட்டி நின்றவொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செயப் படும். எ - று.

ஒளி—உறவகாநிற்கவுந் தாழலகங்காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. * அத னோடு பொருந்தவொழுகலாவது அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமாயொழுதுதல். அவ்வாறாய் போக்கப்பட்ட விளமையும் முறைபுமபற்றி இகழ்வாயின, தாமும் போக்கப்படவொனபது கருதது. (அ)

கூக௯. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். கூ.

இ - ன். கொளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக்கொள்ளாத செய்யார் - அரசனா ல் யாம் நன்குமதிக்கப் பட்டேமென்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார்— துளக்கு அற்ற காட்சியவர் - நிலைபெற்ற வறிவினையுடையார். எ - று.

* உறவகு மாயினு மனனவன தன்னொளி—தறங்கு தென்குரை வையக காகுமா— உறவகு கண்ணிமை யாழிழித் தேயிருந்—தறங்கள் வெள்வ வதனபுறங் காக்கலா—சீவகந் தாமணி, காமகனிமபகை, உககூ.

கொன்னாதனசெய்தழிவெய்துவார் கொண்பாட்டித்குப்பின் நம்மை வேறெரு வராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதி யஞ்சியொழுதுவாரைத் துளக் கற்ற காட்சியவரென்றார். (க)

எ00. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுள்
கெழுதகைமை கேடு தரும். க0.

இ - ள். பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை - அரச னுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கியல்பல்லாதவற்றைச் செய்யுமுரிமை— கேடு தரும் - அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும். எ - று.

அவன் பொறுது செலும்பொழுதின் அப்பழமைநோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வெளவுதலான், அவன்வேண்டாதன செய்தற்கேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமென்றார். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொறுப்பொன்று அரசா வெறுப்பன செய்யற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

எக் ம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசர் கருதியவதனை அவர் கூறாமலறிதல். இது மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ0க. கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா நெஞ்ஞான்று
மாறாநீர வையக கணி. க.

இ - ள். குறிப்புக் கூறுமை நோக்கி அறிவான் - அரசனாற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவன்முகத்தானாக கண்ணனுநோக்கி அறியுமமைசென், எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையககு அணி - எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீராதகுழப்பட்ட வையத்துள்ளார்க்கு ஓராபரணமாம். எ - று.

ஒட்பமுடையனும் எல்லார்க்கும் அழகுசெய்தலான், வையக்கணியென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திறம்கனபது விகாரப்பட்டு நின்றது. (க)

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக கொளல். உ.

இ - ள். அகத்து ஐயப்படாது உணர்வானை - ஒருவன் மனத்தின்கணிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாகவுணர்வவலாளை—தெய்வத்தோடொப்ப கொளல்-மகனையாயினும், தெய்வத்தோடொப்ப நன்குமதிக்க. எ - று.

உடம்பு முதலியவற்றான் ஒவ்வானாயினும் பிறர் நினைத்ததுணர்ந் தெய்வத் தன்மையுடைமையின தெய்வத்தோ டொப்ப வென்றார். (உ)

எ0ங். குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொழ்ததுவ கொளல். ங்.

இ - ள். குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை - தங்குறிப்பு நிகழுமாற்றித்து அதனூற் பிறர்குறிப்பறியுந்நன்மையாரை,—உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல் - அரசர் தம்முறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவதொன்றின் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க. எ - று.

உண்ணிகழுநெறி யாவர்க்குமொத்தலின், பிறர்குறிப்பறிதற்குத் தங்குறிப்புக் கருவியாயிற்ற. உறுப்புக்களாவன பொருளும் நாமும் யானைகுதிரைகளும் முதலிய புறத்திறப்புக்கள். இதற்குப்பிறர் முகக்குறிப்பானே அவர் மனக்குறிப்புணர்வாராயென்றார்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

எபச. குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோ டேனை

யுறுப்போ ரனைபரால வேறு.

ச.

இ - ன். குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோடு—ஒருவன் மனத்துக் கருதிய வதனை அவன்கூறவேண்டாமல் அறியவல்லாரோடு—எனை உறுப்பு ஒரணையர்—மறறை மாட்டாதார் உறுப்பாலொருதன்மையராக வொப்பாராயினும்,—வேறு - அறிவான் வேறு. எ - று.

கொள்ளாரொன்பதாஉம், ஆயினுமென்பதாஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்த வறிவினமையின், விலங்குகளனுங்கருத்தான வேறென்றார். (ச)

எபடு. குறிப்பிற குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு

மளனை பயத்தவோ கண்.

ரு.

இ - ன். குறிப்பின் குறிப்பு உணராவாயின் - குறித்தது காணவல்ல தங்காட்சி யாற் பறாகுறிப்பினையுணரமாட்டாவாயின்,—உறுப்பினுள கண் என்ன பயத்தவோ—ஒருவனுறுப்புக்களுட் சிறந்த கண்கள் வேறெனனை பயனாசெய்வன! எ - று.

முதலகட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதலகட் டினையாதற்சிறப்புப்பற்றி உயிர துணாவு கண்மேலெற்றபபட்டது. அக்கண்களாத பயனிலவையனபதாம். இவை யரண்குபாட்டானும் குறிப்பறியாதிழிபு கூறப்பட்டது. (ரு)

எபக. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்

கயத்தது காட்டி முகம்.

கூ.

இ - ன். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் - தனனையடுத்த பொருளது நிறத் தைத்தாண் கொண்க்காட்டும், பளிங்குபோல—பொருளது கயத்தது முகம் காட்டும் - ஒருவனஞ்சுதது மிகக்கண் அவன முகந தானே கொண்கு காட்டும். எ - று.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கயத்ததென்பது கடியெனனு முரிச்சொலடியாய் வந்த வதாழிசுப்பயா. உவமை ஒருபொருள் பிறவதாருபொருள்பண்பைக்கொண்கு சேரற்றதனாகிய வதாழிசுபற்றி வந்தது. (கூ)

எபஎ. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுலப்பினுங்

காயினுந், தானமுந் துறும்.

எ.

இ - ன். உலப்பினும் காயினும் தான முறதுறும் - உயிர் ஒருவனையுலத்தலானுங் காய்தலானுமுறின, தானறது அவதிறன்கண் அதனினமுபபட்டி ஏறகுமாகலான,— முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ - முகமப்பால் அறிவுக்கது பறிதுண்டோ யுலலை. எ - று.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களானியன்ற முகத்திற்கிலவையென்பாரை கோக்கி, உயிரது நேர்த்தறிந்து அஃதுவக்குறின மலர்ந்துவ காய்வுறிந் கருகியும் வர லான், உண்டென மறுப்பார் போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு. (எ)

எஅ அ முகரீநாக்கி நிற்க வகைமா முகரீநாக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். அ

இ - ன். அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின் - குறையுறவானும் தன்
மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தானுற்றவதனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின் — முகம்
நோக்கி நிற்க அமையும் - அவர் தன்முகம் நோக்கும்வகை தானும் அவர்முகநோக்கி
அவ்வெல்லுக்கணிற் வகையும். எ - று.

உணர்வாரெனக் தாரியத்தைக் காரணமாகிக் கூறினர். அவ்வெல்லுக்கைக்
கடந்து சொல்லுமாயின் இருவர்க்குக் கெடுமைபா மாசுலின். அது கேண்டாவென்ப
தாம். குறையுறவானியல்பு கூறுவார்போன்ற கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்று
பாட்டானுங் குறிப்பறிதற்கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

எஃக. பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். கூ.

இ - ன். கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் - வேந்தர்த் நோக்க வேறு
பாட்டினர்நன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப்பெறின்.—பகைமையுங் கேண்மை
யும் கண் உரைக்கும் - அவர்க்கு மனத்தாக்கிடந்த பகைமையையும் எரிந்தகேண்மை
யையும் வேற்று வேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர்களுக்களே சொல்லும் எ - று.

இறுதிக்கட் கண் ஆகுபெயர். நோக்கவேறுபாடாவன வெறுத்தநோக்கமும்
உவந்தநோக்கமும். உணர்தல் அவற்றை அவ்வக் குறிக்கானறிதல். (க)

எகஃ. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்ல தில்லை பிற. கஃ.

இ - ன். நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல் - யாம் நுண்ணியவையே
மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர்களுக்கினையளக்கங் கோலாவது—காணுங்கால்
கண்ணல்லது பிற இல்லை - ஆராயுமிடத்து அவர்கண்ணல்லது பிறவில்லை. எ - று.

அறிவினுண்மை அஃதுடை யார்மேலேற்றப்பட்டது இங்கிதம், வடிவு, தொழில்,
சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர்களுத்தளக்குமளவைகள் பல, அவையெல்லாம் முன்
னறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத்தொடுகலத்தலான் அண்டு
மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினர். இனி அலைக்கும்சொ
லென்று பாடமோதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசாலைக்குங்கோலா
வது கண்ணெனவுரைத்து, தன்வெருளிநோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறிதலென்
பது கருத்தாக்குவாருமுனர். இவையிரண்டுபாட்டானும் நன்கருவி நோக்கென்பது
கூறப்பட்டது. (கஃ)

எஉ ம் அதி.—அவைபயறிதல்.

அஃதாவது அரசுமேருந்த அவையினதெயல்பையறிதல். தாரியஞ்சொல்
லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலேயன்றி இதுவும் வேண்டுதலின், இஃததன்பின் வைக்
கப்பட்டது.

எகக. அவைபயறித் தாராய்த்து சொல்லுக சொல்லின்
ருகையறிந்த துப்பமை பவர், க.

இ - ன். சொல்லின் தொகை அறிந்த நாய்கையவர் - சொல்லின் குழுவின் யறிந்த நாய்கையினையுடையார்—அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுதல் - தாமொன்று சொல்லுங்கால் அப்பொழுதையவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுதல். எ - று.

சொல்லின் குழுவெனவே, செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்னும் மூவகைச்சொல்லுமடங்கின. நாய்கை அவற்றுள் தமக்காகாதனவொழித்து ஆவன கோடல். அவையென்றது ஈண்டதனாவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் தம்மொடு துக்கியறிதல். ஆராய்தல் இவ்வகைக்கட்சொல்லுங்காரியம் இது, சொல்லுமாறிது, சொன்னால் அதன்முடிவிலுள்ளது இவையுள்ளிட்டனவாராய்தல். (ச)

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுதல் சொல்லி
இடைதெரிந்து நன்மை யவர். உ.

இ - ன். சொல்லின் இடைதெரிந்து நன்மையவர் - சொற்களினடையின் ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினையுடையார்—இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுதல் - அவைக்கண் ஒன்றுசொல்லுங்கால் அதன்செவ்வியையாராய்ந்தறிந்து வருப்பிடாமல் மிகவுந்தெளிந்துசொல்லுதல். எ - று.

சொற்களினடையாவது அம்மூவகைச் சொல்லும் செம்பொருள், இலக்கணப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு, செவ்வீ கேட்டற்கண் விரிப்படைமை. வரு சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும். இவையிரண்டுபாட்டானும் ஒன்று சொல்லுங்கால் அவையறிந்தே சொல்லவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

எகங. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லது உ மில். ந.

இ - ன். அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார் - அவையின் தளவையறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தம்மேற்கொள்வார் அச்சொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறியார்,—வல்லது உ மில்-கற்றுவல்ல கலையும் அவர்க்கில்லை. எ - று.

அம்மூவகைச்சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல்வகைமை கேட்பாரதுணர்வு வகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியா ரென்றும், இஃதறியார் யாது மறியாரென்று எல்லாராணுமிகழப்படுதலின் வல்லது உ மில்லென்றுகூறினார். இதனால் அவையறியாக்கால் வருங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (உ)

எகச. ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்
வாண்கதை வண்ணங் கொளல். ச.

இ - ன். ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல் - அறிவாலொள்ளியாவைக்கட்டாமு மொள்ளியாக,—வெளியார்முன் வாண்கதை வண்ணம் கொளல் - ஏனை வெள்ளைகளைக்கட்டாமும் வாலிய சதையினிறத்தைக் கொள்க. எ - று.

ஒள்ளியாரென்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல் தந்துவறிவுஞ் சொல்வன்மையுந்தோன்ற விரித்தல், அவை

* செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல்லென்பவற்றை முறையே வாசகம், லக்ஷணம், விபஞ்சகம் எனவும்; † அவை பொருளை உணர்ந்தும் வகையின் முறையே அபிதே, இலக்கண, விபஞ்சகவிரித்திற்பெனவும் கூறுவர் வடநூலார்.

வயிதாது புல்லரை வேலையாற்றேற்றது வயிதாது நன்றே வேலையாற்றும் கழக்குப் பற்றி. அவர் மதிக்கும்வகை அவரினும் வெண்ணையுடையவராகவென்பார், வான்கரை வண்ணங்கொளவென்றார். அவையவையறிந்தார் செய்யுந்திறம் இதனாற் றெருத்தாக் கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக்கூறுபு. (ச)

எகரு. நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு. ரு.

இ - ன். நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே - ஒருவற்கு இது நன்றென்று சொப் பித்துச்சொல்லப்பட்ட குணங்களுள்ளவற்றுள்ளும் நன்றே—முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு - தம்பின் மிக்காரவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றினைச் சொல் லாதவடக்கம். எ - று.

தக்குறையும் அவர்மிகுதியும் முந்துகிளந்தாற்படுமிகுக்கும் கிளவாக்காலெய்து நன்மையும் அறிந்தேயுட்கிளமையின், அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவற்றுள்ளுநன் றென்றார். முன்கிளத்தலையே விலக்கினமையின், உடன்கிளத்தலும் பின்ன்கிளத்தலுமா மென்பது பெற்றும். இதனாற் மிக்காரவைக்கட்செய்யுந்திறக் கூறப்பட்டது. (ரு)

எகசு. ஆற்றி நிலைதளர்ந் தற்றே விபவப்புல
மேற்றுவனரவார் முன்ன ரிழுக்கு. சு.

இ - ன். ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தது-வீடெய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்கணின்று னெருவன் அந்நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து விழ்ந்தாலொக்கும்—வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார்முன்னர் இழுக்கு-அகன்ற நூற்பொருள்களையுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்யம்மையுணரவல்லாரவைக்கண் வல்லானெருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல். எ-று.

நிலைதளர்ந்து விழ்தல் “உரனென்னுந் தோட்டியானோரைந்துகா” த்தொழுவி யான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழ்த்தலேயன்றி இகழவும்படு மென்பதாம். இதனாற் அதன்கணிழுக்கியவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு)

எகஎ. சுற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குந் கசடறப்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து எ.

இ - ன். கசடு அறச் சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து - வழப்படாமற் சொற்களை யாராய்தல் வல்லாரவைக்கட்சொல்லின்,—கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் - பல நூல்களையுக்கற்று அவற்றினையு பயனையறிந்தாரது கல்வி யாவார்க்கும் விளங்கித் தோன்றும். எ - று.

சொல்லினென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்லுகவென்பதாம்.

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று அ.

இ - ன். உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல் - பிறருணர்த்தவின்றிப் பொருள் களைத் தாமேயுணர்வல்ல அறிவினைபுடையாரவைக்கட் கற்றார் ஒன்றினைச் சொல்லு தல்—வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர்சொரிந்தற்று - தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற்போலும். எ - று.

இ - ன். வன்கண்ணால்லார்க்கு வானொடு என் - வன்கண்ணம்புடையால்லார்க்கு வானொடென்ன வியைபுண்டு—நுண்ணவை அஞ்சுவார்க்கு தானொடு என்-அதுபோல நுண்ணியாரதவையை யஞ்சுவார்க்கு தானொடென்ன வியைபுண்டு. எ - று.

இருந்தாரது நுண்மை அவைமேலேற்றப்பட்டது. தாக்குரியால்லான்பதாம்.()

எ.உ.எ. பகையகத்துப் பேடினை பொன்வா னவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். எ.

இ - ன். பகையகத்துப் பேடினை ஒன்வான் - எறியப்படும் பகையகவன் அதனை யஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வானை யொக்கும்—அவையகத்து அஞ்சுமவன் கற்ற நூல் - சொல்லப்படும் அவையகவன் அதனை யஞ்சுமவன் கற்றநூல். எ - று.

பேடி பெண்ணியல்புமிக்கு ஆணியல்புமுடையவன். களமும்வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவன் குறறத்தால் வான் சிறப்பின்றியினுற்போல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றியிருந்ததேயாயினும் கற்றவன் குறறத்தால் நூல் சிறப்பின்றியிற்று. (எ)

எ.உ.அ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணங்கு செலச்சொல்லா தார். அ.

இ - ன். நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லாதார் - நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நல்லசொற்பொருள் களைத் தம்மச்சத்தான் அவர்க்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்—பல் லவை கற்றும் பயம் இலரே - பல நூல்களைக் கற்றாராயினும் உலகிற்குப் பயன்படுத லிலர். எ - று.

அறிவார்முற்சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மையறிவாரில்லையென்பதாம். இனிப் பயமிலனென்பதற்குக் கல்விப்பயனுடையரல்லா என்பதுரைப்பாருமுளர். (அ)

எ.உ.க. கல்லா தவறிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா தவையஞ்சுவார். க.

இ - ன். கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார்—நூல்களைக் கற்றவைத்தும் அவற்றைப் பயனறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினையஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லா தாரை—கல்லாதவரின் கடை என்ப - உலகத்தார் கல்லாதவரின் கடையென்று சொல்லுவர். எ - று.

அக்கல்வியறிவுகளாற்பயன் றுமுமெய்தாது பிறையெய்துவிப்பதுஞ்செய்யாது கல்வித்துன்பமே யெய்துகின்றவின், கல்லாதவறிற் கடையென உலகம்பழிக்குமென் பதாம். (க)

எ.க.உ. உள நானினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார். க.

இ - ன். களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார் - அவைக்களத்தையஞ்சிக் தாக்கற்றவற்றை அதற்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார்—உளர் எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர்—உயிர் வாழுகின்றாராயினும், உலகத்தாரெண்ணப்பட்டாமையின் இறந்தாரோ டொப்பர். எ - று.

நாட்டுக் களவென்றது ஆண்டிருந்தாது. இவையைத் தபாட்டானும் அவை யஞ்சுவாரிதிறிப் கூறப்பட்டது. (௧௦)

அங்கையிலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எசு ம் அகி.—நாடு.

இனி அவ்வாசனாலும் அமைச்சனாலும் கொண்டியக்கப்படுவதாய் ஏனையான் முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்குய நாடு ஓரதிகாரத்தாற் கூறு கின்றார்.

எக.க. தள்ளா விளையுநர் தக்காரும் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க.

இ - ன். தள்ளா விளையுநரும் - குன்றாத விளையுநர் செய்வோரும்—தக்காரும் - அறவோரும்—தாழ்வு இலாச் செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும்—சேர் வது நாடு - ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது. எ - று.

மற்றையுயர்திணைப் பொருள்களோடுஞ் சேர்தற்குழுதிலோடும் இயையாமையின், விளையுள்ளபது உழவர்மேனின்றது. குன்றாமை எல்லாவுணவுகளும் நிறையவுள வாதல், இதனால் வாழ்வார்க்கு வறுமையின்மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறத் தோர், அந்தணர் முதலாயினர். “நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடர் தவஞ்செய்வார்க்கு மலி திடம்” என்றார். பிறரும், இதனால் அழிவின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை வழக்கத்தொலையாமை. செல்வர் கலத்தினுங் காலினும் அரும்பொருடரும் வணிகர். இதனால் அரசனாக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது. (௧)

எக.உ. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு. உ.

இ - ன். பெரும்பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி - அளவிறந்த பொருளுடைமை யாற் பிறதேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய்—அருங்கேட்டால் ஆற்றவிளைவது நாடு - கேடின்மையோடு கூடி மிக விளைவதே நாடாவது. எ - று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமே லும் நின்றது. கேடாவது மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசன் மையென்றிவற்றான் வருவது. “மிக்கபெய லோடுபெய லின்மையெலி விட்டில்கிளி - யக்கணா சன்மையோ டாறு” இவற்றை வடநாலார் கூறிகளென்ப. இவற்றுண் முன் னையவற்றின்மை அரசனறத்தானும், பின்னையதின்மை அவன்மறத்தானும், வரும். இவ்வின்மைகளான் மிக விளைவதாயிற்று. (உ.)

எக.ந. பொறைபொருங்கு மேல்வருங்காற் முங்கி யிறைவர்
கிறைபொருங்கு நேர்வது நாடு. ந.

இ - ன். பொறை ஒருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி - பிறநாடுகள் பொறுத்த பரிசு மெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண்வருங்கால் அவதனைத் தாங்கி—இறைவருக்கு இறை

* நற்ற வஞ்செய் வார்க்கிடா தவஞ்செய் வார்க்கு மலிதிடம்—நற்பொ ருஞ்செய் வார்க்க ிடம் பொருஞ்செய் வார்க்கு மலிதிடம்—வெற்றி யன்பம் கண்ணியுடன் விண்ணு ளுக்கு வீழ்ந் தென—மற்ற நாடு வட்ட மாக அவரு முற்றந் நாட்டோ—கேசரித்தாமனி, நாமனிலப் பம், சடி.

ஒருங்கு நேர்வது நாடு - அவன்மேற்றன்னரசனுக்கு இறைப்பொருண் முழுதையும் உடம்பட்டுக்கொடுப்பதே நாடாவது. ஏ - று.

பாரங்கள் மக்கட்டொருதியும் ஆன் எருமை முதலிய விலங்குத் தொருதியும். தாங்குதல் அவை தத்தந்தேயத்துப் பகை வந்திறுத்ததாக, அரசு கோல்கோடியதாக, உணவின்மையானாகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத்தேயங்களைப்போல இனிதிறுப்பச் செய்தல். அச்செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்பதென்பார் இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (உ)

எஉச. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு. ச.

இ - ன். உறு பசியும் - மிக்க பசியும்—ஒவாப் பிணியும் - நீங்காத நோயும்— செறுபகையும் சேராது - புறத்து நின்றுவர் தழிவுசெய்யும் பகையுமின்றி—இயல்வது நாடு - இனிது நடப்பதே நாடாவது. ஏ - று.

உறுபசி உழவருடைமையானும் ஆற்றவினதலானும் சேரா தாயிற்று. ஒவாப்பிணி தீக் காற்று மிக்ககுளிர் வெப்பங்களும் துகரப்படுமவற்றது தீமையுமின்மையிற் சேரா தாயிற்று. செறுபகை அரசனாற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரசனுமுடைமையிற் சேராதாயிற்று. (ச)

எஉரு. பங்குமுடிவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொலகுறும்பு மில்லது நாடு. ரு.

இ - ன். பல் குறும்பு - சங்கேதவயத்தான் மாறுபட்டுக் கடும் பலகூட்டமும்— பாழ் செய்யும் உட்பகையும் - உடனுறையாநின்றே பாழாகச் செய்யுமுட்பகையும்— வேந்து அணுகும் கொல் குறும்பும் இல்லது நாடு - அளவுவந்தால் வேந்தனையிலக் குல் கொல்லினக்குறும்பரு மில்லாததே நாடாவது. ஏ - று.

சங்கேதம் சாதிப்பறியும் கடவுள் பற்றியும் பலர்க்குநதாமொருமை. உட்பகை ஆறலைப்பா, கள்வா, குறளாகுதவார் முதலியமக்களும், பனறி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும், உட்பகை குறும்பென்பன ஆகுபெயா. இம்முன்றும் அரசனாலும் வாழ் வாராலும் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம். (ரு)

எஉசு. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
நாடென்ப நாட்டிற் தலை. கூ.

இ - ன். கேடு அறியா - பகைவராற் கெடுதலறியாததாய்—கெட்டவிடத்தும் வளம் குன்றநாடு - அரிதிற்கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுத் தன்வளங்குன்றத நாட்டினை—நாட்டின் தலை என்ப - எல்லாநாட்டினுந் தலையென்றுசொல்லுவர் தாலோர். ஏ - று.

அறியாத குன்றதவென்னும் பெயரெச்சங்களினிற்றுதிலைகள் விகாரத்தாற்றெக் கன. கேடறியாமை அரசனாற்றலானுங் கடவுட்பூசையறங்கனென்றிவற்றது செய வானும் வரும், வளம் ஆகரங்களிப்படுவனவும் வயலினுந் தண்டலையினும் வினவனவு மாம். குன்றமை அவை செய்யவேண்டாமல் இயல்பாகவேபுனவாயும் முன்னீட்டப் பட்டுக்குறைவதுதல். இவையாறுபாட்டானும் நாட்டிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (க)

எஉஎ. இருபுனலும் வாய்ப்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லாணு நாட்டிற் குறுப்பு. எ,

இ - ன். இருபுனலும் - சீழ்நீர் மேனீரொனப்பட்ட தன்கனீரும்—வாய்ந்தமலை
பும் - வாய்ப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும் - அதனினின்றும் வருவதாய நீரும்—
வல்லரணும் - அழியாத நகரியும்—நாட்டிற்கு உறுப்பு - நாட்டிற்கவயவமாம். எ - று.

சுண்டுப் புனலென்றது துரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்
களே. அவயவமாதற்குரியன அவையேயாகலின். அவற்றான் வானம் வறப்பினும் வன
னுடைமை பெறப்பட்டது இடையதன்றியொருபுடையதாகலும், தன்வனத் தரு
தலும் மாரிக்கணுண்டீர் கோடைக்கணுயிழ்தலுமுடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்
றார். அரண் ஆகுபெயர். இதனான் அதனவயவங் கூறப்பட்டது. (எ)

எகஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம

மணியென்ப நாட்டிற்கிவ வைந்து. அ.

இ - ன். பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து - நோயின்
மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவலென்றிவை யுடைமையுமாகிய இவ்
வைந்தினையும்—நாட்டிற்கு அணி என்ப - நாட்டிற்கழகென்று சொல்லுவர்
நாலோர். எ - று.

பிணியின்மை நிலநலத்தான் வருவது. செல்வம் மேற்சொல்லியன. இன்பம் விழ
வும் வேள்வியுஞ் சான்றோருமுடைமையானும், நுகர்வனவுடைமையானும், நிலநீர்ச
ளது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழுவது. காவலெனவே அரசன்காவ
லும் வாழ்வோர் காவலும் அரண்காவலு மடங்கின. பிறதேயங்களினுள்ளாரும்
விழந்து பின் அவையுள்ளாமைக்கேதுவாய அதனமுக இதனார் கூறப்பட்டது. (அ)

எககூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல

நாட வளந்தரு நாடு.

க.

இ - ன். நாடா வளத்தன நாடு என்ப - தங்கண்வாழ்வார்தேடி வருந்தாமல்
அவர்பாற்றோனே யடையுஞ் செல்வத்தையுடையவற்றை நாலோர் நாடென்று சொல்
லுவர்;—நாட வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல - ஆதலாற் நேடிவருந்தச் செல்வமுடை
விக்கும் நாடுகள் நாடாகா. எ - று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மேனின்றது. “பொருள் செய்வார்க்குமஃ
திடம்” என்றார் பிறரும். நாலோர் விதிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தாற் குற்றங்கூறிய
வாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுக்கட்டி இருபொருள்பட வுரைப்
பின், அனுவாதமாம். (க)

எசு0. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே

வேந்தமை வில்லாத நாடு.

சு0.

இ - ன். வேந்து அமைவு இல்லாத நாடு - வேந்தனோடு மேவுதலில்லாத நாடு—
ஆங்கு அமைவு எய்தியக் கண்ணும் பயம் இன்றே - மேற்சொல்லிய குணங்களெல்லா
வற்றினும் நிறைந்திருந்ததாயினும் அவற்றற் பயனுடைத்தன்று. எ - று.

வேந்தமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டன்புடையாதலும் அவன்தான் இவர்
மாட்டருளுடையதாலும் அடங்கின. அவையிலவழி வாழ்வோரின்மையின், அவற்
றுப் பயனின்றாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதன்குற்றங் கூறப்பட்டது. (சு0)

* மேலே உகசம் பகத்திற்காட்டிய நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடம் எனதுஞ் செய்யுளின்
உள்ளது.

எனும் அந்நினைவுகள்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுப்பாயடங்குமாயினும் பகைவாந்நெருங்கி வந்துதி அது தனக்கும் அரசன்னைக்கும் ஏமமாதநிறைப்புப்பற்றிப் பித்திராகவங்கமாக வேறாய் பட்ட அரசன் இவ்வதிகாரத்தார் கூறுகின்றார்.

எசக. ஆற்று பவர்க்கு மரண்பொருளாஞ்சித்தத்

போற்று பவர்க்கும் பொருள். க.

இ - ன். ஆற்றுபவர்க்கும் அரசன் பொருள் - மூலகையாற்றலுமுடையாய்ப் பிறர் மேற் செல்வார்க்கும் அரசன் நிறத்தது;—அஞ்சித் தற்போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் - அவையின்றித் தம்மேல் வருவார்க்கஞ்சித் தன்னையேயடைவார்க்கும் அரண்சிறத்தது. எ - று.

பிறர்மேற் செல்லுங்கால் உரிமை பொருண் முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வெனவாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டுமாகலானும், அப்பொருமை தொலைத்திறுதி வந்துழிச் கடனெவனாகைத்தார்போன்று ஏமங்காணுதிறுவராகலானும், ஆற்று பவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரசன் பொருளாவிற்று. ஆற்றலுடையாராயினும் அரணில்வழி அழியும் பாலராகலின், அவரை முற்கூறினார். இதனால் அரணினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையும் மணிசிழற்

காடு முடைய தரண். உ.

இ - ன். மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிசிழற்காகும் உடையது அரசன் - மணிபோல நிறத்தினைபுடைய நீரும் வெள்ளிடை நிலமும் மலையுங் குளிர்ந்த நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ - று.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் மணிநீரென்றும், நீருகிழலில்லா மருகில மென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த காடென்பார் அணிசிழற்காடென்றும் கூறினார். மதிப்புறத்து மருகிலம்பகைவர் அரண்பற்றமைப்பொருட்டு. நீரான், நிலவான், மலையான் காட்டானென இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய் இந்நான்காணுஞ் குழப்பிவது அரணென்பதாம். (உ)

எசகூ. உயர்வகைத் திண்மை யருமைபித் தன்னி.

அமைவற அணைந்துரைக்கு னால். கூ.

இ - ன். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு - உயர்ச்சியும் அகலமும் திண்மையும் அருமையுமென்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை—அரண் என்று உரைக்கும் னால் - அரணென்று சொல்லுவார் னாலோர். எ - று.

அமைவு னாலென்பன ஆகுபெயர். உயர்வு எனியெய்தாதது. அகலம் புறத் தோர்க்கு அகழலாகா அடியகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினைசெய்யவார் தலையகலமும். திண்மை கல்லிட்டிகைகளாற் செய்தவீற் குத்தப்பட்டாமை. அருமை பொறிகளான் அணுகத்தருமை. பொறிகளாவன “வளைவீற் பொறியு மயிற்செறி சிலையும்—சுருவீற் றாகமும் கல்லுமிழ் கவணும்—பரிவுறு வெங்கெழும் பாகல் குழிசெய்து—காய் பொன் னுலையுங் கல்லிடு கூடையுந்—தண்ணீர் துடக்கு மாண்டலையுமிடையுந்—கவணுங் கருவும் புறையும் புறையு—அமைவீத் தலாறும் கையெய் ருளியுந்—மென் றெறி சிரவும் பன்றியும் பணையு—மெழுவஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையுமும்—கோலும் குந்தமும் வேலுஞ் குலையும்கூ—என்றிவை முதலாவன. (கூ)

எசச. நெகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி புறுபகை
பூக்க மழிப்ப தான்.

ச.

இ - ன். நெகாப்பிற் பேர் இடத்தது ஆகி-காக்கவேண்டுமிடஞ்சிறிதாய் அகன்ற விடத்தை புடைத்தாய்—உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண் - தண்ணவந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அரணாவது. எ - று.

வாயிலும் வழியுமொழிந்த விடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலையென்றிவற்றுள் ஏற்பன புடைத்தாதல்பற்றிக் நெகாப்பினென்றும், அகத்தோர் நலிவின்றியிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகியென்றும், தம்வலி நோக்கி இதுபொழுதே யழித்துமென்று வரும் பகைவர் வந்து கண்டால் அவ்வுக்கமொழிதல்பற்றி ஊக்க மழிப்ப தென்றும் கூறினார். (ச)

எசசு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி பகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

இ.

இ - ன். கொளற்கு அரிதாய் - புறத்தாராற் கோடற்கரிதாய்—கொண்டகூழ்த் தாகி - உட்கொண்ட பலவகையுணவிற்கூய்—அகத்தார் நிலைக்கு எளிதாம் நீரது அரண்—அகத்தாரது போர்நிலைக் கெளிதாய் நீர்மையையுடையதே அரணாவது. எ - று.

கோடற்கருமை இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங்கொள்ளுதற் கருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவுமடங் கின. நிலைக்கெளிதா நீர்மையாவது அகத்தார் விட்டவாயுதமுதலிய புறத்தார்மே லெளிதிற்சேறலும், அவர்விட்டன அகத்தாரமேற் செல்லாமையும், பதண்ப்பரப்பும் முதலாயின. (இ)

எசசு. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா னுடைய தரண்.

க.

இ - ன். எல்லாப்பொருளும் உடைத்தாய் - அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் உள்ளே புடைத்தாய்—இடத்து உதவும் நல்லாள் உடையது அரண் - புறத்தோரால் அழிவெய்து மெல்லைக்கண் அஃதெய்தாவகையுதவித் தாக்கும் நல்ல வீரரையுமுடையதே அரணாவது. எ - று.

அரசன்மாட்டன்மும் மானமும் மறமும் சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குணங்க ளுடைமைபற்றி நல்லானென்றார். (க)

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறித்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

எ.

இ - ன். முற்றியும் - புகலொடு போக்கொழியும்வகை நெருங்கிச் சூழ்ந்தும்— முற்றது எறிந்தும் - அங்கனஞ்சூழாது நெகிழ்த்த விடங்குள்கி ஒருமுகமாகப் பொருதும்—அறைப்படுத்தும் - அகத்தோரை அவர் தெளிந்தோரவிட்டிற் சீழறத் தத் திறப்பித்தும்—பற்றற்கு அரியது அரண் - புறத்தோராற் கொள்ளுதற்கரியதே அரணாவது. எ - று.

இம்மூன்றுபாயத்தானும் முதலாவது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும், ஐந்தாவது நல்லாளுடைமையானும், வாய் வாயின. (எ)

எசஅ. முற்றற்றி முற்றி பவரையும் பற்றற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண். அ.

இ - ன். முற்ற ஆற்றி முற்றியவரையும் - தானிப்பெருமையாற் சூழ்தல்வல்ல
சாய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும்—பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெல்வது அரண் -
தன்னிப்பற்றியவகத்தோர்தாம் பற்றியவிடம் விடாதே நின்று பொருது வெல்வதே
அரணாவது. எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணையாற்றியெனவிரியும். பற்று ஆகுபெயர்.
வெல்வதென உடையார்தொழில் அரண்மேனின்று. பெரும்படையானிச் சிறுபுடை
யான் பொறுத்து நிற்குந் துணையேயன்றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். இதற்குப்
பிறிதுரைப்பாருமுளர், இவையேழுபாட்டானும் அதனநிலக்கணம் கூறப்பட்டது. ()

எசக. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
விறெய்தி மாண்ட தரண். கூ.

இ - ன். முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி - போர்தொடங்
கினவனவிலே பகைவர் கெடும்வண்ணம் அகத்தோர் செய்யும் வினைவேறுபாடுக
ளான் வீறுபெற்று—மாண்டது அரண் - மற்றும் வேண்மொட்சியையுடையதே அர
ணாவது. எ - று.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங் கூடிப் பொருதல் கூடாமையின், முனைமு
கத்துச்சாயவென்றார். வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவர் தொடங்கிய போரினை
யறிந்த எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதலென்றவை முதலாய வினைகளுள்
அதனைச் சாய்ப்பனசெய்தல். மற்றும் வேண்மொட்சியென்றது புறத்தோரியாமற்
புருதல் போதல் செய்ததற்குக் கண்ட சுருங்கைவழி முதலாயின வுடைமை. (க)

எடு௦. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண். கூ௦.

இ - ன். அரண் - அரண்,—எனைமாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும் - மேற்சொல்லப்
பட்ட மாட்சியெல்லாமுடைத்தாய விடத்தும்,—வினைமாட்சி இல்லார்கண் இல்வது -
வினைசெய்தற்கண் மாட்சியில்லாதார்மாட்டு அவையிலதாம். எ - று.

வாளாவிருத்தலும் அளவறியாது செய்தலும் ஏலாதது செய்தலுமெல்லாம்
அடங்க வினைமாட்சியில்லாசொன்றும், ஏற்றவினையை யளவறிந்துசெய்து காவாக்கால்
அம்மாட்சிகளாற் பயனின்றி யழியுமென்பார் அகவையுடைத்தன்றென்றும் கூறினார்.
இவை யிரண்டுபாட்டானும் காப்பாரையின்றியமையாதென்பது கூறப்பட்டது. (க௦)

எக ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பான்மையும் காட்டானும் அரணனும் ஆக்கவும் காக்கவும் படுவ
தாய் பொருளைச் செய்தலின்றிற் இவ்வதிகாரத்தார் கூறுகின்றார்.

எடுக. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

இ - ன். பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்லது - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய—பொருள் இல்லை - ஒருவனுக்குப் பொருளாவதில்லை. எ - று.

மதிக்கப்படாதார் அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத் தாற்றொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் அவர்பாற்சென்று நிற்கப் பண்ணுதல். அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே பிரிதில்லை யென்பதாம். (க)

எருஉ. இல்லாரை பெல்லாரு மென்றவர் செல்வரை
பெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.* உ.

இ - ன். இல்லாரை எல்லாரும் என்னவர் - எல்லாநன்மைபு முடையாராயினும் பொருளில்லாரை யாவருமிகழ்வர்,—செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வர் - எல்லாத்தீமைபுமுடையாராயினும் அஃதுடையாரை யாவருமுயர்ச்செய்வர். எ - று.

உயர்ச்செய்தல் தார்தாழ்த்து நின்றல். இகழ்த்தற்கண்ணுந் தாழ்த்தற்கண்ணும் பகைவர், நட்பார், நொதுமலரென்னும் மூவகையாருமொத்தலின், யாவருமென்றார். பின்னுல் கூறியது அதனை வலியுறுத்தற்பொருட்டு. (உ)

எருகூ. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளதுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. உ.

இ - ன். பொருள் என்னும்பொய்யா விளக்கம் - பொருளென்று எல்லாரானுஞ் சிறப்பிக்கப்படும் நந்தாலிளக்கு—எண்ணியதேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும்—தன்னைச் செய்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னுமிருளைக் கெடுக்கும். எ - று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல் பற்றிப் பொய்யா விளக்கமென்றும், ஏனை விளக்கோடு இதனிடையேற்றமைதோன்ற எண்ணியதேயத்துச்சென்றென்றது கூறினார். ஏகதேசபுருவகம். இவைமூன்றுபாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

எருச. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
நீதின்றி வந்த பொருள்.

இ - ன். திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள் - செய்யுந்திறத்தினையறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மையிலகை உளதாயபொருள்—அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும் - அவனுக்கு அறத்தைபுகுகொடுக்கும், இன்பத்தைபுகுகொடுக்கும். எ - று.

செய்யுந்திறம் தான் பொருள்செய்தற்குரிய கெறி. இலகைவென்பது இன்றி யெனத் திரிந்துகின்றது. செககோலென்று புகழப்படுதலாயினும் கடவுட்பூசை தான்களாற் பயனெய்தலானும் அறனீனுமென்றும், கொடுங்காலின்று துய்க்கப்படுதலான் இன்பமும்மீனுமென்றும் கூறினார். அதனால் அத்திறத்தானிடிகை வென்பதாம்.

எருகூ. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புள விடல். இ.

* இத்திருகுறள் சொன்னபொருளுணரூ நிருகல்களைய ஞானவுலாவில் எழுந்தரைக் கீழ்ப்பட்டது.

100. என். அருளேனும் அன்பொருள் செயல்வந்த.

இ - ன். அருளேனும் அன்பொருள் வாராப் பொருள் ஆக்கம் - நான்குமகன் மாட்டுச் செய்யுறையோடும் அவர் தம்மாட்டுச் செய்யுமன்போடும்கூடி வாராதபொரு ளீட்டத்தை—புல்லார் புளவிடல் - அரசர் பொருந்தாது கழிவலிகே. எ - று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆநிலொன்றும் வருதல். அவ்வாறு வாராத பொரு ளீட்டம் பசுமட்கலத்தனார்போலச் செய்தானையுங்கொண்டிறத்தவின், அதனைப் புல்லாரென்றொழியாது புளவிடலென்றும் கூறினார். (இ)

எருக. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் கொன்னுத்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். க.

இ - ன். உறு பொருளும் - உடையாரின்மையிற் றுணைவந்தற்ற பொருளும்—
உல்கு பொருளும் - சுங்கமாகிய பொருளும்—தன் ஒன்னுத் தெறுபொருளும் - தன்
பகைவரைத் திறைவாக்கக்கொள்ளும் பொருளும்—வேந்தன் பொருள்—அரசனுக்குரிய
பொருள்கள். எ - று.

உறுபொருள் வைத்தாரிந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின்கட் கிடந்து பின்
கண்டெடுத்ததாடும், தாயத்தார் பெருததுஉமாம். சுங்கம் கலத்தினுங் காலினும்
வரும் பண்டங்கட்கிறையாயது. தெறுபொருள் தெறுதலான் வரும் பொருளென
விரியும். ஆநிலொன்றொழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாட்டானும்
அஃதிட்டு நெறி கூறப்பட்டது. (க)

எருள. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிவியா ளுண்டு. எ.

இ - ன். அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி - அன்பினாலெனப்பட்ட அருளென்
நுங்குழவி—பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு—பொருளென்று உயர்த்
துச்சொல்லப்படுகு செல்வத்தைபுடைய செவிலியான் வளரும். எ - று.

தொடர்புபற்றுதே வருத்தமுற்றார்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச்
செல்லுமன்பு முதிர்ந்துழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பின் குழவியென்றும், அது
வறியார்மேற்செல்வது அவ்வதுமை கனையவல்லார்க்காதலிற் பொருளை அதற்குச்
செவிலியென்றும், அஃது உலகிற்செவிலியர்போலாது நானேயெல்லாம் பொருளு
முதவி வளர்த்தலிற் செல்வச்செவிலியென்றும் கூறினார். (எ)

எருஅ. குன்றேறி யாணப்போர் கண்டற்றூற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. அ.

இ - ன். தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை - தன் கையதாசிய
பொருளுண்டாக ஒருவினையையெடுத்துக்கொண்டான் அதனைச் செய்தல்—குன்று
குறி யாணப்போர் கண்டற்று - ஒருவன் மலமே லேறிசின்று யாணப்போரைச்
கண்டாலொக்கும். எ - று.

ஒன்றென்பது வினையாதல் செய்வானென்றதனூத் பெற்றும். குன்றேறியான்
அச்சமும் வருத்தமுமினி நி லத்திடையானையும் யாணப்பும்பொருளோரைத் தானினி
கிறுத்து காணுமதுபோலச், கைத்துண்டாக வினையை மேற்கொண்டானும் அச்சமும்
வருத்தமுமினி வல்லாரையேவித் தானினிநிறுத்து முடிக்குமென்பதாம். (அ)

எருக. செவ்வ பொருளைச் செறுநர் செருக்கற்கு
மெல்கதனிற் கூரிய தில் க.

இ - ன். பொருளைச் செய்க - தமக்கொன்றுண்டாகக் கருதுவார் பொருளையுண்டிக்குக்;—செறுநர் செருக்கு அறுக்கும் எஃகு - தம்பகைவர் தருக்கினையறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்;—அதனிற் கூரியது இல் - அதற்கதுபோலக் கூரிய படைக் கலம் பிரிதில்லை. எ - று.

அதுவாம், அதற்கென்பன அவாய்நிலையான் வந்தன பொருளைச் செய்யவே பெரும்படையும் நட்புமுடையராவார், ஆகவே, பகைவர் தருக்கொழிந்து தாமேயடங்குவரென்பார் செறுநர்செருக்கறுக்குமெல்கென்றும், ஏனையென்குள் அதுபோல அருவப்பொருளையறுக்கமாட்டாமையின் அதனிற் கூரிய தில்லென்றற்கறிநூர். (க)

எக0. ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு. க0.

இ - ன். ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு - டெறியான்வரும் பொருளை இறப்ப மிகப் படைத்தார்க்கு—ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு எண்பொருள்-மற்றையறனுமின்பமும் ஒருங்கேயெளிய பொருள்களாம். எ - று.

காழ்த்தல் முதிர்ந்தல். பயன்கொடுத்தல்லது போகாமையின் ஒண்பொருளென்றும், ஏனையிரண்டும் அதன் விளையாகலிற் ருமே யொருகாலத்திலேயுளவாமென்பார் எண்பொருளென்றற்கறிநூர். இகவ நான்குபாட்டானும் அதனான் வரும்பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

எ எ ம் அதி.—படைமாட்சி.

இனி அப்பொருளினாவதாய் வெல்வதாய் படை இரண்டித்காந்ததாற் கூறுவான்சொடங்கி, முதற்கட் படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது படையினது கன்மை.

எகக. உறுப்பமைத் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. க.

இ - ன். உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெல்படை - யானை முதலிய நான் ரூறுப்பானும் நிறைந்து போரின்கணுறுபடுதற்கஞ்சாது நின்று பகையை வெல்வதாய் படை—வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை - அரசன் செல்வங்களுெல்லாவற்றான் னூர் தலையாய செல்வம். எ - று.

நண்டுப் படையென்றது அந்நான்கன்றொருதியை. ஊறஞ்சியவழி வேறல்கடா மையின் ஊறஞ்சாவென்றும், ஒழிந்தவங்கங்கட்டும் அரசன்நன்க்கும் காவண்கலின் வெறுக்கையுளெல்லாந் தலையென்றுக் கூறிநூர். (க)

எகஉ. உலையிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலையிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா வரிது. உ.

இ - ன். தொலையிடத்து உலையிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண் - தான் சிறிதாய் வழியும் அரசற்குப் போரின்கணுலையுந்தால் தன்மேலுறுவதற்கஞ்சாது நின்று தாய்

கும் வன்கண்மை—தொல்படைக்கல்லால் அரிது - அவன் முன்னோரைத் தொடங்கி வரும் படைக்கல்லது உளதாகாது. எ - று.

இழிவு நிறப்புமை விகாரத்தாற்றொக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப் படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படையென்றும் அறவகைப்படையுள் ளுஞ் நிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனை அரசன் “வெவ் பொறிபு நாமும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுந்—கொல்களிற்றுமாவுங் கொடுத்தளிக்கக்” என்பது குறிப்பெச்சம். இப்படையை வடதுலார் மௌலமென்ப. (உ)

எகஉ. ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெளிப்பகை

நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

ந.

இ - ன். எலிப்பகை உவரி ஒலித்தக்கால் என்னும்—எலியாயபகை திரண்டு கடல் போலவொலித்தால் நாகத்திற்கு என்னவேதம் வரும்!—நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும் - அந்நாகமுயிர்த்ததுணையானே அதுதானே கெடும். எ - று.

உவமைச்சொற் றொக்குகின்றது. இத்தொழிலுவமத்தாற் நிரட்சிபெற்றும். வீர ரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு வீரனஞ்சான் அவன்கிளர்ந்த துணையானே அவர் தாக்கெடுவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதலென்னு மலங்காரம். வீரரல்லாதார் பலரினும் வீரனொருவனையாடல் நன்றென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் முறையே அரசனுக்குப் படை ஏனையக்கவகளுட் சிறத்தென்ப துடம், அதுதன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறத்தென்பதுடம், அதுதன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தானென்பதுடம் கூறப்பட்டன. (க)

எகச. அழிவின் மறைபோகா தாகி வழிவந்த

வன்கணதுவே படை.

ச.

இ - ன். அழிவு இன்று - போரின் கட்டுகெடுதலின்றி—அறைபோகாதாகி - பகை வரார் கீழறுக்கப்படாததாய்—வழிவந்த வன்கணதுவே படை - தொன்றுதொட்டு வந்த தறுகண்மையையுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது. எ - று.

அழிவின்மையான் மறமானக்களுடைமையும், அறைபோகாமையான் அரசன் மாட்டன்புடைமையும் பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை “கன்னின்று நெந்தை கணவன் களப்பட்டான்—முன்னின்று மொய்யவிர்தா ரெண்ணையர் - பின்னின்று— கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி—யெய்போற் கிடந்தானென் னேது?” என்பதனுடையது. குற்றியலுகரத்தின் முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத் தான் வந்தது. இது வருகின்ற பாட்டுள்ளுமொக்கும். (ச)

எகஇ. கூற்றுடன் து மேல்வரினுங் கூடி பெதிரிந்த

மாற்ற லதுவே படை.

இ.

இ - ன். கூற்று உடன்று மேல்வரினும் - கூற்றவன்றானே வெகுண்டு மேல் வந்தாலும்—கூடி எதிரிந்தும் ஆற்றலதுவே படை - நெஞ்சொத்து எதிரின்று தாயகுமாற்றலையுடையதே படையாவது. எ - று.

* வெவ் பொறிபு நாமும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுந்—கொல்களிற்று மாவுங் கொடுத்த லித்தான் - பல்புலியுடையகணித நிணடேர் நயவார் தலைபணிப்பப்—பன்மணிப் பூஞ்சு ளுடைஞ்—வெண்பாமாலை, தும்பைப்பூலம், இ.

† வெண்பாமாலை, வானைப்பூலம், இ.

* மருந்தில் உற்றுகலின், உம்மை நிறப்பும்மை. மிகப்பலர் கொஞ்சொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலன்பு. ஆற்றல் மனவலி. (இ)

எகக. மறமரண மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. க.

இ-ன். மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் எனநான்கே - தறுகண்மையும் மானமும் முன் வீரராயினர் சென்றனன்னெறிக்கட்சேறலும் அரசனாற்றேற்படுதலுமென இந்நான்கு குணமுமே—படைக்கு ஏமம் - படைக்கு அரசனாவது. ஏ-று.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக் கடிதற்கொன்றுநின்றலும், அரசனுக்குத் தாழ்வுவாராமற்காத்தலும், “அழியுநர்புறக்கொடையயில்வாளோச்சா” மை முதலியவும், அறைபோகாமையுமாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச்செய்கையார்க்குப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறாண் வேண்டாவென்பதாம். (க)

எகஎ. தார்தாங்கிச் செல்வது தாண தலைவந்த
போர்தாங்குத் தன்மை யறிந்து. எ.

இ-ன். தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து - மாற்றரால் வகுக்கப்பட்டுத் தன்மேல்வந்த படையின்போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வகுத்துக்கொண்டு—தார் தாங்கிச் செல்வது தாண - அவர் துரியைத் தன்மேல் வாராமற்றடுத்துத் தான் அதன்மேற் செல்வதே படையாவது. எ - று.

படைவகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகையுறுப்பிற்றாய், வகையானான்காய், விரியான்முப்பதாம் † உறுப்பேழாவன உரமுதற்கோடியிருயின. வகையான்காவன தண்டம், மண்டலம், அசங்கதம், போகமெனவிலவழி. விரி முப்பதாவன தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கதவிரியாதும், போகவிரியைத்துமெனவிலவர. இவற்றின்பெயர்களும் இலக்கணமும் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும்; அவையெல்லாம் வடநூல்களுட்கண்டுகொள்க. இவைநான்குபாட்டானும் படையினதிலக்கணம் கூறப்பட்டது. (எ)

எகஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினார் தாண
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ.

* மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் சாயா—புறநானூறு, உ.

† வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்பலம், உஉ.

‡ உறுப்பேழாவன:—உரம், இறக்கையிண்டு, மத்தியம், பிரிதகசகம், பிரிஷ்டம், கோடி எனவிலவ.

§ தண்டம்:—சேனைபைக்குறுககாக நிறுத்தவது. மண்டலம்:—பாம்பு மண்டல மிடுவதுபோலச் சேனைபை நிறுத்தவது. அசங்கதம்:—சேனைபை வேறுவேறாக நிறுத்தவது. போகம்:—சுதாங்கசேனைபை ஒன்றுக்குப்பின் ஒன்றாக நிறுத்தவது.

o தண்டவிரி பதினேழாவன:—பிரதாம், திருடகம், சியாவந்தம், குகழி, பிரிஷ்டம், சுப் பிரிஷ்டம், சியோம், வீஜயம், சஞ்சயம், விசாலம், நீஜயம், குகி, க்ஞான, கர்ணம், சமூகம், சதாசயம், வலயம் எனவிலவ. மண்டலவிரிபிண்டாவன:—சர்வதோபத்திரம், தர்ஜயம் எனவிலவ. அசங்கதவிரியானவை:—அர்த்தசந்திரம், உத்தானம், சிருகசாடம், சர்க்கடசிருகசாசிரி, சாகபாசிரி, கோபாசிரி எனவிலவ. போகவிரிபைந்தாவன:—கோபுத்திரிகை, கிம்சகம், சஞ்சாசிரி, சூடகம், பந்தம் எனவிலவ. இவற்றைத் தாமத்தகமென்று துறத்து கண்டுகொள்க.

இ - ன். தானே - தானே,—அடத்தையும் சூத்தனும் இல் எனினும் - பகையேற் றுச்சென்றித்தறுகண்மையும் அது தன்மேல்வந்தாத் பொறுக்குமாற்றதும் இல்லையாயினும்,—படைத்தகையால் பாடு பெறும் - தன்ருேற்றப்பொலிவானே பெருகும் பெய்தும். ஏ - று.

இல்லெனினுமெனவே, அவற்றதின்றியமையாமை பெறப்பட்டது. படைத்தகை யென்றது ஒருபெயர்மாத் திரமாய் நின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது அலங்கரிக்கப் பட்ட தேர், யானை, குதிரைகளுடனும் பதாமை, கொடி, குடை, பல்லியம், காண முதலியவற்றடனும் அணித்த தோன்றும்புரு. பாடு கண்டவனவிலே பகைவாரு சம் பெருமை. (அ)

எகக கிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு மில்லாயின் வெல்லும் படை. கூ.

இ - ன். கிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் - தான் தேய்ந்த சிறிதாகலும் மனத்தினின்ற ரீங்காத வெறுப்பும் நல்குரவும் தனக்குல்லையாயின்,—படை வெல்லும் - படை பகையை வெல்லும். ஏ - று.

விட்டுப்போதலும் நின்றது நல்குரத்தலும் அரசன் பொருள் கொடாமையான் வருவன. செல்வாத்துனியாவது மகளிரை வெளவல், இளிவரவாயினசெய்தன் முதலியவற்றான் வருவது. இவையுள்வழி அவன்மாட்டன்பின்றி உற்றுப்பொரையாயின், இல்லாயின் வெல்லுமென்றார். (க)

எஎஃ நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானே தலைமக்க ளில்வழி யில். கூ.

இ - ன். நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும்—போரின்கணிசையுடைய வீரரை மிகவுடைத்தேயாயினும்,—உலைமக்கள் இல்வழித் தானே இல்-தனக்குத் தலைவராகிவ வீரரில்லாதவழித் தானே நில்லாது. ஏ - று.

படைத்தலைவர் நிலையுடையரன்றிப் போவாராயிற் காண்போரில்லெனப் பொராது தானும் போமென்பார், தலைமக்களில்வழியில்லென்றார். இவை மூன்று பாட்டாலும் முறையே படைத்தகையின்மையானும், அரசன்கொடைத் தாழ்வுகளானும், தலைவரின்மையானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது. (ஃ)

எ அ ம் அ தி.—படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அப்படையது மறமிருதி. அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஎக. என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்கிர் பலரென்னை முன்னின்ற கன்னின் தவர். க.

இ - ன். தெவ்வீர் என் று முன் நின்ற கல் நின்றவர் பலர்-பகைவர், இன்றினும் தென்றலாவனெதிர் போதோந்து நின்ற அவன் வெவ்வாய் வீழ்த்த பின் கல்லின் கன்னெ நின்றவீரர் பலர்—என் று முன் நில்லன்மின் - நீயிர் அந்நகரின்நிதி நம் முடற்கனிற்றல்வெவ்வீர், என் றலாவனெதிர் போதோந்து சிற்றலாவேந்திநிதி, எஃது.

என்னையெனத் தன்னொடு தொடர்புபடுத்துக் கூறினமையின் அவன்வேல்வாய் வீழ்தல்பெற்றும். கல் நடுகல். “நம்பன் சிலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா—லம்பொன் முடிப்பு ணரசும்பிலி” எனப் பதுமுகன் கூறினாற்போல ஒருவரன் தன் மறம் அரசன்மேல்வைத்துக் கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொழிவஞ்சி. (ச)

எஎஉ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை

பிழைத்தவே லேந்த லினிது. உ.

இ - ன். கான முயல் எய்த அம்பினில் - கானத்தின்களோடும் முயலைப் பிழையாமலெய்த அம்பையேந்தலினும்—யானை பிழைத்தவேல் எந்தல் இனிது - வெள்ளிடை நின்ற யானையையெறிந்து பிழைத்த வேலையேந்துதல் நன்று. எ - று.

கானமுயலென்றால் வெள்ளிடைசின்றவென்பதும், பிழைத்தவென்றதனும் பிழையாமலென்பதும், முயற்குத் தக எய்தவென்றதனும் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது மாற்றரசன் படையொடு பொருதானோர் வீரன் அது புறம் கொடுத்ததாக நாணிப் பின்னவன்றன்மேற் செல்லுற்றானது கூற்று. (உ)

எஎ௩ பேராண்மை யென்ப தறுகனென் றுற்றக்கா

லூராண்மை மற்றத னென்கு. ந.

இ - ன். தறுகண் பேராண்மை என்ப - பகைவர்மேற் கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை றாலோர் மிக்கவாண்டன்மையென்று சொல்லுவர்,—ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை அதன் என்கு (என்ப) - அவர்க்கு ஒருதாழ்வு வந்ததாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கொடற்பொருட்டு ஊராண்மைசெய்தலை றாலோர் அதற்குக் கூர்மையென்று சொல்லுவர். எ - று.

என்பவென்பது பின்னுயிரையந்தது. ஊராண்மை உபகாரியார்தன்மை. அஃதாவது இலங்கையர்வேந்தன் போரிடைத் தன்னுனை முழுதும்படத் தமியனாகப்பட்டானது நிலைமை கோக்கி, அயோத்தியரிறை மேற்செல்லாது இன்றுபோய்நானே நின் றுணையோடு வரவென விட்டாற்போல்வது. இவையிரண்டொட்டிந்தழிஞ்சி. (௩)

எஎச. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்

மெய்வேல் பறியா நகும். ச.

இ - ன். கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் - தன்னைப் படையாய் வேலைத் தன்மேல்வந்த களிற்றொடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேளுடித்திரிவான்—மெய் வேல் பறியா நகும் - தன்மார்பின்கணின்ற வேலைக்கண்டு பறித்து மகிழும். எ - று.

௧ நடுகல்லிகைணம், தொல், பொருள், புறம், மெய் ருத்தித்தத்தான்க.

† பைம்பொறு புளகப் பரும்கனி யானை யிட்டரு—செம்பொ நெடுநதேர்த் தொகைமாக கடற் றுனை வெள்ளா—மெபன் சிலைவாய் நடக்குங்களை மிச்சி லல்லா—லம்பொன் முடிப்பு ணரசும்பிலி பென்று நகரான்—வேகசிற்தாமணி, காரதருவதகையாரிலம்பகம்; உகர

‡ நெடுமொழிவஞ்சிவென்பது ஒன்னுதார் படைசெழுயித்—தன்னுண்மை யெடுத்தகூர்த் தந்து—வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், உஉ.

§ தழிஞ்சிவென்பது அழிபவர் புறக்கொடை வயில்வா நோக்காக—தழித்து கணமை காதலித் துரைத்தந்து—வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம், உ.

களிற்செருகு போக்கல் களிற்றினதுயிரைக் கொடுபோமாறுவீடுதல். மகிழ்ச்சி நேடியதெய்தலான். இதனுட் களிற்றையல்லதெறியானென்பதும், இனமிருதியான் வேலிடைபோர்த்தறிந்திலனென்பதும், பின்னும் போர்மேல் விருப்பினனென்பதும், பெறப்பட்டன. தூழிலாட்டுசு. (ச)

எஎரு. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
ஜோட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு. ரு.

இ - ன். விழித்த கண் - பகைவரை வெருண்டுநோக்கியகண்—வேல்கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின் - அவர் வேல்கொண்டெறிய அஃதாற்றாது அந்நோக்கையழித்து இமைக்குமாயின்,—வன்கணவர்க்கு ஒட்டு அன்றோ - அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம். எ - று.

அவ்வெருளினோக்கமீட்டலும் போரின கண்டீட்சியெனக்கருதி அதுவுஞ்செய்யா ரென்பதாம். (ரு)

எஎக. விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்குந்தன் னாகை யெடுத்து. கூ.

இ - ன். தன் நாளை எடுத்து - தனக்குச் சென்ற நாள்நாளையெடுத்தெண்ணி,—விழுப்புண் படாத நாளெல்லாம் வழக்கினுள்ளவைக்கும் - அவற்றுள் விழுப்புண்படாத நாள்நாளையெல்லாம் பயன்படாது கழிந்தநாளானுள்ளே வைக்கும் வீரன். எ - று.

விழுப்புண் முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண். போர்பெற்றிருக்கவும் அது பெருத நாள்களோடுங் கூட்டுமென்பதாம். இவையுற்றுபாட்டானும் ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது. (க)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. எ.

இ - ன். சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார் - துறக்கத்துத் தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழைவேண்டி உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர்—கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து - கழல்கட்டுதல் அலங்கார நீர்மையை புடைத்து. எ - று.

வையத்தைச் சூழுமெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படுபொருள் வருவிக் கப்பட்டது. சூழ்தல் அகத்திடல். துறக்கமும் புகழும் எளிதினெய்துவராகலின், சூபரணமாவது அதுவேயென்பதாம். (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற விலர். அ.

இ - ன். உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர் - போர்பெறிற் தம்முயிர்ப்பொருட்டஞ்சாது அதன் மேற்செல்லும் வீரர்—இறைவன் செறினும் சீர் குன்றல் இவர்-தம்மிறைவன் அதுவேண்டாமென்று முனியினும் அவ்வீரயிருதி குன்றார். எ - று.

தூழிலாட்டென்பது எனக்கூடிய டைடீரிய—வுள்கூழிதெயில் பறித்தோச் சிறுது—வெண்பாமை, தும்புபட்டலம், கசு.

போர்பெற்றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன்மேற்பினும் சிலவாசென்பதாம். பிறரும் “போரெனிற்புகலும் புனைகழன் மறவர்” என்றும் “புட்பகை—கேவா னாகலிற் சாவேம் யாமென - நீங்க மறவர் வீங்குதோன் புடைப்பு” என்றும் கூறினர். (அ)

எகக. இழைத்த திகவாமைச் சாவாணை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பலர். க.

இ - ன். இழைத்தது திகவாமைச் சாவாணை - தாங்குறின் வஞ்சினத்தப்பாழ் பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை—பிழைத்தது ஒறுக்கிற் பலர் யார் - அது தப்பியவாறு சொல்லியெள்ளுதற்குரியார் யாவர்! எ - று.

இழைத்தல் இன்னது செய்யேறியின் இன்னனாகவெனத் தான்வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சினமுடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினார் தொலைவன்மையின், அதுமுடிந்தாராவரெனச் சாதற்சிறப்புக் கூறியவாறு.

எஅ௦. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிப்பிற் சாக்கா
புரந்துகோட்டக்க துடைத்து. க௦.

இ - ன். புரந்தார் கண் நீர் மல்கச் சாகிப்பின் - தமக்குச் செய்தான்றினை நினைந்து ஆண்டவரார் கண்கள் நீர் மல்கும்வகை போரிடைச் சாவப்பெறின்,—சாக்காடு இரந்துகோட்டக்கது உடைத்து - அச்சாக்காடு இரந்தாயினுங்கொள்ளுந்தருதியையுடைத்து. எ - று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இனையு இல்லடை நோயால் விளிவார் பழவினப்பயனையெய்தலின், அடுத்தவினையாற்றுகக்கெய்துஞ்சாதலை இரந்துகோட்டக்கதுடைத்தென்றார். இவை நான்குபாட்டினும் உயிரோம்பாமை கூறப்பட்டது. (ச௦)

எக்ம் அதி.—நட்பு.

இனி அப்படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத்ததவுவதாய் நட்பின் ஐக்கிதிகாரம் விதிமுகத்தானும் பன்னிரண்டதிகாரம் எதிர்மறைமுகத்தானும் கூறுவான் றொடங்கி, விதிமுகவதிகாரமைந்தனும் முதற்கண் நட்புக்கூறுகின்றார். அஃதாவது இன்னதென்பதும் அதிகாரமுறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள் நட்பின் துபோல்
வினைக்கரிய யாவுள் காப்பு. க.

இ - ன். நட்பின் செயற்கரிய யா உள் - நட்புப்போலச் செய்துகொடற்கரிய பொருள்கள் யாவையுள்—அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள் - செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கரியகாவலாவன யாவையுள் எ - று.

நட்புச்செய்தற்காவாணைப் பெறுதலும் பெற்றாற் செய்யமுடியாமும் செய்தாற் றிரிபின்றி கிற்றறுமுதலிய அரியவாகவின் நட்பிற செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தாற் பகைவாருள் வினையொடங்காராகவின் அதுபோல வினைவாராமைக்கு

அரிய காவலில்லையென்றும் கூறினர். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கையென இரு வகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை பிறப்புமுறையானாயினும் தேயமுறையானாயினாலென விருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது சுற்றத்தழுவின்னடங்கிற்று; ஏனையது பகையிடையிட்டதேயத்ததாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலுண்டங்கிற்று இனி ஈண்டுச் சொல்லப்படுவது முன்செய்தவுதவிபற்றி வருஞ் செயற்கையேயாகலின், அதன்சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (க)

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு. உ.

இ - ன். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர - அறிவுடையார் நட்புக்கன் பிறை நிறையுந்தன்மைபோல நாடோறு நிறையுந்தன்மையவாம்;—பேதையார் நட்பு மதிப் பின் நீர - மந்தரப்பேதையையுடையார் நட்புக்கன் நிறைத்தமதி பின் குறையுந்தன்மைபோல நாடோறுத் குறையுந்தன்மையவாம். எ -று.

நீரவென்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பென்பன ஒருபொருட்களிலி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்தன முன்சுருங்கிப் பின்பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ்செய்தன முன்பெருங்கிப் பின்சுருங்கற்கும் காரணம் தம்முண் முன்னறியாமையும் பின்னறி தலுமாம். (உ)

எஅங. நலிற்றொது தூனயம் போலும் பயிற்றொதும்
பண்புடையாளர் தொடர்பு. ங.

இ - ன். பண்பு உடையாளர் தொடர்பு பயிற்றொதும் - நற்குணமுடையமக்கன் தம்முட்செய்த நட்புப் பயிலுத்தோறும் அவர்க்கின்பஞ் செய்தல்—தூல் நலிற்றொதும் நயம்போலும் - தூற்பொருள் கற்குத்தோறும் கற்றார்க்கின்பஞ்செய்தலை யொக்கும். எ -று.

நயத்தினைச் செய்தலான், நயமெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலுக்கொரு கால் மிகுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அச்சிறப்பிற்கேது கூறப்பட்டது.

எஅச. நகுதற் பொருட்டன்று நடடன் மிகுதிக்கண்
மேறசென் மிடித்தற் பொருட்டு. ச.

இ - ன். நடடன் நகுதற்பொருட்டன்று - ஒருவனோடு டொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முணகுதற்கியைந்தன சொல்லி நகையாடற் பொருட்டன்று,—மிகுதிக்கண் மேற் சென்று இடித்தற்பொருட்டு - அவர்க்கு வேண்டாதசெய்கையுளதாயவழி முற்பட்டிச் சிறுதற்பொருட்டு. எ -று.

பழியும் பாவமுத்தகுஞ்செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவதன்மையின் அதனை மிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல்வேண்டுதலின் மேற் சென்றென்றும், இன்னொற்கு மீளாமையின் இடித்தற்பொருட்டென்றும் கூறினர். இத்தன நட்பின்பயன் கூறப்பட்டது. (ச)

எஅதி. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதர
னட்பாங் கிழமை தரும். தி.

இ - ன். புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா - ஒருவனோடொருவன் நட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுமெனில்லை,—உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும் - இருவர்க்குமொத்தவுணர்ச்சிதானே நட்பா முரிமையைக் கொடுக்கும். எ - று.

புணர்ச்சி ஒருதேயத்தாராதல்; “இன்றே போல்கடும் புணர்ச்சி” என்றதும் அதனை. ப, குறல் பலகாத்தண்டுஞ் சொல்லாடியும் மருவுதல் இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சியொப்பின், அதுவே உடனுயிரீங்கு முரிமைத்தாய நட்பினப் பயக்குமென்பதாம்†. நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்தலென்னும் காரணமன்றனும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனற் கூறப்பட்டது. (இ)

எஅக. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. கூ.

இ - ன். முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று - கண்டவழி அகமொழிய முகமாத்திரமே மலரும்வகை நட்குமது நட்பாகாது;—நெஞ்சத்தகம் நக நட்பது நட்பு - அன்பால் அகமூலநக நட்குமதே நட்பாவது. எ - று.

நெஞ்சின்கணிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனால் இரண்டும் ஒருவகே மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (i)

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுப்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. எ.

இ - ன். அழிவினவை நீக்கி ஆறு உய்த்து—கேட்டினைத்தருந் தநெறிகளைச் செல்லங்கால் விலக்கி எனை நனனெனற்களைச் செல்லாக்காற் செலுத்தி—அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம் - தெய்வத்தாறழிவதாழி அது விலக்கப்படாமையின் அத்தன்பததை உடனனுபவிப்பதே ஒருவனுக்கு நட்பாவது. எ - று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத்தருமவையென்றொழிந்தார். “தெருண்டவறிவினவர்†” என்புழிப்போல இனசாரியை நீங்க இரண்டனுருபு தொக்கது. இனி நவையென்று பாடமொது, அதற்குப் போரழிவினுஞ் செல்வவழிவினும் வந்த தன்பங்களுள்ளும், அழிவின்க ணென்பதற்கு யாககை யழிவின்கணென்றும் உரைப்பாருளார். (எ)

எஅஅ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாக்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு. அ.

இ - ன். உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல - அவையிடை ஆடைகுலைத்தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்றுதவி அல்லிளவரல் களையும்மாறுபோல,—ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பாம் - ரட்டவனுக்கு இடுக்கண் வந்துழி அப்பொழுதே சென்றதவி அதனைக்களைவதே நட்பாவது. எ - று.

அற்றங்காத்தற்கட் கைதன்மனத்தினு முற்படுதலின், அவ்விரைவு இடுக்கண்களை வுழிபுங் அதற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க, உடையவன்றொழில் கட்டின் மேலேற்றப்பட்டது. (அ)

எஅக. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
பொல்லுமவா யூன்று நிலை. க.

இ - ன். நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் - நட்பினுக்கு அரசிருக்கையாதெனின்.—கொட்பு இன்றி ஒல்லும் வாய் ஊன்றும் நிலை - அஃது எஞ்ஞான்றும் திசியின்றி இயலுமெல்லு யெல்லாம் அறம்பொருள்களிற் தனராமைத் தாங்குந் தின்மை. எ - று.

ஒருஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையின்மைக்கு உறுதியாய் அறம்பொருள்களிற்துழி அத்தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்கணிமுத்துதற்குமேல் ஒருசெயலுமின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார். (க)

எகஉ. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்பா மென்று
புனையினும் புல்லென்னு நட்பு. கஉ.

இ - ன். இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் - இவர் எமக் கித்துனையன்பினர் யாமிவர்க்கித்தன்மையமென்று ஒருவரையொருவர் புனைந்து சொல்லினும்,—நட்புப் புல்லென்னும் - நட்புப் புல்லிதாய்த் தோன்றும். எ - று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவரென்னும் வேற்றுமையின்றி வைத்துப் புனைந்துரைப்பினும் வேற்றுமைபுண்டாமாகலின், நட்புப் புல்லென்னுமென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் நட்பினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (கஉ)

அம் அதி.—நட்பாராய்தல்.

அரிதாவது மேற்சொல்லிய விலக்கணத்தாரை யாராய்ந்தறிந்தே நட்கவேண்டதெனின், அவரையாராயுநதிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதனுளே விளங்கும்.

எகக. நாடாது நட்புவிற் கேடில்லை நட்புபின்
விடில்லை நட்பான பவாக்கு. க.

இ - ன். நட்பு ஆள்பவர்க்கு நட்பின் விடில்லை - நட்பின்விரும்பி அதன் கண்ணே சித்பாசுக்கு ஒருவனோடு நட்புசெய்தபின் அவனை விடத்தனுடாகாது;—நாடாது நட்புவிற் கேடு இல்லை - ஆகலான், ஆராயாது நட்புசெய்தல்போலக் கேடு தருவது பித்திலலை. எ - று.

ஆராய்தல் குணஞ்செய்கைகளது நன்மையையாராய்தல். கேடு ஆகுபெயர். நட்பிற் சூமவரென்னும் வேற்றுமையின்மையின் விடில்லையென்றும், அவவேற்றுமையின்மையான் அவன்கட் பழிபாவகன் தமவாமாகலின் இருமையுட்கெடுவரென்பது கோக்கி நாடாது நட்புவிற் கேடில்லையெனது கூறினார். (கக)

எகஉ. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தானசான் துயரத் தரும். உ.

இ - ன். ஆய்ந்து ஆய்ந்து கேண்மை கொள்ளாதான் - குணமுஞ் செய்கையும் நல்லனென்பது பலகாலும் பலவாற்றினுமாராய்ந்து ஒருவனோடு நட்புக்கொள்ளாதவன்—கடைமுறை தான் சாம் துயரம் தரும் - முடிவிற குன் சாதற்கேதுவாய் துன்பத்தினுத் தன்மாத்நூர் வினைக்கவேண்டாமத் குணே வினைக்கும். எ - று.

கடைமுறைக்கண்ணென இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது வரிக்க. குணமுஞ் செயலுச் சியானொடு கொள்ளின் அவற்கு வரும்பகைமை பெயல்வாச் தன்மெனவாய்ப் பின் அவற்றினிற்றந்தவிமென்பதாம். இவைவிரண்டுபாட்டானும் ஆராயாவழிப்படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது. (உ)

எகக. குணனுங் குடிமையும் குற்றமும் குன்று
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. க.

இ - ன். குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்று இன்னும் அறிந்த - ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையு மாராய்ந்தறித்து, — நட்பு யாக்க - அவனோடு நட்புச்செய்க. எ - று.

குற்றமில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர் நட்பு விடற்பாற்றன்றென்பார் குற்றமுமென்றும், சுற்றப்பிணிப்புடையார் நட்பு ரோடும் பிணிப்புண்டு வருதலிற் குன்றாவினனுமென்றும், விடப்படிந் தற்குறையா மென்பார் அறிந்தியாக்கவென்றும் கூறினார். (உ)

எகச. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துக் கொளல்வேண்டு நட்பு. ச.

இ - ன். குடிப்பிறந்து தன்கட் பழி நாணுவானை - உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்து தன்மாட்டு உலகச்சொல்லும் பழிக்கஞ்சுவானை—கொடுத்தும் நட்புக்கொளல் வேண் டும் - சில கொடுத்தாயினும் நட்புக்கோடல் கிற்றது. எ - று.

குடிப்பிறப்பாற் றான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்கஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும் பெற்றும். இவை விரண்டுமுடையானைப் பெறுதலருமையின், அவ னட்டை வினுகொடுத்துக் கொள்கவென்பதாம். (ச)

எகரு அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லாரநட் பாய்ந்து கொளல். ரு.

இ - ன். அல்லது அழச் சொல்லி - தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம்பிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும்—இடித்து - செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய யாவகை கெருக்கியும்—வழக்கு அறியவல்லார் - அவ்வழக்குச் செய்யாவழிச் செய் விக்கவும் வல்லாரை—ஆய்ந்து நட்புக் கொளல் - ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்க. எ - று.

அழச்சொல்லி யிடித்தெனவந்த பரிசாரவினைகளான் அவற்றிற்கேற்றகுற்றவினை கள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு உலகத்தார் அடிப்படச் செய்தபோர்த் செயல். தம்மொடு நட்பாரும் அறியும்வகை அறிவித்தலரிதாகலின், அறியவல்லாரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. (ரு)

எகக. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கினைஞரை
கீட்டி யளப்பதோர் கோல். க.

இ - ன். கினைஞரை கீட்டி அளப்பது ஓர்சொல் - ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன்னட்டாராய புலங்களை பெஞ்சாமளன்ப தோர்சொல்;—கேட்டினும் ஒருதறி உண்டு - ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனாற்பெறப்படுவதோர் எல்லறிவுண்டு. எ - று.

தந்த எப்பெய்கள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்துத் தோன்ற மற்போந்தார் பின் கேடுவந்துழிச் செயல்வேறுபடுதலின் அக்கேட்டால் அவ வரை யறுக்கப்படுமென்பது பற்றிக் கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அவரையனந்தநிற் தால் ஆவாரையே கோடலின் அவ்வறிவை உறுதியென்றும் கூறினர். கிளைஞர் ஒரு பெயர். இஃதேகதேசவுருவகம். இவை நான்குபாட்டானும் ஆராயுமாரும், ஆராய் தால் நட்கப்படுவார் இவ்வென்பது உற் பட்டன. (க)

எகௌ. ஊதிய மென்ப தொருவற்றார் பேதைபார்
கேண்ட பொரி இ விடல் எ.

இ - ன். ஒருவற்கு ஊதியமென்பது - ஒருவனுக்குப் பேறென்று சொல்லப் படுவது—பேசுதயார் கேண்மை ஓரி இ விடல் - அறிவிலாரோடு நட்புக்கொண்டா னாயின் அதனை யொழித்து அவரினையுருதல். எ - று.

எப்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் “வெறிகம் சந்தனமும் வேங்கையும் வேல்” மாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விடலென்றும், நீங்கியவழிக் தீங்கொழிதலேயன்றி இருமையின்பத்திற்குரிமை யெய்தலுமுடைமையின் அதனை யூதியமென்றும் கூறினர்.

எகஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுதுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணற்றறுப்பார் நட்பு. அ.

இ - ன். உள்ளம் சிறுதுவ உள்ளற்க - தம்முக்கஞ் சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்யரினையாதொழிக,—அல்லற்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள் ளற்க - அதுபோலத் தமக்கொருதுன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளா தொழிக. எ - று.

உள்ளஞ்சிறுதுவவாவன தம் பின்வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவு மாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார் போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பாரென்றார். எடுத்துக்காட்டுவமை. கொள்ளின் அழிந்தே விடுமென்பதாம். (அ)

எகக. செடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுறும். க.

இ - ன். செடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை - ஒருவன் செடுங்காலத்து அவனை விட்டு நீங்குவார் முன் அவனோடு செய்தநட்பு;—அடுங்காலை உள்ளினும் உள்ளம் கறும் - தன்னைக் கூற்றடுங்காலத்து ஒருவனைப்பினும், அந்நினைத்த வுள்ளத்தைச் சுறும். எ - று.

நினைத்ததுணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங் கொடிதாமெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவன்றானே ஆக்கிய கேடு தண்ணையடுங்காலையுள்ளினும் அக்கேட்டினுஞ்சுடுமென்றரைப்பாருமுள். இவை மூன்றுபாட்டானும் ஆராய்தால் நட்கப்படுதல் இவ்வென்பது உறுப்பட்டது. (க)

அரு. மருவுக மாசற்றார் கேண்மைபொன் றித்தது
மொருவுக வெப்பினர் நட்பு. க.

இ - ன். மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக - உலகோடொத்துக் குற்றமற்றார் கட்டினையே பயில்க;—ஒப்பு இவார் கட்டி ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக - உலகோடொத்தவில்லார் கட்டினே அறியாது கொண்டாராயின், அவர்வேண்டிய தொன்றினக் கொடுத்தாயினும் விடுக. எ - று.

உலகோடொத்தார் கட்டி இருமையின்பமும் பயத்தலின் மருவுகவென்றும், அதனோடு மாறியினர் கட்டித் தன்பமே பயத்தலின் அதனொழிவை வினுகொடுத்துக் கொள்கவென்றும் கூறினர். இதனால் அவ்விருமையுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. ()

அகம் அதி.—பழைமை.

அஃதாவது கட்டாரது பழையராதன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயிற்று. ஆராய்ந்து கட்டக்கப்பட்டாரொன்றும் பொறுக்கப்படுங் குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் கட்டார்மாட்டுப் பிழையுநதாமென்பது அறிவித்தற்கு, இது கட்டாராய்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. பழைமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதும்

கிழமையைக் கீழ்த்திடா கட்டி. க.

இ - ன். பழைமை எனப்படுவது யாதெனின்-பழைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—கிழமையை யாதும் கீழ்த்திடா கட்டி - அது பழைமையோர் உரிமையார் செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ் சிதையாது அவற்றிற்குடம்பமும் கட்டி. எ-று.

கிழமை ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற்செய்வனவாவன கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாதுசெய்தல், கெடும்வகைசெய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்குளின்மையென்றிலை முதலாயின. சிதைத்தல் விலக்கல். இதனால் பழைமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய கப்பென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அ0௨ கட்டிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதம்

குப்பாதல் சான்றோர் கடன். உ.

இ - ன். கட்டிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை - கட்டிற் கவயவமாவன கட்டார் உரிமையாற்செய்வன,—அதற்கு உப்பாதல் சான்றோர் கடன் - அதனால் அவ்வுரிமைக்கு இனியராதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை. எ - று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது ஈண்டிலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாதலறிந்தே இனியவராவரென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார். (உ)

அ0௩. பழுவிய கப்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை

செய்தாந் கமைபாக் கடை. க.

இ - ன். கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை - தாமுடம்படாதனவேனும் கட்டார் உரிமையாற் செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ்செய்தாற்போல உடம்படாராயின்,—பழுவிய கட்டி எவன்செய்யும் - அவரோடு பழையதாய் வந்த கட்டி என்ன பயனைச் செய்யும். எ - று.

செய்தாற்போலவுடம்படுவதாவது தாமும் அவரிடத்தூரிமையாலுடம்படுதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையானவரு முரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. ()

அ௦௪. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்
கேளாது ஈட்டார் செயின்.

இ - ன். ஈட்டார் கெழுதகையால் கேளாது செயின் - தங்கருமத்தை ஈட்டார்
உரிமையாற்கேளாது செய்தாராயின்,—விழைதகையான் வேண்டியிருப்பர் - அச்செய
லது விழையப்படுகின்றமைபற்றி அதனை விரும்புவர் அறிவுடையார். எ - று.

ஒருவர்க்குத் தங்கருமர் தாமழியாமன் முடிந்திருத்தலினாலுங்கு நன்மையின்மை
யின், அச்செயல் விழையத்தக்க தாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிந்து விரும்புதல் அறிவு
டையார்க்கல்லதின்மையின், அவர்மேல்வைத்துக்கூறினார். வேண்டியிருப்பொன்பது
எழுந்திருப்பொன்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இதனாற் கேளாதுசெய்துழி
அதனை விரும்புகவென்பது கூறப்பட்டது. (ச)

அ௦௫. பேதைமை பொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க ஈட்டார் செயின். கு.

இ - ன். நோதக்க ஈட்டார் செயின் - தாம் வெறுக்கத் தக்கனவற்றை ஈட்டார்.
செய்தாராயின்,—பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்று உணர்க - அதற்குக் கார
ணம் ஒன்றிப்பேதைமையென்றதல் ஒன்றின்மிக்கவுரிமையென்றதல் கொள்க. எ - று.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிகைச்சொல். செய்யெனவே, தம்பியல்பாற் செய்
பாமை பெற்றும், இது வருகின்றவற்றுள்ளுமொக்கும். இழவுழான் வரும் பேதைமை
யாவர்க்கு முண்மையிற் தமக்கேதங்கொண்டாரென்றதல் ஊழ்வகையான் எம்மின்
வரப்பாலது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரினவந்ததென்றதல் கொள்வதல்லது அன்
யின்மையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம். கெடுமவகையெயின் அதற்குக் கார
ணம் இதனாற் கூறப்பட்டது. (டு)

அ௦௬. எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு. கூ.

இ - ன். எல்லைக்கண் ணின்றார் - ஈட்டிவரம்பிகவாது அதன்கண்ணே நின்றவர்—
தொல்லைக்கண் ணின்றார் தொடர்பு தொலைவிடத்தும் துறவார் - தம்மொடு பழைமை
யிற்றிரியாது ணின்றாரது ஈட்டினை அவராற்றொலைவுவந்தவிடத்தும் விடார். எ - று.

பழைமையிற்றிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொருட்கேடும் போர்க்
கேடும். (க)

அ௦௭. அழிவந்த செய்யினு மன்பறா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர். எ.

இ - ன். அழிவந்த செய்யினும் அன்பு அறார் - ஈட்டார் தமக்கழிவு வந்தவற்றைச்
செய்தாராயினும் அவர்மாட்டன்பொழியார்—அன்பின் வழி வந்த கேண்மையவர்—
அன்புடனே பழையதாய்வந்த ஈட்டினைபுடையார். எ - று.

அழியென்பது முதனிலத்தொழிற்பெயர். அழிவு மேற்சொல்லிய கேடுகள்.
இவை இரண்டொட்டானும் கேடுசெய்தக்கண்ணும் ஈட்டி விடற்பாற்றன்றென்பது
கூறப்பட்டது. (எ)

அ௦௮. கேணிமுக்கக் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாணிமுக்க ஈட்டார் செயின்.

இ - ன். கேள் இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு - ஈட்டார் செய்த பிழையத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர் சொன்னாலுங்கொன்னாத உரிமையறியவல்லார்க்கு—ஈட்டார் இழுக்கம் செயின் நான் - அவர் பிழை செய்வாராயின், அதுபயன்பட்ட நாளாம். எ - று.

பிழையாவன சொல்லாது நற்பொருள்வெனவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் உட்கோடல். கெழுதகைமை வல்லாரென்பது ஒருபெயராய்க் கேளாதவென்னு மெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்துபோத்துழியல்லது அவ்வுரிமை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனாற் பிழைபொறுத்தற் றிறப்புக் கூறப்பட்டது. (அ)

அருக. கொடாஅ வழிவந்த கேண்மைபார் கேண்மை
விடாஅர் விழையு முலகு. உ.

இ - ன். கொடா வழி வந்த கேண்மையார் கேண்மை - உரிமையறாது பழையதாய் வந்த நட்பினை யுடையாரது நட்பினை—விடார் உலகு விழையும்—அவர் பிழைநோக்கி விடுதல்செய்யாதாரை உலகம் ஈட்டிக்குறித்து விரும்பும். எ - று.

கொடென்பதனிறுதிலை விகாரத்தாற்றொக்கது. விடாதாரையெனவே, விடு தற்காரணங் கூறப்பட்டது. நம்மாட்டும் இவரித்தன்மையராவரென்று யாவருந்தாமே வந்து ஈட்பாவரென்பதாம். கொடரென்று பாடமோதி, ஈட்டித்தன்மையிற் கொடா ராகி யென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

அகல. விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் தலைப்பிரியா தார். க0.

இ - ன். பழையார்கண் பண்பின் தலைப்பிரியாதார் - பழைய ஈட்டார் பிழை செய்தாராயினும் அவர்மாட்டுத் தம் பண்பினிங்காதார்—விழையார் விழையப்படுப - பகைவரானும் விரும்பப்படுவர். எ - று.

தம்பண்பாவது செய்யாதமுன்போல அன்புடையாதல். மூன்றனுருபுஞ் சிறப் பும்கூறும் விகாரத்தாற் றொக்கன. அத்திரிபின்மை நோக்கிப் பகைவரும் ஈட்டா ராவரென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பழைமையறிவார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையின் விடற்பாலதாய ஈட்டி ஈட்டா ராய்தற்கட் சுருங்கச்சொல்லியதுணையா னடங்காமையின் அதனை யிருவகைப்படுத்து இரண்டிகளாத்தாற் கூறவான்றொடங்கி, முதற்கட்டஈட்டிக்குக் கூறுகின்றார். அஃதா வது திக்குணத்தாரோடு உளதாய ஈட்டி. குணத்தின்நீமை ஒற்றமைபற்றி உடையார் மேற்றாய், அது பின் அவரோடுசெய்த ஈட்டின்மேற்றாயிற்று. அதிகாரமுறைமை கூறுமையே விளங்கும்.

அகக. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

இ - ன். பருகுவார் போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை - காதன்மிகுதியாற் பருகுவார்போன்றராயினுந் திக்குணமுடையார் நட்பு—பெருகலின் குன்றல் இனிது-வளர்தலிற் தேய்தன்னது. எ - று.

“பருக வன்ன வருகா நோக்கமொடு” என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லா ரெனவே, திக்குணமுடையாரென்பது அருத்தாபத்தியான் வந்தது. பெருகினால் வருங்கேடு குன்றினால் வாராமையின், குன்றலினிதென்றார். இதனாற்நீர்ப்பிண்து ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறப. (ச)

அகஉ. உறினட் டறினொருஉ மொப்பிலார் கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென். உ.

இ - ன். உறின் ஈட்டு அறின் ஒருஉம் ஒப்பு இலார் கேண்மை - தமக்குப் பய னுள்வழி நட்புச்செய்து அஃகில்வழி ஒழியும் ஒப்பிலாது ரட்பினை—பெறினும் இழப்பினும் என் - பெற்றால் ஆக்கமியாது! இழந்தாற் கேடியாது! எ - று.

தமக்குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமில்லாகலின், அவரை ஒப்பிலாரென் றார். அவர்மாட்டு நொதுமற்றன்மையே அமையுமென்பதாம். (உ)

அகந. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர். ந.

இ - ன். உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் - நட்பனவு பாராது அதனால் வரும் பயன னவு பார்க்கும் ஈட்டாரும்—பெறுவது கொள்வாரும் - கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக்கொள்ளும் பொதுமகளிரும்—கள்வரும் - பிறர்கேடு நோக்காது அவர் சோர்வு நோக்குங் கள்வரும்—நேர் - தம்முனொப்பார். எ - று.

நட்பு ஆகுபெயர். பொருளையேகுறித்து வஞ்சித்தொழுக்கலின், கணிகையர் கள்வ ரென்றவரோடொப்ப ரென்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டானுந் தமக்குறுவது பார்ப்பார் ஈட்பின்நிமை கூறப்பட்டது. (உ)

அகச. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லா மா வன்னார்
தமரிற் தனிமை தலை. ச.

இ - ன். அமரகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னார் தமரின்-அமர் வாராத முன்னெல்லார் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த்துப்போங் கல்லி யில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர்மையில்—தனிமை தலை - தனிமை சிறப்பு டைத்து. எ - று.

கல்லாமை கதியைந்தும் † சாரிபதினெட்டிம் பொருமுரணற்றலும் அறியாமை. துண்பம் வாராத முன்னெல்லார் துணையாவார்போன்று வந்துழி வீட்டுநீக்குவரென் பது உவமையாற் பெற்றும். அவர் தமரானால் வருமிறுதி தனியானால் வாராமை யின், தனிமையைத் தலையென்றார். எனவே, அதுவுந்தீதாதல் பெறுதும். (ச)

அகஞ. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
பெய்தலி னெய்தாமை நன்று. இ.

ச பொருளாறுப்படை, அடி, எஅ.

† விகிரமம் வல்தெம் வெல்து ரூபகண்டம்—மத்திமஞ் சாரியோ டைநது. மல்ககதி முதலியவாக வேறு கூறுவதுமுண்டு.

இ - ன். செய்து ஏமம் சாரச் சிறியவர் புன்கேண்மை - செய்து வைத்தாலும் அரணுகாத கீழ்மக்களது தீதப்பு—எய்தலின் எய்தாமை நன்று - ஒருவர்க்குண்டாதலின் இல்லையாதல் நன்று. எ - று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அரணுகாமை தொலைவின் கண் விட்டு நீங்குதல். எய்தலினெய்தாமை நன்றென்பதற்குமேலுந் தாங்குநாக்க. சாராதவென்னும் பெயரெச்சங் கேண்மையென்னும் பெயர்கொண்டது; சிறியவரென்பதனைக் கொள்ளின், செய்தென்பது நின்று வற்றும். இவையிரண்டுபாட்டாலும் தொலைவிறுணையாகாத நடப்பின்மை கூறப்பட்டது. (க)

அகசு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதிண்மை கோடி யுறும். சு.

இ - ன். பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் - அறிவிலானது மிகச்செறிந்த நட்பின்—அறிவுடையார் ஏதின்மை கோடி உறும் - அறிவுடையானது பகைமை கோடி மடங்கு நன்று. எ - று.

கெழீஇயவென்பதனிறுகிரிசை விகாரத்தாற்றொக்கது. பன்மை உயர்த்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான் பகைமை ஒரு தீங்கும் பயவாமையானும், பேதைநட்பு எல்லாத் தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறுமென்றார். பெருங்கழிநட்பென்று பாடமோதுவாருமுளர். (க)

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராம்
பத்தடுத்த கோடி யுறும். எ.

இ - ன். நகை வகையர் ஆகிய நட்பின் தாமறிதல்வகையராகது நகுதல்வகையராதற்கேதுவாகிய நட்பான் வருவனவற்றின்—பகைவரால் பத்து அடுத்த கோடி உறும் - பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடிமடங்கு எல்ல. எ - று.

நட்பு ஆகுபெயர். அந்நட்பாவது விடமருந் தார்த்தரும் வேழம்பரும்போன்று பலவகையா னருவித்துத் தாம் பயன்கொண்டொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலென்பது அவாய்நிற்பதின், வருவனவென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பத்தடுத்தகோடி பத்தாகத்தொகுத்தகோடி. அந்நட்பான் வருமின்பங்களின் அப்பகைவரான் வருந்துன்பங்கள் இறப்பநல்லவென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொளவுரைத்தார். (எ)

அகஅ. ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். அ.

இ - ன். ஒல்லுங் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை - தம்மான்முடியுங் கருமத்தை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பின்—சொல்லாடார் சோரவிடல் - அது கண்டால் அவரறியச் சொல்லாதே சோரவிடுக. எ - று.

முடியாதாக்குதல் முடியாதாகாடித்தல். சோரவிடல் விடுகின்றவாறுதோன்றாமல் ஒருகாலச் கொருகா லோயவிடுதல். அறியச்சொல்லினும் விடுகின்றவாறுதோன்றினும் அதுபொழுது பரிசரித்துப் பின்னு நட்பாயொருக்கருதுவதாகவின், சொல்லாடாரென்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவையுன்றுபாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுலிப்பார், இயல்வதுசெய்யாதாரென்றிவர்கண்டபின்நிமை கூறப்பட்டது. (அ)

அ௧௧. கனவிலு மின்னது மன்னே வினவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. ௬.

இ - ன். வினே வேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்பு - வினையுஞ்சொல்லு
மொவ்வாறு வேறுவேறாயிருப்பார்—கனவிலும் இன்னது - கனவின் கண்ணே
யன்றிக் கனவின் கண்ணு மின்னது. எ - று.

வினே சொற்களதொவ்வாமை முதன்மேலேற்றப்பட்டது. அஃதாவது வினையிற்
பகைவராய் சொல்லின் நட்பாராயிருத்தல். நிகழ்வின் கண் உளதாயிருத்தலால், கன
வினுமின்னதென்றார். உம்மை எச்சவும்மை, இழிவுசிறப்பும்மையும். மன்னும் ஓவும்
அசைநிலை. (௧)

அ௨௦. எனைத்தங் குறுகுத லோம்பான் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. ௧௦.

இ - ன். மனைக் கெழீஇ மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு - தனியே மனைக்கணிநுள்
துழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்கணிநுத்துப் பழிகுறுவார்ப்பு—எனைத்தும்
குறுகுதல் ஒம்பல் - சிறிதாயினுந் தம்மை நனுகுதலைப் பரிகரிக்க. எ - று.

மனைக்கட்கெழுமலும் மன்றின்கட்பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒருகாலுந்
தம்மை நனுகாவதை குறிக்கொண்டு நாக்கவென்பார், அவர் நட்பின்மேல் வைத்துக்
கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் வஞ்சநட்பின் நீமை கூறப்பட்டது. (௧௦)

அந்ம் அதி.—கடாநட்பு.

இனி எனைக்கடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது பகைமையான் அகத்தார்
கடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் புறத்தார் கடையொழுவுவார்
நட்பு.

அ௨௧. சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு. ௬.

இ - ன். நேரா நிரந்தவர் நட்பு - கடாதிருந்தே தமக்குவாய்க்குமிடம் பெறுந்
துணையுங்கடையொழுவுவார் நட்பு—சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை - அது
பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய் பட்டடையாம். எ - று.

எறிபுமெல்லு வாராமுனெல்லார் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அறவெறி
விப்பதாய் பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய் நட்பிற்குந் தொழிலொப்புமையுண்மை
யான், அதுபற்றி அந்நட்பினப் பட்டடையாகவுபசரித்தார். தீர்விடமென்றபாட
மோதி முடிவிடமென்றபாடுமுளர். (௬)

அ௨௨. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும். ௨.

இ - ன். இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை - தமக்குந்நூற்போன்று உருதா
ரோடு உளதாய் நட்பு—மகளிர் மனம்போல வேறுபடும் - இடம்பெற்றாற் பெண்பா
லார் மனம்போல வேறுபடும். எ - று.

அவர்மனம் வேறுபடுதல் “பெண்மனம் பேதின் குருப்படுப்பென்னு—
மெண்ணி லொருவன்” என்பதனுமறிக. கட்பு வேறுபடுதலாவது பழையபகை
யேயாதல். இவையிரண்டுபாட்டானும் கூடாகடபினது குற்றம் கூறப்பட்டது. (உ)

அஉரு. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல

ராகுதன் மாணார்க் கரிது. ரு.

இ - ன். நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும் - நல்லன பலநூல்களைக் கற்றவிடத்தும்—
மனம் நல்லர் ஆகுதல் மாணார்க்கு அரிது - அதனால் மனத்திருந்தி நட்பாதல் பகை
வர்க்கில்லை. எ - று.

நல்லன மனக்குற்றங்கெடுப்பன. மனநல்லரெனச்சினைவினை முதன்மேனின்றது.
நல்லராகுதல் செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையாரைக் கல்லியுடைமைபற்றி
நட்பென்று கருதிக் கெடுப்பதாம். (உ)

அஉசு. முகத்தி னினிய நகா அ வகத்தின்னு

வஞ்சரை யஞ்சப் படும். ச.

இ - ன். முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்து இன்னு வஞ்சரை - கண்டபொழுது
முகத்தால் இனியவாகச் சிறித்து எப்பொழுதும் மனத்தாலின்றாராய வஞ்சரை—அஞ்
சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும். எ - று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச்செற்றம் நிகழவும் அகற்குமறு
தலையாய நகையைப் புறத்து விளைத்தலின் வஞ்சரென்றும், அச்செற்றம் குறிப்பறிதற்
கருவியாய முகத்தானுக் தோன்றாமையின் அஞ்சதல் செய்யப்படுமென்றுக் கூறினார்.
இவையிரண்டுபாட்டானும் குற்றத்திற்கேதுவாய அவர்கொடுமை கூறப்பட்டது. (ச)

அஉரு. மனத்தி னமைபா தவரை யெனைந்தொன்றுஞ்

சொல்லினுற் தேறற்பாற் றன்று. ரு.

இ - ன். மனத்தின் அமையாதவரை - மனத்தாற் றம்மொடு மேவாதாரை—
எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று - யாதொரு கருமத்தினுஞ்
சொல்லாற் றெளிதன்முறைமைத்தன்று நீதிநூல். எ - று.

நீதினலென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. பகைமைமறைத்தற்பொருட்டிச்
சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்சொல்லைச் செவ்விய சொல்லெனக்கருதி அவரைக்கருமம்
களிற்றெளிதல் நீதிநூன்முறைமையன்மென்பதாம். (இ)

அஉரு. நட்பார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்போ

சொல்லு யுணரப் படும். ரு.

இ - ன். நட்பார்போல் கல்லவை சொல்லினும் - நட்பார்போன்று நன்மைபயக்
குஞ் சொற்களைச் சொன்னாராயினும்,—ஒட்டார் சொல் ஒல்லு உணரப்படும் - பகை
வர் சொற்கள் அது பயவாமை அச்சொல்லியபொழுதே யறியப்படும். எ - று.

சொல்லினுமெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலாற் றீமைபயத்
தல் ஒருதலையென்பார், ஒல்லுயுணரப்படுமென்றார். (க)

அஉஎ. சொல்வணக்க மொன்றாகத் கொள்ளற்க வில்வணக்கங்
தீங்கு குறித்தமை யான். எ.

இ - ன். வில்வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான் - வில்வினது வணக்கம் ஏற்ற
வர்க்குத் தீமைசெய்தலைக் குறித்தமையால், - ஒன்றாகண் சொல்வணக்கம் கொள்
ளற்க - பகைவர்மாட்டுப் பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மை
செய்தலைக்குறித்ததென்று கருதற்க. எ - று.

தம்வணக்கமன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம்
வேறாயினும் வணங்குதலொப்புமைபற்றி அதன்குறிப்பையேதுவாக்கியுங் கூறினார்.
வில்லியது குறிப்பு அவனினுய வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்றாது குறிப்
பும் அவனினுய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று. இதுவுந் தீங்கு குறித்த வணக்க
மென்றேகொண்டு அஞ்சிக்காக்க வெண்பதாம். இவையென்றுபாட்டானும் அவரைச்
சொல்லாற்றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகையுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்று
ரழுதகண் ணீரு மனைத்து. அ.

இ - ன். ஒன்றா் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும் - ஒன்றா் குறிப்பை
புணரவல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையகத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்; -
அழுத கண்ணீரும் அனைத்து - அவரழுதகண்ணீரும் அவவாறே அதுமறைந்திருத்தற்
கிடனும். எ - று.

தாநட்பென்பதனைத் தங்கையானுங் கண்ணானுந் தேற்றிப் பின் கோற்றருவாங்க
வீருக்கின்ற படைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்றபொழுதே அவற்றுள்ளே
தோன்றுமென்பார், ஒடுங்குமென்றார். பகைவர் தம்மென்மைகாட்டித் தொழினுமழி
னும், அவர் குறிப்பையே நோக்கிக் காக்கவென்பதாம் இதனால் அவரைச் செயலாற்
றெளியற்கவென்பது கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. மிகச்செய்து தம்மென்றா வாரை நகச்செய்து
நட்டுனுட் சாப்புல்லற் பாற்று. கூ.

இ - ன். மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாசை - பகைமைதோன்றும் புறத்தின்கண்
நட்பினை மிகச்செய்து அகத்தின்கட் டம்மையிகழும் பகைவரை - நட்பினுள் நகச்
செய்து சாப் புல்லற்பாற்று - தாமும் அந்நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர்
மிகழும் வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அதுசாம்வண்ணம் பொருத்தற்பான்மை
புடைத்து அரசாதி. எ - று.

நின்றென்பதாஉம் அரசாதிதென்பதாஉம் அவாய்லியான் வந்தன. அகனென்று
புறனென்றதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர்மாட்டாயிற் றருமென்பதாதி
தாற்றுணிபென்பார், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். சாவென்பதனிறுதிசில விகா
சத்தாற்றொக்கது, “கோட்டின்வாய்ச்சாக்குத்திக” என்புழிப்போல. எள்ளுவாரைப்
புல்லவெனக் கூட்டுக. (க)

அஉ௦. பகைநட்பாங் காலம் வருங்காண் முகநட்
டகநட் பொரிஇ விடன். ஊ.

இ - ன். பகை எட்டியும் காலம் வருவதுகூட - தம்பகாலம் தங்கு கட்டாதுமொரு குங்காலம் வந்தால், —முகம் கட்டி அகம் கட்டி ஓர் இடில்-தாளும் அவரோடு முகத்தில் கட்டிச் செய்து அதைதால் அதனைவிட்டுப் பின்னதுவுந்தவர்கள். ஏ - று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கலாகாதவளவு. இதனானே ஆமனவெல்லாம் நீக்குவென்பது பெற்றும். இவையிரண்டுபாட்டானும் அந் கட்டிடைவொழுமுமாறு கூறப்பட்டது. (௪௦)

அசும் அநி.—பேதைமை.

இனி அந்நாட்டினுள் பெரிதமுதற்குப் பகைமுதந்தாத் கூறியதொடங்கினார். அப்பகைதான் முதற்க்கடிப்புக்குற்றமன்மையினுவாய வருணியானும் காமத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வருணியான் வருவன ஐத்ததிகாரத்தானும் காமத்தான் வருவன ஐத்ததிகாரத்தானும் கூறுவார், அவ்விரண்டிற்கும் அடியாய் மயக்கத்தை இரு வகைப்படுத்தி, இரண்டதிகாரத்தாத் கூறுவான்வெறுட்கி, முதற்கட்பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது யாதும்றியாமை.

அக.க. பேதைமை பென்பதொன் றியாதெனி னேதன்கொண் டிதியம் போக விடல். ௧.

இ - ன். பேதைமை என்பது ஒன்று - பேதைமையென்று சொல்லப்படுவது ஒரு வனுக்கு வினைக்குற்றம்வெல்லாவற்றினும் மிக்கதொன்று;—யாத எனின் எதம் கொண்டு விதியம் போகவிடல் - அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக்கேடு பயப்பணவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பணவற்றைக் கைவிடுதல். ஏ - று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் செல்வம், புதும், அறங்கள். தானே தன்னிருமையுக் கெடுத்துக்கோடலென்பதாம். (௧)

அக.உ. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை கா தன்மை கையல்ல தன்கட் செயல். ௨.

இ - ன். பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை—ஒருவனுக்குப் பேதைமையெல்லாவற்றினும் மிக்க பேதைமையாவது—கையல்லதன்கண் கா தன்மைசெயல் - தனக் காகாத ஒழுக்கத்தின்கட் கா தன்மை செய்தல். ஏ - று.

இருகமக்கும் ஆகாவென்று நாலோர் கடிந்த செயல்களை விரும்பிச் செய்தலென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதைமையதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (௨)

அக.௩. காணமை காடாமை காரின்மை யாதொன்றும் பேணுமை பேதை தொழிந். ௩.

இ - ன். காணமை - காணவேண்டுமவற்றுக்கு காணுமையும்—காடாமை - காடவேண்டுமவற்றை காடாமையும்—கார் இன்மை - யாவர்மாட்டும் முறித்தசொற்செய்துடைமையும்—யாதொன்றும் பேணுமை - பேணவேண்டுமவற்றை யாதொன்றினையும் பேணுமையும்—பேதை தொழிந் - பேதைமையது தொழிந். ஏ - று.

காணவேண்டுமவை பழி பாவங்கள். காடவேண்டுமவை எருமங்கனிற்செய்வன தறிவான, முறிதல் கண்ணததல். பேணவேண்டுமவை குடிப்பிறப்பு, உயிர், ஒழுக்க முதலாவன. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞாண் அமையல்பாய் வருதலின், தொழிநெய்க்கு. (3)

அசு. ஒதி புணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துத் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையார் ில். ச.

இ - ன். ஒதி - மனமொழிமெய்களடங்குதற்கேதுவாய நூல்களை யோதியும்,—
உணர்ந்தும் - அவ்வடக்கத்தான் வரும் பயினைபுணர்ந்தும்,—பிறர்க்கு உரைத்தும் -
அதனையறியவறப் பிறர்க்குரைத்தும்,—தான் டங்காப் பேதையின் - தான் அவை
யடங்கி பொழுதாத பேதைபோல—பேதையார் இல் - பேதையார் உலகத்
தில்லை. எ - று.

உம்மை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இப்பேதைமை தனக்கு மருந்தாய இவற்றும்
நீராமையானும், வேற்றுமருத்தின்மையானும், பேதையிற் பேதையாரிலவென்றார்.
இவையிரண்டுபாட்டானும் பேதையது தொழில் பொதுவகையார் கூறப்பட்டது.
இனிச் சிறப்பு வகையார் கூறுப (ச)

அசு. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையுந்
தான்புக் கழுந்து மளறு. இ.

இ - ன். பேதை - பேதையாயினுள்—எழுமையும் தான் புக்கு அழுந்தும் அளறு-
வரும்பிறவிகெல்லார் தான்புக்கழுந்தும் நிரயத்தினுள்—ஒருமைச் செயல் ஆற்றும் -
இவ்வொருபிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்லனும். எ - று.

எல்லாப்பிறப்பும் எழாயடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார்.
அழுந்துதற்கிடறாய நிரயம்; ஈண்டைப்பிறப்புக்களினும் கொடுவினைவயத்தால்
அந்நிரயத்துன்பமேபுழந்துவருதலின், எழுமையுந் தான் புக்கழுந்து மளறென்றார்.
முழுவில்காலமெல்லாம் தான் நிரயத்துன்பமுழத்தற்கேதுவாய் கொடுவினைகளையே
யநின்று சிலகாலத்துள்ளே செய்துகோடல் பிறர்க்கரிதாகலின், ஆற்றமென்றார்.
இதனான் அவன் மறுமைச்செயல் கூறப்பட்டது. (இ)

அசு. பொய்ப்பி மொன்றே புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை வினைமேற் கொளின். சு.

இ - ன். கை அறியாப் பேதை வினைமேற்கொளின் - செய்யுமுறைமை யறியாத
பேதை ஒருகருமத்தை மேற்கொள்வனாயின்,—பொய்ப்பிம் ஒன்றே புனைபூணும் -
அதுவும் புரைபிம், தானுந் தனைபூணும். எ - று.

புரைபிதல் பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றேவென்பது எண்ணிடைச்
சொல். அதனையுக்கெடுத்துத் தானுக்கெடுமென்பதாம். இதனான் அவன் செல்வம்
படைக்குமாறு கூறப்பட்டது. (க)

அசு. ஏதிலா ராரத் தம்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. எ.

இ - ன். பேதை பெருஞ் செல்வம் உற்றக்கடை—பேதையாயினுள் பெரிய செல்
வத்தைத் தெய்வத்தானெய்தியவழி,—ஏதிலார் ஆரத் தம்பசிப்பர் - தன்னோடோரி
யையுயிர்வாதார் சிறைய, எல்லாவிதையுமுடைய தமராயினார் பரியாசிற்பர். எ - று.

ஏதிலா என்மையுஞ்செய்த கோடற்குவினென்பதோன்றப் பெருஞ்செல்வ
மென்றும், அதனைப் படைக்குமாற்றவில்லாமையோன்ற உற்றக்கடையென்றும், எல்

லாம் பெறுதலேன்ற ஆரவென்றும், உணவும்பெறுமை தோன்றப் பரிப்பொன்றம் கூறினார். (எ)

அஉஅ. மைய லொருவன் காரித்தற்றும் பேதைதன்
சையான் றுகடமை பெறின. அ.

இ - ன் பேதை தனக்க ஒன்று உடைமை பெறின-பேதையாயினான் தன்னைக் கண்ணே ஒன்றையுடைமையாகப் பெற்றாலுயின்,—மையல் ஒருவன் களித்தற்று - அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானொருவன் அம்மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினாற்போலும். எ - று.

பெறினெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னும்பெறுமை பெற்றும். பேதைமை யுஞ் செல்வக்களிப்பும் ஒருக்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப் பும் ஒருக்குடையான் செய்வனபோற் றலைதமொறுமென்பதாம். இவையின்று பாட்டானும் அவன் செல்வமெய்தியவழிப் பயன்கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

அஉக. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பிழை தருவதொன் றில். க.

இ - ன். பிரிவின்கண் தருவது பிழை ஒன்று இல்-பின் பிரிவுவந்துழி அஃதிரு வர்க்குந் தருவதொருதுன்பமில்லை;—பேதையார் கேண்மை பெரிது இனிது - ஆக லாற் பேதையாயினார் தம்முட்கொண்ட நட்பு மிகவினிது. எ - று.

நாடோறும் தேய்த்து வருதலின், துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின்குற்றந் கூறப்பட்டது. (க)

அசு. குழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றும் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். க0.

இ - ன். சான்றோர் குழாத்துப் பேதை புகல்-சான்றோரவையின்கட் பேதையா யினான் புகுதல்—குழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று-ஆரவல்ல மிதித்தகால இன்பந் தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும். எ - று.

கழுவாக்காலென்பது இடக்கரடக்கு. அதனால் அவ்வமளியும் இழிக்கப்படுமாறு போல இவனால் அவ்வவையும் இழிக்கப்படு மென்பதாம். இதனால் அவன் அவையினுட் இருக்குமாறு கூறப்பட்டது. (க0)

அநி ம் அதி.—புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைப்புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லிய வறிலினையாடற் றன்மையென விரியும். அஃதாவது தான் சிற்றறிவினனாயிருத்தே தன்னைப்போறி வினனாக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற்கொள்ளாமை.

அசக. அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிரிதின்கை
யின்மையா வையா துலகு. க.

இ - ன். இன்மையுள் இன்மை அறிவின்மை - ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற் றுள்ளும் மிக்கவில்லாமையாவது அறிவில்லாமை;—பிரிதின்கைஇன்மையா வையாது

உலகு - மந்திரப்பொருளில்லாமை யோவெனின், அதனை அப்பெற்றித்தய இல்லாமை யாகக் கொள்ளார் உலகத்தார். ஏ - று.

அறிவென்பது ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மேனின்றது. புல்லறிவாளர் செல்வமெய்தியவழியும் இம்மைமறுமைப்பய செய்தாமையின் அதனை இன்மையுளின்மையென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையெய்தியவழியும் அஃதிடவாமை யின் அதனை இன்மையா வையாதென்றுக் கூறினார். இதனால் புல்லறிவினது குற்றம் கூறப்பட்டது. (7)

அசஉ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல் பிரிதபாறு
யில்லை பெறுவான் நவம். உ.

இ - ன். அறிவிலான் நெஞ்சு உவந்து ததல் - புல்லறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மன்னுயந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின், —பெறுவான் தவம் பிரிது யாதும் இல்லை - அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவனல்லினையே, வேறொன்று யில்லை ஏ - று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்தீதல்கூடலறி புல்லறிவாளரும் நல்லினைசெய்ப என்பார்க்குப், பெறுவான் வீழ்பொருளெய்தியான் போல்வதல்லது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ஈகின்ற ரல்லரெனக் கூறியவாறு கூடிற்றாயின் அதற்குக்காரண நெண்ணுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. இதனால் அஃதுடையார் தம்மாட்டி நல்லினை செய்தலறிவாமை கூறப்பட்டது. (உ)

அசங. அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது. ஈ.

இ - ன். அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை - புல்லறிவுடையார் தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம்—செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது - அதுசெய்தற்குரிய ராய தம்பகைவார்க்குஞ் செய்தலரிது. ஏ - று.

பகைவர் தாம் அறித்தொன்றினைக் காலம் பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமையின் அவர்க்குஞ் செய்தலரிதென்றார். இதனால் அவர் தம்மாட்டி ஈயன செய்தலறிவொன் பது கூறப்பட்டது. (க)

அசச. வெண்மை யென்பபடுவ தியாதென ிஞ்ஞைமை
யுடையம்பா மென்னுஞ் செருக்கு. ச.

இ - ன். வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின் - புல்லறிவுடைமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின, —யாம் ஈண்மைஉடையம் என்னும் செருக்கு - அது தம்மைதாமே யாம்நல்லறிவுடையமென்று நன்குமதிக்கும் மயக்கம். ஏ - று.

வெண்மையாவது அறிவுறுதிராமை. ஈண்மையெனக் காரியப்பெயர் ஈரணத் திறையிற்று. உலகத்தாரிகழ்தல் அறிந்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்தலான், மயக்க மென்றார். (ங)

அசஇ. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லது உமையந் தரும். இ.

இ - ன். கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் - புல்லறிவாளர் தாம் கல்லாத துல் னொப்புந் தெருவாத தாம் மேலிட்டிகொண்டு ஒழுகுதல், —கசடு அற வல்லது உம்

ஐயம் நமும் - சேடமக் கற்றதொரு துலுண்டாயின், அதன்மேலும் பிறர்க்கை
வந்தை விளக்கும். எ - று.

வல்லதென் ஏழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. உண்டாயினென்பது அவாய்வின
யான் வந்தது. ஐயம் அது வல்லதென்பதும் இவ்வாறாகொல்லோவென்பது. (இ)

அசக. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறைபா வழி. சு.

இ - ன். தம் வயின் குற்றம் மறையாவழி - புல்லறிவாளர் தங்கணிகளும் குற்றம்
கனையறிந்து கடியாராயின், - அற்றம் மறைத்தலோ புல்லறிவு - ஐயமாயல் அற்ற
மறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம். எ - று.

குற்றமறைத்தலாவது அவற்றை இலவகக்குதல். மறைக்கப்படுவன பலவற்றின்
மும் வலந்தவற்றையெல்லாம் மறையாவது தாழ்த்ததொன்றையே மறைத்து அவ்வா
வாற் றம்மைபு முலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். இவை மூன்று
பாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் கூறப்பட்டது. (க)

அசஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு. எ.

இ - ன். அருமறை சோரும் அறிவிலான் - பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளைப்
பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்கும் புல்லறிவானன் - தானே தனக்குப் பெரு
மிறை செய்யும் - அவ்வுறுதி யறியாமையாற் றானே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச்
செய்துகொள்ளும். எ - று.

சோருமென இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மேனிற்றது. மிக்க
வருத்தம் பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோரு மென்பதற்குப் பிற
ரெல்லாம் உள்ளத்தடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்சொர்த்து பிறர்க்குரைக்குமென்
றாரத்தார்; அது பேணுமை யென்னும் பேதைமையாவதன்றிப் புல்லறிவாண்மை
யன்மையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறு னவ்வுயிர்
போலு மளவுமோர் நோய். அ.

இ - ன். ஏவவும் செய்கலான் - புல்லறிவானன் தனக்குறுதியாவற்றை அறி
வுடையார் சொல்லாநிற்கவுஞ் செய்யான், - தான் தேறான் - அதுவன்றித் தானாகவும்
இவை செய்வனவென்றறியான், - அவ்வுயிர் போமளவும் ஓர் நோய் - அவ்வுயிர் யாக்
கையினிக்குமளவும் சிலத்திற்குப்பொறுத்தற்கரியதொரு நோயாம். எ - று.

உயிர் தான் உணர்த்தற்றன்மைத்தாயிருத்தும் நின்ற யாக்கையத்தான் மருடற்
றன்மைத்தாய் வேறுபடுதலின் அவ்வுயிரென்றும், அதனினிவெவ்வொழுதே அதற்கு
இரண்டனுமொன்று உடுதலிற் போமளவுமென்றும், குலமிகுமூதலிய பொறுக்கின்ற
சிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும்பொறையாய்த் துன்பஞ்செய்தலின் ஒருசோயென்
றுவ்வுயிரார். (அ)

அசக. காணுதாற் காட்டிவசன் றுன்னாணன் காணுதான்
தண்டாணர் தான்கண்ட வாறு. க.

இ - ன். காணாதார் காட்டுவான் தான் காணான் - தன்னை எல்லாமிந்நானாக மதித்தலாற் பிறரால் ஒன்றறியுந் தன்மையிலாதானே அறிவிக்கப்படுவான் அவனாற் பழிக்கப்பட்டித் தான் அறியானாய் முடியும்;—காணாதான் தான் கண்டவாறு கண்டானாம் - இனி அவ்வறியுந் தன்மையிலாதான் கொண்டது வீடாமையாற் ருனறிந்த வாற்றால் அதனை அறிந்தானாய் முடியும். எ - று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன்றென்பதாம். (க)

அரு0. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலையா வைக்கப் பரிம். ௧0

இ - ன். உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் - உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்பதோர் பொருளைத் தன் புல்லறிவானில்லையென்று சொல்லுவான்—வையத்து அலகையா வைக்கப்படும் - மகனென்று கருதப்படான், வையத்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும். எ - று

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பல வேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டிய கூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாயுமுடைமையிற் றன்யாக்கை கரது மகன்யாகையுட் டோன்று தல்வல்ல அலகையென்றுங் கூறினார். இவ நான்குபாட்டானும் உறுதிசொற் கொள்ளாமையது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧0)

அகம் அதி.—இகல்.

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளிகாமங்களுள் அரசாககு வெகுளி பெரும்பான்மைத்தாலின், அதனான் வருவன கூறவான் றொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றார். அஃதாவது இருவர் தம்முட் பொருது வலிதொலைதேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு நோய். ௧.

இ - ன். எல்லா உயிர்க்கும் பகல் என்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய் - எல்லாவுயிர்க்கும் பிறவுயிர்களுடிகூடாமையென்னுந் தீக்குணத்தை வளர்க்குங் குற்றம்—இகல் என்ப - இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர். எ - று.

மக்களையும் விலங்குகளோடொப்பிப்பதென்பது தேசன்ற எல்லாவுயிர்க்கு மென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைநின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பண்பின்மையென்றுங் கூறினார். கற்குணமின்மை அருத்தாபத்தியாற் தீக்குணமாயிற்று. இதனால் இகலது குற்றங் கூறப்பட்டது. (௧)

அருஉ. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
பின்னாசெய் பாமை தலை. ௨.

இ - ன். பகல் கருதிப் பற்றா செயினும் - தம்மொடு கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானுயினும்,—இகல் கருதி இன்னா செய்யாமை தலை - அவனொடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாமவனுக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது. எ - று.

செய்திப் பகைமைவளாத் தாந்தாழ்த்தவராலானும், ஒழியின் அப்பந்தருதன தாமே யோய்த்துபோகத் தாம் ஒக்கிவராலானும், செய்பாமை தலையென்றார். பந்தருதலென் பது விகாரமாயிற்று. (உ)

அருக. இகலென்று மெவ்வநோய் நீக்கிற் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கத் தரும். க.

இ - ன். இகல் என்னும் எவ்வ நோய் நீக்கின் - மாறுபாடென்று சொல்லப் படுகின்ற துன்பத்தைச்செய்யு நோயை ஒருவன் தன்மனத்தினின்று நீக்குமாயின், - தவல் இல்லாத் தாவில்விளக்கம் தரும் - அவனுக்கு அநீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளனாதற் கேதுவாய் புகழைக் கொடுக்கும். எ - று.

தவலில்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட்டாயிற்று. தாவில்விளக்கம் வெளிப்படை. யாவருண்பராவர், ஆகவே எல்லாச்செல்வமுமெய்திக் கொடை முதலிய காரணங்களாற் புகழ்பெறுமென்பதாம். (உ)

அருச. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டின்பம் செடிண். ச.

இ - ன். இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடிண் - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்களெல்லாவற்றினும் மிக்க துன்பம் ஒருவனுக்கில்லையா யின், - இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் - அவ்வின்மை அவனுக்கு இன்பங்களெல்லாவற் றினும் மிக்கவின்பத்தினாக் கொடுக்கும். எ - று

துன்பத்துட்டின்பம் பலரொடு பொருது வலிதொலைதலான் யாவர்க்குமெளியனு புறுவது. அதனை இடையின்றியே பயத்தலின், இகலென்றுமென்றார். இன்பத்துளின் பம் யாவருட்பாகலின் எல்லாப்பயனுமெய்தியுறுவது. (ச)

அருரு. இகலெதிர் சாய்த்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலூக்குந் தன்மை யவர். ரு.

இ - ன். இகல் எதிர் சாய்த்து ஒழுக வல்லாரை - தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேற்றுக்கொள்ளாது சாய்த்தொழுகவல்லாரை, - மிகல் ஊக் கும் தன்மையவர் யார் - வெல்லக்கருதுந்தன்மையுடையார் யாவர்! எ - று.

இகலையொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லாரை யென்றும், யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக் கருதுவார் யாவருமில்ல யென்றும் கூறினார். இவை நான்குபாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது. (இ)

அருக. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து க.

இ - ன். இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை - பிறரொடு மாறுபடுதற் கண் மிகுதல் எனக்கு இனிதென்று அதனைச்செய்வானது உயிர்வாழ்க்கை - தவ லும் கெடலும் நணித்து - பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிதுபொழுதன் உளவாம். எ - று.

மிகுதல் மேன்மேலுக்குதல், இனிதென்பது தான் வேறற்குறித்தல், பிழைத்தல் வறுமையானினுதாதல், முற்றக்கெடுதல் இறத்தல், இவற்றோடு நணித்தென்

புதிதாகத் தனித்திருக்கட்டும், உண்மையை அறியும் இறந்ததும் தழிவிய தெய்வமும் உண்மையை உணர்ச்சி. பொருட்சேகம் உலர்ச்சேகம் அப்பொருட்பெயர்வாமென்பதும். (உ)

அருள. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா மிகன்மேவன்
வினா வறிய வன்.

இ - ன். இவ் மேவல் இன்னா அறிவினவர் - இவ்வோடு மேவதலையுடைய இன்னாதவறிவினையுடையார் - மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணா - வெற்றி பொரு
ந்துதலையுடைய நீதிதாற்பொருள் யறியமாட்டார். ஏ - டு.

இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்குமறிவு, வெற்றி வழிநின்றார்க்கு
உளதாவது. காணப்படும்பயத்ததாகலின், மெய்துலெணப்பட்டது இவ்வால் அறிவு
உலங்குதலின், காணுநென்றார். இவையிரண்டிபாட்டாலும் இவையுலங்கு வதுத் தீங்கு
உறப்பட்டது. (உ)

அருள. இவலிற் தெளிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலாக்கி னூக்குமாங் கேடு. அ.

இ - ன். இவலிற் எதிர் சாய்தல் ஆக்கம் - தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்
றியவழி அதனை யெதிர்தலையொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்;—அதனை மிகல் ஊக்
கின்கேடு ஊக்குமாம் - அது செய்யாது அதன்கண்மிருதலை மேற்கொள்வானாயிற்
கேடுதன்கண் வருதலை மேற்கொள்ளும். ஏ - டு.

எதிர்தல் ஏற்றுக்கோடல், சாய்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல் ஆக்கமென்றார்.
இவலிற்றெனவும் அதனையெனவும் வந்தன வேற்றுமைமயக்கம். (அ)

அருள. இவல்காணு னாக்கம் வருங்கு லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தாற்கு. கூ.

இ - ன். ஆக்கம் வருங்கால் இவல் காணன் - ஒருவன் தன்க னாக்கம் வரும்வழிக்
காணமுண்டாயினும் இவலை நீளையான், —கேடு தாற்கு அதனை மிகல் காணும் -
தனக்குத் கேடுசெய்து கோடற்குட் காணமின்றியும் அதன்கண் மிருதலை நீனைக்
கும். ஏ - டு.

இவலான் வருக்கேடு பிறரானன்றென்பது தோன்றத் தாற்கென்றார். நான்காவ
தும் இவன்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வந்தன. ஆக்கக்கேடுகெட்டு மூண்டப்பன இவ
லின்று இன்மை உண்மைகொண்பதாம். (க)

அருள. இவலானு மின்னாது வெல்லா நகலானு
நன்னப மென்னுந் செருக்கு. க0.

இ - ன். இவலான் இன்னாது எல்லாம் ஆம் - ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன்றானே
இன்னாதவெல்லாம் உளவாம்;—நகலான் நன்னயம் என்னும் செருக்கு ஆம் - ஈட்
பென்னுநே எல்ல நீதியென்னும் பெருஞ்செய்தல் உளதாம். ஏ - டு.

இன்னாத வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நல்ல மதித்தல், நகலென்பது உரு
ஞ்செருக்கென்பது உம் தத்தக்காணக்கடையின. நபமென்னுந் செருக்கெனக் காசி
யத்தைக் காணமாக உபசரித்தார். இவையுண்டபாட்டாலும் அவ்விருமைவல் உற
ப்பட்டது. (க0)

அள ம் அதி.—பகைமாட்சி.

அதிதாவது அறிவின்மை முதலிய குற்றங்களுடைமையாற் பகையை மாட்சிப் படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றானும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை ஈண்டுச் சிறப்புவுகையான் விதிக்கென்றாகலின், இஃத தன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக லோம்பா
மெலியார்மேன் மெக பகை. க.

இ - ன். வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஒம்புக-தம்மின்வலியார்க்குப் பகையாயெதிர் தலை ஒழிக;-மெலியார்மேல் பகை ஒம்பா மெக - ஏனை மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது வீரும்புக. எ -று.

வலியாரென்புழித் துணைவலியு மடங்கலின், மெலியாரென்புழித் துணைவலியின் மையு வ கொள்ளப்படுமீ அத்துணைதான் படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும் கல்லறிவுடைமை தீதினாவழியொழுக்கன் முதலிய ஒற்றுமைத்துணையுமென விரண்டாம். அவ்விரண்டுமில்லாரை வெவ்வார்க்கு வலிதொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்க பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுட் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது (க)

அகக. அன்பில னான்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரிபு மேதிலான் துப்பு. உ.

இ - ன். அன்பு இலன் - ஒருவன் தன்சுற்றத்தின்மேலன்பிலன்,—ஆன்ற துணை இலன் - அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்,—தான் துவ்வான்-அதன்மேற் றுன்வலியிலன்,—எதிலான் துப்பு என் பரியும் - அப்பெற்றியான் மேல்வந்த பகைவன் வலியினை யாங்குணர்ந்தோல்கும்! எ -று.

சுற்றமும் இருவகைத்துணையும் தன்வலியுமிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையாதென்பதாம். துவ்வான் தவ்வினைச் செய்யான். (உ)

அகக. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
தஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. உ.

இ - ன். அஞ்சும் - ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்,—அறியான் - அறிவேண்டாமெவற்றை யறியான்,—அமைவு இலன் - பிறரோடு பொருத்த மிலன்,—ஈகலான் - இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவரன்மாலையன்,—பகைக்குத் தஞ்ச மெளியன் - இப்பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிகவெளியன். எ -று.

தஞ்சமெளியனென்பன ஒருபொருட்பன்மொழிக. இங்ான்கு குற்றமுமுடையான் பகையின்றியுமழியுமாகலின் தஞ்சமெளியனென்றார். (உ)

அகக. நீங்கான் வெருளி நிறைபில னெஞ்ஞான்றும்
பாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ச.

இ - ன். வெருளி நீங்கான் - ஒருவன் வெருளியினீங்கான்,—நிறை இலன் - அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனவ்லன்,—எஞ்ஞான்றும் பாங்கணும் யார்க்கும் எனிது - அவன்மேற்சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெளிது. எ -று.

ச தஞ்சக் கெளி பெண்மைப் பொருட்டே, தொல்பாப்பியம், சொல், கெக,

உ நிறை மறைபிறநியாமை. வெருடண்மாயினுஞ்ஞாலும், மறை வெளிப்படுத்தினாலும், மேற்செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியுமறிந்து சேறல்வேண்டாந் தா வித்து. இனி இனி தென்று பாடமோதி அவன்பகைமை இனிதென்றுரைப்பாருமுன்.

அகரு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பனை செய்யான் வழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க்கினிது. இ.

இ - ன். வழி நோக்கான் - ஒருவன் நீதிநூலையோதான், — வாய்ப்பனை செய்
யான் - அது விதித்ததொழில்களைச் செய்யான், — வழி நோக்கான் - தனக்கு வரும்
"பழியைப் பாரான், — பண்புடிலன் - தான் பண்புடையனல்லன், — பற்றார்க்கு இனிது -
அவன் பகைவர்க்கு அப்பகைமையினிது. எ - று.

தொல்லோரடிப்பட வழங்குவந்தாகலான் வழியென்றும், தப்பாது பயன்படு
தலின் வாய்ப்பனைவென்றும் இக்குற்றங்களுடையான் றுனையழிதலிற் பற்றார்க்கினி
தென்றங் கூறினார். (இ)

அகக. காணச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணுமை பேணப் படும். கூ.

இ - ன். காணச் சினத்தான் - தன்னையும் பிறரையும் தானறியாமைக்கேதுவா
கிய வெருளியையுடையான் யாவன், — கழி பெருங்காமத்தான் - மேன்மேல் வளரா
கின்ற மிக்க காமத்தையுடையான் யாவன், — பேணுமை பேணப்படும் - அவரது
பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும். எ - று.

காணாதனமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னோனுக்கு யாவரும் பகையாகலா
னும், ஏனோனுக்குக் காரியந் தோன்றுமையானும், தாமே யழிவரென்பது பற்றி,
இவர் பேணுமை பேணப்படுமென்றார். (க)

அகஎ. கொடுத்தும் கொளல் வேண்டுமென்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை. எ.

இ - ன். அடுத்து இருந்து மாணாத செய்வான் பகை - வினையைத் தொடங்கி
யிருந்து அதற்கேலாதன செய்வான் பகைமை - கொடுத்தும் கொளல் மன்றவேண்
டும் - சிலபொருளழியக்கொடுத்தாயினும் கோடல் ஒருதலையாகவேண்டும். எ - று.

ஏலாதன மெலியனாய்வைத்துத்துணிதலும், வலியனாய்வைத்துத் தணிதலும்
முதலாயின. அப்பொழுது அதனாற் சிலபொருளழியினும் பின் பலபொருளெய்தற்கு
ஐயமின்மையின், கொளல் வேண்டுமென்றவென்றார். இவையாறுபாட்டானும் அது
சிறப்புபுகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

அகஅ. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கணனிலனு மேமாப் புடைத்து. அ.

இ - ன். குணன் இலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் இன்ன இலனும் - ஒருவன் குண
னென்னுமியலும் கூடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன் துணையிலனும்; — மாற்றார்க்கு
"மேமாப் பு" கூடைத்து - அவ்வினாத்தருணை அவன்பகைவர்க்குத் துணையாதலு
கூடைத்து. எ - று.

குணம் இடறமாட்செய்துச் சொல்லியன. குற்றம் இவ்வதிகாரத்துச் சொல்லியனவும் அந்நமத்தன்மையனவும். தானை சுற்றம், எட்பு, பொருள், படைமுதலாயின பகைவர்க்கு இவற்றினுனதாம் பயன்களுனே புனதாமாதுவின், எமாப்புடைத்தென்றார். இவற்றையென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் உடையவென வந்த பெயரெச்சக்குறிப்புக் கொண்டது. (அ)

அ.உ.க. செறுவார்ப்புச் செணிகவா விப்ப மறி யிலா
வஞ்சம் பகைவர்ப் பெறிந்.

இ - ன். அறிவு இவா அஞ்சம் பகைவர்ப் பெறிந் - நீதியையறிதலில்லாத அஞ்சம் பகைவரைப் பெற்றால், —செறுவார்ப்புச் செண் இன்பம் இகவா-அவரைச் செறுவார்ப்பு உயர்ந்தலின்படுகள் நீங்கா. எ - று.

உபாயமறிதலும் அறிந்தாற் செய்துமுடிக்குத் திண்மையுநிலலாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற் பெறினென்றும், அவரையறிந்து மேரென்றபொழுதே பகையின் மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கேயெய்தலிற் சேணுடையின்படுகள் இகவாவென்றும் கூறினார். (ஆ)

அ.எ.0 கல்லான் வெகுளுந் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லான டொல்லா தொளி.

இ - ன். கல்லான் வெகுளும் சிறுபொருள் ஒல்லான - நீதிநாளைக் கல்லாதா னொடு பகைத்தலான் வரும் எளியபொருளை மேவாதானை—எஞ்ஞான்றும் ஒளி ஒல்லாது - எஞ்ஞான்றும் புகழ்மேவாது. எ - று.

சிறுபொருள் முயற்சி சிறிய பொருள். நீதியறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்பதாம்; ஆகவே, இச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயனெய்துகவென்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறரெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறாதன்மேலும் ஒரு பொருட்டொட்புடாமலுரைத்தார். இவை முன்றபாட்டாலும் அதனினாய் பயன் கூறப்பட்டது. (க0)

அ.அ.ம்.அ.தி.—பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாண்பை பகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன் ஆகின்ற பகையுள் நட்பாக்கற்பாலதும், நொதுமலாக்கற்பாலதும், அவற்றின்கட்செய்வதும், வளைக்களை தற்பாலதன்சுட் செய்வனவும், சனையும் பருவமும், சனையாக்காற்படுமிழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டிதமொழிதலென்பதனாற் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாண்பு பகையவாகலின், இது பகைமாட்சிப்பின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அ.எ.க. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற்றன்று. க.

இ - ன். பகை என்னும் பண்பு இலதனை - பகையென்று சொல்லப்படுந் தீமை பயப்பதனை—ஒருவன் னகையேயும் வேண்டற்பாற்ற அன்று - ஒருவன் வினையாட்டின் கண்ணையாலும் விரும்புதலியற்கைத்தன்று நீதிநாள். எ - று.

மாண்புபகையையாக்கிக்கோடல் எவ்வாற்றினுந் தீமையேயுத்தலிற் பண்பில் தென்றும், அதனை வினையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே வினைத்து மெய்யாமா

சனின் சகையேயுமென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோரது தனிவென்பார் நீதி தான்மேல்வைத்துத் கூறினார். அப்பெயர் அவாய்கிலையான் வந்தது. (க)

அஎஉ வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை உ.

இ - ன். வில் ஓர் உழவர் பகை கொளினும் - ஒருவன் வில்லே ஏராகவுடைய உழவரோடு பகைகொண்டானாயினும், —சொல் ஓர் உழவர் பகை கொள்ளற்க - சொல்லே ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக. எ - று.

சொல் ஆடுபெயரான் நீதிதான்மேனின்றது. வீரம் சூழ்ச்சியென்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகைகொண்டாற் கேடுவருகல் ஒருதலையன் ற, வந்ததாயினும் தனக்கேயாம், எனின் சூழ்ச்சியுடையாரோடாயிற் தன்வழியினுள்ளார்க்குத் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். உம்மையான் அதுவுமாகாமை பெறுதும். இரண்டு முகையாரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்ல வேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம். (உ)

அஎஉ. ஏழற்ற வலரினு மேறது தமியனாய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். உ.

இ - ன். தமியனாய்ப் பல்லார் பகைகொள்பவன் - தான் தனியனாய்வைத்துப் பலரோடு பகைகொள்வான் - ஏழற்றவரினும் ஏழை - பித்துற்றாரினும் அறிவிலன். எ - று.

தனிமை சுற்றம் நட்புப் படைமுதலியலின்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் ஏழற்றவர் அதனாற்றிங்கெய்தாமையின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இகனை அவரினும் ஏழையென்றார். தீங்காவது துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃகின்றியும் பலரோடு பகைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு பொருதற்கண்ணும் ஒரு பகு பொருதற்கண்ணும் அழிந்தே விடுதல். இவைமூன்றுபாட்டானும் பகைகோடற்குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுவு கூறப்பட்டது. (உ)

அஎச. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையானன்
நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. ச.

இ - ன். பகை நட்பாக் கொண்டு ஒழுகும் பண்புடையானன் நகைமைக்கண் - வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்தத் தனக்கு நட்பாகச்செய்துகொண்டொழுகும் இயல்பிணையுடைய அசனது பெருமையுள்ளே - தங்கிற்று உலகு - அடங்கிற்று இவ்வுலகு. எ - று.

வேண்டியவழியென்பது ஆக்கத்தான் வந்தது. வேறுபடுத்தல் பகைகிலைமையினிக்குதல். ஒழுகல் நீதிவழியொழுதல். பெருமை பொருள், பகையென இருவகைத் தாய ஆதல். அதன்வழித்தாதற்கு எஞ்ஞான்றுத் திரியின்மையின், அத்துணிவுபற்றித் தங்கிறதென்றார். (ச)

அஎரு. தன்முனை யின்றூற் பகையிரண்டாற் ருஞ்ஞாருவ
னின்முனைபாக் கொள்வவற்றி னொன்று. இ.

இ - ன். தன்முனை இன்று - தனக்குதவுத் துணையோவெனின் இல்லை, —பகை இரண்டு - எலிவுசெய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு, —ஒருவன் தான் அவற்றின்

இன்றுணையாக் கொள்க - அங்ஙனமாய் சின்றவழி ஒருவனுயி தான் அப்பகை
பட்டனுட் பொருந்தியதொன்றை அப்பொழுதைக்கு இனிய துணையாகச் செய்து
எ - று.

பொருந்தியது ஏனையதினை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது அவ்வெல்லும்
பொழுது திரிபின்றாகச் செய்துகொள்கவென்பார், இன்றுணையாவென்றார். ஆல்கள்
இவையிரண்டுபாட்டானும் ஈட்பாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (இ)

அளக. தேறினுத் தேற விடினு மழிவின்கட்

தேறான் பகையன் விடல். க.

இ - ன். தேறினும் தேறவிடினும் - பகைவனை முன் தெளிந்தானுயினும் தெளிந்
தானுயினும்—அழிவின்கண் தேறான் பகான் விடல் - தனக்குப் புறத்தொருவினை
புறமுழுவந்தழிக் கூடாது ஈக்காது இவை யே விட்டுவைக்க. எ - று.

முன்றெளிந்தானுயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிகவென்றது, உள்ளாய் சின்று
கூடித்தனோக்கி. தெளிந்திலையினும் அப்பொழுது ஈக்காதொழிகவென்றது, அவ்
புழிவிட்குத் துணையாதனோக்கி. இதனால் நொதுமலாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது. (இ)

அளஎ. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க

மென்மை பகைவ ரகத்து. எ.

இ - ன். நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க - நொந்ததினைத் தாமாகவறியாத ஈட்
பார்க்குத் தன்னோவு சொல்லற்க;—மென்மை பகைவரகத்து மேவற்க - வலியின்கூ
பார்த்திருக்கும் பகைவரமாட்டு அவவலியின்மையை மேலிட்டுக்கொள்ளற்க. எ - று.

நோவென்னும் முதனிலத்தொழிற்பெயர் ஈண்டு அது சொல்லுதற்கணியற்று.
பகைவர்கட் டலிர்வது கூறுவார், ஈட்டார்கட் டலிர்வதும் உடன்கூறினர். இதனால்
அவ்விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது. (எ)

அளஅ. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்

பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. அ.

இ - ன். வகை அறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப - தான் வினைசெய்யும்வகையை
அறிந்து அது முடித்ததேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புராமற் தன்னைக்காக்
கவே,—பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும் - தன்பகைவரமாட்டுளதாய் களிப்புக்
கெடும். எ - று.

வகை வலியனுய்த் தானெதிரே பொருமாறும், மெலியனுயவளவிற்போர் விலக்
குமாறும் முதலாயின. பெருக்கல் பொருள் படைகளாற் பெருக்கச்செய்தல். களிப்பு
இவற்றுள் வேறமென்றெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விறுகுதலறிந்து தாமே அடங்
குவரென்பதாம். இதனால் களைதற்பாலதன்கட் செய்வன கூறப்பட்டது. (அ)

அளக. இளைதாக முண்மரங் கொல்க கறியுநர்

கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. கூ.

இ - ன். முண்மரம் இளைதாகக் கொல்க - களையவேண்டுவதாய் முண்மரத்தை
இளைதாயகியமைக்கட்களைக;—காழ்த்தவிடத்துக்களையுநர் கைகொல்லும்—அன்றியே
முதிர்ந்த கிணமைக்கட் களையலுநர் களைவாரைகளை அதுதான்களையும். எ - று.

கனையப்படுவதாய் தம்பகையை அதுமென்தாய் காவத்தே கனை அன்றியே வலி
தாய்காலத்துக் கனையனறிந் தம்மை அதுதான் கனையுமென்பது தோன்ற வின்நயம்
யின், இது பிரிதமொழிதல். இதனாற் கனையும்பருவல் கூறப்பட்டது. (க.)

அ. அ. உயிர்ப்பு வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்புவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். க.

இ - ன். செயிர்ப்புவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார் - தம்மொடு பகைப்பாரது தருத்
கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாதவரசர்—உயிர்ப்பு உளரல்
லர் மன்ற - பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒருதலையாக. எ - று.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் கனையல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேயாவரென்
பதாம். அவருயிர்த்த துணையானே நாமிறப்பரெனினுமையும். இதனாற் கனையா
வழிப்படுமிகுக்குக் கூறப்பட்டது. (க.)

அகம் அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடனாக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந் துணையும்
உள்ளாயிற்கும் பகை. இதும், கனையப்படுவதன் பாலதாகலின், பகைத்திறந்தெரி
தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

அ. அ. க. நிழன்ற மின்னா த மின்னா தமர்நீரு
மின்னுவா மின்னா செயின். க.

இ - ன். நிழல் நீரும் இன்னா த மின்னா - ஒருவனுக்கு அனுபவிக்கவேண்டுவன
வாய் நிழலும் நீரும் முன் இனியவேனும் பின் நோய்செய்வன இன்னாவாம்;—தமர்
நீரும் இன்னாசெயின் இன்னாவாம் - அதுபோலத் தழுவவேண்டுவனவாய் தமரியல்பு
களும் முன் இனியவேனும் பின் இன்னாசெய்வன இன்னாவாம். எ - று.

நோய் பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமரென்றதனால் உட்பகையாதற்
குரியராய் ஞாநியரென்பதற்கு. இன்னாசெயல் முன்வெளிப்படாமலின்று துணை
பெற்றவழிக் கெடுத்தல். (க.)

அ. அ. உ. வான்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு. உ.

இ - ன். வான்போல் பகைவரை அஞ்சற்க - வான்போல் எறிதுமென்று வெளிப்
பட்டிருக்கும் பகைவர் பகையினை அஞ்சாதொழிக;—கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு
அஞ்சக - அங்ஙனம் கில்லாது கேள்போல் மறைத்துநிற்கும் பகைவர் எட்பினை
அஞ்சக. எ - று.

பகைவர் ஆகுபெயர், முன்னேயறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்கவென்றும்,
அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவுட்பாடாமையிற் கெடுத்தல் ஒருதலையென்பதுபற்றி அஞ்சக
வென்றற்குறினார். பின்செய்யும் பகையினுங்கொடிதாகலானும், காக்கலாகாததாக
லானும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர்தொடர்பாயிற்று. இவையிரண்டு பாட்
டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது. (உ.)

அ. அ. உ. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலையிடத்த
மட்பகையின் மாணத் தேதும். உ.

இ - ன். உட்பகை அஞ்சித் தற்காகக் - உட்பகையாயினாயிருந் தன்னால் - அஞ்சுதலுண்டொழுதுகூட—உலவீடத்து மட்பகையின் மாணத் தெறும் - அங்கன யொழுதாவழித் தனக்கோர் தனர்க்கி வந்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தைய யறக் குங்கருவிபோல அவர் தப்பாமற்கெடுப்பர். எ - று.

காத்தல் அவரணையாமலும் அவர்க்குடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணப் பகுக்குங்கருவி மட்பகையெனப்பட்டது. பகைமைதோன்றாமல் உள்ளாயிருத்தே கீழறுத்தலின், கெடுதல் தப்பாதென்பதாம். (உ)

அஅச. மனமானு வுட்பகைதோன்றி னினமானு
வேதம் பலவுந் தரும். ச.

இ - ன். மனம் மாணு உட்பகை தோன்றின் - புறந்திருந்தியதுபோன்று அகந் திருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,—இனம் மாணு ஏதம் பலவும் தரும் - அஃது அவனுக்குச்சுற்றம் வயமாகாமைக்கேதுவாகிய குற்றம்பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ - று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாயின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறு பட்டவழித் தான்றேறுமையும், பின் அவற்றான் விளைவனவுமாம். (ச)

அஅஇ. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா
னேதம் பலவுந் தரும். இ.

இ - ன். உறல் முறையான் உட்பகை தோன்றின் - புறத்து உறவுமுறைத்தன் மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின்,—இறல் முறையான் ஏதம் பலவும் தரும் - அஃது அவனுக்கு இறத்தன் முறையோடு கூடிய குற்றம்பலவற்றையுங் கொடுக்கும். எ - று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமற்கோறன்முதலிய வஞ் சனை செய்தலும், அமைச்சர்முதலிய உறுப்புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின. (இ)

அஅக. ஒன்றாமை பொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றாமை பொன்ற வரிது. உ.

இ - ன். ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படிண் - பகைமை தனக்குள்ளாயினார் மாட்டே பிறக்குமாயின்,—பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது - அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றமரிது. எ - று.

பொருள் படை முதலிய உறுப்புக்களாற் பெரியனாகாலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்றமென்றார். இவை நான்குபாட்டானும் அதனால் நனக்குவருந் தீங்கு உறப் பட்டது. (உ)

அஅஎ. செப்பின் புணர்ச்சிபோத் கூடினும் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி. எ.

இ - ன். செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் - செப்பினது புணர்ச்சி போலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாயினும்,—உட்பகை உற்ற குடி கூடாது - உட்பகை உண்டாயகுடியினுள்ளார் அகத்துத் தழிமுட்கடார். எ - று.

உருசு கூ0 ம் அபி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

செப்பினதுபுணர்ச்சி செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி, உட்பகையான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றழி வீற்றவீற்றுவரென்பதாம். குடி கூடாதென்பதனை நாடு வந்ததென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்றகுடியோடு கூடாதென்றும், உட்பகை புண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாருமுளர். (எ)

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. அ.

இ - ன். உட்பகை உற்றகுடி - முன் வளர்ந்துவந்ததாயினும் உட்பகையுண்டாய குடி—அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும் - அரத்தாற் பொரப் பட்ட இரும்புபோல அதனாற் பொரப்பட்டு வலிதேயும். எ - று.

பொருதென்னுஞ் செயப்பாட்டிலினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினாகொண்டது. அஃது உரத்தின்றொழிலாயினுங் குடிமேலேற்றாதலின், வினாமுதல்வினையாயிற்று. காரியஞ்செய்வதுபோன்று பொருத்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்து விடுமென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவன்குடிக்குவருந் தீங்கு கூறப் பட்டது. (அ)

அஅக. எட்பகை வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுன்னதாங் கேடு. கூ.

இ - ன். உட்பகை எட்பகவு அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும்—அரசனது உட்பகை அவன்பெருமையை நோக்க எள்ளின்பிளவையொத்த சிறுமையுடைத்தேயாயினும்,— கேடு உள்ளதாம் - பெருமையெல்லாம் அழியவருங்கேடு அதனகத்ததாம். எ - று.

எத்துணையும் பெரிதாய்கேடு தனக்கெல்லைவருந்துணையும் எத்துணையுஞ்சிறிதாய உட்பகையுள்ளையடங்கியிருந்து, வந்தால் வெளிப்பட்டுகிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழ்ப்பாடாதென்பது கூறப்பட்டது. (க)

அக0. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போடு உடைநுறைத் தற்று. க0.

இ - ன். உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை - மனப்பொருத்தமில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும்வாழ்க்கை—குடங்கருள் பாம்போடு உடன் உறைத்தற்று - ஒரு குடிவுள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும். எ - று.

குடங்கமென்னும் வடசொற்றிரிந்து நின்றது. இடச்சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற்கோட்படல் ஒருதலையும்; ஆகவே, அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதிவருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இவனாற் கண்ணோடாதவரைக் கடிசு வென்பது கூறப்பட்டது. (க0)

கூ0 ம் அபி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாயினாரை அவமதித்த ஒருகாமை. இரட்டிற்மொழித வென்பதனாற் பெரியாரென்பது ஆற்றலாற்பெரியாராய வேந்தர்மேலும் தவத்தாற் பெரியாராய முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சின்தகாலின், இது வெருளியான் வருவனவற்றிதுதிக்கண் வைத்துப்பட்டது.

அகக. ஆற்றுவா ராற்ற விசுழாமைபோற்றுவார்
போற்றலு னெல்லாந் தலை. க.

இ - ன். ஆற்றுவார் ஆற்றல் இசுழாமை - எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்க
புருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை—போற்றுவார் போற்றலுன் எல்லாம்
வை - தங்கட்டெங்குவாராமற்காப்பார் செய்யுங் காவல்களெல்லாவற்றினும் மிக
து. எ - று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியென்னும் மூன்றன்மேலும் சிற்றலிற்
புரியொருமை. இசுழந்தவழிக் களையவல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும்,
அான், படை, பொருள், ஈட்டி முதலிய பிறகாவல்கள் அவரானழியுமாகலின் அவ்வி
சுழாமையைத் தலையாய காவலென்றுத் கூறினர். பொதுவகையால் அவ்விருநிறத்
தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது. (ச)

அகஉ. பெரியாரைப் பேணு தொடுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்கை தரும். உ.

இ - ன். பெரியாரைப் பேணுது ஒழுகின் - ஆற்றல்களாற் பெரியாரையினுரை
வேந்தர் ஈன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின்,—பெரியாரால் பேரா இடும்கை
தரும் - அவ்வொழுக்கம் அப்பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் ஈங்காத துன்பங்
களைக் கொடுக்கும். எ - று.

அத்துன்பங்களாவன இருமையினும் இடையறுது வரும் மூவகைத் துன்பங்களு
மாம். அவையெல்லாந் தாமே செய்துகொள்கின்றனரென்பது தோன்ற, ஒழுக்
கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியுங்கூறினர். பொதுவகையால்
அவரைப் பிழைத்தற்குற்றம் இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறப.

அககஉ. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு. கூ.

இ - ன். அடல் வேண்டின் ஆற்றபவர்கண் இழுக்கு - வேற்றுவேந்தரைக்
கோறல்வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழை
யினை—கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க - தான் கெடுதல்வேண்டினாலையின்
ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்துசெய்க. எ - று.

அப்பெரியாரைக் “காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது—வேலீண்டு தானே விழு
மியோர் தொலைய—வேண்டிடத் தடேம் வெல்போர் வேங்க” தர் என்றார் பிறரும்.
நீதிநூல் செயலாகாதென்று கூறலின், கேளாதென்றார். (கூ)

அகச. கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்கள்
காற்றதா ரின்னா செயல். ச.

இ - ன். ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றதார் இன்னா செயல் - மூவகையாற்றலுமுடை
யார்க்கு அவையிலாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னதவற்றைச் செய்தல்—கூற்றத்தைக்
கையால் விளித்தற்ற - தானேயும் வரப்பாலனா கூற்றவனை அதற்குமுன்னே
கைகாட்டி அழைத்தாலொக்கும். எ - று.

வினாக்கள்—பெரியார் பரிந்துரைகள்.

கையால் விசித்தல் இஷ்டமிக்குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முத்தலிய கோடற் குரியாரை அதற்குமுன்னே விசார்த்த தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையும்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் வேந்தரைப்பிழைத் தலின் குற்றம் கூறப்பட்டது. (ச)

அகநா. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முனராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர். நி.

இ - ன். வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர் - பகைவர்க்கு வெய்தாய வலி யிணையுடைய வேந்தனாற்செறப்பட்ட அரசர்—யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளரா கார் - அவனைத் தப்பி எங்கேபோயுனராவார், ஒரிடத்தும் உளராகார். எ - று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலபான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாகலால் தன்னிலம் விட்டுப்போயவர்க்கு இடங்கொடுப்பாரில்லை, உளராயின் இவர் இனியா காரென்பது நோக்கி அவனோடு ஈட்டிக்கோடற்பொருட்டும் தானே வந்தெய்திய அவ ருடைமை வெளவுதற்பொருட்டும் கொல்வர், அன்றெனின் உடனே யழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென்றியாண்டுமுனராகாரென்றார். இதனால் அக்குற்றமுடையார் அருமைபுடைய அரசன் சேர்ந்தும் உய்யாரென்பது கூறப்பட்டது. (இ)

அகநா. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்பார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொருவார். கூ.

இ - ன். எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம் - காட்டிடைசு சென்றனொரு வன் ஆண்டைத் தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயிருய்தல்கடும்;—பெரி யார்ப் பிழைத்து ஒருவார் உய்யார் - தவத்தாற் பெரியாரைப்பிழைத்து ஒருவார் எவ்வாற்றானும் உயிருய்யார். எ - று.

தி முன் உடம்பினைக் கதவி அதுவழியாக உயிர்மேற்சேறலின் இடையே உய்யவும்கடும், அருந்தவரவெருளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அதற் குள்ளே யாவர்க்குங் காத்தலரிக்காகலின், அது கூடாதாகலான், அதற்கேதுவாய பிழைசெய்யற்க வென்பதாம். (க)

அகநா. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். எ.

இ - ன். தகை மாண்ட தக்கார் செறின் - சாப வருங்கட்கேதுவாய பெருமை யுட்கிணைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெருள்வராயின்,—வகை மாண்ட வாழ்க்கை யும் வான் பொருளும் என்னும் - உறுப்பழகுபெற்ற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும்பொருளும் என்பட்டிலும்! எ - று.

உறுப்பு அமைச்சு, காடு, அரசன், படையெனலிவை, செறினென்பது அவர் செருமை தோன்ற நின்றது. இவ்வெச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற்கும் இஃ தெொக்கும். அரசர் தஞ்செல்வக்கனிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை செய்வாராயின், அச்செல்வம் அவர் வெருளித்தீயான் ஒருகணத்தின்கே வெந்துவிடுமென்பதாம். (எ)

அகநா. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. அ.

இ - ன். குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின் - குன்றத்தை யொக்கும் அருத்தவர் டெட கிண்பாராயின்,—கிலத்து கின்றன்னார் குடியொடு மாய்வர் - அப்பொழுதே இந்நிலத்து கிலபெற்றாற்போலுஞ் செல்வர் தங்குடியொடும் மாய்வர். ஏ - று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ் சலியாமையும் உன்னிட்ட குணங்களுடைய மையின், குன்றன்னாரென்றார்: “மல்லன் மலையினைய மாதவர்” என்றார் பிறரும். கிலபெற்றாற்போலாவது இறப்பப்பெரியதாகலின் இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவிலையென்று கண்டாராற் கருதப்படுதல். (அ)

அகக. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். கூ.

இ - ன். ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் - காத்தற்கருமையான் உயர்ந்த விரதங் களை உடையார் வெருள்வாராயின்,—வேந்தனும் இடை வேந்து முரிந்து கெடும் - அவரார்நலான் இந்நிரனும் இடையே தன்பதம் இழந்துகெடும். ஏ - று.

“வேந்தன் மேய தீம்புனலுலகமும்” என்றார் பிறரும். கருடனென்பான் இந்நிரன்பதம்பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்புமிருதியான் அகத்தியன் வெருள்வதோர் பிழைசெய அதனாற் சாபமெய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தா நென்பதனைபுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவைகாண்குபாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின்குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கூக. இறந்தமைந்த சார்புடைய சாயினு முய்ப்பார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின. கூ.

இ - ன். சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின - கழியுயிர்க்க தவத்திணையுடையார் வெருள்வாராயின்,—இறந்து அமைந்த சார்பு உடையாராயினும் உய்யார் - அவரான் வெருள்ப்பட்டார் சீறியப் பெரிய சார்பு உடையாராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார். ஏ - று.

சார்பு அரண், படை, பொருள், நட்பெனவியை. அவையெல்லாம் வெருண்டவரது ஆற்றலாற்றிரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமொகலின், உய்யாருென்றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக்குற்றமுடையார் சார்பு பற்றியும் உய்யாருென்பது கூறப்பட்டது. (கூ)

கூக ம் அதி.—பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக்குக் காமத்தான் வருவன கேசே பகையல்லவாயினும் ஆக்கஞ்சிறைத்தல் அழிவுதலைத் தருதலென்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தலிற் பகைப்பாற்படுவனவாகலான், அவற்றைப் பகைப்பகுதியிதழிதழிக்கட் கூறுவான்றோடங்கி, முதற் றட்டெண்வழிச்சேறல் கூறுகின்றார். அஃதாவது தன்வழியொழுதற்பாலனாய் இவ் வான்வழியே தான் ஒருகுதல்.

கூக. மனைவிழைவார் மான்பய நெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது. க.

கேசேசுந்தாமனி, முத்திரிலம்பகம், கூக.

† தொல்சாப்பியம், பொருளநிகரம், அகத்தினையியல், க.

இ - ன். மனை விழைவார் மான் பயன் எய்தார் - இன்பங்காண்மாவுத் தம் மனை யாளை விழைந்து அவடன்மையராய் ஒருவார் தமக்கு இன்றியமையாய் அறத்தினை யெய்தார்;—வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது—இனிப் பொருள் செய்தலைமுயல்வார் அதற்கிடையீடென்று இசுழும்பொருளும் அவ்வின்பம். எ - று.

மனைபும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ்வின்பம் அவடன்மையாதற்கு ஏதுவாயின்பம். அஃது அவனாற்பயனாவதற்கு இன்னும் அவ்வறத்திற்குத் தனக்கும் ஏதுவாய் பொருளினுஞ் செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்றென்பதாம். (ச)

௯௦௨. பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்

நாணுத நானுத் தரும்.

௨.

இ - ன். பேணுது பெண் விழைவான் ஆக்கம் - தன்னுண்மையை விட்டு மனை யானது பெண்மையை விழைவான் எய்திநின்ற செல்வம்—பெரியது ஓர் நாண் ஆக நானுத் தரும் - இவ்வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரியதோர் நாணுண் டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும். எ - று.

எய்திநின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்றலிலகலின். அச்செல்வத்தால் ஈதலுந் துய்த்தலும் முதலிய பயன்கொளவான் அவனாகலின், அவ்வாண்மைச் செய்கை அவன்கண்ணதாயிற்றென்று ஆண்பாலார் யாவரும் நாண் அதனை நன்னுண்மை யின்மை அறிந்த பின் தானும் நாணுமென்பது நோக்கிப் பெரியதோர் நாணாக நானுத் தருமென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் மனைவிழைதற் குற்றங் கூறப்பட்டது. (௨)

௯௦௩. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று

நல்லாரு னானுத தரும்.

௩.

இ - ன். இல்லாண்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை - ஒருவன் இல்லாண்மாட் டெத் தாழ்த்து ஏதுவாய் அச்சம்—நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும் - அஃதில ராய் நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத்துங் கொடுக் கும். எ - று.

அவடான் அஞ்சி ஒருகுதல் இயல்பாகலின், அவனாயஞ்சுதல் இயல்பின்மை யாயிற்று. அவ்வுண்மையொழுதுதலின், அவனை நியமிப்பாரிலையாம், ஆகவே, எல் லாக்குற்றமும் விளையுமென்பதுநோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தருமென்றார். (௩)

௯௦௪. மனையாளை பஞ்சு மறுமையி லாளன்

வினையாண்மைவீடுமெய்த வின்று. ச.

இ - ன். மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாள் - தன்மனையாளையஞ்சி ஒரு குகின்ற மறுமைப்பயனில்லாதானுக்கு—வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று - வினையை ஆளுத்தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோராற் கொண்டாடப்படாது. எ - று.

உண்டாயவழியுமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இல்லறஞ்செய்தற்குரிய நன்மையின்மையின் மறுமையிலாள்ளென்றும், வினையையாளுத் தன்மை தன்நன்மை யில்லாத அவனின் முடிவுபோகாமையின் வீடுமெய்தவின்றென்றும் கூறினார். (௪)

௯௦௫. இல்லாளை பஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று

நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

௫.

இ - ன். இல்லாணை அஞ்சுவான் - தன்மனைப்பாணை யஞ்சுவான்—எல்லார்க்கு எல்ல
எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும் - தான்மேடிய பொருளையையினும் அதனால் எல்
-கு எல்லெனசெய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாதிற்றும். ஏ - று.

எல்லார் தேவர், அருத்தவர், சான்றோர், இருமுதகுரவர் முதலாயினரும் எல்
'திரும். எல்லெனசெய்தல் அவர்விரும்புவனகொடுத்தல். அது செய்யவேண்
காக்கலினுமென்பார், எஞ்ஞான்றமென்றார். "இல்லாணை யஞ்சிவிரும்பினுமுகம்
-ன்றொருநிற்—புல்லாணுகை" என்றார் பிறரும். (௮)

கூக. இமையாரின் வாழினும் பாடியலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர். கூ.

இ - ன். இல்லாள் அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர் - தம்மில்லாளுடைய வேய்
போலுந்தோளினை அஞ்சுவார்,—இமையாரின் வாழினும் பாடி இவர் - வீரத்தாற்
உறக்கமெய்திய அமரர்போல இவ்வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மையிலர். ஏ-று.

அமரர்போல வாழ்தலாவது பகைத்த வீரர் தோள்களையெல்லாம் வேறலான்
நன்குமதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின், வாழினுமென்றார். அமையார்
தோளெனவே, அஞ்சுதற்காரணத்தது என்மை கூறியவாறு. வீரர்தோள்களை வெண்
ருராயினும் இல்லாடோள்களை அஞ்சுவார் ஆண்மையிலரென்பதாம். இவைநான்கு
பாட்டானும் அவனையஞ்சுதற்குற்றல் கூறப்பட்டது. (௯)

கூக. பெண்ணேவல் செய்தொழுது மாண்மையி னுணுகுடப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. எ.

இ - ன். பெண் எவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின் - நாணின்றித் தன்னில்லா
எது எவற்செய்தலில் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின்—நான் உடைப்
பெண்ணே பெருமை உடைத்து - நாணினையுடைய அவன் பெண்டன்மையே
மேம்பாடுடைத்து. ஏ - று.

நாணுடைப் பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவளேவல் செய்வானது
நாணின்மை முடித்தற்காதலின், அம்மறுதலாதொழில் வருவிக்கப்பட்டது. எவல்
ஆகுபெயர். இறுதிக்கட் பெண்ணென்பதாஊம் அது. எவல்செய்வித்துக் கோடற்றிற்
புத் தோன்றப் பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (௧௦)

கூக. ஈட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுது பவர். அ.

இ - ன். நன்னுதலாள் பெட்டாங்கு ஒழுகுபவர் - தாம்வேண்டியவாறன்றித் தம்
மனைப்பாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுபவர்—ஈட்டார்குறை முடியார் - தம்மொடி எப்பு
செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்,—என்று ஆற்றார் - அதுவேயன்றி மறுமைக்
குத் துணையாய அறஞ்செய்யவுமாட்டார். ஏ - று.

௧ இல்லாணை யஞ்சி விரும்பினுமுகம் கொளறொருநிற்—புல்லாணை னுக மறந்தோறென
ப்பு கைகது—கில்லா எழுமம் பிளந்திட்டு வெகுண்டு கோககிக—கொல்பாணை புந்திக் குடை
மேறுமேர் கோருகுந்தாள்—செவகசநாமணி, மண்மகசிலமபகம், உசன.

† பெண்மை ஆண்மைக்குப் பொருள் எட்புலகுபெய அமைதித்தன்மை, ஆளுத்தன்மை
என்பர் எச்சொற்க்கினிவர்.

என்னுதலாசென்பதனை “அடியார்தோள்” என்புழிப்போலக் கொள்க. அவ டாரே அறிந்த எவலும் பொருள்கொடுத்தலும் கடாமையின், இருமைக்கும், வேண் றென செய்யமாட்டாரென்பதாம். (அ)

கூக. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். கூ.

இ - ன். அறவினையும் - அறச்செயலும்—ஆன்ற பொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாயபொருட்செயலும்—பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறாய இன்பச்செயல் எனும்—பெண் எவல் செய்வார் கண் இல் - தம்மனையான் எவல் செய்வார்மாட்டி உள வாகா. எ - று.

புலன்களைந்தாகலின், பிறவினை பெண்ப் பன்மையாயிற்று. அவைநோக்கி அறச் செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னையொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவன்கண்ணதாக லின், பின் அவைதாமும் இலவாயினவென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக் கூறி னார். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவனேவல்செய்தற்குற்றம் கூறப்பட்டது. (க)

கூஉ. எண்ணேந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கொஞ்ஞான்றும்
பெண்ணேந்தாம் பேதைமை யில். கூஉ.

இ - ன். எண் சேர்த்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு - கருமச்சூழ்ச்சிக்கட் சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனினைய செல்வத்தினையும் உடையராய வேந்தர்க்கு— பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல் - மனையாளிச் சேர்தலான் வினை யும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது. எ - று.

“இடனில்பருவத்தும்” எனவும் “இடனின் நியிர்தோர்க்கு” எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாதலிச. இளமைக்காலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்றமென்றார். அப்பேதைமையாவது மேற்சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், எவல்செய்தலென்னு மூன்றற்கும் காரணமாயது. எதிர்மறைமுகத்தான் அம்மூன்றும் இதனற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (கஉ)

கூஉ ம் அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தாசலம் விலகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதொன்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால் தமக்குரிய மகளி ரான் வருங்குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூக. அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாப்தொடியா
ரின்கொ ளிழுக்குத் தரும். க.

இ - ன். அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார் - ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர்—இன்கொல் இழுக்குத் தரும் - அது கையுறுத்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தாராகச் சொல்லும் இனிபசொல் அவனுக்குப் பின் இன்னுமையைப் பயக்கும். எ - று.

பொருளென்புழி இன் விசாரத்தாற் றெக்கது. ஆய்த்தொடியினையுடையா ரொன்றனாலும், இனிபசொல்லென்றதனாலும், அவர் கருவி கூறப்பட்டது. அச்

அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறமை பயத்தலின், அத்தீடுகள்
நீச வென்பதாம். (௧)

கூடல். பயன்றுக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன்றுக்கி உள்ளா விடல். ௨.

இ - ன். பயன் துக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர் - ஒருவனுக்கு
ள்ளபொருளை அளந்தறிந்து அஃதெய்துத்துணையும் தம்பண்புடைமை சொல்லும்
பண்பில்லாத மகளிரது—நயன் துக்கி உள்ளா விடல் - ஒருகலாற்றினை ஆராய்
-றித்து அவரைப் பொருத்தாது விடுக. ஏ - று.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்குக்கிடவாமைதோன்றப் பண்பின்மகளிரென்
னம், அவர்க்கு அது சாதிதருமாதல் நூலானேயன்றி அவர்செயலானுமறித்தென்
பார் நயன்றுக்கியென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்றப்
பின் உள்ளாவிடலென்றும் கூறினார். (௨)

கூடல். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறைவி
லேதில் பிணந்தழிஇ யற்று. ௩.

இ - ன். பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் - கொடுப்பாரை விரும்பாது
பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம்மையைபுடைய முயக்கம்—இருட்டி
அறையில் ஏதில் பிணம் தழிஇயற்று - பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன்
னறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும். ஏ - று.

பொருட்டு முயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ்செயலும் ஆராயாது சாதியும் பருவமும்
ஒவ்வாதானே முயங்குங்கால் அவர்குறிப்புக் கூலிக்குப் பிணமெடுப்பார். காணப்பட்டாத்
தோரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர் பிணத்தை எடுக்குங்கால் அவர்குறிப்போர்
டொக்குமெனவே, அகத்தால் அருவராசின்றும் பொருளுக்கிப் புறத்தாற்றமுவுகிர்;
அதனை யொழிக்கவென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவர்சொல்லும் செயலும்
பொய்யென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

கூடல். பொருட்பொருளார் புன்னலத் தோயா ருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். ௪.

இ - ன். பொருட்பொருளார் புன்னலம் - இன்பமாகிய பொருளை இசுழ்ந்து
பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லியலத்தை—அருட்பொருள்
ஆயும் அறிவினவர் தோயார் - அருளோடு கூடிய பொருளை ஆராய்ந்துசெய்யும் அறி
வினைபுகடயார் தீண்டார். ஏ - று.

அறமுதலிய நான்கும் பொருளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட்பொரு
ளென விசேடித்தார். புன்னலம் இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்
திற்கு அவர் மெய்நலம் மறுதலையாகலின், தோயாசென்பதாம். (௪)

கூடல். பொதுநலத்தார் புன்னலத் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். ௫.

இ - ன். மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினவர் - இயற்கையாகிய மதிநலம்
யான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கையறிவினைபுடையார்—பொது நலத்தார் புன்ன

கம் தேயார் - பொருள்கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய் ஆகையினையுடைய மகனாரது புல்லிய நலத்தைத் தீண்டார். எ - று.

மதிசன்மை முற்பிறப்புக்களிற் செய்த கல்வினைகளான் மனந்தெளிவுடைத் தாதல். அதனான்திக் கல்லியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதிசலத்தின் மாண்ட வறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடையார்க்கு அவராகையது பொதுமையும் மெய்ந் நலத்தது புன்மையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயாரென்றும் கூறினர். (இ)

க. ௩௧. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப்

புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். க.

இ - ன். தகை செருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள் - ஆடல், பாடல், அழகென்பனவற்றார் களித்துத் தம்புல்லிய நலத்தை விலைகொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பரப்பும் மகளிர் தோளினை—தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார் - அறிவொழுக்கங்களாகிய தம்புகழை உலகத்துப் பரப்புதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார். எ - று.

ஆடல்முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலின் தகையென்றும், தோயின் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றார் புகழ்பாரப்புவார் தோயாரென்றும் கூறினர். தந்நலமென்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது கூறப்பட்டது. (க)

க. ௩௨. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்

பேணிப் புணர்பவர் தோள். எ.

இ - ன். நெஞ்சின் பிறபேணிப் புணர்பவர் தோள் - நெஞ்சினுற் பிறவற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யார்புணரும் மகளிர் தோள் களை—நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் - நிறையாற்றிருத்திய நெஞ்சமில்லாதார் தோய்வர். எ - று.

பொருளும் அதனாற் படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்ச அவற்றின்மேல தாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திரமென்பதறிந்து அதுவழி ஒடாதுநிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் தோய்வரென்றார். (எ)

க. ௩௩. ஆயுமறிவின ரல்லார்க் கணம் கெட்ப

மாய மகளிர் முயக்கு. அ.

இ - ன். மாய மகளிர் முயக்கு - உருவுசொற்செயல்களான் வஞ்சித்தலை வல்ல மகளிர் முயக்கத்தை—ஆயும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப - அவ்வஞ்சனை ஆராய்த்தறிபுமறிவுடைய ரல்லார்க்கு அணங்குதாக்கென்று சொல்லுவர் தாலோர். எ - று.

அணங்கு காமநெறியான் உயிர்கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்குத் தீண்டல், இவ்வுருவத்தான் அம்முயக்கம் மூன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல்பெற்றும், இது தாலோர் துணிவென்பதுதோன்ற அவர்மேல்வைத்துக் கூறினர். அப்பெயர் அவாய் நிலையான் வந்தது. (அ)

க. ௩௪. வகைவிலா மாணியைபார் மென்றோள் புறையிலாப்

பூரிய்க் காரமு மனது.

இ - ன். வகாவு இலா மான் இழையார் மென்றோன் - உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் - ஓர் ஓர் விலகொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரது மெல்லியதோள்கள்—
புரை இலாப் பூரியர்கள் ஆறும் அளவு - அக்குற்றத்தையறிவும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கழுத்த நிரயம். எ - று.

உயர்த்தேதுவாகலின், புரையெனப்பட்டது. சாதியானிழிந்தாரினிக்குதற்குப் புரையிலாப்பூரியர்களென்றும், அவர் ஆழத்தேது உருவமுதலிய மூன்றுமென்பது தோன்ற மாணிகழையார்மென்றோனென்றும், அவர்க்கு அளத்தினையிடையின்றிப் பயக்குமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுலகறினார். (க)

கஉ௦. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளும் கவறும்
திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ௧௦.

இ - ன். இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் - கவர்த்த மனத்தினையுடைய மகளிரும் கள்ளும் குறுமென இம்மூன்றும்—நீரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு - திருமக னாற்றறக்கப்பட்டார்க்கு ஈட்டி. எ - று.

இருமனம் ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒரு காலத்தேயுடையமனம். கவறு ஆகுபெயர். ஒத்தகுற்றத்தவாகலின், கள்ளும் குறும் உடன்கூறப்பட்டன. வடநாலாரும் இக்கருத்தான் விதனமென உடன்கூறினார். வருகின்ற அதிகார முறைமையும் இதனானிச. திணைவிராயெண்ணியவழிப் பன்மைபற்றி முடிபுகோட லின், ஈண்டு, அஃறிணையாற்கொண்டது. திருநீக்கப்பட்டமை இக்குறிகளான் அறி யப் படுமென்பதாம். இவைவாங்குபாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோரென்பது கூறப் பட்டது. (௧௦)

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வுமுறித்தற்கண் அவ்வகரலின்மகளிரோடொப்பதாய கள்ளினையுண்ணுமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுகின்றார்.

கஉ௧. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுது வார். ௧.

இ - ன். கட்காதல் கொண்டு ஒழுக்குவார் - கள்ளின்மேற்காதல் செய்தொழுது மாசார்—எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் - எஞ்ஞான்றும் பகைவரானஞ்சப்படார்;—ஒளி இழப்பர் - அதுவேயன்றி முன்னெய்தி நின்ற ஒளியினையுமிழப்பர். எ - று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றைப் பெரியராயகாலத்தும் பகை வர் அஞ்சார், தம்முன்னோரெனெய்திநின்ற ஒளியினையும் இசுழற்பாட்டான் இழப்ப ரென்பதாம். இவையிரண்டானும் அரசு இனிதுசெல்லாதென்பது இதனாற் கூறப் பட்டது. (௧)

கஉ௨. உண்ணற்க கண்ண யுணியுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார். ௨.

இ - ன். கண்ண உண்ணற்க - அறிவுடையாரினார் அஃறிணாதற்கு ஏதுவாய கள்ளின உண்ணுதொழிச,—உணில் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார்

௧ காமத்தமம், அத்தியாயம், ௧௧, கலோகம்; ௧௨௧.

கூடகம் அறிவு கள் றுண் றுணம்.

கூடகம் அறிவு உண்ணல் வேண்டியவர் உளராயின், கல்லோரால் எண்ணப்படுவது வேண்டாநாள் உண்ட. எ - று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கன்னாநழித்துக்கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணாகலின், சான்றோர் எண்ணப்பட வேண்டாநாருண்டவென்றார். (உ)

கூடகம். ஈன்றான் முகத்தேயு மின்னாநா லென்மற்றச் சான்றோர் முகத்துக் களி. கூ.

இ - ன். ஈன்றான் முகத்தேயும் களி இன்னாது - யாதுசெய்யினும் உவக்குந்தாய் முன்பாயினும் கண்ணெடு களித்தல் இன்னாதாம்;—மற்றுச் சான்றோர் முகத்து என் - ஆனபின், குற்றம்யாதும்பொருத சான்றோர் முன்பு களித்தல் அவாக்கியாதாம்! எ - று.

மனமொழிமெய்கன் தம்வயத்தவன்மையான் நாணழியும், அழியவே, ஈன்றாட் றும் இன்னாதாயிற்று; ஆனபின், கன் இருமைபுங் கெடுத்தலறிந்து செய்மைக்கண்ணே கடியுஞ் சான்றோர்க்கு இன்னாதாதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம் (கூ)

கூஉச. நானென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும் பேணப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ச.

இ - ன். கள் என்னும் பேணப் பெருங்குற்றத்தார்க்கு - கள்ளென்று சொல்லப் படுகின்ற யாவருமிகழும் மிக்க குற்றத்தினையுடையாரை—நான் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் - நானென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவள் நோக்குதற்குஞ்சி அவர்க்கெதிர்ப்புமகமாகாள். எ - று.

காணுதற்குமஞ்சி உலகத்தார் செய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகலிற் பேணுவென் றும், பின் ஒருவாற்றானும் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்றமென்றும், இழிந்தோர் பாணில்லாமையின் கல்லானென்றும் கூறினார். பெண்பாலாக்கியது வடமொழி முறைமைபற்றி.* இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒளியிழ்ததற்காணங் கூறப்பட்டது. (1)

கூஉரு. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து மெய்பறி யாமை கொளல். ரு

இ - ன். பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல் - ஒருவன் விஸப் பொருளைக்கொடுத்துக் கன்னாற்றனக்கு மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளாதல்—கை அறி யாமை உடைத்த - அவன்பழுவின்னப்பயனாய் செய்வதறியாமையைத் தனக்குக் காரணமாகவுடைத்து. எ - று.

தன்னையறியாமை சொல்லவே, ஒழிந்தன யாவும்றியாமை சொல்லல்வேண்டா வடியிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் “பதனுடைப்பெருமாம் வீழ்ந்தெனக் கையற்றா” என்பதனுணுமிச. அறிவார் விஸகொடுத்து ஒன்றனைக்கொள்ளுங்காற் ரீயதுகொள் ளாமையின் மெய்யறியாமைகொளல் முன்னையறியாமையான் வந்ததென்பதாம். (இ)

கூஉக. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று மிதுகண்ணார் கள்ளுண் பவர். கூ.

* பிரபோஷிவேகம், திருப்பிடலம், கடு.

† புறாணுறு, உருக.

இ - ன். துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அவ்வர்-உறங்கினார், செத்தாரின் வேறுத
 "ரேனும், அக்காலத்தறிவின்மையான் வேறெனப்படார்—கன் உண்பவர்
 டு—னும் நஞ்சு உண்பார் - அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சுண்டாரின் வேறுத
 டு—ரேனும், எக்காலத்தறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமையா
 டு. எ - று.

உறங்கினார்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்புகித்தல். வேறுதலும்
 டு—றன்மைபுமுடைமை காட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை கிரணிகை
 டு—தி, திரிக்கப்படுதலால் உறங்கினாரும் நஞ்சுண்பாருமொப்பர், கைவிடப்படுதலாற்
 டு—சுத்தாரும் கள்ளுண்பாரு மொப்பசென்றுரைப்பாருமுனர்; அதிகாரப்பொருள் பின்
 தாயிருக்க யாதுமியைபில்லாத நஞ்சுண்பார்க்கு உவமைபுணர்த்து நண்டுக்
 டு—றல் பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை கிரணிகைக்கேலாமையானும், அஃதுரை
 டு—கையறிக. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவரதறிவிழத்தற்குற்றம் உறப்பட்டது.()

கூஉஎ. உள்ளொற்றி புள்ளார் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
 கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர் எ.

இ - ன். கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர் - கள்ளை மறைத்துண்டு அக்களிப்பாற்றம்
 டு—தளர்வார்—உள்ளார் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவர் - உள்ளார் வாழ்
 டு—வரான் உண்ணிகழ்கின்றதாய்த்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல் செய்யப்படு
 டு. எ - று.

உள்ளார் ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய்கிலையான் வந்தது. உய்த்துணர்தல்
 டு—ச்சியார் களிப்பினாபுணர்ந்து அதனார் கள்ளுண்டதுணர்தல். (எ)

கூஉஅ. களித்தறியே நென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
 தொளித்தது உமாத்கே மிகும். அ.

இ - ன். களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக - மறைத்துண்டுவைத்து யான்
 டு—ஞ்ஞாண்டறியேனென்று உண்ணாதபொழுது தம்மொழுக்கங் கூறுதலையொழிக;—
 டு—சுத்தது ஒளித்ததும் ஆகவே மிகும் - அவ்வுண்டபொழுதே பிறரறியின் இழுக்
 டு—மென்று முன்னெஞ்சத்தொளித்த குற்றமும் முன்னையனவின்மிக்கு வெளிப்படுத
 டு. எ - று.

களித்தறியேனெனக் காரியத்தாற் கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அது
 டு—மறைக்கப்பட்டதென்பது உறப்பட்டது. (அ)

கூஉக. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
 குளித்தானைத் தீத்தாரீஇயற்று. கூ.

இ - ன். களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் - கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை
 டு—இவ்வாறாகதென்று பிறனொருவன் காரணங்காட்டித் தெளிவித்தல்—நீர்க் கீழ்க் குளித்
 டு—தானைத் தீத்தாரீஇயற்று - நீருண்முழ்கினொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால்
 டு—காண்தலை யொக்கும். எ - று.

களித்தானையென்னுமிரண்டாவது "அறிவுடை யந்தனை னவனைக்காட் டென்
 டு—ருளே" என்புழிப்போல சிந்தது. நீருன் விளக்குச் செல்லாதற்போல அதுன்

கூசம் அதி.—சூது.

கூசம் அதி.—சூது.

மனத்துக் காரணஞ்செல்லாதென்பதாம். இதனால் அவனைத்தெளிவித்தல் முடியாதென்பது உற்பபட்டது. (க)

கூஉ. கண்ணுண்பு போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ ளுண்டதன் சோர்வு. ௪௦.

இ - ன். கண் உண்ணுப் போழ்தில் களித்தானை - கண்ணுண்பானொருவன் தான் அஃதுண்ணுது தெளிந்திருந்த பொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணுமன்றே, —காணுங்கால் உண்டதன்சோர்வு உள்ளான்கொல்-காணுங்கால் தானுண்ட பொழுது உளதாஞ்சோர்வினை அவன் சோர்வால் அதுவுமிற்றென்று கருதான் போலும்! எ - று.

சோர்வு மனமொழிமெய்கள் தன்வயத்தவல்லவாதல். கருதலெவையான் அது னிழுக்கினை புய்த்துணரின் ஒழிபுமென இதனால் அஃதொழித்தகாரணங் கூறப்பட்டது. (௪௦)

கூசம் அதி.—சூது.

இனி அக்கண்ணுண்டப்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணிபுழத்தலும் கூறுவான்றோடங்கி, முதற்கட் குதினதியல்பு கூறுகின்றார்.

கூஉ. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉக்
தூண்டிற்பொன் மீன்வீழுங்கி யற்று. ௪௧.

இ - ன். வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க - தான்வெல்லுமாற்றலுடையலுயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக;—வென்றதூஉம் தூண்டிற்பொன் மீன் வீழுங்கி யற்று - வென்று பொருளெய்துவார் உளராலெனின் அவ்வென்றபொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டிலிரும்பினை இரையெனக்கருதி மீன் வீழுங்கினாற்போலும். எ - று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுக்கெதெவின் வேண்டற்கவென்றுங் கூறினார். எய்தியபொருள் சூதாவொர் நீங்காமைக்கு இட்டதோர் தனையென்பதூஉம், அதனாற்பின் றுயருழத்தலும், உவமையாற்பெற்றும்.

கூஉ. ஒன்றெய்தி தூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
னன்றெய்தி வாழுவதோ ராறு. ௪௨.

இ - ன். ஒன்று எய்தி தூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் - அத்தூண்டிற்பொன் போன்ற ஒன்றனை முன்பெற்ற இன்னும் பெறுதமென்னுங் கருத்தால் தூற்றினவழித்து வறிய ராஞ் சூதர்க்கும்—அன்று எய்தி வாழ்வது ஓராறு உண்டாங்கொல் - பொருளால் அறனுமின்பமுமெய்தி வாழ்வதொரு நெறிபுண்டாமோ ஆகாது. எ - று.

அவ்வாற்றும் பொருளிழத்தே வருதலான் அதனாலெய்தும்பயனும் அவர்க்கெனவே என்பதாம். (௪௨)

கூஉ. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போலும் புறமே பமும். ௪௩.

இ - ன். உருள் ஆயம் ஒவாது கூறின் - உருளுக்கவற்றின்சேர்ப்பட்ட ஆயத்தை விடாது கூறிச் சூதாமாயின்,—பொருள் ஆயம் போய்ப் புறமே பமம் - பாசனீட்டியபொருளும் அவன்பொருள்வருவாயும் அவனைவிட்டுப்போய்ப் பகைவர் னே தங்கும். எ - று.

கவற்றினதுருட்சியை அதனினு ஆயத்தின்மேலேற்றியும், சூதாடலை அது கூற ன். காரணத்தின்மேலிடிகூறினார். பொருளாயமென்பது உம்மைத்தொகை. ஆயம் வடமொழித்திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்திலனாக ன், அவையிரண்டும் பகைவர்பாத் செல்லுமென்பதாம். (உ)

கூஉச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ச.

இ - ன். சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின் - தன்னை விழைந்தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள் பலவற்றையும் விளைத்து உள்ளபுகழையும் செடுக்குஞ் சூதபோல்—வறுமை தருவது ஒன்று இல் - நல்குரவினைக் கொடுக்கவல்லது பிரி தொன்றில்லை. எ - று.

அத்துன்பங்கள் முன்னர்க் கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்வினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையும் தீயினத்தையுங் கூட்டுதலால், சீரழிக்குமென்றார். வறுமைக்கு எவ்வையாவரென்பதாம். (ச)

கூஉஇ. கவறுங் கழகமும் கையும் தருக்கி
பிவறியா ரில்லாகி யார். இ.

இ - ன். இல்லாகியார் - முற்காலத்துத் தாமுளராகியே இலராகியொழுதினார்—கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் - கவற்றினையும் அஃதாடுங்கனத்தினையும் அல்லாடற்குவேண்டிங் கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர். எ - று.

கைத்தொழில் வெல்லுமாயம்படப் பிடித்தெறிதல். அவ்விவருதலாற் பாண்டவர் தம்மாசலிட்டு வணத்திடைப்போய் ஆண்டுமறைந்தொழுநினரொன அனுபவங் ளாட்டியவாறு. இவையைந்துபாட்டானும் அதனது வறுமைபயத்திற்குற்றய கூறப் பட்டது. (இ)

கூஉக. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
முகடியான் முடப்பட்டார். க.

இ - ன். சூது என்னும் முகடியான் முடப்பட்டார் - தன்பெயர்சொல்லல் மக் கலமன்மையிற் சூதென்று சொல்லப்படும் முகடியான் விழுங்கப்பட்டார்—அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர் - இம்மைக்கண் வயிருரப்பெறார்; மறுமைக்கண் கிரயத் துன்பமுழப்பர். எ - று.

செல்வங்கெடுத்து நல்குரவுகொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையிற் சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றிதோல்விகளோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராகலின் ஈண்டு அகடாராரென்றும், பொய்யுங்களையும் முதலிய பாவங்களீட்டலின் ஆண்டு அல்லலுழப்பொன்றாகுகறினார். வயிருராகமை சொல்லவே, வீண்புலன்கணுசாப்பெருமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உழப்பொன்பது எதிர்காலவினை. (க)

கூசு. பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்குந்
கழகத்துக் காலே புகின். எ.

இ - ன். காலே கழகத்துப் புகின் - அறம் பொரு ளின்பங்கட்கடைத்தகாலம்
அரசனுக்குச் சூதாடுகனத்தின்கட்கழியுமாயின்,—பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்
கும் - அக்கழிவு தொன்றுதொட்டுவந்த அவன்செல்வத்தினையும் கற்குணங்கனையும்
போக்கும். எ - று.

பழகியவென்பது பண்புடனுமியையும். தான் செய்துகொள்ளும் அழகுதலிய
வேயன்றி முன்னேரைத்தொடங்கி வருகின்றசெல்வமும் முன்செய்த நல்வினையின்
பயனைய பண்பும் இவ்வாமென்பதாம். (எ)

கூசுஅ. பொருள் கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் குது. அ.

இ - ன். குது - குது—பொருள் கெடுத்து - தன்னைப்பயின்றவன்பொருளைக்கெ
டுத்து,—பொய் மேற்கொளீஇ - பொய்யை மேற்கொள்ளப்பண்ணி,—அருள் கெடு
த்த - மனத்தெழும் அருளைக்கெடுத்து,—அல்லல் உழப்பிக்கும் - இவ்வாற்றான்
அவனை இருமையினுந் துன்பமுறுவிக்கும் எ - று

இத்தொழில்கண்மூன்றற்கும் குது வீனைமுதலாகவும், தோல்வி, வெற்றி, செந்
றமென்பன முறையே கருவிகளாகவுவ கொள்ச. முன்னதனால் இம்மையினும், வீனை
யவற்றான் மறுமையினுமாம். பொருள்கொடுத்தென்பது பாடமாயின், அவ்வெச்சத்
திற்குமுடிவு மேற்கொளீஇயென்புழி மேற்கோடலாகிய வீனைமுதல்வீனை. (அ)

கூசுஉ. உடைசெல்வ முடுணைரி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின். கூ.

இ - ன். ஆயம் கொளின் - அரசன் குதினைச தனக்கு வினோத்தொழிலாக
வீரும்புமாயின்,—ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்று ஐந்தும் அடையாவாம் -
அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ்வைந்துஞ் சாரா
வாம். எ - று.

ஆயம் ஆகுபெயர். இச்சிறப்புமுறை செய்யுளைக்கிப் பிறழின்றது. செல்வம்
அறுவகையுறுப்புக்கள். ஊனுடையென்பனவற்றால் துப்புரவுகளெல்லாவ கொள்ளப்
படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவையுளவாகாவென்பதாம். இவை நான்கு
பாட்டானும் சிறுமைபலசெய்து அவற்றானிருமையுக்கெடுத்தல் கூறப்பட்டது. (க)

கூசு௦. இழத்தொறுஉங் காதலிக்குஞ் சூதே போற்றுன்ப
முழத்தொறுஉற காதற றுயிர். கூ௦.

இ - ன். இழத்தொறுஉங் காதலிக்கும் சூதேபோல் - குதாடலான் இருமைப்
பயன்களையுமிழக்குந்தோறும் அதன்மேற காதலசெய்யுஞ் சூதன்போல்—துன்பம்
உழத்தொறுஉங் காதற று உயிர் - உடம்பான் மூவகைததுன்பங்களையும் அனுபவிச்
சூத்தோறும் அதன்மேற் காதலையுடைத்து உயிர். எ - று.

குது ஆகுபெயர். உயிரினதறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனதறியாமை கூறு
தல் கருத்தாகலின், அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாக்கிக்கூறினர். இது
பெரிதீர்மறைமுகத்தாற் குதினைவெறுத்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்

பெரியபுராணத்திலுள்ள இகனன் அஃதொழிதற்கருமையும் ஒழிந்தாது
பெருமையும் உற்ப்பட்டன. (40)

கூடு ம் அதி.—மருந்து.

பழவியையானும் காரணங்களானும் மககட்டு வாதமுதலிய பிணிகளவரும்; அவற்றுட் பழவியையான்வருவன அதன்கழிவிட்கணல்வது தோமையின் அவைவொழித்து, ஏனக்காரணங்களான் வருவனவற்றைத் திர்க்கும் மருந்தின் நிறங்கூறுகின்றார். காரணங்களாவன உண்டிசெயல்களதொவ்வாமைமாகலின், பிணிகளுங் காரணத்தான் வருவனவாயின

கூசக. 'பிணினுங் குறைபி னு நோய் செய்யு தாலோர்
வளிமுதலா லெண்ணிய மூன்றும், க

இ - ன். பிணினும் குறையினும் - உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன்பகுதிக்கொத்த வளவினவன்றி அதனின் பிணியினும் குறைபுமாயினும், —தாலோர் வளிமுதலா எண்ணிய மூன்றும் நோய் செய்யும் - ஈயுள் வேதமுதலாயாரால் வாதமுதலாக வெண்ணப்பட்ட மூன்றுமேயும் அவற்றுக்குத் துன்பஞ்செய்யும். எ - று.

தாலோரெண்ணியவையாவனவே, அவர் அவற்றான்வருத்த வாதப்பகுதி பித்தப்பகுதி ஐப்பகுதியென்னும் பகுதிப்பாடும் பெற்றும் அவற்றிற்குணவொத்தலாவது கவை வீரியங்களானும் அளவானும் பொருத்துதல். செயல்களொத்தலாவது மனமொழி மெய்களாற்செய்யுந் தொழில்களை அவை வருத்துவதற்கு முன்னையொழிதல். இவை இரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதல்செய்யின், அவை தத்தலியினில்லாவாய் வருத்துமென்பதாம். காரணமிரண்டும் அவாய்லியான் வந்தன. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இதனால் யாக்கைக்கிடையலாகிய நோய் மூலகைத்தென்பதாஉம், அவை துன்பஞ்செய்தற்காரணம் இருவகைத்தென்பதாஉம் உற்ப்பட்டன இன்பஞ் செய்தற்காரணம் முன்னர்க்கூறப.

(3)

கூசக. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். உ.

இ - ன். அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் - ஒருவன் முன்னுண்டது அற்ற படியைக் குறிகளாற்றெரியவறிந்து பின்னுண்ணுமாயின், —யாக்கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம் - அவன் யாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறுவேண்டாவாம். எ - று.

குறிகளாவன யாக்கைகொய்ம்மை, தேக்கின்றாய்ம்மை, காரணக்கடொழிற்செய்ய வாதல், பசிமிகுதலெனவிலை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கையவாகலின், யாக்கைக் கென்றார். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

கூசக. அற்ற லளவறிந் துண்க லஃதுடம்பு
பெற்ற நெடிதுய்க்கு மாறு. உ.

இ - ன். அற்றல் அளவு அறிந்த உண்க - முன்னுண்டது அற்றல் பின்னுண் பதனை அதுமளவறிந்து அவ்வளவிற்கு உண்க, —உடம்பு பெற்றான் கெடிது உய்க்கும் கூறு அஃது - இறப்பவும்பலவாய பிற யாக்கைகளிற் பிழைத்துப் பெற்றசெய்ய இம்மானுடயாக்கையைப் பெற்றான் அதனை கெடுக்காலக்கொண்டு செலுத்தொறி அதுவாகலான். எ - று.

இம்மை மறுமை வீடுபேறுகனெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்பு பெற்றானென்றும், அது நெடிதரின்றுழி அவைபெருகச்செய்த கொள்ளலாமாகலின் செடிதயக்குமாறென்றற்கூறினார். பெற்றாலென்று பாடமோதுவாருமுளர். (க)

கூசச. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மா—

துய்க்க துவரப் பசித்து.

இ - ன். அற்றது அறிந்து - முன்னுண்டது அற்றபடியையறிந்து, —துவரப் பசித்து - பின் மிகப்படுத்து, —மாறல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க - உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண்டுண்க. ஏ - று.

அற்றதறித் தென்னும் பெயர்த்துரை* அதனை யாப்புறுத்தற்பொருட்டி. உண்டது அவற்றாலும் அதன்பயனாகிய இரதமரூதாகலான் அதுவுமறல்வேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தல்வினை ஈண்டு உடையான்மேனின்றது. மாறுகொள்ளா மையாவது உண்பான் பகுதியோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறு கொள்ளாமையும், சுவை வீரியங்களாற்றம்முண் மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன முறையே வாதபித்த ஐகனாரூய பகுதிக்கடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும்பொழுது சிறுபொழுதென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்காவன பிறி தொன்றற்காகாமையும், தேனுநெய்யுந் தம்முள்ளவொத்து நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம். அவற்றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்டவாற்றாற்றாய்ப்பின் அதனானே சோயும் மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித்தென்றார். (ச)

கூசரு. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி

ஊறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

ரு.

இ - ன். மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்து உண்ணின் - அம்மூவகை மாறு கோளமில்லாத உணவைத்தன்னுள்ளம் வேண்டியவனவினான் றிப் பிணைவராவன வினாள் ஒருவனுண்ணுமாயின், —உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை - அவனுயிர்க்குப் பிணைகளாற்றன்பம் விளைதலுண்டாகாது. ஏ - று.

உறுவதனை ஊறென்றார், அஃது இன்பத்திற்செல்லாதாயிற்று, இல்லையென்பது தொடர்பாகலின், துன்பமுறுவது உயிரேயாதலின், அதன்மேல்வைத்துக் கூறினார். மாறுபாடில்வழியுங் குறைதல் நன்றென்பதாம். இவைநான்குபாட்டானும் உண்ணப் படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும், பயனும் கூறப்பட்டன. (இ)

கூசக. இழிவறிந் துண்பான் கணின்பம்போ னிற்கும்

கழிபே ரிரையான்க ணைய.

க.

இ - ன். இழிவு அறிந்து உண்பான் கண் இன்பம்போல் - அக்குறைதலைநன்றென்றறிந்து அவ்வாறேயுண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நிலைநிற்குமாறு போல், —கழி பேர் இரையான்கண் சோய் நிற்கும் - மிகப்பெரியவிரையை விழுங்குவான்மாட்டு சோய் நீங்காது நிலைநிற்கும். ஏ - று.

அவ்வாறேயுண்டல் உண்ணலாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். இன்பமாவது லாதமுதலியமுன்றும் தத்தநிலையித் திரியாமையின் மனமொழிமெய்கள் அவன் வயத் தவாதலும் அதனான் அமுதலிய நான்குமெய்தலுமாம், இரையையளவின்றியெடுத்த அதனான் வருத்தும் விலக்கோடொத்தலின், இரையானென்றார். விதியெதிர்மறை சை உவமமும் பொருளுமாகியது இரண்டானும் பெறுதற்கு. (க)

கசஎ. தியன வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
ரோபன வின்றிப் படும். எ.

இ - ன். தெரியான் தி அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின் - தன்பகுதியும் அதற்
- தற்புணவும் காலமுமாயாது வேண்டியதோருணவை வேண்டியதோர் காலத்து
- ித்புத்தியனவன்றி ஒருவன் மிகவுண்ணுமாயின்,—கோய் அளவு இன்றிப் படும் -
- ித்புமாட்டு கோய்கள் எல்லையற வளரும். எ - று.

தெரியாமை வினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான் வந்தன. கோய்
- தியொருமை. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்வகையுணவழிப்படு மிழுக்குக்
- தப்பட்டது. (எ)

கசஅ. நோய்நாடி நோய்முத னாடி பதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். அ.

இ - ன். நோய் நாடி - மருத்துவனாயினான் ஆதரன்மாட்டு சிகழ்கின்ற நோயை
அதன் குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து,—கோய் முதல் நாடி-பின் அது வருதற்
காரணத்தை ஆராய்ந்து தெளிந்து,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி - பின் அதுநீர்க்கு
முபாயத்தினையறிந்து,—வாய்ப்பச் செயல் - அதனைச் செய்யும்வழிப் பிழையாமற்
செய்க. எ - று.

காரணம் உணவுசெயலென முற்கூறியவிரண்டும். அவற்றை ஆபுள்வேதமுடை
யார் சிதானமென்ப. அவை நானேதற்பயன் நோயினையும் வாயினையும் ஐயமறத்துணி
தல். மருத்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதன்முதலிய செயல்களெல்லாம்
அடங்குதற்கு, அதுதணிக்கும்வாயென்றார். “சமுவாபுமுளக” என்றார்பிறரும். பிழை
யாமை பழைய மருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறைமையிற்றப்பாமை. (அ)

கசக உற்று னளவும் பிணியளவுக் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல். கூ.

இ - ன். கற்றான் - ஆபுள்வேதத்தினைக் கற்ற மருத்துவன்,—உற்றுன் அளவும்
பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல் - அவுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால், ஆதர
ன்னலினையும் அவன்கணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும் தன்செயற்கேற்ற காலத்தினை
யும் அத்துனெனியால் நோக்கி, அவற்றோடு பொருத்தச்செய்க எ - று.

ஆதரனளவு பகுதி பருவம் வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம்,
அசாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதிவேறுபாடும், தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன்
பருவ வேறுபாடும், வன்மைமென்மைகளுமுதலாயின. காலம் மேற்சொல்லியன.
இம்முன்றும் பிழையாமல் துனெனியாளும் உணர்வுபுகுதியாளும் ஆராய்ந்து செய்க
வென்பார், கற்றன்கருதிச்செயலென்றார். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவலிமுக்குப்
பட்டுழி மருத்துவவந்தீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கூடு. உற்றவன் நிர்ப்பான் மருத்துழைச் செல்வானென்
றப்பாளுற் கூற்றே மருத்து. ௧௦.

௧ புறநானூறு, ௧௪.

↑ சாத்தியம் தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம் தீர்க்கத்தக்காதது. யாப்பியம் பெரும்பானமை
தீர்க்கத்தக்கதும் பெறுபானமை தீர்க்கத்தக்காததெனக் கொள்ளத்தக்கது.

இ - ன். மருந்து - பிணிக்கு மருந்தாவது—உற்றவன் - அதனையுற்றவன்,—தீர்ப்பான் - அதனைத் தீர்க்குமருந்துவன்,—மருந்து - அவனுக்குக் கருவியாகியமருந்து,—உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் நிற்குந்து - அதனைப்பிழையாமல் இயற்றுவா னென்று சொல்லப்பட்ட எங்குபகுதியையுடைய நான்கு திறத்தது. எ - று.

நான்கென்னு மெண்வருகின்றமையின், அதுநோக்கி அப்பாலென்றெழிந்தார். நிற்குந்துதென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன்வகை நான்காவன பொரு ளுடைமை, மருந்துவன்வழிநிறல், நோய்நிலையுணர் த்தல்வன்மை, மருந்துத்துன்பம் பொறுத்தலெனவிலை. தீர்ப்பான்வகைநான்காவன நோய்கண்டஞ்சாமை, ஆசிரி யனைவழிபட்டோதிய கல்வியுறுண்ணறிவுமுடைமை, பலகாலந்தீர்த்துவருதல், மன மொழிமெய்கயேவாதலெனவிலை. மருந்தின்வகைநான்காவன பலபிணிக்டுமேற் றல், சுவை விரியம் வினாவாற்றல்களான்மேம்படுதல், எளிதினெய்தப்படுதல், பகுதி யோடுபொருந்துதலெனவிலை. இயற்றுவான்வகை நான்காவன ஆதரன்மாட்டன் புடைமை, மனமொழிமெய்கயேவாதல், சொல்லியன அவ்வாறே செய்தல் வன்மை, அறிவுடைமையெனவிலை. இவையெல்லாங்கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத்தொகுதியையும் மருந்தென்றார். ஆயுள்வேதமுடையாரும் இவை கால்களாக ஈடக்குமென்பதுபற்றிப் பாதமென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமுமுதிர்ந்து அசாத்தியமாமென்றுங் கூறினார். இதனால் அதனைத் தீர்த்தற்கு வேண்டுவனவெல் லார் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. (40)

அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்காதொழிந்தவற்றதியல்பு பதின்மூன்றதிகாரத்தார் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்க்க் குடிமை கூறுகின்றார்.

கனகம் அதி.—குடிமை.

அஃதாவது உயர்ந்த குடியின்கட்பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப்பிறப்பு நால்வகைவருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச்சிறப்புப்பற்றி இது முன் வைக்கப்பட்டது.

கருக. இப்பிறந்தார் கண்ணல்ல இல்லை யியல்பாகக்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

இ - ன். செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு - செம்மையும் நாணும் சேர்—இப்பிறந்தார் கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை - குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டியற் கையாக உள்வாகா. எ - று.

இல்லாக் குடி குலமென்பன ஒருபொருள்; சுண்டெயர்ந்தவற்றின்மேல். செம்மை கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுத்தம்முண் மாறாகாமை. காண் புழிபாவுகளின் மடங்கு தல். இவை இப்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமற் குமேபுனவாம், பிறர்க்காயிற் கற்பித்தவழியும் கெடிதுநில்லாவென்பதாம். (41)

கருக. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுயிம் முன்று
மிழுக்கைக் குடிப்பிறத் தார்.

இ-ன். குடிப் பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியின்கட் பிறந்தார்—ஒழுக்கமும் வாய்மையும் காணும் இம்முன்றும் இழுக்கார் - தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்மை காணும்பட்ட இம்முன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாசவே வருவார். எ - று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்மொழி மனங்களினவாகலின், அம்முறையவாயின. ிருத்தல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்காடென்றார். (௨)

கருந. நகையீகை பின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்க்கைக் குடிக்கு ந.

இ-ன். வாய்க்கைக் குடிக்கு - எக்காலத்துந் திரியில்லாத குடியின்கட்பிறந்தார்க்கு—கைகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப-வறியார் சென்ற வழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளனகொடுத்தலும், இன்சொற்சொல்லுதலும், இகழாமைபு மாகிய இந்நான்கும் உரிய கூடுன்று சொல்லுவர் னுலோர். எ - று.

பெய்ய்மை திரிபுடைமையிற் றிரியின்மையை வாய்மையென்றும், கில்லாறையெல்லாருமென்னுவராகலின் இகழாமையை அவர் கூறுக்கியுங்குறினர். குடி குரு பெயர். நான்கின்வகையென்பதுபாடமாயின், வாய்க்கைக்குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இந்நான்கானுளதாமென்றுரைக்க. இவையென்றுபாட்டானுங் குடிப் பிறந்தாரதியல்பு கூறப்பட்டது. (௩)

கருச. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த இலர். ச.

இ-ன். அடுக்கிய கோடி பெறினும் - பலவாகவெக்கிய கோடியளவிற்குய பொருளைப் பெற்றாராயினும்,—குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர் - உயர்ந்த குடியின்கட்பிறந்தார் தம்மொழுக்கங் குன்றுந் தொழில்களைச் செய்யார். எ - று.

அடுக்கியகோடியென்பது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந் தொழில்கள் குன்றுதற்கேதுவாய தொழில்கள். (௪)

கருரு. வழங்குவ துன்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்ற. ரு.

இ-ன். பழங்குடி - தொன்றுதொட்டுவருகின்ற குடியின்கட்பிறந்தார்—வழங்குவது உன்வீழ்ந்தக்கண்ணும் - தாங்கொடுக்கும்பொருள் பண்டையிற் கருங்கிய விடத்தும்—பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று - தம்பண்புடைமையின் நீங்கார். எ - று.

தொன்றுதொட்டுவருதல் சேர சோழ பாண்டியரென்றற்போலப் படைப்புக் காலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல். அவர்க்கு நல்குவாவது வழங்குவது உன்வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினர். (௫)

கருக. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்பார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். க.

இ-ன். மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார் - வசையற்று வருகின்ற நங்குமாரபிளேடொத்து வாழக்கடவேமென்றாகுதி அவ்வாறு வாழ்வார், சலம்

பந்திச் சால்பு இல செய்பார் - வறுமையுற்றவழியும், வஞ்சனையைப்பொருத்தி, அமை விலவாய தொழில்களைச் செய்பார். எ - று.

அமைவின்மை அம்மாயிற் கேலாமை. இவை மூன்றபாட்டானும் அவர் வறுமை யுற்றவழியும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாரென்பது உறப்பட்டது. (க)

கூருள. குடிப்பிறந்தார் கண்ணினங்குந் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ.

இ - ன். குடிப் பிறந்தார்கள் குற்றம் - உயர்ந்தகுடியின்கட்பிறந்தார்மாட்டுள் தாய்குற்றம்—விசும்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து விளங்கும் - தான்றிறிதே யாயினும் விசும்பின்கண் மதியிடத்து மறுப்போல ஒங்கித்தோன்றும். எ - று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகைமூன்றற்கும் விசம்பு முதலிய உவமைவகை யொத்துப் பான்மாறுபட்டது. குடியதுயர்ச்சியானும் மதிபோன்ற அவர் கற்குணங் களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

கூருஅ. நலத்தின்க ணிரின்மை தோன்றி னவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும் அ.

இ - ன். நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின் - குலநலமுடையனாய் வரு கின்றவன்கண்ணே ஈரமின்மையுள்ளதாமாயின், - அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும்- அவனை அக்குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம். எ - று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற்கொடாமையுறு கடுஞ்சொல்லுமுத லிய உறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றாமை விளக்கின்றது. நலனுடைய னாய்வருதலினிடையே இவைதோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாய்கிரையான் வந்தது ஐயப்படலென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதி யாக்கியுரைக்க இவைவிரண்டிபாட்டானும் வேறுபட்டவழிப் படுமிழுக்குக் கூறப் பட்டது. (அ)

கூருக. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டிற் காட்டிற்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். க.

இ - ன். நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டும் - நிலத்தினியல்பை அதன்கண் முனைத்த முனை காட்டும்;—குலத்திற் பிறந்தார் வாய்ச் சொல் காட்டும் - அதுபோலக் குலத்தினியல்பை அதன்கட்பிறந்தார்வாயிற் சொற்காட்டும். எ - று.

கிடந்தமை உள்ளபடி முனைத்தமாத்திரத்தானே நன்மைபுந் தீமைபுந்நெரி தலின், இஃமுதலிய கூறாயினார்; ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன்முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல்பறித்தகருவி கூறுவார்போன்று, இன்சொல் வேண்டுமென்ற வாராயிற்று. (க)

கூரு. நலம்வேண்டி னுணுகடமை வேண்டிக் குலம்வேண்டின்
வேண்டிக் பார்த்தும் பணிவு. க.

இ - ன். நலம் வேண்டின் என் உடைமை வேண்டும் - ஒருவன் தனக்கு நன் னுடைமையை வேண்டுவனாயின், தானுடைமைவருதல் வேண்டி—குலம்வேண்

ஊர்வார்க்கும் பணிவு வேண்டுக - குலனுடைமையை வேண்டுவனவின், பணியப்படு
 1. பாவர்மாட்டும் பணிதலை வேண்டுக. எ - று.

கலம் புகழ் புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் கீழ்த்து,
 விண்ணப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்¹ என்புழிப்போல. அத்தனார் சான்றோர்
 வந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தை தாயென்றிவ ட் செல்லாருமடக்க, யார்க்கு
 மென்றார். பணிவு இருக்கை யெழுவும் எதிர்செலவும் முதலாயின. இவையிரண்டுபாட்
 டாலும் குடிமைக்கு வேண்டு. ன கூறப்பட்டன. (30)

கூஎ ம் அதி.—மானம்.

இனிக்குடிப்பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறவான்றோடங்கி, முதற்
 கண் மானங்கூறுகின்றார். அஃதாவது எஞ்ஞான்றும் தச்சிலையிற்றழாமையும், தெய்
 வத்தாற்றாழ்வுவந்துழி உயிர்வாழாமையும். இஃது, அக்குடிப்பிறப்பினை கிறுத்துத
 லுடைமையின், அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

கூகக இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங்
 குன்ற வருப விடல். க.

இ - ன். இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும் - செய்யாதவழித் தாம் அமை
 யாத சிறப்பினபுடையவேயெனினும், - குன்ற வருப விடல் - தங்குடிப்பிறப்புத் தாழ்
 வருஞ்செயல்களையொழிக. எ - று.

அமையாமை இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையான் வந்தது.
 இறப்பவருவழி இளிவந்தன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வடனான் ட் முறைமையை
 மறுத்து, உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலைபுடைமையைபுர்துத்தி
 அவை செய்யற்கவென்பதாம். (31)

கூகஉ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
 பேராண்மைவேண்டு பவர். உ.

இ - ன். சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார் - புகழ்செய்யுமிடத்துத் தங்குடிமைக்
 கொள்வாத இளிவரவுகளைச் செய்யார்—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவர் - புகழு
 டனே மானத்தை கிறுத்துதலை விரும்புவார். எ - று.

எவ்விடத்தும் நிலைநிலையாத தின்மையான் உளதாதல்பற்றிப் பேராண்மையெ
 னப்பட்டது. நிலைபுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞ் செய்யாரென்பதாம். (உ)

கூகஉ. பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
 சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. டு.

இ - ன். பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும் - குடிப்பிறந்தார்க்கு கிறைந்த செல்வ
 முனதாயவழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்;—சிறிய சுருக்கத்து உயர்வு வேண்
 டும் - குறைந்த கல்குரவுளதாயவழிப் பணியாமை வேண்டும். எ - று.

1. தொல்சாப்பியம், கிளக்காசகம். உஉ.

பணியாமை தாழ்வு வாராமற் பழையவுயர்ச்சிக்கண்ணே நின்றல். செழ்வக்கால அகிலையர்ச்சி செய்யத் தாந்தாழ்தலும், அல்லற்கால அது தாழ்வுசெய்யத் தாழ்ந்த லும், வேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் தாந்தாழ்தற்கேதுவாயின செய் வர்மைச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௬)

௯௬௪. தலைபி னிழிந்த மயிர்-ணையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை. ச.

இ - ன். மாந்தர் - குடிப்பிறந்த மாந்தர்,—நிலையின் இழிந்தக்கடை - தம்முயர்ந்த நிலையை விட்டு அதனினின்றும் தாழ்ந்தவழி,—தலையின் இழிந்த மயிர் அணையர் - தலையைவிட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினையொப்பர். எ - று.

அந்நிலையை விடாது நின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்தவழி இழிக் கப்படுதலும், உவமையாற்பெற்றும். (௭)

௯௬௫ குன்றி னணையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யணைய செயின். ரு.

இ - ன். குன்றின் அணையாரும் - குடிப்பிறப்பான் மலைபோலவுயர்ந்தோரும்,— குன்றுவ குன்றி அணைய செயிற் குன்றுவர் - தாழ்த்தற்கேதுவாகிய செயல்களை ஒரு குன்றியளவாயினுஞ் செய்வராயிற்றாழ்வார். எ - று.

குன்றியணையவுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தாழ்த்த் கேதுவாய் செயல்களாவன இனிவந்தன. சொற்பின்வருநிலை. (௮)

௯௬௬. புதழின்றாற் புத்தேணுட் பெய்யாதா லென்மற்
நிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. கூ.

இ - ன். இகழ்வார்பின் சென்று நிலை - மானத்தை விட்டுத் தன்னையவமதிப்பார் பின்னே ஒருவன்சென்று நிற்கின்றநிலை—புகழ் இன்று - இவ்வுலகத்துப் புகழ் பய வாது;—புத்தேள் நாட்டு உய்யாது - ஏனைப் புத்தேளுலகத்துச் செலுத்தாது,—மற்று என் - இனி அவனுக்கு அது செய்வதாயாது! எ - று.

புகழ் பயப்பதனைப் புகழென்றார். பயனாய இவ்விரண்டிமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னெயன்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் அவை செய்தற் குற்றம் கூறப்பட்டது. (௯)

௯௬௭. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
செட்டா னெனப்படுத னன்று. எ.

இ - ன். ஒட்டார் பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின் - தன்னையிகழ்வார்பின்னே சென்று பொருள்பெற்று அதனாலொருவன் உயிர்வாழ்தலின்,—அந்நிலையே செட் டான் எனப்படுதல் என்று - அது செய்யாது இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல் அவ னுக்கு என்று. எ - று.

ஒட்டிதல் பொருத்துதல். அந்நிலையெயன்றது செல்லாத முன்னிலைக்கண்ணே நின்றென்றவாறு அப்பொழுதேயென்றமாம். புகழும் புத்தேளுமீப் பயவாதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வாமென்பவரை கோக்கிக் கூறிவது. (௧௦)

ககஅ. மருந்தோமற் றானும்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பிடழிய வந்த விடத்து. அ.

இ - ன். பெருந்தகைமை பீடு அழிய வந்தவிடத்து - உயர்குடிப்பிறப்புத் தன்
—ஊமான் அழியவந்தழி,—ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை மற்று மருந்தோ - இறத்
—புதித்து பயனில்லாதவுட்பினைக் காக்கும் வாழ்க்கை பின்னுயிர்வாமைக்கு
—ஊமோ! எ - று.

மற்றென்பது மேற்சொல்லிய இறப்பினை மாற்றிநின்றது. நற்குணங்கட்டெல்
—மீட்டுதலற்றிப்பற்றிப் பெருந்தகைமையென்றும், அவையெல்லாவற்றின்கூடும்
தற்கு வலியாதற்றிப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃதழிந்தால் நின்றவெறுதம்பு
—சுடையபடுதலின் அதனை ஊனென்றும், பின்னுயிற்றத்தல் ஒருதலையென்பார்
—ஊமோவென்றுக் கூறினா மானத்தின்றொழில் அதற்கிடனாகிய குடிப்பிறப்பின்
மனின்றது. (அ)

ககக. மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ருயிரீப்பர் மானம் வரின கூ.

இ - ன். மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்றார் - தன்மயிர்த்திரளின் ஒருமயிர்
—ஊன் உயிர்வாழாத் கவரிமாவையொப்பார்,—மானம் வரின் உயிர் ரீப்பர் - உயிர்
—ஊத் தான்மானமெய்துமெல்லவரின், அதனைத் தாங்காதிறப்பர். எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில்லாமைக்
பின்னும் போவதாய உயிரைத்தே எஞ்ஞான்றும் சிற்பதாய மானத்தையெய்
—ஊனாப்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது விளக்கி நின்றது. (க)

கக௪ இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரோளிதொழு தேத்த முலகு. க௦.

இ - ன். இளி வரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி - தமக்கோரிழிவுவந்துழிப்
—பொறுத்து உயிர்வாழாது அதனைத்தே மானமுடையாரது புழுவடிவியை—தொழுது
சுத்தும் உலகு - எஞ்ஞான்றற்கொழுது துதியாசிறப்பர் உலகத்தார். எ - று.

“புலவர் பாடும் புழுமுடையோர் விசும்பின்—வலவ னேவா வான லூர்நி
யெய்து” வராவின், துறக்கச்செல்வு சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைகான்ற
பாட்டாளும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க௦)

கூஅம் அதி.—பெருமை.

அஃதாவது செயற்கரிய செய்தல், தருக்கின்மை, பிற்குற்றம் கூருமை என்
நிவை முதலிய நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. நிலையினு மேன்மேலுயர்த்தத்
பயத்தவாயவிலை உளவாவது நிலையிற் குழாமைபுள்வழியாகவின், இது மானத்தின்
பின் வைக்கப்பட்டது.

கக௭. ஒளியொருவற் குன்ன வெறுக்கை யினியொருவற்
கஃதிறந்து வாழ்து மெனல். க.

இ - ன். ஒருவற்கு ஒளி உள்ள வெறுக்கை - ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரால் செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும் ஊக்கமிருதி;—ஒருவற்கு இனி அஃது இறந்த வாழ்தம் எனல் - ஒருவனுக்கு மாசாவது அச்செயலையொழிந்து உயிர்வாழ்க்கடவே மென்று கருதுதல். எ - று.

ஒளி தானுளனாகலத்து மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை. “ஒளிநிறு நோய்கு புசும் செய்யான்” என்றார் பிறரும். மேலும் செயற்கரிய செய்வார் பெரியவொன்றா ராயினும், ஈண்டு அவை அனவிநாத வொப்புரவு சகை முதலியவாம் அவற்றினையு பெருமையை அதன்காரணத்தின்மேலீட்டு உள்ளவெறுக்கையென்றும், அது தன் னையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்கியுங் கூறினார். இவ்வாறு இதனெதிர்மறைக்கண் ணுமொக்கும். இதனாற் பெருமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

கூஎஉ பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான். உ.

இ - ன். எல்லாவுயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும் - எல்லா மக்களுயிர்க்கும் பொது வாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமெனினும்,—சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான் - பெருமை சிறுமையெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகளொவ்வா, அவைசெய்யுந் தொழில்களது வேறுபாட்டான். எ - று.

வேறுபாடு நல்லனவும், தீயனவும், இரண்மொயினவும், இரண்மெல்லவாயினவு மாய அனவிநாத பாகுபாடுகள். லீனவயத்தார் பஞ்சபூதபரிணாமமாகிய யாக்கை யைப் பொருத்திநின்ற அதினப்பயனறுபலித்தல் எல்லாவருணத்தார்க்கு மொத்தலிற் பிறப்பொக்குமென்றும், பெருமைசிறுமைகட்டுக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பாகு பாடுகள் வருணத்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுதலிற் சிறப்பொவ்வாவென்றும் கூறினார். (உ)

கூஎக மேலிருந்து மேல்லார் மேல்லார் கீழிருந்துங்
கீழல்லர் கீழல் லவர். கூ.

இ - ன். மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர் - செயற்கரிய செய்கு லாது சிறியராயினார், உயர்ந்த வமளிமுதலியவற்றின் மிகையிருந்தாராயினும், பெரிய ராகார்;—கீழ் அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லர் - அவைசெய்து பெரியராயினார், தாழ்ந்த வறநிலத்திருந்தாராயினும், சிறியராகார். எ - று.

மேலிருத்தல்கீழிருத்தல்களாற் செல்வநல்குரவுகளும், மேல்கீழ்களாற் பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. இவையிரண்டுபாட்டானும் முறையே குடிமைமாத்தி ரத்தானுஞ் செல்வமாத்திரத்தானும் அஃதுளதாகாமை கூறப்பட்டது. (க)

கூஎச. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுதி னுண்டு. ச.

இ - ன். ஒருமை மகளிரே போல - சுவராதமனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையின் வழுவாமற் தம்மைத் தாங்காத்துக்கொண்டொழுதுமாறுபோல,—பெருமைபுத் தன்

* உண்ணு நெளி நிறு நோய்கு புசும் செய்யான்—உன்னருக் கேளிர் துயர்வாவான் . கொன்றே—உழக்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஃது—விழ்த்தானென் நெண்ணப்படுந்—
சாகையார், செல்லியபாமை, க. * நிரூபணம், உக.

தான் கொண்டு ஒழுக்கின் உண்டு - பெருமைக்குணமும், ஒருவன் சிறையின்வழு
மண்ணத்தான் காத்துக்கொண்டொழுருவாலயின், அவன்கணுண்டாம். எ - று.

பெருளின்னொழுதில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றலின்மறை
உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுருதல் மனமொழிமெய்களையொடுக்கி ஒப்புரவு முத
செய்துபோதல். இதனால் அஃதுளதாமாறு கூறப்பட்டது. (ச)

கௌரு. பெருமையுடையவ ராற்றுவா காற்றி
னருமையுடைய செயல். இ.

இ - ன். பெருமை உடையவர் - அவ்வாற்றும் பெருமையுடையாராயினர்—
அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார்-தாம் வறியராயவழியும் பிரகாசெய்தத்
தஞ்செயல்களை விடாது அவைசெய்யுறையாற் கடைபோகச்செய்தலை
உடையவர். எ - று.

வறியராயவழியுமென்பது, முன்செய்த போந்தமை தோன்றப் பெருமையுடை
யவரென்றதனானும், ஆற்றுவாரென்றதனானும் பெற்றும். இதனால் அதனையுடையார்
செய்தி கூறப்பட்டது. (இ)

கௌகூ. சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. கூ.

இ - ன். பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு - அப்பெற்றிய
ராய பெரியாரை வழிபட்டு அவரியல்பினை யாங் கோடுமென்னுங்கருத்து—சிறியார்
உணர்ச்சியுள் இல்லை - மற்றைச் சிறியராயினார் மனத்தின்கண் உளதாகாது. எ - று.

குடிமை, செல்வம், கல்வியென்றிவற்றது உண்மைமாதிரத்தால் தம்மை வியர்
திருப்பார்க்கு அவை நமக்கியல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடைய
ராதல் கூடாதென்பதாம். (க)

கௌஎ. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படின. எ.

இ - ன். சிறப்புத் தானும் - தனக்கொடுக்கும் பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்தலைச்
செய்வதாய சிறப்புத்தானும்,—சீர் அல்லவர்கட் படின - தனக்கொவ்வாத சிறியா
ரிடத்துப் பமொயின்,—இறப்பே புரிந்த தொழிற்றும் - அதனையொழிந்து தருக்கின்
கண்ணே மிக்க செயலையுடைத்தாம். எ - று.

தருக்கினை மிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்பு குடிமை, செல்வம், கல்விகளி
னாய் மிகுதி. இவை யிரண்பொட்டானும் அஃதிலார் செய்தி கூறப்பட்டது. (எ)

கௌஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து. அ.

இ - ன். பெருமை என்றும் பணியும் - பெருமையுடையார் அச்சிறப்புண்டாய
னான்றத் தருக்கின்றி அமைந்தொழுருவர்;—சிறுமை (என்றும்) தன்னை வியந்து
அணியும் - மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃதில்லாதனான்றத் தம்மை வியந்து
புணியாறிப்பார். எ - று.

பொருளின் தொழில் பண்பின்மேலே நிற்ப்பட்டன. இஃது அந்நமறைக்கும் பெருமைபென்புழியுமொக்கும். என்றுமென்பது பின்னும் வந்தியைந்தது. ஆமென்பது அந்நமறைக்கும். புனைதல் பிறரிற் தமக்கோர்மிருதியை யேற்றிக்கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழ்வார் தாழ்வார் உயர்வார் இஃதொரு விரோதமிருத்தவாறென்ன உலகியல் வியந்து கூறிற்றக்குவாருமுனர். (அ)

கனக. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை

பெருமித முந்த னிடல். கூ.

இ - ன். பெருமை பெருமிதம் இன்மை - பெருமைக்குணமாவது காரணமுன் டாயவழியும் அஃதியல்பாதனாகித் தருக்கின்றியிருத்தல்;—சிறுமை பெருமிதம் விடல் - சிறுமைக்குணமாவது அஃதியல்வழியும் அதனையேற்றிக்கொண்டு தருக்கின்முடிவின்சண்ணே நின்றவிடுதல். எ - று.

அவ்வறத்தருக்குதலென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடமோதுவாருமுனர்; முற் றத்தொடரும் எழுவாய்த்தொடரும் தம்முளியையாமையின், அது பாடமன்மை புணர்ச. (க)

க அ. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்

குற்றமே கூறி விடும். க0.

இ - ன். பெருமை அற்றம் மறைக்கும் - பெருமையுடையார் பிறர்மானத்தையே கூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பர்;—சிறுமை குற்றமே கூறிவிடும் - மறைச்சிறு மையுடையார் பிறர் குணத்தை மறைத்துக் குற்றத்தையே கூறிவிடுவர். எ - று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்தாயியைந்தன. அற்றம் ஆகுபெயர் தானென் பது அகை. இவையுமுறுபாட்டானும் இருவர் செயலும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன. (க0)

கூகும் அதி.—சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணங்களானுநிறைந்து அவற்றையாடற்றன்மை. பலகுணங் களானுமென்பது சாலுதற்றொழிலாற் பெறப்படுதலின், அவற்றையென்பது வருவிக் கப்பட்டது. பெருமையுடையோர் குணங்கள் பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்பலின், இஃதன்யின் வைக்கப்பட்டது.

கஅச. கடனென்ப எல்லவை பெல்லாம் கடனறிந்து

சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க.

இ - ன். கடன் அறிந்த சான்றாண்மை மேற்கொள்பவர்க்கு - எமக்குத் தருவது இதுவென்றறிந்து சான்றாண்மையை மேற்கொண்டொழுருவார்க்கு—எல்லவை எல் லாம் கடன் என்ப - எல்லவாய் குணங்களெல்லாம் இயல்பாயிருக்குமென்று சொல் றுவர் தாலோர். எ - று.

சில குணங்களிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுந் சான் றாண்மையென்று சொற்பொருள் கூடாமையின், தாலோர் இவ்வேதப்பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவனென்பதாம். (ச)

கஅஉ. குணசலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துன்னது உமன்று. உ.

இ - ன். சான்றோர் நலம் குணசலமே - சான்றோர்நலமாவது குணங்களாலு
யலமே;—பிற நலம் எந்நலத்தும் உன்னது அன்று - அநீதொழிந்த வறுப்புக்களாலு
யலம் ஒருநலத்தினுமுள்ளதன்று. எ - று.

அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையின் எனப்பிறநலத்தைப் பிறநலமென்றும்,
அது குடிப்பிறப்புக்கல்விபுமுதலாக தாலோடுடுத்த நலங்களுட் புருதாமையின்
எந்நலத்துள்ளது உமன்றென்றும் உறிநார். இவைவிரண்டிபாட்டானும் சாற்பித்தேற்ற
குணங்கள் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டன. (உ)

கஅந. அன்புநா ணைப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைத்துசால் பூன்றிய தூண். உ.

இ - ன். அன்பு - சுற்றத்தார்மேலேயன்றிப் பிறர்மேலுமுளதாய வன்பும்—
நான் - பழிபாவங்களினாலும்—ஒப்புரவு - யாவர்மாட்டுமொப்புரவு செய்தலும்—
கண்ணோட்டம் - பழையார்மேற்கண்ணோட்டலும்—வாய்மை - எவ்விடத்தும் மெய்
ம்மைகூறுமென—சாற்பு ணன்றிய தூண் ஐந்து - சால்பென்னும் பாரத்தைத் தாள்
சிய தூண்களைந்து. எ - று.

எண்ணெடு முன்னவற்றோகைக் கூடிற்று. இக்குணங்களில்வழிச் சாற்பு நிலைபெ
றுமையின், இவற்றைத் துண்ணென்றார். ஏகதேசவுருவகம் (உ)

கஅச. கொல்லா நலத்தது நோண்மை பிறந்திமை
சொல்லா நலத்தது சாற்பு. ச.

இ - ன். நோண்மை கொல்லா நலத்தது - பிறவறங்களும் வேண்மொயினும்
தவம் ஒருயிரையுக் கொல்லாத வறத்தின்கண்ணதாம்;—சாற்பு பிறந்திமை கொல்லா
நலத்தது-அதுபோலப் பிறகுணங்களும் வேண்மொயினுஞ் சாற்பு பிறர் குற்றத்தைச்
சொல்லாத குணத்தின் கண்ணதாம். எ - று.

நலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருளிரண்டினையுந் தலைமை தோன்ற இவ்விரண்
டற்குமுதிகாசமாகிச் கூறினார். தவத்திற்குக் கொல்லாவறஞ் சிறத்தாற்போலச் சால்
பிற்குப் பிறர் குற்றஞ்சொல்லாக்குணஞ் சிறத்ததென்பதாம். (ச)

கஅஇ. ஆற்றுவா நார்தல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றுகை மாற்றும் படை. இ.

இ - ன். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் - ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பாநாற்ற
லாவது அதற்குத் துணையாவரைத் தாழ்த்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்;—சான்றோர் மாற்
ருகை மாற்றும் படை அது-இனிச் சாற்புடையார் தம்பகைவரைப் பகைமையொழிச்
செய்யுதலும் அது. எ - று.

ஆற்றல் அது வல்லார்த்தன்மை. இறத்ததழ்இயவெச்செய்மை விரைத்தாற்
றெக்கது. சாற்பித்தேற்ற பணிதற்குணத்தது சிறப்பக்கவவார். எனையதமுடன்
கூறினார். (இ)

கஅக. சாம்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
தூய்பல்லார் கண்ணுங் கொளல். கூ.

இ - ன். சாம்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின்-சால்பாகிய பொண்ணினவறி
தற்கு உரைகல்லாகிய செயல் யாதெனின்,—தோல்வி தலை அல்லார்கண்ணும்
கொளல் - அது தம்மினுயர்ந்தார்மாட்டுக்கொள்ளுந் தோல்வியை இழிந்தாமாட்டுங்
தோடல். எ - று.

தலை ஒப்பு. எச்சவும்மையான் இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டதல் பெற்றும்.
கொள்ளுதல் வெல்லுமாற்றலுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாளை
வெல்லுதல்கருதித் தம்மோடொப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வியான் அவரினுயர்வ
ராயின், அதனாற் சால்பனவறியப்படுமென்பதாம். (க)

கஅஎ. இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. எ.

இ - ன். இன்னு செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் - தமக்கின்றதவற்
றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின்,—சால்பு என்ன
பயத்தது - அச்சால்பு வேறென்ன பயனையுடைத்து. எ - று.

சிறப்புமமை அவர் இன்னுசெய்தற்கிடனாதல் விளக்கின்றது. ஓகாரம் அசை.
வினா எதிர்ப்பறைப்பொருட்டு. தாமுமின்னுசெய்வராயின், சால்பாலொருபயனுமில்லை
யென்பதாம். இவையைத் துபாட்டானுஞ் சிறப்புவகையாற் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅஅ. இன்மை பொருவற் கினிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். அ.

இ - ன். சால்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்-சால்பென்று சொல்லப்
படும் வலியுண்டாகப்பெறின்,—ஒருவற்கு இன்மை இனிவு அன்று - ஒருவனுக்கு நல்
குரவு இனிவாகாது. எ - று.

தனநாமை நாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மை
யாக உபசரித்துக்கூறினார். சால்புடையார் நல்கூர்ந்தவழியும் மேம்படுத்தலுடைய
தென்பதாம். (அ)

கஅக. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயராச் சான்றாண்மைக்
காழி பெண்ப்படு வார். கூ.

இ - ன். சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார் - சால்புடைமையாகிய கடற்குக்
கரையென்று சொல்லப்படுவார்,—ஊழி பெயரினும் தாம் பெயரா - ஏனைக்கடலுங்
கரையுணில்லாமற் காலந்திரிந்தாலும் தாத்திரியார். எ - று.

சான்றாண்மையது பெருமைதோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்
கொண்டுநின்றவின் அஃதுடையாளைக் கரையாக்கியுங்கூறினார்; “பெருங்கடற் காழி
யினவன் மாதோ” என்றார் பிறரும். ஏகதேசவுருவகம். (க)

கக0. சான்றவர் சான்றாண்மை ருன்றி னிருநிலந்தான்
ருங்காது மன்னோ பொறை. க0.

இ - ன். சான்றவர் சான்றாண்மை ருன்றின் - பலருணங்கொணுகிறைத்தவர் தத் தன்மை ருன்றவராயின், —இருகிலத்தான் பொறை தாங்காது - மற்றையிருகிலத்தா னுந் தன்பொறையைத் தாங்காதாய்முடியும். எ - று.

தானுமென்னுமெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. அவர்க்கது ருன்றமையும் அதற்கது தாங்கலும் இயல்பாகலான், அவை யெஞ்ஞான்று முனவாகாவென்பது தோன்றிசின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. ஓகாரம் அசை. இதற்கு இரு கிலம் பொறை தாக்குவது சான்றவர் துணையாகவருதலான் அதுவும் அது தாங்க லாற்றெதன்றதரப்பாருமுனர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அவற்றுகிறைத்தவரது நெப்புக் கூறப்பட்டது. (௧0)

கூ00 ம் அதி.—பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சான்றாண்மைகளிற்கும்வழுவாது நின்றே எல்லாரியல் புகளும்நிற்கொத்தொழுதல்; “பண்பெனப் படுவது பாடநிற்கொழுதல்” என்றார் பிறரும். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூகக. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை பென்னும் வழக்கு. க.

இ - ன். யார்மாட்டும்எண்பதத்தால் - யாவார்மாட்டுமெளிய செவ்வியராதலால்— பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப - அரிதாய பண்புடைமையென் னும் நன்னெறியினை யெய்துதல் எளிதென்று சொல்லுவர் துலோர். எ - று.

ருணங்கொணுகிறத்து செவ்வியெளியருமாயக்கார பண்புடைமை தானே உள தாமாகலின், எண்பதத்தாலெய்தலெளிதென்றும், அஃதுலகத்தையெல்லாம் வரி கரித்தப் பயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோர்சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அதனை யெளிதி நெய்துதற்கு இது துலோரோதியவுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத்துங் கூறினர். (௧)

கூகஉ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை பென்னும் வழக்கு. உ.

இ - ன். அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ்விரண்டும் - பிறர்மேலன் புடையதாலும் உலகத்தோடமைந்த குடியின்கட் பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும்— பண்புடைமை என்னும் வழக்கு - ஒருவனுக்குப் பண்புடைமையென்று உலகத்தார் சொல்லும் நன்னெறி. எ - று.

அமைதல் ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது பிறந்தார்செயல். தனித்தவழி ஆகாது இரண்டுக்கடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முற்றும்மை கொடுத்தார், காரணங்கள் காரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டன. இவைவிரண்டுபாட்டானும் பண்புடை யாராதற்காரணங் கூறப்பட்டது. (௨)

கூகஈ. உறுப்பொத்தன் மக்கொளப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ஈ.

இ - ன். உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று - செறியத்தகாதவுடம்பாலொத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடொப்பாகாமையின் அது பொருத்தவதன்று—ஒம்ப்தாம் ஒப்பு வெறுத்தகை பண்பு ஒத்தல் - இனிப் பொருத்தவதாய் வெரப்பாவது செறியத் தகை பண்பாலொத்தல். ஏ - று.

வடதுலார் அங்கமென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பெறப்படுமொப்பாவது உயிரின்வேறாய் நிலைபுதலில்லாவுடம்பொத்தலன்று, வேற ன்றி நிலைபுதலுடைய பண்பொத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய் அவர் பண்பினையு டையனாக வென்பதாம். (உ)

ககச. நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புரா ராட்டு முலகு. ச.

இ - ன். நயனொடு நன்றி புரிந்தபயன் உடையார் பண்பு - நீதியையும் அறத்தை யும் விரும்புதலார் பிறர்க்குந்தமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண்பின—உலகு பாராட்டிம் - உலகத்தார் கொண்டாடாநிப்பர். ஏ - று

புரிந்தவென்னும் பெயரெச்சம் சுண்டுக் காரணப்பொருட்டு. நயனொடுஎன்றி புரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப்பாராட்டு மென்றார். (ச)

ககரு. நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ரு.

இ - ன். திகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது - தன்னையிதழ்தல் ஒருவற்கு வினை யாட்டின்சுண்ணும் இன்னாது;—பாடு அறிவார்மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு உள - ஆகலாற் பிறர் பாடறித்தொழுதுவார்மாட்டுப் பகைமையுள்வழியும் அஃதுளதாகாது இனியவராய் பண்புகளே உளவாவன. ஏ - று.

பாடறிவாரெனவே, அவ்வின்னாமையறிதலும் பெற்றும், அதனையறிந்தவர் பின் அது செய்யார் இனியவே செய்வாரென்பதாகுத்தது. இதற்குப்பிறரெல்லாம் இரண்டு தொடருந்தம்முளியையாமலுரைப்பாரும், இன்னதென்னஞ்சொற்குப் பிறவாதென் றுரைப்பாருமாயினர். (ரு)

ககசு. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டெலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன். க.

இ - ன். பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு - பண்புடையார்கண்ணே படு தலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றுமுண்டாய் வாராநின்றது;—இன்றேல் அது மண்புக்கு மாய்வது - ஆண்டுப்படுதலில்லையாயின், அது மண்ணின்கட்டிக்கு மாய்த்தபோவ தாம். ஏ - று.

படவென்பது திரிந்துநின்றது. உலகு ஆருபெயர். மற்றைப் பண்பில்லார் சார் புள்ளையின் ஒர்சார்புமின்றி மண்ணின்கட்டிக்கு மாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. இவைகான்றபாட்டானும் அதனைபு டையாரதுபச்சி உறப்பட்டது. (க)

கக௭. அரம்போலும் கர்மைய ரோனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

இ - ன். மக்கட்பண்பு இல்லாதவர் - என்மக்கட்பேபுரிய பண்பில்லாதவர்,—
அரம்போலும் உர்மையரோனும் - அரத்தின் உர்மையரோலும் உர்மையையுடையரோ
யாரினும்,—மரம் போல்வர் - ஓரறிவற்றய மரத்தினையொப்பர். எ - று.

அரம் ஆருபெயர். ஓரறிவு ஊற்றினையறிதல். உவமையிரண்டனும், முன்னது
தான் மடியின் நித் தன்னையுற்ற பொருள்களை மடியித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது;
ஏனையது விசேடவறிவின்மையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப்
பயனாய் மக்கட்பண்பின்மையின், அதுதானாயில்லையென்பதாயிற்று. (எ)

கக௮. நண்பாற்றா ராகி நயயில் செய்வார்க்கும்

பண்பாற்றா ராதல் கடை.

அ.

இ - ன். நண்பு ஆற்றாராகி நயம் இல செய்வார்க்கும் - தம்மொடு நட்பினுக்
செய்யாது பகைநாயகம் செய்தொழுதுவார்மாட்டும்—பண்பு ஆற்றாராதல் கடை -
தாம் பண்புடையராயொழுநாகை அறிவுடையார்க்கிழுக்காம். எ - று.

நயம் நரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றுகைக்கிடனாதல் தோன்றின்றது
அதனைச் செய்யிற்குமும் அவர் தன்மையராவரென்பார், கடையென்றார். (அ)

கக௯. கல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்

பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். கூ.

இ - ன். கல் வல்லர் அல்லார்க்கு - பண்பின்மையான் ஒருவரோடுகலந்து
உண்மகிழ்தன்மாட்டாதார்க்கு—மாயிரு ஞாலம் பகலும் இருட்பாற் பட்டன்று - மிக
வும் பெரியஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதினும் இருளின்கட்கிடந்ததாம். எ - று.
எல்லாரோடுங் கலந்தறியப்பெறுமையிற் பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியா
தென்பார், உலகியருளின்கட்பட்டதென்றார். பாழ்பட்டன்றிருளென்று பாடமோதி,
இருளைக்கிற்றன் றென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

க௦௦. பல் பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நண்பால்

கலந்திமை யாற்றிரிக் தற்று.

க௦.

இ - ன். பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம்—பண்பில்லாதவன் முன்னாகல்
வினையானெய்திய பெரிய செல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவற்கும் பயன்படாது கெடு
தல்—நண்பால் கலந்திமையால் திரிந்தற்று - நல்லவான்பால் ஏற்ற கலத்தின் குற்றத்
தால் இன்கவைத்தாகாது கெட்டாற்போலும். எ - று.

கலந்திமையென்பது மெலிந்துகின்றது. தொழிலுமமமாகலின் பொருளின்கண்
ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்குமாற்றலிலுதரேன்றப் பெற்றவென்
றும், எல்லாப்பயனுக்கோடாற்கேற்ற இடனுடைமையோன்றப் பெருஞ்செல்வமென்
றுவகூறினார். அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனான் வருகின்ற அதிகாரப்
பொருண்மையுக் தோற்றவாய் செய்யப்பட்டது. இவை நான்குபாட்டானும் அஃதில்
லாகாதிழிவு கூறப்பட்டது. (க௦)

க௦௧ ம் அதி.—தன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாற்றும் பிரிக்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின்
நிஃப்பு. உடைபாணதொகுத்தஞ் செல்வத்தின்மேனேற்றப்பட்டது. அதிகாரமுறைமை
கேற்றொறுவாய் செய்ததைனாத் பெற்றும்,

சுருக. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு னஃதுண்ணுன்
செத்தான் செய்கிடந்த தில். க.

இ - ன், வாய்சான்றபெரும்பொருள் வைத்தான் அஃதுண்ணுன் - தன்மனை யகலமெல்லாம் நிறைதற்கேதுவாய்பெரும்பொருளை யீட்டிவைத்து உலோபத்தால் அதனைபுண்ணாதுவன்—செத்தான் செய்க் கிடந்தது இல்-உளையினுஞ் செத்தானும், அதன் கண் அவனாற் செய்கிடந்ததோருரிமையின்மையான். எ - று.

வைத்தானென்பது மூற்செய்தம். உண்ணுதல் அதனானம்புலன்களையும் துகர் தல். வாய்சான்றபெரும்பொருளை வைத்தானொருவன் அதனைபுண்ணாது செத்தவழி அதன்கண் அவனாற்செய்யக் கிடந்ததோருரிமையிலையாகலான், வையாது பெற்ற பொழுதே துகர்கவென் றுரைப்பினுமையும். இதற்குச் செத்தானென்பது எச்சம். இதனால் சுட்டியானுக்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (க)

சுருக. பொருளானு மெல்லாமென் றியா திவறு
மருளானு மாணாப் பிறப்பு. உ.

இ - ன், பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று - பொருளொன்றுமுண்டாக அதனு லெல்லாமுண்டாமென்றறிந்து அதனையீட்டி—சயாது இவறும் மருளான் - பின் பிறர்க்கியோது பற்றுள்ளஞ்செய்யு மயக்கத்தாலே—மாணாப் பிறப்பு ஆம் - ஒருவனுக்கு நிறைதலில்லாத பேய்ப்பிறப்புண்டாம். எ - று.

இருமையினு மெய்து மின்பங்கள் பலவுமடங்க எல்லாமென்றும் சுட்டுதற்கு முன்னுண்டாயவறிவு பின் மயங்குதலின் மருளென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறப்பி கண்டிருந்த நிலினைபற்றி உணவுகளுளவாயிருக்கப் பசிததுவருந்தும் பிறப் புளதாமென்றது கூறினார். (உ)

சுருக. சுட்ட மிவறி இசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை. உ.

இ - ன், சுட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர் தோற்றம் - யாம் பிறரின்கிச வீட்டுமென்று பொருளினநீட்டன் மாத்திரத்தையேவிரும்பி அதன்பயனைய புகழை விரும்பாத மக்களது பிறப்பு—நிலக்குப் பொறை - நிலத்திற்குப் பாரமாமத்து னையே. எ - று.

இசை இருமைக்குமுறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனையே வேண்டல் செய்யாது சுட்டற்றுன்பத்தையும் காத்தற்றுன்பத்தையும் வேண்டியவறிவின்மை பற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரியவுடம்பினே. (உ)

சுருக. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ச.

இ - ன், ஒருவரால் எச்சப்படாதவன் - ஒருபொருளுமீத்தறியாமையின் ஒருவரா லும் எச்சப்படுதலில்லாதவன்—எச்சமென்று என் என்னுங்கொல் - தானிறத்தவழி ஈன்டொழித்து சிற்பதாக யாதனைக்கருதுமோ! எ - று.

ஈன்டொழித்து சிற்ப்புகழ் ஈவான்மேவன்றி கில்லாமையின் அவனுக் கதனோ டியாதுமியைப்பிழை பென்பார், என்னென்னுங்கொல்லோவென்றார். ஒருவரால் அசை. இவை மூன்றுபாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்படலின்மை கூறப்பட்டது. (ச)

௯௦௦இ. கொடுப்பதும் தப்பதும் பில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுன் டாயினு பில். ௫.

இ - ன். கொடுப்பதும் தப்பதும் பில்லார்க்கு - பிறர்க்கேதும் தாது
வதமாய இரண்டுசெய்கையுமுடையால்லாதார்க்கு - அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும்
இல் - பலவாகவடுக்கிய கோடி பொருளுண்டாயினும் ஒன்றுமில்லை, எ - று.

இன்பத்தினும் அறஞ்நிறந்தமையின், கொடுத்தற்றொழில் முற்கூறப்பட்டது.
அடுக்கியகோடியென்றது ஈண்டெண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. ஒன்றுமில்
லாற்போல் பயனிரண்டுமிகுத்தலின், இவ்வென்றார். (இ)

௯௦௦ஈ. ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான்றுவ்வான் மக்கார்க்கொன்
றீத வியல்பிலா தான். ௬.

இ - ன். தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பிலாதான் - தானாகரா
னாய் அதன்மேலுந் தகுதியுடையார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றினை ஈதலியற்கையில
ளையினுள்—பெருஞ் செல்வம் ஏதம்—இரண்டுச் செய்தத் திடனுடைத்தாய செல்
வத்திற்கு ஒருகோய். எ - று.

தகுதி தானக்கோடற்கேற்புடைமை. ஏதம் ஆகுபெயர். துக்காப்பதெனும் ஈயப்
பதெனாமையி தொழிற்குரியதனை அன்றாக்கினமையின், கோயென்றார். ஈதலியல்
பிலாதானது பெருஞ்செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத்தன்முதலியவற்றால் துன்பமே
யாமென்றுரைப்பாருமுனர். இவைபிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் உடன் கூறப்
பட்டன. (ஈ)

௯௦௦ஊ. அற்றார்க்கொன் றுற்றாதான் செல்வ மிகநலம்
பெற்றா டமியண்முத் தற்று. ௭.

இ - ன். அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றாதான் செல்வம் - ஒருபொருளுமில்லாயினார்க்கு
அவர் வேண்டியதொன்றினைக் கொடாதானது செல்வம் கொண்ணேகழிதல்—மிகநலம்
பெற்றான் தமியன் மூத்தற்று - பெண்டிரின் மிக்க நலத்தினைப் பெற்றனொருத்தி
கொடுப்பாரின்மையிற் கொழுானின்றித் தமியளாய் மூத்ததன்மைத்து. எ - று.

நலம் வடிவின்மையும் குணத்தின்மையும். இரண்டுமொருக்கு பெறுதலி
தாகலின் பெற்றானென்றார். கொடுப்பாருங் கொழுானுமேயன்றித் தானும் பயனி
ழ்ந்து கழித்த குமரியோடுவமை கூறினமையின், தானுமேற்பானுமேயன்றிச் செல்வ
மும் பயனிழ்ந்து கழியுமென்பதாவிற்று. (ஊ)

௯௦௦அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவரு
ண்ச்சு மரம்பழுத் தற்று. ௮.

இ - ன். நச்சப்படாதவன் செல்வம் - வறியார்க்கணியளையிருத்தும் ஒன்றுக்கொ
டாமையின் அவரானச்சப்படாதவன் செல்வமெய்துதல்—ஊர் நடுவுன் நச்சுமரம்
பழுத்தற்று - ஊரிடைகிற்பதோர் நச்சுமரம் பழுத்தாற்போலும். எ - று.

நடுவருன்பது பின்முன்னாகத்தொக்க வாரும்வேற்றுமைத்தொகை. அன்மைபு
இடமுள்ளுந் பயனில்லையென்பதாய். (அ)

க00க. அன்பொரி இத் தற்செற் றறசோக்கா தீட்டிய
வொன்பொருள் கொள்வார் பிறர். க.

இ - ன். அன்பு ஓரிது - ஒருவன் கொடாமப்பொருட்டிச் சுற்றத்தார் கட்டார்
என் அன்பு செய்தலையொழிந்து—தற்செற்று - வேண்டவன துகராத தன்னைச்செ
றுத்து—அறம் சோக்காது - வறியார்க்கு ஈதன் முதலியவற்றைத் தரிசுப்பதுஞ்செய்
யாது—ஈட்டிய ஒன்பொருள் கொள்வார் பிறர் - ஈட்டிய வொள்ளிய பொருளைச்
கொண்டுபோய்ப் பயன்பெறுவார் பிறர். எ - று.

பயனாய் அறனும் இன்பமுஞ் செய்துகொள்ளாதானுக்குப் பொருளானுள்ளது
ஈட்டற்றன்பமே யென்பது தோன்ற ஈட்டியவென்றும், அவன்வழியினுள்ளார்க்கும்
உதவாதென்பது தோன்றப் பிறரென்றுங் கூறினா. (க)

க0க0. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. க0.

இ - ன். சீர் உடைச் செல்வா சிறுதுணி - புகழுடைத்தாய செல்வத்தினைபுடைய
வரது கிற்றுகாலஞ் சிறிதாய வறுமை—மாரி வறங்கூர்ந்தனையது உடைத்து - உல
கத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்துமேகம் வறுமை மிக்காழ்போல்வதோரியல்பினைபுடை
த்து. எ - று.

துணி வெறுப்பு; அதனைச்செய்தலாற் துணியெனப்பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்
பட்டார் அதனான் வறியராயவழியும் அவ்வறுமை கடிதின்வகுதலிற் பின்புஞ் செல்வ
ராய்ப் பயன்படுவதென்பது உவமையாற் பெறப்பட்டது; படவே, நன்றியில்லாத
செல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படாதென்பதாயிற்று. இதற்குச் சீருடைச்செல்வர் இர
வலரோடு வெறுக்கும் நிலையில்தெறுப்பு மாரிவறங்கூர்ந்தனைய தன்மையையுடைத்
தென அதிகாரத்தோடு பொருத்தாமைமேலும் ஓர்பொருட்டொடர்புபடாமலுரைப்
பாருமுனர், இவை நான்குபாட்டானும் அச்செல்வத்தது குற்றம் கூறப்பட்டது (க0)

க02 ம் அ.தி.—நாணுடைமை.

அஃதாவது மேற்சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலிய குணங்களானுயர்ந்தோர்
தமக்கொவ்வாத கருமங்களில் நாணுதலுடையாராதன்மை. அதிகாரமுறைமையும்
இதனானே விளங்கும்.

க0கக. கருமத்தா னாணுத் துணுத் திருதது
எல்லவர் நாணுப் பிற. க.

இ - ன். நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல் - கன்மக்கணுவாவது இழிந்த கருமங்கா
ணமாக நாணுதல்—பிற திருததல் எல்லவர் நாணு - அஃதன்றி மனமொழிமெய்கள
தொடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின், அவை அவரளவல்ல அழகிய ததலினை
புடைய குலமனவிர் காண்கள். எ - று.

பிறகுலமனவிர்களென்றதனான் ஏனையது கன்மக்கணுவென்பதும், நாணுதலெ
ன்றதனான் கருமத்திழிவும் பெற்றும். திருததனல்லவதென்பது புகழ்ச்சிக்குறிப்பு.
எதுப்பன்மைபற்றிப் பிறவென்றார். இனி அற்றமறைத்தன்முதலியன பொதுமனவிர்
நாணுடொக்குமென்றாரப்பாருமுனர்; அவர்க்கு நாண் கேடுபுகழ்க்குமென விஷக்

செய்தமையானும், அவர்பெயரார் உறப்பட்டமையானும் அஃதாவன்மையாக. இதனால் நானினதிலக்கணம் உறப்பட்டது. (ச)

க0கஉ. ஊனுடை பெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. உ.

இ - ன். ஊண் உடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறு அல்ல-ஊணும் உடையும் அவையொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க்கெல்லாம் பொது;—மாந்தர் சிறப்பு நாணுடைமை - நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவையல்ல. எ - று.

ஒழிந்தன உறக்கமும் அச்சமும் காமமும். சிறப்பு அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

க0கந. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நானென்னு
நன்மை குறித்தது சால்பு. ந.

இ - ன். உயிரெல்லாம் ஊனைக்குறித்த - எல்லாவுயிர்களும் உடம்பினைத்தமக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனைவிடா;—சால்பு நான் என்னும் நன்மை குறித்தது - அதுபோலச் சால்பு நானென்னு நன்மைக்குணத்தைத் தனக்கு நிலைக்களனாகக்கொண்டு அதனை விடாது. எ - று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பயனெய்தாதவாறுபோலச் சால்பு நானோடுகூடியல்லது பயனெய்தாதென்பதாம். ஊனைக்குறித்தவென்று பாடமோதுவாருமுளர். (க)

க0கச. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றோற்
பணியன்றோ பிடு நடை. ச.

இ - ன். சான்றோர்க்கு நாணுடைமை அணியன்றோ - சான்றோர்க்கு நாணுடைமை ஆபரணமாம்;—அஃது இன்றேல் பிடு நடை பணியன்றோ - அவ்வாபரணமில்லையின் அவர் பெருமிதத்தையுடைய நடை கண்டார்க்குப் பணியாம். எ - று.

*அழகுசெய்தலின் அணியென்றும், பொறுத்தற் கருமையிற் பணியென்றும் கூறினார். ஓகாரலிடைசொறகள் எதிராமறைக்கண் வந்தன. இவையுன்றுபாட்டானும் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

க0கரு. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி பென்னு மூலகு. இ.

இ - ன். பிறர் பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் - பிறர்க்கு வரும் பழியையும் தமக்கு வரும்பழியையும் ஒப்பமித்த நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறைபதி என்னும் - உலகத்தார் நாணுக்குறைவிடமென்று சொல்லுவர். எ - று.

ஒப்பமித்தல் அதுவுத்தமக்கு வந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடையார் பெரியாசலின், அவரை உயர்த்தோர் யாவரும் புசழ்வொன்பதாம். இதனால் அதனை யுடையாது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (இ)

க0கக: நான்கேலி கொள்ளாது மன்றோ விபன்னூலம்
பேணலர் மேலா யவர். க.

இ - ன். மேலாயவர் - உயர்த்தவர்,—வேலி நாண் கொன்னாது - தமக்கேமமகே
நாணினைக் கொள்வதன்றி,—வியன் ஞாலம் பேணலர்-அகன்ற ஞாலத்தைக்கொன்ன
விரும்பார். எ - று.

பழிபாவங்கள் புருதாமற்காதலின், வேலியென்றார். நாணும் ஞாலமும் தம்
முண்மாயவழி அந்நாணினைக் கொள்வதல்லது அவைபுருது செரியாய ஞாலத்தி
னைக்கொன்ன விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் ஓவும் அசை. நாணவிய வேலியைப்
பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென்றுரைப்பாருமுளர். (க)

க0கஎ. நாணு லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னாண்டறவார் நாணுள் பவர். எ.

இ - ன். நாண் ஆள்பவர் - நாணினைது நெப்பறிந்து அதனை விடாதொழுக
வார்—நாணல் உயிரைத் துறப்பர் - அந்நாணுமுயிருத்தம்முண் மாறாயவழி நாண்நிதை
யாமற்பொருட்டு உயிரை நீப்பர்;—உயிர்ப்பொருட்டு நாண் துறவார் - உயிர் நிதை
யாமற்பொருட்டு நாணினை நீக்கார். எ - று.

உயிரினும் நாண்நெத்தென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் அவர்செயல்
உறப்பட்டது. (ஏ)

க0கஅ. பிறர்நாணத் தக்கது தானாணு னுயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து. அ.

இ - ன். பிறர் நாணத்தக்கது தான் நாணானுயின்—கேட்டாருங்கண்டாரு நாணத்
தக்க பழியை ஒருவன் தானாணுது செய்யுமாயின்,—அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து—
அந்நாணுமை அவனை அறம் விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தினையுடைத்து. எ - று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிறரென்றார். நாணுமையபில்
லாதானை அறஞ்சாராதென்பதாம். (அ)

க0கக. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை. கூ.

இ - ன். கொள்கை பிழைப்பிற் குலம் சுடும் - ஒருவனுக்கொழுக்கம் பிழைக்கு
மாயின் அப்பிழைப்பு அவன் குடிப்பிறப்பொன்றனுபுங் கெடுக்கும்;—நாணின்மை
நின்றக்கடை நலம் சுடும் - ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந்நிலை அவனலம்
யாவற்றையும் கெடுக்கும். எ - று.

நிற்றல் ஒருபொழுது நீங்காமை. நலம் சாதியொருமையாகலின், பிறப்பு, கல்வி,
குணம், செயல், இனமென்றவற்றின் வந்தனவெல்லாக்கொன்னப்படும். ஒழுக்கவழி
விலும் நாணுநிலு இறப்பத் திதென்பதாம். (க)

க0உ0. நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணு லுயிர்மருட்டி யற்றது. க0.

இ - ன். அகத்து நாண் இல்லார் இயக்கம் - தம்மனத்தின்கண் நாணில்லாத மக்
கள் உயிருடையார்போன்றியங்குறன்ற வியக்கம்—மரப்பாவை நாணல் உயிர் மருட்
டியற்று - மரத்தாற்செய்த பாவை இயந்திரக்கயிற்றினாலு தன்னியக்கத்தால் உயிரு
டைத்தாக மயக்கினுற்போலும். எ - று.

சூழியே கருத்தாவாயிற்று. காணில்லாத மக்களிடம் காணுடைய பாவையிழச்சுப்போல்வதல்லது உயிரியக்கமன்றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டாளும் காணில்லாதிழிவு கூறப்பட்டது. (௪௦)

கௌ ம் அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன்ருன் பிறத்த குடியை உயரச்செய்தலின்றிற். இது தாம் வின்கணுதலுடையார்களுதாவதாகலின்காணுடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

௪௦௨௧. கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும்
பெருமையிற் பிடுகைய தில். க.

இ - ன். கருமம் செய்க் கைதுவேன் என்னும் பெருமையின் - தன்குடி செய்தத் பொருட்டித் தொடங்கிய கருமமுடியாமையின் எண்ணியகருமஞ் செய்ததெயான் னையொழியேனென்னும் ஆள்வினைப்பெருமைபோல—ஒருவன் பிடு உடையது இல்-ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடைய பெருமை பிறிதில்லை. எ - று.

குடிசெயற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாய கருமச்செயலாற் செல்வமும் புகழுமெய்திக் குடியுருமாகலின், பிடுகையதில்லென்றார். குடிசெய்தற் கருமமே கடத்தலால், தன்கருமஞ்செய்யவென்றும் பிறர்கருமஞ் செய்யவென்று முகைப்பாருமுளர்; தன்கருமமும் அதுவேயாகலானும், பிறரேவல் செய்தல் தலைமையன்மையானும், அவையுரையன்மையறிக. (௪)

௪௦௨௨. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
ளீள்வினையா னீளுங் குடி. உ.

இ - ன். ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள்வினையான் - முயற்சியும் சிறைந்த வறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத கருமச்செயலால்—குடி நீளும் - ஒருவன் குடியுயரும். எ - று.

சிறைதல் இயற்கையறிவு செயற்கையறிவேடுகடி. சிரம்புதல். ஆள்வினை மடிபுகுதாமற்பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயர்த்தேற்ற செயல்களும் அவை முடிக்குற்றிற்மும் பிழையாமலென்னுதற்பொருட்டு. இவையிரண்டுபாட்டாளும் அச்செயற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது. (௨)

௪௦௨௩. குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். க.

இ - ன். குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு - ஏன் குடியினைபுயரச்செய்யக் கடவே னென்றுகொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின் முயலும் ஒருவனுக்கு—தெய்வம் மடிதற்றுத் தான் முந்தறும் - தெய்வம் ஆடையைத் தந்துக்கொண்டு தான் முந்துற்று சிந்தும். எ - று.

முயற்சியை அதன் காரணத்தாற் கூறினார். தந்துதல் இதுவேடுத்தல். முன்னடப் படிச்செயல் சியதிடுமலேற்றப்பட்டது. (௩)

௪௦௨௪. முழாமற் ருனே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துளுந்து பவர்க்கு. ச.

இ - ன். தங்குடியைத் தாழாது உருந்துபவர்க்கு - தங்குடிக்காம் வீணியை வினார்து முயல்வார்க்கு—குழாமல் தானே முடிவெய்தும்—அவ்வினை முடிக்குத் திறம் அவர் குழுவெண்டாமற்றானே முடிவெய்தும். எ - று.

குடி ஆகுபெயர். தெய்வமுந்துறுதலாற் பயன்கூறியவாறு. இவையிரண்டுபாட்டானும் அதற்குத் தெய்வத்துணையாதல் கூறப்பட்டது. (ச)

க௦உரு. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வாணச் சுற்றமாச் சுற்று முலகு. இ.

இ - ன். குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வாண - குற்றமாயின செய்யாது தன் குடியையுயரச்செய்தொழுருவாண—சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு - அவனுக்குச் சுற்ற மாகவேண்டித் தாமே சென்று குழுவர் உலகத்தார். எ - று.

குற்றமாயின அறநீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்தவேக்கி யாவருஞ்சென்று சார்வரென்பதாம். (இ)

க௦உக. நல்லாண்மை பென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். கூ

இ - ன். ஒருவற்கு நல்லாண்மை என்பது - ஒருவனுக்கு நல்ல வாண்மையென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவது—தான்பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக்கொளல் - தான் பிறந்த குடியினையானுந் தன்மையைத் தனக்குளநாக்கிக்கோடல். எ - று.

போர்த்தொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தார். குடியினையானுந் தன்மை குடியிலுள்ளாரையுயரச்செய்து தன்வழிப்படுத்தல், அதனைச்செய்து கோடல் நல்லாண்மையாமாறு வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும். (க)

க௦உ௪. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து மாற்றுவார மேற்றே பொறை. எ.

இ - ன். அமரகத்து வன்கண்ணர்போல - எனத்தின்கட்சென்றார் பலராயினும் போர்த்தாங்குதல் வன்கண்ணர்மேலதானாறபோல,—தமரகத்தும் பொறை ஆற்றுவார் மேற்றே - குடியின்கட்பிறந்தார் பலராயினும் அதன் பாரம் பொறுத்தல் அதுவல்லார் மேலதாம். எ - று.

பொருட்டுகோக்க வேண்டுஞ்சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன்கு மதிக்கப்படுவார் அவரேயென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டானும் அதசெய்வாரெய்துஞ் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (எ)

க௦உ௫. குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து மாணச் சுருதக் கெடும். அ.

இ - ன். மடி செய்து மாணச் சுருதக் கெடும் - தங்குடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையே கோக்காது காலத்தை கோக்கி மடியினைச்செய்துகொண்டு மாணத்தை யுக்கருதுவாராயிற் குடிசெய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை - ஆகலான் அவர்க்குக் காலநியதியில்லை. எ - று.

காலத்தைசோக்கி மடிசெய்தல் வெயின்மகழ்பனிபென்பன வுடைமைசோக்கிப் பின்னர்ச்செய்துமென்றெழுந்திருத்தல். மானங்கருதுதல் இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறவேன் யானேவென்று உட்கோடல். மேல் “இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழுது” தென்றதுட்கொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோவென்று கருதினும் அது கருதற்கவென்று மறுத்தவாறு. (அ)

க0உக. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு க.

இ - ன். குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு - மூவகைத்துன்பமுமுற்ற பாலதாய தன்குடியை அவையுறமற்காக்க முயல்வானது உடம்பு—இடும்பைக்கே கொள்கலங்கெல் - அம்முயற்சித்துன்பத்திற்கே கொள்கலமாமத்துணையோ, அஃ தொழிந்து இன்பத்திற்காதலில்லையோ. ஏ - று.

“஁உறைப்பெய லோலை போல—மறைக்குவன் பெருமரிற்ருறித்த வருவேலே” என்புழியும் மறைத்தல் இப்பொருட்டாயிற்று. என்ருடிமுழுது மின்புற்றயாவே நானிருமைபுமெய்துதலான் இம்மெய்வருத்தமாத்நிரம் எனக்கு நன்றென்று முயலு மறிவுடையான் அஃதொருஞான்றுமொழியாமைசோக்கி, இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோவென்றார். இது குறிப்புமொழி. இவையிரண்பொட்டானும் அவர் அது செய்யுமியல்பு கூறப்பட்டது. (க)

க0உ0. இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தான்று
நல்லா ளிலாத குடி. க0.

இ - ன். இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் - துன்பமாகிய நலியம் புருந்து தன்முதலை வெட்டிச் சாய்க்க ஒருபற்றின்றி வீழாநிற்கும்—அடுத்து ஊன்றும் நல்லான் இலாத குடி - அக்காலத்துப் பற்றுவன கொடுத்துத் தாங்கவல்ல நல்லவான் மகன் பிறவாத குடியாகிய மரம். ஏ - று.

முதல் அதன்வழிக்குரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றழி வளர்த்துயன்படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலுமுடைமையின், மரமாக்கினார்; “தாவருசிறை வாவலுறை தொன்மரங்க னன்ன—வோங்குருல னையவத னுட்பிறந்த வீரர்—தாங்கல்கடன்” எனார் பிறரும். இது குறிப்புருவகம். இதனான் அவரில்லாத குடிக்குளதாய் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க0)

கரசம் அதி.—உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாய உழுதற்றெழில். செய்விக்குங்கால் எனையோர்க்குமுரித்து. இது, மேற் குடியுயர்த்தேதுவென்ற ஆள்வினைவகையாகலின், குடிசெயல்வகையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க0உக. கழன்றுமேற்ப பின்ன துலக மதன
துழந்து முழுவே தலை. க.

சிறுக்குறன். சஅக.

† புறநானூறு, உக0.

‡ சேவகசித்தாமணி, சாந்தருவத்தையாசிலம்பகம். க.

இ - ன். கீழ்க்கும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் - உழுதலாகவரும் மெய்வஞ்சுத்தோக் கீழ் பிறதொழில்களைச் செய்ததிரிந்தும், முடியில் ஏருடையார் வழியதாயிற்று உலகம்—அதனால் உழந்தும் தலை உழவே - ஆதலான் எல்லாவருத்தமுற்றும், தலைவார் தொழில் உழவே. எ - று.

ஏர் ஆடுபெயர், பிறதொழில்களாற் பொருளெய்தியவழியும் உணவின் பொருட்டி உழுவார்கட்கெல்லவேண்டுதலிற் சுழன்று மேர்ப்பின்னதுலகமென்றும், வருத்தமில் வேணும் பிறதொழில்கள் கடையென்பது போதர உழந்தமுழவேதலையென்றும் உறிஞர். இதனால் உழவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (ச)

கல்கம். உழுவா ருலகத்தார்க் காணியல் தாற்று
தொழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து. உ.

இ - ன். அஃது ஆற்றது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து-அவ்வுழுதலைச் செய்ய மாட்டாது பிறதொழில்கண்மேற்செல்வார் யாவரையும் தாங்குதலால்,—உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி-அதுவல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணியாவர். எ-று.

“ககாமகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்” டென்றாற்போல உழுவாரென்றது உழுவிப்பார்மேலுஞ்செல்லும். உலகத்தாரென்றது ஈண்டிலவையொழிந்தாரை. கல்கமாகமனிதத்தற்கண் ஆணிபோதலின், ஆணியென்றார். பொறுத்தலானென்பதுதிரிந்துகின்றது. எகதேசவுருவகம். அஃதாற்றுத் தொழுவாரேயெல்லாம் பொறுத்தென்று பாடமோதி, அதுமாட்டாதார் புறப்பார்க்கெய்யும் பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத் தொழுவாரேயாவரென்றுரைப்பாருமுனர். (உ)

கல்கம். உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். கூ.

இ - ன். உழுது உண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் - யாவரு முன்னும் வகை உழுது ண்செய்து அதனாற்றமுமுண்டு வாழ்கின்றாரே தமக்குரியாய் வாழ்கின்றவர்—மற் றெல்லாம் தொழுது உண்டு பின்செல்பவர் - மற்றையாரெல்லாம் பிறரைத்தொழுது அதனாற்றமுண்டு அவரைப் பின்செல்கின்றவர். எ - று.

மற்றென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமுமக்கட்பிறப்பினராய்வைத்துப் பிறரைத்தொழுது அவர் செல்கொடுப்பத் தம்முயிரோம்பி அவர்பின்செல்வார் தமக்குரிய ரல்லென்பது கருத்து. (க)

கல்கம். பலகுடை நீழலுள் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லனர். ச.

இ - ன். அலகு உடை நீழலவர் - உழுதற்றொழிலான் செல்லினுடையாராய் சிலினுடையோர்—பலகுடைநீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர் - பலவேந்தர்குடை நீழலதாய் மண்முழுதினையுச் தம்மரசன் குடைக்கீழே காண்பர். எ - று.

அலகு கதிர்; அஃதிண்டாகுபெயராய்—சென்மேலதாயிற்று. உடையென்பது குறைந்ததிற்பது. நீழல்போதலின், நீழலெனப்பட்டது. நீழலவென்றது இரப் போர்க்கெல்லாம் கூடவேக்கி. ஒற்றுமைபற்றித் தங்குடைவென்றார். குடைநீழலென்பது உடம் ஆடுபெயர், “ஊன்றுசரின் மருங்கி னின்றதன் பயனே” என்றதனால் தம்மரச

ஹக் கொற்றம்பெருக்கி மண்முழுதும் அவனதகக்கண்டிருப்பதென்பதாய் இரப்போர் சுற்றமும் புரப்போர் கொற்றமு முழவிடை விளைப்போர்" என்றும் பிறரும்.

30௨௫. இரவா ரிப்பார்க்கொன் தீவர் காவாது
கைசெய்துண் மாலை பவர். ௫.

இ - ன். கைசெய்து ஊண் மாலையவர் இரவார் - தங்கையாலுமுதுண்டலை வியல் பாகவுடையார் பிறரைத் தாமிரவார்—இரப்பார்க்கு ஒன்று காவாது ஈவர் - தம்மை ரிப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றினக் காவாது கொடுப்பார் எ - று.

செய்தென்பதற்கு உழுதலையெனவருவிக்க. கைசெய்துண் மாலையவரென்பது ஒருநூன்றும் அழிவில்லாதசெல்வமுடையவரென்றும் ஏதுவைபுட்டுகொண்டென்தது.()

30௨௬. உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவது உம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. ௬.

இ - ன். உழவினார் கை மடங்கின் - உழுதலையுடையார்கை அதனைச்செய்யாது மடக்குமாயின்,—விழைவது உம் விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை இல்லை - யாவரும்விழை புமுணவும் யாத்தறந்தோமென்பார்க்கு அவ்வறத்தின்கணிற்றலுமுளவாகா. எ - று.

உம்மை இது திக்கண்ணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால், தாழுண்டதும் இல்லறஞ்செய்ததும் யாவர்க்குமில்லையாயின. அவருறுப்புமாத்திரமாய் கை வாளா விரும்பின் உலகத்து இம்மை மறுமை வீடுன்னும் பயன்கள் நிகழாவென்பதாம். ஒன்றனை மனத்தால் விழைதலுமொழிந்தேமென்பார்க்கெனவுரைப்பாருமுனர். இவையெய்துபாட்டானும் அதனைச் செய்வாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௧)

30௨௭. தொடிப்புழுதி கரிசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலைப் படும். ௭.

இ - ன். தொடிப்புழுதி கரிசா உணக்கின் - ஒருநிலத்தினையுமுதவன் ஒருபலப் புழுதி கரிசாம்வண்ணம் அதனைக்காயவிடுவானாயின்,—பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலைப் படும் - அதன்கட்டெய்த பயிர் ஒருபிடியின்கண்டங்கிய எருவுமிடவேண்டாமற் பனைத்து வினையும். எ - று.

பிடித்து பிடியின்கண்ணது. பிடித்தவென்பதன்விசாரமென்பாருமுனர். வேண்டாமல், சான்று என்பன நிரிந்துகின்றன. (௭)

30௨௮. ஏரினு நன்று லெருவிடுதல் கட்டபி
வீரினு நன்றதன் காப்பு. ௮.

இ - ன். ஏரினும் எரு இடுதல் நன்று - அப்பயிர்க்கு அவ்வுருதலினும் எருப்பெய்தல் நன்று—கட்டபின் அதன்காப்பு வீரினும் நன்று - இவ்விரண்டிஞ் செய்து சனை கட்டால் அதனைக் காத்தல் அதற்கு நீர்காலாயாத் தவினுள்ளது. எ - று.

எர் ஆருபெயர். காத்தல் பட்டிமுதலியவற்றின் அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்காலயாத் தல், காத்தவென்றிம்முறையவாய இவ்வுவத்தும் வேண்டுகென்பதாம். (௮)

காடு. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புள்ள
நிலாணி னாடி கிடும். க.

இ - ன். கிழவன் செல்லான் இருப்பின் - அக்கிலத்திற்குரியவன் அதன்களு
டோறுஞ்சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது மடிந்திருக்குமாயின், —நிலம் இல்லா
நிற்புள்த ஊடிலிடும் - அஃது அவனில்லான்போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப்
பின்னவனோடுகிடும். எ - று.

செல்லுதல் ஆகுபெயர். பிறரையேவியிராது தானேசேறல்வேண்டுமென்பது
போதாக் கிழவனென்றார். தன்கட்டிசென்று வேண்டுவன செய்யாது வேறிடத்திருந்த
வழி மனையாளுமோறுபோலவென்றது அவன் போகமிழத்தனோக்கி. இவை மூன்று
பாட்டானும் அதுசெய்யுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

காடு. இலமென் றநாடு ரீதப்பாரைக் காணி
நிலமென்று நல்லா ணகும். க(1)

இ - ன். இலம் என்று அகச்சு இருப்பாரைக் காணின் - யாம் வறியேமென்று
சொல்லி மடித்திருப்பாராக கண்டால், —நிலம் என்னும் நல்லான் நகும் - நிலமாக
சென்று உயர்த்துச்சொல்லப்படுகின்ற நல்லான் தன்னுள்ளே நகாநிற்கும். எ - று.

உழுதன்முதலிய செய்வா யாவர்க்குஞ் செல்வங்கொடுத்துவருகின்றவாறு பற்றி
நல்லானென்றும், அதுகண்டிவைத்தும் அதுசெய்யாது வறுமைபுகின்ற பேதைமை
பற்றி நகுமென்றும் கூறினார். இரப்பாரையென்று பாடமோதுவாருமுளர். இதனான்
அதுசெய்யாதவழிப்படுமிகுக்குக் கூறப்பட்டது. வருகின்றவதிகாரமுறைமைக்குக்
காரணமும்த. (க0)

காடு ம் அதி.—நல்குரவு.

அஃதாவது தகரப்பெனையாவுமில்லாமை.

காடு. இன்மையி னின்குத யாடுதனி னின்மையி
நின்மையே யின்கு தது. க.

இ - ன். இன்மையின் இன்குதது யாது எனின் - ஒருவனுக்கு வறுமைபோல
வின்குதது யாடுதன் னின்மையின், —இன்மையின் இன்குதது இன்மையே - வறுமை
போல வின்குதது வறுமையே, பிரிதில்லை. எ - று.

இன்குதது தன்பஞ்செய்வது. ஒப்பதில்லையெனவே, மிக்கதின்மை சொல்ல
வேண்டாவாயிற்று. (க)

காடு. இன்மை பெனவொரு பாவி மறுமையு
மின்மையு மின்றி வரும். உ.

இ - ன். இன்மையென ஒருபாவி - வறுமைபென்று சொல்லப்படுவதொரு
பாவி—மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் - ஒருவனுழை வருங்கால் அவனுக்கு
மறுமையின்பமும் இம்மையின்பமுமில்லாத வரும். எ - று.

இன்மையென பொருபாலியென்பதற்கு மேல் “அழுக்காறெனவொருபாலி”
யென்புறியுரைத்தாங்குரைக்க. மறுமை இம்மையென்பன ஆகுபெயர். நயாமைபா-
னும் தவ்வாமைபானும் அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்ற பாடமோதிப் பாலி-
யாலென விரித்தாரைப்பாருமுனர். (உ)

க0ச.உ. தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குத் தொகையாக
நல்குர வென்னு நகை. உ.

இ - ன். நல்குரவு என்னும் நகை - நல்குரவென்று சொல்லப்படுமானால்—தொல்-
வரவும் தோலும் தொகையாகக் கெடுக்கும் - தன்னாற்பற்றப்பட்டிருடைய பழைய
குடிவரவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கே கெடுக்கும். ஏ - று.

நகையில்வழி நல்குரவு மில்லையாகவின் நல்குரவையே நகையாகி, அஃது அக்-
குடியிற்றொல்லோர்க்கில்லாத இழிதொழில்களையும் இளிவந்த சொற்களைமுனவாக்க-
லான் அவ்விரண்டினையுமொருங்கு கெடுக்குமென்றார்: “குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்-
பங் கொல்லும்து” என்றார் பிறரும். தோலாவது “இழுமென் மொழியால் விழுமியது
றுவறல்து” என்றார் தொல்காப்பியனாரும். இதற்கு உடம்பென்றுரைப்பாருமுனர்;
அஃததற்குப் பெயராயினும் உடம்பு கெடுக்குமென்றதோர் பொருட்நிறப்பில்லா-
மையறிக. (உ)

க0ச.ச. இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ச.

இ - ன். இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் - இளிவந்த சொற்பிறவாத குடிப்பிறந்தார்
மாட்டேயும்—இளிவந்த சொற்பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும் - அது பிறத்தந்தேறு
வாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும். ஏ - று.

நிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்றினிந்தது. இளிவந்தசொல்-
இளிவருதற் கேதுவாகியசொல். அஃதாவது எமக்கீயவேண்டுமென்றல். சோர்வு
தாமுறுகின்றதன்பயிடுகதிபற்றி ஓரோவழித் தம்பிறப்பினை மறந்து அது சொல்லுவ-
தாக நினைத்தல். (ச)

க0ச.ரு. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பங்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். ரு.

இ - ன். நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் - நல்குரவென்று சொல்லப்படுந் தன்-
பமொன்றனுள்ளே—பல் துன்பங்கள் சென்றுபடும் - பலதுன்பங்களும் வந்து வினை-
யும். ஏ - று.

குரை இசைநிறை. செலவு விரைவின் கண்வந்தது. துன்பமுந்தானு முடனே
நிகழ்தலின் நல்குரவைத்துன்பமாகியும், அத்துன்பமடியாகச் செல்வர்கடையோர்
கிச் சேற்றந்துன்பமும், அவரைக்காண்டந்துன்பமும், கண்டான்மறுத்துழி நிகழ்ந்துன்-
பமும், மருவழியும் அவர்கொடுத்தது வாங்குந்துன்பமும், அதுகொடுவது துரவன
கூட்டந்துன்பமு முதலாயின எர்போறும் வேறுவேறுக வருதலின் எல்லாத்துன்பங்-
களுமுனவாமென்றுவகூறினர். இவையைத்துபாட்டானும் நல்குரவின் கொடுமை
கூறப்பட்டது. (ரு)

* நிகுக்குற்த், கச.அ. † மணிமேகலை, கச-வது பாத்திரம்பெற்றகாரை.

‡ பொருள், செய்புவிவல், உஉ.க.

கருநா. நற்பொருள் ஊன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்குடித்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். கூ.

இ - ன். நற்பொருள் ஊன்கு ஊன்கு சொல்லினு - மெய்து நற்பொருளைத்
தெவியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்குடித்தார் சொற் பொருள் சோர்வு படும் -
நல்குடித்தார் சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத் தலைப்படும். எ - று.

பொருளின்மையைத் தலைப்பதெலாவது யாமிவ் சொல்லியன விரும்பிக்கேட்டு
யாழித் தண்ணேடி இவருறுகின்ற குறைமுடிக்கவேண்டுமென்றஞ்சி யாவருங்கேளா
ண்பிறிப் பயனில்சொல்லாய்முடிதல். கல்வியும் பயன்படாதென்பதாம். (க)

கருநா. அறஞ்சாரா நல்குடி வின்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். எ.

இ - ன். அறம் சாரா நல்குடி - அறத்தோடியையிலலாத நல்குடிதையான்—
நன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும் - தன்னையின்றதாயானும் பிறனைக் கரு
துமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும். எ - று.

அறத்தோடுகடாமை காரணகாரியங்களுளொன்றாயியையாமை. நல்குடி ஆகு
பெயர். சிறப்பும்மை அவளதிறங்கையன்புடைமை விளக்கின்றது. கொள்வதின்
ருதலேயன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலுமுடைமையின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவ
ருத் துறப்பென்பதாம். (எ)

கருநா. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலு நிரப்பு. அ.

இ - ன். நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு - நெருநலும் கொன்றது
போன்று எனக்கின்றதவரைசெய்த நல்குடி—இன்றும் வருவதுகொல் - இன்
றும் என்பால் வரக்கடவதோ, வரதால் இனி யாது செய்வேன்! எ - று.

அவ்வின்றதவராவன மேற் சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநலும் வருத்தித்
தன்வயிறுநிறைத்தானொருவன் கூறறு. (அ)

கருநா. நெருப்பினுட் நெஞ்சலு மாரு நிரப்பினுள்
யாதொன்று கண்பா டரிது. கூ.

இ - ன். நெருப்பினுள் தஞ்சலும் ஆகும் - மந்திரமருந்துகளான் ஒருதலுக்கு
நெருப்பிடையே கிடந்துறங்கலுமாம், —நிரப்பினுள் யாதொன்றும் கண்பாடி அரிது—
நிரப்புவந்துழி யாதொன்றனு முறக்கயில்லை. எ - று.

நெருப்பினும் நிரப்புக்கொடிதென்றவாறாயிற்று. இதுவுமவன்கூற்று; இவை
நான்குபாட்டானும் நல்குடித்தார்க்குளதாய் குற்றங் கூறப்பட்டது. (க)

கருநா. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிடுங்குக் காடிக்குங் கூற்று. க.

இ - ன். துப்புரவு இல்லா துவரத் துறவாமை - துறப்பிடும் பொருள்களில்
லாதார் தம்மற்றசெய்தபாலது முற்றத்துறத்தலையாகவும் அதுசெய்யாதொழிதல்—

பிழங்கும் காடிக்கும் உற்று - பிறரில்லினுவாய உப்பிற்கும் காடிக்கும் உற்று.

மான்மழியாமையிற் செயற்பாலது அதவேயாயிற்று. முற்றத்தறத்தல் கற்றல் - கேவிட்டமையின் ஒருவாற்றும் தந்தாராயினார் நின்ற தம்முடம்பிணைபுத்துறத்தல். - பிணைபுதுகொண்டிருத்தல் இரண்டிணைபு மாண்புண்ணுதலின், அதனை அவர் - பிணைபு உற்றென்றார். இனி முற்றத்தறத்தலாவது துப்புரவில்லாமையின் ஒருவாற்றும் தந்தாராயினார் பின்னவற்றை மனத்தாற்றுவாமையென்றுரைப்பாருமார். - அது அஃது தந்தாயவழிச் செய்வது உறப்பட்டது. (30)

கங்கை அகி.—இரவு.

இனி மான்மீராவிரவு இரவாமையோடொத்தலின், அதனாலும் வீடுய்த்தப் பயத்ததாய உடம்போம்பப்படுமென்னும் அறநால் வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய துவரத்தறத்தல் விலக்குத்தற்பொருட்டி இரவு உறுவென்றார். அகிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க0ருக. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று. க.

இ - ன். இரத்தக்கார்க் காணின் இரக்க - நல்குந்தார் இரத்தற்கேற்புடையாரைக் காணில், அவர்மாட்டிர்க்கு—கரப்பின் அவர்பழி தம்பழி அன்று - இரத்தால் அவர் கரந்தாராயின் அவர்க்குப்பழியாவதல்லது தமக்குப் பழியாகாமையான். எ -று.

இரவென்னுமுதனிலைத்தொழிற்பெயராகிதுதிக்கண் நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது. இரத்தற்கேற்புடையாராவார் உரையாமை முன்னுணருமொன்மைபுடைய ராய் மாற்றாதிவார். அவர் உலகத்தரியராகலிற் காணினென்றும், அவர்மாட்டிர்க் தார்க்கு இரவான்வருமியழிவின்மையின் இரக்கவென்றும், அவர் சதலிற் குறைபாட்டா மையிற் கரப்பினென்றும், காட்டுவராயின் அப்பழிதுவென்றுவைக்கண் மாசுபேல அவர்கட் கடிதுசேறலின் அவர்பழியென்றும், ஏற்பிலார் மாட்டிர்வன்மையிற் தம்பழி யன்றென்றுங் கூறினார். (31)

க0ருஉ. இன்ப மொருவற் கிரத்த விரத்தவை
தன்ப முறாஅ வரின். உ.

இ - ன். ஒருவற்கு இரத்தல் இன்பம் - ஒருவற்கு இரத்தலுமும் இன்பத்திற் கேதுவாம்,—இரத்தவை தன்பம் உரு வரின் - இரத்தபொருள்கள் சுவாசதுணர்வு டைமையாற் றுன்றுன்புருமல் வருமாயின். எ -று.

இன்பம் ஆகுபெயர். உருமலென்பது கடைக்குறைந்திருந்து. தன்பம் சாதி யொருமைப்பெயர். அவையாவன சுவர்க்கட் காலமுமிடனுமறிந்துசேறலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத்தம்வயத்தார்க்கலும், அவர் மனநெகிழ்வன நாடிச்சொல் லலு முதலியவற்றான் வருவனவும், மறுத்துழி வருவனவுமாம். அவைபுருமல் வருத லாவது அவர் முன்னுணர்ந்தியக்கோடல். இரத்தவர் தன்பமுருவரினென்று பாட மோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மை முதலியவற்றாற் தன்புருது எகிர்வந்தியா யினென்றுரைப்பாருமார். இவை யிரன்பொட்டானும் கல்குவானுயிரிக்குமென் னைக்கண் இனிவிலாவிரவு விலக்கப்பட்டாதென்பது உறப்பட்டது. (32)

க௦௫௩. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்புமோ ரோள ருடைத்து. ஈ.

இ - ன். கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடன் அறிவார் முன் நின்று இரப்பும்—கரத்தலில்லா நெஞ்சினையுடைய மானமறிவார்முன்னர் நின்று அவர்மாட்டொன்றிரத்தலும்—ஒரேர் உடைத்து - நல்குந்தார்த்து ஓரமுருடைத்து ஏ - று.

“சிறியசுருக்கத்துவேண்டுமாய்” வென்றதனால், அவர்க்கு அது கடனெனப் பட்டது. அதனையறிதல் சொல்லுதலுற்றாரைக்கலாகாமைக்கேதுவாய அதனியல் பினையறிதல், அவவறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன்மாத்நிரமேயமைதலின் முன்னின் நென்றும் சொல்லுதலானவருஞ் சிறுமையெய்தாமையின் ஒரேருடைத்தென்றங் கூறினார். உம்மை அதனிழிபு விளக்கின்றது. (க)

க௦௫௪. இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு. ச.

இ - ன். கரத்தல் கனவிலும் தேற்றாதார்மாட்டு இரத்தலும் - தமக்குள்ளது கரத்தலைக் கனவின்கண்ணு மறியாதார்மாட்டுச்சென்றென்றனையிரத்தலும்—சுதலே போலும் - வறியார்க்கீதலேபோலும். ஏ - று.

உம்மை ஈண்டுமவ்வாறுகின்றது. தான் புகழ்ப்பயவாதாயினும் முன்னுளதாய புகழ் கெட வாராமையின், சுதலேபோலுமென்றார். ஏகாரம் சுற்றகை. (ச)

க௦௫௫. கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின்
நிரப்பவர் மேற்கொள்வது. டி.

இ - ன். கண்ணின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது - சொல்லுதல்மாட்டாது முன்னிற்றன்மாத்நிரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற்கொண்டு போதுகின்றது—கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையான்—அவர்க்கு உன்னது கரவாது கொடுப்பார் சிலர் உலகத்துளராய தன்மையானே, பிரிதொன்றானன்று. ஏ - று.

அவரில்லையாயின், மானகீக்கமாட்டாமையின் உயிர்ப்பொன்பதாம். (டி)

க௦௫௬. கரப்பிடும்பை யில்லாநைக் காணி நிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். கூ.

இ - ன். கரப்பிடும்பை இல்லாநைக் காணின் - உன்னதுகரத்தலாகிய கோயில் லாநைக் கண்டால்,—நிரப்பிடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும் - மானம்விடா நிரப் பார்க்கு நிரப்பான் வருந்துன்புகடெல்லாஞ் சேரக்கெடும். ஏ - று.

கரத்தல் ஒருவர்க்கு வேண்டுவதொன்றன்மையின் அதனை கோயென்றும், அஃதில் லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழிபுவகையாவாகலின் எல்லா மொருங்கு கெடுமென்றுகூறினார். இடும்பை ஆருபெயர். முழுதுங் கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற்கெடுமென் றுரைப்பாருமுள். (க)

க௦௫௭. இகழ்த்தென்னா தீவாநைக் காணின் மகிழ்த்தன்ன
முன்னு ளுவப்ப துடைத்து. ஈ.

இ - ன். இசுழ்த்த என்னது ஈவாணாக் காணின் - தம்மைவவமதித்திழிவு சொல்
பொருள்கொடுப்பாரைக்கண்டால், - உன்மம் மகிழ்த்த உன்ருள் உவப்பது
டைத்து - அவ்விரப்பாரது உன்மகிழ்த்த உன்ருள்ளேயுவக்குர் தன்மைபு
- த்து. எ - று.

இசுழ்த்தென்னாதெனவே, ஈன்ருமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும்.
கிரப்பிடும்பை கொடுதலையெயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்பமெய்தினாராகக் கரு
தலான், உன்ருளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையையத்துபாட்டானும் அவ்விரத்தக்
காரதியல்பு கூறப்பட்டது. (எ)

க௦௫௮. இரப்பாரை யில்லாயி னீரங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று. அ - று.

இ - ன். இரப்பார் இல்லாயின் - வறுமையுற்றிரப்பாரில்லையாயின், - ஈர்ங்கண்
மா ஞாலம் - குளிர்ந்தவிடத்தைபுகுடைய பெரிய ஞாலத்துள்ளார் செலவு வரவுகள் -
மரப்பாவை சென்று வந்தற்று - உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக்கயிற்றூற்றசென்று
வந்தாற்போலும் எ - று.

ஐகாரம் அஃ சகில ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்டு உவமையோடொத்த
தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளாரென்றது அவரையொழிந்தாரை. அவ
ர்க்கீதலைச்செய்து புகழும் புண்ணியமுமெய்தாமையின், உயிருடையரல்லொன்பதாம்;
“ஈவாருங் கொள்வாரு யில்லாத வானத்து—வாழ்வாரே வணக்கணவர்” என்றார்
பிறரும். இத்தொடையின்போக்காது இரப்பவரில்லாயினென்று பாடமோது
வாருமுளர். (அ)

க௦௫௯ ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. கூ.

இ - ன். இரந்துகோள் மேவார் இலாக்கடை - அவர்பாற்சென்று ஒன்றனை யிர
ந்துகோடலை விரும்புவாரில்வழி—ஈவார்கண் தோற்றம் என் உண்டாம் - கொடுப்
பார்மாட்டு என்னபுகழுண்டாமி யாதுயில்லை. எ - று.

தோற்றம் ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல்வன்மை
வெளிப்படாமையின், அதனாற்புகழுய்தாரென்பதாம். இவையிரண்பாட்டானும்
உலகிற்கிரப்பார்வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (க)

க௦௬௦. இரப்பான் வெருளாமை வேண்டும் கிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலும் கரி. க௦.

இ - ன். இரப்பான் வெருளாமை வேண்டும் - ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி
இவனெனக்கின்றுலனென்று அவனை யிரப்பான் வெருளா தொழிதல்வேண்டும்—
கிரப்பிடும்பை தானேயும் கரிசாலும் - அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு
வேறுசான்று வேண்டா, கிரப்பாகிய தன்னிடும்பை தானேயுஞ் சான்றுதலமை
யும். எ - று.

யாவர்க்கும் தேடவேண்டுதலும் கிலையின்மையுமுதலிய பிறசான்று முண்டு
பதுபட கின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்று மற்றையிரத்தார்க்கும்
அற்றைக்கன்று பொருள் கடைக்கூட்டற்கு அவனுதத்துன்பத்தைத் தனக்கேயோ

வைத்தத் தாண்டித்தன்பர் தானறித்த வெருளந்வேன்பதாம். இதனால் இவர்க்
நீற்றியுமையாததோரியல்பு உற்பபட்டது. (40)

கௌம் அதி.—இரவச்சம்.

அஃதாவது மானந்திரவருமியவிற்கஞ்சதல். அதிகாசமுறைமையும் இதனுளே
ளிளங்கும்.

40௬ கரவா துவந்தியுக் கண்ணன்னார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். க.

இ - ன். கரவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்னார் கண்ணும் இரவாமை - தமக்குள்
ளது கரவாது இவர் வரப்பெற்றேமென்று உண்மகிழ்ந்து கொடுக்குக் கண்போலச்
சிறத்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருண் வறுமைகூர்தல்—கோடி உறும் - இரந்து செல்வ
மெய்தலிற்கோடிமடங்கு என்று. எ - று.

செஞ்சுவ மறைக்கப்படாத ஈட்டார்மாட்டும் ஆகாதென்பதுபட சிந்தனையின்,
உண்மை உயர்வுசிறப்பின் கண்வந்தது. அவ்விரவான் மானந்திராதென்னுந் துணையல்
லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர் முயற்சியானுயிரோம்பலே ஈல்ல
தென்பது கருத்து. (௪)

40௭ இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பார்த்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். உ.

இ - ன். உலகு இயற்றியான் இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் - இவ்வுலகத்
தைப் படைத்தவன் இதன்சண் வாழ்வார்க்கு முயன்றுயிர்வாழ்தலையற்றி இரந்து
முயிர்வாழ்தலை வேண்டி விதித்தானாயின்,—பார்த்து கெடுக - அக்கொடியோன்றானும்
அவரைப்போன்று எங்குமலமந்து கெடுவானாக. எ - று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்டிவதாயுண்டியும் அதற்
கேதுவாய செய்தொழிலும் பழவினையயத்தாற் கருவொடுகலந்தவன்றே அவன் கற்
பிக்குமன்றே, அவற்றுட் சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தா
னாயின் அத்திவினையாற் றானும் அத்துன்பமுறல்வேண்டுமென்பதாம். இவையிரண்டு
பாட்டானும் அவ்விரவின் கொடுமை உற்பபட்டது. (௨)

40௮ இன்மை யிடம்பை யிரத்துநீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில். உ.

இ - ன். இன்மை இடம்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும் வன்மையின் - வறுமை
யான் வருந்துதன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவேமென்று கருதாது இரந்து நீக்கக்கட
லிலமென்று கருதும் வன்மைபோல—வன்பாட்டது இவ் - வன்மைப்பாடுகூடியது
பிரிதிலில். எ - று.

செறியாய முயற்சி சிந்த செறியல்லாத இரவாற்றிக்கக்கருதலின், வன்மையா
கிற்ற. வன்பாடு முருட்டுத்தன்மை; அஃதாவது ஓராதுசெய்துகிற்றல். இதனால்
வறுமை தீர்த்தரு செறி இரவன்மென்பது உற்பபட்டது. (௨)

40௯ இடமெல்லாக் கொன்னாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காறு மிரவொல்லாக் சாஃபு. ச.

இ - ன். இடம் இவ்வாக்காலும் இரவு ஒவ்வாக்காலும் - தகரவேண்டியன
பி எவ்வாக்காலும் பிற்பாற்சென்றிரத்தலையும்படாத அமைதி—இடமெல்
கொன்னாத தகைத்தே - எவ்வாவுலகும் ஒருங்கெய்தாலும் கொன்னாத பெரு
து. எ - று.

அவ்விரத்தலும் சாப்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மேலேற்றப்
பட்டது. இதனால் அக்கெறியல்லதனைச் சாப்பிடையார் செய்யான்பது கூறப்
பட்டது. (ச)

கூடு. தெண்ணி ரடுபற்கை யாயினும் தாடந்த
துண்ணி னுங்கெனிய தில். இ.

இ - ன். தான் தந்தது தெண்ணிர் அடுபற்கையாயினும் - கெறியாய முயற்சி
கொடுவதே தந்தது தெளிந்தீர்போலும் அடுபற்கையையாயினும்,—உண்ணலின்
ஊக்கு இனியது இல் - அதனைபுண்டற்குமேலினியதில்லை. எ - று.

தாடந்தகூடு செறிவின் நித் தெண்ணிர் போன்றதாயினும் இழுவாய இரவான்வந்
ததன் நித் தம்முடைமையாகலின், அமிழ்தத்தோடொக்குமென்பதாம். இதனால் கெறி
யினையது சிறிதேனும் அதுசெய்யுமின்பம் பெரிதென்பது கூறப்பட்டது. (இ)

கூடு. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவின்
கிரவி னிளிவந்த தில். கூ.

இ - ன். ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் - தண்ணிர் பெருது இறக்குகிறமைத்தா
யதோராவின் கண்டு அறவேக்கி இதற்குத் தண்ணிர் தரவேண்டுமென்றிரத்து
சொல்லுங்காலும்,—இரவின் நாவிற்கு இளிவந்தது இல் - அவ்விரவுபோல ஒருவனு
விற்கெளிவந்தது யிரிதில்லை. எ - று.

ஆ காத்தோம்பல் பேரறமாகலின் ஆவிற்கென்றும், பொருள்கொடுத்துக்
கொன்ன வேண்டாத எண்மைத்தாகலின் நீரென்றும், இரக்கின்றானுக்கு இனிவு
அச்சொல்லையெயாகலின் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எவ்வாவினியினும் மேற்படு
தலின் இளிவந்ததில்லென்றுகூறினர். இதனால் அறனும் முயன்றசெய்வதல்லது
இரந்து செய்யக்கவென்பது கூறப்பட்டது. (க)

கூடு. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று. எ.

இ - ன். இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பன் - இரப்பாரையெல்லாம் யானிரவாரின்
தேன்,—இரப்பிற் கரப்பார் இரவன்மின் என்று - பாதுசொல்லியெனின், நமக்கிரக்க
வேண்டுமாயிற் நமக்குன்னது கரப்பாரையிரவாதொழியினென்று சொல்லி. எ - று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. இவ்விலிவந்த செயலான் ஊட்டியவழி
பும் உடம்பு கில்லாதாகலின் இது வேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்பனென்றார்.
இதனால் மானந்திரவருமிரவு விலக்கப்பட்டது. (எ)

கூடு. இரவென்னு மேமாப்பி ரோணி கரவென்னும்
பாத்தாக்கப் பக்கு விடும். அ.

இ - ன். இரவு என்னும் அமாப்பு இல் தோணி - இவ்வறுமையென்னும் கடலை
இதனாகத்தென்னுதருதி ஒருவனேறிய இரவென்னுஞ் சேமமற்ற தோணி—கரவு
சூ

என்னும் பார் தாக்கப்பெற்றியும் - அதன்சுருதிக்காரத் தாத்தவென்னும் வண்ணிலத்
தேர்தி தாக்குமாயிற் பின்புதுபோம். எ - று.

முயற்சியாத் தடப்பதனை இரவாந்தேக்கலுற்றான் அதன்சுருதி காணாமையின்,
மொப்பிடுகையினின்று. மொப்பின்மை தோணிமேலேற்றப்பட்டது. அதுதேத்தத்
தேத்ததன்மையானும், கிணியியது செலுத்தியவழி. உடைதலானும், அதன்சுருதி
தந்தவென்பதாம். இஃதவயவவுருவகம். (அ)

க0கக. இரவுள்ள வுள்ள முருகுத் தாவுள்ள
வுள்ளது உயிர்நிக் தெனும். க.

இ - ன். இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும் - உடையார்முன் இல்லாச்சென்றிற்று
நீற்றலின் கொடுமையை நீண்டதால் எம்முன்னம் கரைந்துகாசிந்தும்;—காவு உள்ள
உள்ளது உயிர்நிக் தெனும்—இனி அந்நிலையைக்கண்டுவைத்தவர் இல்லையென்றலின்
கொடுமையை நீண்டதால் அங்குருகாமலுதானுமின்றிப் பொன்றியிலும். எ - று.

“இரவினை—புள்ளுக்கா லுள்ள முருகுமா வென்கொலோ—கொள்ளுக்காற்
கொள்வார் குறிப்பு.” என்றார் பிறரும். இரவினுக்காவு கொடுத்தென்பதாம். இதற்
குப் பிறதெல்லாம் இரக்கின்றவருள்ள முருகுமென்றுரைத்தார். (க)

க0எ0. கரப்பவர்க் கியாக்கொளிக்குத் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போகு முயிர். க0.

இ - ன். சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம் - கரப்பார் இல்லையென்றுசொல்
லாடிய துணையானே இரப்பார்க்கு உயிர்போகாநின்றது;—கரப்பார்க்கு யாங்கு
குனிக்குக்கொல் - இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிர் பின்னு நீற்றலான் அப்
பொழுது எப்புகாப்புட் புக்கொலித்துநிற்கும்! எ - று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்துமென்றேங்கிச் செயலற்றுநிற்கல்; “அந்
நிலையே—மாயானே மாற்றியிடுக” என்றார் பிறரும். கேட்டாரைக்கொல்லவற்றைய
தோற் சொல்வாரைக்கேரல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அது காண்கின்றிலம் இஃ
தென்றேவென்பதாம். வறுமைபுற்றுழி மறையாது இரக்கப்படுவாராய கேளீர்கட்
கும் அதனைச்சொல்லாட உயிர்போம், ஆனபின் மறைக்கப்படுவாராய பிறர்க்குச்
சொல்லாடியக்காற் போகாதென்கே யொளித்துநிற்கும் இரண்டானும் போமே
யன்றேவென இரவஞ்சினானுருவன் உற்றுக்கிபுகாப்பாருமுனர். இவை மூன்று
பாட்டானும் அவ்விரவின்குற்றமும் காவின் குற்றமும் ஒருங்கு உறப்பட்டன. (க0)

க0அ ம் அறிவு—கயமை.

அந்நிலையு மேல் அரவியலுள்ளும் அக்கலியலுள்ளுஞ் சிறப்புணையாத்
உறப்பட்ட குணங்களுள் எற்புடையன குறிப்பினும் யாவர்க்குமெய்தவைத்தகையின்
ஆணிக் குறிப்பாத் உதரியலும் ஈண்டொழியலுள் வெளிப்படக்கூறியவையுமாய

காவாத நிண்ணப்பி எண்ணுஞ் கண்ணு—யிரவாது வாய்வதாம் வாழ்க்கை. யி
வின—புள்ளுக்கா லுள்ள முருகுமா வென்கொலோ—கொள்ளுக்காற் கொள்வார் குறிப்பு—
காடிபார், இரவச்சம்.

† புறத்தத்தன் வின்கு வலி வகத்தத்தன்—என்குண கீக்கி நிறிஇ பொருவனை—
யிவர் மொத்தென் திப்பாடுகை கக்கிவேண்டாவானே மாற்றி கிடுக—காடிபார், இர
வத்தம்.

யாவமிலராய கோரத தன்மை. அதனால் இவ்வேதெல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

கௌக. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி பாக்கண்ட தில். க.

இ - ன். மக்களே போல்வர் கயவர் - வடிவான் முழுதும் மக்களையொப்பர் கயவர்;—அவர் அன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல் - அவர் மக்களையொத்தாற்போன்ற வெரப்பு வேதிரண்டு சாதிக்கண் பாக்கண்டதில்லை. ஏ - து.

முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற்பெற்றும். அவரென்றது அவர்மாட்டுளதாய வொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்கும் கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலிற் றுணங்களு உண்மையின்மைகளானவ்வது வேற்றுமையறியப்படாதென்பதாம். இதனால் கயவரது குற்றமிருதி கூறப்பட்டது. (ச)

கௌஉ. கன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
கெஞ்சத் தவல மிலர். உ.

இ - ன். கன்று அறிவாரிற் கயவர் திரு உடையர் - தமக்குறுதியாவனவறிவாரின் அவையறியாத கீழ்மக்கள் கன்மைபுடையவர்;—கெஞ்சத்து அவலம்இலர்—அவர்போல அவைகாரணமாகத் தற்கெஞ்சத்தின்கட் கவலையிலராகலான். ஏ - து.

கன்றென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இம்மைமறுமையீகட்டுரிய வாய புசுழறஞானங்கள். இவற்றையறிவார் இவை செய்யாரின்றே மிகச்செயப்பெறு கின்றிலெமென்றும், செய்கின்றவிலைதமக்கு இடையூறுவருங்கொலென்றும், இவற் றின் மறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றுள் யாதுவினையுமோவென்றும், இவ்வாற்றாற் கவலையெய்துவர்; கயவர் அப்புசுழ்முதலியவொழித்துப் பழிமுதலிய செய்யாரின்றும் யாதுகவலையுடையரல்லராகலாற் திருவுடையருள்க் குறிப்பா லிசுழ்ந்தவாறு. இதனால் பழிமுதலியவற்றிற்கெஞ்சாரென்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கௌங. தேவ ரணியர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான். ங.

இ - ன். தேவர் அணியர் கயவர் - தேவருக்கயவரும் ஒருதன்மையர்;—அவரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுக்கான் - அஃதியாதனுனனின், தேவரைப்போன்று தம்மை கியப்பாரினிற் கயவருந் தாம் விகும்புவனவற்றைச் செய்தொழுக லான். ஏ - து.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தள்ளாரணவேறுபாடு குறிப்பாற்றென்றவின்றமை யின், இது புசுழ்வார்போன்று பழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டிய செய்கொன்பது கூறப்பட்டது. (உ)

கௌச. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். ச.

இ - ன். கீழ் - கோயிலுன்;—அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் - தன்னிற் சுருங் கிய பட்டியவொழுதுவாரைக் கண்டானுயின்;—அவரின் மிகப்பட்டுச் செம்மா கும் - அக்வொழுக்கத்தின்கண் அவரிற் றுண்மையுட்கி அதனால்நன்மிகுதிசாட்டி விதமாகும். ஏ - து.

அகப்பட்டி அகமாயப்பட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாறேயொழுக்கின், பட்டியென்றார்; “கோதக்கசெய்யுஞ் சிறுபட்டி” என்றார் பிறரும். இதனால் அவர் மேம்படுமாறு உறப்பட்டது. (ச)

க௦௭௫. அச்சமே கீழ்க்கை தாசாச மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. ரு.

இ - ன். கீழ்க்கை ஆசாரம் அச்சமே - கயவரதாய வாசாரக் கண்டதுண்டாயின் அதற்குக் காரணம் அரசனான் ஏதம் ருமென்றஞ்சுமச்சமே;—எச்சம் அவா உண்டேல் சிறிது உண்டாம் - அஃதொழிந்தால், தம்மால் அவாவப்படும் பொருள் அதனு ளுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம். எ - று.

ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படுவதனை அவாவென்றும் கூறினார். எச்சத்தின்கண்ணென்னுமேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. பெரும்பா ன்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானுமன்றி இயல்பாகவுண் டாகாதென்பதாம். வேண்டியசெய்தலே இயல்பு, ஆசாரஞ்செய்தல் இயல்பன்றென் பது இதனால் கூறப்பட்டது. (இ)

க௦௭௬. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். க.

இ - ன். தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உரைக்கலான் - தாங்கேட்ட மறைகளை இடர்தோறும் தாங்கிக்கொண்டு சென்று பிறர்க்குச் சொல்லுதலான்,— கயவர் அறை பறை அன்னர் - கயவர் அறையப்படும் பறையினையொப்பர். எ - று.

மறை வெளிப்படிற் குற்றம்விளையுமென்று பிறரைமறைத்து ஒருவன்சொல்லிய சொல். பிறர் அம்மறைத்தற்குரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கது பெரும்பாசாத னோக்கி. பறை ஒருவன்சொல் தன்னையறிவித்ததொன்றனை இடர்தோறும்கொண்டு சென்று யாவரையும்றிவிக்குமாகலான், இது தொழிலுமம, இதனால் அவரது செறி விண்மை கூறப்பட்டது. (க)

க௦௭௭. ஈர்க்கை விதிரார் கயவர் கொடிமுடைக்கும்
கண்கைய ரல்லா தவர்க்கு எ.

இ - ன். கயவர் கொடிமு உடைக்கும் கண் கையர் அல்லாதவர்க்கு - கயவர் தங் கையுனை நெரிப்பதாக வுணர்ந்த கையினையுடையரல்லாதார்க்கு—ஈர்க்கை விதிரார்- தாமுண்டு பூசிய கையைத்தெறித்தல் வேண்டுமென்றிரந்தாலுந் தெரியார். எ-று.

வுணர்ந்தகை முறுக்கியகை. மெலிவார்க்கு யாதுங்கொடார், நலிவார்க்கு எல்லாங் கொடுப்பொன்பதாம். (எ)

க௦௭௮. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். அ.

இ - ன். சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் - மெலிவார் சென்று தங்குறையைச் சொல்லியதுணையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினார்;—கீழ் கரும்புபோல்

பயன்படும் - மந்தைக் கோயிலுள் கரும்புபோல வலியார் கைய செருக்கிய
பயன்படுவர். எ - து.

பயன்படுதல் உன்னதகோடுத்தல். கோயிலுள் திறிவுதோன்ற, மேலாயினாயும்
புன் கூறிலுள். இவைபிரண்டோட்டானும் அவர் கொடுக்குமாறு கூறப்பட்டது. (அ)

௧௦௭௬. உடுப்பது உண்பது உம் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண் வற்றுகும் கீழ். கூ.

இ - ன். உடுப்பது உண்பது உம் கீழ் காணின் - பிறர்செல்வத்தாற் பட்டிக்
துவிலுமுத்தையும் பாலோட்டிலுண்டையும் கோயிலுள் காணுமாயின், - பிறர்
மேல் வடுக் காண் வற்றுகும் - அவற்றைப் பொருது அவர்மாட்டு வடுவில்லையாவும்
உண்டாக்க வல்லனும். எ - து.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஈண்டவத்தொழின்மேனின்றன; அவற்றைப் பூண்
டல் ஊர்தன்முதலிய பிறதொழில்களுக்கொன்னப்படும். அவற்றைக் கண்டதுணை
பானே பொருமையெய்தலிற் காணினைன்றும். கேட்டார் இது உடுமென்றியைப்
படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றுகுமென்றுக்கூறினார். இதனாற் பிறர்செல்வம்பொருமை
கூறப்பட்டது. (க)

௧௦௮௦. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விறற் குரியர் வினாந்து. ௧௦.

இ - ன். கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் வினாந்து விறற்றகு உரியர் - கயவர் தம்மை
யாதானுமொரு துன்பமுற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக வினாந்து தம்மைப்
பிறர்க்கு விறற்றகுரியர்; - எற்றிற்கு உரியர் - அதாவன்றி வேறெத்தொழிற்குரி
யர்! எ - து.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்று வந்துற்றதுணையானென்பது தோன்றஒன்
றுற்றக்காலென்றும், கொள்ளினாரா தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென்றற்கு முன்
னே விறறுற்றவின் வினாந்தென்றுக்கூறினார். ஒருதொழிற்கு முரியால்லென்பது
குறிப்பெச்சம். இதனாற்றும் பிறர்க்கடிமையாய் நிற்பொன்பது கூறப்பட்டது. (௧௦)

ஒழிபிபல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

க ள வி ய ல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையே பயப்பதாய்
வின்பங்கூறவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்தொருபொ
ருளான் ஐம்புலனுதர்த்தநிறப்புடைத்தாய் காமவின்பத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி
வடநூலுட் பொசாசானுஞ் சுவைபலவென்று உதவார் உதவ வாய்கூறவதென்பச்
சுவை பொன்றையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான். இது புணர்ச்சி பிரி
வெனவிகுதவகைப்படும். ஏனென இருத்தல், இரங்கல், ஊடவென்பனவோவெனின்,
இவர்பொருட்பாருபாட்டினை அறம்பொருளென்பமென வடநூல்வழக்குப்பற்றியோது
தலான், அவ்வாறேயவற்றைப் பிரிவின் கண்டக்கிணரென்க. இனி அகவதம்மையே
தமிழ் நூல்களோடும் பொருத்தப் புணர்ச்சியைக் கனவென்றும் பிரிவைச் சற்பென்
றும் பெரும்பான்மைபற்றி வருத்த, அவற்றைச் சுவையிகுதிபயப்ப உலககடையோடு
ஒப்பு மொவ்வாமைபு முடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக் கைகோளிரண்டனுள்ளும்
கனவாவது பீணிமூப்பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்று மொருதன்மையராய் உருவுச்
நிருவும் பருவமும் குலனுகுணனு மன்புழுதலியவற்றும் தம்முளொப்புமையுடைய
ராய் தலைமகனும் தலைமகளும் பிறர்கொடுப்பவும்பெய்யுமன்றிப் பால்வகையாற்றாமே
யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது. அதனையேமுதிகாரத்தார் உதவான்ருடக்கி,
முதற்கட்டகையணங்குறுத்தல் உறுகின்றார்.

க0கூ ம் அதி.—தனையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது பொழில்விளையாட்டுவிரும்பான் சூயரிகை அதன்சட்டமியளாய்
நின்றானே வேட்டவிரும்பான் இவையாரீங்கத் தமியனாய்வந்து என்னுற்ற தலைமகன்
அவன் எனப்புத் தன்னை வருத்தமுறுவித்தலைச் சொல்லுதல். இது, என்னுற்ற
பொழுதே சிசுழ்வதாகலின், முதற்கட் உறப்பட்டது.

க0அக. அணங்குகொ லாய்மபீகி கொள்ளேன் கணங்குமுழ
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. ௧.

தலைமகளுருவமுதலியன முன்னைநடவிலவனவன்றிச் சிறந்தமையின்
அவனைத் தலைமகன் ஐயுற்றது.

இ - கி. கணங்குமுழ - இக்கணங்குமுழையுடையான் - அணங்குகொல் - இப்
பொழிற்சதுகிற்சுரையோர் தெய்வமகனோ, - ஆய் மயில்கொல் - அன்றி வொருமயில்
விசேடமோ, - மாதர்கொல் - அன்றியொருமாலுமாதரோ, - என் கொஞ்ச மாலும் -
இவையாழிள்ளென்று துணியுமாட்டாது என்னெஞ்ச மயங்கா நின்றது. எ - று.

ந அசை. ஆய்மயில் படைத்தோன் விசேடமாகவாய்துபடைத்த மயில்; மயிற் சாதிபுட்டெரித்தெடுத்த மயிலென்றமாம். கணக்குழை ஆகுபெயர். கணக்குழை யென்று பாடமோதிப் பலவாய்த்திரண்ட ருழையென்றாரப்பாருமுனர். எழுதலா காவருவுள் தன்வருத்தமும்பற்றி அணங்குகொலென்றும், சாயலும் பொழில்வயிளிற் றலும்பற்றி ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சஞ் சென்றமையும் அவனெதிரோக் கியவாறும்பற்றி மாதர்கொலென்றும் கூறினான். (ச)

௧௦௮௨. நோக்கினு னோக்கெதிர் நோக்குத றுக்கணக்கு
நாணக்கொண்டன்ன தடைத்து. உ.

மானுடமாதராதறெளிந்த தலைமகன் அவனோக்கினுளையவருத்தங்கூறியது.

இ - ன். நோக்கினுள் நோக்கெதிர் நோக்குதல்—இப்பெற்றித்தாய வணப்பிண புடையான் என்னோக்கிற்கெதிரோக்குதல்—தாக்கு அணங்கு நாணக்கொண்டன் னது உடைத்து - தானேதாக்கிவருத்துவதோரணங்கு தாக்குதற்குத் தானையையும் கொண்மெய்தாற்போலுள் தன்மையைபுடைத்து. ஏ - று.

மேலும் அணங்குகொலாய்மயில்கொலென்றமையான், இகரக்கட்டு வருவிக்கப் பட்டது. எதிரோக்குதலென்றமையின், அதுகுறிப்புநோக்காயிற்று. வணப்பால் வருத்துதன்மேலும் குறிப்புநோக்கால் வருத்துதல் கூறியவாறு. நோக்கினுள்ள பதற்கு என்னுனோக்கப்பட்டானென்றுரைப்பாருமுனர். (உ)

௧௦௮௩. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் போமர்க் கட்டு. உ.

இதுவுமது.

இ - ன். கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன் - கூற்றென்று துலோர்சொல் வதனைப் பண்டு கேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன்,—இனி அறிந்தேன் - இப்பொ ருது கண்டறிந்தேன்,—பெண்டகையால் பேர் அமர்க் கட்டு - அது பெண்டகை புடனே பெரியவாய் அமர்த்த கண்ணுபுடைத்து. ஏ - று.

பெண்டகை காணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பென்னும் குணங்கள். அவை அவ் வக்குறிசனானறியப்பட்டன. அமர்த்தல் அமர்செய்தல், பெயாடிவாயவினை. பெண் டகையால் இன்பம்பயத்தலுமுண்டேனும் துன்பம்பயத்தன்மிகுதிபற்றிக் கூற்றுக்கிக் கூறினான். (உ)

௧௦௮௪. கண்டாருயி ருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். ச.

இதுவுமது.

இ - ன். பெண்டகைப் பேதைக்குக் கண் - பெண்டகையைபுடைய விப்பே தைக்கு உளவாய கண்ணு—கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன - தன்மைக்கண்டாருயிருண்ணும் தோற்றத்துடனேகடி அமர்த்திருத்தன. ஏ - று.

கணக்குழையென்றனை ஆகுபெயர்என மறுத்து, அகம்பொழித்தொகையெனக் கொணர் துணைகண்ணின்க்கக்குறையினர். ஆகுபெயர்க்கும் அகம்பொழித்தொகைக்கும் வேற றுணை தொல்லைப்பிபுக் குத்திரியிருத்தியிற் காண்க.

கரகம் அதி.—தகையணங்குறுத்தல்.

ககக்

அமர்த்தல் மாறுபடுதல்,—குணங்கட்கும் பேதைமைக்குமேவாது கொடியவா
குணவென்பதாம். (ச)

க0அ10. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவா
னோக்கமில் மூன்று முடைத்து. 10.

இதுவுமது.

இ - ன். கூற்றமோ - என்னை வருத்துதலுடைமையாற் கூற்றமோ,—கண்ணோ -
கண்மேலோடுதலுடைமையாற் கண்ணோ,—பிணையோ - இயல்பாக வெருவுதலுடை
மையாற் பிணையோ, அறிவின் நிலைன்,—மடவரல் கோக்கம் இம்மூன்றும் உடைத்து -
மடவரல் கண்களினோக்கம் இம்மூன்றன் நன்மையைப் முடைத்தாயிராநின்
து. ஏ - று.

இன்பமூர் துன்பமும் ஒருங்குசெய்யாநின்றதென்பதாம். தொழில்பற்றிவந்த
புணியுபவமம். (இ)

க0அ11. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர்
செய்யல மன்னிவள் கண். க.

இதுவுமது.

இ - ன். கொடும் புருவங் கோடா மறைப்பின் - பிரியாநட்பாய் கொடும்புருவங்
கடாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின்,—இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்
யல - அவற்றைக்கடந்து இவன் கண்கள் எனக்கு நடுங்குந் துயரைச் செய்ய
மாட்டா. ஏ - று.

நட்டாரைக்கழுறுவார்க்குத் தாஞ்செம்மைமுடையராதல் வேண்டலிற் கோடா
வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்றதனக்கும் இடைநின்ற விலக்குங்கா
லுஞ் சிறிதிடைபெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர்செய்யுமாகலின் மறைப்பினென்
றுங் கூறினான். நடுங்களுர் நடுங்கற்கேதுவாயவஞர். தாயியல்பாகக் கோடுதலுடை
மையான் அவற்றை மிகுந்க்கண்மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயின்:வென்பதுபட நின்
றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. (க)

க0அ12. கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்டபடா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். எ.

அவண்முலைகளினாய் வருத்தங்கூறியது.

இ - ன். மாதர் படா முலைமேற்றுகில் - இம்மாதர் படாமுலைகளின்மேலிட்ட
துகில்,—கடாக் களிற்றின்மேற் கட்டபடாம் - அவை கொல்லாமற் காத்தலின், கொல்
வதாய் மதக்களிற்றின்மேலிட்ட முகப்படாத்திணையொக்கும். ஏ - று.

கண்ணை மறைத்தல்பற்றிக் கட்டபடாமென்றான். துகிலான்மறைத்தல் காணுடை
மகளிர்க்கியல்பாகலின், அத்துவினுடே அவற்றின் வெம்மைபும் பெருமைபுங்கண்டு
இத்துணையாற்றலுடையன இனியெஞ்ஞானதுஞ் சாய்நிலவெனக் கருதிப் படாமுலை
யென்றான். உவமை சிறிதுமறையாவழி உவைகொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது.

க0அ13. ஒண்ணுதற் கோது வுடைத்ததே ஞாப்பிது
ணண்ணு முட்குமென் பிடு. அ.

நுதலியு வருத்தங்கூறியது.

இ - ன். ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு - போர்க்களத்துவந்து
நேராதபகைவரும் நேர்ந்தார்வாய்க்கேட்டஞ்சுதற்கேதுவாயு என்வலி—ஒண்ணுதற்கு
உடைந்ததே - இம்மாதரதொள்ளிய நுதலொன்றற்குமே அழிந்துவிட்டது. எ - று.

மாதரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினுள்ளென்றதனற் பகைவராதல்
பெற்றும். பீடென்ற பொதுமையான் மனவலியுங் காயவலியுங்கொள்க. ஒவென்னும்
வியப்பின்கட்டுறிப்பு அவ்வலிகளது பெருமையும் நுதலது சிறுமையுந்தோன்ற நின்
றது. கழிந்ததற்கிரங்கலிற் றற்புகழ்தலன்றியிற்று. (அ)

க0அக. பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட்

கணியவனோ வேதில தந்து. க0.

அணினலத்தாராயு வருத்தங்கூறியது.

இ - ன். பிணையேர் மடநோக்கும் நாணும் உடையாட்டு - புறத்து மான்பிணை
யொத்த மடநோக்கினையும் அகத்து நாணினைபுமுடையளாயவியவட்டு—ஏதில தந்து
அணி எவன் - ஒற்றுமையுடைய இவ்வணிகளையமைந்திருக்க வேற்றுமையுடையவணி
களிப்படைத்தணிதல் என்ன பயனுடைத்து! எ - று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையனோக்கு. இவட்டுப் பாரமாதலும் எனக்கணங்கா
தலும் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவிலரென்பதாம். (க)

க0க0. உண்டார் கணல்ல தடுநருக் காமம்போற்

கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று. க0.

தலைமகள் குறிப்பறிதலுற்றான் சோல்லியது.

இ - ன். அடுநரு - அடப்படு நரு—உண்டார்கண் அல்லது - தன்னை யுண்டார்
மாட்டி மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது—காமம்போல் கண்டார் மகிழ்செய்தலின்—
காமம்போலக் கண்டார்மாட்டி மகிழ்ச்சியைச்செய்தலுடைத்தன்று. எ - று.

அடுநரு வெளிப்படை. காமமென்றது ஈண்டு அதுநகர்த்தற்கிடனாகியாரை.
கண்டார்கணென்னு மேழாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. மகிழ்செய்தற்கட் காமம்
நறவினுஞ்சிறந்ததே யெனினும் இவன்குறிப்பாராய்த் தறியாமையின் யானதுபெற்
றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க, “அரிமயிர்த்திரண்முன்கை” என்
னும் புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல. (க0)

கக0 ம் அதி.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் தலைமகள் குறிப்பிணையறிதலும், தோழிகுறிப்பிணையறி
தலும், அவடான் அவ்விருவர்குறிப்பிணையுறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகள்
றலைமகளைக்கூடும்கால் இதுவேண்டுமொகலின், தகையணங்குறுத்தலின்பின் வைக்
கப்பட்டது.

க0கக. இருநோக் கிவருண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து. க.

தலைமகன்றலைமகளுள்பாட்டுக்குறிப்பினை அவனோக்கினுநறிந்தது.

இ - ன். இவள் உண்கண் உள்ளது இருநோக்கு - இவளுடைய வுண்கண்கத்த தாய நோக்கு இதுபொழுது என்மேலிரண்டு நோக்காயிற்று;—ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து - அவற்றுள் ஒருநோக்கு என்கனோய்செய்யுநோக்கு, ஏனையது அந்நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு. எ - று.

உண்கண் மையுண்டகண். நோய்செய்யுநோக்கு அவண்மனத்தினுய காமக்குறிப் பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாய நோக்கு தன்கணிகழ்கின்ற அற்பு நோக்கு. நோய்செய்யுநோக்கினைப் பொதுநோக்கென்பாருமுனர்; அது நோய்செயிற் கைக்கிணையாவதல்லது அகமாகாமையறிக. இவ்வருத்தந் தீரும் வாயிலுமுண்டாயிற் பெறப்படாம். (௧)

க0௯௨. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற் செம்பாக மன்று பெரிது. ௨.

இதுவுமது.

இ - ன். கண் களவுகொள்ளும் சிறுநோக்கம் - இவன்கண்கள் யான்காணாமல் என்மேலோக்குகின்ற அருகியநோக்கம்—காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது - மெய்யுறுபுணர்ச்சியின் ஒத்த பாகியனவன்று, அதனினுமிதும். எ - று.

தானோக்கியவழி நாணியிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்றநோக்கியும் வருதலாற் களவுகொள்ளுமென்றும், அஃதுளதாங்காலஞ் சிறிதாகலிற் சிறுநோக்கமென்றும், அஃது உளப்பாடுள்வழி நிகழ்வதாகலின் இனிப்புணர்தல் ஒருதலையென்பான் செம்பா கமன்று பெரிதென்றும் கூறினான். (௨)

க0௯௩. நோக்கினு னோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவன் யாப்பினு ளட்டிய நீர். ௩.

நோக்கினுநாணினுனுமறிந்தது.

இ - ன். நோக்கினுள் - யானோக்காவனவிற் ருனென்னையன்போடி நோக்கி னான்,—நோக்கி இறைஞ்சினுள் - நோக்கி ஒன்றனைபுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சி னான்,—அஃது யாப்பினுள் அவன் அட்டிய நீர் - அக்குறிப்பு இருவேயிடையுந் தோன் றிய அற்புப்பயிர்வளர அதன்கணவன் வார்த்த நீராயிற்று. எ - று.

அஃதென்னுஞ்சுட்டுப்பெயர் அச்செய்கைக்கேதுவாய குறிப்பின்மேனின்றது. யாப்பினுயதனை யாப்பென்றார். ஏதேதெவருவகம். (௩)

க0௯௪. யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற் ருனோக்கி மெல்ல நகும். ௪.

நாணினுலுமகிழ்ச்சியினுலுமறிந்தது.

இ - ன். யான் நோக்குங் காலை நிலன் நோக்கும் - யான்றன்னை நோக்குங்காற் ருனெதிர்நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தை நோக்காநிற்கும்,—நோக்காக்கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும் - அஃதறிந்தியானோக்காக்காற் ருனென்னேநோக்கித் தன்னு ன்ளே மகிழாநிற்கும் எ - று.

மெல்ல வெளிப்படாமல், மகிழ்ச்சியாற் புணர்த்துறிப் பினிது விளங்கும்.
மெல்லாகுமென்பதற்கு முறுவலிக்குமென்றுரைப்பாருமுனர். (௪)

௧௦௯௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும். ௫.

இதுவுமது.

இ - ன். குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் - நேரே குறிக்கொண்டு நோக்
காத்துணையல்லது—ஒருகண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும் - ஒருகண்ணைச் சிறக்க
ணித்தாள்போல என்னை நோக்கிப் பின்னன்னுள்ளே மகிழாநீற்கும். எ - று.

சிறக்கணித்தாளென்பது செய்யுள் விகாரம். சிறக்கணித்தல் சுருங்குதல். அது
நாளும் வெளிப்பட நிகழாமையிற் போலவென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்
சம். இனியிவளை யெய்துதல் ஒருதலையென்பது குறிப்பெச்சம். (௫)

௧௦௯௬. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லி யுணரப் படும். ௬.

தோழிசேட்படுத்தவழி அவள்குறிப்பறிந்த தலைமகன் தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

இ - ன். உறாதவர்போல் சொலினும் - புறத்து நொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற்
சொன்னாயினும்,—செறார் சொல் ஒல்லி உணரப்படும் - அகத்துச் செறுதலிலாதார்
சொற் பிற்பயத்தல் குறையுற்றாராற் கடிதனறியப்படும். எ - று.

கடுஞ்சொலென்பது இவ்விடங்காவன்மிருதிபுடைத்து வரற்பாலில்லீரென்றன்
முதலாயின. செறாசொலே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன்குறை முடிக்கக்கரு
தியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பானறிந்து, உலகியன்மேலிட்டிக் கூறியவாறு. இது
வருகின்றபாட்டிற்கு மொக்கும். (௬)

௧௦௯௭. செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முறாஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு. ௭.

இதுவுமது.

இ - ன். செறாச் சிறுசொல்லும் - பின்னினிதாய் முன்றின்னாதாயசொல்லும்—
செற்றார்போல் நோக்கும் - அகத்துச் செறுதருந்தே புறத்துச் செற்றார்போன்றவெரு
ணினோக்கும்—உறார்போன்று உற்றார் குறிப்பு - நொதுமலர் போன்று நட்பாயினார்க்கு
ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன. எ - று.

குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை உள்ளேயொருபயன்குறித்துச் செய்கின்றன இயல்
பல்லவாகலான், இவற்றிற்சஞ்சுவேண்டாவென்பதாம். (௭)

௧௦௯௮. அசையியற் குண்டாண்டோ ரோளர்யா னோக்கப்
பசையினன் பைய நகும். ௮.

தன்னை நோக்கி மகிழ்ந்த தலைமகனாக்கண்டு தலைமகன் கூறியது

இ - ன். யான் நோக்கப் பசையினன் பைய நகும் - என்னையகற்றுகின்ற சொற்
சாற்றுகியானிாந்துநோக்கியவழி அகிதறித்து நெகிழ்ந்த உள்ளே மெல்ல நகரின்

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

கககி

ருள்,—அசை இயற்கு ஆண்டு நிரேர் உண்டு - அதனால் துடங்கிய வியல்பினைபுடையாட்டு அங்கையின்சண்ணே தோன்றுகின்றதோர் கண்மைக்குறிப்புண்டு. ஏ - று.

ஏர் ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு இனிப்பழுதாசாதென்பதாம். (அ)

ககக. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்

காதலார் கண்ணே யுள.

க.

தோழி மதியுடம்பவோடன்னுள்ளேசோல்லியது.

இ - ள். ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் - முன்னறியாதார்போல ஒருவரையொருவர் பொதுநோக்கத்தானோக்குதல்—காதலார் கண்ணே உள - இக் காதலையுடையார்கண்ணே புளவாகாநின்றன. ஏ - று.

பொதுநோக்கு யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற்கெழில், ஒன்றையாயினும் இருவர்கண்ணு நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானுங் குறிப்பு வேறு பாட்டாற்பலவமாகலானும், உளவெனப்பன்மையாற் கூறப்பட்டது. இருவரும் “மது மறைத்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்ச்சி” தலின் அதுபற்றிக் காதலாரென்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையின் ஏதிலார்போலவென்றும் கூறினான்.

ககக. கண்ணெடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க

ளென்ன பயனு மில.

கக.

இதுவுமது.

இ - ன். கண்ணெடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின் - காமத்திற்குரிய வீருவருள் ஒருவர்க்கனோடு ஒருவர்க்கண்கள் நோக்காலொக்குமாயின்,—வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனும் இல - அவர் வாய்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒருபயனுமுடையவல்ல. ஏ - று.

நோக்காலொத்தல் காதலோக்கினவாதல். வாய்ச்சொற்கள் மனத்தின்கணின்றிய வாயளவிற்கேன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர்க்கொல்லுங்கேட்டு உலகியன்மேல்வைத்துக் கூறியவாறு. இருவர்க்கொல்லுமாவன அவன் புணங்காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ்சொல்லுவன. பயனில்சொற்களாகலின், இவை கொள்ளப் படா வென்பதாம். இவை புணர்த்தனியித்தம். (கக)

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது அங்கனங்குறிப்பிற்று புணர்ந்த தலைமகள் அப்புணர்ச்சியினை மகிழ்த்துஉறல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககக. கண்டுகேட்டு ண்டெயிர் துற்றறியு மைம்புலனு

மொண்டொடி. கண்ணே யுள.†

க.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சோல்லியது.

இ - ன். கண்டுகேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும் - கண்ணாற் கண்டும் செவியாற்கேட்டும் நாவாலுண்டும் மூக்கான்மோற்றும் மெய்யாற்றீண்டியும்

“எனல் காவ லிஊ மல்லன்” என்பாட்டு. இறைபுராசர்பொருள், அம் குத்திரத் தயைச்சென்ச.

† இத்திருக்குறள் சோமான் பெருமானாயுறார் நிருக்கலைய ஞானவுகாவினெடுத்தாகச்செய் பட்டது.

௩௬௬

ககக ம் அதி.—புணர்ச்சிமகிழ்கல்.

அனுபவிக்கப்படும்புலனும்—ஒண்டொழி கண்ணே உள் - இவ்வொன்றிய தொழியையுடையாள் கண்ணே புனவாயின. எ - று.

உம்மை முற்றும்மை, தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கின்றது. வேறு வேறு காலங்களில் வேறுவேறு பொருள்களானனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள்கண்ணையனுபவிக்கப்பட்டனவென்பதாம். வடநூலார் இடக்கர்ப்பொருளவாசச் சொல்லிய புணர்ச்சித்தொழில்களும் ஈண்டடக்கித் கூறப்பட்டன. (க)

கக௦௨. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. உ.

இடந்தலைப்பாட்டின் கட்சொல்லியது.

இ - ன். பிணிக்கு மருந்து பிற - வாதமுதலிய பிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு சிதானமாயினவன்றி மாறாயலியல்பினையுடையனவாம்;—அணியிழை தன்னோய்க்கு மருந்து தானே - அவ்வாறன்றி இவ்வணியிழையினையுடையாள் தன்னியை பிணிக்குமருந்துத் தானேயாயினான். எ - று.

இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைந்து முன் வருந்தினானாகலிற் தன்னோயென்றும், அவ்வருத்தத் தமியானையிடத்தெதிர்ப்பட்டித் தீர்த்தானாகலிற் தானேமருந்தென்றும் கூறினான். இப்பிணியும் எளியவாயவற்றற்றிப்பெற்றிலமென்பதபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. (உ)

கக௦௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் பெயிலி னினிதுகொ
றுமரைக் கண்ணு னுலகு. ௩.

நிரதிசயவிற்பத்திற்குரியநீ இச்சிற்றின்பத்திற்கின்றையாதல்
தகாதென்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.

இ - ன். தாம் வீழ்வார் மென்றோட்டியிலின் இனிதுகொல் - ஐம்புலன்களையுறுகர்வார்க்குத் தாம்வீரும்புகளிர் மெல்லிய தோளின் கட்டியிலுந் துயில்போலவருந் தாமலெய்தலாமோ—தாமரைக்கண்ணான் உலகு - அவற்றைத் துறந்த தவயோகிகளெய்துஞ் செங்கண்மாலுலகம். எ - று.

ஐம்புலன்களையுறுகர்வாரென்னும்பெயர் அவாய்நிலையான் வந்தது. இப்பெற்றித் தாய துயிலுவிட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டதென, எம்மனோர்க்காகத் தென்னுங் கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்நிரலுலகென்றுரைப்பாருமுளர் தாமரைக்கண்ணானென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃதுரையன்மையிற்.

கக௦௪. நீங்கிற் நெறுஉங் குறுகுங்காற் தன்னென்னுந்
தியாண்டுப் பெற்றா ளிவள். ௪.

பாங்கற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ - ன். நீங்கிற் நெறுஉங் குறுகுங்கால் தன்னென்னுந் தி - தன்னையகன் பிச்சுடாநிற்கும், அணுகுழிக் குளிராநிற்கும் இப்பெற்றித்தாய தியை—இவள் யா - னிப் பெற்றான் - என்கட்டருதற்கு இவ்வுலகென்றுப்பெற்றான்! எ - று.]

கூடாமுன்றுன்புறுதலின் நீங்கிற்றெறுஉமென்றும், கூடியபின்னின்புறுதலிற் குறுகுகாற்றன்னென்னுமென்றும், இப்பெற்றியதோர் தீ உலகத்திலையாமாகலின் யாண்டுப்பெற்றுள்ளென்றுங் கூறினான். தன்காமத்தீத்தன்னையே அவடந்தாளாகக் கூறினான், அவளான் அது வெளிப்படுதலின். (௪)

கக௦௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினு டோள். ௫.

தோழியிற்கூட்டத்திறுதிக்கட்சோல்லியது.

இ - ன். வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே - மிகலியவாயபொருள் களைப் பெறுது அவற்றின்மேல் விருப்பங்கூர்ந்தபொழுதின் கண் அவையவைதாமே வத் தின்பஞ்செய்யுமாறுபோல இன்பஞ் செய்யும்,—தோட்டார் கதுப்பினு தோள்- எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவினையணிந்த தழைந்த கூந்தலினையுடையா டோள்கள். ௭ - று.

தோடு ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டத்துக் கண் முன்னரே நிகழ்க்கிருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம் பிணித்தலின், அவ் வாராமைபற்றி இவ்வாறுகூறினான். தொழிலுவம். (௫)

கக௦௬. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன் நன தோள். கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் தீண்டலால் - தன்னிப்பெறுது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுறுத்தோறுத் தளிர்க்கும்வகை தீண்டதலான்,—பேதைக்குத் தோள் அமிழ்தின் இயன்றன - இப்பேதைக்குத் தோள்கள் தீண்டப்படுவதோமிகழ்கினாற் செய்யப்பட்டன. ௭ - று.

ஏதுவாகலாற் நீண்டல் அமிழ்திற்குமெய்திற்று. வாடியவுயிரைத் தளிர்ப்பித்தல் பற்றி, அவையமிழ்தினியன் நனவென்றான். தளிர்ந்தல் இன்பத்தாற் றழைத்தல். (௬)

கக௦௭. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்று
லம்மா வரிவை முயக்கு. ௭.

இவளை நீவரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருந்து தமதுபாத்துண்ணி மில்லறத்தோடுபடல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது. ௭௭

இ - ன். அம்மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமைநிறத்தையுடைய அரிவை யது முயக்கம்—தம்மில் இருந்து தமது பாத்து உண்டற்று - இன்பம்பயத்தற்கட் டமக்குரிய வில்லின்கணிந்து உலகோர் தந்தாளான்வந்தபொருளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்கல்கட்குப் பகுத்துத் தங்கூற்றை புண்டாற்போலும். ௭ - று.

தொழிலுவம். இல்லறஞ்செய்தாரெய்துத் துறக்கத்தின்பம் எனக்கிப்புணர்ச் சியே தருமென வரைவுடன்படான் கூறியவாறுயிற்று. (௭)

கக௦௮. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. அ.

ஒத்தவன்புடைய நமக்கு ஒருபொழுதும் விடாத முயக்கமே
இனியதென வரைவுகடாயதோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—வளி இடை போழப்பட்டா முயக்கு - ஒரு
பொழுது கொழிழாமையிற் காற்றாவிடையறுக்கப்பட்டாமுயக்கம்—வீழும் இருவர்க்கு
இனிதே - ஒருவரையொருவர் விழைவாரிருவர்க்குமினிதே. எ - று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஈண்டு
இருவரில்லை, இன்னமையான் இஃதொவ்வாதென்பது கருத்து. களவிற்புணர்ச்சியை
மகிழ்ந்து வரைவுடன்படான் கூறியவாறு. (அ)

கக0க. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன். கூ.

கரத்தல்வேண்டாமையின் இடையறவில்லாத கூட்டமே இன்பப்
பயனுடைத்தென வரைவுகடாவியாட்டுச் சொல்லியது.

இ - ன். ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை - புணர்ச்சியினிதாதற்பொருட்டு
வேண்டுவதாய்வுடலும் அதனை யளவறிந்து நீங்குதலும் அதன்பினிகழ்வதாயவப்
புணர்ச்சிதானுமென விவையன்றே—காமம் கூடியார் பெற்ற பயன் - வரைந்து
கொண்டு காமத்தை யிடைவிடாதெய்தியவர் பெற்ற பயன்கள். எ - று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்றுளதாதன்மேலும் அதுதான் பரத்தையர்மாட்
டாதலும் அதனையறிந்து மகளிருடிகின்றலும் அவ்வுடலைத் தவறுசெய்தவர்தாமேதற்
தவறினமைகூறி நீக்கலும் பின்னுமவ்விருவரும் ஒத்தவன்பினராய்க் கூடலுமன்றே
முன்வரைந்தெய்தினார் பெற்றபயன், அப்பயன் இருதலைப்புள்ளிநோருயிராய உரு
வன்புடையவெமக்கு வேண்டாவென அவ்வரைந்தெய்தலையிகழ்ந்துகூறியவாறு.()

கக௧. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறஞ் சேயிழை மாட்டு. க1.

புணர்ந்துடன்போகின்றான் றன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று - தூல்களானும் துண்ணுணர்வானும்
பொருள்களை யறியவறிய முன்னையறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படாநின்
றது—சேயிழைமாட்டுச் செறிதோறும் காமம் - சிவந்தவிழையினைபுடையானே இடை
விடாது செறியச்செறிய இவண்மாட்டுக் காதல். எ - று.

கனவொழுக்கத்திற் பலவிடையீடுகளானெய்தப்பெருது அவாவுற்றான் இது
பொழுது நிரந்தரமாகவெய்தப் பெற்றமையின், செறிதோறமென்றான். அறிவிற்
கெல்லையின்மையான் மேன்மேலறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய்முடிபுமாறு
போலச் செறிவிற் கெல்லையின் மீன்மேற்செறியச்செறிய முன்னைச்செறிவு செறி
யாமையாய் முடியாநின்றதெனத் தன்னாரைமை கூறியவாறு. இப்புணர்ச்சிமகிழ்
தல் தலைமடக்குமுன்னேடனும் அவண்மாட்டுக்குறிப்பானிகழ்வதல்லது கூற்றானிகழா
மையறிக. (க0)

ககஉ ம் அதி.—தலம்புனைத் துரைத்தல்.

அரிதாவது தலைமகன் தலைமகனாவதைப் புனைந்து சொல்லியது. இது, புணர்ச்சிமிகிழ்ந்து சிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமிகிழ்வின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. நன்னீரை வாழி பனிச்சமே சின்னினு
மென்னீரன் பாம்பிழ் பவன். க.

இயற்கைப்புணர்ச்சியிறுதிக்கட்சொல்லியது.

இ - ன். அனிச்சமே வாழி கன்னீர - அனிச்சப்பூவே, வாழ்வாயாக், மென்மை யால் நீயெல்லாப்பூவினு நல்லவியற்கையைபுடையை, -யாம் வீழ்பவன் சின்னினும் மென்னீரன் - அங்குனமாயினும் எம்மால் விரும்பப்பட்டவன் சின்னினுமெல்லிய வியற்கையைபுடையன். எ - து.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டிற்குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுந்தருக்கினையொழிவாயாகவென்பதாம். அதுபொழுதுற்றறிந்தானு கலின், ஊற்றினினிமையையே பாராட்டினான். இன்னீரனென்று பாடமோது வாகுமுளர். (க)

கககஉ. மலர்காணின் மைடாத்தி நெஞ்சே யிவன்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. உ.

இடந்தலைப்பாட்டின்கட்சொல்லியது.

இ - ன். நெஞ்சே - நெஞ்சே, - இவன் கண் பலர்காணும் பூ ஒக்கும் என்று - யானே காணப்பெற்ற இவன் கண்களைப் பலரானும் காணப்படும் பூக்கள் ஒக்கு மென்று கருதி - மலர்காணின் மையாத்தி - தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்குகின்றாய், சின்னறிவிருந்தவாறென்! எ - து.

மையாத்தல்லாண்டு ஒவ்வாதவற்றையொக்குமெனக்கோடல்: இறுமாத்தல், செம் மாத்தலென்பனபோலவொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சி நீக்கமுதலாகத் தலைமகன் கண்களைக் காணப்பெறுமையின் அவற்றோடொருபுடையொக்கும்மலர்களைக் கண்டுழி யெல்லாம் அவற்றின்கட் காதல்செய்துபோந்தான், இதுபொழுது அக்கண்களினவ முழுதும் தானேதமியானையிடத்தெதிர்ப்பட்டனுபவித்தா னாகலின் அம்மலர்கள் ஒவ்வாமையென்று ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சையிகழ்த்து கூறியவாறு. (உ)

கககஉ. முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேறுண்கண் வேய்த்தோ னவட்டு. ஈ.

கூட்டுவற்றபாங்கற்குத் தலைமகன் தலைமகளிடையல்பு கூறியது.

இ - ன். வேய்த்தோனவட்டு - வேய்போலும் தோளினையுடையவட்டு - மேனி முறி - சிறித் தளிர்சீதமாயிருக்கும், - முறுவல் முத்தம் - பல்வ முத்தமாயிருக்கும், - நாற்றம் வெறி - இயல்பாய் நாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும், - உண்கண் வேய் - உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும். எ - து.

பெயரையுடையதும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவலென்பன ஆகுபெயர். உருவெனவொத் கூறினமையின், புணர்ந்தவையிற்று. சின்னாற் கருதப்பட்டானு யறிவேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது உமாம். (க)

௩௨௦ கக௨ ம அந்.—நல்லம்புனைந்துரைத்தல்.

கக௧௪. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலைஞக்கு
மாணிகை கண்ணொவ்வே மென்று. ௪.

பாங்கற்கூட்டத்துச்சேன்றுசார் தலுறுவான் சொல்லியது.

இ - ன். குவளை - குவளைப்பூக்கடாமும்,—காணின் - காண்டற்றொழிபுடைய வாயின்,—மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று கவிழ்ந்து நிலன் கோக்கும் - மாண்ட விழையினைபுடையான்களை யாமொவ்வேமென்று கருதி அந்நாணிவிலைநஞ்சி நிலத்தினை கோக்கும். ௪ - து.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானுமொவ்வாதென்பான் காணினென்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தாமென்பது தோன்றக் கவிழ்த்தென்றுங் கூறினான். காட்சியுநாணுமின்மையிற் செம்மாந்து வானைநோக்கினவென்பதாம். (௪)

கக௧௫ அணிச்சப்பூக் கால்களையான் பெய்தா னுசுப்பிற்கு
நல்ல படாஅ பறை. ௫.

பகற்குறிக்கட்பூவணிகண்டு சொல்லியது.

இ - ன். அணிச்சப்பூக் கால் களையான் பெய்தான் - இவன் தன் மென்மைகரு தாது அணிச்சப்பூவை முகிழ்களையாது சூடினான்,—துசுப்பிற்கு நல்ல பறை படா - இனியவனிடக்கு நல்ல பறைகளொலியா. ௪ - து.

அம்முகிழ்ப்பாசம் பொருமையின் இடை முரியும், முரிந்தால் அதற்குச் செத் தார்க்குரிய செய்தற்பறையே படுவதென்பதாம். மக்கட்குரிய சாக்காடும் பறைபடுத லும் இலக்கணக்குறிப்பால் துசுப்பின்மேலேற்றப்பட்டன. ௫ (௫)

கக௧௬. மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். ௬.

இரவுக்குறிக்கண் மதிகண்டு சொல்லியது

இ - ன். மீன்-வானத்து மீன்கள்,—மதியும் மடந்தைமுகனும் அறியா-வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையும் எம்மடந்தைமுகத்தினையும் இதுவொதி இதுமுகமென்றறி யமாட்டாது,—பதியின் கலங்கிய-தர்சிலையினின்றும் கலங்கித் திரியாதின்றன. ௪ - து.

ஒரிடத்து சில்லாது எப்பொழுதுமியங்குதல்பற்றிப் பதியிற் கலங்கியவென்றான். வேறுபாடு வருகின்றபாட்டாற்பெறப்படும். இனி இரண்டினையும் பதியிற் கலங்காத மீன்களறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென்றுரைப்பினுமமைபும். (௬)

கக௧௭. அறுவாய் நிறைந்த வயிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. ௭.

இதுவுமது.

இ - ன். அம்மீன்கள் அங்குனங்கலங்குதற்குக் காரணம்பாது?—அறுவாய் நிறை த்த அயிர் மதிகுப்போல - முன்குறைத்தவிடம் வந்துகிரம்பியே விளங்குமதிக்கட் போல—மாதர் முகத்து மறு உண்டோ - இம்மாதர்முகத்து மறுவுண்டோ! ௭ - து.

* இவ்விலக்கணையடியாகத் தோன்றியருநிப்பை வடநூலார் இலக்கணமுலத் தொனி பென்பர்.

இடம் கலை. மதிக்கென்பது வேற்றுமைமயச்சம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையுயின்மைபற்றி வேறுபாடரியலாயிருக்க அறித்திலவென விசழ்த்து உறியவாறு. (௭)

கககஅ. மாதர் முகம்போலொளியிட வல்லியேற்
காதலை வாழி மதி. அ.

இது மது.

இ - ன். மதி வாழி - மதியே, வாழ்வாயாக;—மாதர் முகம்போல் ஒளியிட வல்லியேல் காதலை - இம்மாதர்முகம்போல யான்மகிழும்வகை ஒளிவீசவல்லியாயின், நீயுமென்காதலையுடையாயாதி. ஏ - று.

மறுவுடைமையின் அதுமாட்டாய், மாட்டாமையின் என்னுற் காதலிக்கவுட்படாபென்பதாம். வாழியென்பது இ ழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கககக. மலரன்ன கண்ணான் முகமொத்தி பாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். மதி - மதியே,—மலர் அன்ன கண்ணான் முகம் ஒத்தியாயின் - இம்மலர்போலும் கண்ணினையுடையான்முகத்தை நீயொக்கவேண்டுமெனியாயின்,—பலர்காணத் தோன்றல் - இதுபோல யான்காணத் தோன்று, பலர்காணத்தோன்றாதுவாயி. ஏ - று.

நானே முகத்தினலமுழுதுங்கண்டனுபவித்தானாகலின் ஈண்டும் பலர்காணத் தோன்றலையிழித்துக்கூறினான். தோன்றின் நினக்கவ்வொப்புண்டாகாதென்பதாம். ()

கக௨௦. அனிச்சமு மன்னத்தின் னூலியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். க(௦).

உடன்போக்குரைத்ததோழிக்கு அதனநருமைகூறி மறுத்தது.

இ - ன். அனிச்சமும் அன்னத்தின் னூலியும் - உலகத்தாரான் மென்மைக்கெடுக்கப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப்புண்ணின் சிறகுமாகியவிரண்டும்—மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம் - மாதரடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்தஞ்செய்யும். ஏ - று.

முகம் வலிதாதலுடைமையிற் பழமென்றான். இத்தன்மைத்தாயவடி “பாத்தியன்னகுமேய்க்கூர்ங்கூ” எனையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாய்வனங் கடக்குமென்பது குறிப்பாற்பெறப்பட்டது. செம்பொருளேயன்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடிவணியியாமையாலின், இதுவுமவ்வதிகாரத்ததாயிற்று. (௧௦)

ககக. ம் அதி. —காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அநிதாவது தலைமகன் தன்காதன்மிகுதிடறலும், தலைமகன் தன்காதன்மிகுதி உறலுமாம். இது, புணர்ச்சியும் கலனும்பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சிமிகுதல் கலம்புணர்த்துரைத்தல்களின்கீழ் வைக்கப்பட்டது.

௧௯௨௧. பாலொடு தேன்கலர் தற்றே பணிமொழி
வாலையி னுறிய நீர். க.

இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கட்டிலைமகன் றன்னயப்புணர்த்தியது.

இ - ன். பணிமொழி வால் எயிற ஊறிய நீர் - இம்மெல்லியமொழியினைபுடை
பானது வாலியவெயிறுறியநீர்—பாலொடு தேன்கலர் தற்று - பாலுடனே தேனைக்
கலந்த கலவைபோலும். எ - று.

கலந்ததற்றென்பது லிகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்டதென்றவாறு. பாலொடு
தேனென்றவதனால் அதன்கலவையோலுஞ் சுவையினைபுடைத்தென்பதாயிற்று. எயி
றுறியவென இடத்துக்கிழப்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. வேறுவேறறி
யப்பட்டசுவையவாய் பாலுந்தேனுக்கலத்துழி அக்கலவை இன்னதென்றறியலாகாத
இன்கலைத்தாமாகலின், அது பொருளாகிய நீர்க்குமெய்துவிக்க. (௧)

௧௯௨௨. உடம்பொ பெயிரிடை பென்ன மற்றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை கட்டி. உ.

பிரிவச்சங்கடறியது.

இ - ன். உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன - உடம்போடுவிரிடைபுனவாய்
கட்டிக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய—மடந்தையொடு எம்மிடை கட்டி—இம்மடை
தையொடு எம்மிடைபுனவாய் கட்டிக்கள். எ - று.

என்னவெனப் பன்மையாழ்கறியது, இரண்டுந் தொன்றுதொட்டு வேற்றுமை
யின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பக்கனொக்கவனுபவீத்தல், இன்றியமையாமை
யென்றியற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதுபொழுது உணர்ச்சியில
ளாகியான் பின்னுடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன் யாவன்கொலெனவும் என்னென்
புடையன்கொலெனவும் இன்னுமியனைத் தலப்பெய்தல் கூடுங்கொலெனவும் அவன்
மனத்தின்கண்ணிகழும், அந்நிகழ்வுகளைவருறைக் குறிப்பானறித்து அலைநிரக்கடறியவாறு.
என்னையென்று பாடமோதுவாருமுளர். (௨)

௧௯௨௩. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழ்க்
நிருததற் கெல்லை யிடம். க.

இடத்திண்பாட்டின் கட்டிலைமகனிக்கத்துக் சொல்லியது.

இ - ன். கருமணியிற் பாவாய் நீ போதாய் - என்னென்னித்கருமணியின் கணுறை
யும் பாவாய், நீயங்குசின்றும் போதருவாயாக;—யாம் வீழும் நிருததற்கு இடம்
இல்லை - போதாநிருத்தியாயின், எம்மால் விரும்பப்பட்ட நிருததலைபுடையாட்கு
இருக்கவிடமில்லையாம். எ - று.

யான்காணாதமையாமையின் இவன்புறத்தப் போகற்பாலானன்றி என்னென்னுவி
துத்தற்பாலன், இருக்குங்கால் நின்னைபொருள்நிருக்க இடம்போதாமைமீன் நின்னி
னுத்திரத்தலிவட்கு அவ்விடத்தைக் கொடுத்த நீபோதுவாயாகவென்பதாம். (௩)

௧௯௨௪. வாழ்த லுயிர்க்கன்னளாயிழை சாத
வதற்கன்ன னீங்கு மிடத்து. ச.

பகற்குறிக்கட்புணர்க்குநீங்குவான் சொல்லியது.

இ - ன். ஆயிழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னன் - தெரிந்தவிழையினைபுடையான் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்குடம்போடு உடிவாழ்தல்போலும்;—கீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னன் - பிரியுமிடத்து அதற்கு அதனினிவீங்கிப்போதல்போலும். எ - று.

எனக்கென்பதும் புணருமிடத்தென்பதும் அவாய்கிணையான்வந்தன. வாழும் காலத்து வேற்றமையின் விழிசிற்றலானும், சாக்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலானும், அவற்றை அவன் புணர்வு பிரிவுகட்டுவமையாக்கினான். (ச)

ககஉரு. உன்னுவன் மன்பான் மறப்பின் மறப்பறியே
குன்னமர்க் கண்ணான் குணம். ஈ.

ஒருவழித்தணந்துவந்த தலைமகன் நீயிர் தணந்துவான்
எம்மையுள்ளியு மறிதிரோவேன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். ஒன்னமர்க் கண்ணான் குணம் யான் மறப்பின் உன்னுவன் - ஒன்விய வாய் அமரைச்செய்யுங் கண்ணினைபுடையான் குணங்களை யான் மறத்தேனாயின், கினைப்பென்;—மறப்பு அறியேன் - ஒருபொழுதும் மறத்தலையறியேன், ஆகலான் கினைத்தலையுமறியேன். எ - று.

மன் ஒழிவிசைக்கண் வந்தது. குணங்கன் ஈணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந் தலைமகன்கூற்று; மேற்றலைமகன் கூற்று. (இ)

ககஉக. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
துண்ணியரெங் காத லவர், க.

ஒருவழித்தணப்பின்கட்டலைமகனைத் தோழி இயற்பழிக்குமென்றஞ்சி
அவன்கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். தாங்காணமைபற்றிச் செய்கைக்கட்போயினுரென்று கருதுவார் கருதுக,—எங்காதலவர் கண்ணுள்ளிற் போகார் - எம்முடையகாதலர் எங்கண்ணுத்து நின்றும் போகார்;—இமைப்பிற் பருவரார் - யாமறியாதமைத்தேமாயின் அதனால் வருத்தவதஞ்செய்யார்;—துண்ணியர் - ஆகலாத் காணப்படா துண்ணியர். எ - று.

இடைவிடாத கினைவின்முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னே நோன்றவித் தன்னுள்ளிற்போகாஅன்றும், இமைத்தழியும் அது கிற்றலான் இமைப்பிற் பருவரா அன்றங் கூறினான். (க)

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் காப்பாக் கறிந்து. எ.

இதுவழி.

இ - ன். காதலவர் கண் உன்னாராகக் கண்ணும் எழுதேம்-காதலர் எப்பொழுது மெக்கண்ணினுள்ளாராகலாத் கண்ணினை அஞ்சனத்தாசெழுதுததுஞ் செய்யும்;—காப்பாக்கு அறிந்து - அத்துணைக்காலமும் அவர் மறைதலையறிந்து. எ - று.

ககசு. ம் அதி.—நா ணுத்துறவுரைத்தல்.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. 'கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர்.' வரு
கின்ற வேபாக்கென்பதும் துயானிடையீழ்நிக் காண்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று
சுருதுமாறெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (எ)

ககஉஅ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட

லஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து. அ

இதுவுமது

இ - ள், காதலவர் நெஞ்சத்தாராக வெய்து உண்டல் அஞ்சதும் - காதலர் எங்
நெஞ்சினுள்ளாராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலையஞ்சாநின்றேம்,—
வேபாக்கு அறிந்து - அவர் அதனை வெய்துறலையறிந்து. எ - று.

எப்பொழுதும் எந்நெஞ்சின்கணிருக்கின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று சுருதுமா
றெனையென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

ககஉக. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே

யேதில ரென்னுமில் லூர். கூ.

வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்கட் டலைமகளாற்றுதற் பொருட்டே தோழி
தலைமகனை யியற்பழித்தவழி அவளியற்பட மொழிந்தது.

இ - ள், இமைப்பிற் கரப்பாக்கு அறிவல் - என்கண்ணிமைக்குமாயின் உள்ளி
ருக்கின்ற காதலர் மறைதலையறிந்து இமையேன்;—அனைத்திற்கே ஏதிலர் என்னும்
இவ்வூர் - அவ்வளவிற்கு அவரைத் தயிலாரோய்செய்தார் அன்பிலரென்று சொல்லா
கிற்கும் இவ்வூர். எ - று.

தன்கருத்தறியாமைபற்றிப் புலந்து சொல்லுகின்றளாகலின், தோழியை வேறு
படுத்த இவ்வூரென்றான். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கற்
பாணியல்லென்பதாம். (க)

ககஉப. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ

ரேதில ரென்னுமில் லூர். கஃ.

இதுவுமது

இ - ள், என்றும் உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர் - காதலர் எஞ்ஞான்றும் என்
னுள்ளத்துள்ளேபுலந்துறையாநிற்பர்;—இகந்து உறைவர் ஏதிலர் என்னும் இவ்வூர்—
அதனையறிபாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றார் அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும்
இவ்வூர். எ - று.

உவந்துறைவரென்றதனால் அன்புடைமைகறிஞன். பிரியாமைபும் அன்புமுடைய
யாரை இவரெனப் பழிக்கற்பாணியல்லென்பதாம். (கஃ)

ககசு ம் அதி.—நா ணுத்துறவுரைத்தல்.

அகிரதவது சேப்படுக்கப்பட்டு ஆற்றுவது தலைமகன் தோழிக்குத் தன்னுண்
றவுரைத்தலும், அந்ததொடு நிற்பிக்கவந்த தலைமகன் அவருத் தன்னுண்டிறவுரைத்

க்கச ம் அரிசு.—நாணுத்துறவுரைத்தல். ௨௨௫

தலுமாம். இது, காத்தெய்துழி கிசும்வதாவின், காத்தெய்துழிபுரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௧௯௩௧. காம முழந்து வருந்தினார் கேம
மடல்லல் தில்லை வலி. க.

சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றானு தலைமகன் சொல்லியது.

இ - ன். காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு - அரியராய மகளிரோடு காமத்தைவனு பவித்துப் பின்னதுபொறுது தன்புற்றவாடவார்க்கு—ஏமமடல் அல்லது வலி இல்லு-பண்டும் ஏமமாய் வருகின்ற மடல்லல்வது இனியெனக்கு வலியாவதில்லை. ஏ - று.

ஏமமாதல் அத்துன்பநிற்கும்வகை அவ்வனுபவத்தினக்கொடுத்தல். வலி ஆரு பெயர். பண்டுமாடவராயினார் இன்பமெய்திவருகின்றவாறுநிற்க, தின்னையதற்குத் துணையென்று கருதிக்கொன்னே முயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லாமையை யறிந்தேனாகலான் இனி யானுமவ்வாற்றான் அதனையெய்துவலென்பது கருத்து. (௧)

௧௯௩௨. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணின் நீக்கி நிறுத்து. ௨.

நாணுடையநுமக்கு அதுமுடியாதேன மடல்லிலக்க ஹற்றுட்டுச் சொல்லியது.

இ - ன். நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும் - அவ்வருத்தத்தினப்பொருது வுடம்புமுயிரும் அதற்கேமமாய மடன்மாவின்னையுரக் கருதாநின்றன,—நாணின் நீக்கிநிறுத்து - அதனை விலக்குவதாய நாணினையகற்றி. ஏ - று.

வருந்தினார்க்கென மேல்வந்தமைபிற் செயப்படுபொருள் ஈண்டுக்கூறாயினார். மடல் ஆருபெயர். நீக்கிநிறுத்தென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. அறிவுகிறையோர்ப் புக் கடைப்பிடி முதலிய முன்னே நீக்கவும் நாணிக்காது நின்றது, அதுவுமிது பொழுது நீக்கிநிறுப்பான், உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாந் தம்முணிக்காமற் பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவன் தன்னாறாமையறிந்து கடிதிற் குறைகேர்த னோக்கி. (௨)

௧௯௩௩. நாணெடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றதுடையேன்
காழற்றா ரோறு மடல். ௩.

நாணெனன்றி நல்லாண்மையு முடைமையின் முடியாதேன்றாட்டுச் சொல்லியது.

இ - ன். நாணெடு நல்லாண்மை பண்டு உடையேன் - காணும் மிக்கவாண்டகை மையும் யான் பண்டுடையேன்—காழற்றார் ஏறும் மடல் இன்று உடையேன் - அவை காமத்தானிக்குதலான், அக்காமமிக்காரேறும் மடலினையின்றதுடையேன். ஏ - று.

நான் இழிவாயினசெய்தற்கண்விலக்குவது. ஆண்மை ஒன்றற்குத் தனராதகிற் தல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதினமுடிபென்பதாம்.

௧௯௩௪. காமக் கெம்புன னுய்க்குமே நாணெடு
நல்லாண்மை பென்னும் புனை. ௪.

உ.உ.உ. ககச ம் அகி—நாணுத். [redacted] ரத்தல்.

நாணுதல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாகலின் அதனால்
அவைநீங்குவனவல்ல வென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ - ன், காணொடி எல்லாண்மை என்னும் புணை - யான் தன்னைக் கடத்தற்குக்
கொண்ட நாணும் எல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை—காமக்கடும்புனல் உய்க்குமே -
என்னிற்பிரித்துக் காமமாகிய கடிய புனல் கொண்டுபோகாநின்றது. ஏ - து.

அது செய்யாட்டாத எண்ப்புனைவின்குதற்குக் கடும்புனைவென்றான். இப்
புனற்கு அவை புணையாகா, அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம். (ச)

ககசஇ. தெரட்டைக் குறுத்தொடி தந்தான் மடலொடி
மாலை யுழக்குத் துயர். இ.

இவ்வாற்றானமையும் மடலும் நமக் கேள்வாறுவந்தன வென்றாட்குச்
சொல்லியது

இ - ன், மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடி - மாலைப்பொழுதின் கணையுயிர்க்குக்
துயரினையும் அதற்கு மருந்தாய் மடலினையும் முன்னறியேன்,—தொட்டைக் குறுத்
தொடி தந்தான் - இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத் தொடர்ந்த சிறுவனையின
புடையாடத்தான். ஏ - து.

காமம் எண்ப்பொழுதுகளினுமுளதேனும் மாலைக்கண்மலர் தலுடைமையின்
மாலைபுழக்குத் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததானின் அவலியிலும் அவ
னாற்றப்பட்டதென்றும், அவடான் நீ கடறியதே கடறியினையென்பது தோன்
நித் தொட்டைக்குறுத்தொடியென்றுங் கடறினான். அப்பெயர் உவமைத்தொலைப்புறத்
துப்பிறந்த வன்மொழித்தொகை. இவை அவடந்தனவாகலின் நின்னான்குமென்
பது கருத்தது. (சி)

ககசஉ. மடலூர்தல் யாமத்து முன்னுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

மடலாரும்பொழுது இற்றைக்குங் கழிந்ததென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ - ன், பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா - நின்பேதைகாரணமாக என்கண்
என் ஒருகாலும் துயிரிடைப்பொருத்தா;—யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உன்னுவேன் -
அதனால் எல்லாரும் துயிலுயிடையாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்த்தலையே கருதாநிற்
பேன். ஏ - து.

பேனையென்றது பருவம்பற்றியன்று மடமைபற்றி. இவர்க்குறைமுடிப்பது
காரணவெனவெண்டாவென்பதாம். (க)

ககசஎ. கடல்கண் காம முழுத்து மடலேறுப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க நிலம். எ.

பேதைக் கேன்கண் படலொல்லா வென்பதுபற்றி அறிவிலராய மகளிரினும்
அக்துடையராய வாடவரென்றே ஆற்றற்பால ரென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ - ன், கடல் அன்ன காமம் உழத்தும் மடல் ஏறுப் பெண்ணின் - கடல்போ
லக் கையற்ற காமகோலினையுயித்தும் மடலூர்த்தலைச்செய்யாத ஆற்றியிருக்கும்

பெண்பிறப்புப்போல—பெருந்தகை இம் - மிகை தருதியிணையுடையபிறப்பு உலகத் திண்ணை. எ - று.

பிறப்புவீசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கிணையாகாநின்றது, ரீபரிதரின்னிறை பெண்பதாம். இத்துணைபுர் தலைமகன் கூற்று, மேற்றலைமகன் கூற்று. (எ)

கக௩அ. நிறையரிபர் மன்னளிய ரென்னுது காம

மறைபிறந்து மன்று படும். அ.

காப்புச் சிறையிக்குக் காமம்பெருகியவழிச் சொல்லியது.

இ - ன். நிறை அரியர் (என்னுது) - இவர் நிறையால் காமீனார் தந்தகரியரென் றஞ் சதல்செய்யாது, —மன் அளியர் என்னுது - மிகவு மளிக்கத்தக்காரென் நிரங்குதல் செய்யாது, —காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும் - மகளிர்காமமும் அவர்மறைத்தலைக் கடந்து மன்றின்சண்ணை வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ - று.

என்னுதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவு ம்மை விகாரத்தாற்றெக்கது. மன்றென்பது தந்தைதன்னையரைகோக்கி, உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்பு கூறுவான்போன்று, தன்காமம் பெருகியவாறும் இனி யறத்தொடு நிறற்றவேண்டுமென்பதுகூ குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று. (அ)

கக௩க. அறிவிலா சொல்லாரு மென்றேயென் காம

மறுகின் மறுகு மருண்டு. க.

இதுவுமது.

இ - ன். எல்லாரும் அறிவிலார் என்று - யான்முன்னடங்கிநித்தலான் எல்லாரு மென்னையறிதலிலர் இனியவ்வாறு நில்லாதியானே வெளிப்பட்டறிவிப்பவென்று கருதி, —என்காமம் மறுகில் மருண்டு மறுகும் - என்காமம் இவ்வூர்மறுகின்சண்ணை மயங்கிச்சுழலாநின்றது. எ - று.

மயங்குதல் அம்பலாதல். மறுகுதல் அலராதல். அம்பலுமலருமாயிற்று, இனி யறத்தொடுநிறற்றவேண்டுமென்பதாம். அறிவிலாரென்பது உம் பாடம். (க)

கக௪௦. பாங்கண்ணிற் காண நகுப வறியில்லார்

பாம்பட்ட தாம்படா வாறு. க௦.

சேவிலிக்கறத்தொடு நின் னுவைத்து யானிற்குமாறென்னையென்று

நகையாடிய தோழியோடு புலந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். யாம் கண்ணிற்காண அறிவில்லார் நகுப - பாங்கேட்டுமாறமன்றிக் கண்ணிற்காணுமாறு எம்மையறிவிலார் காணின்றார், —யாம் பட்ட தாம் படாவாறு - அவரவ்வனஞ் செய்கின்றது யாழற்றகோய்சன் தாமுறாமையான். எ - று.

கண்ணினென்றது முன்கண்டறியாமையுணரின்றது. அறத்தொடுகின்றமை யறியாது வரைவு மாட்சிமைப்படுகின்றிலனென்புலக்கின்றானாகலின், எதிலானாக் கிக் கூறினான். இது, காணின்ற சேட்படுக்குத்தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாம் கால், அதிகாரத்திற்கேலாமையாக. (க௦)

கசச. கண்வையத் கவியிது காமம் துணியின்ற
தவ்வென்னுந் தன்மை பிழந்து. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். காமம் கவ்வையால் கவியிது - என் காமம் இவ்விரைக்கின்ற அவ்
ரானே யல்தலையுடைத்தாயிற்று;—அது இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ்வென்னும் -
அவ்வலரில்லையாயின், தன்னியல்பிழந்து கருங்கும். ச - து.

அலர்தல் மேன்மேன்மிகுதல். செவ்வையுடைபதனைச் செவ்விறைந்துப் போலக்
கவ்வையுடையதனைக் கவ்விறைந்து. இயல்பு இன்பம் பயத்தல். தவ்வென்னுமென்
பது குறிப்புமொழி; “நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடை—தவ்வென் நகைஇத்
தாழ்நளி மறைப்பக” என்புழியுமது. (ச)

கசசரு. களித்தொறுங் கன்னுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு யினிது. இ.

இதுவுமது.

இ - ன். களித்தொறும் கன் உண்டல் வேட்டற்று - கன்னுண்பார்க்குக் களித்
குத்தொறுங்கன்னுண்டல் இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுத்தொறும் இனிது-
எனக்குக்காமம் அலராந்தொறும் இனிதாகாநின்றது. ச - து.

வேட்கப்பட்டற்றுவென்பது வேட்டற்றுவென நின்றது. வேட்கையிருதியால்
அலரும் இன்பஞ்செய்யாநின்றதென்பதாம். (இ)

கசச. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னும்
நிங்கனைப் பாம்புகொண்டற்று. ச.

இடையீடுகளானும் அல்லகுறியானும் தலைமகனையெய்தப்பெறுதல் தலைமகன்
அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுணராய்
அலரறிவுறிது வரைவுகடாயது.

இ - ன். கண்டது ஒருநாள் - யான் காதலரைக் கன்னுறப்பெற்றது ஒரு
நாள்தே;—அலர் நிங்கனைப் பாம்புகொண்டற்று - அதனிருயவால் அவ்வளவிற்
றன்றித் நிங்கனைப்பாம்பு கொண்டவலர்போன்று உலகெங்கும் பரந்தது. ச - து.

காசியத்தைக் காணாமையெய்தித்துப் பாம்புகொண்டற்றென்றான். இருவதிலும்
மன்னும் உழுவையும் அணுகினை. காட்சியின்றியும் அவன்பார்க்கின்ற இவ்வொழுக்கம்
இனியாகாது, வரைந்துகோடல்வேண்டுமென்பதாம். (க)

கசச. வரைவர் கொணவ பெருவாக வண்ணசெகன்
நீராக நீருயிர் சொய். எ.

வரைவுகூட ஆற்றளாய் தலைமகனத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
தோழி வரைவதற்கும் அண்ணசொல்லுணராய் யாற்றல்வேண்டியேனச்
சொல்லெய்தியவழி அவன் சொல்லியது.

இ - ன். இச்சோய் - இக்காமசோயாகிய பயிர், — ஊரவர் கெளவை எருவாக அன்னசொல் நீராக நீளம் - இவ்வூரின்மகளிரொடுக்கின்ற அலர் எருவாக, அது சேட்டு அன்ன வெருண்டுசொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக, வளராரின்றது. எ - று.

ஊரவரென்பது தொழிலான் ஆனொழித்துகின்றது. ஏகதேசவுருவகம். கருங்கு தந்தேதுவாவனதாமே விரிதந்தேதுவாகாரின்றன வென்பதாம். வரைவானாதல் பயன். (எ)

ககசஅ. செய்யா லெரிது துட்ப மென்றற்றற் கெளவைபாற்
காம துதப்பே மெனல். அ.

இதுவுமது.

இ - ன். கெளவையால் காமம் துதப்பேமெனல் - எதிரொடுக்கின்ற அலரால் நாய்காமத்தையவித்துமென்று கருதுதல் - செய்யால் எரி துதப்பேமென்றற் - செய்யாலெரியையவித்துமென்று கருதுதலோடொக்கும். எ - று

முன்றனுருபுகள் கருவிக்கணவந்தன. கிளர்தற்காரணமாய அலரால் அவித்தல் உடாதென்பதாம். (அ)

ககசக. அலர்நாண வெல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. கூ.

வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின் க ணற்றாளாய தலைமகள் அவன்வந்து
சிறைப்புறத்தானாதலறிந்து அலரஞ்சியுற்றல் வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச்சொல்லியது.

இ - ன் அஞ்சலோம்பு என்றார் பலர் நாண நீத்தக்கடை - தம்மையெதிர்ப் பட்டனான்று நின்னிற்பிரியேன் அஞ்சலோம்பென்றவர்தாமே இன்று கண்டார் பலரும் காணும்வகை நம்மைத்திறத்தபின்—அலர் நாண ஒல்வதோ - நாமேதிலார் கூறாமலொக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது. எ - று.

காணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்னுக் தொழிற்பெயருள் ஒல்லுதற் குழிவோடு முடிந்தது. கண்டார் காணுநிலைமையமாய யாம் காணுதல் யாண்டைய தென்பதாம். (க)

ககஇ. தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுல்
கெளவை பெடுக்கு மிவ்வூர் கஃ.

தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்டுச் சொல்லுவாளாய்
அலரறிவறிது அவன் உடன்போக்கு நயப்பச்சொல்லியது

இ - ன். யாம் வேண்டும் கெளவை இவ்வூர் எடுக்கும் - உடன்போகற்கேது வாகனோக்கி யாம் பண்டேவிரும்புவதாயவரை இவ்வூர்தானையெடாரின்றது—காத லர்தாம் வேண்டின் னல்குவர் - இனிக்காத ர்தாமும் யாம்வேண்டியக்கால் அதனை யறிவிதினேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய் வந்தது. எ - று.

அச்சவுடமை விகாரத்தாற்றெக்கது. நங்கட்காதனுடைமையின் மருதொன்பது தோன்றக் காதலரொன்றான். இவ்விருபதபாட்டும் புணர்தனியித்தம். (ஃ)

கனவிபல் முற்றிற்று.

க ற் பி ய ல்.

இனிக்குப் பதினெட்டாகாரத்தார் உறவாண்டுடென்கி, முதல்குப் பிரி
வாற்றும் உறவென்றார்.

கககும் அதி.—பிரிவாற்றும்மை.

அஃதாவது வரைந்தெய்தியபின் தலைமகள் அறம்பொருளின்பய்களின்
பொருட்டிச் சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகளைப் பிரித்துசெல்லும்; செல்லு
நூன்ற அப்பிரிவினை அவனாற்றுகார்த்தன்மை. அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்த்திய
தலைமகற்குத் தோழிகுறவும், அவடனக்குத் தலைமகடானே அவன்குறிப்பானு
ணர்ந்துகறவும், பிரிவுணர்த்தியவழிக் கூறவும், தலைமகன்பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்
தோழிக் குத் தலை-ம் மறுத்துக்கூறலுமென நால்வகையார் கூறப்படுமே.

**கககுக. செல்லாமை புண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்லாவு வாழ்வார்க் குரை. க.**

பிரிந்து கடிதின்வருவலென்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது

இ - ன். செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை - றீயெம்மைப் பிரியாமைபுண்
டாயின் அதனையெனக்குச்சொல்,—மற்றுநின் வல்லாவு வாழ்வார்க்கு உரை - அஃ
தோழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்து வருதல் சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது
உயிர்வாழ்வார்க்குச் சொல். எ - று.

தலைமகையொழித்து எனக்கென்றான், தானவனென்னும் வேற்றமையின்மை
யின். அக்காலமெல்லாமாற்றியிருந்து அவ்வாவு காணவல்லனல்லன், பிரிந்தபொழுதே
யிறந்துபெறப்பதாம். அழுக்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகள் கூற்றாகியுரைப்
பாருமுனர். (க)

**கககுக. இன்ச ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சம்
புன்ச ணுடைத்தார் புணர்வு. உ.**

பிரிவு தலைமகன்குறிப்பானறிந்த தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.

இ - ன். அவர் பார்வல் இன்சண் உடைத்து - தழைபுகண்ணிபுகொண்டு
பின்னின்றனூன்று அவர்நோக்குமாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையான் நமக்கென்ப
முடைத்தாயிருக்கும்,—புணர்வு பிரிவஞ்சம் புன்சண் உடைத்து - இன்று அப்பு
ணர்ச்சிதான் நிகழாநின்றவுமே அது பிரிவொன்றஞ்சமச்சத்தினைபுடைத்தாயிற்று, அவ
ரன் பினிணைமையிது. எ - று.

பார்வலென்றதனாற் புணர்ச்சிபெறாத பின்னிலக்காலம் பெறப்பட்டது. புன்ச
ணென்னுங்காரணப்பெயர் காரியத்தின்மேலாயிற்று. அவ்வச்சத்தினைபுடைத்தாத
லாவது “முன்னுறம் முனையெயிற் றமிழ்துறக் தீ நிரைச்—சன்னினு மகிழ்செய்யுமென
வுரைத்து மமையாரென்—னென்னிழை திருத்தும்” பண்டையிற் நிறப்பால் அவன்
பிரிதற்குறிப்புக்காட்டி அச்சஞ்செய்ததுடைமை. அழுக்குவித்தல் பயன். (உ)

**கககுக. அநிரோ தேற்ற மறிவுடைபார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். க.**

இதுவுமது

இ - ன். அறிவு உடையார் கண்ணும் - பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் சம்பிரி வரற்றமையும் அறிதலுடையராய காதலர்கண்ணும்,—ஒரிடத்துப் பிரிவுஉண்மையான் - ஒரோவழிப் பிரிவு நிகழ்தலான்,—தேற்றம் அரிது - அவர்சொல்லும் தலையளிபும்பற்றி சம்மாட்டன்புடையசொனத் தேறுந்தேற்றம் அரிதாயிருந்தது. எ - று.

அரோ அசைநிலை, உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. (உ)

ககருசு, அளித்தஞ்சு லென்றவர் ரீப்பிற் நெளித்தசொற்
மேறியார்க் குண்டோ தவறு. ச

இதுவுமது

இ - ன். அளித்து அஞ்சல் என்றவர் ரீப்பின் - எதிர்ப்பட்டாரன்றே தலையளி செய்து நின்னிர்பிரியேன் அஞ்சலென்றவர்தாமே பின் பிரிவராயின்,—தெளித்த சொல் தேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ - அவர்க்கன்றி அவர் தெளிவித்த சொல்லுமெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குத் குற்றமுண்டோ! எ - று.

தேறியாரொன்பது தன்னைப் பிறப்போற்கூதல். சொல்லஞ் செயலுமொவ்வாமைக்குற்றம் அவர்க்கெய்தும்; அஃதெய்தாவகையழுங்குவியென்பது கருத்து. (ச)

ககருரு. ஒம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
ரீங்கு னரிதாற் புணர்வு. ரு.

இதுவுமது

இ - ன். ஒம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஒம்பல் - என்னுயிரைச் செல்லாமற்காத்தியாயின், அதனையாளுதற்கமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்குவிப்பாயாக;—மற்று அவர் ரீங்கிற் புணர்வு அரிது - அழுங்குவிப்பாரின்றி அவர்செல்வாராயின் அவராலா னப்பட்டவுயிருஞ்செல்லும், சென்றார் பின்னவரைக்கூடுதல் எனக்கரிதாம். எ - று.

ஆளுதற்கமைதல் இறைவராதற்குத் தெய்வத்தாலேற்புடையராதல். மற்றவினை மாற்றின்கண் வந்தது. (இ)

ககருக. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ டென்னு நகை. க.

தலைமகள் பிரிவுணர்ந்தியவாறு வந்துசொல்லிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின் - நங்கவவுக்கடுகையறித்த தலைவர்தாமே சம்முனின்ற தம்பிரிவினையுணர்ந்தும் வன்கண்மையுடையராயின்,—நல்குவர் என்னும் நகை அரிது - அத்தன்மையார் பின்பு சம்மாற்றமையறித்துவந்து தலையளியெய்வொன்றிருக்குமானை விடப்படும். எ - று.

அருமை பயன்பதெவில்காமை, கூடியிருந்தே அன்பின் நிப்பிரிவுவென்னுதலும் உணர்த்தலும் வல்லராயினார் பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் சம்மை நினைத்துவந்து நல்குதல் பாண்டையதென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். (க)

ககருஎ. துறைவன் றறந்தமை துற்றுகொன் முன்கை
பிறைபிறவா நின்ற வுரை. எ.

இதுவுமது.

இ - ன். துறைவன் துற்த்தமை - துறைவன் என்னைப் பிரிவாற்றாமையை—
முன்னகையிற இறவாநின்ற வளை னுற்றுகொல் - அவனுணர்த்தாமற்றமுமேயுணர்ந்து
என்முன்னகையினிறையினின்றும் கழலாநின்ற வளைகள் எனக்கறிவியாவோ, அவனு
ணர்த்தவுணர்ந்துவந்து நீயறிவித்தல்வேண்டுமோ! எ - று.

முன்னே கிழந்தமையிற் துற்த்தமைபென்றும், கேட்டதுணையான் மெலிந்து
ஆற்றாமையின் இறவாநின்றவென்றும் கூறினான். அழுங்குவித்தவந்து கூறப்பாலை
யல்லையாய் நீயும் இவ்வளைகன்செய்தனவே செய்தாயெனப் புலந்து கூறியவாறு.(௭)

ககருஅ இன்னா தினனில்லார் வாழ்த ஸதனினு
மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. அ.

இதுவுமது.

இ - ன். இன்ன இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னாது - மகளிர்க்குத்தங்குறிப்பறிபுச்
தோழியில்லாத வேதனாரின்கண் வாழ்தலின்னாது;—இனியார்ப்பிரிவு அதனினும்
இன்னாது - அதன்மேலுந் தங்காதலரைப்பிரிதல் அதனினுமின்னாது. எ - று.

தலைவன் செல்வினையழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டெவந்தமைபற்றிப் புலக்
கின்றாளாகலின், இன்னில்லாரென்றான். உலகியல் கூறுவான்போன்று தனக்கக்
விரண்டு முண்மை கூறியவாறு. (௮)

ககருக. தொடிற் சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றாமோ தீ. கூ.

காமம் தீயேபோன்று தானின்றவிடத்தைச் சுமோகலான்
நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். தீத்தொடிற் சுடிற் சுடலல்லது - தீத் தன்னைத்தொட்டாற் சுமையிற்
சுடுதலல்லது—காமநோய்போல விடிற் சுடல் ஆற்றாமோ - காமமாகிய சேஷ
போலத் தன்னையகன்றாற் றப்பாது சுடுதலை வற்றோ, மாட்டாது. எ - று.

சுமையினென்பது மந்திரமருந்துகளாற்றம்பிக்கப்படாதாவி னென்றவாறு.
காமத்திந்தெதுவுமில்லையென்பான் வானா சுடலென்றான். அகறல் துகராமம், சுட
லென்பது முன்னுக் கூட்டப்பட்டது. தீயினுக்கொடியதனை யானாற்றாமாநென்னை
யென்பதாம். (௯)

ககக0. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். க0.

தலைவியர் பலரும் பிரிவாற்றியிருப்பார், அது நீசெய்கின்றியை யென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். நீசொல்லுகின்றதொக்கும்,—அரிது ஆற்றி அல்லல்களோய் நீக்கி - பிரி
வுணர்த்தியவழி அதற்குடம்பட்டிப் பிரியுக்கால்நிகழும் அல்லலனோயினையு நீக்கி—
பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர் - பிரிந்தால் அப்பிரிவுதன்னைபுமற்றி
பின்னுமிருந்து உயிர்வாழாமளிகர் உலகத்துப் பலர். எ - று.

பண்டையிற்றெப்பத் தலையணிபெற்றின்புறமின்ற வெல்லக்கண்ணே அஃதி
முத்து துன்புறுதற்குடம்படுதல் அரியதொன்றாகவின் அரியதனைச்செய்தென்றும்,
செல்லுந்தேய்த்து அவர்க்கியாது கிசழுமென்றும் வருத்தினையும் யாமாற்றியிருக்கு
மாரென்னென்றும் அவ்வரவுதான் எஞ்ஞான்ற வந்தெய்துமென்றும் இவ்வாற்றி
னிகழும்கவலை மனத்தூங்காதாகவான் அல்லனெய் நீக்கியென்றும், பிரித்தால் வருத்
தானையும் அகத்து நிகழும் காமவேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்றலென்
றவைவருதலாக வந்து இதனை வளர்ப்பனவும் ஆற்றலரியவாகவின் பிரிவாற்றியென்
றும், தக்காதலரை யின்றியமையா மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னு
மிருந்து உயிர்வாழ்வார் ஒருவருமில்லையென்பது குறிப்பாற்றோன்றப் பின்னிருந்து
வாழ்வார் பலரென்றும் கூறினான். அரிதென்பது வினைக்குறிப்புப்பெயர். பிரிவின்க
ணிகழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றான். செய்து, நீக்கி, ஆற்றியென்பன ஓசைவகையான்
அவ்வவற்றதருமைபுணர் நின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. யானுமிற்று
படுவென்பது கருத்து. (40)

கக௭.ம் அதி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிந்திரங்கலெனவிரியும், அஃதாவதுபிரிவாற்றினாய தலை
மகன் தானுறுகின்ற துன்பத்தினை எப்பொழுதும் நினைத்தலின் அந்நினைவான் மெலிந்
திரங்குதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக௭. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்
கூற்றுநீர் போல மிகும். க.

காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நின்னாணுக்கேலாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். நோயை யான் மறைப்பேன் - இந்நோயைப் பிறரறிதனணி யான்
மறையாநின்றேன்;—இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போலமிகும் - சிற்பவும்
இஃது அந்நாண்வரை சில்லாது நீர் வேண்டுமென்றிறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர் மிகுமாறு
போன் மிகாநின்றது. எ - று.

அம்மறைத்தலாற் பயனென்னென்பதுபட சின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண்
வந்தது. “இஃதோ செல்வர்க்கொத்தனென்யான்” என்புழிப்போல ஈண்டுக்கட்டுப்
பெயரீது திரிந்துகின்றது. இஃதோர் நோயையென்று பாடமோதுவாருமுனர்; அது
பாடமன்மையறிக, இனி அதற்கடுத்தது நீ செயல்வேண்டுமென்பதாம். (4)

கக௭. காதத்து மாற்றேனின் நோயைநோய் செய்தார்கள்
குரைத்தது காணுத் தரும். உ.

நண்டையாரறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையாரறியத் தூதுவிதேலென்னு
யிரண்டனுள் ஒன்றுசெயல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். இந்நோயைக் காதத்தலும் ஆற்றேன் - இந்நோயை நண்டையாரறியா
மன் மறைத்தலும் வல்லெனுகின்றிலேன்;—நோய் செய்தார்க்கு உரைத்தலும்
காணுத் தரும் - ஆசைக்கால், நோய்செய்தவர்க்குரைக்கவெனின், அதுவும் என்ரு
காணின்ததாராகின்றது, இனிபெயர் செய்தோ! எ - று.

ஒருகாலச் செருகான் மிருதவீற் காதத்தமாற்றேனென்றும், சேயிடைச் சென்றவர்க்கு இதசொல்லித் தாதுவிட்டால் இன்னுமிருத்தேனென்பது பயர்க்கு மென்னும் கருத்தால் காணுத் தருமென்துக் கூறினான். (௨)

கக௬. காமமு காணு முயிர்காவாத் துங்குமென்
தேனாவுடம்பி னகத்து. ௩.

இதுவுமது.

இ - ன். காமமும் காணும் - காமனோபும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்க வொல்லாத காணும்—கோனா என் உடம்பின் அகத்து - தம்மைப் பொருத என்னு டம்பின்சுண்ணே—உயிர் காவாததுக்கும் - உயிர் காதத்தண்டாக அதனிருதலையினுக் துங்காநின்றன. எ - று.

பொருமை மெலிவானது. துங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகாது இரண் டும் ஒத்தசேவென்பது தோன்ற நின்றது. தாதுவிடவும் ஒழியவும், பண்ணுவனவாய காமகாண்கள் தம்முனொத்து உயிரினையிறவியாநின்றன. யான் அவற்றனொன்றின்ச ணிற்சமாட்டாணையின் இயித்திறேவீடுமென்பதாம். (௩)

கக௭. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேம்பு புணைமன்னு மில். ௪.

தலைவியர் காமக்கடற்படார், படினும் அதனை ஏற்றபுணையானீந்திக்
கடப்பரேன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். உண்டு காமக்கடலே - யாவர்க்கும் உளவாய்வருகின்ற இவ்விரண்ட னுள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே;—அது நீந்தும் ஏம்பு புணை இல் - அதனை நீந்தும் அரனாகிய புணையில்லை. எ - று.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. தாதுவிட்டு இதற்குப் புணையாகற்பாலை யாயவியும் ஆயிற்றிலையென்பது கருத்து. (௪)

கக௮. துப்பி னெவனாவர் மற்கொ துயர்வரவு
நட்பினு னாற்று பவர். ௫.

தாதுவிடாமைநோக்கித் தோழியோடு புலந்து சொல்லியது.

இ - ன். துப்பினான் துயர்வரவு ஆற்றபவர் - இன்பஞ்செய்தற்குரிய நட்பின் கண்ணே துன்பவரவானைச் செய்யவல்லவர்—துப்பின் எவனாவர்கொல் - துன்பஞ் செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வார்கொல்லோ! எ - று.

துப்புப் பகைபுமாதல் “துப்பெதிர்த்தோர்க்கே புன்னாச் செய்மை—எட் பெதிர்த் தோர்க்கே யக்கையெண்மையன்” என்பதனானுமறிச. அப்பகைமை நண்டுக் காணுமையின் அவர்செய்வதுமறியப் பெற்றிலேமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர்வருதலை விலக்கவாயிருக்க அதுசெய்கின்றிலையெனப் புண்பென்றமையின், துயர்வரவு செய்தாண்க்கியும் பிறாண்க்கியும் கூறினான். (௫)

கடவுள் கள்ளம் அறி.—பட்டர்மெலித்திரங்கல்.

கககக. இன்பம் உன்மற்றுக் காம மஃதென்க
தன்ப மதனிற் பெரிது. க.

காமப் பூனியமுற்றுக்கு அதனினுய துன்பம் வருமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ள் காமம் இன்பம் கடல் - காமம் புணர்வானின்பஞ்செய்யுங்கால், அங்
வின்பம்பெய்துபெரிதாம்;—மற்றஃது அங்கால் துன்பம் அதனிற்பெரிது -
இனி அதனானே பிரிவாற்றன்பஞ்செய்யுங்கால், அத்துன்பம் அக்கடலினும் பெரி
தாம். எ - து.

மற்ற வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அங்காலென வந்தமையின், மறுதலையெச்
சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெறறவின்பத்தோடொத்தவரின் சூற்றலாம்; இஃதனை
தன்வன்றென்பது கருத்து. (க)

கககக. காமக் கெடுபுன லீந்திக் கரைகானேன்
பாமத்தும் யானே யுனென். எ.

காமக்கடல் நிறைபுணையாக நீத்தப்படுமென்றுக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். காமம் கெடுபுனல் நீந்திக் கரை கானேன் - காமமாகிய கடலை நீந்தா
தேனல்லென், நீந்தியும் அதற்குக் கரைகாண்கின்றிலென்,—பாமத்தும் யானே
உனென்-அக்கானைமைக்காலத்தான் எல்லாருத்தயிறும் அரையிருளாயிற்று, அவ்வரை
யிருட்கண்ணும் அதற்கொருதுணையின்றி யானையானேன், ஆயும்இறத்துபட்டுய்ந்த
போகாதுனெனுகாரின்றென், ஈதொரு திவினைப் பயனிருத்தவாறென்! எ - து.

கேமை ஈண்டு மிகுதிக்கணின்றது. உம்மை முன்னுக்கட்டப்பட்டது. யானே
யாயினெனென்பது திவினையாயிற்றியென்னுங் குறிப்பிற்றது. (எ)

கககஅ. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யனித்திரா
வென்னல்ல திவலை துனை. அ.

இரவின்கொனெமை சொல்லியிரங்கியது.

இ - ன். இரா அனித்த - இவ்விரா அனித்தாயிருத்தது;—மன் உயிர் எல்லாம்
துயிற்றி என்னல்லது துனை இவலை - உலகத்த நிலபெறுகின்ற உயிர்களைப்பெல்லாந்
தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற்றிலை.
எ - து.

துயிற்றியெனத் திரித்துகின்ற வினைபெச்சம் அவாங்கிலையான்வந்த உடைத்தாத
லோடுமுடிந்தது. துனையோடொன்றுகின்ற உயிர்களைல்லாம் விட்டு இறத்துபடு
மெல்லையென என்னையே துணையாகக்கோடலின் அறிவின்றென்பது பற்றி அனித்
தென்றான்; இவெச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கககக. கொடியார் கொடுமையிற் றுங்கொடிய கிங்க
கொடிய கழியு மிரா. க.

இதுவுமது.

இ - ன். இக்கான் கொடிய கழியும் இரா - காதலகொடு காமிக்புத்த முன்னு
கனித் குதியவாய் அவப்பிரிவாற்றுகொகின்ற இக்கான் கனிவே கொடியவாய்க்கொன்னு

ரங்குல்சன்—கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய - அக்கொடியாத கொடுமைக்கு மேலே தாக்கொடுமை செய்யாநின்றன. எ - று.

தன்னுற்றமை எருதாது பிரிதலின், கொடியாரொன்றும். கொடுமை எய்தின் யாராது நீட்டித்தல். அவர் பிரிவானும் நீட்டிப்பானுமுளதாய சூற்றமைக்குச் சன் னோடாமையேனும் பண்டையினொடியவாய்க் கொடியவாகாநின்றனவென்பதாம்.(௧)

ககஎ௦. உன்னம்போன் தன்வழிச் செல்கிற்பின் வென்னரீர்

நீந்தல மன்னோவென் சன்.

௪௦.

நின்கண்கள் பேடழகிழிசின்றனவாகலின் அழற்பாடு
யல்லியென்றாட்துச் சொல்லியது.

இ - ன். உன்னம்போன்று உன்வழிச் செல்கிற்பின் - மனம்போலக் காதலருள்ள தேயத்துக் கடிந்தெல்லவல்லனவாயின்,—என் சன் வென்னரீர் நீந்தல - என்சன் சன் இங்ஙனம் வென்னமாயித தநீரை நீந்தா. எ - று.

அது மாட்டாமையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலெயுள்ளதென்பதபட சின்ற மையின், மன் ஒழியிசைக்கண்வந்தது. மனத்திற்குச் செல்வாவது சினாவையாகலின் உன்னம்போன்றென்றும், மெய்க்கு எட்டிசெல்லவேண்டுதலிற் சன்சன் அதனொடு சென்று காதலரைக்காண்டல் கூடாதென்னும் எருத்தாந் செல்கிற்பினென்றும் உறிஞன். இதனான் வருகின்றவதிகாரமும் தோற்றவாய் செய்யப்பட்டது. (௪௦)

ககஅம் அதி.—கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது சன்சன் தங்காட்டி விதுப்பான் வருத்ததல். காட்டுவிதுப்புத் தலைமகளைக் காண்டற்கு விரைதல். இது படரான்மெலிந்தவழி கிழைவதாகலின், படர்மெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎ௧. சண்டாங் கறுழ்வதெவன் கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட பாங்கன் டது.

௪.

நின்கண்கள் கலுழங்கு தம்மழகிழுவாநின்றன நீயாற்றல்வெண்ணென்ற
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ - ன். தண்டா நோய் யாம் சண்டாது தாம் காட்ட - இத்தனியாரோயை யாம் றித்தது தாமெங்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றோ;—சன் தாம் கறுழ்வது எவன் கொல் - அன்று அத்தொழிலவாய சன்சன் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லியரு கின்றது என்னெதிர் எ - று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றக் தாமெகாட்டுதலல்லது யாங்காட்டிதல் யாண்டைய தென்பதாம். (௪)

ககஎ௨. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுன்சன் பரிந்துணராப்
பைத துழப்ப தெவன்.

௨.

இதுவுமது.

இ - ன். தெரிந்து உணரா நோக்கிய உன்சன் - மெய்கிணவதனை யாராய்த்தறி வது அன்று வாதனை நோக்கிநின்ற உன்சன்சன்—பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்

உதா. அடையும் அறிவு—கண்ணி துப்பறிதல்.

பத எவன் - இன்று இது நம்மால் வந்ததாகவித் பொறுத்தல் வேண்டுமெனச் உத
படுத்துணராத துன்பமுட்பது என்னுதி! எ - து.

கண்ணி வறு - பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டந்கரியராய் வருத்ததல்.
முன்னே வருவதறிந்து அதுகாவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றேயுள்
எது. அதுவுஞ்செய்யாத வருத்ததல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ)

ககஎஊ, கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுமு
மிதுகதத் தக்க துடைத்து. ஊ.

இதுவுமது.

இ - ன். தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுமும் இது - இக்கண்கள் அன்று
காந்தகைத் தாமே விரைந்து நோக்கி இன்றுத்தாமே யிருந்தமுதின்றலிது—கதத்தக்
கது உடைத்து - நம்மாற்றிரிக்கத்தக்க வியல்பினைபுடைத்து. எ - து.

கண்ணென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச்
செய்கையை. அது வருமுன்னர்க்காப்பார்க்கு நகைவினைக்குமாகலான், கதத்தக்கது
டைத்தென்றான். (உ)

ககஎச, பெயலாற்று நீருலர்ந்த வுண்க ணுயலாற்று
வுய்மினோ பெண்க ணிறுத்து. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். உண்கண் - உண்கண்கள்,—உயலாற்று உய்வு இல் நோய் எண்கண்
கிறத்து - அன்று யானுய்யமாட்டாமைக் கெதுவாய ஒழிவில்லாத நோயை என்
கண்ணே கிறத்தி,—பெயலாற்று நீர் உலர்ந்த - தாமுமுதலுமாட்டாவண்ணம் நீர்
வற்றிவிட்டன. எ - து.

கிறத்தல் பிரிதலும் பின்கடாமைபுமுடையாரைக் காட்டி அதனால் கிண்பெறச்
செய்தல். முன் எனக்கின்றதெய்தலாற் பின் தமக்கின்றதான தாமே வந்தன
வென்பதாம். (ச)

ககஎஊ, படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றுக்
காமநோய் செய்தவென் கண். இ.

இதுவுமது.

இ - ன். கடல் ஆற்றுக் காமநோய் செய்த எண்கண் - எனக்குக் கடலுக்கு கிறி
தாம்வண்ணம் பெரியதாய் காமநோயைச் செய்த எண்கண்கள்—படல் ஆற்று பைதல்
உழக்கும் - அத்திலிணையாற் ருமும் துயில்லெவாய்த் துன்பத்தைபு முழுவதின்
நன. எ - து.

காமநோய் கரட்பொன் வந்ததாகவின், அதனைக் கண்களே செய்ததாக்கிக் கூறி
ஞன். துன்பம் அமுதலானாயது. (ஊ)

ககஎஊ, ஒது வினிதே பெயக்கிநோய் செய்தகண்
புகிது மிதப்பட்டது. க.

இதுவுமது.

இ - ன். எமக்கு இஃரோய் செய்த கண் தாம் இதற்பட்டத - எமக்கீச்சாம் கோயினச் செய்த கண்டோமும்இத்துயிலாதழுதந் கண்ணேப்பட்டத—ஒரு இனிதே-
மிசெயினிதாயிற்று. எ - று.

ஒவென்பது மிருதிப்பொருட்கண்வந்த குறிப்புச்சொல். தம்மால் வருத்தமுற்ற
வெமக்கு அது தீர்த்தாற்போன்ற தென்பதாம். (க)

ககஎஎ. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைத்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். எ.

இதுவுமது.

இ - ன். விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவர்க் கண்ட கண் - விழைந்து உண்
னெயிற்று விடாதே அன்று அவரைக் கண்ட கண்கள்—உழந்துழந்து உளரீர்
அறுக - இன்று இத்துயிலாதழுத்கலாய துன்பத்தினைபுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ளநீர்
அற்றேபோக. எ - று.

அடுக்கு இடைவிடாமெக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்துநிசெழ்பொருளின்
குறுழில் இடத்தின்மேனின்றது. (எ)

ககஎஅ. பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னே மற்றவர்க்
காணு தமைவில கண். அ.

காதலர் பிரிந்துபோயினரால்லர் அவர்ண்ணோர் அவரைக்காணுமளவும்
நீயாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். பேணுது பெட்டார் உளர் - நெஞ்சால் விழையாதுவைத்துச் சொன்
மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தேயுளர்;—மற்று அவர்க் கண் காணுது
அமைவில - அவவுண்மையாற் பயன்யாது, அவரைக் கண்கள் காணுதமைகின்றன
வில்லையாயின. எ - று.

செயலாற் பிரிந்து நின்றமையிற் பேணுதென்றும், முன்னலம்பாராட்டிப் பிரி
வச்சமும் வன்புறையுங் கூறினார்களிற் பெட்டாருன்றுங்கூறினான். மன் ஒழியி
சைக்கண் வந்தது. மற்ற வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசைநிலை. யானுந்
தவுங் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாகின்றன வென்பதாம். இனிக்குகோண்
கணவென்று பாடமாயின், எண்கண்கள் தம்மைக் காணுதமைகின்ற கொண்கணைத்
தாய்காணுதமைகின்றனவில்லை இவ்வாறே தம்மையொருவர் விழையாதிருக்கத் தாம
வரை விழைந்தார் உலகத்துளரோவென்றுரைக்க. இதற்கு மன் அசைநிலை. (அ)

ககஎக. வாராக்காத் தஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாராரு குற்றன கண். க.

நீயுமாற்றி நின்கண்களுந் துயில்வனவாதல் வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். வாராக்கால் தஞ்சா - காதலர் வாராதனான்று அவர் வரவுபார்த்துத்
துயிலா,--வரின் தஞ்சா - வந்தனான்று அவர் பிரிவஞ்சித்துயிலா,--ஆயிடைக் கண்

கககூம் அதி.—பசப்புறுபருவரால்.

சூரனார் உற்றன - சூதலான் அவ்விருவழியும் என்னைகள் பொறுத்தநகரிய துன்பத் திண்புடைய. ஏ - து.

சூயிடையெனச் சட்டி நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒருநூன் துயில்லை யென்பதாம். (க)

ககஅ௦. மறைபெற ஊரார்ச் சரிதன்று லெம்போ
லறைபறை கண்ணா ரகத்து. க௦.

காதலரை இவ்வூர் இயற்பழியாமல் அவர்கோடுமையை
மறைக்கவேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். எம்போல் அறைபறை கண்ணார் அகத்து மறை பெறல் - எம்மைப் போலும் அறைபறையாகிய கண்ணினைபுடையார் தஞ்செஞ்சின்னடைக்கிய மறையை யறிதல்—ஊரார்க்கு அரிதன்று - இவ்வூரின் கணுன்னார்க்கு எளிது. ஏ - து.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்து சிசுழ்வதனைப் புறத்துள் ளார்ச் சிறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமையுண்மையின்; அறைபறையாகிய கண் ணென்றான். இவ்வனஞ்செய்யுள்விகாரமாக்காது அறைபறைக் கண்ணொன்று பாட மோதுவாருமுள். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாவின்றை வென்பதாம்.()

கககூம் அதி.—பசப்புறுபருவரால்.

அது பசப்புற்ற பருவரென விரியும். அஃதாவது பசப்புறுதலானாய் வருத் தம். இதனைப் “பந்தெறிந்தவயர்” வென்பதுபோலக்கொள்க. பசப்பாவது பிரிவாற் றுமையான் வருவதோர் சிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக் காணப்பெறுதவழி சிசுழ் வதாலின், கண்விதுப்பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஅ௧. ஈயந்தவர்க்கு நல்காமை நோந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்ச் குரைக்கோ பிற க.

முன் பிரிவுடம்பட்ட தலைமகள் அஃதாற்றாது பசந்தவழித்
தன்னுள்ளே சொல்லியது

இ - ன். ஈயந்தவர்க்கு நல்காமை நோந்தேன் - என்னை ஈயந்தவர்க்கு அது பொழுது பிரிவைபுடம்பட்ட நான்—பசந்த என் பண்பு யார்க்கு உரைக்கோ - அதனையாற்றாது இதுபொழுது பசந்தவென்னியல்பினை யார்க்குச்சொல்வேன்! - து.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல்குறித்துப்பிரிவுணர்த்தினாரச் சின் அவரன்புடையொன்றுக் கருத்தான் ஈயந்தவரென்றும், இதுவேபுடம்படாரச் மேலும் பிரிவு சிசுழ்மாளின் இனி அவரைக் கூடுதலரிதென்னுங்கருத்தான் நல்கா மையென்றும், முன்னருடம்படுதலும் பின்னாற்றாது பசத்தலும் பிறச்செய்தனவல்ல வென்பான் பசந்தவென்பன்பென்றும், யான்செய்துகொண்ட துன்பத்தினை இனி யொருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியாமென்னும் கருத்தால் யார்க்குரைக்கோவென்றும் கூறினான். (ச)

ககஅ௨. அவரத்தா ரென்னுக் தகையா விவரத்தென்
மேனிமே ஊரும் பசப்பு. உ.

ஆற்றாளேனக் கவன்றதோழிக்கு ஆற்றவலென்பதுபடச் சொல்லியது.

இ - ன். யானுந்நிபுனோனாகவும்,—பசப்பு - இப்பசப்புத்தான்,—தத்தார் என்னும் தகையால் - என்னையுண்டாக்கினார் அவரென்னும் பெருமிதத்தான்,—என் மேனிமேல்இவர்த்த ஊரும்-என்மேனியை மேல்கொண்டுசெலுத்தாநின்றது.எ-து.

“ருகுநிகொப் புனிக்கும் வேலான் உத்தன்மா விவர்த்த செல்ல” என்புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாதலிச, இஃது உரிமைபற்றி பூர்வீன்றது, இதற்கு நீதவல்ல வேண்டாமென்பதாம். (உ)

ககஅ௩. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு

நோயும் பசியுந் தந்து. ௩.

அழகுநாணுமழியாமல் நீயாற்றல் வேண்மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். கைம்மாறு நோயும் பசியும் தந்து - பிரிநின்றனான்றே அவ்விரண்டற்குத் தலுமாறாக இக்காமநோயினையும் பசியையும் எனக்குத் தந்து,—சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார் - என்மேனியழிவினையும் நாணினையும் அவர் கொண்டு போயினார். எ - று.

எதிர்நிரனிறை. அடக்குத்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிந்ருத் தலுமாறு யிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவையுனவாகலும் இவையிலவாகலும் உடாவென்பதாம். (உ)

ககஅ௪. உன்னுவன் மன்பா னுரைப்ப தவர்திறமாற்

என்னம் பிறவேர் பசப்பு. ௪.

பிரிநின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும் அவர் கற்றிறங்கனாயு மறிதியாகலின் நீட்டியாது வருவரென்றவழிச் சொல்லியது.

இ - ன். யான் உன்னுவன்-அவர் சொற்களை யான் மனத்தாளினையாறிந்வேன்,—உரைப்பது அவர்திறம் - வாக்காலுரைப்பதும் அவர் கற்றிறங்கனாயே;—பசப்புக் கன்னம் -அவ்வனஞ் செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது, இது வஞ்சனையாயிருத்தது. எ - று.

பிறவும் ஒவும் அசைநிலை. மெய் மற்றை மனவாக்குக்களின் வழித்தாகலின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற்றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன்செயல் என்னமாயிருத்த தெனத் தானாற்றுகின்றமை உரியவாறாயிற்று. (௪)

ககஅ௫. உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணெங்

மேனி பசப்பூர் வது. ௫.

காதலர் பிரித்தணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றிலையென்ற தோழிக்கு முன்னிகழ்த்தது கூறியது.

இ - ன் எங்காதலர் உவக்காண் செல்வார் - பண்டும் எங்காதலர் உங்கேசெல்வா ராக,—என்மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண் - என்மேனி பசப்பூர்வதிங்செயன்றோ! அப்பெற்றியது இன்று பிரிதொன்றுமோ! எ - று.

நீசுடி கக்கம் அது. - பசப்புறுபருவரல்.

கவச்சான் இவக்காணென்பன ஒட்டிசின்ற விடைச்சொற்கள். தேயவன் யார் காலவன்மை கருதப்பட்டது. அவர்செலவும் பசப்பினதவரவும் பசவிரவுக செலவும் வரவும்போல்வதறிந்துவைந்து அறியாதாப்போல சொல்லுகின்றதென் றென்பதாம்.

ககஅக. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கண் முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. க.

இதுவுமது.

இ - ன். விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் - விளக்கினது மெலிவு பார்த்து நெருங்குவரு மிருளேபோல - கொண்கண் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு - கொண்கண்முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்குவரும் இப்பசப்பு. எ - று.

பார்க்குமென்பன இலக்கணச்சொல். மூன் பிரியாதிருக்கவுந் தணக்கவகாசம் பார்த்துவரும் பசப்புப் பிரிவுபெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (க)

ககஅஎ. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. எ.

இதுவுமது.

இ - ன். புல்லிக்கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தேன் - மூன்றொருளன்று காத லரைப் புல்லிக்கிடந்த யான் அறியாது புடைபெயர்ந்தேன்; - அவ்வளவில் பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று-அப்புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது. எ - று.

கொள்வதென்பது குறைந்துநின்றது. அள்ளிக்கொள்வது அள்ளிக்கொள்ளப் படிம் பொருள். அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்திற்கு அவ்வாறாயது இப்பிரியின்சுணு மாறு சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (எ)

ககஅஅ. பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா விவனைத் துறந்தா ளவரென்பா ரில். அ.

நீயிங்ஙனம் பசக்கற்பாலையல்லையென்ற தோழியோடுபுலந்து சொல்லியது.

இ - ன். இவன் பசந்தான் என்பது அல்லால் - இவன் ஆற்றியிராது பசந்தா னென்று என்னைப் புழிகுறவதல்லது - இவனை அவர் துறந்தார் என்பார் இவ்-இவ னையவர் துறந்துபோயினரென்று அவரைக் கூறுவாரொருவருமில்லை. எ - று.

என்பாரென வேறுபடுத்திக்கறிஞன், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக் கின்றமையின். (அ)

ககஅக. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் கண்ணிலை ராவ முரணின். க.

இதுவுமது.

இ - ன். நயப்பித்தார் கண்ணிலையாவார் எனின் - இப்பிரிவை யானேயுடம்புகிம் வகை சொல்லியவர் இன்று நின் கருத்தான் எல்ல நிலையினராவாரின், - என்மேனி பட்டாங்கு பசக்க - என்மேனி பட்டாங்குபடப் பசப்பதாக. உ - று.

நின்னிண்பாநதல் கன்மைகென்பென் னிற்றவையுடையதாம். பட்டவர்களுக்கென
கூக்கம் விரித்தாகாது. முன் இப்பிரிவின் கெடுமையறிவதென்பது இதுபுத்த
படுத்திப் பிரித்தவர் தவறிவராவேவேண்டுவது, என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்வி
கென்பென்பதுபட சிற்றவையின், மன் ஒழியிசைக்கென்வந்தது (௭)

கஉ௦. பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை துற்ற ரெனின். ௧௦.

தலைமகளாற்றாதுதற்பொருட்டுத் தோழி தலைமகனையிற்பழித்தவழி
அவள் இயற்படமொழிந்தது.

இ - ன். நயப்பித்தார் நல்காமை துற்றாரெனின்—அன்று தாம் குறையப்பித்துக்
கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமைநய கட்டோர் துற்றாராயின்,—பசப்பெனப் பேர்
பெறுதல் என்றே - பசப்புற்றானே வேற்றுமைபாணன்றிப் பசப்புத்தானையினுள்ளே
ஒற்றுமையாற்றுகஞ்சொல்ல அப்பெயரைப் பெறுதல் எனக்குகன்று. எ - று.

கட்டாரென்பது அவாபிசைபான் வந்தது. இயற்பழித்தல்பொருது புலக்கின்
ஞானாவின், இசைக்கெடுநிற்பார் கூறினான். அவரை அருவிலரென்னுது இன்னும்
பசத்தாளிவனென்னையே யானுற்று தெரியாவதென்பதாம். (௭௦)

கஉ௦ ம் அதி.—தனிப்படர் மிகுதி.

அது தனியாகிய படர்மிகுதியென விரியும். அந்நாவது படர்மிகுதி தலைவன்
களினிற் தன்னைநேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளுநோக்கிப் பிரிதலின்
அவன்னை இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருத்தியாட்டுகியதாகலின், பசப்புறு
பருவரலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௧. தாமவீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. ௧.

காதலரும் நின்னிணுமாற்றாராய்க் கடிதின்வருவர் நீயவரோடு
பேரின்பநுகர்தியென்றே தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். தாம் வீழ்வார் தம் வீழப் பெற்றவர் - தம்மாத்காதலிக்கப்படுகணவர்
தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர்—பெற்றாரே காமத்துக் காழில் கனி - பெற்றா
ரன்றே காமநுகர்ச்சியென்னும் பரவல்லாத கனியை. எ - று.

காமம் ஆகுபெயர். அத்து அவ்வழிக்கண் வந்தது. முன்னே கல்வினை இவ்வழிப்
பெறப்படாமலிற் பெற்றாரென்றும், அவரை நடைபின்னி நகரப்படுத்திற் காழில்
களியென்றும் கூறினான். கங்காதவர் பிரிதலெயன்றிப் பின் வாராமையுமுடைமை
யின், அக்கனி யாம் பெற்றிலேமென்பதாயிற்று. (௭)

கஉ௨. வாழ்வார்க்கு வானம் ப்பந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மனி. ௨.

குதுவமுது.

இ - ன். வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி - அறமும் பொருளுநோக்கிப்
பிரித்தார் தம்மையின்றியமைவா மகளிர்க்கு அவனாவியிறியனாய்க்கணவர் ஞான

௧ பால்—விதை,

வழித்த ஈழம் செப்புத்தலையினி—வாழ்வார்த்து வானம் பவத்தந்த நன்னியே
சொல்லி உயிர்வாழ்வார்த்து வானம் அவனத்தந்த பெய்தாற்போலும். எ - று

சங்காதல் எம்மை விழையாமையின் அத்தலையினிப்போலவான், மறை வதற்
தழி அதனான் வாழ்வார்த்துபோல இறந்துபடுதலே எமக்குஞ்சென்பதாம். (உ)

சககக. விழுந் விழப் படுவார் க் கமைபுமே
வாழுக மென்னுஞ் செருக்கு. க.

குதுவுயது.

இ - ன், விழுந் விழப்படுவார்க்கு அமைபுமே - தாம்விழையுங் கணவரான்
விழையப்படுமெனினர்க்கு ஏற்புடைத்த—வாழும் என்னும்செருக்கு - சாதல் பிரிந்தா
ராவிலும் எம்மைவினந்து எழுதின வருவர் வந்தால் காயின்புற்று வாழ்தமென்றிருக்
குத்தருக்கு. எ - று.

சாம் அவரான் விழப்படுமையின், எமக்கமைவது இறந்துபாடுன்பதாம். (உ)

சககச. விழப் படுவார் செழீஇயிலர் தாம்விழ்வார்
விழப் படாஅ ரெனின். ச.

காதலரையியற்பழித்தலையஞ்சி அவரருளின்மை மறைத்த நீ
கடவுட் கற்பினையாகலிற் கற்புடைமகளிரால் கன்கு
மதிக்கப்படுதியென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன், விழப்படுவார் - ஏற்புடைமகளிரால் என்ருமதிக்கப்படுவாரும்—தாம்
விழ்வார் விழப்படாருனார் செழீஇயிலர் - தாம் விரும்புங்கணவரான் விரும்பப்படு
ராயிற் நினைவாட்டியார். எ - று.

நெப்பும்மை விரோத்தாற்றெஞ்சது. செழீஇயின்மை எல்லீனயின்மை; அஃது
அருத்தாபத்தியாத் நினைவுடைமையாயிற்று. நினைவுடையெற்கு அச்சென்ருமதிப்
பாத் பவனிலையென்பதாம். (ச)

சககக. எம்மாதல் கொண்டார் எமக்கெவன் செப்படுவா
தாக்காதல் கொள்ளாக் கடை. இ.

அவர்மேற்காதலுடைமையின் அவர்கருத்தறித்தாற்றினு
யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன், எம் சாதல் கொண்டார் எமக்கு எவன் செப்ப - எம்மாதலால்செய்
யப்பட்டவர் எமக்கென்னவிய்ப்பதைச் செய்வார்,—தாம் சாதல் கொள்ளக்கடை -
அவ்வாதே தாலும் எம்கட் சாதல் செய்யாவழி. எ - று.

எச்சலும்மை விரோத்தாற்றெஞ்சது. அச்சாதலுடைமையால் எம் பெற்றது
துன்பமே பென்பதாம். (ஊ)

சககக. ஒருதலையா வின்குது எமக்கெப் போல
விருதலையானு மினிது. க.

குதுவுமது.

இ - ன். காமம் ஒருதலையான் இன்னது - மகளிர் ஆடவரென்று மிருதலையினும் வேட்டை ஒருதலையென்னையின் அந்நின்றுது;—காப்போல இருதலையானும் இனிது - காவினது பாம்போல இருதலையென்னுமொப்பின், அந்நின்றுது. எ - து.
முன்றலுருபுடன் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா குருபெயர். என் னாய். வேட்டைய வேட்டை அவர்மாட்டுமுண்டாயின், யானில்வாறு தன்பமுழத்தல் கூடுமோ வென்பதாம். (க)

கககௌ. பருவரதும் பைதலும் காணுன்னொல் காம
குருவர்க னின்னெழுமுரு வான். எ.

குதுவுமது.

இ - ன். ஒருவர்கண் சின்று ஒழுருவான் காமன் - காமநகர்த்தருரிய விருவரி டத்தும் ஒப்பிற்றலொழிந்து ஒருவரிடத்தே சின்று பொருளென்ற காமக்கடவுள்— பருவரதும் பைதலும் காணுன்னொல் - அவ்விடத்துப் பசப்பாருய பருவரதும் பட் மிகுதியும் அறியாண்டொலோ! எ - து.

விழைவும் வெறுப்புமின்றி எல்லார்கண்ணு சிகழ்த்தனவறிதற்குரிய கடவுளும் என்சண் வேறுபட்டான், இனியானுய்யுமாறென்னை வென்பதாம். (எ)

கககஅ. வீழ்வாரி னின்னொற் பெருஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்சொ ரித். அ.

தலைமகன்னாதுவாக்காணுது சொல்லியது.

இ - ன். வீழ்வாரின் இன்னொற் பெருது வாழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படுங் காதலர்நிறத்தினின்றும் ஒரின்னொல்லனவும்பெருதே பிரிவாற்றி உயிர்வாழ்கின்ற மகளிர்போல—வன்சொர் உலகத்து இல் - வன்சண்மையுடைபார் இவ்வுலகத் தில்லை. எ - து.

காதலர்நிறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கினிதென்னும் கருத்தால், இன்னொ வென்னுள். இழிவுநிறப்பும்மை விசாரத்தாற்றெத்தது. பான் வன்சண்ணெனுவின் அதுவும் பெருது உயிர்வாழாரின்றே னென்பதாம். (அ)

கககக. ககையுயர் ஸ்கா ரெனினு மவர்க்கட்
நுகையு மினிய செவிக்கு. க.

குதுவுமது.

இ - ன். ககையுயர் ஸ்கார் எனினும் - என்னால் ஈச்சப்பட்ட காதலர் என்மாட் டன்பிலையாயினும்,—அவர்க்கட்டு இசையும் செவிக்கு இனிய-அவர் நிறத்தியாதா னுமொர்சொல்லும் என்செவிக்கினியவாம். எ - து.

இழிவுநிறப்பும்மை, அவர் வாரலென்னுஞ் சொல்லையினும் அமைபுமென்பத ப்டிக்கிறத. அதுவும் பெற்றிலேனென்பதாம். (க)

ககக. உருஅர்க் குதலே யுரைப்பாய் கடங்கிச்
செருஅஅய் வாழிய செஞ்சு. க.

தலைமகன் நுதுவரப்பெருநு-தான் நுதுவிடக்கருதியான்
நெஞ்சோடு சேகல்வியது.

இ - ன். உருர்க்கு உறசைய உரைப்பாய் கொஞ்ச - சின்னெனெதர்க்கு சின்
னுறசையுபுக்காசென்ற கொஞ்சே, - கடவுள் செறும் - நீபாந்ருபயினும் அநிதய
அநிதயொழித்து, சினர்க்குத் துபாருசெய்கின்ற கடவுள். அர்க்கே முயல்வரபுக, அஃ
தெனினது. எ - று.

உரைக்கலுந்தது அனலிந்த சோயாகலானும் கேட்பார் உறவிலாகலானும்
அது முடியவென்றன் ற, முடிந்தாலும் பயனில்லவென்பது கருதாது, முயலாநின்ற
பென்னுக்குநிப்பான், வாழியவென்றான். (சு)

கடவுள் அருள் - தரிசுந்தவர்புலம்பல்.

அஃதாவது முன்கூடிய ஞானஹையின்பத்தினை நினைந்து தலைமகடனினு
யெய்தலும், பாசறைக்கட்டமைகன் றனினுமெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும்
பொதுவாதல்பற்றிப் பன்மைப்பாலாற் கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்னை
தாக நினைந்த தலைமகட்கு முரித்தாகலின், அவ்வியைபுற்றித் தனிப்படர்மிகுதியின்
பின் வைக்கப்பட்டது.

சு0க. உள்ளினுந் திராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
என்னினுந் காம மினிது. சு.

நுதாய்க்கென்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ - ன். உள்ளினும் திராப் பெருமகிழ் செய்தலால் - முன்கூடிய ஞானஹையின்
பத்தினைப் பிரிந்து நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றாற்போல நீங்காத மிக்க
மகிழ்ச்சியைத் தருதலால், - என்னினும் காமம் இனிது - உண்டெழியல்லது மகிழ்ச்சி
செய்யாத என்னினும் காமம் இன்பம்பயத்தலுடைத்து. எ - று.

தன் றனினுமபுர் தலைமகனை மறவாமையுல் கூறியவாறு. (சு)

சு0உ. என்தென்தான் றினிதேவகான் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதென றிற். டு.

குதுவுமது.

இ - ன். தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல் - தம்மால் விரும்பப்படு
வாரைப் பிரிவின்கண்ணிந்தால் அந்நினைவார்க்கு அப்பிரிவுகள் வருவதென்துன்ப
மில்லாமும்; - காமம் என்தது இனிது ஒன்றேரேன் - அதனுந்ரகாமம், எத்தனைவேனு
மின்தொன்றே காண். எ - று.

புணர்த்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்பவின்தென்பான், என்ததுமின்தென்றான்.
நின்பும்மை விசாரத்தாற்றெஞ்சது. தானுந்ரியவகை கூறியவாறு. (சு)

சு0க. நினைப்பவர் போன்று நினைப்பாரொ டும்பல்
நினைப்பது போன்று செழு. டு.

தலைமகனை நினைந்து வருந்துகின்ற தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். துமம்ல் நினைப்பதுபோன்று செமம் - எனக்குத் துமம்ல் எழுவது போன்று தோன்றிக் கெடாதின்றது;—நினைப்பவர்போன்று நியையர்கொல் - அதனூற் காதலர் என்னை நினைப்பார்போன்று நியையராகல்வேண்டும். எ - து.

நினைத்தல் அரும்புதல். சேய்கைக்கண்ணராயகேனீர் நினைத்துழி அந்நினைக்கப் பட்டார்க்குத் துமம்மேன்றுமென்னுமுலகியல்பறித் தலைமகனெடுத்துக்கொண்ட லீனை முடிவதுபோன்று முடியாமைபுணர்ந்தான் சொல்லியதாயிற்று. (க)

கஉ௦௪. பாழு முளேன்கொ லவர்கெஞ்சத் தெந்கெஞ்சத்
தோளுவுளரே யவர்.

இதுவுமது.

இ - ன். எந் கெஞ்சத்து அவர் ஓ ஁ளரே - எம்முடைய கெஞ்சத்து அவர் எப் பொழுது முளையாயிராதின்றார்;—அவர் கெஞ்சத்து யாரும் ஁ளேன்கொல் - அவ்வகையே அவருடைய கெஞ்சத்துச் யாழுமுளமாதமோ, ஆகேமோ! எ - து.

ஓகாரவிடைச்சொல் ஈண்டிடவிடாமைபுணர்த்திசின்றது. ஁ளமாயும் லீனை முடியாமையின் வாராயினாரோ, அது முடிந்தும் இலமாகவிட வாராயினாரோ வென்பது கருத்து. (ச)

கஉ௦௫. தந்கெஞ்சத் தெம்மைக் கடிக்கொண்டார் காணார்கொ
லெந்கெஞ்சத் தோவா வரல்.

இ.

இதுவுமது.

இ - ன். தந்கெஞ்சத்து எம்மைக் கடிக்கொண்டார் - தம்முடைய கெஞ்சின் கண்ணே யாஞ்செல்லாமல் எம்மைக் காவல்கொண்ட காதலர்—எந் கெஞ்சத்து ஓவா வரல் காணார்கொல் - தாமெம்முடைய கெஞ்சின்னை ஒழியாது வருதலை காணார்கொல்லோ! எ - து.

ஓந்வரைத் தங்கண் வருதற்கு ஒருகாலமுடம்படாது தாமவர்கட் பலகாலஞ் சேரல் காணுடையார்கெயலன்மையின், காணார்கொலென்றான். (இ)

கஉ௦௬. மற்றிபா னென்னுளேன் மன்றோ வவநொடியா
னுற்றநா னுள்ள வுளேன்.

க.

அவரொடு புணர்ந்தருன்றையின்பத்தை நினைந்து இறந்துபாடெய்தா
நின்றாய் அதுமறத்தல்வேண்டுமென்றாட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். யான் அவரொடு உற்ற நான் உள்ள ஁ளேன் - யான் அவரோடு புணர்ந்தருன்றையின்பத்தை நினைதலான் இத்துன்ப வெள்ளத்தும், ஁யிர்வாழ்கின் றேன்;—மற்று யான் என்னுளேன் - அதுவின்றாயின், வேறெத்தால் ஁யிர்வாழ் வேன்! எ - து.

நான் ஆகுபெயர். ஁யிர்வாழ்ந்தரு வேறுமுன், அவைபெற்றிலேனென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிகைக்கண் வந்தது. அவ்வ அவன்நாறுவருதல், தன்னது

நட்ச அ கஉக ம் அதி:—நினைந்தவர்புலம்பல்.

சேறன்முதலாயின. அவையாவுமின்மையின், இதுவல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோ
டில்லையென்பது கருத்து. (க)

கஉ௦௭. மறப்பி நெவனுவன் மற்கொன் மறப்பறியே
னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். எ.

இதுவுமது.

இ - ன். மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுடும் - அவ்வின்பத்தை மறத்த
லறியேனாய் இன்றுள்ளாழிந்தவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாதின்றது,—மறப்பின்
வெனுவன் - அங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது
எத்தால்! எ - று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான்வந்தது. மன் ஈண்டும் அதுபடகின்ற ஒழியிசை
யாயிற்று. கொல் அசைசிலை. (எ)

கஉ௦௮. எனைத்து நினைப்பினும் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. அ.

இத்துன்பமறிந்துவந்து காதலர் நினக்கின்பஞ்
செய்வரென்றதுச் சொல்லியது.

இ - ன். எனைத்து நினைப்பினும் காயார் - தம்மை யானெத்துணையும் மிகநினைத்
தாலும் அதற்கு வெருளார்;—காதலர் செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்றோ - காதலர்
எனக்குச் செய்யுமின்பமாவது அவ்வளவன்றோ! எ - று.

வெருளாமை அதற்குடன்பட்டு நெஞ்சின்கணிற்றல். தனக்கு அவ்வின்பத்திற்
சிறத்தின்மையின், அதனைச் சிறப்பென்றான். காதலர் கம்மாட்டருளென்றும், செய்
புக்குணமென்றும் பாடமோதுவாருமுனர். தோழி கூறியவதனைக் குறிப்பானிகழ்த்து
கூறியவாறு. (அ)

கஉ௦௯. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. கூ.

தலைமகனாதுவரக் காணாது வருந்துகின்றான் வற்புறுத்துந்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். வேறு அல்லம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து - முன்பெல்லாம்
நாயிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாரா தளியின்மையை மிகவுநினைத்து,—என்
இன்னுயிர் விளியும் - எனதிரியவுயிர் கழியாதின்றது. எ - று.

அளியின்மை பின்வருவாகாதுமாய்ப்பிரிதலும், பிரிந்துவாராமையும், ஆண்டுநீன்
றுழித் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல்வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்டு
என்னுயிர் கழிசின்றது பிரிவிதன்று அவரன்பின்மைக்கென எதிராழித்துகூறிய
வாறு. (க)

கஉ௧௦. விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினாற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. ௧௦.

கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

௩௪௯

வன்புறையேதிரழிந்தாள் காமயிக்ககழிபடராற் சொல்லியது.

இ - ன். மதி - மதியே,—விடாது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப் பட்டாதி - என்னெஞ்சின் இடைவிடாதிருத்தே விட்டுப்போயினாரை யானென்கண்ணனவானு யினும் எதிர்ப்படும்வகை நீபடாதொழிவாயாக. எ - று.

கண்ணனவானெதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானுகோக்கப்படுதலின் இருவர் கண்ணும் அதன்கண்ணே சேர்தல். முதலொடு சினைக்கொற்றுமைபுண்டையிற் சென் றாரைக்காணவென்றும், குறையுறுகின்றனாகலின் வாழியென்றற்கூறினாள். இனிப் பட்டாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணினற்காணுமாறு மதிபடுகின்றதில்லை யென அதனாற்றயில்பொது வருத்துகின்றாள் கூற்றாக்குக. இப்பொருட்டு வாழி யென்பது அகாசநிலை. (௧௦)

கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது நிலைமகள் தான்கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக்கனவு நனவின்கண்ணிலுமிருதியாற் கண்டதாகலின் இது நினைத்த வர்புலம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக௧ காதலர் துதொடு வந்த கனவினுக்
கிபாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. க.

தலைமகன்னாதுவரக்கண்டாள் சொல்லியது.

இ - ன். காதலர் துதொடு வந்த கனவினுக்கு - யான் வருத்தென்றதறிந்து அதநீரக் காதலர் விடுத்த துதினைக்கொண்டு என் மாட்டிவந்த கனவினுக்கு—விரு த்து யாது செய்வேன் - யான் விருத்தாக யாதனைச்செய்வேன்! எ - று.

விருந்தென்றது விருத்திற்குச்செய்யமுபகாரத்தினை. அது கனவிற்கொன்று காணாமையின், யாதுசெய்வேனென்றான். (௧)

கஉகஉ. கபலு ன்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தாரக்
குயலு ன்மை சாற்றுவேன் மன். உ.

துதுவிடக்கருதியாள் சொல்லியது

இ - ன். கயல் உண்கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின் - தஞ்சாது வருத்தென்ற என் கயல்போலு முண்கண்கள் யானிரத்தாற்றஞ்சுமாயின்,—கலந்தார்க்கு உயல் உண்மை சாற்றுவேன் - கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கியா னுற்றியுளையுதன்மையை யானே விரியச்சொல்வேன். எ - று.

கயலுண்கணென்றான், கழிந்தகலத்திற்கொங்கி. உயல் காமரோய்க்குத் தப்புதல். துதார்க்குச்சொல்லாது யாமடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றன்றஞ்சு கருக்குவனவற் றின்பரப்புற் தோன்றச்சொல்வேனென்னுங் கருத்தார் சாற்றுவேனென்றான். இனி அவையுத்தஞ்சா சாற்றலுங்கூடாதென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுங்கண்டான் கூற்றாகலின், கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (௨)

கஉக௩. நனவினா னங்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னாயிர். உ.

ஆற்றாளேனக்கவன்றுட்கு ஆற்றவலென்பதுபடச் சொல்லியது.

இ - ன். நனவினான் நல்காதவரை - நனவின்கண் வந்து தலையளிசெய்யா தாரை—கனவினான் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு - யான் கனவின் கட்டகண்டகாட்சி யானே என்னுயிருண்டாகாநின்றது. எ - று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக்காட்சியானே யானாற்றி யுள்ளோனின்றேன. நீ கவலல்லெண்டாவென்பதாம். (உ)

கஉகச. கனவினா னுண்டாகுங் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். நனவினான் நல்காரை நாடித் தரற்கு - நனவின்கண்வந்து தலையளி செய்யாதாரை அவர்சென்றுநி நாடிக்கொண்டிவந்து கனவு தருதலான்,—கனவினான் காமம் உண்டாகும் - அக்கனவின்கண்னே எனக்கின்பமுண்டாகாநின்றது. எ - று.

காமம் ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண்வந்தது. இயல் பான் நல்காதவரை அவர்சென்ற தேயமறிந்துசென்று கொண்டிவந்துதந்து நல்கு வித்த கனவால் யானாற்றுவவென்பதாம். (ச)

கஉகரு. நனவினான் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்நான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ரு.

இதுவுமது.

இ - ன். நனவினான் கண்டதூஉம் (இனிது) ஆங்கே - முன்னனவின்கண் அவ ரைக்கண்டு துகர்ந்தவின்பத்தானுயினிதாயிற்று அப்பொழுதே,—கனவுந்நான்கண்ட பொழுதே இனிது-இன்று கனவின்கட்டகண்டு துகர்ந்தவின்பமும் அக்கண்டபொழுதே யினிதாயிற்று, அதனால் எனக்கிரண்டுமொத்தன. எ - று.

இனிதென்பது முன்னுங்கூட்டப்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர். முன்னும் யான் பெற்றதிவ்வனவே, இன்னும் அதுகொண்டாற்றுவவென்பதாம். (ரு)

கஉகக. நனவென வெளநிலில்ல யாயிற் கனவினான்
காதலர் நீங்கலர் மன். க.

இதுவுமது.

இ - ன். நனவென ஒன்று இல்லையாயின் - நனவென்றுசொல்லப்படுகின்ற ஒரு பாலியில்லையாயின்,—கனவினான் காதலர் நீங்கலர் - கனவின்கண் வந்துகூடிய காத லர் என்னைப் பிரியார். எ - று.

ஒன்றென்பது அதன்கொடுமைவினக்கி நின்றது. அஃது இடையேபுகுந்து கண் வைப்போக்கி அவரைப் பிரிவித்ததென்பதுபட நிக்றமையின், மன் ஒழியிவைக்கண் வந்தது. கனவின்பெற்றாற்றுகின்றமை கூறியவாறு. (க)

கஉக௪. நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது எ,

விரித்துழிக் காணாளாயினான் கனவிற்குட்டரினைத்து ஆற்றாளாய்ச்
சொல்லியது.

இ - ன். கனவினான் ஸ்காக் கொடியார் - ஒருஞான்றும் கனவின்னன் வந்து
தீயுரைசெய்ப்பாத கொடியவர்—கனவினான் எம்மைப் பீழிப்பது என் - நாடோறும்
கனவின்னன்வந்து எம்மை வருத்துவது எவ்வியைப்புற்றி. எ - று.

பிரிதலும் பின்னினைத்துவாராமையுநோக்கிக் கொடியாரொன்றும், கனவிற்
ஞெண்மேலராய் விழித்துழிக் காதலின் அதனாளுந் தன்பமாகாநின்றதென்பான்
பீழிப்பதென்றாகுறினான். கனவினில்லது கனவினுமில்லையென்பார், அதுகண்டில்
மென்பதாம். (எ)

கஉ௧௮. தஞ்சங்காற் றெண்மேல ராகி கிழிக்குங்கா
னெஞ்சுத்த ராவர் விரைந்து. ௮.

தானாற்றதற்போருட்டேத் தலைமகனையியற்பழித்தாட்டு இயற்பட்ட மொழித்தது.

இ - ன். தஞ்சங்கால் தோன்மேலராகி - என்னெஞ்சுவிடாதுறைநின்ற காத
லர் யான்றுஞ்சும்பொழுது வந்து என்ஞெண்மேலராய்—விழிக்குங்கால் விரைந்து
நெஞ்சுத்தராவர் - பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சின்கண்ணர
வர். எ - று.

கலவி விட்டு மறையும் கடுமைபற்றி விரைந்தென்றான். ஒருகாலும் என்னினிங்கி
யறியாதாரை நீ நோவற்பாஸையல்லையென்பதாம். (அ)

கஉ௧௯. கனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணா தவர். ௯.

இதுவுமது.

இ - ன். கனவினாற் காதலர்க் காணாதவர் - தாமக்கொருகாதலரின்மையின் அவ
ரைக் கனவிற்கண்டறியாத மகளிர்—கனவினான் ஸ்காகாரை நோவர் - தாமறிய கன
வின்னன் வந்து ஸ்காத நங்காதலரை அன்பிலொரு நோவாரிப்பார். எ - று.

இயற்பழித்ததுபொருது புலக்கின்றனாகலின், அபன்மைதோன்றக் கூறினான்.
தமக்குக்காதலருளராய் அவரைக்கனவிற் கண்டறியாராயின் நங்காதலர் கனவின்
னாற்றி ஸ்குதலரித்து நோவாரென்பதாம். (க)

கஉ௨௦. கனவினா னந்ரீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணார்கொ ளிவ்வு ரவர். ௧௦.

இதுவுமது.

இ - ன். இவ்வுரவர் கனவினான் நந்ரீத்தார் என்பர் - இவ்வுரின்மகளிர் கனவின்
னன் எம்மை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக்கொடுமைகூறுகிற்பார்,—கனவினாற் காணா
ர்கொல் - அவர் கனவின்னன் நீங்காதுவருதல் கண்டறியாரோ! எ - று.

என்னொடு தன்னிடை வேற்றமைபின்ருயின் யந்கண்டது தானுக்கண்டமை
யும், அதுகாணாது அவரைக்கொடுமை கூறுகின்றமைபின் அபலானோயாமென்னும்
சூருத்தால், இவ்வுரவரென்றான். (௧௦)

கஉங் ம் அதி.—பொழுதுகணிதரங்கல்.

அரிதாவது மாலிப்பொழுது வந்துழி அதனைக்கண்டு தலைமகளிசங்குதல். கருமுத்துருது வினையிலை * பென்பதுபற்றிப் பகற்பொழுதாற்றியிருத்தாட்டு உரிய தாகலின்; இது கனவுகிலையுரைத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஉக. மாலியோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலை வாழி பொழுது. க.

பொழுதோடு புலந்து சொல்லியது.

இ - ன். பொழுது - பொழுதே,—ஈ மாலியோ அல்லை - நீமுன்னான்களின் வந்த மாலியோவெனின், அல்லை;—மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை - இருந்த வாற்றான் அந்நாட் காதலரை மணந்த மகளிருயிரையுண்ணும் இறுதிக்காலமாயிருந்தாய். ஏ - மு.

முன்னாள் கூடியிருந்தநாள். அந்நாண்மணந்தாரெனவே, பின் பிரிந்தாராதல் பெறுதும். வாழியென்பதுகுறிப்புச்சொல்; “வாலிழை மகளி ருயிர்ப்பொது யவழித் குங்காலை” என்றாற்போல ஈனெடுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. வேலையென்பது ஆகுபெயர். வேலையென்பதற்கு வேலாயிருந்தாயென்பாருமுளர். (க)

கஉஉஉ. புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோளின் றுணை. உ.

தன்னுட்கையாற்றை அதன்மேலிட்டுச் சொல்லியது.

இ - ன். மருண்மலை - மயங்கிய மாலாய்,—புன்கண்ணை - நீயுமெம்போலப் புன்கணுடையையாயிருந்தாய்,—நின் றுணை எங்கேள்போல் வன்கண்ணைதோ - நின் றுணையும் என் றுணைபோல வன்கண்மையுடையதோ, கூறுவாயாக. ஏ - மு.

மயங்குதல் பகலுயிரவுந் தம்முள்ளே விரவுதல்; கலங்குதலுந்தோன்றின்றது. புன்கண் ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித் துணையுமுண்டாக்கிக் கூறினான். எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எமக்குத் துன்பஞ்செய்தாய், நீயுயின்பமுற்றிலையென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றான். (உ)

கஉஉஉ. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். ஈ.

ஆற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். பனி அரும்பிப் பைதல்கொண் மலை - காதலர் கூடிய கானெல்லாம் என் முன் றடுக்கமெய்திப் பசுந்துவந்த மலை—துனி அரும்பித் துன்பம் வளர வரும்—இந்நாள் எனக்கிறந்துபாடி வந்துதோன்றி அந்நாளுதாந்துன்பம் ஒருகாலக்கொருகால் யிக வாராநின்றது. ஏ - மு.

குளர்ச்சி தோன்ற மயங்கிவருமாலையென்னுஞ் செம்பொருள் இக்குறிப்புணர்நின்றது. துனி உயிர்வாழ்த்தக்கண்வெறுப்பு. அதனால் யான்றாறாநென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். (உ)

கஉஉச. காதலரில்வாழி மலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும். ச.

இதுவுமது.

இ - ன். மாலை - காதலருள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர்தனிப்ப வந்தமலை,—காதலர் இவ்வழி - அவரில்லாத இப்பொழுது—காலைக்களத்து ஏதிலர்போலவரும்—அஃதொழிந்திருந்திலேயன்றிக் கொல்லுங்களரியிற்கொலைஞர் வருமாறுபோல அவ்வுயிரைக்கோடற்கு வாராநின்றது. ஏ - று.

ஏதிலர் அருள்யாதுமில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ்செய்து வந்தபொழுதும் இன்று என்மேற்பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து வாராநின்றது, இனி யானாற்றமாறென்கையென்பதாம். (ச)

௧௨௨௫. காலைக்குச் செய்தகன் நென்கொ லெவன்கொல்பான்
மாலைக்குச் செய்த பகை. ௫.

இதுவுமது.

இ - ன். காலைமும், மாலைமும், அவர் கூடியஞான்றுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டு வாராநின்றன; அவற்றுள்,—யான் காலைக்குச் செய்தகன்று என் - யான் காலைக்குச் செய்தவுபகாரம் யாது?—மாலைக்குச் செய்த பகை எவன் - மாலைக்குச் செய்த அபகாரம் யாது? ஏ - று.

கூடியஞான்று பிரிவொன்றஞ்சுப்பண்ணிய காலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கங்குல்வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராநின்றதென்னுங்கருத்தாம் நன்றென்கொ லென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ்செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அனலிறன்பஞ்செய்யாநின்றதென்னுங் கருத்தாம் பகையெவன்கொலென்றும் கூறி னாள். பகை ஆகுபெயர். தன்னோடொத்த காலைபோலாது மாலை தன்கொடுமையாற் றன்பஞ் செய்யாநின்றதென்பதாம். (இ)

௧௨௨௬. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த நிலேன். ௬.

இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று அவர்பிரிவிற்குடம்பட்ட
தென்னையென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். மாலை நோய் செய்தல் - முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்பஞ் செய்தபோர்த்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலை—மணந்தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன் - காதலர் பிரிதற்குமுன்னே அறியப்பெற்றிலேன்! ஏ - று.

இங்ஙனம் வேறுபடுதலறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர் பிரிவிற்குடம்பட்டெ னென்பதாம். (சு)

௧௨௨௭. காலை பரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாதி
மாலை மலருமிந் நோய். ௭.

மாலைப்பொழுதின்கண் இளையையாதற்குக் காரண
மென்னையென்றுட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி - காலைப்பொழுதின்கணரும்பி,—பகல் எல்லாம் போது ஆகி - பகற்பொழுதெல்லாம் போரும்பாய் முதிர்ந்து,—மாலை மலரும் - மாலைப்பொழுதின்கண் மலராநிற்கும். ஏ - று.

௩௫௪ ௧௨௩ ம் அதி.—பொழுதுகண்டிங்கல்:

தவிலெழுந்தபொழுதாகலிற் கனவின்சுட்டபிரிணத்தாற்றதல்பற்றிச் சாலை
யரும்பியென்றும், பின் பொழுது செல்செல் அதுமற்ற பிரிவுன்னியாற்றாநல்
பற்றிப் பசெல்லாம் போதாயென்றும், தத்தத்துணையுன்னி வந்துசேரும் விலங்
குணையும் மச்சுணையுண்டு தான் அக்காலத்தினுளர்த்தலின்பிரிணத்தாற்றமைமிகுதி
பற்றி மாலைமலருமென்றும் கூறினான். பூப்போல இரோய் காலவயத்ததாசாரின்ற
தென்பது உருவகத்தாற்பெறப்பட்டது. ஏகதேசவுருவகம். (௭)

௧௨௨௮. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாதி பாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை. அ.

குதுவுமது.

இ - ன். ஆயன் குழல் - முன்னெல்லாம் இனியதாய்ப்போந்த ஆயன்குழல்—
அழல்போலும் மாலைக்குத் தூதாதி - இதுபொழுது அழல்போலச் சுவையாய் மாலைக்
குத் தூதுமாய், —கொல்லும் படை அது - வந்தென்னைக்கொல்லுழிச் கொல்லும்
படைபுமாயிற்று. ஏ - து.

பின்னின்ற போலுமென்பது உரையகச. முன்னரே வரவுணர்த்தலிற் தூதா
யிற்று, சோழர்களுவியாகலிற் படையாயிற்று. தானே சுடவல்லமாலை இத்துணையும்
பெற்றால் என்செய்யாதென்பதாம். (௮)

௧௨௨௯. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்ந்தும் போழ்து. கூ.

குதுவுமது.

இ - ன். இதற்கு முன்னெல்லாம் யானேமயங்கி கோபுழந்தேன்,—மதி மருண்டு
மாலை படர்ந்தும் போழ்து - இனிக் கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மாலை வரும்
பொழுது—பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும் - இப்பதியெல்லாம் மயங்கி கோபுழக்
கும், ஏ - து.

மதிமருளவென்பது மதிமருண்டெனத் திரித்துகின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக்
கூறினாசலின் மாலைபடர்ந்தும் போழ்தென்றான். யானிறந்து படுவென்பதாம்.
மாலை மயங்கிவரும் போழ்து என் பதி நிலைகலங்கி கோபுழக்குமென்றாரைப்
பாருமுனர். (௯)

௧௨௩௦. பொருண்மாலை பாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாபுமென் மாயா வுயிர். ௧௦.

குதுவுமது.

இ - ன். மாயா என் உயிர் - சாதலர்பிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடாதிருத்த
என்னுயிர்—பொருண்மாலையாளரை உள்ளி மருண்மாலை மாயும் - இன்று பொருளி
யல்பே தமக்கியல்பாகவுடையவகை நினைந்து, இம்மயங்குமாலைக்கண்ணே இறந்து
படா நின்றது. ஏ - து.

குறித்தபருவங் கழியவும் பொருண்முடிவு கோக்கி வாராமையினுற் சொல்வேறு
படாமையாகிய தம்மியல்பொழித்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாயினுற், கால
மிகுவாயிற்று, இனி நீ சொல்லுகின்றவாற்றூற் புயனில்லையென்பதாம். (௧௦)

கஉச ம் அதி.—உறுப்புநலனிழிதல்.

அஃதாவது தலைமகன் கண்ணும், தோளும், ததலு முதலாய அவயவங்கள் தம்முகழிதல். இஃது, இரக்கமிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண்டிர்கவலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉநக. சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்ற ருள்ளி
நறுமலர் நாணினை கண். க.

சூற்றமை மிகுதியான் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

இ - ள். சிறுமை நமக்கு ஒழியச் சேட்சென்றார் உள்ளி - இவ்வாற்றமை நக்கண் ணேகிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற காதலரை நீ நினைந்தழுதலால்,—கண் நறுமலர் நாணினை - நின் கண்கள் ஒளியிழந்து முன்றமக்கு நாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாம் நாணிவிட்டன. எ - று.

நமக்கென்பது வேற்றுமையக்கம். உள்னவென்பது உள்ளியெனத் திரிந்துநின்ற து. உன்னாதவென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காயவாகுபெயர். இவைகண்டார் அவரைக் கொடுமைகூறுவர், நியாற்றல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (ச)

கஉநஉ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பணிவாருங் கண். உ.

இதுவுமது.

இ - ள். பசந்து பணிவாரும் கண் - பசப்பெய்தன்மேலீர்வாரின்று நின்கண் ளன்—நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் - நம்மானயக்கப்பட்டவரது நல்கா மையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலாநின்றன, இனி நியாற்றல்வேண்டும். எ - று.

சொல்லுவபோறல் அதனையவருணர்த்தகனுமானமாதல். நயந்தவர்க்கென்று பாடமோதுவாருமுளர். (உ)

கஉநஉ. தணந்தமை சால வறியிப்ப போலு
மணந்தநாள் விற்கிய தோள். உ.

இதுவுமது.

இ - ள். மணந்த நான் விற்கியதோள் - காதலர் மணந்தருன்று இன்பமிகுதி யாற் பூரித்த நின்றோள்கள்—தணந்தமை சால அறியிப்பபோலும் - இன்று அவர் பிரிந்தமையை வினங்க உணர்த்துவதுபோல மெலியாநின்றன, இது தகாது. எ - று.

அன்றமவ்வாறு பூரித்து இன்றுமவ்வாறு மெலிந்தால் இரண்டே கண்டவர் கடிதினறித்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவரென்பதாம். (உ)

கஉநச. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருங் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடியதோள். ச.

இதுவுமது.

இ - ள். துணை நீங்கித் தொல் கவின் வாடிய தோள் - அன்றுத்தத்துணைவர் நீங் குதலான் அவராற்பெற்றசெயற்கையழகேயன்றிப் பழையவியற்கையழகுமிழ்த இத்

தோன்றல்—புணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் - இன்றதற்குமேலே தழிபருமை யிழந்து வளை கழலாரின்றன, இவை யிங்ஙனஞ் செயற்பாவவல்ல. எ - று.

பெருமையிழத்தல் மெலிதல். பைந்தொடி பசிய பொண்ணுச்செய்த தொடி, சோருமென்னும் வளைத்தொழில் தோண்மேனின்றது. அன்றும்பிரிந்தாரென்ற அவ ரன்பின்மையுணர்த்தி இன்றுங் குறித்தபருவத்து வந்திலரென்ற அவர் பொய்மை யுணர்த்தாரின்றன; இனி அவற்றைக்கூறுகின்றார்மேற்குறையுண்டோவென்பதாம். (1)

கஉ௩௩. தொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். ௩.

இதுவுமது.

இ - ன். தொடியார் கொடுமை உரைக்கும் - கவவுக்கை நெகிழினும் ஆற்றா தாக்கு இக்கால நீட்டத்து என்னுமென்று நினைவாத தொடியாரது கொடுமையைத் தாமே சொல்லாரின்றன—தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள் - வளைகளுங் கழன்று பழைய வியற்கையழகுமிழந்த இத்தோள்கள், இனியதனை யாமறைக்குமா மென்னை! எ - று.

உரைக்குமென்பது அப்பொருண்மைதோன்ற நின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறு வீணாக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவனவானால் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (2)

கஉ௩௪. தொடியொடு தோனெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற நொந்து. ௪.

தூணுறுதற்பொருட்டியற்பழித்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ - ன். தொடியொடு தோள் நெகிழ - யானுற்றவும் என்வயத்தவன்றித் தொடி கள் கழலுமாறு தோள்கண்மெலிய,—அவரைக் கொடியர் எனக் கூறல் கொந்து நோவல் - அவற்றைக் கண்டு நீயவரைக் கொடியரெனக் கூறுதலைப் பொருது யானென்னுள்ளே நோவாரின்றேன். எ - று.

ஒடு மேல்வந்தபொருண்மைத்து. யானுற்றேனாகின்றது அவர் வாராததற்கன்று, நீ கூறுகின்றதற் கென்பதாம். (3)

கஉ௩௫. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து. ௫.

அவ்வியற்பழிப்புப்பொருது தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

இ - ன். நெஞ்சே - நெஞ்சே—கொடியார்க்கு என் வாடுதோட்பூசல் உரைத்து- இவன் கொடியாரென்கின்றவர்க்கு நீசென்று என்மெலிகின்ற தோளினால் வீணா கின்ற ஆரவாரத்தைச்சொல்லி—பாடு பெறுதியோ - ஒருமேம்பாடெய்தவல்லையோ, வல்லையின் அதனையொப்பதில்லை. எ - று.

கொடியார்க்கென்பது கொடியார்க்குநென்பது தோன்றலின்ற குறிப்புச்சொல். வாடுதோனென்பதும் அவை நாமே வாடாரின்றனவென்பது தோன்றலின்றது. பூசல் ஆகுபெயர். அஃது அவன் தோனென்கியியற்பழித்தன்மேலும் அதனுற்றனக்

கஉரு ம் அறி:--நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

கரு

காற்றமை மிகன்மேலும் நின்றது, நின்னுரை கேட்டலும் அவர் வருவர், வந்தால் இவையெல்லாநீங்கும், நீங்க அஃதெனக்குக் காலத்தினுந் செய்த நன்றியாமாகலின், அதன்பயனெல்லாமெய்து நியென்னுங் கருத்தாற் பாடுபெறுதியோவென்றான். (எ)

கஉருஅ. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசுந்தது

பைந்தொடிப் பேதை துதல். அ.

வினைமுடித்து மீடலுற்ற தலைமகன் முன்னிகழ்ந்தது நினைந்து
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். முயங்கிய கைகளை ஊக்க - தன்னையிறுக்க முயங்கிய கைகளை இவட்கு கோமென்று கருதி ஒருஞான்றியானெகிழ்த்தேனாக,--பைந்தொடிப் பேதை துதல் பசுந்தது - அத்துணையும் பொருது பைந்தொடிகளையணிந்த பேதையது துதல் பசுந்தது, அப்பெற்றித்தாய துதல் இப்பிரிவித்தியாது செய்யுமோ! எ - று.

இனிக்கடிதிற செல்லவேண்டுமென்பது கருத்து.

(அ)

கஉருக. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற

பேதை பெருமழைக் கண். கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். முயக்கிடைத் தண் வளி போழ - அய்வனங்கைகளை யூக்குதலான் அம் முயக்கிடையே இறகாற்று நுழைத்ததாக,--பேதை பெருமழைக்கண் பசப்புற்ற-அத் துணையிடையீடும் பொருது, பேதைபுடைய பெரியமழைக்கண்கள் பசப்புற்றன; அத் தன்மையவான கண்கள் மலைகளும், காடும், நாமொய இவ்வியடையீடுகளையெல்லாம் யாங்கனம் பொறுத்தன! எ - று.

தன்மை ஈண்டு மென்மைமேனின்றது. போழுவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன் றானதுதோன்ற நின்றது. மழை குளிர்ச்சி.

(க)

கஉரு௦. கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்தே

யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. கப.

இதுவுமது.

இ - ன். கண்ணின் பசப்போ பருவரல் எய்தின்று - தண்வளி போழுவந்த கண் ணின்பசப்புத் துன்பமுற்றது,--ஒண்ணுதல் செய்தது கண்டு - தனக்கயலாய ஒண்ணு தல்வினைத்த பசப்பைக்கண்டு. எ - று.

அது கைகளையூக்க அய்வனவிற்பசுந்தது, யான் கைகளையுழுக்கி மெய்களுநீங்கிச் சிறகாற்று ஊடறுக்குந் துணையும் பசுந்திலனெனத் தன்வன்மையும் அதன்மென் மையுங்கருதி வெள்கிறென்பதாம். ஆகவே, அவளுறுப்புக்கள் ஒன்றினொன்று முற் பட்டி ஈலனழிபும், யாங்கடிதிற சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று. (க௦)

கஉரு ம் அறி:--நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆற்றமை மீதூரத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகன் தனிநெஞ்சொடு செய்திறனறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலனழிந் தவழிநிகழ்வதாகலின், உறுப்பு நலனழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உதித்து கவிஞர் அ.தி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

**கஉசக. சினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே பெயிளத்தொன்று
மெய்வசோய் தீர்க்கு மருந்து.** ௧.

தன்னொற்றுமைதீருத்திறனடியது.

இ - ன். நெஞ்சே - நெஞ்சே—எவ்வசோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று - இவ்வெவ்வசோயினைத் தீர்க்குமருந்தாவ தொன்றினை—எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச் சொல்லாய் - யானறிபுமாற்றலின், எத்தன்மையதையாதொன்றாயினும் நீயறிந்தெனக்குச் சொல். எ - று.

எவ்வம் ஒன்றானுந் தீராமை. உயிரினுஞ் சிறந்த நானினை விட்டுச் செய்வதையாதொன்றாயினு மென்பான், எனைத்தொன்று மென்றான். (௧)

**கஉசஉ. காத லவரின ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. ௨.**

தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கையிடுதியாற் சொல்லியது.

இ - ன். என் நெஞ்சு வாழி - என்னெஞ்சே, வாழ்வாயாக;—அவர் காதல் இலராக நீ நோவது - அவர் நங்கட்காதலிலராகவும் நீயவ்வரவு நோக்கி வருந்துதற்கேது—பேதைமை - நின்பேதைமையே, பிறிதில்லை. எ - று.

நம்மை நினையாமையின் நங்கட்காதலிலரென்ப தறியலாம், அஃதறியாமையேனும் அவர்பாற்செல்லக் கருதாது அவர்வரவுபார்த்து வருந்தாநின்றாய், இது நீ செய்துகொள்கின்றதென்னுங் கருத்தாற் பேதைமையென்றான். வாழி இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. யாமவர்பாற்சேறலே அறிவாவதென்பதாம். (௨)

**கஉசங. இருந்துள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனோய் செய்தார் கணில்.** ௩.

இதுவுமது.

இ - ன். நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என் - நெஞ்சே, அவர்பாற்செல்வதுஞ்செய்யாது ஈண்டிற்றுபடுவதுஞ்செய்யாதிருந்து அவர்வரவுநினைந்து நீவருந்துகின்றதென்னை!—பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளலில் - இப்பையினோய் செய்தார்மாட்டி நமக்கிரங்கிவரக்கருதுதல் உண்டாகாது. எ - று.

நம்மாட்டருளுடையான்மையிற் றுமாக வாரார், நான்கேறலே இனித் தருவதென்பதாம். (௩)

**கஉசச. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவைபெண்ணித்
தின்னு மவர்க்காண துற்று.** ௪.

இதுவுமது.

இ - ன். நெஞ்சே கண்ணுங் கொளச் சேறி - நெஞ்சே, நீயவர்பாற் சேறலுற்றாயின் இக்கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்வாயாக;—இவை அவர்க் கானல்உற்று என்னைத் தின்னும் - அன்றி நீயே சேறியாயின், இவைதாங் காட்டிலிதப்பினால் அவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன்று நலியாநிற்கும். எ - று.

கொண்டென்பது கொள்வனத் திரிந்துகின்றது. தின்னுமென்பது இவர்களைக் குறிப்பு. அந்தவிடத்திலேயேயுண்டிமென்பதாம். என்றது தான்செய்குறித்து. (ச)

கடசகி. செற்ற ரொனக்கை கிடனுண்டோ செஞ்சேயா முற்ற லுறு அ தவர். இ.

இ - ன். செஞ்சே - செஞ்சே,—யாம் உற்றால் உருதவர் - யாம் தம்மைப்பற்றி தாமுருத நங்காதலரை—செற்றரொனக் கைவிடல் உண்டோ - வெறுத்தாரென்று; கருதிப் புலத்து கைவிட்டிருக்கும்வலி கைக்குண்டோ, இவ்வை. எ - று.

உறுதல் அன்புபடுதல். அவ்வலியின் னமயின் அவர்பாற்செல்வதே கைக்குத் தருவ தென்பதாம். (இ)

கடசக. கலந்துணர்த்துக் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய் பொய்க்காய்வு காய்திபென் னெஞ்சு. க.

தலைமகன் கொடுமைநினைந்து செலவுடன்படாத நெஞ்சினைக் கழறியது

இ - ன். என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே,—கலந்து உணர்த்தும் காதலர்க்கண்டாற் புலந்து உணராய் - யான்மற்றொரு புலந்தால் அப்புலவியைக் கலவிதன்னானே கீக்க வல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினும் ஒருகாற் புலந்து பின்னநனை நிலை மாட்டாய்,—பொய்க் காய்வு காய்தி - அதுவுமாட்டாதீ இப்பொழுது அவர் கொடிய ரொனப் பொய்க்காய்வு காயாநின்றாய்; இனியிதனை யொழிந்து அவர்பாற்செல்லத் துணிவாயாக. எ - று.

கலத்தலானென்னும் பொருட்டாய் கலக்கவென்பது திரிந்து கின்றது. அதன னுணர்த்தலாவது கலவியின்பத்தைக் காட்டி அதனான் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பினை யொழித்தல். பொய்க்காய்வு நிலையில் வெறுப்பு. கண்டான் மாட்டாதீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனாற் பயனில்லையென்பதாம். (க)

கடசக. காமம் கிடவொன்றோ நான்கிடு நன்னெஞ்சே யானோ பொறேனில் விரண்டு. எ.

நாண்டுகேத்தலின் அச்செலவொழிவாள் சொல்லியது.

இ - ன். நன்னெஞ்சே - நல்லநெஞ்சே,—ஒன்று காமம் விடு - ஒன்றின் நான் விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு,—(ஒன்று) நான் விடு - ஒன்றின் அது விடமாட்டாயாயின் நானினை விடு,—இவ்விரண்டு யானோ பொறேன் - அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின்றிருந்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறுதலையாய இவ்விரண் டினையும் உடன்றாக்கும்துகை யானிலன். எ - று.

யானோவென்னும் பிரிநிலை போறுப்பினு மென்பதுபட கின்றது. நன்னெஞ்சே யென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை நிலைபெறுத்தலின், நல்லெயென்னுங் குறிப்பிற்று. அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் சாலாமையின், அதற்கா கின்றிலெனென்பதாம். முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (எ)

கடசக. பரிந்தவர் நல்லாரொன் றேங்கிப் பிரிந்தவர் பின்செல்வாய் பேதைபென் னெஞ்சு. அ.

இதுவுமது.

இ - ன். என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே,—அவர் பரிந்து நல்காரென்று - அவர் இவ்வாற்றுகையை யறியாமையின் கொந்துவந்து தலையளிசெய்யாராயினாரென்று கருதி—பிரித்தவர்பின் ஏங்கிச் செல்வாப் பேதை - அஃதறிவித்தற்பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்துபோயவர்பின் ஏங்கிச்செல்லுற்ற நீ யாதுமறியாய். ஏ - று.

ஆற்றுகைகண்டுவைத்தும் நல்காது போயினாரைக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்த துணையானே நல்கவருவாரென்று கருதினமையிற் பேதையென்றான். (௮)

கஉசக உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிரீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. கூ.

இதுவுமது

இ - ன். என் நெஞ்சு - என்னெஞ்சே,—காதலவர் உள்ளத்தாராக - காதலர் நின்னகத்தாராக,—நீ உள்ளி யாருழைச் சேறி - முன்பெல்லாம் கண்டுவைத்து இப் பொழுது நீ புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து! ஏ - று.

உள்ளமென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள்விகுதி. நின்னகத்திருக்கின்றவரை அஃதறியாது புறத்துத்தேடிச்சேறல் நாகையுடைத்து, அதனையொழியென்பதாம். (௯)

கஉரு. தன்னாற் துறந்தாரை நெஞ்சுத் துடையேமா
வின்னு மிழ்த்துங் கலின். க௦.

அவரை மறந்தாற்றல்வேண்மேன்பதுபடச் சொல்லியது.

இ - ன். தன்னாற் துறந்தாரை நெஞ்சுத்து உடையேமா - நம்மைக் கூடாவண் ணர் துறந்துபோயினாரை நாம் நம்மகத்துடையேமாக,—இன்னும் கலின் இழத்தும் - முன்னிழந்த புறக்கலினையன்றி நின்ற அகக்கலினுமிழப்பேம். ஏ - று.

“குன்றி - நெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்” என்புழிப்போல நெஞ் சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய் நின்றது. அவர் நம்மைத்துன்னுமற்றறந்தா ராகவும், நாமவரை மறத்தன்மாட்டேமாகவும், போன மெய்க்கலினையன்றி நின்ற நிறையுழிப்பேமென்பதாம். (௧௦)

கஉகம் அதி.—நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள் மனத்தடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கைமிகுதியான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்: “நிறையெனப்படுவது மறைபிற ரறியாமை” என்றார் பிறரும். அஃதழித்தகாரணம் நெஞ்சொடுகின்றதமையின், இது நெஞ்சொடுகின் தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉருக. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நானுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு. க.

நானுநிறையுழியாமை நீயாற்றல்வேண்மேன்ற
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ - ன். காணுந் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னுங் கதவு - காணுவ தாழினைக் கோத்த நிறையென்னுங்கதவினை—காமக் கணிச்சி உடைக்கும் - காமவேட்கையாகிய கணிச்சி முறியாசின்றது, இனி அவை நிற்குமில்லை, யானுற்றலுமில்லை. எ - று.

கணிச்சி கூந்தலி, காணுள்ள துணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகத்துக்கிடந்தன பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலின் நிறையைக் கதவாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாச நீங்காத அவ்விசண்டினை யும் ஒருங்கு நீங்கலிற் நன்காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங் கூறினான். (௧)

கடவுள். காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில். உ.

நெஞ்சின்கட்டோன்றிய காமம் நெஞ்சாலடக்கப்படு
மென்றுடகுச் சொல்லியது.

இ - ன். யாமத்தும் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும் - எல்லாருந்தொழி
வொழியு மிடையாமத்தும் என்னெஞ்சத்தையொறுத்துத் தொழில்கொள்ளாசின்
றது,—காமமென ஒன்று கண் இன்று - ஆகலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்ட
வொன்று கண்ணோட்டமின்றியிருந்தது. எ - று.

ஒவென்பது இரக்கக்குறிப்பு. தொழிலின்கண்ணையாடல் தலைமகன்பாற்செல
வீடுதல். தாயைப்பணிகோடல் உலகியலன்மையிற் காமமெனவொன்றென்றும்,
அது தன்னைக்கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின்றென்றுக்கூறினான்.
அடக்கப்படாமை கூறியவாறு. (உ)

கடவுள். மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மல்போற் றோன்றி விடும். கூ.

மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்றுடகுச் சொல்லியது.

இ - ன். காமத்தை யான் மறைப்பேன் - இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்
கக்கருதுவேன்;—குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும் - அதனாலென்,
இஃதென்கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப்பட்டேவிடாசின்றது. எ - று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் இரங்கற்கண் வந்தது. தும்மலடங்கா
தாற்போல அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம். (உ)

கடவுள். நிறையுடையே நென்பேன்மன் யானோவென் காம
மறையிறந்து மன்று படும். ச.

இதுவுமது.

இ - ன். யான் நிறையுடையேன் என்பேன் - இன்றினூக்கெல்லாம் யானென்னை
நிறையுடையேனென்று கருதியிருந்தேன்;—என் காமம் மறை இறந்து மன்று படும்-
அதனாலென், இன்றென்காமம் மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண் வெளிப்படாசின்
எது. எ - று.

மன்னும் ஒவும் மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல் பலருமறிதல். இனி
நன்வரைத்தன்மென்பதாம். (௪)

கடவுள் கடைசியும் அதி. — நிறையழிதல்.

கஉரு௩. செற்றர்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோயுற்று ரறிவதொன் றன்று. இ.

நம்மைமறந்தாரை நாழுமறக்கற்பாலமென்றுட்குச்சோல்லியது

இ - ன். செற்றர்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை - தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செல்லாது தாழும் அகன்றுநிற்குநிறையுடைமை—காமநோய் உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று-காமநோயின்புறாதார் அறிவதொன் றன்றி உற்றார் அறிவதொன் றன்று. எ-று.

இன்பத்தொடு கழியுங்காலத்தைத் துன்பத்தொடு கழியுமாறு செய்தலிற் செற்ற ரென்றான். பின்சேறல் மனத்தால் இடைவிடாது நினைத்தல். பெருந்தகைமை ஈண்டாகுபெயர். காமநோயுறாதார் மாணமுடையார். நன்றெனவுணரார்மாட்டுஞ் சென்றே நிற்கும் யானறிவதொன் றன்றென்பதாம். (இ)

கஉரு௪. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ வெற்றென்னை யுற்ற துயர். கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். செற்றவர்பின் சேறல் வேண்டி - என்னையகன்று சென்றார்பின்னே யான் சேறலவேண்டிதலான்,—என்னை உற்ற துயர் என்று அளித்து - என்னை யுற்ற துயர் எத்தன்மையது! சால னன்று. எ - று.

செற்றவரென்றது ஈண்டும் அப்பொருட்டு. வேண்டவென்பது வேண்டியனைத் திரிந்துகின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. இக்காமநோய் யான் சொல்ல வுக்கேட்கவுமாவதொன் றன்று, சாலக்கொடிதென்பதாம். (க)

கஉரு௫. நாமென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற் பேணியார் பெட்ப செயின். எ.

பரத்தையிற்பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு நிறையழிவாற் கூடியதலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். பேணியார் காமத்தாற் பெட்ப செயின் - நம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தால் காம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின் —நான் என ஒன்றோ அறியலம் - நாணென்றொன்றையும் அறியமாட்டேமாயிருந்தேம். எ - று.

பேணியாரெனச் செய்யப்படுபொருள் வினைமுதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும் பியனை வேட்கையிகவினாற் கருதியிருந்த கலவிகள். நான் பரத்தையர் தோய்த்த மார்பைத் தோய்த்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. நிறையழிவான் அறியாது கூடிய தன் குற்றமோக்கி, அவனுயுமுளப்படித்தான். (எ)

கஉரு௮. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம் பெண்மை யுடைக்கும் படை. அ.

இதுவுமது.

இ - ன். நம்பென்மை உடைக்கும் படை - எச்சிறையாகியவரணையழிக்குந் தானை—பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழியன்றோ - பல பொய்களாவல்ல கள்வனு டைய தாழ்த்த சொற்களன்றோ! ஆனபின் அதுநிற்குமாறென்னை! எ - று.

கடஎ ம் அதி.—அவார்வயின்விதும்பல்.

கடக.

பெண்மை ஈண்டுத் தலைமைப் பிறி நிறைமேனின்றது. வந்தாற் புலக்கக்கடவே மென்றும் புலந்தால் அவன்சொற்களானுஞ் செயல்களானும் நீங்கமென்றும் இவை மூதலாகவேண்ணிக்கொண்டிருந்தன யாவும் காணாது கலவிக்கட்டன்னினுமுற்படும் வகை வந்துதோன்றினுனென்பான், பன்மாயக்கன்வனென்றான். பணிமொழி கம்மி னுந்தானன்புமிருதியுடையனாகச் சொல்லுஞ்சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நந்நிறையழியாதொழியுமோ வென்பதாம். (அ)

கடகுக புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினை னெஞ்சம்
கலத்த லுறுவது கண்டு. கட.

இதுவுமது.

இ - ன். புலப்பல் எனச் சென்றேன் - அவர் வந்தபொழுது புலக்கக்கடவே னென்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப்போயினைன்; - கொஞ்சம் கலத்த லுறுவது கண்டு புல்லினைன் - போபும், என்னெஞ்சம் நிறையினில்லாது அறை போய் அவரோடு கலத்தறொடங்குதலையறிந்து, இனி அது வாயாதென்று புல்லி னென். எ - று.

வாயாமை புலத்தற்கருவியாய நெஞ்சுதானே கலத்தற்கருவியாய் நின்றலின் அது முடியாமை. (க)

கடகூ. நினந்தீபி விட்டன்ன நெஞ்சினாக் குண்டோ
புணர்ந்தாடி நிற்பே மெனல். கட.

இதுவுமது.

இ - ன். நினம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு - நினத்தைத் தீயின்கண்ணே யிட்டால் அஃதுருகுமாறுபோலத் தங்காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்துருகொஞ் சினையுடைய மகளிர்க்கு, - புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல் உண்டோ - அவர் புணர யாமுடிப் பின்பு உணராது அந்நிலையே நிற்கக்கடவேமென்று கருதுதலுண்டாகுமோ, ஆகாது. எ - று.

புணர்தல் ஈண்டு மிகாணுகுதல்; எதிர்ப்படலுமாம். புணர வென்பது புணர் ந்தெனத் திரிந்து நின்றது. யானத்தன்மையெனாகலின் எனக்கலிதல்லையாயிற் றென்பதாம். (கூ)

கடஎ ம் அதி.—அவார்வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது சேயிடைப்பிரிவின்கட்டிலைகளுத் தலைகளும் வேட்கைமிகவி னுண் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன்பிரிவும் தலைமகளாற்றுகை மும் அதிகாரப்பட்டேருகின்றமையின், இருவரைபுஞ்சுட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப் பாலாற் கூறினார். பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனைநினைந்து தலைமகள் விதப்புற லென்றார்: சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவான் குறிப்பொடு கூடியபொருளுணர்ந்துவதல் லது தானொன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவிசுற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகள் உயர்த்தற்பன்மையாற் கூறப்படாமையானும், அஃதுகையன்மையறிச. இதனுட்டிலை மகள் கூற்று நிறையழிவானிகழ்த்ததாகலின், அவ்வினையுபுந்நி நிறையழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நட்சுப கௌ ம் அநி.—அவரவயின்விதுப்பல்.

கௌகக. வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்கென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். க.

தலைமகள் காண்டல்விதுப்பினால் சொல்லியது.

இ - ன். அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த - அவர் நம்மைப்பிரிந்துபோய்
நான்கள் சுவரின் கணிழைத் தவற்றைத்தொட்டு எண்ணுதலான் என்விரல்கடேய்ந்
தன;—கண்ணும் வான் அற்றுப் புற்கென்ற - அதுவேயன்றி அவர்வரும் வழிபார்த்து
என்கண்களும் ஒளியிழந்து புல்லியவாயின; இவ்வாறாயும் அவர்வரவுண்டாயிற்
றில்லை. எ - று.

நாள் ஆகுபெயர், புல்லியவாதல் ழுண்ணிய காணமாட்டாமை. ஒற்றவென்பது
ஒற்றியெனத் திரிந்துகின்றது. இனி யான் காணுமாறென்னையென்பதாம். நாளெண்ண
லும் வழிபார்த்தலும் ஒருகாற் செய்தொழியாது இடையின்றிச்செய்தலான், விதுப்
பாயிற்று. (க)

கௌகௌ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. உ

ஆற்றாமையிடுதலின் இடையின்றிநீனைக்கற்பாலையல்லே சிறிது
மறக்கல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். இலங்கு இழாய் - வினக்காரின் நலிகழையினையுடையாய்,—இன்று மறப்
பின்—காதலரை இன்று யான் மறப்பேனாயின்,—மேல் காரிகை நீத்து என்றோன் கலங்
கழியும்—மேலுங்காரிகையென்னை நீப்ப என்றோன்கள் வளைகழல்வனவாம். எ - று.

இலங்கிழாயென்பது இதற்கு நீ யாதும் பரியலையென்னுங்குறிப்பிற்று. இன்று
யானிறந்துபடுகின்றவின் து. மேலும் மறுபிறப்பினும். எச்சலும்மை விகாரத்தாற்றொக்
கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துகின்றது. கழிபுமென்னும் இடத்துநிகழ்
பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேனின்றது. இவ்வெல்லைக்கணினைந்தால் மறமைக்
கள் அவரையெய்தியின்புறலாம், அதனான் மறக்கற்பாலேனல்லேனென்பதாம். (உ)

கௌகௌ. உரனசைஇ யுள்ளர் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன். ந.

இதுவுமது.

இ - ன். உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்—இன்பநுகர்தலை நச்சாது
வேறலை நச்சி நாந்துணையாதலையிகழ்ந்து தம்மூக்கர்துணையாகப் போயினார்—வரல்
நசைஇ இன்னும் உளேன் - அவற்றையிகழ்ந்து ஈண்டிவருதலை நச்சதலான், யானிவ்
வெல்லையினுமுளேனாயினேன். எ - று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர்வாழாரின்றேன். அஃதில்லையாயின்
இறந்துபடுவென்பதாம். (க)

கௌகௌ. கடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். பிரிந்தார் கடியகாமம் வரவு உள்ளி - நீங்கியகாமத்தராய் நம்மைப்
பிரிந்துபோயவர்த் மேற்கடியகாமத்துடனே நங்கண்வருதலை நினைத்து,—என்னெஞ்சு

கஉஎ ம் அதி.—அவர்வயின்விதும்பல். ஊடு

கோடுகோடு ஏறும் - என்னெஞ்சு வருத்தமொழிந்து மேன்மேற் பணத்தொழுவின்
றது. எ - று.

வினவயிற்பிரிவுழிக் காமலின்பகோக்காமையும் அதுமுடிந்துழி அதுவே கோக்க
லுந்தலைமகற்கியல்பாகலின், கூடியகாமமொடென்றான். ஒடுவுருபு விகாரத்தாற்
றொக்கது. கோடுகொண்டேறலாகிய மரத்ததொழுவில் கொட்டின்மேலேற்றப்பட்டது.
கொண்டென்பது குறைத்துவின்றது. அஃதுள்ளிற்றிலேனாயின் இறந்துபடுவ
லென்பதாம்.

(ச)

கஉசுரு. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. ரு.

தலைமகன்வரவுகூறி ஆற்றாயாய்ப் பசக்கற்பாலை
யல்லையென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது

இ - ன். கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க-என் கண்க ள் றும்வகை என் கொண்
கனை யான் காண்பேனாக;—கண்டபின் என் மென்றோட்பசப்பு நீங்கும் - அங்ஙனம்
கண்டபின் என் மெல்லியதோளின்கட்பசப்புத் தானே நீங்கும். எ - று.

காண்கவென்பது ஈண்டு வேண்டிக் கோடற்பொருட்டி, அதுவேண்டுமென்பது
பட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்டதுணையா னீங்கா
தென்பதாம்.

(இ)

கஉசுக. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட. கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். கொண்கன் ஒருநாள் வருக - இத்துணைநாளும் வாராக்கொண்கன் ஒரு
நாள் என்கண் வருவானாக;—பைதல் கோயெல்லாம் கெடப் பருகுவன் - வந்தாற்
பையுனைச்செய்கின்ற இந் கோயெல்லாங்கெட அவ்வமிழ்தத்தை வாயில்களைந்தானும்
பருகக்கடவேண். எ - று.

வருகவென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறென்கொள்க. அக்கு
றிப்பு அவ்வொருநாள்களுக்குள்ளே இனி வரக்கடவ கோய்களுங் கெடுப்பென்ப
தாம்.

(க)

கஉசுஎ. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர வரின். எ.

இதுவுமது.

இ - ன். கண் அன்ன கேளிர வரின் - கண்போற்சிறந்த கேளிர வருவராயின்,—
புலப்பேன்கொல் - அவர்வரவு நீட்டித்தமை நோக்கி யான் புலக்கக்கடவேனோ,—
புல்லுவேன்கொல்-அன்றி என்னாற்றாமைநோக்கிப்புல்லக்கடவேனோ,—கலப்பேன்
கொல் - அவ்விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ்விருசெயல்களையும் விரவக்கடவேனோ,
யாதுசெய்யக்கடவேண் ! எ - று.

புலவியும் புல்லும் ஒருபொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொலென்
றான். மூன்றையுஞ்செய்தல் கருத்தாகலின், விதும்பாயிற்று. இனிக்குக் கலப்பேன்கொ
லென்பதற்கு ஒருபுதுமைசெய்யாது பிரியாததாட்போலக் கலந்தொழுருவேனோ
வென்றுரைப்பாருமுள்.

(எ)

கூ.கூ.கூ. கஉஎ ம் அ.தி.—அவார்வயின்விதும்பல்.

கஉகஅ. வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை பயர்கம் விருந்து. அ.

வேந்தற்குற்றழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினைமுடிவுநீட்டித் துழித்
தலைமகனை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். வேந்தன் வினை கலந்து வென்றீக - வேந்தன் வினைசெய்தலைப்பிரிந்து
வெல்வானாக. —மனைகலந்து மாலை விருந்து அயர்கம் - யாரும் மனைவியைச் சென்று
கூடி ஆண்டை மாலைப்பொழுதிரு விருந்தயர்வேமாக. எ - று.

மனையென்பது ஈண்டாகுபெயர், “மங்கல மென்ப மனையாட்டு” என்புழிப்
போல. வினைசெய்தற்கணவந்த மாலைப்பொழுதிரு எதிர்கோடல் அலங்கரித்தன்
முதலியவின்மையின், மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான். நான்கனுருபு
விகாரத்தாற் றொக்கது, இது வினைமுடியாமுன் கூறலான் விதப்பாயிற்று. பிறரெல்
லாம் இதனைத் தலைமகன் கூற்றாக்கியுரைத்தார். தலைமகனைக்கூறாது வேந்தன் வெல்க
வென்றும், மனைகலந்தென்றும், மாலைப்பொழுதின்கண் விருந்தயர்கமென்றும் வந்த
அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக் கரியாயிற்று. (அ)

கஉகக. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். சேண் சென்றார் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு - சேணிடைச்சென்ற
தங்காதலர் மீண்டெவர்க்குறித்த நானாயுட்கொண்டு அதுவருந்துணையும் உயிர்தாங்கி
வருந்துமகளிர்க்கு—ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும் - ஒருநாள் பலநாள்போல
நெடிதாகக்காட்டும். எ - று.

எழுன்பது அதற்குமேலாய மிக்கபன்மைகுறித்து நின்றது, “ஒருவர்உரை
யெழுவருமேத்து” என்றாற்போல. தலைமகன் வருத்தம் பிறர்மேலிட்டிக் கூறிய
வாறு. இதனான் இதுவுந் தலைமகன் கூற்றாகாமையறிக. இருநாளென்று பாடமோது
வாருமுளர். (க)

கஉஎ௦. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினென்னு
முள்ள முடைந்துக்கக் கால். க௦.

இதுவுமது.

இ - ன். உள்ளம் உடைந்து உத்தக்கால் - காதலி நம்பிரிவினையாற்றாது உள்ள
முடைந்திறந்துபட்டவழி,—பெறின் என் - நம்மைப் பெறக்கடவளானாலென்,—
பெற்றக்கால் என் - அதுவன்றியே பெற்றாலென்,—உறின் என் - அதுவன்றியே
மெய்ப்புறக் கலந்தாற்றினென், இவையொன்றானும் பயனில்லை. எ - று.

இம்முன்றும் உடம்பொடுபுணர்த்திக் கூறப்பட்டன, அதன்மேலும் முன்னை
வழக்குண்மையின், அதற்குமுன்னே யான் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின்,
விதப்பாயிற்று. இது தலைமகன் கூற்றுவழி இரங்கலாவதல்லது விதப்பாகா
ஐயவழி. (க௦)

கஉஅ ம் அதி.—குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அரிதாவது தலைமகன், தலைமகள், தோழியென்றவர் ஒருவர் குறிப்பினை யொருவர்க்கறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய் தலைமகள் வந்துஉடையவழி சிகழ்வதாக வின், அவர்வயின்விதம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினும் கையிசந் தொல்லாநின் னுண்
னுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. க.

பிரிந்துகூடிய தலைமகன் வேட்கைமிகவினாற் புதுவது பன்னாளும் பாராட்டத் தலைமகள் இதுவொன்றுடைத்தேன வஞ்சியவழி அதனை யவள் குறிப்பானறிந்து அவனவட்குச் சொல்லியது.

இ - ன். கரப்பினும் - நீசொல்லாது மறைத்தாயாயினும்,—ஒல்லா கையிசந்து - அதற்குடம்படாதே கின்னைக் கைகடந்து—நின் உண் கண் உரைக்கலுறுவது ஒன்று உண்டு - கின்னுண்கண்களே எமக்குச் சொல்லலுறுவதொரு காரியமுண்டாயிராநின் றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக. எ - று.

கரத்தல் காணடைக்குதல். தன்கட்பிரிதற்குறிப்புளதாகக்கருதி வேறுபட்டா னது வேறுபாடு குறிப்பானறிந்து அவட்குத் தன்பிரியாமைக்குறிப்பறிவுறுத்தவாறு.

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்போர்தோட் பேதைக்குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. உ.

நாணல் அவள் அதுசொல்லாளாயவழி அவன்றூழிக்குச் சொல்லியது.

இ - ன். கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோட்பேதைக்கு - என்கண்ணி றைந்தவழிகிளையும் வேயையொத்த தோளிணையுமுடைய கின்பேதைக்கு—பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது - பெண்பாலாநிடத்து நிறைந்தமடமை அவ்வளவன்றி மிகுந் தது. எ - று.

இலதாயபிரியினைத் தன்கணேற்றி அதற்கஞ்சுதலான், இவ்வாறு கூறினான். (உ)

கஉஎங. மணியிற் நிகழ்தரு றூல்போன் மடந்தை
யணியிற் நிகழ்வதொன் றுண்டு. ங.

இதுவுமது.

இ - ன். மணியில் நிகழ்தரும் றூல்போல்—கோக்கப்பட்ட பளிக்குமணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப்புலனா றூல்போல—மடந்தை அணியில் நிகழ்வது ஒன்று உண்டு—இம் மடந்தையதனியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலனாகின்ற தொருகுறிப்புண்டு. எ - று.

அணி புணர்ச்சியானாயவழகு. அதனகத்துக்கிடத்தலாவது அதனோடு உடனிகழ் தற்பாலதன்றிவைத்து உடனிகழ்தல். அதனையானறிகின்றிலென், ரீயறிந்து உறல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (உ)

கஉஎச. முகைமொக்கு ஞன்னது காற்றம்போற் பேதை
ககைமொக்கு ஞன்னதொன் றுண்டு. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். முகை மொக்குள் உள்ளது காற்றம்போல் - முகையது முகிழ்ப்பினுள் தாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத காற்றம்போல—பேதை ககை மொக்குள் உள்ளது ஒன்று

கஉஅ குஉஅ ம் அது. — குறிப்பறிவுறுத்தல்.

உண்டு - நின்றபேதை என்னோடு நகக்கருது நகையது முகிழ்ப்பினுனதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாதோர் குறிப்புண்டு. எ - று.

முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற்புடைபடுதல். நகை புணர்ச்சியின்பத்தானிகழ்வது. (ச)

கஉஎரு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. ரு.

இதுவுமது.

இ - ன். செறி தொடி செய்து இறந்த கள்ளம்-மருங்கிய வளைகளைபுடையாள் என் கண்ணில்லாதொன் றினையுட்கொண்டு அது காரணமாக என்னை மறைத்துப் போன குறிப்பு—உறு துயர் தீர்க்கு மருந்து ஒன்று உடைத்து - என் மிக்கதுயரைத் தீர்க்குமருந் தாவதொன் றினையுடைத்து. எ - று.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் ஆகுபெயர். மறைத்தற்குறிப்புத் தானுமுடன் போக்குட்கொண்டது. உறுதுயர் நன்றுசெய்யத் தீங்குவிளைதலானும் அதுதான் நிர் திறம்பெருமையானும் உளதாயது. மருந்து அப்பிரிவிண்மை தோழியாற்றெளிவித்தல். நீயது செய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (இ)

கஉஎக. பெரிதாற்றிப் பெட்டக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. கூ.

**தலைமகன்குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அதுதேளிவிக்கச்
சேன்ற தோழிக்கறிவுறுத்தது.**

இ - ன். பெரிது ஆற்றிப் பெட்டக் கலத்தல் - காதலர் வந்து தம்பிரிவினூய துன்பத்தினை மிகவுமாற்றி நாமகிழும்வண்ணங் கலக்கின்ற கலவி—அரிது ஆற்றி அன் பின்மை சூழ்வது உடைத்து—இருந்தவாற்றான் மேலுமத்துன்பத்தினை அரிதாகவாற்றி யிருந்து அவரன்பின்மையை நினைபுந்தன்மையுடைத்து. எ - று.

பிரிதற்குறிப்பினாற் செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னதாகா நின்ற தென்பதாம். (க)

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை. எ.

இதுவுமது.

இ - ன் தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை-குளிர்த் துறையைபுடையவன் நம்மை மெய்யாற்கூடியிருந்தே மனத்தாற்பிரிந்தமையை—நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த- அவன்குறிப்பானறி தற்குரிய நம்மினும் இவ்வளைகள் முன்னையறிதன. எ - று.

கருத்துகிழந்ததாகலிற் றணந்தமையென்றும், யான்மெளியவுணர்த்தற்குமுன்னே தோள்கண் மெலிந்தனவென்பாள் அதனை வளைமேலேற்றி அதுதன்னைபுணர்வுடைத் தாக்கியுட்கறிஞன். (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச் சென்றொண் காதலன் யாழு
மெழுதாளே மேனி பசந்து. அ.

குதுவுமது.

இ - ன். எங்காதலர் சென்றார் கெருகற்று - எங்காதலர் பிரிந்தபோயினார் கெருகற்றே;—யாரும் மேனி பசந்து எழுநாளேம் - அப்பிரிவிற்கு யாரும் மேனிபசந்து எழுநாளுடையமாயினேம். எ - று.

கெருகற்றுச்செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்டதென்பான் கெருகற்றுச் சென்றாரென்றும், அதனையெய்துச்செல்கின்றது எழுநாளுண்டாகலின் அன்றே மேனிபசந்ததென்பான் மேனி பசந்தெழுநாளேமென்றும் கூறினான். இவ்வாற்றும் நிலைமகனது பிரிதற்குறிப்பினைபுணர்த்திகின்றது. (அ)

கடகூ. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவன்செய்தது. கூ.

தலைமகள் குறிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைமகற்கறிவித்தது.

இ - ன். யானது தெளிவித்தவழித் தெளியாது,—தொடி நோக்கி - அவர் பிரிய யானீண்டிருப்பின் இவை நில்லாவெனத் தன்றொடியை நோக்கி,—மென்றோளும் நோக்கி - அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தன்மென்றோள்கூறுநோக்கி,—அடி நோக்கி - பின்னிவ்விரண்டும் நிகழாமல் கீர் நடந்து காத்தல்வேண்டுமெனத் தன்னடியையுநோக்கி,—ஆண்டு அவன் செய்தது அஃது—அங்ஙனம் அவன் செய்த குறிப்பு உடன்போக்காயிருந்தது. எ - று.

செய்தகுறிப்புச் செய்தற்கேதுவாய குறிப்பு. அஃதென்றான் “செறிதொடி செய் திறந்தகள்ளை” மென்றானாகலின். பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அஃதழகுதல்பயன்.()

கடஅ0. பெண்ணினுற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினுற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு. க10.

தலைமகன் பிரியாமைக்குறிப்பினைத் தோழிக்கறிவுறுத்தது.

இ - ன். காமநோய் கண்ணினுற் சொல்லி இரவு - மகளிர் தங்காமநோயினைத் தோழியர்க்கும் வாயாற்சொல்லாது கண்ணிற்சொல்லி அது தீர்க்கவேண்டுமென்று அவனாயிரவாது உடன்போதல் குறித்துத் தம்மடியினாயிரத்தல்—பெண்ணினுல் பெண்மை உடைத்து என்ப - தமக்கியல்பாகிய பெண்மைமேலும் ஒருபெண்மையுடைத்தென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர். எ - று.

தலைமகனதுடன்போதற்றுணிபு தோழியாற் நெறிந்தானாகலின், தன்பிரிவின்மைக் குறிப்பினையறிவுறுப்பான், அவள்பெண்மையினைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து கூறியவாறு. (க0)

கடகூ ம் அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேற் புணர்ச்சியிடுகிறபற்றித் தலைமகன்பிரிதற்குறிப்பறிவுறுத்ததலைமகன் அவன்மாட்டேகிசுநூறு வேட்கையிகவினாற் பின்னுத் தன்கண்ணே நிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஅக. உன்னக் களித்தலும் காண மகித்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. க.

பிரித்தற்பின்பினாலுசியானோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதேன
நகையாடிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ - ன். உன்னக் களித்தலும் - நினைத்ததுணையானே களிப்பெய்தலும்—காண
மகித்தலும் - கண்டதுணையானே மகிழ்வெய்தலும்—கள்ளுக்கு இல் காமத்திற் கு
உண்டு - கள்ளுண்டார்க்கில்லை, காமமுடையார்க்குண்டு. எ - று.

களித்தல் உணர்வழியாதது. மகித்தல் அஃதழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டுழி
யல்லதினமையிற் கள்ளுக்கில்லென்றான். உண்டென்பது இறுதியினக்கு. அப்பெற்
றித்தாய காமமுடைய யான்புலத்தல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

கஉஅஉ. நினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காம நிறைய வரின். உ.

இதுவுமது.

இ - ன். காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின் - மகளிர்க்குக்காமம் பனையன
வீணும் மிகவுண்டாமாயின்,—நினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் - அவரால், தம்
காதலரோடு நினையுளவுமுடிதல்செய்யாமை, வேண்டப்படுமீ. எ - று.

பனைத்துணையுமென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஊடின வருத்த
மிகுமென்பு பிரிக்குறுதிகூறுவான்போன்று, தன்விதப்புக் கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணுது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணு தமையல் கண். ங.

இதுவுமது.

இ - ன். பேணுது பெட்பவே செய்யினும் - நம்மையவமதித்துத் தான் வேண்டி
யானவே செய்யுமாயினும்,—கொண்கனைக் கண்காணுது அமையல் - கொண்கனை என்
கண்கள் காணுதமைகின்றனவில்கலை. எ - று.

தன்விதப்புக் கண்கண்மேலேற்றப்பட்டது. அத்தன்மையேன் அவனோடு புலக்
குமாறெண்ணு பென்பதாம். (ங)

கஉஅச. ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழி பதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். தோழி - தோழி,—ஊடற்கண் சென்றேன் - காதலரைக் காணுமுன்
அவர்செய்ததவற்றைத்தன்னொடுநினைந்து யானவரோடுதற்கண்ணெசென்றேன்—
என்னெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது - கண்டபின் என்னெஞ்சு அதனை
மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது. எ - று.

சேறாகித்தல் நினைத்ததொருநிற்குமொத்தலின், அது மறத்தென்றான். அச்செல
வற் பயனென்னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அங்ஙனம்
வையிலே செஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லை பென்பதாம். (ச)

கடஅதி. எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணோபோற் கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. இ.

இதுவுமது.

இ - ன். எழுதுங்கால் கோல் காணுக் கண்ணோபோல் - முன்னெல்லாங்கண்டிருத்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலினியல்புகாணமாட்டாத கண்ணோபோல,—கொண்கன்பழி கண்டவிடத்துக் காணேன்-கொண்கனது தவறு காணாதவிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்து அவனைக்கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேன். ஏ - று.

கோல் ஆகுபெயர். இயல்பு கருமை. என்னியல்பிறவாகலின் மேலும் அது முடியாதென்பதாம். (௯)

கடஅக. காணுங்காற் காணேன் நவருய காணுக்காற்
காணேன் நவறல் லவை. க.

இதுவுமது.

இ - ன். காணுங்கால் நவருய காணேன் - கொண்கனை யான் காணும்பொழுது அவன்நவருயவற்றைக் காண்கின்றிலேன்,—காணுக்கால் நவறல்லவையானேன்-காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன். ஏ - று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நான் கின்னோடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற் புலந்திலேனென்பதாம். (௧)

கடஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரோபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. எ.

இதுவுமது.

இ - ன். உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரோபோல் - தம்மையீர்த்துக்கொண்டு போதலறித்துவைத்து ஒழுக்குின்ற புனலுட்பாய்வார் செயல்போல,—பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என் - புலவிமுடிவுபோகாமை யறித்துவைத்துக் கொண்கனோடு புலந்து பெறுவதென்! ஏ - று.

பாய்பவரென்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புறாபடுதல். புலந்தாலும் பயனில்லை யென்பதாம். பொய்த்தலறிந்தேனென்பது பாடமாயின், உய்த்தலறிய ஒடுகிறுட்பாய் வார்போல முடிவறியப்பண்டொருகாற்புலந்து முடியாமையறிந்தேன் இனி அது செயற்பாற்றன்றெனவுரைக்க. (௨)

கடஅஅ. இனித்தக்க வினா செயிதுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வனின் மாப்பு. அ.

தலைமகள் புணர்ச்சிவிதும்பலிந்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

இ - ன். கள்வ - வஞ்சகா,—களித்தார்க்கு இனித்தக்க இன்னொசையினும் கள்வற்றே - தன்னைபுண்கேளித்தார்க்கு இனிவரத்தக்க இன்னதவற்றைச் செய்யினும் அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய் கள்ளுப்போலும்—கின்மார்பு - எங்கெட்டு கின்மார்பு. ஏ - று.

அவ்வின்குதன நானின்மை, நிறையின்மை, ஒருக்கயின்மை, உணர்வின்மை யென்றவைமுதலாயின. எங்கட்கு நானின்மை முதலியவற்றைச் செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாதின்றதென்பதாம். கன்வவென்றதும் அது கோக்கி. (அ)

௨௨௮௬. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார். கூ.

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகள் சொல்லியது.

இ - ள். காமம் மலரினும் மெல்லிது - காமலின்பம் மலரினு மெல்லியதாயிருக் கும்,—அதன்செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர் - அங்ஙனம் மெல்லிதாதலையறிந்து அதன் செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர். எ - று.

தொட்டதுணையானே மணச்செவ்வியழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லி தென்பது விளக்கலின், உம்மை சிறப்பின்கணவந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும் ஒருகாலத்தின்கண்ணேயொத்து நுகர்தற்குரியாரிருவர் அதற் கேற்ற இடனுங்காலமும் உபகரணங்களும்பெற்றுக் கூடி நுகரவேண்டுதலின் அதன் செவ்விதலைப்படுவார் சிலரென்றும், அவற்றுள் யாதானுமொன்றைச் சிறிது வேறு படினும் வாடுதலின் மலரினுமெல்லிதென்றுக் கூறினான். குறிப்பொவ்வாமையின் யானதுபெறுகின்றிலேனென்பதாம். தலைமகளுடநீர்வது பயன். (க)

௨௨௯௦. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினுள் புல்லுது
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று. கூ.

இதுவுமது.

இ - ள். கண்ணின் துனித்தே - காதலி முன்னொருளான் று புல்லல்லிதுப்பினுற் சென்ற என்னொடு தன்கண் மாத்திரத்தானாடி,—புல்லுதல் என்னினும் தான்விதுப் புற்றுக் கலங்கினுள் - புல்லுதலை என்னினுந்தான்விதும்பலான் அது தன்னையும் அப் பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டான்; அதனால் யானித்தன்மையேனாகவும் விதுப்பின்றி பூடிநிற்கின்றவிவன் அவளல்லன். எ - று.

கண்மாத்திரத்தானாடல் சொன்னிகழ்ச்சியின்றி அது சிவந்ததுணையேயாதல், அவளாயின் இங்ஙனமுடற்க ணீடானென்பது பயன். (க௦)

கூ.0 ம் அதி.—நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுண்டாயவழியும் புலக்கக்கருதாத புணர்ச்சிவிதம்பு கின்ற நொஞ்சுடனே தலைமகள் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதிகாரமுறை மையும் இதனானே விளங்கும்.

௨௨௯௧. அவர்நெஞ் சுவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீபெயம் கா கா தது. க.

தலைமகன்கட்டவறுண்டாயவழியும் புலலிககுதாத
நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ - ன். நெஞ்சே - நெஞ்சே, — அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல்கண்டும் - அவருடைய நெஞ்சு நம்மை நினைப்பது அவர்க்காய்சிற்றல் கண்டுவைத்தும், — நீ எமக்கு ஆகாதது எவன் - நீயெமக்காய் சில்லாது அவரை நினைத்தற்காரணம் யாது ! எ - று.

அவர்க்காதல் அவர்களுகியதற்குடம்பிதல் எமக்காகாததென்றது புலவிக்குடம்பாமைமைய. ஒருகருமத்தைத் தாமாகவறிந்து செய்யமாட்டாதார் செய்வாரைக் கண்டாயினுஞ் செய்வார். நீயதுவுஞ் செய்கின்றிலையென்பதாம். (௭)

கஉகஉ. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாஅரெனச் சேறிபென் னெஞ்சு. உ.

இதுவுமது.

இ - ன். என்னெஞ்சு - என்னெஞ்சே, — உறாதவர்க் கண்ட கண்ணும் - மேலும் நம்மாட்டன்புடையராகாதவரை உள்ளவாறறிந்தவிடத்தும், — செறாரென அவரைச் சேறி - நாஞ்சென்றால் வெகுளாரென்பதுபற்றி நீயவர்க்காட்சிச் செல்லாநின்றும், இப்பெற்றியதமேலுமோரறியாமைபுண்டோ ! எ - று.

அவரையென்பது வேற்றுமைமயக்கம். பழங்கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளாரென்பது கந்தாகச் சென்றும், நீ கருதிபது முடிபுமோவென்பதாம். (உ)

கஉக௩. கெட்டார்க்கு நட்பாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாங் கவர்பின் செல்ல. ந.

இதுவுமது.

இ - ன். நெஞ்சே - நெஞ்சே, — நீ பெட்டாங்கு அவர்பின்செல்ல - என்மாட்டு சில்லாது நீ விரும்பியவாறே அவர்க்காட்சிச் செல்லுதற்குக் காரணம் — கெட்டார்க்கு நட்பார் இல்லென்பதோ - கெட்டார்க்கு நட்பார் உலகத்திலையென்னுநினைவோ, சின்னியல்போ, கூறுவாயாக. எ - று.

என்னவிட்டு அவர்க்காட்சிச்சேறல் நீபண்டே பயின்றதென்பாள் பெட்டாங்கென்றும், தானிதுபொழுது மானமிலளாகலிற் கெட்டார்க்கென்றம்கூறினாள். பின்னென்பது ஈண்டிடப்பொருட்டு. செல்லென்பது ஆகுபெயர். “ ஒல்கிடத்தலப்பிலாவுணர்விலார் தொடர் உ” பாயிற்று சின்றோட்பென்பதாம். (௩)

கஉக௪. இனியன்ன நின்னெடு சூழ்வார்பார் நெஞ்சே
துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

இதுவுமது.

இ - ன். நெஞ்சே - நெஞ்சே, — துனி செய்து மற்றுத் துவ்வாய் - நீயவரைக் கண்டபொழுது இன்பதுகரைக் கருதுவதல்லது அவர்தவறநோக்கி முன் புலவியை புண்டாக்கி அதனையளவறிந்து பின்னுரைக்கருதாய், — இனி அன்ன நின்னெடு சூழ்வார் யார் - ஆகலான், இனியப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னெடுடெண்ணுவாராயார் ! யானதுசெய்யேன். எ - று.

கூன்சு ககூர ம் அதுதி.—தெஞ்சொர்நீபுலத்தல்.

அப்பெற்றிப்பட்டன புலக்குந்திறங்கன். காணென்பது உரையகை. மற்ற வினை மாற்றின்கண்வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாகவெண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சி விதம்பலின், இவ்வாறு கூறினான். (ச)

ககூரு. பெரு அமை பஞ்சம் பெற்றிப்பிரி வஞ்சு
மறு அ விடும்கைத்தென் னெஞ்சு. ரு.

வாயிலாகச் சென்ற தோழிகேட்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

இ - ன், பெருமை அஞ்சும் - காதலரைப் பெருத ஞான்று அப்பெருமைக்கஞ்சா நின்றது,—பெறின் பிரிவு அஞ்சும் - பெற்றக்கால் வரக்கடவ பிரிவினைபுட்கொண்டு அதற்கஞ்சாநின்றது,—என்னெஞ்சு அரு இடும்கைத்து - ஆகலான், என்னெஞ்சும் எஞ்ஞான்றும் நீங்காதவிடும்கையையுடைத்தாயிற்று. ஏ - று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவியிழத்தல் உறுதியின்றென்னும் கருத்தான் வாயினென்கின்றனாகலிற் பெருமையஞ்சுமென்றும், கலவியாராமையின் இன்னுயிவர் பிரிவராயின் யாதுசெய்துமென்பது நிகழ்தலிற் பெற்றிப்பிரிவஞ்சு மென்றும் இவ் விரண்மெல்லது பிரிதினமையின் எஞ்ஞான்றும்மறுவிடும்கைத்தென்றும் கூறினான்.()

ககூக. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்
தனிய விருத்ததென் னெஞ்சு. க.

இதுவுமது.

இ - ன், என்னெஞ்சு இருந்தது—என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது,—தனியேஇருந்து நினைத்தக்கால் - காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர் கொடுமைகளை யான்றன்னொடு நினைத்தக்கால்,—என்னைத் தனிய - அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ்செய்தற்கே. ஏ - று.

எம்மாட்டிருந்தது அன்று அவர்கொடுமைகளைபுட்கொண்டு எனக்காற்றமை செய்தற்கே, இன்று அவைகோக்கி அவரொடு புலத்தற்கன்றென்பதாம். (க)

ககூக. நாணு மறந்தே னவம்மறக் கல்லாவென்
மாணு மடசெஞ்சிற் பட்டி. எ.

இதுவுமது.

இ - ன், அவர் மறக்கல்லா என் மாணு மடசெஞ்சிற் பட்டி - தன்னைமறத்த காதலரைத் தான் மறக்கமாட்டாத என்மாட்சிமையிலலாத மடசெஞ்சுகடனே கூடி,—நாணும் மறந்தேன்—என்னுயிரினுஞ்சிறந்த நாண்டன்னைபும் மறந்துவிட்டேன். ஏ-று.

மாணுமை ஒருகிலையினில்லாமை. மடமை கண்டவழி நினைத்து காணாதவழி மறக்குந் தவற்றைக் காணவழிநினைத்து கண்டவழிமறத்தல். நாண் எஞ்ஞான்றும் கூடியொழுநிலும் அஞ்ஞான்று கண்டார்பேரன்றொடுங்குதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சி விதம்பலின், அதனைபுமறந்தேனென்றான். (எ)

ககூக. என்னி னினிவாமென் றெண்ணி பவந்திற
முன்னு முயிர்க்காத னெஞ்சு. அ.

இதுவுமது.

இ - ன். உயிர்க் காதல் கொஞ்ச - உயிர்மேற் காதுபுடைய என்னெஞ்சு, —என் னின் இனிவு ஆம் என்ற எண்ணி - ம்மையென்னிச்சென்றொன்ற காமுமென்னுமே மாயிற் பின்னம்க்கிவிடாண்டு கருதி, —அவர் திறம் உள்கும்-அவர் திறத்தினையே நினையாகின்றது. எ - று.

என்னுதல் வாயின்மறுத்தல். இனிவு வழிபடாமையானும், பிரிவாற்றாமையானும், காணும் கிறைபுமுதலியவிழத்தலானும் உளதாவது. திறம் வாயினேர்தலும் வருதலும் கூடலுமுதலாயின. இனிவிற்கஞ்சதலானும் இறந்துபட மாட்டாமையானும் கூடக் கருதாநின்றதென்பதாம். (அ)

௧௨௭௭. துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
கொஞ்சந் துணையல் வழி. ௭.

உணர்ப்புவயின்வாராவூடற்கட்டலைமகன் சொல்லியது.

௭௭௭. துன்பத்திற்கு - ஒருவர் குத்துன்பம்வந்துழி, அது தீக்குதற்கு, —தாம் வுடைய கொஞ்சம் துணையல்வழி - தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய கொஞ்சந்துணையாகவழி —துணையாவார் யாரே - வேறு துணையாவார். ஒருவருயிலில்லை. எ - று.

* சுண்டுத் துன்பமாகவது ஊடலுணர்ப்புவயின்வாசாமை. அதற்குக் கொஞ்சந்துணையாகவையாவது. அவ்வுணையன்பிலென்னெழுதியது கூடற்கண்ணே விதும்பல். ஒரு துணையுயின்மையின், இஃதுற்றவிதேலே புள்ளதென்பதாம். (௧)

௧௩௦௦. தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
கொஞ்சந் தமரல் வழி. ௧௦.

இதுவுமது.

இ - ன். தாம் உடைய கொஞ்சம் தமர் அல்லுழி - தாமுரித்தாகவுடையகொஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமரல்லவழி, —எதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம் - அயலார் தமரல்லரா தல் சொல்லவேண்டுமோ! எ - று.

பிறனொருத்தியைக் காதுவென்று கருதி என்னெஞ்சே என்னை வருத்தாநின்ற பின் அப்பிறன் புலக்கின்றதெளிதென்பதாம். (௧௦)

காடகம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவர் கொஞ்சம் புணர்ச்சி விதும்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒரு வரோடொருவர் புலத்தல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௩௦௧. புல்லா திராஅப் புலத்தை யனருறு
மல்லுணை காண்கஞ் சிறிது. ௧.

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகன் வாயினேர் தற்பொருட்கு
அவளோடு கையாடிச் சொல்லியது.

இ - ன். அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம்-அங்ஙனம் புலந்தாற் காத லொய்தமல்லனோயின யாஞ்சிறிது காண்கடவேம், —புல்லாது இராப் புலத்தை- நியவரை விரைந்துசென்று புல்லாதே இத்தொழிலே மேலிடக்கொண்டிருந்து புலப் பாயாக. எ - று.

அல்லனோய் துன்பத்தைச்செய்யுங் காமநோய் சிறிதென்றான், புலவியை நீள விடலாகாதென்பதுபற்றி. புலத்தையென்புழி ஐகாரம் “கடம்புண்டொருகானீ வந்தை” என்புழிப்போல முன்னிலையினவிகுதி. புலத்தியென்பது உம் பாடம். புலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவன் வழியளாய் நின்ற காமுற்ற வருத்தம் அவருஞ்சிறிதுத் தறிதல் வேண்டுமென ககையாடி நேர்வித்தவாறு. (க)

கூட௦௨. உப்பமைந் தற்றூற் புலவி பதுசிறிது
மிக்கற்று னீள விடல். உ.

புலவியொழிந்து வாயினேரும்வகை அவன் சொல்லியது.

இ - ன். புலவி உப்பு அமைந்தற்று - புலவி கலவி இன்பஞ்செயற்கு வேண்டு மளவிற்குதல் உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்சுவையவாக்கற்கு வேண்டுமளவிற்குதல் போலும்;—சிறிது நீளவிடல் அது மிக்கற்று - இனி அதனையவ்வளவிற்கிழிதுமிச லிதெல் அல்லப்பு அளவின்மிக்காற்போலும். எ - று.

நீளவிடல் அளவறிந்துணராது கலவிமேலெழுந்த குறிப்பழுங்குமளவுஞ்செய் தல்: சிறிதுநீளவிடலாகாதென்றான், நேர்விக்கின்றனாகலின். உப்பு மிக்கவழித் துய்ப்பது சுவையின்றூற்போலப் புலவிமிக்கவழிக் கலவி இன்பமின்றாமென்றமை யின், இது பண்புவமை. (உ)

கூட௦௩. அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றூற் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். கூ.

பரத்தையரிடத்துநின்றும் வந்த தலைமகனோடு
தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

இ - ன். தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லாவிடல் - தம்மைப்பொறுது புலந்த மகளி ரைப் புலவிநீக்கிக் கலவாது ஆடவர்சேறல்—அலந்தாரை அல்லல்கோய் செய் தற்று - பண்டேதுன்பமுற்றழிந்தாரை அதன்மேலும் மிக்க துன்பத்தினைச் செய்தாற் போலும். எ - று.

பிற்பாற்சேறலின் தம்மைப்பொறுது புலந்துடியிருக்கின்ற பரத்தையரைப் போய்ப் புலவிநீக்கிப் புல்லராயின், அவராற்றூரென்பதாம். (உ)

கூட௦௪. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலநிக் தற்று. ச.

இதுவுமது.

இ - ன். ஊடியவரை உணராமை - நும்மோடிய பரத்தையரை ஊடலுணர்த் திக் கூடாதொழிதல்—வாடிய வள்ளி முதல் அரிந்தற்று - பண்டே நீர்பெருது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுத்தாற்போலும். எ - று.

நீர் பரத்தையரிடத்திராயவழி எம்புதல்வரைக் கண்டாற்றியிருக்கற்பாலமாய
யாம் அம்மோடுதெற்றொரியமல்லம், அன்மையின் எம்மைபுணர்த்தல்வேண்டா, உரிய
ராயுடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல்வேண்டுவது, அதனால் ஆண்டுச்சென்மி
னென்பதாம். (ச)

கக௦௫. நலத்தகை நல்லவர்க் கேள் புலத்தகை
புவன்ன கண்ணா ரகத்து. ௫.

தலைமகளைப் புலவிகீக்கிக் கூடிய தலைமகன் றன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏர் - நற்குணங்களை நற்குணபுடையாய் தலை
வர்க்கும் அழகாவது—பூ அன்ன கண்ணார் அகத்துப் புலத்தகை - தம்புவன்னகண்
னார் செஞ்சின்னக் கிழமும் புலவியிகுதியன்றே. ஏ - று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென்பான்,
நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஒன்றான். அழகு இன்பப்பயனைத் தலைப்படுத்தல். தானுகர்ந்த
வின்பத்திற்கேதுவாகிய புலவியை வியந்து கூறியவாறு. (இ)

கக௦௬. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமம்
கனியுந் கருக்காயு மற்று. ௬.

இதுவுமது.

இ - ன். துனியும் புலவியும் இல்லாயின்—முதிர்ந்த கலாமாகிய துனியும் இனைய
கலாமாகிய புலவியும் இல்லையாயின்,—காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று - காமம்
செவ்வி முதிர்ந்தபழமும் இனையகாயும்போலும். ஏ - று.

மிகமுதிர்ந்திறுமெல்லெத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்யாதாகலிற்
துனியில்லையாயிற்கனியற்றென்றும்; கட்டினமைத்தாய காய் நுகருஞ்செவ்வித்தன்ரு
கலிற் புலவியில்லையாயிற் கருக்காயற்றென்றும் கூறினான். இவ்விரண்டும் வேண்டு
மென்று வியந்து கூறியவாறு. (க)

கக௦௭. ஊடலி னுண்டாக்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. ௭.

இதுவுமது.

இ - ன். புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று - இனிப்புணர்ச்சி
நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோவென்று கருதலான்,—ஊடலின் ஓர் துன்பம் உண்டு -
இன்பத்திற்கின்றியமையாத ஊடலின் கண்ணேயும் ஒருதுன்பமிகமும். ஏ - று.

என்றென்னுமெச்சத்திற்குக் கருதலானென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சிறப்
பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவதென்பதனுடனுக்கட்டிக்.
ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஊடல் கூடற்கண் விரைவித்தல் கூறியவாறு. (எ)

கக௦௮. நோத செவன்மற்று நொத்தாரென் றஃதறியுந்
காதலை ரில்லா வழி. ௮.

உணர்ப்புவயின்வாராலுடற்கட்டலைமகன் தலைமகளோடு
புலந்து சொல்லியது.

இ - ன். கொந்தொன்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லாவழி இவர் எம்பொருட்டாக கொந்தொன்று அந்நோவின்யறியு மன்புடையாணப் பெறுவழி—நோதல் மற்ற எவன் - ஒருவர் நோவின் தனதுதயனென்! எ - று.

அறிதல் ஈண்டேலையினிதுணர்தல். மற்ற வினைமாற்றின் கண் வந்தது. இவன் நங்காதலியல்லன், அன்மையின் இந்நோவறியான், அறியாமையின் நாம் புலக்கின்ற தனம் பயனில்லையெனத் தன்னாற்ருமையுணர்த்தியவாறு. (அ)

கககக. நீருநிழல் இனிதே புலவியும்
வீழுகர் கண்ணே யினிது. சு.

இதுவும்.

இ - ன். நீரும் நிழலதே இனிது - உயிர்க்கின்றியமையாத நீரும் நிழலின் கண்ணதே இனிதாவது, ஏனை வெயிலின் கண்ணது ஆகாது;—புலவியும் வீழுகர் கண்ணே இனிது - அதுபோலக் கலவிக்கின்றியமையாத புலவியும் அன்புடையவர்கண்ணே இனிதாவது, ஏனையன்பிலார்கண் ஆகாது. எ - று.

நிழற்கணிநூத் நீர் குளிர்ச்சிமிக்குத் தாகத்தணித்தவின் இனிதாயிற்று. வீழுகர் ஆற்றமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேட்கையுமுடையவாவார். இவன் எம்மாட்டு அல்லிரண்டுமையின் இப்புலவிதானு மின்னாகாகின்ற தென்பதாம். (க)

ககக௦. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. க௦.

இதுவும்.

இ - ன். ஊடல் உணங்க - தானாடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும்,—விடுவாரோடு கூடுவேம் என்பது என்னெஞ்சம் அவா - விட்டிருக்கவல்லாரோடு கூடக் கூடுவென்று என்னெஞ்சம் முயற்சுகேது தன்னவாவே, பிரிதல்லை. எ - று.

அன்புமருளுமில்லாதார உடையதென்றும் அவரோடியாக் கூடுவென்றும் வருதி அதற்கு முயற்சு அகாவுற்றார் செயலாகலின், கூடுவேமென்பதவென்றான். காரியங் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. இக்கூட்டம் முடியாதென்பதாம். (க௦)

௧௩௨ ம் அதி—புலவி நுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது தலைமகனுர் தலைவனும் ஓரமளிக்கட் கூடியருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லாதவுங் காதல் கைம்மிருதலான் துண்ணியதோர் காரணமுளதாகவுட்கொண்டு அதனை யவன்மே லேற்றி அவன் புலத்தல் காரணத்தினுணுக்கம் கசரியத்தின்மேனின்றது. அதிகார முறைமையும் இத்தனே விளங்கும்.

ககக௧. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
கண்ணென் பரத்தநின் மார்பு. க௧

உலாப்போய்வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத் தலைமகள் சோல்லியது.

இ - ன். பரத்த - பரத்தமையுடையவாய்;—பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பர் - நின்னைப் பெண்ணியல்பினைபுடையார் யாவரும் தங்கண்ணற் பொது

வாஷனாபி, சின் மாப்பு கண்ணை அநனுல் அவம்பிசெலைய கிணைப்பினுப் பொருத்தேன். எ - று.

செப்பு காண்முதலிய கருணங்களின்மையிற் பாதையர்க்குள்ளது பெண்ணி யற்கைமாத்நிர்மையென்னுங் கருத்தாற் பெண்ணியலாருள்ளுள். பொதுவாஷன் டல் தஞ்சேரிச்செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத்தொருங்குகோக்குதல்: அதுவு மோர்குற்றம். தானோக்கியின்புற்றவாறே அவருகோக்கியின்புறவொன ஆசைகிற்று அவர்பாற் பொருமையெய்துதலின், அணுக்கமாயிற்று. (க)

கடவுட. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் பார்த்தம்மை
நீவொழ் கென்பாக் கறித்து. உ.

தலைமகன்க்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்த்தது கூறியது.

இ - ன். ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் - யார்த்தமோடிபுரையாடாதிருந்தே மாகக் காதலர் தும்மினார், - யாம் தம்மை நீவொழ்கென்பாக்கு அறித்து - அதிகித்தித் தம்மை நீவொழ்கென்றுரையாடுவோமாகக் கருதி. எ - று.

தும்மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல் வேண்டிற்றென்பதாம். இயல்பானிகழ்த்த தும்மலில் குறிப்பானிகழ்த்ததாகக் கோடலின், அணுக்கமாயிற்று.

கடவுட. கோட்டுப்பூச் குடினும் காயு மொருத்தினாய்
காட்டிய குடனீ ரென்று. கூ.

தலைமகள் புலவிக்குறிப்பின்க் கண்டு நீலிர்கூடியொழுகாநிற்கவும்
இதுகிழ்த்துக்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

இ - ன். கோட்டுப்பூச் குடினும் - யான்கோடுதலைச் செய்யுமலையைச் குடி னேனாயினும், - ஒருத்தியைக் காட்டிய குடனீர் என்று காயும் - தும்மாற்காதலிக்கப் பட்டவனொருத்திக்கு இப்பூவணிகோட்டல்வேண்டிச் குடினீரென்று வெருளாநிற்கும், இத்தன்மையாட்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ! எ - று.

கோட்டுப்பது முதலிலத்தொழிற்பெயர். பூ ஆகுபெயர். வளையமாக் குடினும் மென்பதாம்; “கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரையாடையும்” என்றார் பிறரும். இனி அம்மருதலிலத்துப்பூவன்றி வேற்றலிலத்துக் கோட்டுப்பூவைச் குடினேனாயினும் ஈண்டையான் பிறனொருத்திக்கு அவ்வேற்றுப்பூவணி காட்டல்வேண்டிச் குடினீரென்று வெருளுமெனினுமையும். (க)

கடவுட. யாரினும் காதல மென்றேனா ளுடினான்
யாரினும் யாரினு மென்று.

இதுவுமது.

இ - ன். யாரினும் காதலம் என்றேனா - காமநுகர்த்தற்குரிய விருவரையினுக் காவரினும் யாம் மிக்க காதலுடையமென்பது கருதி யாரினும் காதலமென்றே னாக, - யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினான் - சிந்திரேழி அது கருதாத, என்னுற்

காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் நின்கட்காதலுடையே நென்றேனாகக்கருதி, அம்மகளிர் யாரினும் என்கட் காதலுடையராயினீரென்று சொல்லிப் புலர் தாள். எ - று.

தலைமகள் கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வந்தது. யானன்பு மிகுதியார் சொல்லியதனைக் கருத்து வேறுபடக்கொண்டதல்லது பிறிதுகாரண மில்லையென்பதாம். (ச)

ககஉரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண்ட னள். ரு.

இதுவுமது.

இ - ன். இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேனா - காதன்மிகுதியான் இம்மை யாகிய பிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, —கண் நிறை நீர்கொண்ட னள் - அதனால் ஏனாமறுமையாகிய பிறப்பின்கட் பிரிவென்னுங் குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவன் தன்கண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண்டான். எ - று.

வெளிப்படுசொல்லாக் குறிப்புச்சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்பாற்றவ நிலையென்பதாம். (சு)

ககஉகக. உள்ளினே நென்றேன்மற் றென்மறந்தி ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் கனள். கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். உள்ளினேன் என்றேன் - பிரிந்தகாலத்து நினைவியடையின்றி நினைத் தேனென்னும்கருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேன்;—மற்று என்மறந்திர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள் - என, அதனை ஒருகான் மறந்து பின்னினைந்தே நென்றதாகக் கருதி, என்னைவியடையே மறந்திரென்று சொல்லிமுன் புல்லுதற்கமைந்தவன் அஃதொழிந்து புலத்தற்கமைந்தான். எ - று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்திவகையான் மறத்தலுபுட் கொண்டு புலந்தானென்பதாம். (க)

ககஉகஎ. வருத்தினு மும்மினே னாக வழித்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று. எ.

இதுவுமது.

இ - ன். தும்மினேனாக வருத்தினான் - கூடியிருக்கின்றவன் யான் தும்மினேனாகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினான்,—அழித்து யார் உள்ளித்தும்மினீர் என்று அழுதாள் - அங்கனம் வாழ்த்தியதானே மறித்து, தும்மை நினைத்து வருத்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலாற் தும்மினீரென்று சொல்லிப் புலத்தழுதாள். எ - று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின், அழித்தென்றான். அன்புடைவார் நினைத்தவழி அந்நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மரேன்மறென்பது மகளிர்வழக்கு. இவ் வழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலத்தானென்பதாம். (எ)

ககஉகஅ. தும்முச் செதுப்ப வருதா னுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று. அ.

இ - ன். தம்முச் செறுப்ப - எனக்குத் தம்மோன்றியவழி யாருன்னித்தம்மின்
ரென்று புலத்தையொஞ்சி, அதனை யானடக்கினேன்; அவ்வனமடக்கவும் — நமர் உள்
எல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதான் - நமர் நம்மை மீனைத்தலை எம்மை
மறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலத்தழுதான். எ - று.

தம்முபென்பது முதனிலத்தொழிற்பெயர். செறுப்பவென்புழி இறத்தது
தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. எம்மையென்பது நம்மோடியாதியை
பில்லாத வெம்மையென்பதுபடநின்ற இசையெச்சம். இதனை வடனலார் காகு
வென்ப. தம்மினுங் குற்றம் ஒழியினுங்குற்றமாயக்காற் செயற்பாலதியாதென்பதாம்.

ககக௬. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிநீர ராகுதி ரென்று. கூ.

இதுவுமது.

இ - ன். தன்னை உணர்த்தினுங் காயும் - இவ்வாற்றானுடிய தன்னை யான் பணிந்
துணர்த்துங்காலும் வெகுளாகிற்கும்,—பிறர்க்கும் நீர் இந்நீர் ஆகுதிர் என்று - பிற
மகளிர்க்கும் அவருடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்துநீர்மையுடையிராகுதி
ரென்று சொல்லி. எ - று.

இவன் தெளிவித்தவழியுந் தெளியானென்பதுபற்றி என்மேலேற்றிய தவற்றை
உடம்பட்டுப் பணிந்தேன், பணிய அதுதானும் புலத்தற்கேதுவாய் முடிந்தது, இனி
யிவண்மாட்டுச் செய்யத்தருவதியா தென்பதாம். (௧)

கக௨௦. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று. க௦.

இதுவுமது.

இ - ன். நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும் - என்சொற்களுக்குச் செயல்களும்
பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றையொழிந்திருந்து தன்னவயவங்கனதொப்பின்
மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாகிற்கும்,—அனைத்தும்
நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று - என்னவயவமனைத்தும் நோக்கினீர் அவற்ற
தொப்புமையான் எம்மகளிரை நினைத்தென்று சொல்லி. எ - று.

யான் எல்லாவயவங்களானும் ஒருத்தியோடொத்தல் கூடாமையின் ஒன்றா
லொருவராகப் பலரையுநினைக்கவேண்டும்; அவ்வெல்லாரையும் யானறியச் சொல்லுமி
னென்னுங் கருத்தால், அனைத்துநோக்கினீர் யாருள்ளியென்றான். வானாவிருத்தலும்
குற்றமாயிற்றென்பதாம். (௨௦)

ககக ம் அதி.—ஊடலுவகை.

அஃதாவது அப்பெற்றித்தாய ஊடலாற் நமக்குக் கூடலின்பஞ் சிறத்துழி
அச்செற்பிற்கேதுவாய அவ்ஊடலைத் தலைகளுவத்தலும் தலைகளுவத்தலுமாம்.
அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக௨௧. இல்லை தவறவர்க் காயினு முடுதல்
வல்ல தவறளிக்கு மாறு. க.

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி அங்ஙன
நீ புலக்கின்றதென்னெயென்றுட்கு அவள் சொல்லியது.

இ - ன். அவர்க்குத் தஷுறு இல்லையாயினும், அவர்மாட்டுத் தவறில்லையாயினும், —
அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது - கமக்கவர் தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோ
டுதலை விளைக்க வற்றுகின்றது. ஏ - று.

அவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அளவிற்றதவின்பத்தாகவின் யாடுமெய்
நற்பாலதாய். இத்தலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவதெனக்கருதி அது பெருமைபுரன்
ஊடனி கழாசின்றதென்பதாம். (ச)

ககஉஉ. ஊடலிற் றேன்றுள் சிறுதுணி நல்லளி
வாடினும் பாடுபெறும். உ.

புலவாக்காலும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதிழந்து புலவியான்
வருந்துவ தென்னெயென்றுட்கு அவள் சொல்லியது.

இ - ன். ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுணி - ஊடலேதுவாக கமக்கிடோன்று
கின்ற சிறிய துணிதன்னால்—நல்லளி வாடினும் பாடுபெறும் - காதலர்செய்யு நல்ல
தலையளிவாமோயினும் பெருமையெய்தும். ஏ - று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றதுடல் கடிதின்னீக்கலின் அத்துன்பமுக்கிளாதென்பான் சிறு
துணியென்றும்; ஆராமபற்றி நிகழ்தலின் அதனால் நல்லளி வாடாதென்பான் வாடி
நுமென்றும், பின்னே பேரின்பம்பயக்குமென்பான் பாடுபெறுமென்றுங்கூறினான்.
அது வருத்தமென்பபடாதென்பதாம். (உ)

ககஉஉ. புலத்தலிற் புத்தேனாடு மென்தோ நில்த்தொடு
நீரியைத் தன்னா ரகத்து. உ.

குதுவுமது.

இ - ன். நில்த்தொடு நீர் இயைந்தன்னாரகத்துப் புலத்தலின் - நில்த்தொடு நீர்
கலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய - காதலர்மாட்டுப் புலத்தல்போல—புத்தேன் கடு
மென்தோ - கமக்கின்றதருவதொரு புத்தேனாகமென்தோ, இல்லை. ஏ - று.

நீர் தானின்ற நில்த்தியல்பிற்றாமாறுபோலக் காதலருந் தாங்குடிய மகளிரிங்
கணிகளாகலான் அதபற்றி அவரோடு புலவி நிகழுமென்பான். நில்த்தொடு நீரியைத்
தன்னாரசுத்தென்றும்; அவர் கமக்கும் அன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்
பயன்புகின்றதென்பான் புலத்தலிற் புத்தேனாடுமென்தோவென்றுங் கூறினான். உறும்
பயன்பற்றி வந்தது. (க)

ககஉஉ. புலவி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை. உ.

அப்புலவி இனியா தானிய்குமென்றுட்குத் சொல்லியது

இ - ன். புலவி விடாப் புலவியுட் தோன்றும் - காதலரைப் புலவிக்கொண்டு
விடவிடாமலாகக் கெதுவாகியு அப்புலவிக்கண்ணே புலுதாம்—என் உன்னம். உடைக்
கும் படை - அதன்மேற்சென்ற என்னுள்சுத்தைக் கொடுக்கும் படைக்கலம். ஏ - று.

புலவியென்னுமேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக்
கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும்; படைக்கலமென்றான்,
அவர்குள் அப்புலவியுள்ளமழிதலின். புலவிநிகழ்ச்சிதான் வந்தியவாறு. (ச)

ககஉக. தவறில் சீர்திருந் தாம்விழ்வார் மென்றோ
ன்கற்றி னுங்கொன் றுடைத்த. இ.

தலைமகனாயுடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையாய்த்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். தவறு இவராயினும் தாம் விழ்வார் மென்றோன் அகறவின் - ஆடவர்
தங்கட்டவறிலராயினும் உடையார்போலவுடப்பட்டித் தாம் விரும்புமகனிருடைய
மெல்லிய தோள்களைக் கூடப்பெருதவெல்லைக்கண் - ஆங்கு ஒன்று உடைத்து-அவர்
க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து. எ - று.

உடையராயக்கால் இரத்தலின்பத்தோடு வருமின்பமுமெய்தவராகலின் அது
மிகன்று. மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்த்ததில்லையென்னுங் கருத்
தால், தவறிலராயினு மாங்கொன் றுடைத்தென்றான். ஊடலினுயலின்பம் அளவி
றத்தலிற் கூறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின்றிநூடியதாடம்
எனக்கின்பமாயிற்றென்பதாம். (இ)

ககஉக. உணலினு முண்ட தறவினிது காமம்
புணர்தலி லுட லினிது. க.

இதுவுமது.

இ - ன். உணலினும் உண்டது அறவினிது-உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்
னுண்டதறதல் இன்பத்தரும்;-காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது - அதுபோலக்
காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னுத்தவறுபற்றி யூடுதல் இன்பத்தரும். எ - று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றொக்கண். பசித்
துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவைத்துமாம் அதுபோல அகன்றகடும்வழி
கூராதமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு. (க)

ககஉஎ. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். எ.

இதுவுமது.

இ - ன். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார் - காமநுகர்த்தற்குரிய இருவருள் ஊட
லின்கட்டோற்றவர் வென்றாராவர்;-அது கூடலிற் காணப்படும் - அஃதப்பொழு
தறிப்பபாதாயினும் பின்னைப்புணர்ச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ - று.

தோற்றவர் எதிர்தலாற்றாது சாய்த்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட் பேரின்பமெய்த
லின் வென்றாராயினார். மன்னும் உம்மும் அகைசிலை. யானதுபொழுது சாய்தலின்
இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம். (எ)

ககஉஅ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொக்கேர் துதல்வெயர்ப்பப்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. அ.

இதுவுமது.

இ - ன். துதல் வெயர்ப்பப் கூடலில் தோன்றிய உப்பு - இதுபொழுது இவனு
தல் வெயர்த்தும்வகை கல்லியின்சுணுதாய இனிமையை-ஊடிப் பெறுகுவங்
கொக்கோ - இன்னுமொருகால் இவனாடி யாம் பெறுவல்லேமோ! எ - று.

தலைமகள் காரணமின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்டதோழி அங்ஙன
நீ புலக்கின்றதென்னெயென்றுட்கு அவள் சொல்லியது.

இ - ன், அவர்க்குத் தடிது இல்லையாயினும், அவர்மாட்டுத் தவறியவையும்கூடும், அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது - சமக்கவர் தலையளிசெய்கின்றவாறு அவரோடு தலைவியைக்க வற்றுகின்றது. எ - று.

அவர்க்கென்பது வேற்றுமைமயக்கம். அனலிற் தலின்பத்தாதுதலின் யுடைய
தற்பாலதாய். இத்தலையளி ஒழிந்தாருமெய்துவதெனக்கருதி அது பெருமைபுரன்
ஊடனி கழாநின்றதென்பதாம். (ச)

கஉஉஉ. ஊடலிற் றோன்றுஞ் சிறுதுணி நல்லளி
வாடினும் பாடுபெறும்.

புலவாக்காலும் அத்தலையளி பேறலாயிருக்க அஃதிழந்து புலவியான்
வருந்துவ தென்னெயென்றுட்கு அவள் சொல்லியது.

இ - ன், ஊடலின் தோன்றும் சிறுதுணி - ஊடலேதுவாக சமக்கடோன்ற
தின் சிறிய துணிதன்னால் - நல்லளி வாடினும் பாடுபெறும் - காதலர்செய்யு நல்ல
தலையளிவாமோயினும் பெருமையெய்தும். எ - று.

தவறின்றி நிகழ்கின்றஹுடல் கடிதின்னீக்கலின் அத்தனப்பருகில்லாதென்பான் சிறு
துணியென்றும், ஆராமபற்றி நிகழ்தலின் அதனால் நல்லளி வாடாதென்பான் வாடி
நுமென்றும், பின்னே பேரின்பம்பயக்குமென்பான் பாடுபெறமென்றும் கூறினான்.
அது வருத்தமெனப்படுதென்பதாம். (உ)

கஉஉஉ. புலத்தலிற் புத்தேனாடு மெல்லோ நிலத்தொடு
நீரியைத் தன்னா ரகத்து.

குதுவுமது.

இ - ன், நிலத்தொடு நீர் இயைந்தன்னாரகத்துப் புலத்தலின் - நிலத்தொடு நீர்
சலந்தாற்போல ஒற்றுமையுடைய - காதலர்மாட்டுப் புலத்தல்போல - புத்தேன். நடு
மெல்லோ - சமக்கின்பத்தருவதொரு புத்தேனாகமெல்லோ, இல்லா. எ - று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்றாமாறுபோலக் காதலருந் தாய்கூடிய மகளிரியல்
புணராகலான். அதுபற்றி அவரோடு புலவி நிகழுமென்பான். நிலத்தொடு நீரியைத்
தன்னாரசுத்தென்றும், அவர் சமக்கும் அன்னராகலின் அப்புலவி பின்னே பேரின்பம்
பயன்புகின்றதென்பான் புலத்தலிற் புத்தேனாடுமெல்லோவென்றும், கூறினான். உலகம்
பயன்பற்றி வந்தது. (சு)

கஉஉஉ. புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.

அப்புலவி இனியா துணியுக்குமென்றுட்குச் சொல்லியது

இ - ன், புல்லி விடாப் புலவியுன் தோன்றும் - காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு
விடாவிடாமாகக் தேதுவாகியு அப்புலவிக் கண்ணே புலுதாம் - என் உன்னம். உலகக்
கும் படை - அதன்மேற்சென்ற என்னுள்ளத்தெக். தெடுக்கும் புடைக்கலம். எ - று.

புலவியுன்னுமேழாவது வினாநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ளமுடைக்
கும்படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும்; படைக்கலமென்றான்,
அவற்றான் அப்புலவியுன்னமுழிதலின். புலவிக் குந்திதல் வந்திவ்வது. (ச)

கௌ. 10. தவறில் சீயினுந் தாம்விழ்வார் மென்றோ
ன்கற்றி னுக்கொன் றுடைத்து. 10.

தலைமகனாயுடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகையனாய்த்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

இ - ன். தவறு இவராயினும் தாம் விழ்வார் மென்றோள் அகறலின் - ஆடவர்
தங்கட்டவறிலராயினும் உடையார்போல ஆடப்பட்டுத் தாம் விரும்புகளிருடைய
மெல்லிய தோள்களைக் கூடப்பெருதவெல்லைக்கண் - ஆங்கு ஒன்று உடைத்து-அவர்
க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்தலுடைத்து. எ - று.

உடையராயக்கால் இரத்தலின்பத்தோடு வருமின்பமுமெய்தவராகலின் அது
மிகன்று. மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தையிகழ்த்ததில்லையென்னுங் கருத்
தால், தவறிலராயினு மாங்கொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலிருயலின்பம் அளவி
றத்தலிற் உறற்கரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன்றென்றான். தவறின் நிரியுடையதும்
எனக்கின்பமாயிற்றென்பதாம். (10)

கௌ. 11. உணலினு முண்ட தறவினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது. 11.

இதுவுமது.

இ - ன். உணலினும் உண்டது அறவினிது-உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன்
னுண்டதுதல் இன்பத்தரும்;-காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது - அதுபோலக்
காமத்திற்கு மேற்புணர்தலினும் முன்னுத்தவறுபற்றி யூடுதல் இன்பத்தரும். எ - று.

காமத்திற்கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற்றெக்கன, பசித்
துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்னுணைத்துமாம் அதுபோல அகன்றுகூடும்வழி
ஆராதமாய்ப் பேரின்பத்ததுமாமெனத் தன்னனுபவம்பற்றிக் கூறியவாறு. (11)

கௌ. 12. ஊடலிற் றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னும்
கூடலிற் காணப் படும். 12.

இதுவுமது.

இ - ன். ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார் - காமநுகர்த்தற்குரிய இருவருள் ஊட
லின்கட்டோற்றவர் வென்றாவார்;-அது கூடலிற் காணப்படும் - அஃதப்பொழு
தறியப்படாதாயினும் பின்னைப்புணர்ச்சியின்கண் அவராலறியப்படும். எ - று.

தோற்றவர் எதிர்தலாற்றாது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கட் பேரின்பமெய்த
லின் வென்றாராயினார். மன்னும் உம்மும் அகசரி. வானதுபொழுது சாய்தலின்
இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம். (12)

கௌ. 13. ஊடிப் பெறுருவந் கொல்லோ றுதல்வெயர்ப்பப்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. 13.

இதுவுமது.

இ - ன். றுதல் வெயர்ப்பப் கூடலில் தோன்றிய உப்பு - இதுபொழுது இவனு
தல் வெயர்க்கும்வகை கல்லியின்சுணுந்தாய இனிமையை-ஊடிப் பெறுருவந்
கொல்லோ - இன்னுமொருகால் இவனுடி யும் பெறவல்லேமோ | எ - று.

க.அ.சு

கக.க. ம் அ.தி. - ஊடலுவகை.

கலவியது விசேடம்பற்றி துதல்வெயர்ப்பவென்றும். இனிமைகண்டு கேட்டுண்
டுவிர்த்துத்தறிதலானாயவின்மம். இனி அப்பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன்சிறப்புக்
கூறியவாறு. (அ)

கக.உ.க. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை பாமிரப்ப

நீடுக மன்னோ விரா.

க.

இதுவுமது.

இ - ன். ஒளியிழை ஊடுகமன் - ஒளியிழையினைபுடையான் இன்னுமெம்மோடு
வானாக;—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன் - அங்கனம் அவனாடிநின்றற்கும் அதனைபு
ணர்த்துத்தற்பொருட்டு யாமிரந்து நின்றற்கும் காலம்பெறும்கை இவ்விரவு விடியாது
நீட்டித்தல்வேண்டுக. எ - று.

ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கோடற்பொருள். மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தின்
சன் வந்தன. ஓசாரங்கள் அசைநிலை. கூடலின் ஊடலேயமையுமென்பதாம். (க)

கக.க.உ. ஊடுதல் காமத்திற் இன்ப மதற்கின்பம்

கடி முயங்கப் பெறின்.

கஃ.

இதுவுமது.

இ - ன். காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல் - காமநுகர்ச்சிக்கின்பமாவது அதனை
நுகர்த்தருகியராவார் ஆராமைப்பற்றித் தம்முளுதெல்;—அதற்கு இன்பம் கடி முயங்
கப் பெறின் - அவ்வுருதற்கின்பமாவது, அதனையனவறிந்து நீங்கித் தம்முட்கடி
முயங்குதல் கூமொயின், அம்முயக்கம். எ - று.

கூடுதல் ஒத்தவனவின்னாதல். முதிர்ந்ததுனியாயவழித் தன்பம் பயத்தலானும்,
முதிராத புலவியாயவழித் கலவியின்பம் பயவாமையானும், இரண்டற்குமிடையாகிய
வனவறிந்து நீங்குதலரிதென்பதுபற்றிக் கடிமுயங்கப்பெறினென்றான். அவ்விரண்
டின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம். (கஃ)

சுண்டும் பிரிவினை வடநான்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றமை விதுப்புப் புலவி
யென கால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட்கெலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆற்
ருமை படர்மெலிந்திரங்கன் முதல் நிறையழிதலீருயவற்றுள்ளும், விதுப்பு அவர்
வயின்விதும்பன்முதற் புணர்ச்சிவிதும்பலீருயவற்றுள்ளும், புலவி கெஞ்சொடுபுலத்
தன்முதல் ஊடலுவகையீருயவற்றுள்ளும் கண்டுகொள்க. அஃதேல் வடநாலார்
இவற்றுடனே சாபத்தினுறைய நீக்கத்தினையுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்தென்றாரா
லெனின், அஃது, அறம்பொருளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்
மையானும், முனிவரானையான் ஒருகாலத் தோர்குற்றத்தானதாவதல்லது உலகியல்
பாய் வாராமையானும், சுண்டொழிக்கப்பட்டதென்க.

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை முற்றுப்பெற்றது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தஞ்சீர்த் தெய்வத் திருவள் ளுவர்தங்
கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனெனு
மன்னு முயர்காமன் வந்து.

பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நாலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நாலாமோ—நாலிற்
பரித்த வுரையெல்லாம் பரிமே லழகன்
தெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

திருக்குறளின் சிறப்புப்பாயிரமாகிய ‘திருவள்ளுவமால’.

அ ச ரீ ரி.

உ. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
டுருத்தகு நற்பலகை பொக்க—விருக்க
வுருத்திர சன்ம ரொனவுரைத்து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

இ - ன். திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோடு - அருட்செல்வத்தையும் அதற் குத்தக்க தெய்வத்தன்மையையுமுடைய திருவள்ளுவரோடு—உருத்தகு நற்பலகை உருத்திரசன்மர் ஒக்க இருக்க என உரைத்து - அவரிருத்தற்குத் தனது உருவத்தி னாலே தக்க எல்ல சங்கப்பலகையிடத்து உருத்திரசன்மர் ஒருவரே ஒப்பவேறியிருக்க வென்று கூறி,—வானில் ஒருக்க ஓர்சொல் ஒவென்றது - ஆகாசத்திலிருந்து அவ்வி டத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம் ஒற்றுமைசெய்யும்படி ஒருவாக்கியம் ஒவென்று இரைந்தெழுந்தது.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்” என்பவாகலின், திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங் குகை: தெய்வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும்பயன் விளை யாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவரென்றும் பெயருள், திருவென் பது உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது வண்மையையுடைய ரென்பதையும், விளக்கி நின்றனவாகலின், அது வேதத்தில் இலைமறைகாய்கள் போற்பலவிடங்களிலும் மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள் களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தா ருக்குக் கொடுத்தருள்செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வன் முதனிலை, அர் இறுதிநிலை, உசாரியை. அம்முதலிலைக்குப் பொருள் ஈகை. உருத்திர சன்மர் உருத்திரனால் அடைந்த சன்மத்தையுடையரென விரியும். அவர் முருகக்கட வுனது. திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிற்றோன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசரீரி அருவமாய் எங்கும்நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம். அரங்கேற்றத்தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவ் ரும் எண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது. என்றதனைப் படர்க் கைவினையாகக்கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இவ்வ னம் பாடலாகச் செய்தனரென்றறிக.

(4)

நா ம க ள் .

உ. நாடா முதலுண்மறைநான் முகனுவிற்
பாடா விடைப்பா ரதம்பகர்ந்தேன்—கூடாரை
பெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலேவென் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

இ - ன். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற - பகைவரைப் புறங்கொடுக்கச்செய்து இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்காநின்ற இலைபோதும் வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே,—நாடா - உலகத்தார் விதிவிலக்குக் களை அறிந்து உய்யும்வழியை நாடி,—முதல் காண்முகன் நாவில் காண்முறை பாடா - படைப்புக்காலத்திலே பிரமணது நாலிலிருந்து இருக்குமுதலாகிய காண்குவேதங் களையும் பாடி,—இடைப் பாரதம் பகர்தேன் - நடுவானகாலத்திலே பாரதமாகிய வேதத்தைக் கூறினேன்;—பின் என் வாக்கு வள்ளுவன் வாயது - அதற்குப் பிற்பட்ட இக்காலத்திலே என்வாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி வள்ளுவன் வாயின்கண்ணதாயிற்று. எ - று.

தன் கணவனான நான்முகனிலிருந்தென்றும், அவனவதாரமாகவின், வன் னுவன்வாயதென் வாக்கென்றும், கூறினான். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல் லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும், பாரதம் மத்தியவேதமும், திருக் குறள் உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று. வேதம் மூவகைத்தென்பதும், இவற் றது தோற்றமுறையால் இது வாக்கியப்பிரமாணத்திற் சிறப்புடைத்தென்பதும், சொல்லியபடி. (உ)

இறையனார்.

ந. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்ச்—குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

இ - ன். மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் - புலவர்க்கரசனாகிய வள்ளு வன் வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது,—என்றும் யாணர் புலராது நாட்செல்லுகினும் நின்ற அலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மையதாய் - எக்காலத்தார் தன்னழகுக்கொது றொடுங்காலங் கழியினும் நிலபெற்று மலர்ந்து தேனைச்சொரிசின்ற குணமுடையதாய் விளங்குமாதலால்,—குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் தெய்வத்திருமலர்போன் - குறைவுபடாத செய்ய தளிக்கையுடைய கற்பகத்தினது தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போதும், எ - று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும், அலர்தல் எங்கும் பரவுதலும், தேன் பிலிற்றல் இருமை யின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல் ஆகுபெயர், இறையனார் கடவுளாகவின், இனி இதிற் சிறப்பதொன்று என தாவதின்மென் னார் துணிவுதோன்ற என்றுமென்றும், பின்னும் அதனை வலிபுறுத்தற்கு நாட்செல்லு கினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இஃது அழியாது நின்றபெருகிப் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (உ)

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
றான்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைத்த—நான்முறையை
வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
சுந்திக்க கேட்க செவி.

இ - ன். நான்முகத்தோன் தான் மறைந்து வள்ளுவனுய் நான் மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாத் தந்து உரைத்த நான்முறையை-நான்முகன் தான்

தன்னுருமறைந்து திருவள்ளுவனையவதரித்து காங்குவேதங்களினுண்மைப்பொருளை அறம் பொருள் இன்பமென்னும் முப்பாற்பொருளாகத் தமிழிற்றந்து உறிய திருக்குற ளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வந்திக்க - என்னை வணங்குக,—வாய் வாழ்த்து க - வாய் துதிக்க,—என்னெஞ்சம் சிந்திக்க - எல்லமனம் தியானிக்க,—செவி கேட்க - காதுகேட்க. எ - று.

முப்பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோளு லேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன் றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் பே:ல்வதன்மென்பது தோன்ற, மெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர்புலமையிற் றலையோளுகி விதிமுறைவழாது முதுநிலம் புரக்கும் பெருந்தகை யுக்கிரப் பெருவழுதியென்னுந் தன்னிக ரில்லா மன் னவர் பெருமான் தான்மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்த மேற்கொள்ள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினான், “மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி” ஆகலின். இப்புத் தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லியபடி. (ச)

க பி ல ர் .

ரு. திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பணையளவு காட்டும் படித்தான்—மணையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

இ - ன். மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட - மனையில் வளர்க்கப்படு கின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே,—வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்பா விரி - திருவள்ளுவ ரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள்வெண்பா மிகப்பெரிய பொருளைத் தன்னுட் கொண்டு காட்டுதல்—திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட பணையளவு காட்டும் படித்து - திணையரிசியினளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது றுனியின்கண்ணு ன் பணிரீர் உயர்ந்த பணியினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுங் குணம் போலுங் குணத்தையுடைத்து. எ - று.

பனை ஆகுபெயர். ஆல் அசை. பறவை கிளி முதலியவை. உலக்கைப்பாட்டு மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும்பாட்டு. விரி விரித்தல். எப்படி மிகச் சிறிய பணித்துணியிலே மிகப் பெரிய பனைமரத்தின்சாயை அடங்கி விளங்குகின் றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்றதென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இது முதலியன சங்கத்துப்புலவராலே பாடப்பட்டன. (இ)

ப ர ண ர் .

க. மாலுங் குறளாய் வளர்த்திரண்டு மாண்டியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறியின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வைத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

இ - ன். மாலுங் குறளாய் வளர்த்த இரண்டு மாண் அடியால் ஞாலம் முழுதும் ளுந்த அளந்தான் - திருமாலுங் குறளாய்ப் பிறந்து வளர்த்த இரண்டு பெரிய அடி

கனால் உலகமனைத்தையும் விரும்பி அளந்தான்;—காலநிலை வளர்வதும் தம்முள் வெண்பா அடியால் வையத்தார் உள்ளுவ எல்லாம் ஒர்த்து அளந்தார்—மெய்யறிவியை யுடைய திருவள்ளுவரும் தம்பினின்றுந்தோன்றி அந்நிலைநின்ற வெண்பாக்குற ளின் இரண்டெறிய அடிகளால் அவ்வுலகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்ட வற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அளந்தார். எ - று.

உம்மையிரண்டும், முறையே தேவநிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரிடைய ராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்பட நின்றன உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநின்றதும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத்தானே குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நில லாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக் குத் தம்பினின்று குறளே உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலைநின்றதும் அதன் சிற்றடி களால் அளவுபட்டாத நிலைப்பின்விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இதனகத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி.

(க)

ந க் கீ ர ர் .

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா லான வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக் கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும் வாழியுல கென்னொற்று மற்று.

இ - ன். தானே முழுது உணர்ந்து - தானே வேதப்பொருளைத்தையும் அறிந்து, —தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆன அறம் முதலா அந்நான்கும் மேனோருக் கூழின் உரைத்தாற்கும் - தண்ணிய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்களால் விட்டு நீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்குபொருள்களையும் அவற்றையறியாதவர்க ளுக்கு அவர் எளிதினறிய முகையாற் சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும்—ஒண் ணீர் முகிலுக்கும் - ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்துக்கும்—உலகு மற்று என் ஆற்றம்- இவ்வுலகம் எதிர்நன்றி யாதுசெய்யும்! செயக்கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை;—வாழி - அவரும் அதுவும் வாழ்க. எ - று.

ஆளுமை நீங்காமை. தானே முழுதுணர்ந்தெனவே, ஆசாரியராயிருந்து பிறநி லீக்க அறிந்திலரென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னுமும்மை தொக்கது. ஒண்மை இனி மைமேடின்றது. முறை தூலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்கு. காயனார் கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி.

(எ)

மா மு ல னா ர் .

அ. அறம்பொரு ளின்பய்வி டென்னுமந் நான்கின் றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறத்தேயும் வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற் கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

இ - ன். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நான்கின் திறம் தெரிந்து செப்பிய தேவை - அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய கான் கனது கூறுபாட்டையும் தெரிந்து உலகத்தார்க்குச் சொல்லிய தேவனை—மறத்தேயும் வள்ளுவன் என்பான் பேதை - மறந்தாயினும் ஒருமணிதூக உட்கொண்டு வந்தவன்

னென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுளானான், அவன் அறிவில்லாதவனாவான்—அவன் வாய்ச் சொல் அறிவு உடையார் கொன்னார் - அவனது வாயிற்பிறந்த அச்சொல்லு அறிவுடையார் கொன்னார். எ -று.

அறமுதலியவற்றின் உறுபாடு அவற்றினது தொகை வகை விரிகன். மறந்தேயு மென்றதனால், கீழைப்புடன் சொல்லுவோன் பேரையிற் பேரையாமென்பதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுன்ன பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும் படி என்னுமித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒருமனிதனாக வுட்கொண்டென் பது வருவிக்கப்பட்டது; அன்றி ஒலிக்குறிப்பினாலே சாதியிழிவு தோன்ற வன்னுவ னென்பானெனினும்கையும. இக்குறிப்பொலியை வடநாலார் காருகாமென்பர். தெய் வப்புலவரை அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி. (அ)

க ல் ல ா ட ர் .

க. ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென
வெப்பா லவரு மியைபவே வன்னுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ - ன். ஆறுசமயத்தார் ஒன்றே பொருள் எனின் வேறு என்ப - அறுவகைமதத் தோரும் ஒருமதத்தார் தமது தூவிலே உலகமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய பொருள் கள் ஒன்றையென்று நாட்டுவராயின், மற்றொருமதத்தார் தமது தூவிலே அதனை மறுத்து அவை வேறுமென்று நாட்டுவர்;—வேறு எனின் அன்று என்ப - அப்படி வேறென்றுநாட்டின், பின்னொருமதத்தார் அதனை அன்றென்று மறுப்பர்; ஆதலால், சமயதூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன—வன்னுவனார் முப்பால் மொழிந்த மொழி நன்று என எப்பாலவரும் இயைப - திருவன்னுவராலே முப்பாலா கச் சொல்லப்பட்ட தூலை நன்றென்று கொள்ளுதற்கு எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோ ரும் உடன்படுவார். எ -று.

மொழி ஆகுபெயர். ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம், பதஞ்சலிமதம், சபிலமதம், கணாமதம், அஷ்டபாதமதம்; அன்றிச் சைவ வைணவ முதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாரு மென்னுது எப்பாலவருமென்றதனால், வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரையன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பெளத்தம் முதலிய மதத்தாரும், பல்வகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுத லறிக. இதுவே பொதுவேதமென்றபடி. (க)

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

க0. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றூன்றோ
பாமுறைதேர் வன்னுவர்முப் பால்.

இ - ன். வன்னுவர் பா முறை தேர் முப்பால் - திருவன்னுவரது பாக்களின் முன்பின் முறைதெரிதற்கிடனுமிய திருக்குறளானது—மும்மலையும் - கொல்லிமலை கோரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலைகளையும்—முந்நாடும் - குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற மூன்றுநாடுகளையும்—முந்நதியும் - பொருகை நதிக்காவிரிசதி வைகைசதி எனப்படுகின்ற மூன்றுநதிகளையும்—முப் பதியும் - ஒரு

இரட்டைநாள் மதுரை எனப்படுகின்ற மூன்று யதிகாரமும்—மும்முராகம் - மகன்
மூரக வெற்றிமூரக கொடைமூரக எனப்படுகின்ற மூன்றுநாளைகளையும்—முத்தமி
மும் - இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் பாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்று தமிழ்களையும்—
முக்கொடியும் - விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற மூன்று கொடி
களையும்—மும்மாவும் - கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதி
களையும்—தாம் உடைய மன்னர் தடமுடிமேல் தார் அன்றோ - தாம் முறையே
புடைய சேரசோழபாண்டியர் எனப்படுகின்ற மூவரசருடைய பெரிய முடிகளின்மே
லுங் கொள்ளப்பட்டமாவையன்றோ. எ - று.

அன்றோவென்றது பலரறிதேற்றம். மும்பால் ஆகுபெயர். மும்முராகம் முத்தமி
மும் அம்மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும், இம்முறையுரிமை அவர் குடிமாயிற்று
இயைந்தனபோலும். அரசர் மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்சொல்லியபடி. (80)

மருத்துவனருமோதராளுர்.

கக. சீந்திரீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யாண வள்ளுவர் மூப் பாலார்
நலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ - ன். காந்தி மலைக்குத்தும் மால் யாண - தன்பகையென வெருண்டு மலையைக்
குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே,—சீந்தி ரீர்க்கண்டம் தெறி சுக்குத்
தேன் அளாய் மோந்தபின் யார்க்கும் தலைக்குத்து இல் - சீந்தி ரீர்ச் சருக்கரையையும்
செதைக்கப்பட்ட சுக்கையும் தேனெடு கலந்து மோந்தபின் அதனால் தலைக்குத்துடை
யோர் யாவர்க்கும் தலைக்குத்து இல்லையாகும்—வள்ளுவர் மும்பாலால் சாத்தற்குத்
தலைக்குத்துத் தீர்வு - திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த மும்பாலினாலே சீத்தலைச்சாத்
தார்க்குத் தலைக்குத்து இல்லையாயிற்று. எ - று.

யாணபோல்பவனை யாணயெனலால் ஆகுபெயர். முன்னேட்கப்பட்ட நூல்களி
லெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டு பொருது நிலையில்
அறைந்துகொண்டுவந்தமையால், புண்பட்டுக் குத்தல் உண்டாயிருந்தது; இதன்மேல்
ஒருகுற்றமுங்காணப்பெறுமையால் அது நீங்கிற்றென்க. எப்படி அம்மூன்று சாக்கும்
அதற்கு மருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்மூன்றுபாலும் மருந்தாயினவென்ப
தாம். தீர்வென்னுந்தொழிற்பெயர் முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்று
விளங்குகை சொல்லியபடி.

(81)

நாகன்மேற்குணர்.

கஉ. தானார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வானாதா
மப்பா லொருபாவை மாப்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமுழ்கு வார்.

இ - ன். தான் ஆர் மலர்ப்பொய்கை குடைவார் தண்ணீரை வேளாதொழிதல்
வியப்பு அன்று - காளத்தோடு பொருந்திய தாமரைமலர்களைபுடைய ஒருகுன்று
நீரின்மேலே முழுகுவோர் வேறுதண்ணீரை விரும்பாதொழிதல் வியப்பைப்பெய்வ
தன்று—வள்ளுவனார் முப்பான் மொழி முழுகுவார் தாம் வானா அப்பால் ஒருபாவை
ஆப்பவோ - திருவள்ளுவரது மும்பாலைகளின்புடைய நூலின்மேலே முழுகுவார் தாம்

வினா அப்பால் ஒரு தூலை விரும்புவாரோ! விரும்பார்; ஆகலின், இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம். எ -று.

தாளார்மலரெனலால், தாமரைமலரெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை வியப்பென்றார். முழுதல் இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுத்தித்திறன்மேனின்றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆப்பவோ வெனக்காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்றமையால், இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவானபொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இன்சுவை நறுமணம் முதலிய ருணங்களுலே நிறத்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனொருவே அமைதி பெற்று வேறுதண்ணீரைப் பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று; ஆயினும் இதுகாறும் ஒரு தூலைக் கற்றோர்க்கு வேறுதூலைக்கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமையல்லாதிருக்க, இப்போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச்செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால், இந்நூலகத்து எந்தாற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி.

(கஉ)

அரிசில்கிழார்.

கஉ. பரந்த பொருளெல்லாம் பாதரிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்—சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளக்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரால் லால்.

இ - ன். பரந்த பொருளெல்லாம் பார் அறிய வேறு தெரிந்து - வேதத்திலே ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும் இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு வேறுகப் பிரித்து—திறந்தொறுஞ் சேரச் சுருங்கிய சொல்லால் பொருள்விளக்க விரித்துச் சொல்லுதல் வல்லார் - அது அது தனது தனது வகையோடு சேரும்படி சுருங்கிய சொல்லால் பொருள் விளக்க விரியும்படி வைத்துச் சொல்லுதல் வல்லார்—வள்ளுவரால் லால் ஆர்-வள்ளுவரல்லது ஒருவருயிலை. எ-று.

புள் ஆகுபெயர். திறம் அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல்லல் விளக்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. நூலுக்கும் நாயனார்க்கும் தகுதி சொல்லியபடி.

(கஉ)

பொன்முடியார்.

கஉ. கானின்ற தொங்கலாய் காசிபுனர் தந்ததுமுன்
கடின் றளந்த குறளென்ப—நூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனர்
நாசின் றளந்த குறன்.

இ - ன். கான் சின்று தொங்கலாய் - மணந்தங்கப்பெற்ற மாலைமையுடைய பாண்டியராசனே,—முன் காசிபுனர் தந்தது கடின்னு அளந்த குறன் என்ப - முன் காசிபுராலே தரப்பட்டகுறைய மண்ணின்சண்ணே சின்று உலகத்தை அளந்த குறளென்று சொல்லுவர்;—தாம் சின்று வள்ளுவனர் அளந்த குறன் நூன்முறையான் வான் சின்று மண் சின்று அளந்தது - தாம் இங்கே எழுந்தருளித் திருவள்ளுவராலே தரப்

பட்டகுறள் துவின் முறையோடு கூடி விண்ணின்கண்ணே நின்றும் மண்ணின் கண்ணே நின்றும் உலகத்தை அளந்தது. எ - று.

கு உ என்கின்றது. ஆறுருபு ஒடுவருபின் பொருளில் வந்தது. அக்குறள் வஞ் சித்துப் பெற்றனத்தலால் தான்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக்குறளுக்கு ஒலிவடி வும் வரிவடிவுமென இரண்டுவிதவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானுகலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுகலின் மண்ணின்றென்றும், கூறினார். இக்குறளுக்கு தான்முறையோடு கூடலும் வானின்றலும் மிகுத்துச் சொல்லி வேற் றமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலுமென்பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும், இப் பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக் குறளுக்கும், ஒப்புமை குறித்துச் சொல்ல லால் வேறுபாடாம். உலகத்துப் பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)

கோதமனார்.

கரு. ஆற்ற ஸ்திரியுமென் றந்தணர்க ணன்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரோட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சேர் வின்று.

இ - ன். அந்தணர்கள் நான்மறையை உரைத்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று எட்டின்புறத்து எழுதார் - அந்தணர்கள் நான்குவேதங்களையும் வாய்ப்பாட மாகக் காப்பாற்றி, எட்டின்கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒதுவராகலின் அவற்றின் வலிமை குறையுமென்று எட்டின்கண் எழுதார்;—வள்ளுவனார் முப்பாலை எட்டி எழுதி வல்லாரும் வல்லாரும் சொல்லிடினும் ஆற்றல் சேர்வின்று - திருவன் னுவரது திருக்குறளை எட்டின்கண்ணெழுதிவைத்து வலிபுடையவரும் வலியில்லாரும் ஒதினாலும், வலிமை குறைதலில்லை. எ - று.

அவ்வேதத்துக்கு உதாத் தம் அறுதாத் தம் சுவரிதமென்னுஞ் சரங்கனின் வழுவா மல் ஒதல்வேண்டுமென்னும் விதிபுளதாகலின், அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினார்; இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவதென்ற திக. சொல்லிடினுமென்றதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமைவேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் சொற்செறிவின் றிப்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ் வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமைபுடைத்தென்பதனும், இவ்வேதம் பொருளின் கண்ணே தலைமைபுடைத்தென்பதனும், பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலின் அவ்வேதத் தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி. (கக)

நத்தத்தனார்.

கக. ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்ப தருக்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க னுலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

இ - ன். பாயிரத்தினோடு ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பது அருக்குறளும் பகர்ந்த தற்பின் போய் ஒருத்தர் வாய்க்கேட்க னால் உளவோ - பாயிரசான்றிகளாய்க் களோடு சேர்ந்துதொகையாகிய அரிய ஆயிரத்துமுந்நூற்றுமுப்பதுகுறள்வெண்பாக்க ளையும் ஒதிபுணர்ந்தபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு னுலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழ்ப்புலவராய்க் கேட்க வீற்றிருக்கலாம் - சிலபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப் பிறர் தம்மிடத்து வந்துகேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ - று.

வீற்றிருத்தல் ஒரு சபைகளிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏற்பிடுத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளக்கித்திறவின, கேட்க னாலுளவோ வென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்து முன்னற்றமுப்பது குறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. இதிலோர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி.

(கௌ)

முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார்.

கா. உன்னுந் லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தென்னுந் லன்றே செயற்பால—வன்னுவுரை
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ - ன். வன்னுவுரை முப்பாலின் மிக்க மொழி உண்டு எனப்பகர்வார் எப்பாவ லரினும் இல் - திருவன்னுவரது திருக்குறளின்மேற்பட்ட நூலொன்று உளதென்று சொல்லவல்லவர் எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும் இல்லை;—செயற்பால உன்னுதல் உள்ளி உரைத்தல் உரைத்ததனைத் தென்னுதல் அன்றே - ஆதலால், நாம் இந்நூலைக் குறித்துச் செய்கடவன நாம் இதன்பொருளைச் சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், சிந்தித் துப் பிறர்க்கு அதனைச் சொல்லுதலும், பிறராலே சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளி தலும் அன்றே! எ - று.

மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின் மிக்கமொழியென் றும், தமிழின்மாதிரிமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவகையுந் தழுவு தற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தென்னுந் லென்றும், உறிநார். உன்னுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழு கலும், அடங்கின. இது பயிற்சி செய்தொழுதுமாறு சொல்லியபடி.

(கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவரை.

கஅ. சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாம்—தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

இ - ன். சாற்றிய பல்கலையும் தப்பா அருமறையும் போற்றி உரைத்த பொரு ளெல்லாம் தோற்ற - அறிவுடையோரார் சொல்லப்பட்ட பலநூல்களாலும் தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும் காப்பாற்றிவைத்திருந்து உலகத்தார்க்குச்சொல்லப்பட்ட விட யங்களெல்லாம் தன்னிடத்தே காட்டும்படி—முப்பால் மொழிந்த முதற்பாவலர் ஒப் பார் எப்பாவலரினும் இல் - திருக்குறளைச்சொல்லிய திருவன்னுவரையொப்பவர் எவ் வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும் இல்லை. எ - று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வருவருமையால் தப்பாவென்றும், பொரு ளுணர்த்தற்கேயன்றி ஒதுதற்கும் எளிதன்றாகலின் அருவென்றும், விசேடணஞ் செய் யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியேகொள்க. முதற் பாவலர் முதன்மையையுடைய பாவலர்; நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமைபெற்று நின்றலின், அக்குறள்வெண்பா வால் நூல்செய்த வல்லமையுடையவென்றமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப் பின்மை சொல்லியபடி.

(கஅ)

கீரந்தையார் :

கக. தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுள்
முப்பாவி னாற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பா லும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுகி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

இ - ன். எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழுகி மனம்மகிழ - எவ்விடத்திலும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருத்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன் மனமகிழ - தப்பா முதற்பாவால் தாம் மாண்ட பாடலினால் முப்பாவின் நாற்பால் மொழிந்தவர் - சொல்லப்பட்டபொருள் வழுவாமல் முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்சொழிலினாலே மூன்றுபாக்களிலே அறமுதலிய நான்கு பகுதிப்பொருளையும் திருவாய்மலர்ந்தவர்—தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையையுடைய திருவள்ளுவநாயனார். எ - று.

கூர் சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்றனுண் நான்கடங்காமையின், வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. நூல்செய்த சிறப்பும், அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும், சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார்.

உ௦. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றும்—கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

இ - ன். வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை,—பாயிரம் நான்கு - பாயிரம் நான்கு அதிகாரத்தைபுடைத்து,—அறம் முப்பத்துமூன்று - அறம் முப்பத்துமூன்றதிகாரத்தைபுடைத்து,—ஊழ் ஒன்று - ஊழ் ஓரதிகாரத்தைபுடைத்து,—பொருள் எழுபது - பொருள் எழுபத்திகாரத்தைபுடைத்து,—இன்பம் இருபதிற்றைந்து - காமம் இருபத்தைந்ததிகாரத்தைபுடைத்து. எ - று.

அறத்துப்பாலுடன்காது அதனை விட்டு நூற்கெல்லாம் பொதுவாய் கிற்றலின் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயத்தற்சிறப்பிற்குய மூன்றனுண் முதனிறலின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவைவையாகலின் நாடிய முப்பத்துமூன்றென்றும், முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் கிற்றலின், கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் எள்ளிலெழுபதென்றும், கூறினார். என்னல் இகழ்தல். சில பழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாகியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து, இதனதிகாரங் களுக்கு இவ்வனத் தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவன வற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க. முப்பால்களுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ௦)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உக. உப்பக்க னோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தா மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க

**மாதானு பங்கி மறுபில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்குடற் கச்சு.**

இ - ன். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோன் மணந்தான் உத்தரமா மதுரைக்கு அச்சு என்ப - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்ற சொல்லுவார் ;—இப்பக்கம் மாதானு பங்கி மறுபில் புலச் செந்நாப்போதார் புனற்குடற்கு அச்சு - இப்பக்கம் மாதானுபங்கி யெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச்சொரிகின்ற செவ்விய நாவாகிய மலையுடையவர் நீர்வளத்தைபுடைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவார். எ - று.

உப்பக்கம் இடைக்காடர் அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பிணங்கிச் சென்றபக்கம். உப்பக்க நோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி நிருமால் ; இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற்கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறந்தவன் உபகேசி யென்றாயது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி மாதாவை நிகராகக் கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனப்படுதலின், அவன் பின்னாமேலேபோல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போதென்றதற் கேற் பப் புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது, அச்சுப்போற்றுகுதலால், அச்சென் றார். நாயனாராலே திங்கட்குடையுடைச்சிர்சால்வழுதிபுஞ் சங்கப்புவவருங் தணுத் தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச்சொல்லியபடி. (உக)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

**உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழிதான்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.**

இ - ன். அறத்திறம் நான்கு - பாயிரம், இல்லறம், தறவறம், ஊழென அறப் பாலினுட் பிரிவுகள் நான்கும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ் - அரசு, அமைச்சு, அரசன், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட் பிரிவுகள் ஏழும்— காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதிசெய்து - ஆண்பாற்கூற்று, பெண்பாற்கூற்று, அவ் விருபாற்கூற்றெனக் காமத்துப்பாலினுட் பிரிவுகண் மூன்றுமாகப் பகுதிசெய்து— பெறலரிய நாலும் மொழிந்த பெருநாவலரே - பெறுதற்கரிய அறம் பொருள் இன் பம் வீடு எனப்படுகிற நான்குபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரே—ஒழிந்த பொருள் நன்கு உணர்வார் போலும் - அவற்று ளடங்காது ஒழிந்தபொருள் உளதா யின், அதனை நன்றாக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. நாவலரே யென்றமை யால், பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியற்றொகையும், இவற்றி ளடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிலீ தியார்.

**உங. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளுன்றே—செய்யா**

* உபகேசி நப்பின்னையென்றும், அவன் தோன் மணந்தான் கண்ணபிரான் என்றும், உத் தராமதுரை அவன் அவதரித்த வடமதுரை யென்றும், மாதானுபங்கி செருக்கொழிநறுடை யானென்றும் பொருள்கொண்டு இச்செய்யுட்குப் பிறிதோருரை கூறுவாருமுள்ள, செத்தமிழ்ப் பத்திரிகை தொகுதி யொன்று பகுதி பிண்டிதகாண்க.

வதற்குரிய ரத்தணரே பாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில்.

இ - ன். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒன்றே - ஒருவராலே செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தன்வழியி னொழுதுவோர்க்குப் பயன்வினைவிலே பொய்ப்பாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும் பொருளொன்றே:—ஆராயிற் செய்யா அதற்கு உரியர் அத்தணரே - ஆராயுங்கால், செய்யப்படாத அவ்வேதமோதுதற் குரியவர் அத்தணரே,—ஏனையிதற்கு உரியர் அல்லாதாரில் - பொய்ப்பாத இத்திருக்குற ளோதுதற்கு உரியவரல்லாதார் உலகத்திலில்லை. எ - று.

பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழி யென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சில வேறுபாடுடையனபோற் றேன் றினும் நுண்ணுணர்வானோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபாடாகையின், பொருளொன் றேயெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்துக் கூறினர். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல்லாதாரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாத லறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள்வேறேவென்றும், இதனையோதற் கதிகாரிகளா வார் யாவரோவென்றும், நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உ௬)

மாங்குடி மருதனார்.

உச. ஒதற் கெளிதா யுணர்த்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றோ
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ - ன். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு - திருவள்ளுவரது வாயினின்றும் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொல்லின்,—ஒதற்கு எளிதாய் உணர்த்தற்கு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி - அது ஒதப்படுதற்கு எளிய சொற்களை யுடையதாகியும் அறியப்படுதற்கு அரிய பொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப் படுகின்ற பொருளாகியும் அவ்வேதத்தின் மிக விளங்கி,—தீது அற்றோர் உள்ளு தொறு உள்ளுதொறு உள்ளம் உருக்கும் - குற்றமற்றோர்கள் நினைக்குந்தோறும் நினைக்குந்தோறும் அவர்களுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ - று.

ஒதற்கெளிதாயெனவே நவீன்றோர்க்கினிமை நன்மொழியுணர்த்தல்களும் உணர்த்தற்கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றோர் பொருளராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர். உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளுரு குடுமெனவே, முன் காணப்பட்டதினும் பின் காணப்படும்பொருள் சிறந்தும் விரிந் துத்தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் சொல்லிவபடி. (உச)

எறிச்சலூர் மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்முன்றே
துப துறவறமொன் றாழாக—வாய
வறத்துப்பா னால்வகைபா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்
றிதத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்த்து.

இ - ன். வள்ளுவனார் ஆய்ந்து தலின் திறத்துப்பால் தேர்ந்து - திருவள்ளுவ நாயனார் அவ்வேதத்தின் கருத்துக்களை யாராய்ந்து, தம்மாலே செய்யப்பட்ட தலி னது திறத்திற்குத் தக்க நன்மைபுடைமையால் இவையே உரியவையென்று தெரி ந்து,—பாயிரம் நான்கு - பாயிரம் நான்கதிகாரமும்,—இவ்வறம் இருபான் - இவ்வற வியல் இருபத்திகாரமும்,—தறவறம் பன்மூன்று - தறவறவியல் பதின்மூன்றதி காரமும்,—ஊழ் ஒன்றாக - ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக,—ஆய அறத்துப்பால் நால்வகையா உரைத்தார் - இவ்வாறாய அறத்துப்பாலைப் பாயிரமுதலிய நால்வகை யுடைத்தாகக் கூறினார். எ - று.

முப்பாற்பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின், ஈய தறவறமென்றார். துப்பு நன்மை; அது எல்லாவருணச்சீரமங்களுக்கும் பொதுவா யிருக்க. அறப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உக)

போக்கியார்.

உக. அரசிய லையைத் தமைச்சிய லீகாரந்
துருவல் லரணிரண்டொன் றெண்கு: —முருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ - ன். அரசியல் ஐயைந்து - அரசியல் இருபத்தைத்ததிகாரமுடைத்து,— அமைச்சியல் ஈகாரந்து - அமைச்சியல் பத்ததிகாரமுடைத்து,—அரண் இரண்டு - அரணியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—கூழ் ஒன்று - பொருளியல் ஓரதிகாரமுடை த்து,—படை இருவியல் - படையியல் இரண்டதிகாரமுடைத்து,—நட்புப் பதினேழ்- நட்பியல் பதினேழதிகாரமுடைத்து,—குடி பதின்மூன்று - ஒழியியல் பதின்மூன்றதி காரமுடைத்து,—எண்பொருள் இவை ஏழாம் - எண்ணப்பட்ட பொருட்பாறுக்கு இவ்வியல்களேழாம். எ - று.

அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லரணென்றும், பொருளு யார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொடாத தின்மை உரித்தாகலின், திண்படையென்றும், கூறினார். பிற்காலத் தார் அமைச்சமுதலியவைவந்தனையும் அங்கவியலென ஓரியலாக்கியும் வழங்குப. பொருட்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உக)

மோசி கீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே முாரிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா விருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

இ - ன். ஆண்பால் ஏழ் - ஆண்பாற்கூற்று ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி ரண்டு - பெண்பாற்கூற்றுப் பன்னிரண்டதிகாரமும்,—அடுத்த அன்பு பூண்பால் இருபால் ஓராறாக - ஒருவரையொருவர் அடுத்த அன்பைப் பூணுதற்பகுதிபுடைய அவ்விருபாற்கூற்று ஆறதிகாரமுமாக,—மாண்பு ஆய காமத்தின்பக்கம் ஒருமூன்றாக நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு கட்டுரைத்தார் - மாட்சியான காமத்துப் பாலினியல் கள் மூன்றாகப் பெயர்பெற்ற திருவள்ளுவர் நன்குகூறினார். எ - று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக் கனலியல் கற்பியலென இரண்டாக்கப் பட்டன. காமத்துப்பாலியலதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்கிளங்கப்—பொய்யாறு
தந்தா னுலகெற்குத் தான்வன் னுலகினி
யந்தா மறைமே லயன்.

இ - ன். அதிகாரம் நூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா - அதிகாரம் நூற்றுமூப்பத்து மூன்றாக, - மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாறு விளங்க - வடமொழியிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள் பொய்யுறுது விளங்கும்பொருட்டு, - அந்தாமரைமேல் அயன்தான் வன்னுலகினித் தந்தான் - அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கும் நான் முகக்கடவுள் தன்னிருவன்னுலகினி உலகத்தார்க்குத் தமிழிற்செய்து தந்தான். ஏ -று.

உலகு இங்கே மக்களை உணர்த்தி நின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாறு விளங்கவெனவே, இதற்கு முன் மெய்யாயபொருள் பொய்யாய் மறைந்தும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும், கிடந்தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி. (உஅ)

மதுரைத் தமிழ்நாகனார்.

உக. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
எல்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லாத
பார்த்பா வானென் பவன்வன் னுலகார்
சார்த்பா லையத் துணை.

இ - ன். எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உள - பலவகை நூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பொருளும் இந்நூலகத்தடங்கி யிருக்கின்றன;—இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லை - இதனிடத்திலலாத யாதொருபொருளும் எந்நூலகத்தும் இல்லை;—சொல்லாத பார்த பாவால் பயன் என் - ஆதலால், சொல்லவிலாவினாலே விரிந்த நூல்களாற் பயன் யாது!—வன்னுலகார் சார்த்பா லையத் துணை - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாத லமையும். ஏ -று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல் பொருளால் இன்பநூல் வீட்டுநூல் என்பவற்றிற். செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொன்னக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களும். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப்பொருளெனன்கேற்பு டைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறாக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பாலில்லாத வெப்பொருளு மில்லையென்றார். சொல்லாத பார்தவெனவே, ஆகை பொருளாற்பாப்பின்மை பெறப்பட்டது. பார்த்தல் பதினாயிரம் தூறியாமுத விய சிறத்தவனையுடல் விரிதல், சொல்லாதபார்த்த நூல்களை ஆய்வோர் மலையகழந்து எலிபிடித்தல்போல மிகவருத்திச் சிறப்பன் கொன்னுதலால், என்பயனென்றார். ஆல் லுடை. பா, வையம் ஆகுபெயர்கள். சென்னுட்பல்பின்னிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி யிலக்குக்கண்மூற்றும் உன்னுட்கொல்வித்தனிபோலக் கண்டு தெனியுமாறு உணர்த் தித் தமோற்றநீர்த்தலின், லுடையத்துணையென்றார். மூற்கெருக்குணர் விழைவார்க்கு இல்லா இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

௩௦. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுற்
செப்பிய வள்ளுவர் தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ - ன். பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நேர்வன - பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுமிருதி பழையவேதத்தையும், ஒப்பனவாரும்,—எப்பொரு ளும் யாரும் இயல்பின் அறிவுற் செப்பிய வள்ளுவர் செப்ப வரும் முப்பாற்கு நிகர் இல்லை - எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும் எவ்வகையோரும் அவற்றின்றனமையோடு அறிய அவர்க்குச் சொல்லும்படிக்குத் திருவள்ளுவர் சொல்லால் வந்த திருக்குறளுக்கு உவமானமாகத்தக்கது ஒன்றில்லை. எ - று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய வேதாந்தப்பொருளு மென்பதற்கு எப்பொருளுமென் றும், உயர்குலத்தாரே யனரி எனையேருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐயத்திரியின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிகுருவிரண்டுமாமெனற் குச் செப்பியவென்றும், கூறினார் பண்டையென்பது சீராமகதைக்குவ கூட்டுக. கதாருபமாயிருந்து பாரத ராமாயணமெனவும், விரூபமாயிருந்து சுருதி மிருதியெ னவும், கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயுறுகனாதலித. எப்பொரு ளும் யாருமியல்பினறிவுற் செப்புதல் வேதத்திற்கின்கையால், முன் முப்பாலின் மிகமொழி வயன்ற அதனாற்பெறப்பட்ட வேதத்தினுப்புமையை மறுத்தபடி. (௩௦)

உருத்திரசன்மகண்ணார்,

௩௧. மணற்கிளைக்க நீருறு னைந்தார்கள் வாய்வைத்
துண்ச்சாக்குந் தாய்முலை பொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு முறு மறிவு.

இ - ன். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும் - மணலைத் தோண்டுத்தோறும் நீர் பெரு கும்,—மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சூரக்கும் - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் தாயினதுமுலைக்கண் நல்லபால்பெருகும்;—பிணக்கு இலாவாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பால் ஆய்தொறும் மதிப்புலவோர்க்கு அறிவு ஊறும்— அவைபோல, பிணக்குதற்கு ஏதுவிலாத வாய்மைச்சொல்புடைய திருவள்ளுவ ரது திருக்குறளை ஆராயுந்தோறும், அறிவுடைய புலவர்க்கு அறிவு வளரும். எ - று.

கற்பிதமாகிய சாகிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல் லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், நீயத்த நல்ல தாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லா மையால், பிணக்கிலா வாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க்கறிவுறு மெனவே, அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குக்களைக்கற்பித்தல்வேண்டு மென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற்பயிற்வினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல் வேண்டுமென்றபடி. (௩௧)

பெருஞ்சித்திரனார்.

௩௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் புரவினா
னோதிய வொண்பொரு ளெல்லா—முறைத்ததனாற்

முதலிழ் தார்மாத தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

இ - ன். தாது அவிழ் தார் மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமாவையையுடைய பாண்டியராசனே, - ஏதம் இல் வள்ளுவர் இன்குறன் வெண்பாவினால் ஒதிய ஒண் பொருளெல்லாம் உரைத்ததனால் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர் இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே நான்கு வேதங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒன்னியபொருள்களையெல்லாம் கூறினமையால், - மேதக்கன தாமே தமைப் பயந்த வேதமே - மேம்பாட்டுக்குத்தக்கவை அக்குறள்வெண்பாக்களோ, முதலூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ! நீசொல்வாயாக. எ-று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும்பொருளைத் தந்துகின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவரொதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டவருக்குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு ஏதமில்வள்ளுவரென்றும், தாங்குரியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்குறளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒண்பொருளென்றும், கூறினார். நூலாசிரியர்க்கும், நூலுக்கும், நூலுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலே, இவ்வேதம் அவ்வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (கஉ)

நரிவெருஉத்தலையார்.

கக. இன்பம் பொருளறம் வீடுஎன்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன் - மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவன் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

இ - ன். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் மன்பதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல் உள்ள அரிது என்று - இன்பமுதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும் மக்கட்பரப்புக்கு அக்காலத்தில் அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட பழமொழிவேதமானது ஒதிபுணரப்படுதற் கரிதென்று, - வள்ளுவர் அவை உலகம் கொள்ளக் குறள் மொழிந்தார் - திருவள்ளுவர் அவற்றை உலகத்தார் எளிதி லுணரும்படி திருக்குறளைக் கூறினார். எ - று.

முன்பறியவெனவே, உற்சர்ப்பிணியாகலின், அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுண்டிழையும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதனும், அவசர்ப்பிணியாகலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதனும், பெறப்பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் முதற்பாட்டுரைப்பிற்காண்க. தேயவழக்கிற்படாததும் வருந்திக் கற்போர்க்குமாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்கும் முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் நின்றலின், முதுமொழியென்றார். அறமுதலிய நான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றாமையை உடைத்தாகலின், உள்ளவரிதாயிற்று. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிதுசொல்லுதற்குக் காரணம் உணர்த்தியபடி. (ககஉ)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்குமார்:

கச. புலவர் திருவன் ளுவான்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப - னிலவு
பிறங்கொளிமா லுக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லுக்குப் பெயர்.

கள்

இ - ன். பூமேல் புலவர் திருவள்ளுவரன்ரிச் சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - பூவுலகின்கண்ணே புலவரெனத் திருவள்ளுவரை யன்றி வேறெவரையும் புலவரென்று சொல்லுதல்—மாலை நிலவு பிறங்கு ஒளி மாலைக்கும் பெயர் மற்றும் கறங்கு இருள் மாலைக்கும் பெயர் (செப்பல்) - மாலையென்பது சிலவால் விளங்குகின்ற அத்திக்கும் பெயராக மற்றும் குழ்கின்றவிருளையுடைய அத்திக்கும் பெயராகச் சொல்லுதல்போலும். ஏ - று.

செப்பலென்றது பின்னுக் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது பல வேறுவகைப்பட்ட தூலணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருக்கேகொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர்வொப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து கோக்கும்கால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின், இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது நாயனர்க்கே காரணப்பெயராமென்படி. (கஉ)

மதுரையறுவைவாணிகன் இளவேட்டனார்.

கரு. இன்பமும் தன்பமும் மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ - ன். இன்பமும் தன்பமும் என்னும் இவை இரண்டும் உள்ளி உணர - பின்வரக்கடவனவாய சுகமும் துக்கமும்மென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய இருவகைக் காரணங்களையும் ஆராய்ந் தறியவும்,—அன்பு ஒழியாது மனம் மகிழ - தம்மேலன்பு நீங்காமல் உள்ளங்களிகூடவும்,—மன்பதைக்கெல்லாம் ஒது சீர்வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து உரைத்தார் - மக்கட்பரப்புக் கெல்லாம் புகழப்படுஞ் சேரையுடைய திருவள்ளுவர் வாயுறைவாழ்த்தாகத் திருக்குறளைக் கூறினார். ஏ - று.

இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்குறளாலும், சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்த்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாம் தொகுத்துணர்தலின், மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம் போலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகக் கூறலின், மன்பதைக்கெல்லாமென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு “வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின—வேம்புக் கடுவும் போல வெஞ்சொற்—ரூக்குத லின்றி வழி நனி பயக்குமென்—ரோம்படைக் கினவியின் வாயுறுத் தற்றே” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலறி. எதிர்கால விளைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி. (கடு)

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்.

கக. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத்
மாவிற் கருமுனியா யானைக்—கமரரும்ப
றேவிற் நிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

இ - ன். பூவிற்குத் தாமரை - மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும்—பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப்பொன்னும்—ஆவிற்கு அருமுனி ஆ - பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும்—யானைக்கு அமரர் உம்பல் - யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும்—தேவில் திருமால் என - தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும் போல,—பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பாச் சிறந்தது என்ப - தூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாச் சிறந்தது என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். ஏ - று.

* பெருஞ், செப்புநியல், ககஉ.

க்டி

ஏ அசை. பா ஆருபெயர். பொன் ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாகலின், அருமுனியா வென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பலநூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி.

(கச)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

கௌ. அறமுப்பத் தெட்டிப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவன
ரோதவழுக் கற்ற துலகு.

இ - ன். அறத்திறம் முப்பத்தெட்டால் - அறத்தின் கூறுபாடு முப்பத்தெட்டி காரங்களாலும்,—பொருட்டிறம் எழுபதால் - பொருட்கூறுபாடு எழுபத்திகாரங் களாலும்,—இன்பத்திறம் இருபத்தைந்தால் - காமத்தின் கூறுபாடு இருபத்தைந்தி காரங்களாலும்,—தெளிய - தெளியும் பொருட்டு,—முறைமையால் வேதவிழுப் பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஓத - காரணகாரிய பொழுங்கால் வேதத்தி னுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவள்ளுவனார் ஓதலால் - உலகு வழக்கு அற்றது - உலகமானது வழவுதலினின்றும் நீங்கிற்று. எ - று.

திறமும் ஆலும் முன்னுக்கூட்டப்பட்டன. உடர்வாகிய பொருள் கருமகாண்டம் பிரமகாண்டபிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள். வழக்குதல் விதியைவிலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றுக்கோடல். உலகு மக்களையுணர்த்திநின்றது. துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தார் கூறினார். முன்னதில் வேறுபட்ட முப்பால்களினிதி காரத்தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி.

(கௌ)

கோலூர் கிழார்.

கௌ. அறமுத னுன்கு மகலிடத்தோ ரெல்லார்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளிய—குறள்வெண்டாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநீ ரொல்வாதே
முண்ணு முதுவோர் மொழி.

இ - ன். அறமுதல் நான்கும் அகலிடத்தோர் எல்லாம் திறம் உறத் தேர்ந்து தெளியக் குறள்வெண்பாப் பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறை - அறமுதலியான்கு பொருள்களையும் மண்ணுலகத்துள்ளோரெல்லாம் வகைப்பட ஆராய்ந்து தெளியும் பொருட்டிக் குறள் வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட திருவள்ளுவ நாயனரது முப் பால்களையுடைய புத்தகத்தின் கண்ணே—முண்ணு முதுவோர் மொழி நேர் ஒவ் வாது - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு நேர்தல் பொருந்தாது. எ - று.

மொழி ஆருபெயர். பெரியோராவார் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும், பிற மொழிகளிலும். நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந்நூல்களாவன மனு முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநன்முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முந்தால் கனிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தருவதன்மென்று சொல்லியபடி.

(கௌ)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

கௌ. தேயிற் சிறந்த திருவன் னுவர்குறள்மே
பாவிற் சிறந்திடுமும் பால்பகாரர்—நாவிற்

**குயலில்லை சொற்சுவை போர்விலில்லை மற்றஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு.**

இ - ன். தேவீந் சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வெண்பாவின் சிறத்திடு முப்பால் பகரார் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற முப்பால்களையும் ஒதாரது—காவிற்கு உயல் இல்லை - வாக்கிற்கு இன்சொற்சொல்லி வாழ்தல் உண்டாகாது,—சொற்சுவை ஓர்வு இல்லை - மனத்திற்குச் சொற்களின்சுவையை அறிதல் உண்டாகாது,—மற்றும் செயல் இல்லை - இவையன்றியும் காயத்துக்கு நல்ல செயலுண்டாகாது—என்னும் திரு-என்று கிணைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள். ஏ - று.

சுவையோர்த்தரும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமை யாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒதார்க்குள் வாகாமை கூறவே, ஒதுவோர்க்கு இவையுள்வாகவின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும், மனத்திற்குப் பிறனில்லிழைதல், பிறன்பொருள் விழைதல், பிறன்பொருட்டுக்கேடுண்ணல், பிறவுயிர்க் கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்குப் பிறன்மனைபுணர்தல், உயிர்க்கொலைசெய்தல், பழியுணுணல், பிறர் பொருள்வெளவல்களும் ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பது பெறப்பட்டது. அறவிற்பங்கட்குக் காரணமாகச் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலின் உளதா மென்றபடி.

(உக)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

ச0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் நெளிவுபெற —மும்மையின்
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள்வெண் பா.

இ - ன். இம்மை மறுமை இரண்டும் எழுமைக்கும் செம்மை நெறியின் தெளிவு பெற - இகபரங்கட்காவன விரண்டையும் வினைப்பயன் றொடர்த்தற்குரிய எழுபிறப் பிற்குமாகச் செவ்வையான வழியால் யாவரும் தெளிதல் பெறவும்,—மும்மை யின் அவற்றின் வீடு காண்கின் விதி வழங்க - அறம்பொருள் இன்பமென்னும் முப்பால்க ளுள் அம்முப்பாற்பொருள்களோடு வீடுமாகிய நார்பொருள்களது விதிகளும் வழங் கவும்,—வள்ளுவனார் இன் குறள்வெண்பாப் பாடினார் - திருவள்ளுவராயினார் இனிய குறள்வெண்பாவைப் பாடினார். ஏ - று.

செவ்வையானவழி விதியும் பத்தியும் ஞானமும் நோயாளிக்கு மருந்தும் அனுபவமும் பத்தியமும்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணாக கூடி நிற்கும் வழி. வீட்டுவிதி துறவறத்திற்காண்க. இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி.

(ச0)

செயிர்க்காவிரியார்மகனார் சாத்தனார்.

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவன் றுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண்டார்.

இ - ன். ஆவனவும் ஆகாதனவும் அறிவுடையார் யாவரும் எடுத்தியம்ப வல் லார் - மக்களுக்கு ஆவனவற்றையும் ஆகாதவற்றையும் அறிவுடையார் யாவரும் இனி

இதிலிருந்து எடுத்துச்சொல்லுதற்கு வல்லவராவார்;—தேவர் திருவள்ளுவர் செப்பியவே பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் செய்வார் - ஆதலால், தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டவற்றையே ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர் செய்வார். எ - று.

இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம்பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வருவாமற்செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம், உம் அசைகள். ஆவன இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொழுருவோர்க்கும், வரும் நன்மை சொல்லியபடி. (சஉ)

செயலுர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

இ - ன். வேதப்பொருளை உலகோர் ஓத விரகால் விரித்துத்தமிழால் உரைசெய்தார் - வேதத்தின்பொருளை உலகத்தார் ஓதியுணரும்பொருட்டி உபாயத்தால் விரித்துத் தமிழ் மொழியினுலே சொல்லியருளினார்;—ஆதலால் உள்ளுநர் உள்ளும் பொருளெல்லாம் வள்ளுவர் வாய்மொழிமாட்டு உண்டு என்ப - ஆதலால், நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம் திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின் கண்ணே உண்டென்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர். எ - று.

உபாயத்தால்விரித்தல் சொற்சுருக்கத்தால் ஓதற்கெளிதென மனவெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்பப் பொருளளவு விரியவைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுகின்றன வென்று கூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்.

சங. ஆரியமுஞ் செந்தமிழ் மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றென்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

இ - ன். ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து இதனின் இது சீரியது என்று ஒன்றைச் செப்பரிது - வடமொழியையும் தென்மொழியையும் ஆராய்ந்து இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது,—ஆரியம் வேதம் உடைத்து தமிழ் திருவள்ளுவனார் ஒது குறட்பா உடைத்து - வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவள்ளுவநாயனார் சொல்லிய குறட்பாவுடைத்து, ஆதலால். எ - று.

ஆல் அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருத்தி சிற்றன்முதலியருணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் சிற்றலாலும், ஒன்றற்

கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமை பற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின் இளியினை பென்றற்கு, இதனினிது சீரியதென்றென்றைச் செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைகிறைவு சொல்லியபடி. (௪௩)

களத்தூர்கிழார்.

௪௪. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாவி னேதந்
தரும முதனான்குஞ் சாறு—மருமறைக
னைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ - ன். அருமறைகள் ஐந்தும் சமயநூல் ஆறும் நம் வள்ளுவனார் புந்தி மொழிந்த பொருள் - இருக்குமுதற்பாரதமீறிய அரிய வேதங்களைந்தும் அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட சமயநூல்களாறும் நம்முடைய திருவள்ளுவரால் உலகத்தார்த்துப் புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூலிடங்கும்,—ஒருவர் இருகுறளே முப்பாவின் ஒதம் தருமமுதல் நான்கும் சாறும் - ஆதலால், ஒருவர் ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாயிடு இருவகைக்குறள்களையுமே முப்பால்களில் அத்தியயனஞ்செய்த அறியப்படுகின்ற அமுதவிய நாற்பொருள்களும் அவருக்குப் போதும். ஏ - று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஒதியுணரமுடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி, அருமறைகளைந்துமென்றார். சமயநூலாறும் ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டுமொரயிற் காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்கொளுத்தி கல்வழிப் படுத்த ஊத்த பரமாசாரியர் இவரேயென்னு முரிமைதோன்றற்கு நம் வள்ளுவனாரென்றார். மறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் நம் வள்ளுவனார் புந்திமொழிந்த பொருளெனலால், அவை பலவற்றினும் வேறுவேறு வகைப்பட்டுச் சிறந்துகின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அடங்கிநின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் ஒரு பெயர். ஒருவரெனப் பொதுப்படக் கூறலால், இதனை ஒதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொரு நூலோதியுணர்ந்தோர் அருமறைகளைந்துஞ் சமயநூலாறும் ஒதியுணர்ந்தோராவனென்படி. (௪௪)

நச்சுமனார்.

௪௫ எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றில ரின்குறள்வெண்பா.

இ - ன். எழுத்து அசை சீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கு இவ்வனப்பு அணி வண்ணம் இழுக்கு இன்றி என்று எவர் செய்தன-எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன,—எல்லாம் இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா இயம்பின - அவையெல்லாம் இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்விளிய குறள் வெண்பாக்களிற் சொல்லப்பட்டன. ஏ - று.

வனப்பு அம்மை, அமுகு, தொன்மை, தோல், விருந்த, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்றாக்கிசை வண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலர் ஒவ்வொருகுணத்தினாலேசிறந்து
இரு

வினங்க னுல்செய்தனர். இவரோவெனின் எல்லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து வினங்கச் செய்தமையின், இவ்வாறு கூறினார். இதன் பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி.

(சடு)

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்.

சக. கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
நிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுள்—தொலையிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ யைத்தின் பயன்.

இ - ன். கலை நிரம்பிக் காண்டற்கு இனிதாகிக் கண்ணினிலை நிரம்பு நீர்மைத்து எனினும் - மதியமும் முப்பானூலும் பதினாறுகல்களாலும், அறுபத்துநால்கல்களாலும், நிறைந்து, கோக்குதற்கு ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு இனிதாகி, முகக்கண்ணினிலையில், அகக்கண்ணினிலையில், நிரம்புகின்ற தன்மையுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும்,—வள்ளுவர் முப்பானூல் நயத்து இன்பயன் தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியந் தனக்கு உண்டோ - திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது நயத்தால் விளைவதாகிய இனிய பயனானது ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே திரிகின்ற மதியினிடத்து உண்டோ! எ - று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் எகிர்மறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வாளை ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலையிலாவானூர்மதிய மென்றார். நயம் மறுப்படாமை, முழுங்காமை, குறைவுருமை முதலியன. பயன் இம்மை மறுமை வீட்டின்பங்கள். ஒப்புமைசொல்லுதற்கு நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப்பொருள் பலவற்றினுஞ் சிறந்தமதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப் புகின் அதுவும் இதனாற்றகுவதென்றென்பபடி.

(சக)

நப்பாலத்தனார்.

சஎ. அறந்தகனி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனாரேற்றினார்வைத்து வாழ்வார்க
ளுள்ளிரு னீக்கும் விளக்கு.

இ - ன். அறம் தகனி - தருமம் அகலும்,—பொருள் திரி - பொருள் திரியும்,—இன்பு நெய் - காமம் நெய்யும்,—செஞ்சொல் தீ - செவ்வியசொல் நெருப்பும்,—குறும்பாத் தண்டா - குறட்பாத் தண்டும் ஆக,—வள்ளுவனார் வைத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு ஏற்றினார் - திருவள்ளுவரையனார் பூமியின்கண் வாழ் வோரது அகத்திருளை ஒழிப்பதாகிய விளக்கு ஏற்றினார். எ - று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகனி முதலியவற் றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படியோ அப்படி நாயனாது திருவாயிற் பிறந்த செஞ் சொல் அறமுதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தவின், இங்ஙனம் உருவஞ் செயலாயிற்று. மனையகத்தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மனையகத்துள்ளார்க்கு மாத்திரமே உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்ல தன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை உணர்த்தியபடி.

(சஎ)

உக்.

குலபதி நாயனார்.

சஅ. உள்ளக் க்மல் மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் றரிடவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்டாவும் வெங்கதிறு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுக்குணத்தைக் கொண்டு.

இ - ன். உள்ளக்கமலம் மலர்த்தி உளத்து உள்ள தள்ளற்கு அரிய இருள் தள்ளு
தலால் - நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரை மலர்த்தி மக்களது அகத்திலுள்ள பிரிதொன்ற
னாலே நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிருளை நீக்குதலால், —வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்டா
வும் வெங்கதிறுங் குணத்தைக்கொண்டு ஒக்கும் எனக் கொள்ளத்தரும் - திருவள்ளுவ
ரது குறள்வெண்பாவும், புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற
சூரியனும், அச்செய்கையைக்கொண்டு ஒக்குமென்று கொள்ளத்தரும். எ - று.

செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுதலின், குணமெனப்பட்டது; அது மலர்த்த
லும் தள்ளுதலுமாம். குணத்தைக்கொண்டெனவே, செயப்படுபொருளைக்கொண்டு
ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகா தென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய
சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடையொப்பா மென்றபடி. (சஅ)

தேனீக்குழிக் கீரனார்.

சக. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

இ - ன். தெய்வத்திருவள்ளுவர் முப்பாலிற் செப்பிய குறளால் - தெய்வத்தன்
மையையுடைய திருவள்ளுவராயினார் மூன்றுபால்களையுடையதாகக் கூறியகுறறுளைக்
கேட்டறிதலால்—வையத்து வாழ்வார் மனத்துப் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப்
போயின - உலகின்கண் வாழ்வாருடைய மனத்துப் பொய்யின்பகுதியிற்பட்டவை
யெல்லாம் பொய்யேயாய்ப் போயின—பொய்யல்லாத மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்
கின - பொய்ய்மையல்லாத மெய்யின்பகுதியிற் பட்டவையெல்லாம் மெய்யேயாய்
விளங்கின. எ - று.

குறளார் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யேயாய்
விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின்,
பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன்மேற் கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பால
போற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று. இதன் மெய்யுணர்வு
பயத்தற்றிப்புகச் சொல்லியபடி. (சக)

கொடிஞாழன் மாணிபூதனார்.

இ0. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாக் கேட்டு.

இ - ன். மறன் எறிந்த வான் ஆர் நெடுமாற - பகைவரையெறிந்த வாட்டை
தங்கிய வீரோக்கும் பாண்டியராசனே, —வள்ளுவனார் தம் வாயாற் கேளாதனவெல்

லாம் கேட்டு அறன்றிறன் அறிந்தேம் - திருவள்ளுவநாயனாரது வாக்கால் இதற்கு முன் கேட்கப்பட்டில்லாதவை யெல்லாம் இப்போது கேட்டு, அறத்தின்றிறத்தை யறிந்தேம்,—பொருட்டிறன் அறிந்தேம் - பொருளின்றிறத்தை அறிந்தேம்,—இன் பின் திறன் அறிந்தேம் - இன்பத்தின்றிறத்தை அறிந்தேம்,—வீட்டுத்திறன் தெளிந் தேம் - வீட்டின்றிறத்தை அறிந்தேம். எ - று.

திறன் அறமுதலியவற்றோடு உட்பட்டபட்டது. மறன் ஆகுபெயர். கேளாதன் பிறனவாசிரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி ணுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்துணர்த்தருரிய உறுதிப்பொருளுண்கு முணர்தலின், இனி யாதொன்றாலும் குறைவில்லையென்றபடி. (இ0)

கவுணியனார்.

இ. சிந்தைக் கினிய செலிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நடிப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள் வெண்பா.

இ - ன். முந்திய நன்னெறி நாம் அறிய நடிப்புலமை வள்ளுவனார் பன்னிய இன் குறள்வெண்பா - முற்பட்டதாகிய நல்லவழியை நாமறியும்பொருட்டு நாவால் விளங்கு கின்ற புலமையையுடைய திருவள்ளுவநாயனாரது சொல்லப்பட்ட இனிய குறள் வெண்பாக்கள்—சிந்தைக்கு இனிய - சினைத்தால் மனத்திற்கு இன்பஞ்செய்வன,— செலிக்கு இனிய - கேட்டார் காதுக்கு இன்பஞ்செய்வன,—வாய்க்கு இனிய - ஒதி னால் வாய்க்கு இன்பஞ்செய்வன,—வந்த விருவினைக்கு மா மருந்து - தொடர்ந்து வருகின்ற விருவினைகளாகிய நோய்களுக்குப் பெரிய மருந்துகளாவன. எ - று.

குறப்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை நோயென்னுமையால், ஏக தேசருபகம். நல்லிணையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் விருவினையென்றார். முற்பட்ட நல்லவழி நன்மக்களுக்கு அகாதிபாயமென்றுள்ளது; அது சமயத்தாரது பலவகைப் பட்ட கற்பணியினாலே மறைபட்டு நின்றமையின், நாமறியவென்றார். இன்னுலின் பாக்களைச் சிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருணையங்களாலே இன் பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் விளைத்தயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (இச)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

இ. வெள்ளி விபாழம் விளங்கிவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

இ - ன். வெள்ளி விபாழம் விளங்கு இரவி வெண்டிங்கள் புறவிருளைப் பொள் ளென நீக்கும் - சுங்கிரன் சுரகுரு சூரியன் சுந்திரன் என்பன புறத்திருளை விரை விலே நீக்கும் ஒளிகளாம்;—தெள்ளிய வள்ளுவர் இன்குறள்வெண்பா அகிலத்தோர் உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி - முற்றுணர்ந்த திருவள்ளுவநாயனாரது இனிய குறள் வெண்பா உலகத்தோரது உள்ளிருளை நீக்கும் ஒளியாம். எ - று.

இவ்வனங்கூறலே, புறத்திருளுக்கு அவைபலவுள், அகத்திருளுக்கு இஃதொ கூறே உனதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்க வல்லதாகலின், இதற்கு எவ்வாற்றாலும் ஒப்பதொன்றின்மேற்படி. (இஉ)

ஆலங்குடிவங்களுர்.

ருஉ. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாந்—தெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

இ - ள். வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் உரைக்கின் வாய்மடுக்கும் தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையும் ஒவ்வாது - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையையே சொல்லுமிடத்து, உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது தித்திப்பாகிய சுவையும் ஒப்பாகாது;—தெள்ளமுதம் உண்டு அறிவார் தேவர் - அத்தெள்ளிய அமுதையுண்டு அதன் சுவையை அறிபவர் தேவர்கள்;—வண்டமிழின் முப்பால் உலகடைய மகிழ்ந்து உண்ணும் - வளம் பொருந்திய தமிழின்கண்ணதாகிய முப்பாலாகிய அதின் மும்மடி நெர்த பாலே எவ்வுலகத்தாரும் மகிழ்ந்து உண்டு தீஞ்சுவையறிவார். எ - று.

வளம் ஆகுபெயர். ஆல் அசை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி நாவிற்பட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு நெஞ்சின்கணிலெபெற்று ஒழிவின் நித் தீஞ்சுவை பயத்தவின் ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலிவ்ந்தருபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூயியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றி லீட்டின்பம் பெறுதல் கூடாமையின், உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அன்றி, அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமதுமேற்பட்டவறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கியப்பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வரென்பதபற்றி, அவ்வளங் கூறினாரெனினுமமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

(இஉ)

திருத்தணிகைக் காவணப்பெருமாளையர் செய்யு

திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

இ - ள். குறள் - நாயனாரது துளின் ஆயிரத்து முந்துற்றமுப்பது குறள்வெண்பாக்களும்,—கடுகைத் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த - கடுகை அதனாலே துளைசெய்து ஏழு கடலீரையும் அத்துளையுட்பெய்து தன்னளவிற்கு குறளும் வண்ணம் தறித்துவைத்தால், அதுபோல்வனவாகும். எ - று.

யிக்க நிறைவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படுவதொரு துண் பொருளாகலின், கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவென்வின் கொண்டது. துளைத்தல் உள்ளீடு போக்குதல். புகலிடென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நின்றலின், புகட்டியென்றது. துளையினிடவெளிக்கும் அதன்புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாக ஒழிந்த பங்கு பெரிதாகலின், குறுகவென்றார். தறித்தாலன்ன வென்பாலது தறித்தவென இடைக்குறைந்துநின்றது. இல்லாதபொருளை உவமானமாகக் கூறலின், இல்பொருளுவமை. குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறலின், தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பால்பகாவலினைப்பெயராக

லின், இங்கே பன்மைக்காயது. இங்ஙனங்கூறவே, குறட்பாவின் சொற்குருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்பட்ட பொருள் விரிவும் நோக்கும்வழி, அக்கடுகும் ஏழ்கடனீரும் போலுமென்றதாயிற்று. பொருள்விரிவினைவுபடாமை சொல்லியபடி.

இப்பாட்டிலே “அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்—குறுகத் தறித்த குறள்.” என முதற்சொல்லை மாற்றி ஒளவையாராற் புகழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்

திருவள்ளுவர்.
நாயனார்.
தேவர்.
முதற்பாவலர்.
தெய்வப்புவர்.
நான்முகனார்.
மாதானுபங்கி.
செக்நாப்போதார்.
பெருநாவலர்.

கூ நூலின்றிருநாமங்கள்

திருக்குறள்.
முப்பானூல்.
உத்தரவேதம்.
தெய்வநூல்.
திருவள்ளுவர்.
பொய்யாமொழி.
வாயுறைவாழ்த்து.
தமிழ்பறை.
பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடி வாழ்க.

குறன்.	பக்கம்.	குறன்.	பக்கம்.	குறன்.	பக்கம்.
அகடாரால்	௨௬௭	அருக்கேட	௬௯	அழங்காடுநென்	௪௯
அகப்பட்டி	௨௦௫	அருஞ்செவ்	௪௯௫	அழங்காற்றி	௪௮
அகமுதல	௩	அருட்செவ்	௪௮	அளவல்லொசர்	௮௨
அகலாதணு	௨௦௦	அருமறை	௨௪௩	அளவளாவில்	௪௫௪
அகழ்வானா	௪௫	அருமைபு	௪௭௮	அளவறிந்தார்	௮௪
அகனமர்ந்து	௨௭	அரும்பய	௬௪	அளவறிந்து	௪௪௪
அகனமர்ந்தி	௨௯	அருவினையெ	௪௪௩	அளவின்கணி	௮௪
அகனமர்ந்தி	௨௯	அருளல்லதி	௭௨	அளித்தஞ்ச	௩௩௨
அகோமை	௬௪	அருளில்லார்	௭௦	அறங்குறான	௫௨
அகியகன்	௫௦	அருளென்	௨௪௮	அறங்காரா	௨௯௮
அகணு	௨௦௮	அருளொடு	௨௪௭	அறஞ்சொல்	௫௩
அகையி	௩௯௪	அருள்கருதி	௮௪	அறந்தாறிய	௪௪
அச்சமுடை	௪௫௭	அருள்சேர்	௪௯	அறந்தாற்றி	௪௭
அச்சமேகி	௩௦௪	அருள்வெங்கி	௬௪	அறத்தான்வ	௪௫
அஞ்சாமைய	௪௪௪	அலந்தாரை	௩௭௪	அறத்திற்பே	௨௫
அஞ்சாமைய	௪௪௩	அவனொழுவாரு	௩௨௮	அறத்தினாக்	௪௩
அஞ்சுமறியா	௨௪௭	அலர்நாண	௩௩௦	அறம்பொரு	௪௪௮
அஞ்சுவதஞ்	௪௨௭	அல்லலரு	௪௯	அறவாழிய	௫
அஞ்சுவதோ	௪௦௪	அல்லலை	௬௦	அறவினையா	௯௪
அடக்கமம்	௩௭	அல்லற்பு	௪௯௩	அறவினையு	௨௯௦
அடல்வேண்டு	௯௮	அவந்திதா	௩௪௦	அறழி	௫௨
அடற்றைக	௨௨௪	அதற்கெஞ்	௨௭௨	அறநிற்தா	௪௮௫
அடெக்கியகோ	௨௭௩	அதாவில்ல	௪௦௭	அறநிற்தழு	௪௩௦
அடெக்கியரினு	௪௮௨	அவாவின்	௪௦௭	அறநிற்தடுவெ	௬௪
அடெத்ததுகா	௨௦௪	அவாவென்ப	௪௦௫	அறநுக்கம்	௪௭
அணங்குகொ	௩௦௯	அவிசொரிந்	௭௩	அறனியலா	௪௩
அணியன்தே	௨௮௯	அவையறிந்	௨௦௫	அறநிறுக்கா	௪௪௪
அந்தணரென்	௪௨	அவையறியா	௨௦௪	அறநீனு	௨௪௭
அந்தணர்நாற்	௪௫௯	அவ்வித்தழு	௪௮	அறநெனப்	௪௮
அமரத்தாற்	௨௩௪	அவ்விதொ	௪௯	அறநென்கி	௫௪
அமரத்தாவ	௨௯௨	அழக்கொண்	௪௯௩	அறன்கடை	௪௨
அமிழ்தினு	௨௨	அழக்கொண்	௨௨௯	அறன்வரை	௪௪
அமைத்தாவ்	௪௪௦	அழல்பேர்	௩௫௪	அறிவொ	௩௨௪
அரங்கின்றி	௪௯௯	அழிவதூ	௪௩௪	அறிவொன்	௪௮௫
அரம்பொரு	௨௫௪	அழிவந்த	௨௨௨	அறிதோற்றி	௩௪௮
அரம்பொலு	௨௮௪	அழிவினவை	௨௨௭	அறிந்தாற்றி	௪௫௨
அரிதரோதேற்	௩௩௪	அழிவின்ற	௨௨௦	அறிவற்றங்	௪௨௫
அரிதாற்றி	௩௩௩	அழுக்கற்ற	௪௯	அறிவிலார்தா	௨௪௨
அரியத்தொற்	௪௪௮	அழுக்காறவா	௪௪	அறிவிலாநெ	௨௪௨
அரியவற்ற	௪௩௪	அழுக்காறுடையார்	௪௮	அறிவினா	௮௯
அரியவென்கு	௪௫௭	அழுக்காறுடையார்	௪௦	அறிவினா	௫௭

குறள்.	பச்சம்.	குறள்.	பச்சம்.	குறள்.	பச்சம்.
அநிலின்மை	௨௪௪	ஆற்றின்னவறிந்தி	௧௪௪	இருக்குன்னி	௩௫௮
அநிலுடையாரா	௧௨௬	ஆற்றின்வருந்	௧௩௮	இருந்தோம்பி	௨௪
அநிலுடையாரொ	௧௨௪	ஆற்றினிலை	௨௦௪	இருபுனலும்	௨௪௨
அநிலுருவா	௧௧௮	ஆற்றினொழு	௧௪	இருமனப்பெ	௨௧௩
அநவாய்மி	௩௨௦	ஆற்றபவர்க்	௨௧௪	இருமைவகை	௧௦
அநைபறை	௩௦௬	ஆற்றவா—லிக	௨௫௫	இருவேறுல	௧௦௧
அநகாவியல்	௧௫	ஆற்றவா—ல்பசி	௧௩	இருளேசரிரு	௪
அநந்தநிந்து	௨௪௦	ஆற்றவா—ல்பணி	௨௮௧	இலக்கமுடம்	௧௮௨
அந்மறைக்கு	௨௮௦	இ		இலங்கிழா	௩௧௪
அந்மறைந்த	௨௪௩	இகலானா	௨௪௪	இலமென்றை	௨௧௬
அந்நவரென்	௧௦௬	இசலிந்தெ	௨௪௪	இலமென்றவெ	௫௦
அந்நாழிபசி	௬௩	இசலிந்தி	௨௪௫	இலப்பலராகிய	௪௬
அந்நாடத்தே	௬௪௧	இசலெதிர்	௨௪௫	இலனென்றதிய	௫௮
அந்நார்க்கொ	௨௮௪	இசலென்ப	௨௪௪	இலனென்னு	௬௨
அந்நாளவறி	௨௬௧	இசலென்னு	௨௪௫	இல்வாழ்வா	௧௫
அந்நெமென்	௧௮௨	இசல்காணா	௨௪௪	இல்லத்தெனி	௧௬
அனரிச்செழு	௩௨௦	இசுழ்ச்சியிற்	௧௫௮	இல்லாரை	௨௧௪
அனரிச்செழு	௩௨௧	இசுழ்ச்சித்தெ	௩௦௦	இல்லாளையஞ்	௨௫௮
அன்பகத்தில்	௨௬	இடமெல்லா	௩௦௨	இல்லாள்கட்	௨௫௮
அன்பறிவாரா	௧௧௮	இடனின்பரு	௬௧	இல்லைதவற	௩௮௧
அன்பறிவ	௧௫௧	இடிக்குந்து	௧௩௨	இவறலுமாண்	௧௨௮
அன்பிலனா	௨௪௪	இடிபுரிந்தென்	௧௪௪	இழத்தொறுஉ	௨௬௮
அன்பிலாரொல்	௨௪	இடிப்பாரை	௧௩௨	இழிவறிந்துண்	௨௪௦
அன்பிற்றுமு	௨௪	இடிக்கட்ப	௧௧௦	இழுக்கலுடை	௧௨௨
அன்பின்வழி	௨௬	இடிக்கண்கா	௨௧௩	இழுக்காமை	௧௫௪
அன்பின்விழை	௨௬௦	இடிக்கண்வ	௧௮௧	இழைத்ததிக	௨௨௫
அன்பினுமா	௨௫	இடிக்கண்கி	௧௮௧	இளித்தக்க	௩௪௧
அன்புடை—லி	௨௮௩	இடிக்கண்கி	௧௮௧	இளிவரின்	௨௪௪
அன்புடை—ல்வே	௧௩௪	இடைதெரிந்	௨௦௬	இளைதாக்குமு	௨௫௧
அன்புகாணா	௨௮௧	இணைமுத்து	௧௮௬	இளையரின்	௨௦௨
அன்புமறனு	௧௪	இணைவொரிதே	௮௬	இறந்தமைந்	௨௫௪
அன்புற்றமந்த	௨௫	இதனையிதனா	௧௫௨	இறந்தவெ	௧௫௬
அன்பொரிது	௨௮௮	இமைப்பிற்கா	௩௨௪	இறந்தாரிற	௮௮
அன்போடியை	௨௪	இமையாரின்	௨௫௧	இறப்பேபுரி	௨௪௧
அன்றறிவாமெ	௧௪	இம்மைப்பிறப்	௩௮௦	இறல்லைமெ	௫௧
ஆ		இயல்பாகு	௧௮	இறுதிய	௨௦௦
ஆகாதவிட	௧௪௧	இயல்பினா	௪௪	இறைமடி	௧௧௫
ஆகாழாந்	௧௦௮	இயல்புளி	௧௬௦	இறைகாக்	௧௬௦
ஆக்கெகருதி	௧௩௪	இயற்றலு	௧௧௪	இற்பிற—கண்ண	௨௪௨
ஆக்கமதாலி	௧௪௪	இரக்கலி	௨௧௬	இற்பிற—கண்ணே	௨௧௪
ஆக்கமிழர்	௧௪௩	இரத்தலினி	௬௪	இனத்தாந்	௧௧௧
ஆக்கமுங்	௧௮௪	இரத்தலுமி	௩௦௦	இனம்போன்	௨௧௬
ஆக்கமை	௨௧௩	இரத்துமுயி	௩௦௨	இனியவுள	௧௧
ஆபயன்கு	௧௬௪	இரப்பனிரப்	௩௦௩	இனியன்ன	௧௪௩
ஆபுமறிவி	௨௬௨	இரப்பாரை	௩௦௧	இனைத்துணைத்	௨௮
ஆய்தாய்	௨௨௮	இரப்பான்வெ	௩௦௧	இனையரிவ	௨௨௮
ஆராய்வகை	௧௦௮	இரவாரிரப்	௨௧௫	இன்கணுடை	௩௧௧
ஆயிற்றுநொ	௩௦௩	இரவுன்னவுன்	௩௦௪	இன்சொலாலீ	௧௧௫
ஆயினையு	௨௧௧	இரவென்னு	௩௦௩	இன்சொலாலீ	௨௧
ஆய்நுருமா	௧௪௫	இருணிக்	௧௦௧	இன்சொலி	௧௧
ஆய்நினவறி	௨௦௧	இருகோக்கி	௩௧௨	இன்பங்க	௩௧௧

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
இன்பத்து—பய	௨௪௫	உயிருடம்பி	௧௩௩	உறுபொரு	௨௧௮
இன்பத்து—வி	௧௮௩	உயிர்ப்பவு	௨௫௨	உறுப்பமைந்	௨௧௯
இன்பயிடை	௧௦௪	உய்த்தல	௨௪௧	உறுப்பொத்	௨௮௩
இன்பமொ	௨௬௬	உரமொரு	௧௪௫	உறுவதுசீர்	௨௩௪
இன்பம்பலிழை—னி	௧௮௨	உரனைசெதி	௩௧௪	உறைநிதி	௨௯௪
இன்பம்பலிழை—ன்	௧௪௬	உரனென்	௧௦	உற்றோய்?	௧௩௧
இன்மையிடு	௩௦௨	உருவுண்	௧௧௪	உற்றோய்நாநீ	௪௩
இன்மையினி—த	௨௧௧	உருளாய	௨௧௧	உற்றவன்	௨௪௧
இன்மையினி—து	௧௬௩	உரைப்பா	௧௫	உற்றானவு	௨௪௧
இன்மைபு	௪௫	உலகத்தாரு	௨௪௪		
இன்மையெ	௨௬௬	உலகத்தோ	௪௨	ஊக்கமுடை	௧௪௩
இன்மையொ	௨௮௨	உலகத்தழிது	௧௧௩	ஊடலிற்றேற்	௩௮௩
இன்றியமை	௨௪௫	உலைவிடத்	௨௧௬	ஊடலிற்றேன்	௩௮௨
இன்றுமவ	௨௬௮	உவக்காணெங்	௩௪௧	ஊடலினுண்	௨௪௪
இன்னாசெ—ரை	௮௬	உவந்துறை	௨௨௪	ஊடலுணங்	௩௪௮
இன்னாசெ—ர்	௨௮௨	உவப்பத்	௧௧௪	ஊடலுணந்தல்	௩௧௮
இன்னாதிசர்	௧௩௧	உழந்தழித்	௩௩௧	ஊடல்தட்ட	௩௪௦
இன்னாதினை	௨௩௩	உழவிலிற்	௨௨௬	ஊழிப்பெ	௩௮௩
இன்னாமை	௧௮௩	உழுதுண்டு	௨௬௪	ஊழியவ	௩௪௧
இன்னாபெ	௮௬	உழுவாரு	௨௬௪	ஊழியிருத்	௩௪௬
		உழைப்பிரி	௧௫௫	ஊழிமென்	௩௮௪
ஈட்டியிவ	௨௮௬	உளபோன்	௧௧௮	ஊழிதல்	௩௮௪
ஈதலிசைபு	௧௪௪	உளரெனினு	௨௧௦	ஊழிமுடை	௨௮௬
ஈத்துவக்கு	௬௪	உளரென்னு	௧௪௨	ஊழியமென்	௨௨௦
ஈங்ககைவி	௨௦௬	உளவரைநா	௧௪௪	ஊழியர்கெனவை	௩௨௬
ஈவார்தகண	௨௦௧	உள்ளக்களித்	௩௪௦	ஊருணிரீர்	௧௦
ஈன்றபொ	௨௩௩	உள்ளத்தார்	௩௬௦	ஊழிபெய	௨௮௨
ஈன்றாண்மு	௨௬௪	உள்ளத்தாலு	௮௦	ஊழிந்பெரு	௧௧௧
ஈன்றான்பி	௧௬௧	உள்ளத்தாற்	௮௩	ஊழையு	௧௮௦
		உள்ளயிலா	௧௪௫	ஊழொரா	௧௬௨
உடம்பாடி	௨௫௪	உள்ளமுடை	௧௪௩	ஊழினைக்கு	௨௮௬
உடம்பொ	௨௨௨	உள்ளம்போ	௩௩௪		
உடுக்கையி	௨௨௪	உள்ளந்த	௨௩௦	எச்சமென்	௨௮௬
உடுப்பதாஉ	௩௦௪	உள்ளியதெல்	௮௮	எட்பகவ	௨௫௪
உடைசெல்	௨௬௮	உள்ளியதெய்	௧௮௮	எண்ணேர்	௨௬௦
உடைத்தம்	௧௪௦	உள்ளினு	௩௪௬	எண்ணித்து	௧௩௮
உடைமையு	௨௬	உள்ளினே	௩௮௦	எண்ணியவெ	௧௬௩
உடையசெ	௧௪௩	உள்ளுவதெல்	௧௪௪	எண்ணியா	௧௪௬
உடையார்	௧௧௮	உள்ளுவன்—னு	௩௪௧	எண்ணென்ப	௧௧௪
உட்கப்பபா	௨௬௨	உள்ளுவன்—ம	௩௨௩	எண்பத்தாலெ	௨௮௩
உட்பகைய	௨௫௨	உள்ளொற்றி	௨௬௫	எண்பத்தாலே	௧௧௧
உணர்வது	௨௦௪	உறங்குவ	௧௬	எண்பொருள	௧௨௬
உணவினு	௩௮௩	உறன்முறை	௨௫௩	எண்பத்தாக்கா	௧௨௪
உண்டார்க	௩௧௨	உறுஅதவர்க்	௩௮௩	எந்நணி	௩௪௪
உண்ணந்த	௨௬௩	உறுஅதவர்போ	௩௧௪	எப்பொருளு	௨௦௧
உண்ணாது	௪௪	உறுஅதோ	௨௨௮	எப்பொருளெ	௧௦௨
உண்ணுமைபு	௪௨	உறுஅர்க்கு	௩௬௫	எப்பொருளார்	௧௨௫
உண்ணுமையே	௪௨	உறினட்ட	௨௩௬	எய்தற்கரி	௧௪௪
உதலிவரைத்த	௨௩௨	உறினுயிர	௨௨௪	எரிநாநசு	௨௫௬
உட்ப்பமைந்	௩௪௬	உறுதோறு	௩௨௪	எல்லாப்பொ	௨௫௬
உயர்வகைந்	௨௧௬	உறுப்பிபு	௨௧௨	எல்லார்க்குந	௩௬௬

திருக்குறளாகராதி.

முதன்.	பச்சம்.	முதன்.	பச்சம்.	முதன்.	பச்சம்.
எல்லாச்சுருமெ	௧௭0	ஒருமைச்	௨௪0	கண்ணாடி	௩௨௩
எல்லாவினச்	௮0	ஒருமைமக	௨௭௮	கண்டதுமன்	௩௨௯
எல்லாக்கணி	௨௩௨	ஒருமைபுனா	௩௮	கண்டாங்கலு	௩௨௭
எவ்வதுறை	௧௨௬	ஒலித்தக்கா	௨௨0	கண்டாருயிரு	௩௨0
எழுத்துக்கா	௩௭௭	ஒல்லுங்கரு	௨௩௫	கண்டுக்கட்	௩௨௫
எழுப்பிறப்பு	௨௭	ஒல்லுங்கலை	௧௩	கண்ணிறைற்	௩௨௭
எழுமையெ	௩௩	ஒல்லுங்கவாயெ	௧௫	கண்ணிற்கணி	௧௭௮
எளிதென	௪௩	ஒவ்வதறிவு	௧௩௯	கண்ணிற்கணி	௩௭௨
என்னாத	௧௩௯	ஒழுக்கத்தினெ	௪௧	கண்ணின்பச	௩௫௩
என்னாமை	௭௯	ஒழுக்கத்தினெ	௪௧	கண்ணின்முக	௩௫௩
என்னினினி	௩௭௪	ஒழுக்கத்து	௯	கண்ணுங்கொ	௩௫௮
எந்நிச்சு	௩0௭	ஒழுக்கமுடைமை	௪0	கண்ணுடைய	௧௧௭
எந்நென	௧௧0	ஒழுக்கமுடைய	௪௧	கண்ணுள்ளார்	௩௨௩
எனைத்தானு	௧௨௩	ஒழுக்கமுட	௨௭௨	கண்ணுள்ளிற்	௩௨௩
எனைத்தானுமெ	௯0	ஒழுக்கமலி	௩௯	கண்ணெடுக	௩௨௫
எனைத்திட்	௧௧௪	ஒழுக்காரா	௪௭	கண்ணோட்ட—த்	௧௭௭
எனைத்துங்	௨௩௬	ஒளியார்மு	௨0௭	கண்ணோட்ட—மி	௧௭௯
எனைத்துவி	௪௩	ஒளியொருவ	௨௭௭	கண்ணோட்ட—மெ	௧௭௭
எனைத்தொ	௩௪௮	ஒறுத்தாரை	௪௫	கதங்காததுக்	௩௯
எனைத்தொ	௩௪௮	ஒறுத்தார்க்	௪௬	கதுமெனத்தா	௩௩௮
எனைப்பகை	௩௪௮	ஒறுத்தாற்	௧௬௯	கயலுண்ண	௩௪௯
எனைமாட்டி	௨௭௭	ஒற்றினெடு	௧௭௯	கரத்தலுமாற்	௩௩௪
எனைவகை	௧௫௧	ஒற்றமு	௧௭0	கரப்பவர்க்	௩0௪
என்பிலதனை	௨௫	ஒற்றெற்றி	௧௭௨	கரப்பிமெப்பை	௩00
என்றுமொ	௧௯0	ஒற்றெற்றா	௧௭௨	கரப்பிலாடு	௩00
எண்ணமுன்	௨௨௨	ஒன்றாகல்	௯௨	கரப்பிலார்	௩00
		ஒன்றமை	௨௫௩	கரப்பினங்	௩௬௭
எதம்பெருஞ்	௨௮௭	ஒன்றவுலக	௯௫	கரவாதுவற்	௩0௨
எதிலாரா	௨௪0	ஒன்றனு	௩௮	கருமஞ்சினத	௧௬௯
எதிலார்கு	௫௪	ஒன்றறையதி	௨௬௬	கருமஞ்செய	௨௯௧
எதிலார்போ	௩௨௫	ஒன்றூர்	௭௪	கருமணியிற	௩௨௨
எத்தியகொ	௨௫௭			கருமத்தான	௨௮௮
எழுற்றவ	௨௫0	நெதல்வே	௧௯0	கருவியுங்கா	௧௮௪
எரிநூன்	௨௯௫	நெதியுணர்க்	௨௪0	கலங்காதுக	௧௬௪
எரிநூழா	௭	நெப்பினமை	௩௩௨	கலந்துணர்	௩௫௯
எவவுஞ்செ	௨௪௩	நெத்தள்ள	௧0௩	கலலாதமே	௨௪௨
		நெத்தகண்	௧௫௯	கல்லாதவரிற்	௨௧0
		நெதலினிதே	௩௩௮	கல்லாதவருந	௧௨0
				கல்லாதவனெ	௧௨0
				கல்லாதான	௧௨0
				கல்லார்ப்பி	௧௬௭
				கல்லாவொரு	௧௨௭
				கல்லான்பவ	௧௨௭
				கவறுங்கழக	௨௬௭
				கவ்வையாற்	௩௨௯
				கழாஅக்கால்	௨௪௧
				கனவிலுலாதி	௮0
				கனவில்கட்	௮0
				கனவென்னு	௮௧
				கனித்தறிபெ	௨௯௫
				கனித்தான	௨௯௫

[illegible]

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.
சீரிடங்கா	௨௩௬	செற்றாப்பி	௩௬௨	தாமவீழ்—மெ.
சீரினுஞ்சி	௨௪௫	சென்றவீட	௨௨௫	தாமவேண்
சீருடைச்செ.	௨௮௮	சென ளோ		தார்தாங்கி
சீர்மைசிற	௫௫	சொல்லவல்	௧௮௮	தாளான்மையி.
		சொல்லுக—லி	௫௬	தாளான்மையெ
		சொல்லுக—லை	௧௮௮	தாளாற்றி
சுடச்சுட	௪௫	சொல்லுதல்	௧௬௩	தாணந்தவ
சுவையொளி	௧௧	சொல்லப்ப	௩௦௬	
சுழலுமிசை	௨௨௪	சொல்வண	௨௩௮	தினைல்ல
சுழன்றுமேர்	௨௬௩	சொற்கோட்	௩௬௬	தினைநிர்
சுற்றத்தாற்	௧௫௪			தினன்பொரு
		ஞா		தினத்துணை
சூழாமற்று	௨௬௧	ஞாலங்கருதி	௧௪௩	தினத்துணையா
சூழ்ச்சிமுடி	௧௬௫	தகுதிபென	௩௬௪	தினத்துணையு
சூழ்வார்கண்	௧௩௧	தக்காங்கு	௧௬௨	திப்பாலதான்
		தக்காரின	௩௬	தியவைசெய்
செப்பமுடை	௩௫	தக்கார்தக	௩௬௪	தியவைதிய
செப்பின்பு	௨௫௩	தஞ்சந்தம	௩௬௪	தியளவன்றி
செயற்கரியசெ	௧௦	தண்ணந்தமை	௩௬௮	தியிலுந்சுட்ட
செயற்கரியயா	௨௨௫	தண்ணந்தமை	௩௬௮	தியினையார
செயற்கைய	௧௮௫	தந்தைமகற்	௨௩௨	
செயற்பாலசெ	௧௨௬	தந்தைமகற்	௨௬௨	துஞ்சினார்
செயற்பாலதோ	௧௫	தந்தைமகற்	௩௬௪	துஞ்சுகொற்
செயிரிற்றலை	௪௩	தந்தைமகற்	௨௨	துணைநலமா
செய்கபொ	௨௧௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துப்பார்க்கு
செய்தக்க	௧௬௪	தந்தைமகற்	௩௬௪	துப்பினவ
செய்தேமஞ்	௨௩௪	தந்தைமகற்	௩௬௪	துப்புரவில்
செய்யாமற்செய்	௨௨	தந்தைமகற்	௩௬௪	தும்முச்செறு
செய்யாமற்செய்	௨௨	தந்தைமகற்	௩௬௪	துளியின்மை
செய்வானை	௧௫௨	தந்தைமகற்	௩௬௪	துறந்தா—த்
செய்வீணை	௧௬௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துறந்தா—ந்
செருக்குஞ்	௧௨௮	தந்தைமகற்	௩௬௪	துறந்தார்படி
செருவந்த	௧௬௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துறந்தார்பெரு
செல்லாமை	௩௩௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துறந்தாரிற்
செல்லாவி	௮௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துறப்பார்
செல்லான்	௨௬௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துறைவன்
செல்லிடத்	௮௫	தந்தைமகற்	௩௬௪	துறையும்புல
செல்லவத்துட்	௧௨௨	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பத்திற்
செல்லிருந்	௨௮	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செவிகுண	௧௬௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செவிகுண	௧௨௨	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செவிச்சொல்	௨௦௧	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செவியிற்சுவை	௧௨௪	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செவியுணவி	௧௨௩	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செருஅச்சிறு	௩௬௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செறிதொடி	௩௬௮	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செறிவறிந்	௩௬௮	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செறுநரை	௧௪௪	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செறுவார்க்	௨௪௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செறுவாபி	௩௬௨	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ
செறுகுரண	௩௬௬	தந்தைமகற்	௩௬௪	துன்பமுறவ

குறள்.	பச்சம்.	குறள்.	பச்சம்.	குறள்.	பச்சம்.
தெய்வம்	கக	கலக்குரியார்	சச	நிலவரைநீ	சஞி
தெரிதலும்	கஅச	கலத்தலை	கௌ௭	நிலைமக்கள்	உஉஉ
தெரிந்தலி	கௌ௭	கலத்தின்ச	உ௭ச	நிலையஞ்சி	கஉ
தெரிந்துண	கௌ௭	கலம்பேவண்	உ௭ச	நிலையிற்றி	கஅ
தெருளாதா	௭௦	கல்குரவே	உ௭௭	நில்லாதவ	கச
தெனியிலத	கௌ௭	கல்லவை	க௦க	நிழனிக்குயின்	உ௮உ
தென்புலத்	கச	கல்லாண்	உ௭உ	நிறைநீர	உ௮௭
தே		கல்லார்கட்	கஉ௭	நிறைநெஞ்	உ௭உ
தோன்பிற்	க௮௦	கல்லாநென	கஉ	நிறைமொழி	க௭
தோன்மெ	க௮௦	கல்லாநெணி	கஉ	நிறையரி	க௮௭
தேவானைய	க௮௮	கல்லாற்று	கஅ	நிறைபுடைமை	சஞி
தேறற்ச	க௮௦	கல்லினத்தி	கௌ௭	நிறைபுடையே	க௭௭
தேறினுள்	உ௮௭	கலிநெறு	உ௮௭	நிறைத்திருத்	கஅ௭
தோ		கற்பொரு	உ௭அ	நிறைத்தொ	க௮அ
தொகச்சொ	ககஅ	கனலினுற்	க௮௦	நிறைப்பவர்	க௭௭
தொடங்கற்	கசஞி	கனலினுண்	க௮௭	நீ	
தொடலைத்	க௮௭	கனலினுல்காக்	க௮௮	நீங்காண்வெரு	உ௭௭
தொடியோக்	க௭௭	கனலினுல்காத	க௭௭	நீங்கிற்றெ	க௭௭
தொடிப்புழு	உ௭௮	கனலினுல்காரை	க௮௭	நீரின் நமை	அ
தொடியொடு	க௮௭	கனவென	க௮௮	நீருமிழல	க௭அ
தொடிற்சடி	க௭௭	கண்மைபுற்	க௮௭	நு	
தொட்டனைத்	க௭அ	கன்றறிவா	க௮௮	நுணங்கிய	க௭௭
தொல்வர	உ௭௭	கன்றருமாத்	க௭௭	நுண்ணியது	க௮௭
தொழுதலை	உ௭அ	கன்றருங்கா	க௭௭	நுண்ணியமெ	உ௮௮
தோ		கன்றூற்ற	க௭அ	நுண்மாண	க௭௭
தோன்றிற்	க௭௭	கன்றிக்கு	ச௭௭	நுனிச்சொம்	க௭௮
ந		கன்றிமறப்	க௭௭	நூ	
நகல்வல்லா	உஅ௮	கன்றெண்	உ௮௭	நூலாருணால்	க௭அ
நகுதற்பொரு	உ௭௭	கன்றேதரி	க௮௭	நே	
நகைவலை	உ௭௭	கண்ணீரைவா	க௭௭	நெஞ்சத்தார்	க௭௭
நகைபுழுவ	அ௭௭	நாங்காதல்	க௭௭	நெஞ்சிற்றற	௭அ
நகைபுணரு	உஅ௭	நாச்செற்று	க௮௭	நெடுங்கட	அ
நகைவகை	உ௭௮	நாடாதுந	க௮௭	நெடுநீர்மற	க௭௭
நகைபுயார்	க௭௭	நாடென்ப	உ௭௭	நெடும்புண	க௭௭
நச்சப்படா	உஅ௭	நாடொதுநாடி	க௭௭	நெய்யாவெ	க௭௮
நடுவின்றி	ச௭௭	நாடோதுநாடி	க௮௭	நெருப்பினு	உ௭அ
நட்டார்குறை	உ௮௭	நாணகத்தி	க௮௭	நெருநலுள	க௭௭
நட்டார்கு	க௭௭	நாணமை	உ௭௭	நெருநற்றுச்	க௭அ
நட்டார்போ	உ௭௭	நாணலு	உ௭௮	நே	
நட்பிற்குவி	உ௭அ	நாணுமற	க௭௭	நோக்கினு—கி	க௭௭
நட்பிற்குது	உ௭௭	நாணுமற	க௭௭	நோக்கினு—க௭	க௭௮
நண்ணாறறு	உஅ௮	நாணுமற	க௭௭	நோதலெவன்	க௭௭
நத்தம்போற்	க௭௭	நாணுமற	க௭௭	நோயெல்லா	க௮௭
நயந்தவர்க்	க௭௮	நாணுமற	க௭௭	நோய்காடி	உ௭௭
நயதவர்கல்	க௮௮	நாணுமற	க௭௭	நோவந்த	உ௮௭
நயனிலசொல்	க௭௭	நாணுமற	க௭௭	நோனாவுடம்	க௭௮
நயனிலனெ	க௭௭	நாணுமற	க௭௭	ப	
நயனின்று	க௭௭	நாணுமற	க௭௭	பகச்சொல்	க௭௭
நயனுடை	க௭௭	நாணுமற	க௭௭	பகல்சொதி	உ௭௭
நயனுடை	உஅ௭	நாணுமற	க௭௭	பகல்வெல்	க௭௭
நயன்சாரா	க௭௭	நாணுமற	க௭௭	பகுத்துண்	க௭௭

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
முறைகட்பாச்	௨௮௦	பத்தற்றகண்ணே	௧00	பெண்ணிய	௩௪௪
பறைகட்பாவ்	௨௩௮	பத்தற்றே	௪௪	பெண்ணிற்	௧௧
பறைகபாவ	௪௩	பத்திரிடீரா	௧௧	பெண்ணினாற்	௩௪௧
பறைமைபு	௨0௮	பத்தாகபற்	௧00	பெண்ணேவல்	௨௮௪
பறையகத்துச்	௨0௧	பத்தள்ள	௧௨௧	பெயர்கண்டு	௪௪1
பறையகத்துப்	௨௪0	புனியரும்பி	௩௮௨	பெயலாற்று	௩௧௪
பறைபென்	௨௪௧	பண்மாய்க்கன்	௩௪௨	பெரிதாற்றி	௩௪௪
பசக்கமற்	௩௪௨	பாபெறு	௩௮௧	பெரிதினிது	௨௪1
பசத்தாளி	௩௪௩	பாத்தான்	௧௩	பெரியாரை	௨௮௮
பசப்பென	௩௪௩	பாலொடு	௩௨௨	பெருக்கத்து	௨௪௪
பாலாற்று	௩௩௮			பெருவகொ	௧௮௪
படிபுடை	௧௪௪			பெருமைக்கு	௧௪௪
படுபயன்	௮0	பீணிக்குமருக	௩௧௧	பெருமைபெ	௨௮1
படைமூடி	௧௧௩	பீணியின்மை	௨௧௨	பெருமைபு	௨௪௪
படைகொண்	௪௧	பீணையேர்	௩௧௨	பெருமபொரு	௨௧௪
பணிபுமாமெ	௨௪௧	பிரித்தலும்	௧௮௪	பெரு அமைபரு	௩௪௪
பணிவுடைப	௩௦	பிரிவுகூர்	௩௨௨	பெறுவன	௩௪௪
பண்ணிகெடுப்	௩௮௮	பிழைத்துணர்	௧௨௪	பெறுவன	௨௪
பண்டறியே	௩௧0	பிறப்பொர்	௧0௩	பெறுவன	௨௪
பண்ணென்	௧௧௮	பிறக்கின்	௨௪௮	பேறுபெட்டா	௩௩௪
பண்பிலான்	௨௮௮	பிறக்கணத்	௨௧0	பேறுபெட்ட	௩௪1
பண்புடை	௨௮௪	பிறப்பழிபு	௨௮௧	பேறுபெண்	௨௮௪
பதிமருண்டு	௩௮௪	பிறப்பெ	௪	பேதைபெருக	௨௩௪
பயனிலபல்	௮௮	பிறப்பழி	௮௩	பேதைப்ப	௧0௪
பயனில்சொற்	௧௧	பிறன்பழி	௪௨	பேதைமைபு	௨௩௪
பயன்மாழன்	௩௨	பிறன்பொரு	௪௪	பேதைமையெ	௨௩௪
பயன்றுக்கார்	௨௧௧	பிறன்மனை	௪௪	பேதைமையெ	௨௩௨
பயன்றுக்கி	௨௧௧	பிவிபெய்	௧௪0	பேதாணமை	௨௨௪
பரித்தவர்கல்	௩௮௧				
பரித்தோடபிச்	௪0	புகழின்ருற்	௨௪௧	பொச்சாப்பரா	௧௮௪
பரிதோமயிப்	௨௮	புகழாதவை	௧௮௮	பொச்சாப்புக	௧௮௪
பரியதுகர்	௧௪௮	புகழ்பட	௧௧	பொதுகலத	௨௪௪
பரிவினாமா	௧௧0	புகழ்புரிச்	௨0	பொதுகோக்	௧௮௪
பருகுலார்	௨௩௩	புகழின்மை	௧௧	பொய்யபடுமார	௨௪1
பருவத்தோ	௧௪௨	புணர்ச்சிபழ	௨௨௧	பொய்யமையு	௮௧
பருவாறும்	௩௪௮	புததேருல	௧0	பொய்யாமையொ	௮௪
பருகுடைநீ	௨௩௪	புரத்தாரகண்	௨௨௮	பொய்யாமைய	௮௪
பலசொல்ல	௧௮௧	புலத்தலிற்	௩௮௨	பொருடா	௮௪
பலகல்லகற்	௨௩௪	புலப்பயலன்	௨௧௩	பொருட்பெண்டிற்	௨௪௪
பல்குழுவ	௨௧௩	புலப்பென்	௨௪௮	பொருட்பொரு	௨௪1
பல்லவக	௨௧0	புல்லவையுட்	௨0௮	பொருணீறு	௧௧
பல்லார்பகை	௧௩௩	புலவாதிசா	௩௪௮	பொருணமா	௩௮௪
பல்லாரமுனி	௮௮	புல்லிக்கிடற்	௩௪௨	பொருள்கரு	௧௧௪
பழகிபசெல்	௨௪௮	புல்லிவிடா	௩௮௨	பொருள்கெடு	௨௧௪
பழகியகட்	௨௩௧	புதவருள்றி	௪௮	பொருளல்லவரை	௨௧௪
பழிமனை	௧௧௧	புதவகநிப்	௮௨	பொருளல்லவற்	௧0௪
பழியருளி	௧௧	புதததுதப்	௨௧	பொருளநரா	௪1
பழையதன்	௧௮௧	புதததுய	௮௪	பொருளாட்சி	௪1
பழைமையெ	௨௩௧	புதததண்ண	௩௮௨	பொருளாண	௨௮௪
பழையமெ	௨0௩				
பதததகண்	௧௮௩				

திருக்குறளாகராதி.

௯

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
பொருளென்	௨௧௪	மனத்துக்கண்	௩௩௩	மை	
பொன்னென்	௧௪௩	மனத்துளது	௧௩௪	மையலொரு	௨௪௧
பொறியின்	௧௮௦	மனத்தொடு	௮௪	மோ	
பொறிவாயி	௪	மனகலத்தி	௧௩௫	மோப்பக்கு	௨௧
பொறுத்தலிற்	௪௫	மனநலநற்கு	௧௩௫	யா	
பொறையொ	௨௧௧	மனகலமன்	௧௩௫	யாகாவாரா	௩௮
போ		மனந்துயார்	௧௩௫	யாங்கண்ணி	௩௨௪
போற்றினரி	௨௦௧	மனந்துய்	௧௩௪	யாண்டுச்செ	௨௫௧
ம		மனமாணவு	௨௫௩	யாதனின்யா	௧௪
மகன்நந்தை	௨௩	மனைத்தக்க	௧௮	யாதானுரை	௧௧௮
மக்கண்மெய்	௨௨	மனைமாட்சி	௧௧	யாமுமுளே	௨௪௪
மக்களேபோல்	௨௦௫	மனையாளே	௨௫௮	யாமெய்யா	௮௫
மங்கலமென்ப	௨௧	மனைவிழைவா	௨௫௪	யாரினுங்கா	௩௪௧
மடலூர்தல்	௩௧௧	மன்னர்க்கு	௧௧௩	யானெனதெ	௧௧
மடிமடி	௧௪௬	மன்னர்லிழை	௨௦௧	யானோக்கு	௩௧௩
மடிமைகுடி	௧௪௪	மன்னுயிரெல்	௩௩௧		
மடியிலா	௧௪௮	மன்னுயிரோ	௧௧		
மடியுனா	௧௮௦	மா		வகுத்தான்	௧௧௦
மடியையமடியா	௧௪௧	மாதர்முகம்	௩௨௧	வகைமாண்	௨௫௬
மடுத்தவா	௧௮௧	மாலோராய்	௩௫௩	வகையறச்	௧௩௪
மணிகீழுமண்	௨௧௪	மாலையோவல்	௩௫௨	வகையறித்துத	௨௫௧
மணியிற்றிக	௩௪௪	மாறுபாடி	௨௪௦	வகையறித்துவ	௨௦௮
மண்ணோடியை	௧௧௮	யி		வசையிலாவ	௬௬
மதிதுடப	௧௮௫	யிச்செய்	௨௩௮	வசையென்ப	௬௬
மதியுமடத்தை	௩௨௦	யிகன்மேவன்	௨௪௧	வசையொழிய	௧௪
மயிர்நீப்பின்	௨௪௪	யிடுனுங்குறை	௨௬௧	வஞ்சமனத்தா	௪௧
மருந்தாகித்	௧௧	யிடுதியான்	௪௧	வருமற்கொ	௩௧௫
மருந்தென	௨௬௧	மு		வருமுன்னர்	௧௨௧
மருந்தேதாமற்	௨௪௪	முகத்தான	௩௦	வருவிருந்து	௨௮
மருவுகமாசற்	௨௩௦	முகத்தினினி	௨௩௪	வரைவிலாமா	௨௬௨
மலரன்ன—ண்பு	௩௨௧	முகத்தின்மு	௨௦௪	வலியார்க்கு	௨௪௪
மலரன்ன—ளரு	௩௨௮	முகநகரடப	௨௨௪	வலியார்முற	௪௦
மலரினுமெல்	௩௪௨	முகநோக்கி	௨௦௫	வலியினிலை	௪௪
மலர்காணின்	௩௧௧	முனைகமொக்	௩௪௪	வழங்குவ	௨௪௩
மலர்யிசை	௩	முடிவுமிடை	௧௧௬	வழிநாக	௨௪௮
மழித்தலுநீ	௪௧	முதலிலார்க்	௧௩௩	வழுத்தினாடு	௩௮௦
மறத்தலவெ	௮௬	முயக்கிடை	௩௫௪	வறியார்க	௧௨
மறத்தும்பி	௫௮	முயங்கிய	௩௫௪	வனகண்கு	௧௮௪
மறப்பினு	௪௦	முயநகிதிரு	௧௪௧	வா	
மறப்பினவ	௩௪௮	முரண்சேர்க	௧௪௫	வானிகஞ்செய்	௩௨
மறமானமா	௨௨௧	முறிச்செனி	௩௧௧	வாய்மையெ	௮௨
மறவங்கமா	௩௩	முறைக்காடி	௧௧௪	வார்க்காற்	௩௩௧
மறைந்தவை	௧௪௨	முறைசெய்	௧௧௫	வாரிபெருக்	௧௫௧
மறைபெற	௩௪௦	முறைப்பட	௧௮௬	வாழ்தலுயிர்	௩௨௨
மறைப்பேன்மற்	௩௬௧	முற்றூற்றி	௨௧௧	வாழ்வார்க்	௩௪௩
மறைப்பேன்மண்	௩௩௪	முற்றிப்புமுற்	௨௧௫	வாளற்றுப்	௩௬௪
மறையானெ	௩௪௪	முனைமுகத்	௨௧௬	வானோடென்	௨௦௧
மற்றுத்தொடர்	௧௧	முன்னுமக்கா	௧௫௪	வான்போல்	௨௫௨
மனத்ததுமா	௪௮	மே		வானின்முல	௧
மனத்தானு	௧௩௪	மேலிருந்து	௨௪௮	வானுயர்தோ	௪௪
மனத்தினமை	௨௩௪	மேற்பிறந்தா	௧௨௨	வானோக்கி	௧௫௧

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

விசம்பிற்று
விடாஅது
விடுமாற்ற
விண்ணின்று
வித்துமிடல்
வியவற்க
விருந்துபுற
விருப்பராச்
வினாந்து
விவங்கொடு
விலவேருழ
விழித்தகண்
விழுப்புண்ப
விழுப்பேற்
விழைதகை
விழையார்
விளக்கற்ற
விளிந்தாரின்

விளிபுமெனி
அ வினைகலந்து
கூசஅ வினைக்கண்வினைகெ
உ00 வினைக்கண்வினைபு
எ வினைகருரி
உஎ வினைசெய்
கக0 வினைத்திட்
உஎ வினைபகை
கடுக வினையான்
கஅஅ வினைவலிபு
கஉஉ வி
உடு0 வீழப்படுவா
உஉச வீழுகர்வீழ
உஉச வீழமிருவர்
சஎ வீழுகாள்ப
உகஉ வீழுவாரினி
உகக வீடுதய்தி
கூசஉ வெ
சக வெண்மை

கூசஅ வெருவந்து
கூசக வெள்ளத்தனையுடி
கஎஅ வெள்ளத்தனையவி
கடுக வெ
கடுஉ வேட்ட
கஎக வேட்பத்தா
ககஉ வேட்பன
ககக வேண்டற்—ஃ
ககஎ வேண்டற்—ன்
ககக வேண்டா
ககக வேண்டிய
கூசச வேண்டினு
கூசச வேண்டுங்
ககஎ வேண்டுதல்
கச வேலன்று
கூசடு வேலொடு
ககக வை
கூசக வைத்தான்
உசக வையத்துள்

